Primo dieꝝ oīm hy.

Primo dieꝝ oīm quo mūdus extat conditus: vel quo reſurgēs cōditor: nos morte victa liberet. Pulſis ꝓcul torporibꝫ ſurgamꝰ oēs ociꝰ: et nocte queramꝰ piū: ſicut ꝓphetā novimꝰ. Noſtras preces vt audiat: ſuaqꝫ dextrā porrigat: et expiatos ſordibꝫ: reddat poloꝝ ſedibꝫ. Ut quiqꝫ ſacratiſſimo huius diei tēpore horis quietꝭ pſallimꝰ: donis btis muneret. Iam nunc paterna claritas te poſtulamus affati: abſit libido ſordidās/ oīsqꝫ actus noxius. Ne feda ſit vel lubrica: cōpago nr̄i corporis: per quā auerni ignibus: ipſi crememur acriꝰ. Ob hoc redemptor q̄s vt probra nr̄ā diluas: vite perennis cōmoda nobis benignus conferas. Quo carnis actu exules: effecti ipſi celibes: vt ꝓſtolamur cernui: melos canamꝰ glie. Glia tibi dn̄e q̄ natꝰ.

Et dr̄ in oī hymno eiuſd metri vſqꝫ ad purificatio. ꝓter i hym. Deꝰ creator. Poſt purifi. ho dr̄ h. Preſta pater. vꝰ.

Nocte ſurgētes vigilemus oēs ſemp in pſalmis meditemur atqꝫ viribꝫ totis dn̄o canamꝰ dulciter hymnos. Ut pio regi pariter canētes: cū ſuis ſctis mereamur aulā igredi celi ſimul et btām ducere vitā. Preſtet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterqꝫ ſci ſpūs cuiꝰ reboat in oī glia mūdo. Amen.

Pſalmus. i.

Beatꝰ vir q̄ nō abiit in ꝯſilio impiorū: et in via pctōꝝ non ſtetit: ⁊ i cathedra peſtilētie nō ſedit. Sed in lege dn̄i volūtas eiꝰ: ⁊ in lege eiꝰ meditabitur die ac nocte. Et erit tanq̄ lignum qd̄ plātatū eſt ſecꝰ decurſus aq̄ꝝ: qd̄ fructū ſuū dabit in tēpe ſuo. Et foliū eius non defluet: et oīa q̄cūqꝫ faciet ꝓſperabūtur. Non ſic ipii nō ſic: ſed tanq̄ puluis quē proiicit ventꝰ a facie terre. Ideo nō reſurgūt ipii in iudicio: neqꝫ pctōres in ꝯſilio iuſtoꝝ. Quoniā nouit dn̄s viā iuſtoꝝ: ⁊ iter ipioꝝ peribit. pſ. ii.

Quare fremuerūt gētes: et po

meditati sūt inania. Astiterūt reges terre ⁊ pncipes cōuenerūt i vnū: aduersus dn̄m ⁊ aduersus xp̄m eius. Dirūpam⁹ vincula eoꝝ: ⁊ pPiciam⁹ a nob iugū ipsoꝝ. Qui habitat in celis irridebit eos: et dn̄s subsannabit eos. Tūc loq̄tur ad eos in ira sua: et i furore suo ꝯturbabit eos. Ego aūt cōstitutus sum rex ab eo sup syon montē scm̄ ei⁹: p̄dicās p̄ceptū eius. Dn̄s dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatē tuā: et possessionē tuā terminos terre. Reges eos in vga ferrea: ⁊ tanq̄ vas figuli ꝯfringes eos. Et nūc reges itelligite: erudimini q̇ iudicat terrā. Seruite dn̄o in timore: ⁊ exultate ei cū tremore. Apphēdite disciplinam neqn̄ irascat dn̄s: et pereat de via iusta. Cum exarserit in breui ira eius: bti oēs qui confidūt in eo. ps. iii.

Dn̄e q̇d multiplicati sunt q̇ tribulāt me: multi isurgūt aduersū me. Multi dicūt aīe mee: non est sal⁹ ipi in deo eius. Tu aūt dn̄e susceptor meus: glia mea et exaltans caput meū. Voce mea ad dn̄m clamaui: ⁊ exaudiuit me de mōte sancto suo. Ego dormiui ⁊ soporatus sū ⁊ exurrexi: quia dn̄s suscepit me. Non timebo milia ppli circūdant me: exurge dn̄e saluū me fac de⁹ meus. Qm̄ tu pcussisti oēs aduersātes m̄i sine causa: dētes pctōꝝ contriuisti. Dn̄i est sal⁹: et sup populū tuū benedictio tua. Non dr̄ ad nocturn̄. iste. ps. iiii.

Cum inuocarē exaudiuit me de⁹ iusticie mee in tribulatiōe dilatasti m. Miserere mei: ⁊ exaudi orationē meā. Filii hominum vsqꝫquo graui corde: vt q̇d diligit vanitatē ⁊ queritis mēdacium. Et scitote qm̄ mirificauit dn̄s scm̄ suū: dn̄s exaudiet me cū clamauero ad eū. Irascimini et nolite peccare: que dicit in cordibꝫ vris: et in cubilibꝫ vestris cōpungimini. Sacrificate sacrificiū iusticie ⁊ sperate in dn̄o: multi dicūt quis ostendit nobis bona?

HECA·BODL

Signatū ē ſup nos lumen vultus tui dn̄e: dediſti letitiā in corde meo. A fructu frumēti vini ⁊ olei ſui: multiplicati ſunt. In pace in idipſum: dormiam et requieſcam. Qm̄ tu dn̄e ſingulariter in ſpe: cōſtituiſti me.

Non dr̄ ad nocturn̄. iſte. ps. v.

Verba mea auribꝫ percipe dn̄e: itellige clamorē meū. Intēde voci oratiōis meę: rex meus ⁊ deus meus. Qm̄ ad te orabo dn̄e: mane exaudies vocem meam. Mane aſtabo tibi et videbo: qm̄ nō deus volēs iniq̄tatē tu es. Neqꝫ habitabit iuxta te malign⁹: neqꝫ permanebunt iniuſti ante oculos tuos. Odiſti oēs q̄ opant̄ iniq̄tatē: pdes oēs q̄ loquūtur mēdaciū. Virū ſanguinū ⁊ doloſū abominabitur dn̄s: ego aūt in multitudie mīe tue. Introibo i domū tuā adorabo ad tēplū ſctm̄ tuū: in timore tuo. Dn̄e deduc me i iuſticia tua: ꝓpter inimicos meos: dirige i cōſpectu tuo viā meam. Qm̄ nō eſt i ore eoꝝ veritas: cor eoꝝ vanū eſt. Sepulcrum patēs ē guttur eoꝝ linguis ſuis doloſe agebāt: iudica illos de⁹. Decidāt a cogitationibꝫ ſuis: ſcd̄m multitudinem ipietatū eoꝝ expelle eos: qm̄ irritauerūt te dn̄e. Et letētur oēs q̄ ſperāt in te: in eternū exultabūt ⁊ habitab' in eis. Et glabūtur i te oēs q̄ diligūt nomē tuū: qm̄ tu bn̄dices iuſto. Dn̄e vt ſcuto bonevolūtat' tue: coronaſti nos. ps. vi.

Domine ne in furore tuo arguas me: neqꝫ in ira tua corripias me. Miſerere mei dn̄e qm̄ infirmus ſū: ſana me dn̄e qm̄ conturbata ſunt oſſa mea. Et aīa mea turbata ē valde: ſed tu dn̄e vſqꝫquo. Conuertere dn̄e et eripe aīam meā: ſaluū me fac ꝓpter miam tuā. Qm̄ nō eſt in morte q̄ memor ſit tui: in iferno autē quis ꝯfitebit' tibi. Laboraui in gemitu meo lauabo p ſingulas noctes lectū meū: lachrymis meis ſtratū meum rigabo. Turbatus eſt a furore ocul⁹ me⁹: inueteraui inter oīs inimicos meos. Diſcedite a me oēs qui op̄amini iniquitatē: qm̄ exaudiuit dn̄s vocē flet⁹ mei. Exaudiuit do⁹ dep̄cationē meā: dn̄s orōnē meā ſuſcepit. Erubeſcāt ⁊ ꝯturbētur vehemēter oēs inimici mei: ꝯuertātur ⁊ erubeſcāt valde velociter. Glia. In oibꝫ dn̄icis diebꝫ per aduētū vſqꝫ ad natiuitatē dn̄i i. i. nocturno. an. Non auferet̄ ſceptrū de iuda et dux de femore ei⁹ donec veniat qui mittēdus eſt. ¶ In oibus dn̄icis ab oct̄ epyphaie vſqꝫ ad paſſionē dn̄i qn̄ de dn̄ica agitur in. i. noc. an. Seruite dn̄o in timore. In oibꝫ dn̄icis a dn̄ica trinitat̄ vſqꝫ ad aduētū dn̄i qn̄ de dn̄ica agit̄ in. i. noc. an. Pro fidei merit̄ vocitat̄ iure btūs: legem q̇ dn̄i meditat̄ nocte dieqꝫ.

Domine deus ps. vii.

me⁹ in te ſp̄aui: ſaluū me fac ex oībꝫ pſequētibus me ⁊ libera me. Nequando rapiat vt leo aīam meā: dū nō eſt q̇ redimat neqꝫ q̇ ſaluū faciat. Dn̄e de⁹ meus ſi feci iſtud: ſi eſt iniq̇tas ī manibꝫ meis. Si reddidi retribuētibꝫ michi mala: decidā merito ab inimicis meis inanis. Perſequat̄ inimic⁹ aīam meam: et ꝯp̄hendat et ꝯculcet ī terra vitā meā: et gl'iam meā in puluerē deducat. Exurge dn̄e in ira tua: et exaltare ī finibꝫ inimicoꝝ meorum. Et exurge dn̄e de⁹ me⁹ in p̄cepto quod mādaſti: ⁊ ſynagoga pp̄loꝝ circūdabit te. Et ꝓpter hāc in altū regredere: dn̄s iudicat pp̄los. Iudica me dn̄e ſcd̄m iuſticiā meā: et ſcd̄m innocētiam meā ſuper me. Conſumet̄ neq̇cia pctōꝝ et diriges iuſtū: ſcrutās corda et renes de⁹. Iuſtū adiutoriū meū a dn̄o: q̇ ſaluos facit rectos corde. De⁹ iudex iuſt⁹ fortis ⁊ patiēs: nunq̇d iraſcitur per ſingulos dies. Niſi querſi fuerit̄ gladiū ſuū vibrauit: arcū ſuū tetēdit ⁊ parauit illū. Et in eo parauit vaſa mortis: ſagittas ſuas ardētibus effecit. Ecce parturit īiuſticiā cōcepit dolorē ⁊ pepit īiq̇tatē. Lacū ap̄uit ⁊ effodit eū: ⁊ incidit in foueā quā fecit. Conuertet̄ dolor ei⁹ ī caput ei⁹: et ī verticē ipſi⁹ iniq̇tas ei⁹ deſcēdet. Confitebor dn̄o ſcd̄m iuſticiā ei⁹: et pſallā noī dn̄i altiſſimi. ps. viii.

DOmine dn̄s n̄r: q̄ admirabile ē nomen tuū in vniuerſa terra. Qm̄ eleuata eſt magnificētia tua: ſup celos. Ex ore īfantiū et lactētiū pfeciſti laudē ppt inimicos tuos: vt deſtruas inimicū ⁊ vltorē. Qm̄ videbo celos tuos opa digitorū tuoꝝ: lunā ⁊ ſtellas q̄ tu fūdaſti. Quid eſt hõ ꝙ memor es eiꝰ: aut filiꝰ hoīs qm̄ viſitas eū? Minuiſti eū paulominꝰ ab angelis glīa ⁊ honore coronaſti eū: et ꝯſtituiſti eū ſup opa manuū tuarū. Omnia ſubiecisti ſub pedibꝫ eius: oues et boues vniuerſas inſup et pecora cāpi. Volucres celi ⁊ piſces maris: qui perambulāt ſemitas maris. Dn̄e dn̄s noſter: q̄ admirabile eſt nomē tuū in vniuerſa terra. ps. ix.

COnfitebor tibi dn̄e in toto corde meo: narrabo oīa mirabilia tua. Letabor ⁊ exultabo ī te: pſallā noī tuo altiſſime. In ꝯuertēdo īimicū meū retrorſū: infirmabūtur ⁊ peribunt a facie tua. Qm̄ feciſti iudiciū meū ⁊ cauſā meā: ſedes ſup thronū q̄ iudicas iuſticiam. Increpaſti gentes et periit ipiꝰ: nomē eoꝝ deleſti in eternū et in ſeculū ſeculi. Inimici defecerūt framee in finē: et ciuitates eoꝝ deſtruxiſti. Periit meōria eoꝝ cū ſonitu: et dn̄s in eternū permanet. Parauit in iudicio thronū ſuū: ⁊ ipſe iudicabit orbē terre ī eq̇tate: iudicabit pplos in iuſticia. Et factus eſt dn̄s refugiū pauperi: adiutor in opportunitatibꝫ in tribulatione. Et ſperēt in te qui nouerūt nomen tuū: qm̄ nō dereliq̇ſti querentes te dn̄e. Pſallite dn̄o q̇ habitat ī ſyon: annūciate īter gētes ſtudia eius. Qm̄ req̇rēs ſanguinē eoꝝ recordatꝰ eſt: nō eſt oblitus clamorē paupeꝝ. Miſerere mei dn̄e: vide humilitatem meā de īimicis meis. Qui exaltas me de portis mortꝭ: vt ānunciē oēs laudatiōes tuas ī portis filie ſyon. Exultabo ī ſalutari tuo: īfixe ſūt gētes in īteritu quē fecerūt. In laq̄o iſto quē abſcōderūt: ꝯprehēſus ē pes eoꝝ

Cognoſcetur dñs iudicia faciēs: in operibꝫ manuum ſuaꝝ comprehēſus eſt pctõr Conuertātur pctõres in infernū: oēs gētes que obliuiſcūtur deū Qm̄ nõ in finē obliuio erit paupis: patientia pauperꝝ nõ peribit in finē Exurge dñe nõ cõfortetur hõ: iudicētur gētes in cõſpectu tuo Conſtitue dñe legiſlatorē ſup eos: vt ſciāt gentes qm̄ hoies ſunt. v Vt qd dñe receſſiſti lõge: deſpicis in opportunitatibꝫ in tribulatione. d Dū ſupbit ipius incēditur paup: cõprehēduntur in cõſiliis quibꝫ cogitāt Qm̄ laudat pctõr in deſyderiis aīe ſue: et iniquꝰ bñdicit Exacerbauit dñm pctõr: ſcdm̄ multitudinem ire ſue nõ queret Non eſt deꝰ in cõſpectu eius: inqnate ſūt vie illius in oi tpe. a Auferunt iudicia tua a facie eiꝰ: oim inimicoꝝ ſuoꝝ dñabit Dixit ei in corde ſuo: nõ mouebor a gñatõne in gñationē ſine malo. c Cuiꝰ maledictione os plenū eſt ⁊ amaritudine ⁊ dolo: ſub lingua eius labor ⁊ dolor. ſ Sedet in inſidijs cū diuitibꝫ i occultis: vt interficiat inocentē Oculi eiꝰ in pauperē reſpiciūt: inſidiat in abſcõdito qſi leo in ſpelūca ſua Inſidiat vt rapiat pauperē: rape pauperē dū attrahit eū. In laqueo ſuo humiliabit eū: inclinabit ſe ⁊ cadet cū dñatus fuerit pauperꝝ Dixit eñ in corde ſuo oblitꝰ eſt deꝰ: auertit faciē ſuā ne videat i finē Exurge dñe deꝰ ⁊ exaltet manꝰ tua: ne obliuiſcaris pauperꝝ Propter qd irritauit ipius deū: dixit ei in corde ſuo nõ requiret. v Vides qm̄ tu laborē ⁊ dolorē cõſyderas: vt tradas eos in manus tuas Tibi derelictꝰ eſt paup: orphano tu eris adiutor Contere brachiū pctõris et maligni: qret pctm̄ illius ⁊ non inueniet Dñs regnabit in eternū ⁊ in ſclm̄ ſcli: peribitis gētes de terra illiꝰ Deſyderiū pauperū exaudiuit dñs: pparationē cordis eorū audiuit auris tua Iudicare pupillo ⁊ humili: vt nõ apponat vltra magnificare ſe hõ ſup terram.

In dño cõfido: ps. x.

quomodo dicitis aĩme mee transmigra in montem ſicut paſſer. Qm̃ ecce pc̃ores intenderũt arcũ parauerunt ſagittas ſuas in pharetra: vt ſagittẽt ĩ obſcuro rectos corde. Qm̃ quẽ pfeciſti deſtruxerũt: iuſt⁹ aũt qd fecit. Dñs ĩ tẽplo ſcõ ſuo: dñs in celo ſedes ei⁹. Oculi eius in pauperẽ reſpiciũt: palpebre eius interrogant filios hoim̃. Dñs iterrogat iuſtũ et impiũ: qui aũt diligit iniqtatẽ odit aiam ſuã. Pluet ſup pc̃ores laqueos: ignis ſulphur et ſpũs procellarũ pars calicꝭ eorũ. Qm̃ iuſtus dñs ⁊ iuſticias dilexit: equitatẽ vidit vultus eius. Gloria.

an. Erit ipſe expectatio gentiũ: lauabitqȝ vino ſtolã ſuã et ſanguine vue palliũ ſuum. an. Dñe deus meus in te ſperaui. an. Iuſte deus iudex fortis patiẽſqȝ benignus: in te ſperãtes muni miſerando fideles.

Ps. xi.

Saluũ me fac dñe qm̃ defecit ſctũs: qm̃ diminute ſũt veritates a filiis hoim̃. Vana locuti ſunt vnuſquiſqȝ ad proximũ ſuum: labia doloſa in corde et corde locuti ſũt. Diſperdat dñs vniuerſa labia doloſa: ⁊ linguã magniloquã. Qui dixerũt linguã nrãm magnificabim⁹ labia nr̃a a nobis ſũt: qs noſter dñs eſt. Propter miſeriã inopũ ⁊ gemitũ pauperũ: nũc exurgã dicit dñs. Ponã in ſalutari: fiducialiter agã in eo. Eloqa dñi eloquia caſta: argentũ igne examinatũ probatũ terre purgatũ ſeptuplũ. Tu dñe ſeruabis nos: ⁊ cuſtodies nos a generatiõe hac ĩ eternũ. In circuitu ĩpii ambulãt: ſcd̃m altitudinẽ tuã multiplicaſti filios hoim̃.

Ps. xii.

Vſqȝquo dñe obliuiſceris me in finẽ: vſqȝquo auertis faciẽ tuã a me. Quãdiu ponã conſilia in aĩa mea: dolorẽ ĩ corde meo per diẽ. Vſqȝquo exaltabit inimicus meus ſup me: reſpice et exaudi me dñe deus me⁹. Illũia oculos meos ne vnq̃ obdormiam in morte: nequãdo dicat inimicus meus preualui aduerſus eũ. Qui tribulant me exultabunt ſi mot⁹ fuero: ego aũt ĩ mia tua ſperaui. Exultabit

cor meū in salutari tuo: cātabo dn̄o qui bona tribuit michi: ⁊ psallā nomini dn̄i altissimi.
ps. xiii.

Dixit insipiēs in corde suo: nō est deus. Corrupti sūt ⁊ abominabiles facti sūt in studiis suis: non est q̇ faciat bonū nō ē vsq3 ad vnū. Dn̄s de celo ꝓspexit super filios hoim: vt videat si est intelligēs aut req̇rēs deum. Oēs declinauerunt simul inutiles facti sūt: nō est qui faciat bonū nō est vsq3 ad vnū. Sepulcrū patens est guttur eoꝝ linguis suis dolose agebāt: venenū aspidū sub labiis eoꝝ. q Quoꝝ os maledictione ⁊ amaritudie plenū est: veloces pedes eorū ad effūdendū sanguinē. Contritio ⁊ infelicitas in viis eoꝝ: et viā pacis nō cognouerūt: nō est timor dei ante oculos eoꝝ. Nonne cognoscēt oēs q̇ operātur iniquitatē: qui deuorāt plebē meā sicut escā panis. Dn̄m nō inuocauerūt: illic trepidauerūt timore vbi nō erat timor. Qm̄ dn̄s in ḡnatiōe iusta est: ꝯsiliū inopis cōfudistis qm̄ dn̄s spes eius est. q Quis dabit ex syon salutare isrl̄: cū auerterit dn̄s captiuitatē plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabit̄ israel.

Domine q̇s
ps. xiiii.

habitabit i tabernaculo tuo: aut quis req̇escet in mōte scō tuo. q Qui ingreditur sine macula: et opatur iusticiā. Qui loq̇tur veritatem i corde suo: qui nō egit dolū in ligua sua. n Nec fecit ꝓximo suo malū: et opprobriū nō accepit aduersꝰ ꝓximos suos. Ad nichilū deductꝰ est in ꝯspectu eiꝰ malignꝰ: timētes aūt dn̄m glorificat. q Qui iurat ꝓximo suo ⁊ nō decipit: q̇ pecuniā suam nō dedit ad vsurā: et munera sup innocentē non accepit. Qui facit hec: non cōmouebit̄ in eternū. Glia.

An. Pulchriores sūt oculi eius vino et dētes eiꝰ lacte cādidiores. ℣. Ex syon species decorꝭ eius. Deꝰ nr̄ manifeste veniet. Anꝰ. Respice ⁊ exaudi me dn̄e deꝰ meus. ℣. Memor fui nocte nois tui dn̄e. Et custodiui legē tuā. An. Surge et i eternū serua munimine sacro custodiq3 tuos astri potens famulos. ℣. Mecū. vñs

Conserua me ps. xv.
dñe qm̄ ſpaui in te: dixi dño deus meus es tu: qm̄ bonoꝝ meoꝝ nō eges. Sanctis q̄ ſūt in terra eiꝰ: mirificauit oēs volūtates meas i eis. Multiplicate ſūt infirmitates eoꝝ: poſtea accelerauerūt. Non ꝯgregabo cōuēticula eoꝝ de ſāguinibꝫ: nec memor ero nominū eorum per labia mea. Dñs pars hereditatꝭ mee et calicis mei: tu es qui reſtitues hereditatē meā michi. Funes ceciderūt michi in p̄claris: etenī hereditas mea p̄clara eſt m̄. Benedicā dñm qui tribuit michi itellectū: īſup et vſqꝫ ad noctē icrepuerūt me renes mei. Prouidebā dñm in ꝯſpectu meo ſemꝑ: qm̄ a dextris eſt m̄ ne ꝯmoueat. Propter hoc letatum eſt cor meū et exultauit lingua mea: inſuꝑ ⁊ caro mea requieſcet in ſpe. Qm̄ non derelinques aīam meam in inferno: nec dabis ſcm̄ tuū videre corruptionē. Notas michi feciſti vias vite: adimplebis me leticia cū vultu tuo: delectatiōes in dextera tua vſqꝫ in finē. Gloria.

Dñicis diebꝫ per aduē. vſqꝫ ad natiuitatē dñi in .iiᵒ. noct. an. Bethleem eni nō es minima in principibꝫ iuda: ex te eī exiet dux qui regat pplm meū iſrl: ipſe eī ſaluū faciet pplm ſuum a pctīs eoꝝ. Diebꝫ dñicis ab oct. epy. vſqꝫ ad paſſionē dñi: in. ii. noc. an. Bonoꝝ meoꝝ nō idiges: in te ſpaui ꝯſerua me dñe. Dñicis diebꝫ ab oct. trini. vſqꝫ ad aduētū dñi in. ii. noc. an. Nature genitoꝝ ꝯſerua morte redēptos facqꝫ tuo dignos ſeruitio famlos.

Exaudi dñe ps. xvi.
iuſticiā meā: intende depcationē meā. Auribus percipe oꝛonem meā: nō in labiis doloſis. De vultu tuo iudiciū meum pdeat: oculi tui videāt equitatem. Probaſti cor meū ⁊ viſitaſti nocte: igne me examiaſti et nō eſt inuēta i me iniqtas. Ut non loquatur os meū opa hoim: ꝑpter verba labioꝝ tuoꝝ ego cuſtodiui vias duras. Perfice greſſus meos i ſemitis tuis: vt nō moueantur veſtigia mea. Ego clamaui qm̄ exaudiſti

me deus: inclina aurē tuā michi ⁊ exaudi verba mea. Mirifica miās tuas: qui ſaluos facis ſperātes in te. A reſiſtētibus dextere tue: cuſtodi me vt pupillā oculi. Sub vmbra alaꝝ tuarum protege me: a facie īpioꝝ q̄ me afflixerūt. Inimici mei aīam meā circūdederūt adipem ſuū cōcluſerūt: os eoꝝ locutū eſt ſupbiā. Proiciētes me nūc circumdederunt me: oculos ſuos ſtatuerūt declinare ī terrā. Suſceperūt me ſicut leo paratus ad predā: et ſicut catulꝰ leonis habitās in abditis. Exurge dñe preueni eū et ſupplāta eū: eripe aīam meā ab ipio frameā tuā ab inimicis manus tue. Dñe a paucis de terra diuide eos ī vita eoꝝ: de abſcōditis tuis adimpletus ē vēter eoꝝ. Saturati ſunt filiis: et diuiſerūt reliquias ſuas paruulis ſuis. Ego aūt in iuſticia apparebo ī ꝯſpectu tuo: ſatiabor cum apparuerit glia tua. Gloria. An. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū: et vocabitur nomē eius ēmanuel. an. Inclina dñe aurem tuam michi et exaudi verba mea. An. Pectora noſtra tibi tu cōditor orbis aduſte igne pio purgans atq; cremādo probans. ps. xvii.

Diligā te dñe fortitudo mea: dñs firmamētum meū ⁊ refugiū meū ⁊ liberator meꝰ. Deus meꝰ adiutor meꝰ: et ſpabo in eū. Protector meꝰ ⁊ cornu ſalutis mee: et ſuſceptor meꝰ. Laudās inuocabo dñm et ab inimicis meis ſaluus ero. Circūdederūt me dolores mortis: et torrētes iniqtatis cōturbauerūt me. Dolores inferni circūdederunt me: preoccupauerūt me laquei mortis. In tribulatione mea inuocaui dñm: ⁊ ad deū meū clamaui. Et exaudiuit de templo ſancto ſuo vocē meā: et clamor meꝰ in ꝯſpectu eius introiuit ī aures eius. Cōmota eſt ⁊ cōtremuit terra: fundamēta montiū cōturbata ſūt, et cōmota ſūt, qm̄ iratꝰ eſt eis. Aſcēdit fumꝰ in ira eiꝰ et ignis a facie eiꝰ exarſit: carbones ſucceſſi ſūt ab eo. Inclinauit celos et deſcēdit: et caligo ſub pedibꝫ eius. Et aſcēdit ſuper cherubin ⁊ volauit: volauit ſup pēnas vētoꝝ. Et poſuit tenebras latibulū ſuū in circuitu eius tabernaculū eiꝰ: tenebroſa aq̄ in nubibꝫ aeris. Pre fulgore i ɔ̄ſpectu eius nubes trāſierunt: grando et carbones ignis. Et intonuit de celo dñs: ⁊ altiſſimus dedit vocē ſuā: grādo ⁊ carbones ignis. Et miſit ſagittas ſuas et diſſipauit eos: fulgura multiplicauit et cōturbauit eos. Et apparuerūt fōtes aq̄ꝝ: et reuelata ſūt fundamēta orbis terraꝝ. Ab increpatione tua dñe: ab īſpiratōe ſpūs ire tue. Miſit de ſūmo ⁊ accepit me: ⁊ aſſūpſit me de aq̄s multꝭ. Eripuit me de īimicis meis fortiſſimis: ⁊ ab his q̄ oderunt me, q̄m cōfortati ſūt ſuper me. Preuenerūt me in die afflictionis mee: et factꝰ eſt dñs ꝓtector meꝰ. Et eduxit me in latitudinē: ſaluū me fecit q̄m voluit me. Et retribuet michi dñs ſcd̄m iuſticiam meā: ⁊ ſcd̄m puritatē manuū meaꝝ retribuet m̄.

Quia cuſtodiui vias dñi: nec impie geſſi a deo meo. Qm̄ oīa iudicia eiꝰ in conſpectu meo: ⁊ iuſticias eius nō repuli a me. Et ero immaculatus cū eo: ⁊ obſeruabo me ab iniq̄tate mea. Et retribuet m̄ dñs ſcd̄m iuſticiā meā: et ſcd̄m puritatē manuū meaꝝ in cōſpectu oculoꝝ eiꝰ. Cum ſctō ſctūs eris: et cū viro inocēte innocens eris. Et cū electo electꝰ eris: et cū ꝑuerſo ꝑuerteris. Qm̄ tu ppl'm humilē ſaluū facies: ⁊ oculos ſuꝑboꝝ humiliabis. Qm̄ tu illuīas lucernā meam: dñe deus meus illuīa tenebras meas. Qm̄ in te eripiar a tētatiōe: ⁊ in deo meo trāſgrediar murū. Deꝰ meus īpolluta via eiꝰ eloq̄a dñi igne examinata: protector eſt oīm ſperantiū in ſe. Qm̄ quis deus preter dñm: aut q̄s deus ꝑter deū noſtrū. Deus q̄ precīxit me virtute: et poſuit īmaculatā viā meam. Qui ꝑfecit pedes meos tanq̄ ceruoꝝ: ⁊ ſuper excelſa ſtatuens me. Qui docet manꝰ meas ad ꝓliū: ⁊ poſuiſti vt arcū ereū brachia mea. Et dediſti michi ꝓtectionē ſalutis tue: et dextera tua ſuſcepit me. Et diſciplina tua correxit me ĩ finem: et diſciplina tua ipſa me docebit. Dilataſti greſſus meos ſubtus me: et nõ ſũt infirmata veſtigia mea. Perſequar inimicos meos et ꝯprehēdã illos: ⁊ nõ conuertar donec deficiãt. Cõfringam illos nec poterunt ſtare: cadēt ſubtꝰ pedes meos. Et p̃cinxiſti me ꝟtute ad bellũ: et ſupplãtaſti ĩſurgētes in me ſubtus me. Et inimicos meos dediſti michi dorſũ: et odiētes me diſꝑdiſti. Clamauerũt nec erat qui ſaluos faceret ad dñm: nec exaudiuit eos. Et cõminuã eos vt puluerē ante faciem vēti: vt lutũ platearũ delebo eos. Eripies me de cõtradictionibꝫ ppli: conſtitues me ĩ caput gētiũ. Populus quē nõ cognoui ſeruiuit michi: ĩ auditu auris obediuit michi. Filii alieni mētiti ſũt michi: filii alieni ĩueterati ſũt: et claudicauerũt a ſemitis ſuis. Viuit dñs ⁊ bñdictus deꝰ meus: et exaltetur deus ſalutis mee. Deus q̇ das vindictas m̃ ⁊ ſubdis ppłos ſub me: liberator meꝰ de inimicis meis iracũdis. Et ab ĩſurgētibꝫ in me exaltabis me: a viro iniq̃ eripies me. Propterea cõfitebor tibi in nationibꝫ dñe: ⁊ nõi tuo pſalmũ dicã. Magnificãs ſalutes regis eiꝰ: et faciēs miām xp̃o ſuo dauid: et ſemini eius vſqꝫ ĩ ſeculũ. Glia. An. Orietur in diebꝫ eiꝰ iuſticia ⁊ abũdantia pacis et adorabũt eũ oēs reges oēs gentes ſeruiēt ei. ℣. Egredietur virga de radice ieſſe. ℟. Et flos de radice eiꝰ aſcēdet. an. Dñs firmamētum meũ ⁊ refugiũ meũ. ℣. Media nocte ſurgebã ad cõfitendũ tibi. ℟. Suꝑ iudicia iuſtificationis tue. An. Tu populũ humilē ſaluaſti ab hoſte redemptor atqꝫ ſuꝑba tuo colla p̃mis iaculo. ℣. Media noc. pſ. xviii.

Celi enarrãt gl̃am dei: ⁊ opa manuũ eius annũciat firmamētum. Dies diei eructat ꝟbũ: et nox nocti ĩdicat ſciētiã. Non ſunt loq̃le neqꝫ ſermones: quoꝝ nõ audiãtur voces eoꝝ. In oēm terrã exiuit ſonꝰ eoꝝ:

et in fines orbis terre ṽba coꝝ. In ſole poſuit tabernaculū ſuū: et ipſe tanq̄ ſpōſus pcedēs de thalamo ſuo Exultauit vt gigas ad currendā viā: a ſūmo celo egreſſio eiꝰ. Et occurſus eiꝰ vſqꝫ ad ſūmū eius: nec eſt qui ſe abſcōdat a calore eiꝰ. Lex dn̄i imaculata conuertens aīas: teſtimoniū dn̄i fidele ſapiētiā preſtās paruulis. Iuſticie dn̄i recte letificantes corda: pceptū dn̄i lucidū illuīans oculos. Timor dn̄i ſctūs pmanet in ſeculū ſcli: iudicia dn̄i vera iuſtificata i ſemetipa. Deſyderabilia ſup aurū ⁊ lapidē preciosū multū: ⁊ dulciora ſup mel et fauū. Etenī ſeruus tuus cuſtodit ea: i cuſtodiēdis illis retributio multa. Delicta quis intelligit ab occultꝭ meis mūda me/ ⁊ ab alienis parce ſuo tuo. Si mei non fuerint dn̄ati tunc imaculatꝰ ero: ⁊ emūdabor a delicto maximo. Et erūt vt ꝯplaceāt eloq̄a oris mei et meditatio cordis mei in cōſpectu tuo ſp̄. Dn̄e adiutor meus: ⁊ redēptor meus.

Gloria. Diebꝫ dn̄icis per aduentū vſqꝫ ad natiuitatē dn̄i: in tercio noc. an. Nox preceſſit dies aūt appropinquit/ abiiciamꝰ ergo opa tenebraꝝ et induamur arma lucis. Dn̄icis diebꝫ ab oct. epy. vſqꝫ ad paſſionē dn̄i qn̄ de dn̄ica agit: in. iii. noc. ā. Preceptū dn̄i lucidū illuminās oc̄los Diebꝫ dn̄icis p eſtatē qn̄ de dn̄ica agit vſqꝫ ad aduentū: in. iii. noc. an. Spōſus vt e thalamo pceſſit xp̄s in orbē deſcēdens celo iure ſalutifero. ps. xix.

Exaudiat te dn̄s in die tribulationis: ptegat te nomē dei iacob. Mittat tibi auxilium de ſcō: et de ſyon tueatur te. Memor ſit oīs ſacrificii tui: ⁊ olocauſtū tuū pingue fiat. Tribuat tibi ſcd̄m cor tuū: et oē ꝯſilium tuū cōfirmet. Letabimur i ſalutari tuo: et in noīe dei nr̄i magnificabimur. Impleat dn̄s oēs petitiōes tuas: nūc cognoui qm̄ ſaluū fecit dn̄s xp̄m ſuū. Exaudiat illum de celo ſcō ſuo: in potētatibꝫ ſalꝰ dextere eius Hi in curribꝫ et hi in eq̄s: nos autē in noīe dei noſtri inuocabimꝰ. Ipſi obligati ſūt ⁊ ceciderūt: nos aūt ſurreximus ⁊ erecti ſum⁹. Dñe ſaluū fac regē: ⁊ exaudi nos in die qua inuocauerim⁹ te. Glīa. An. Hora eſt iā nos de ſōno ſurgere ⁊ apti ſūt oculi nr̄i ſurgere ad xp̄m: qꝛ lux vera eſt fulgēs i celis. an. Impleat dñs oēs petitiōes tuas. an. Auxiliū nobis ſaluator mitte ſalutis: et tribuas vitā tp̄e ppetuo. ps. xx.

Domine in virtute tua letabit̄ rex: et ſup ſalutare tuū exultabit vehemēter. Deſyderiū cordis eius tribuiſti ei: et voluntate labioꝝ eius nō fraudaſti eū. Qm̄ preueniſti eū in benedictionibꝫ dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronā de lapide p̄cioſo. Vitā petiit a te et tribuiſti ei: lōgitudinē dieꝝ in ſcl'm et in ſcl'm ſcli. Magna eſt glīa eius in ſalutari tuo: gloriā ⁊ magnū decorē īpones ſup eū. Qm̄ dabis eū in bn̄dictionem in ſeculū ſcli: letificabis eū in gaudio cū vultu tuo. Qm̄ rex ſperat ī dño: et ī mīa altiſſimi nō ꝯmouebit̄. Inueniat̄ man⁹ tua oībus inimicis tuis: dextera tua inueniat oēs qui te oderunt. Pones eos vt clibanum ignis in tp̄e vult⁹ tui: dñs in ira ſua cōturbabit eos ⁊ deuorabit eos ignis. Fructū eoꝝ de terra p̄des: ⁊ ſemē eoꝝ a filiis hoīm. Qm̄ declinauerūt in te mala: cogitauerūt cōſilia que nō potuerunt ſtabilire. Qm̄ pones eos dorſū: in reliquiis tuis preparabis vultū eoꝝ. Exaltare dñe in virtute tua: cātabim⁹ ⁊ pſallem⁹ virtutes tuas. Glīa. An. Gaudete in dño ſp̄ modeſtia vr̄a nota ſit oībꝫ hoībꝫ dñs prope eſt. nichil ſolliciti ſitis ſed in oī orōe petitiones vr̄e innoteſcāt apud deū. ℣. Egredietur dñs de loco ſctō ſuo. ℟. Veniet vt ſaluet populum ſuū. Non dicat̄ vlteri⁹. an. Dñe in virtute tua letabit̄ rex. ℣. Exaltare dñe in v̄tute tua. ℟. Cātabim⁹ et pſallem⁹ virtutes tuas. an. Rex ſine fine manēs miſer' tu parce ruinis p̄mia cōcedēs et tua cūcta regens. ℣. Exaltare dñe. vts. ps. xxi.

Te deū laudam⁹: te dñm ꝯfitemur. Te eternū patrē: omnis terra veneratur. Tibi oēs angeli: tibi celi et vniuerſe poteſtates. Tibi cherubin et ſeraphin: īceſſabili voce proclamāt. Sanctꝰ. Sctūs. Sctūs. Dn̄s deꝰ ſabaoth. Pleni ſūt celi et terra: maieſtatꝭ glīe tue. Te glioſus: apoſtolorū chorus. Te prophetarū: laudabilis numerus. Te martyrū candidatus: laudat exercitꝰ. Te per orbē terrarū: ſctā confitetur ecclia. Patrem imēſe maieſtatis. Venerandū tuum verū: et vnicū filiū. Sanctū quoqꝫ paraclitū ſpiritum. Tu rex glīe xp̄e. Tu pr̄is ſempiternus es filius. Tu ad liberādum ſuſcepturus hoīem: nō horruiſti virgis vterū. Tu deuicto mortis aculeo: aperuiſti credētibꝫ regna celorū. Tu ad dexterā dei ſedes: in gloria patris. Iudex crederis eſſe venturus. Te ergo queſumꝰ tuis famulis ſubueni: quos precioſo ſanguine redemiſti. Eterna fac cū ſanctis tuis in glīa munerari. Saluum fac populū tuū dn̄e: et benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos: vſqꝫ in eternum. Per ſingulos dies: bn̄dicimus te. Et laudamus nomen tuū in ſeculum: et in ſeclm ſeculi. Dignare dn̄e die iſto: ſine peccato nos cuſtodire. Miſerere nr̄i dn̄e: miſerere noſtri. Fiat mīa tua dn̄e ſuper nos: quēadmodū ſꝑauimꝰ in te. In te dn̄e ſꝑaui: non cōfundar in eternū. ℣. Excelſus ſup oēs gentes dn̄s. ℟. Et ſup celos glīa eius. Deus in adiuto. In laudibus. an.

Regnauit dn̄s precinctus fortitudine cū decore virtutū cuiꝰ ſedes eſt ī eternū. ps. Dn̄s regna. an. Sciamꝰ oēs qꝛ dn̄s ip̄e eſt deꝰ cui iubilemꝰ et exaltemus et laudemꝰ nomē eiꝰ in eternū. ps. Iubilate. ant. Benedicā te dn̄e in vita mea vt videā virtutē tuā et gloriā tuā. ps. Deus deꝰ meus. an. Ois creatura celi et terre bn̄dicat dominū: hymnū dicat et ſuperexaltet eū in ſecula. ps. Bn̄dicite. an. Spiritus oīs laudet dn̄m: quia ipſe dixit et facta ſunt oīa: mandauit et creata ſunt vniuerſa. ps. Laudate do. Iſte ꝓdi. añe ſup laus. dicūtur hac die ſcilicet dn̄ica in qua primo cātatur hystoria Dñe ne in ira tua. scilꝫ prima dñica pꝰ oct̃ epy. et i illa die do. qua vltimo cãtat̃ p̃dicta hystoria ãte .lxx. tũc. Ceter̃ ho dñicis prima istaꝝ an. dr̃ tãtũ. Nã ho aliqđ festũ ix. l. i prima dñica i qua ichoãda est hystoria celebratũ fuerit: tũc in proxima dñica sequẽte dr̃ hec sola an. Regnauit. nisi vltima dñica fuerit añ lxx. in q̃ do. oĩo ñe dicãtur.

Dominus ps. xcii. Dominus regnauit decorẽ indutus est: idutus ẽ dñs fortitudinẽ ⁊ p̃cinxit se. Etẽi firmauit orbẽ terre: qui nõ cõmouebit̃. Parata sedes tua extũc: a sc̃lo tu es. Eleuauerũt flũia dñe: eleuauerũt flumĩa vocẽ suã. Eleuauerũt flũia fluctus suos: a vocibꝫ aq̃ꝝ multaꝝ. Mirabiles elationes maris: mirabilis i alt̃ dñs. Testimonia tua credibilia facta sũt nimis: domũ tuã decet sanctitudo dñe in lõgitudinẽ dieꝝ. Gl̃ia. ps. xcix.

Iubilate deo oĩs terra: seruite dño i leticia. Introite in cõspectu eiꝰ: in exultatione. Scitote qm̃ dñs ipse est deꝰ: ip̃e fecit nos ⁊ nõ ipsi nos. Populus eius ⁊ oues pascue eius: itroite portas eius i ꝯfessiõe: atria eius in hymnis ꝯfitemini illi. Laudate nomẽ eius qm̃ suauis est dñs: in eternũ mĩa eius et vsqꝫ i gñatõe ⁊ gñationẽ veritas eius. Gl̃ia. ps. lxii.

Deus deꝰ meꝰ: ad te de luce vigilo. Sitiuit in te aĩa mea: q̃m multipliciter tibi caro mea. In terra deserta inuia ⁊ iaquosa sic i sc̃o apparui tibi: vt viderẽ virtutẽ tuã ⁊ gl̃iam tuã. Qm̃ melior ẽ mĩa tua sup vitas: labia mea laudabũt te. Sic bñdicã te in vita mea: et in noĩe tuo leuabo manꝰ meas. Sicut adipe ⁊ pinguedine repleatur aĩa mea: ⁊ labiis exultatõis laudabit os meũ. Sic meõr fui tui sup stratũ meũ in matutinis meditabor i te: qꝛ fuisti adiutor meus. Et i velamẽto alaꝝ tuarũ exultabo adhesit aĩa mea post te: me suscepit dextera tua. Ipsi vero iuanũ q̃sierũt aĩam meã: itroibũt in iferiora terre, tradẽtur i manꝰ gladii partes vulpiũ erũt. Rex vero letabit̃ in deo laudabūtur oēs qui iurant in eo: q2 obſtructū eſt os loquētiū iniqua. Deus miſereatur nri ⁊ benedicat nobis: illuīet vultū ſuū ſuper nos ⁊ miſereatur noſtri. Ut cognoſcam9 in terra viā tuā: in oībꝫ gentibꝫ ſalutare tuum. Confiteātur tibi populi de9: cōfiteātur tibi populi oēs. Letētur ⁊ exultēt gentes qm̄ iudicas populos in eq̄tate: ⁊ gētes in terra dirigis. Cōfiteātur tibi populi de9 cōfiteantur tibi populi oēs: terra dedit fructū ſuū. Benedicat nos de9 de9 noſter bn̄dicat nos de9: et metuāt eū oēs fines terre. Glia. ps. xxv.

Benedicite oīa opa domini dn̄o: laudate et ſuperaltate eū in ſc̄la. Bn̄dicite angeli dn̄i dn̄o: bn̄dicite celi dn̄o. Bn̄dicite aq̄ oēs que ſup celos ſūt dn̄o: bn̄dicite oēs virtutes dn̄i dn̄o. Benedicite ſol ⁊ luna dn̄o: bn̄dicite ſtelle celi dn̄o. Bn̄dicite ymber ⁊ ros dn̄o: bn̄dicite oīs ſpūs dei dn̄o. Bn̄dicite ignis ⁊ eſtus dn̄o: benedicite frigus et eſtas dn̄o. Benedicite rores ⁊ pruina dn̄o: bn̄dicite gelu ⁊ frigus dn̄o. Bn̄dicite glacies ⁊ niues dn̄o: bn̄dicite noctes et dies dn̄o. Bn̄dicite lux ⁊ tenebre dn̄o: bn̄dicite fulgura ⁊ nubes dn̄o. Benedicat terra dn̄m: laudet ⁊ ſuperaltet eū in ſecula. Bn̄dicite mōtes ⁊ colles dn̄o: bn̄dicite vniuerſa germinātia in terra dn̄o. Bn̄dicite fōtes dn̄o: bn̄dicite maria ⁊ fluīa dn̄o. Bn̄dicite cete ⁊ oīa q̄ mouētur in aquis dn̄o: bn̄dicite oēs volucres celi dn̄o. Bn̄dicite oēs beſtie ⁊ pecora dn̄o: bn̄dicite filii hoīm dn̄o. Bn̄dicat iſrael dn̄m: laudet ⁊ ſuperaltet eū in ſecula. Bn̄dicite ſacerdotes dn̄i dn̄o: bn̄dicite ſerui dn̄i dn̄o. Bn̄dicite ſpūs et aīe iuſtoꝝ dn̄o: bn̄dicite ſcī et huīles corde dn̄o. Bn̄dicite anania azaria miſael dn̄o: laudate ⁊ ſuperaltate eū in ſc̄la. Bn̄dicamus prēm ⁊ filiū cum ſcō ſpū: laudem9 et ſuperaltem9 eū in ſc̄la. Bn̄dict9 es dn̄e i firmamēto celi: et laudabilis ⁊ glioſus ⁊ ſuperaltat9 in ſc̄la. Amen.

Laudate dñm ps. xxvi de celis: laudate eũ in excelsis. Laudate eum oẽs angeli eius: laudate eũ oẽs virtutes eius. Laudate eũ sol ⁊ luna: laudate eũ oẽs stelle ⁊ lumẽ. Laudate eũ celi celorũ: et aq̃ que sup celos sũt laudẽt nomen dñi. Quia ipse dixit ⁊ facta sũt: ipse mãdauit et creata sũt. Statuit ea in eternũ et in seculũ seculi: preceptũ posuit ⁊ nõ pteribit. Laudate dñm de terra: drachones et oẽs abyssi. Ignis grando nix glacies spũs pcellarũ: q̃ faciũt verbũ eius. Montes et oẽs colles: ligna fructifera ⁊ oẽs cedri. Bestie ⁊ vniuersa pecora: serpentes et volucres pẽnate. Reges terre ⁊ oẽs populi: principes ⁊ oẽs iudices terre. Iuuenes et virgines senes cũ iunioribz laudẽt nomẽ dñi: quia exaltatũ est nomẽ eius solius. Confessio eius sup celũ et terram: et exaltauit cornu populi sui. Hymnus oĩbz sctis eius: filiis israel populo appropiquãti sibi.

Cantate dño cãticũ nouũ: laus eius in ecclia sanctorũ. Letetur israel i eo q̃ fecit eũ: et filie syon exultent in rege suo. Laudẽt nomẽ eius in choro: i tympano ⁊ psalterio psallãt ei. Quia beneplacitũ est dño i pplo suo: et exaltauit mãsuetos in salutẽ. Exultabũt sctĩ in gl'ia: letabũtur in cubilibz suis. Exultationes dei in gutture eorũ: et gladii ancipites i manibz eorũ. Ad faciẽdam vindictã in nationibz: increpationes in populis. Ad alligandos reges eorũ in cõpedibz: et nobiles eorũ i manicis ferreis. Ut faciãt in eis iudiciũ conscriptũ: gl'ia hec est oĩbz sctis eius.

Laudate dñm in sanctis eius: laudate eũ in firmamẽto virtutis eius. Laudate eũ in virtutibz eius: laudate eũ scdm multitudinẽ magnitudinis eius. Laudate eum in sono tube: laudate eum in psalterio ⁊ cytharã. Laudate eũ in tympano ⁊ choro: laudate eum in cordis et organo. Laudate eũ in cymbalis benesonãtibz laudate eũ in cymbalis iubilatõis oĩs sp̃s laudet dñm Glia. ch. Benedictio ⁊ claritas ⁊ ſapiētia ⁊ grāꝝ actio: honoꝛ et vtꝰ ⁊ fortitudo deo nrō ī ſecla ſecloꝝ amē. H. g. xl.

Eterne rex cōditoꝛ noctē diēqꝫ qui regis ⁊ tp̄m das tp̄a vt alleues faſtidiū. Preco diei iā ſonat noctis pfūde puigil, nocturna lux viātibꝫ a nocte noctē ſegregās. Hoc excitatꝰ lucifer ſoluit polū caligie hᵒ oīs erroꝝ chorꝰ viā nocēdi deſerit. Hoc nauta vires colligit pōtiqꝫ miteſcūt freta hᵒ ipa petra ecclīe canente culpā diluit. Surgamꝰ gᵒ ſtrenue gallꝰ iacētes excitat ⁊ ſōnolētos īcrepat gallꝰ negātes arguit. Gallo canente ſpes redit: egris ſalꝰ refūdit, mucro latronis cōdit, lapſis fides reuertit. Ieſu labētes reſpice ⁊ nos vidēdo corrige ſi reſpicis lapſꝰ cadūt fletuqꝫ cl'pa ſoluit. Tu lux refulge ſēſibꝫ mētiſqꝫ ſōnū diſcute: te nrā vox pmū ſonet ⁊ vota ſoluamꝰ tī. Glia ē tī q̇ natꝰ. vſqꝫ ad purī. pꝰ puriſi. dr̄. Deo prī ſit glia eiꝰqꝫ ſoli filio cū ſpū pacl'ito ⁊ nūc ⁊ ī ppetuū.

V. Dñs regnauit. R. Decorē induit allā. Iſte V. cū p̄dcā ch. dr̄ cal' i lau. oīb' dñicis vſqꝫ ad lxx. ⁊ a De' oim vſqꝫ ad aduē. qñ agit de do. A lxx. vſqꝫ ad xl. V. Dñe refugiū factꝰ es nobis. A gñatione ⁊ pgenie. Per eſtatē hy.

Ecce iā noctē tenuat vmbra, lucis aurora rutilās choruſcat, niſibꝫ totis rogitemꝰ oēs cūctipotentē. Ut deꝰ nr̄ miſeratꝰ oēm pellat lāguorē tribuat ſalutē donet ⁊ nobis pietate patris regna poloꝝ. Preſtet hoc nob deitas btā pris ac nati pariterqꝫ ſci ſps cuiꝰ reboat ī oī glia mūdo. V. Dñs regnā. vt ſ. xxvii.

Benedictꝰ dñs deꝰ iſrl': qꝛ viſitauit ⁊ fecit redēptionē plebis ſue. Et erexit cornu ſalutis nob: ī domo dauid pueri ſui. Sicut locutꝰ ē p os ſcōꝝ: q̇ a ſeclo ſūt pphāꝝ eiꝰ. Salutē ex inimicis nris: et de manu oim q̇ oderūt nos. Ad faciendā miāam cū pribꝫ noſtris: ⁊ memorari teſtamēti ſui ſci. Iuſiurādū qd iurauit ad abrahā patrē noſtrū daturū ſe nobis. Ut ſine timore de manu inimicoꝝ nroꝝ liberati ſeruiamꝰ illi.

In ſctitate ⁊ iuſticia corā ipſo: oībꝫ diebꝫ noſtris. Et tu puer propheta altiſſimi vocaberis: p̄ibis eni ante faciē dn̄i parare vias eius. Ad dandā ſcientiā ſalutis plebi eius: in remiſſionem pctōꝝ eoꝝ. Per viſcera mie dei nr̄i: in quibus viſitauit nos oriēs ex alto. Illuīare his qui in tenebris et ī vmbra mortis ſedēt: ad dirigēdos pedes noſtros in viam pacis. Gloria pa. ps. cxxii.

Ad te leuaui oculos meos: qui hītas in celis. Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ: in manibꝫ dn̄oꝝ ſuoꝝ. Sicut oculi ancille in manibꝫ dn̄e ſue, ita oculi noſtri ad dn̄m deū noſtrū donec miſereaꝛ noſtri. Miſerere nr̄i dn̄e miſerere nr̄i: q2 multū repleti ſum9 deſpectiōe. Q2 multū repleta eſt aīa nr̄a: opprobriū abūdantibꝫ ⁊ deſpectio ſuperbis. Gloria. Kyrie el. Xpe el. Kyrie el. Pater nr̄. Et ne nos. Sꝫ libera. Exurge dn̄e adiuua nos. Et libera nos ꝑpter nomē tuū. Dn̄e de9 virtutū conuerte nos. Et oſtēde faciē tuā et ſalui erim9. Dn̄e exaudi oratiōnem meā. Et clamor9. Dn̄s vobiſcū. Et cum ſpū tuo. Or.

Eccleſie tue dn̄e preces placat9 admitte. vt deſtructis aduerſitatibꝫ et erroribꝫ vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate: et pacē tuā noſtris concede temporibus. Per. ¶ Ad primā. hy.

Iam lucis orto ſydere deū p̄camur ſupplices: vt in diurnis actibus nos ſeruet a nocētibꝫ. Linguā refrenās tēperet ne litis horror inſonet viſū fouēdo cōtegat: ne vanitates hauriat. Sint pura cordis intima abſiſtat ⁊ vecordia. Carnis terat ſupbiā potꝰ cibiqꝫ parcitas. Vt cū dies abſceſſerit noctēqꝫ ſors reduxerit: mūde per abſtinentiam ipſi canam9 gliam. Deo prī ſit glia eiuſqꝫ ſoli filio cuꝫ ſpū paraclito ⁊ nūc et ī ppetuū. Amē. Hec an. dr̄ ſup ps̄ ad primā vſqꝫ ad. lxx. et a De9 oīm vſqꝫ ad aduē. dn̄i qn̄ de do. agitur. An. Dn̄s regit me. ps. Deus de9 me9 rel. In oībꝫ feſtis ⁊ n. Dn̄e ne in ira vſqꝫ ad. xl. ⁊ a De9 oīm vſqꝫ ad aduētū:

di an. Deus. ps. Deꝰ in noīe In aduētu. an. Ueni. ps. xxi.

Deus deꝰ meus respice in me quare me dereliquisti longe a salute mea: verba dlictoꝝ meoꝝ. Deus meꝰ clamabo per diē ⁊ non exaudies: et nocte ⁊ non ad insipiētiā michi. Tu autē in scō habitas: laus israel. In te sperauerūt p̄res nostri: sperauerūt et liberasti eos. ¶ Ad te clamauerunt et salui facti sūt: in te sperauerunt ⁊ nō sunt cōfusi. Ego autē sum vermis ⁊ non hō: opprobriū hoīm et abiectio plebis. Omnes vidētes me deriserūt me: locuti sunt labiis ⁊ mouerūt caput. ¶ Sperauit in dn̄o eripiat eū: saluum faciat eū qm̄ vult eū. q Qm̄ tu es q̄ extraxisti me de ventre: spes mea ab vberibꝫ matris mee: in te proiectus sū ex vtero. De ventre matris mee deus meꝰ es tu: ne discesseris a me. Qm̄ tribulatio proxima est: qm̄ non est q̄ adiuuet. Circūdederūt me vituli multi: thauri pingues obsederūt me. ¶ Aperuerūt sup̄ me os suū: sicut leo rapiēs ⁊ rugiēs. Sicut aqua effusus sū: et dispersa sūt oia ossa mea. Factū est cor meū tanq̄ cera liquescēs: in medio vētris mei. ¶ Aruit tanq̄ testa virtus mea: et lingua mea adhesit faucibꝫ meis: et in puluerē mortis deduxisti me. Qm̄ circūdederūt me canes multi: cōsiliū malignātiū obsedit me. ¶ Foderūt manꝰ meas ⁊ pedes meos: dinumerauerūt oia ossa mea. Ipsi vero cōsyderauerūt et inspexerunt me: diuiserunt sibi vestimēta mea: ⁊ sup̄ vestē meā miserūt sortē. ¶ Tu autē dn̄e ne elōgaueris auxiliū tuum a me: ad defensionē meā conspice. ¶ Erue a framea deus aiam meam: et de manu canis vnicā meā. Salua me ex ore leonis: et a cornibus vnicorniū humilitatē meā. Narrabo nomen tuū fratribꝫ meis: in medio ecclie laudabo te. q Qui timetis dn̄m laudate eū: vniuersū semē iacob glorificate eum. Timeat eū oē semē israel: qm̄ nō spreuit neqꝫ despexit dep̄cationē paup̄is. ¶ Nec auertit faciem ſuã a me: et cũ clamarẽ ad eũ exaudiuit me. Apud te laus mea in eccl̃a magna: vota mea reddam in cõſpectu timẽtiũ eũ. Edent paupes ⁊ ſaturabũtur: ⁊ laudabũt dñm qui requirunt eum: viuẽt corda eoꝝ in ſcl̃m ſeculi. Reminiſcẽtur et conuertẽtur ad dñm: vniuerſi fines terre. Et adorabũt ĩ ꝯſpectu eiꝰ: vniuerſe familie gentium. Qm̃ dñi eſt regnũ: et ipſe dñabitur gẽtiũ. Manducauerũt ⁊ adorauerũt oẽs pingues terre: in ꝯſpectu eiꝰ cadẽt oẽs qui deſcẽdũt in terrã. Et aĩa mea illi viuet: ⁊ ſemẽ meũ ſeruiet ipſi. Annũciabitur dño gñatio vẽtura/ et annũciabũt celi iuſticiã eius: populo qui naſcetur quẽ fecit dñs. p̄s. xxii.

Dominꝰ regit me et nichil michi deerit: in loco paſcue ibi me collocauit. Suꝑ aquã refectiõis educauit me: aĩam meã cõuertit. Deduxit me ſuꝑ ſemitas iuſticie: propter nomen ſuũ. Nam ⁊ ſi ambulauero in medio vmbre mortis: nõ timebo mala qm̃ tu mecũ es. Virga tua ⁊ baculus tuꝰ: ipſa me ꝯſolata ſunt. Paraſti in ꝯſpectu meo menſã: aduerſus eos qui tribulant me. Impinguaſti in oleo caput meũ: ⁊ calix meꝰ inebriãs ꝙ̃ preclarꝰ eſt. Et miã tua ſubſeqtur me: oibꝫ diebus vite mee. Et vt inhabitẽ in domo dñi: in longitudinẽ dieꝝ. Glĩa. p̄s. xxiii.

Domini eſt terra ⁊ plenitudo eius: orbis terraꝝ et vniuerſi qui habitãt in eo. Quia ipſe ſuꝑ maria fũdauit eũ: et ſuꝑ flumina preparauit eũ. Quis aſcendet ĩ montẽ dñi: aut ꝗs ſtabit in loco ſcõ eiꝰ. Innocens manibꝫ et mũdo corde qui nõ accepit ĩ vano aĩam ſuã: nec iurauit ĩ dolo proximo ſuo. Hic accipiet benedictionẽ a dño: et miam a deo ſalutari ſuo. Hec eſt gñatio querentiũ eũ: querentium faciẽ dei iacob. Attollite portas pricipes veſtras et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie. Quis eſt iſte rex glĩe: dñs fortis ⁊ potẽs dñs potẽs in prelio. Attollite portas principes veſtras et eleuamini porte eternales: et introibit rex glie. Quis ȝ iſte rex glie dñs virtutũ ipſe eſt rex glie.

Ad te dñe le ps.xxxii. uaui aiam meã: deus me⁹ in te ↄfido nõ erubeſcã. Neqꝫ irrideãt me inimici mei: etenĩ vniuerſi qui ſuſtinẽt te nõ cõfundẽtur. Cõfundãtur oẽs iniqua agentes ſupervacue. Vias tuas dñe demõſtra michi: ⁊ ſemitas tuas edoce me. Dirige me in veritate tua ⁊ doce me: qꝛ tu es deus ſaluator me⁹: et te ſuſtinui tota die. Reminiſcere miſerationũ tuarꝫ dñe: et miſericordiarꝫ tuarꝫ que a ſeculo ſunt. Delicta iuuẽtutis mee: et ignorantias meas ne memineris. Scdm miam tuã memẽto mei tu: ꝓpter bonitatẽ tuã dñe. Dulcis ⁊ rectus dñs: propter hoc legẽ dabit deliquẽtibꝫ in via. Diriget mãſuetos in iudicio: docebit mites vias ſuas. Vniuerſe vie dñi miã et veritas: requirentibꝫ teſtamẽtum eius et teſtimonia eius. Propter nomen tuũ dñe propiciaberis pctõ meo: multũ eſt enĩ. Quis ȝ hõ qui timet dñm: legẽ ſtatuit ei ĩ via quã elegit. Aĩa ei⁹ in bonis demorabit: ⁊ ſemẽ ei⁹ hereditabit terrã. Firmamẽtũ eſt dñs timẽtibꝫ eũ: et teſtamentũ ipſi⁹ vt manifeſtetur illis. Oculi mei ſp ad dñm: qm̃ ipſe euellet de laqueo pedes meos. Reſpice in me et miſerere mei: qꝛ vnic⁹ et paup ſũ ego. Tribulationes cordis mei multiplicate ſũt: de neceſſitatibꝫ meis erue me. Vide humilitatẽ meam ⁊ laborẽ meũ: et dimitte vniuerſa delicta mea. Reſpice inimicos meos qm̃ multiplicati ſunt: et odio iniquo oderunt me. Cuſtodi aiam meã ⁊ erue me: nõ erubeſcã qm̃ ſperaui in te. Innocentes ⁊ recti adheſerũt michi: qꝛ ſuſtinui te. Libera deus iſrael: ex omnibꝫ tribulationibꝫ ſuis. Glia. ps.xxxiiii.

Iudica me dñe qm̃ ego in inocẽtia mea ingreſſus ſũ: et in dño ſperãs nõ infirmabor. Proba me dñe et tẽta me: vre renes meos et coꝛ meum. Qm̄ mīa tua ante oculos meos eſt : ⁊ cōplacui in ỽitate tua. Non ſedi cū conſilio vanitatis: et cū iniqua gerētibꝫ nō introibo. Odiui eccl̄iam malignantiū : et cū impiis nō ſedebo. Lauabo inter inocentes manꝰ meas: ⁊ circūdabo altare tuū dn̄e. Ut audiam vocem laudis : et enarrē vniuerſa mirabilia tua. Dn̄e dilexi decoꝛē domus tue: et locū habitatōis glie tue. Ne ꝑdas cū impiis deus aīam meā: et cū viris ſanguinū vitā meam. In quoꝝ manibꝫ iniq̇tates ſūt dextera eoꝝ repleta eſt muneribꝫ. Ego aūt in inocētia mea igreſſus ſū: redime me et miſerere mei. Pes meꝰ ſtetit in directo: in eccleſiis benedicā te dn̄e. p̄s. xxxiiii.

Deus i noīe tuo ſaluū me fac: ⁊ in ỽtute tua iudica me. Deus exaudi oꝛationē meā : auribꝫ percipe verba oꝛis mei. Qm̄ alieni inſurrexerūt aduerſū me: ⁊ foꝛtes queſierūt aīam meā et nō ꝓpoſuerūt deum ante conſpectū ſuū. Ecce enī deꝰ adiuuat me : et dn̄s ſuſceptoꝛ aīe mee. Auerte mala inimicis meis: et in veritate tua diſꝑde illos. Uolūtarie ſacrificabo tī: ⁊ cōfiteboꝛ noī tuo dn̄e qm̄ bonū eſt. Qm̄ ex oī tribulatione eripuiſti me: et ſuꝑ inimicos meos deſpexit oculꝰ meus. Gloria patri. p̄. xxxv.

Confitemini dn̄o qm̄ bonus: qm̄ in ſcl'm mīa eius. Dicat nūc iſrl' qm̄ bonꝰ: qm̄ in ſcl'm mīa eiꝰ. Dicat nūc domꝰ aarō: qm̄ in ſcl'm mīa eius. Dicāt nūc qui timēt dn̄m : qm̄ in ſcl'm mīa eiꝰ. De tribulatione inuocaui dn̄m: et exaudiuit me in latitudīe dn̄s. Dn̄s michi adiutoꝛ: nō timebo quid faciat michi hō. Dn̄s michi adiutoꝛ: et ego deſpiciā inimicos meos. Bonū eſt cōfidere in dn̄o: q̄ꝫ confidere in hoīe. Bonū eſt ſꝑare ī dn̄o: q̄ꝫ ſperare in principibus. Omnes gētes circuierunt me : et in noīe dn̄i qꝛ vltus ſū in eos. Circundātes circūdederūt me: et ī noīe dn̄i qꝛ vltꝰ ſū in eos. Circūdederūt me ſicut apes ⁊ exarſe runt ſicut ignis in ſpinis: et in noīe dñi qꝛ vltꝰſum in eos. Impulſus euerſus ſū vt caderem: et dñs ſuſcepit me. Fortitudo mea ꝛ laus mea dñs: ꝛ factꝰ es michi in ſalutē. Vox exultatiōis ꝛ ſalutis: in tabernaculis iuſtoꝝ. Dextera dñi fecit virtutē, dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit vtutē. Non moriar ſed viuam: ꝛ narrabo opa dñi. Caſtigās caſtigauit me dñs: ꝛ morti non tradidit me. Aperite michi portas iuſticie ꝛ igreſſus in eas ꝯfitebor dño: hec porta dñi iuſti intrabūt in eā. Cōfitebor tibi qm̄ exaudiſti me: et factꝰ es michi in ſalutē. Lapidē quē reprobauerūt edificātes: hic factus eſt i caput anguli. A dño factū eſt iſtud: et eſt mirabile in oculis nr̄is. Hec eſt dies quā fecit dñs: exultemꝰ ꝛ letemur i ea. O dñe ſaluū me fac: o dñe bn̄ proſperare: bn̄dictꝰ qui venit i noīe dñi. Benediximꝰ vob̄ de domo dñi: deꝰ dñs ꝛ illuxit nobis. Cōſtituite diē ſolennē in condenſis: vſqꝫ ad cornu altaris. Deus meus es tu et cōfitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te. Confitebor tibi qm̄ exaudiſti me: et factꝰ es michi in ſalutē. Confitemini dño qm̄ bonꝰ: qm̄ in ſeclm mia eius.

¶ A .lxx. vſqꝫ ad paſcha diebus dñicis pro iſto pſal. Cōfitemini dī ps. Dñꝰ regn̄ dec. p̄ .xxxi.

BEati imaculati i via: qui ambulant in lege dñi. Beati qui ſcrutantur teſtimonia eiꝰ: in toto corde exquirūt eū. Non eni qui operātur iiquitatē: in viis eiꝰ ambulauerūt. Tu mādaſti: mādata tua cuſtodiri nimis. Vtinam dirigātur vie mee: ad cuſtodiēdas iuſtificatiōes tuas. Tūc nō confundar: cū ꝓſpexero in oībꝫ mādatis tuis. Confitebor tibi in directione cordis: i eo ꝙ didici iudicia iuſticie tue. Iuſtificationes tuas cuſtodiā: nō me dereliquas vſqꝫquaqꝫ. In quo corrigit adoleſcētior viam ſuā: in cuſtodiēdo ſermōes tuos. In toto corde meo exquiſiui te: ne repellas me a mandatis tuis. In corde meo abſcondi eloquia tua: vt nō peccē tibi. Bñdictus es dñe: doce me iuſtificationes tuas. In labiis meis ꝓnūciaui: oīa iudicia oris tui. In via teſtimonioꝝ tuoꝝ delectat⁹ ſum: ſicut in oībꝫ diuitiis. In mādatis tuis exercebor: et ꝯſyderabo vias tuas. In iuſtificationibus tuis meditabor: non obliuiſcar ſermones tuos.

Gloria patri. ps. xxxvii.

Retribue ſeruo tuo viuifica me: et cuſtodiā ſermōes tuos. Reuela oculos meos: et cōſyderabo mirabilia de lege tua. Incola ego ſū in terra: nō abſcondas a me mādata tua. Cōcupiuit aīa mea: deſyderare iuſtificatōes tuas in omni tpe. Increpaſti ſuperbos: maledicti qui declināt a mādatis tuis. Aufer a me opprobriū ⁊ contemptū: quia teſtimonia tua exquiſiui.

Eteni ſederūt principes ⁊ aduerſum me loquebātur: ſeruus autē tuus exercebatur in iuſtificationibꝫ tuis. Nam ⁊ teſtimōia tua meditatio mea eſt: ⁊ conſilium meum iuſtificationes tue. Adheſit pauimēto anima mea: viuifica me ſecūdum verbū tuum. Vias meas enūciaui ⁊ exaudiſti me: doce me iuſtificationes tuas.

Viam iuſtificationū tuaꝝ inſtrue me: ⁊ exercebor ī mirabilibꝫ tuis. Dormitauit aīa mea pre tedio: cōfirma me in verbis tuis. Viam iniquitatis amoue a me: et de lege tua miſerere mei.

Viam veritatis elegi: iudicia tua nō ſum oblit⁹. Adheſi teſtimoniis tuis dñe: noli me confundere. Viam mādatoꝝ tuoꝝ cucurri: cū dilataſti cor meū. Gloria.

In diebus dñicis an. Dñs regit me et nichil michi deerit: in loco paſcue ibi me collocauit. In feriis. an. Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei. In feriis per aduentū an. Veni et libera nos deus nr̄.

Symbolū athanaſii. ps. xxxviii.

Quicunqꝫ vult ſaluus eſſe: āte oīa op⁹ eſt vt teneat catholicā fidē. Quā niſi quiſqꝫ ītegrā īuiolatāqꝫ ſeruauerit: abſqꝫ dubio in eternū ꝑibit. Fides aūt catholica hec eſt: vt vnum deū in trinitate: ⁊ trinitatē ī vnitate veneremur. Neqꝫ cōfundētes perſonas: neqꝫ ſubſtātiā ſeparātes. Alia eſt enī perſona patris: alia filii alia ſpūſſācti. Sed patris ⁊ filii ⁊ ſpūſſancti vna eſt diuinitas: equalis glīa coeterna maieſtas. Qualis pater talis filiꝰ: talis ſpūs ſanctus. Increatus pater increatus filius: increatus ſpūſſcūs. Immēſus pater immēſus filiꝰ: immēſus ſpūſſcūs. Eternus pater eternꝰ filiꝰ: eternus ſpūſſcūs. Et tamē nō tres eterni: ſꝫ vnꝰ eternꝰ. Sicut nō tres increati nec tres īmenſi: ſed vnꝰ increatus et vnꝰ immēſus. Similiter op̄s pater op̄s filiꝰ: op̄s ſpūſſctūs. Et tn̄ nō tres oīpotētes: ſed vnus op̄s. Ita deꝰ pater deus filius: deꝰ ſpūſſcūs. Et tamē nō tres dii: ſed vnꝰ eſt deus. Ita dn̄s pater dn̄s filius dn̄s ſpūſſctūs. Et tn̄ non tres dn̄i: ſed vnus eſt dn̄s. Quia ſicut ſingilatim vnā quāqꝫ perſonā deū ac dn̄m confiteri xp̄iana veritate cōpellimur: ita tres deos aut dn̄os dicere: catholica religione ꝓhibemur. Pater a nullo eſt factꝰ: nec creatus nec genitus. Filius a patre ſolo eſt: nō factus nec creatus ſꝫ genitus. Spūſſctūs a patre et filio: non factus nec creatus nec genitꝰ: ſed procedēs. Vnus ergo pater non tres patres: vnus filiꝰ nō tres filii: vnus ſpūſſanctus nō tres ſpūſſancti. Et in hac trinitate nichil prius aut poſterius: nichil maiꝰ aut minus. Sed tote tres perſone: coeterne ſibi ſunt et coequales. Ita vt ꝑ oīa ſicut iam ſupradictum eſt: et vnitas in trinitate: ⁊ trinitas in vnitate veneranda ſit. Qui vult ergo ſaluus eſſe: ita de trinitate ſentiat. Sed neceſſariū eſt ad eternam ſalutē: vt incarnationem quoqꝫ dn̄i noſtri ieſu chriſti fideliter credat. Eſt ergo fides recta vt credamꝰ et ꝯfiteamur: qꝛ dn̄ꝰ noſter ieſus xp̄s dei filius deus et hō eſt. Deus eſt ex ſubſtantia patris ante ſecula genitus: et hō eſt ex ſubſtantia matris in ſcl'o natꝰ. Perfectus deus ꝑfectꝰ hō: ex aīa rationali et humana carne ſubſiſtens. Equalis patri ſcd'm diuinitatē: minor p̄re ſcd'm humanitatē. Qui licꝫ deꝰ ſit ⁊ hō: nō duo tamē ſed vnꝰ eſt xp̄s. Unus aūt non cōuerſione diuinitatis ī carnem: ſed aſſūptione humanitatis in deū. Unus oīno non ꝯfuſione ſubſtātie: ſed vnitate ꝑſonē. Nam ſicut aīa rationalis ⁊ caro vnus eſt hō: ita deꝰ et hō vnus eſt xp̄s. Qui paſſus ē pro ſalute nr̄ā deſcēdit ad īferos: tercia die reſurrexit a mortuis. Aſcēdit ad celos ſedet ad dexterā dei p̄ris oīpotentis: inde vēturꝰ eſt iudicare viuos ⁊ mortuos. Ad cuiꝰ aduentū oēs hoīes reſurgere habēt cū corporibꝫ ſuis: et reddituri ſūt de fc̄is proprijs rationē. Et qui bona egerūt: ibūt in vitā eternā. Qui vo mala: ī ignē eternum. Hec eſt fides catholica quā niſi quiſqꝫ fideliť firmiterqꝫ crediderit: ſaluꝰ eſſe nō poterit. Gloria pa.

In oībꝫ dñicis quādocūqꝫ dr̄ p̄. Deus deꝰ meꝰ reſ. cū reliqs p̄s ad primā dicet ſup Quicūqꝫ vult hec an. Te deū p̄rem ingenitū te filiū vnigenitum te ſpiritūſanctū paraclitū ſanctā ⁊ indiuiduā trinitatē toto corde et ore cōfitemur laudamꝰ atqꝫ benedicimꝰ tibi glīa in ſcl'a.

In ceteris aūt dñicis ſimplicibꝫ totiꝰ anni: et in oībꝫ feſtis ſimplicibꝫ tā triū q̄ .ix. lec. cū regimīe chori: et in oct. ⁊ infra oct. qā chorꝰ regitur/ et in ꝯmemorationibꝫ btē marie ⁊ feſti loci: Niſi in iſtis feſtis ⁊ ꝯmemorationibꝫ q̄ ꝯtingūt infra oct. ſcē trinitatis: dr̄ ſuper Quicūqꝫ vult hec an. Te iure laudāt te adorāt te glīficāt oīns creature tue o btā trinitas. In tp̄e paſcha. Alleluya.

In oībꝫ feſtis duplicibꝫ per annū extra ebdo. paſche. ⁊ extra ebdo ſancte trinitatis: dr̄ ſup Quicūqꝫ vult hec an. Gratias tibi deus grās tibi vera vna trinitas vna ⁊ ſūma deitas ſancta ⁊ vna vnitas. In tp̄e paſchali. Allā.

In oībꝫ feriis qn̄ de tp̄e agiť per totū ānū et in feſtis triū lec. ſine regimīe chori/ et in oct. ⁊ infra in quibꝫ chorꝰ nō regiť. et in vigilijs ⁊ in quattuor tp̄ibꝫ extra ebdo. pēth. et ebd. ſcē trinitat.: dr̄ ſup Quicūqȝ vult. hec an. Glīa tibi trinitas equalis vna deitas ⁊ ante oīa ſecl'a et nūc et in ꝑpetuū. In tp̄e paſch. Allā. Per ebdo. ſcte trinitat' de quocūqȝ fit ſeruitiū dr̄ ſup Quicūqȝ vult. hec ant. O btā et bñdicta ⁊ glīoſa trinitas pr̄ et filiꝰ ⁊ ſpūſſctūs. Cp̄.

REgi ſeculoꝝ imortali ⁊ inuiſibili ſoli deo honor et glīa in ſecl'a ſeculoꝝ amen. ℟. Deo grās. Hoc predictū cp̄. dr̄ oībȝ do. ⁊ i feſtis et in oct. et infra qñ chorꝰ regit̄. Et in cōmeōratiōibȝ btē marie et de feſto loci p totū annū extra ebdo. paſche. In oībȝ aliis feſtis per annū et in oībus fe. ab oct. paſche vſqȝ ad pēth. et i oc. et infra ſine regimine chori. et i vigilia aſceñ. et penthecoſ. et in vigilia natiui. dñi ⁊ epyphaie. cū extra do. eue. dr̄ hoc cp̄.

DOmine miſerere noſtri te eni expectauimꝰ: eſto brachiū noſtrū in mane: ⁊ ſalꝰ noſtra in tp̄e tribulationis. In oībȝ aliis feriis per aduē. et a Dñe ne in ira vſqȝ ad cenā dñi et a Deꝰ oīm vſqȝ ad aduē. dñi ⁊ quādo de fē agit̄ dr̄ hoc cp̄.

PAcem ⁊ veritatem diligite: ait dñs omnipotens.

Et quandocūqȝ dr̄ hoc predictū cp̄ ad primā: tūc fiant preces cū proſtratiōibȝ ad oēs hoās. ¶ Hic ſequēs cantꝰ dr̄ in die nati. dñi et ab hinc vſqȝ ad oct. epy. ⁊ in ipīs oct. niſi i vigi. epi. cū extra do. cōtigerit. Dicet̄ etiā ab octa. paſche vſqȝ ad fe. ſcē trini. quādocūqȝ chorꝰ regit̄: tā in do. qȝ i feſtis: et i feſto de corpe xp̄i: ⁊ in oct̄ eiuſdē: et in exaltatione ſcte crucis. Et in vtroqȝ feſto ſācti michaelis. Et i feſto dedicatōis eccl'ie: et quotidie infra oct. ⁊ in oct̄. qñ de dedicatiōe fit ſeruitiū ſi extra. lxx. vſqȝ ad paſcha ꝯtigerit. Et in vigilia natiuitatis dñi. et in vigi. epy. ſi do. fuerit. ℟. Jeſu xp̄e fili dei viui Miſerere nobis Allā allā. ℣. Qui ſedes ad dexterā pr̄is. ℣. Qui de virgine dignatus es naſci. ℣. Qui hodie mūdo apparuiſti. ℣. Qui ſurrexiſti a mortuis. Miſerere nobis. Glīa pa. Jeſu xp̄e. ℣. Exurge dñe adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomē tuum.

¶ In oībȝ feriis et in feſtis. iii. lec. ſine regi. chori. ab oct. paſc. vſqȝ ad vigi. pēthe. et in ipā vigilia ⁊ per oct. trini. et corporis xp̄i qñ de oct. fit ſeruitiū. Et i vigilia nati. dñi et in vig. epy.

cum extra do. q̄ſi. dr̄ hic cantus ℞. Jeſu xp̄e fili dei viui. Miſerere nobis allā allā. ℣. Qui ſedes ad dexterā pr̄is. ℣. Qui de virgīe dignat⁹ es naſci. ℣. Qui ſurrexiſti a mortuis. Miſerere n. Glia pa. Jeſu x. In oībus feriis ⁊ feſtis triū le. ⁊ per oc. ſine regi. chori / et in vigiliis ab oct. epy. vſqꝫ ad paſſionē dn̄i: et a feſto ſcē trini. vſqꝫ ad vigiliam nati. dn̄i dr̄ hic cant⁹: niſi p oc. trinitatꝭ et corpori xp̄i: qn̄ de oc. trinit. fit ſeruitiū. ℞. Jeſu xp̄e fili dei viui Miſerere nobis. ℣. Qui ſedes ad dexteram patris. Miſerere nobis. Glia patri. Jeſu xp̄e. Jſte ℣. ſcilꝫ Qui ſedes. dr̄ per totū annū poſt p̄dictū ℞. niſi in die natiui. dn̄i. et ab hinc vſqꝫ in craſtio purifi. Et a paſſione dn̄i vſqꝫ ad aſcenſionem: et niſi qn̄ dicatur de btā maria. et niſi in feſto ⁊ per oct. corporis xp̄i. quādo de oct. fit ſeruitium. Seqtur ℣. Exurge dn̄e adiuua nos. ℞. Et libera nos ꝓpter nomen tuū. Et his dictis ſequuntur p̄ces hoc modo. Kyrie el. iii Chriſte el. iii. Kyrie el. iii Pater noſter. Et ne nos. Sed libera nos. Viuet aīa mea ⁊ laudabit te. Et iudicia tua adiuuabūt me. Erraui ſicut ouis q̄ periit. Quere ſeruū tuū dn̄e quia mandata tua non ſum oblitus. Credo in deum. Carnis reſurrectionem. Et vitam eternā amen. Repleatur os meū laude. Ut cantē gl̄iam tuā tota die magnitudinem tuam. Dn̄e auerte faciem tuā a pctīs meis. Et oēs iniqtates meas dele. Cor mūdum crea ī me deus. Et ſpiritū rectū innoua in viſceribꝫ meis. Ne proiicias me a facie tua. Et ſpiritū ſanctum tuū ne auferas a me. Redde michi letīciā ſalutaris tui. Et ſpū principali cōfirma me. Eripe me dn̄e ab hoīe malo. A viro iniquo eripe me. Eripe me de iimicis meis deus meus. Et ab inſurgētibꝫ in me libera me. Eripe me de operātibꝫ iniquitatē. Et de viris ſanguinū ſalua me. Sic pſalmum dicā nōi tuo in ſclm̄ ſeculi. Ut reddā vota mea de die in diem. Exaudi nos deus ſalutaris noſter. Spes oīm fīniū terre et in mari lōge. Deus in adiutoriū meū intēde. Dn̄e ad adiuuandū me feſtina. Sanctus deus ſcūs fortis ſcūs ⁊ imortalis. Agn⁹ dei qui tollis peccata mūdi miſerere nobis. Benedic aīa mea dn̄o. Et oīa que intra me sūt nōi scīm eius. Benedic aīa mea dn̄o. Et noli obliuisci oēs retributiones eius. Qui propiciatur oībꝫ iniquitatibꝫ tuis. Qui sanat oēs infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitam tuā. Qui coronat te in mīa et miserationibꝫ. Qui replet in bonis desyderiū tuū. Renouabitur vt aq̄le iuuētus tua. Deinde dr̄ Cōfiteor. et Misereatur. et Absolutionē. vt̄s ad ɔpleť. Sequūtur preces hoc modo.

Deus tu cōuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabitur ī te. Ostēde nobis dn̄e misericordiā tuā. Et salutare tuū da nobis. Dignare dn̄e die isto. Sine peccato nos custodire. Miserere nostri dn̄e. Miserere nostri. Fiat mīa tua dn̄e sup̄ nos. Quemadmodū sperauimus in te. Dn̄e deus virtutū conuerte nos. Et ostēde faciē tuā et salui erimus. Dn̄e exaudi orōnem meā. Et clamor meꝰ ad te veniat. Dn̄s vobiscū. Et cū spū tuo. Oremꝰ. He preces p̄dicte dicātur supradicto modo ad primā per totum annū tam in festis q̄ in p̄festis tā duplicibꝫ q̄ simplicibꝫ nisi a cena dn̄i vsqꝫ ad octa. pasche. ꝛ nisi in die aīaꝝ. Ita tamē q̄ in oībꝫ ferijs per aduentū et a Dn̄ene in ita vsqꝫ ad cenā dn̄i. et a Deus oīm vsqꝫ ad aduentū dn̄i qn̄ de feria agitur: stati pꝰ Fiat mīa sequatur vꝰ. Exaudi dn̄e vocem meā qua clamaui ad te. et ꝛ oīa sicut ad cōpletꝰ supra notatū est: vsqꝫ ad orōem dicendā expleantur. Hec sequēs orō dicitꝰ in oibus festis duplicibꝫ per annum extra ebdo. pasche. Orō.

In hac hora huiꝰ diei tua nos dn̄e reple mīa. vt per totū diē exultantes: in tuis laudibus delectemur. Per do. Dn̄s vobiscū. Benedicamus dn̄o. Deo grā. In oībꝫ dn̄icis ꝛ in festis sanctoꝝ nō duplicibꝫ. et in ferijs extra ebdomā pasche: dicatur hec orō.

Domine scē pater oīps eterne deꝰ qui nos ad principium huiꝰ diei peruenire fecisti: tua nos hodie salua virtute/ et concede vt in hac die ad nullū declinemꝰ peccatū nec vllū incurramꝰ periculū: sed semp̄ ad tuā iusticiā faciēdam: oīs nostra actio tuo moderamine dirigatur. Per do. Dn̄s vobiscū. Bn̄dicamus dn̄o. Deo gratias.

Deinde dicat ſacerdos ſic. Precioſa eſt in cōſpectu dñi. Mors ſanctoꝝ eius. Deinde dicat ſacerdos ſine Dñs vo. ⁊ ſine oremꝰ.

SAncta maria mater dñi noſtri ieſu chriſti atqꝫ oēs ſancti iuſti ⁊ electi dei ſimul intercedant et orent pro nobis pctōribꝫ ad dñm deum noſtrū. Vt nos mereamur ab eo adiuuari et ſaluari: qui in trinitate perfecta viuit et regnat deꝰ per oia ſecula ſcłoꝝ. Amē.

Sacerdos dicat. Deus in adiutoriū meū intēde. ℟. Dñe ad adiuuandū me feſtina. Eodē mō dr̄ tribꝫ vicibꝫ Deus in adiu. m. i. Dñe ad adiu. Et tūc ſequat̄ ſic. Glia pa. ⁊ fi. ⁊ ſpi. ſan. Sicut. Kyrie el. Xpe el. Kyrie el. Pater nr̄. Et ne nos. Sed li. Et veniat ſup nos mia tua dñe. Salutare tuū ſcd̄m eloquiū tuū. Et reſpice in ſeruos tuos ⁊ in opera tua. Et dirige filios eoꝝ. Et ſit ſplēdor dñi noſtri ſuper nos. Et opa manuū tuaꝝ dirige ſup nos et opus manuū noſtrarū dirige. Hec ſequēs oꝝ dr̄ in feſtis duplicibꝫ ⁊ quotienſcūqꝫ chorꝰ regitur extra ebdo. paſche ſine Dñs vo. ſꝫ tm̄ cū Oremꝰ.

OMnipotens ſēpiterne deus dirige actus noſtros i bn̄placito tuo. Vt in nomie dilecti filii tui mereamur bonis opibꝫ abūdare Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate ſpūſſci deꝰ: per oia ſecula ſcłoꝝ. Amē. Dñs vo. Bndicamꝰ dño. In oibꝫ aliis feſtis ⁊ pfe. dr̄ hec oꝝ. ſine Dñs vobiſcū. ſed tm̄ cum Oremus.

DIrigere et ſctificare et regere dignare dñe deꝰ queſumus corda et corpora noſtra lege tua ⁊ in operibꝫ mādatoꝝ tuoꝝ. Vt hic et in eternū te auxiliante: ſani et ſalui eſſe mereamur. Per do. noſtrū ⁊c. Et finiat̄ ſupradcō modo videlꝫ cū Dñs vo. et cum Bndicamꝰ do. Et ſciēdū eſt q qñcūqꝫ dr̄ pſ Ad te leuaui poſt mat. tūc ad primā pꝰ tabulā lectā dr̄ ſine nota iſte pſ. xxxix.

LEuaui oculos meos i montes: vnde veniet auxiliū michi. Auxilium meū a dño: qui fecit celū et terrā. Non det in cōmotionē pedē tuū: neqꝫ dormitet qui cuſtodit te. Ecce nō dormitabit neqꝫ dormiet: qui cuſtodit iſrl̄. Dñs cuſtodit te dñs protectio tua: ſuper manũ dexterã tuam. Per diẽ ſol nõ vret te: neqꝫ luna per noctẽ. Dñs cuſtodit te ab oĩ malo: cuſtodiat aĩam tuã dñs. Dñs cuſtodiat introitũ tuum ⁊ exitũ tuũ: ex hoc nũc et vſqꝫ ĩ ſeclm. Glia.

Kyrie el. Chriſte el. Kyrie el. Pater nr̃. Et ne nos. Sed li. Oſtende nobis dñe miam tuã. Et ſalutare tuum da nobis. Saluos fac ſeruos tuos ⁊ ancillas tuas. Deꝰ meꝰ ſpãtes ĩ te. Mitte eis dñe auxiliũ de ſcto. Et de ſyon tuere eos. Eſto eis dñe turris fortitudinis. A facie inimici. Nichil ꝓficiat inimicꝰ in eis. Et filius iniqtatis non apponat nocere eis. Dñe exaudi orõem meã. Et clamor. Dñs vobiſcum. Et cũ ſpũ tuo. Oreꝰ.

Adeſto dñe ſupplicationibꝫ noſtris: ⁊ viam famuloꝝ tuoꝝ in ſalutꝭ tue ꝓſperitate diſpone. vt inter oẽs vie ⁊ vite huiꝰ varietates: tuo ſp ꝓtegãt auxilio.

Omñps ſempiterne Or. deꝰ ſalus eterna credẽtiũ exaudi nos pro famulis tuis pro qbꝫ mie tue ĩploramus auxiliũ vt reddita ſibi ſanitate; gratias tibi ĩ eccleſia tua referãt actiões. Per xp̃m dñm noſtrũ. R. Amẽ.

Excellẽtior perſona dicat. Benedicite. Dñs. In noĩe patris et filii ⁊ ſpiritusſancti. Amen.

Ad terciam. Hy.

Nunc ſcẽ nob ſpũs vnũ patri cũ filio: dignare promptus ingeri: nrõ refuſus pectori. Os / lingua / mens / ſenſus / vigor: cõfeſſionẽ perſonẽt flameſcat igne caritas accẽdat ardor proximos. Preſta pater piiſſime pẽqꝫ cõpar vnice: cũ ſpũ paraclito regnãs per oẽ ſeclm. Amẽ. Ps.

Legem pone michi dñe viã iuſtificationũ tuarũ: et exquirã eã ſp. Da michi intellectũ ⁊ ſcrutabor legẽ tuã: et cuſtodiã illã in toto corde meo. Deduc me in ſemita mandatoꝝ tuoꝝ: qꝛ ipſã volui. Inclina cor meũ in teſtimoĩa tua: ⁊ nõ in auariciã. Auerte oculos meos ne videãt vanitatem: in via tua viuifica me. Statue ſeruo tuo eloquiũ tuũ: ĩ timore tuo. Amputa opprobriũ meũ qd ſuſpi catus ſũ: qr iudicia tua iocũda. Ecce ꝯcupiui mãdata tua: eq̃tate tua viuifica me. Et veniat ſup me mia tua dñe: ſalutare tuũ ſcd̃m eloquiũ tuũ. Et reſpõdebo exꝓbrantibꝫ m̃ vbũ: qr ſpaui in ſermõibꝫ tuis. Et ne auferas de ore meo vbũ veritatis vſqꝫq̃qꝫ: qr ĩ iudiciis tuis ſupſpaui. Et cuſtodiã legẽ tuã ſꝑ: in ſeclm et in ſeculũ ſcli. Et ambulabã ĩ latitudĩe: qr mãdata tua exq̃ſiui. Et loq̃bar de teſtiõiis tuis ĩ cõſpectu regũ: ⁊ non cõfundebar. Et meditabar in mãdat̃ tuis: q̃ dilexi. Et leuaui man⁹ meas ad mandata tua q̃ dilexi: ⁊ exercebor in iuſtificatõibꝫ tuis. Gl̃ia.

Memor eſto vbi tui ſeruo tuo: ĩ quo m̃ ſpem dediſti. Hec me ꝯſolata eſt in hũilitate mea: qr eloq̃uꝫ tuũ viuificauit me. Supbi iniq̃ agebãt vſqꝫquaqꝫ: a lege autem tua nõ declinaui. Memor fui iudicioꝝ tuoꝝ a ſeclo dñe: ⁊ cõſolatus ſũ. Defectio tenuit me: pro pctõribꝫ derelinq̃ntibꝫ legẽ tuã. Cantabiles michi erãt iuſtificationes tue: in loco peregrinatõis mee. Memor fui nocte nõis tui dñe: ⁊ cuſtodiui legẽ tuã. Hec facta eſt michi: qr iuſtificationes tuas exq̃ſiui. Portio mea dñe: dixi cuſtodire legẽ tuã. Deprecat⁹ ſũ faciẽ tuã ĩ toto corde meo: miſerere mei ſm̃ eloquiũ tuũ. Cogitaui vias meas: et ꝯuerti pedes meos ĩ teſtiõia tua. Parat⁹ ſũ ⁊ nõ ſũ turbat⁹: vt cuſtodiã mandata tua. Funes pctõꝝ circũplexi ſũt me: et legẽ tuã nõ ſũ oblit⁹. Media nocte ſurgebã ad cõfitendũ tibi: ſup iudicia iuſtificationis tue. Particeps ego ſũ oĩm timẽtiũ te: ⁊ cuſtodientiũ mãdata tua. Mia tua dñe plena eſt terra: iuſtificatiões tuas doce me. Gl̃ia.

Bonitatẽ feciſti cũ ſeruo tuo dñe: ſm̃ verbũ tuũ. Bonitatẽ ⁊ diſciplinã et ſciẽtiã doce me: qr in mãdat̃ tuis credidi. Priuſq̃ hũiliarer ego deliq̃: ꝓpterea eloquiũ tuũ cuſtodiui. Bonus es tu: et ĩ bonitate tua doce me iuſtificatiões tuas. Multiplicata eſt ſuper me iniquitas ſupboꝝ: ego aūt in toto corde meo ſcrutabor mādata tua. Coagulatū eſt ſicut lac cor eoꝝ: ego vero legē tuā meditat⁹ ſum. Bonū michi q꞉ huiliaſti me: vt diſcam iuſtificationes tuas. Bonū m̄ lex oris tui: ſup milia auri ⁊ argēti. Manus tue fecerūt me ⁊ plaſmauerūt me: da michi intellectū vt diſcā mādata tua. Qui timēt te videbūt me et letabūtur: q꞉ i verba tua ſuperſperaui. Cognoui dñe q꞉ eq̇tas iudicia tua: et i veritate tua huiliaſti me. Fiat mīa tua vt cōſoletur me: ſecūdū eloquiū tuū ſuo tuo. Veniāt michi miſeratiōes tue ⁊ viuā: q꞉ lex tua meditatio mea eſt. Cōfundātur ſupbi q꞉ iniuſte iniq̇tatē fecerūt in me: ego aūt exercebor in mādatꝭ tuis. Cōuertant michi timētes te: et q̇ nouerūt teſtiōnia tua. Fiat cor meum imaculatum in iuſtificatioibus tuis: vt nō confundar. Gloria. In do. an. Laus et perennis gloria deo patri et filio ſancto ſimul paraclito in ſecula ſeculorum. Capm.

Gratia dñi nri ieſu xp̄i et caritas dei ⁊ cōmunicatio ſcti ſpūs ſit ſp cū oibꝫ nobis. D. g. R. Inclina cor meū de⁹ In teſtimonia tua. V. Auerte oculos meos ne videant vanitatē in via tua viuifica me. In teſti. Glia. Incli. V. Ego dixi dñe miſerē mei. R. Sana aīam meā q꞉ peccaui tibi. In ferijs. an. Veniant michi dñe miſerationes tue et viuam. Capm.

Sana me dñe ⁊ ſanabor ſaluū me fac ⁊ ſaluus ero: qm̄ laus mea tu es. R. Sana aīam meā. Quia peccaui tibi. V. Ego dixi dñe miſerere mei. Q꞉. Glia. Sana. V. Adiutor meus eſto dñe. R. Ne derelinq̄s me neqꝫ deſpicias me de⁹ ſalutaris meus. In ferijs per aduē. an. Tu aūt dñe excita potentiā et veni ad ſaluandū nos.

Qui venturus eſt Cap̄. veniet et nō tardabit: iam nō erit timor in finibꝫ noſtris: qm̄ ipſe eſt ſaluator noſter. D. g. R. Veni ad liberandū nos Dñe de⁹ virtutū. V. Et oñde faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹ Dñe. Glā. Veni. V. Timebūt gentes nomē tuum dñe. R. Et omnes reges terre gloriā tuam.

¶ Ad ſextam ¶ Hymnus.

Rector potẽs verax de⁹ qui tẽperas reꝝ vices ſplẽdore mane iſtruis et ignibȝ meridiẽ. Extingue flamas litiũ aufer calorẽ noxiũ cõfer ſalutẽ corpoꝝ verãqȝ pacẽ cordiũ. Preſta pater piiſſime patriqȝ cõpar vnice cũ ſpũ paraclito re. p. oẽ ſ. Am̄. Ps.

Defecit in ſalutare tuũ aĩa mea: ⁊ in verbum tuũ ſupſperaui. Defecerũt oculi mei ĩ eloquiũ tuum: dicẽtes qñ cõſolaberis me? Quia fac⁹ ſũ ſicut vter in pruina: iuſtificatiões tuas nõ ſum oblit⁹. Quot ſunt dies ſerui tui: quãdo facies de perſequẽtibȝ me iudiciũ. Narrauerũt michi iniqui fabulationes: ſed nõ vt lex tua. Omia mãdata tua veritas: iniq̇ perſecuti ſũt me adiuua me. Paulominus conſũmauerũt me ĩ terra: ego aũt nõ dereliq̇ mãdata tua. Scdm mĩam tuã viuifica me: et cuſtodiã teſtimonia oris tui. In eternũ dñe verbũ tuũ ꝑmanet in celo. In gñatione et gñationẽ veritas tua: fundaſti terrã et ꝑmanet. Ordinatiõe tua perſeuerat dies: qm̃ oia ſeruiũt tibi. Niſi qꝫ lex tua meditatio mea ẽ: tũc forte periſſem in hũilitate mea. In eternũ nõ obliuiſcar iuſtificationes tuas: qꝛ in ipis viuificaſti me. Tuus ſũ ego ſaluũ me fac: qm̃ iuſtificationes tuas exq̇ſiui. Me expectauerũt pctõres vt ꝑderẽt me: teſtĩonia tua intellexi. Omis cõſũmatõis vidi finẽ: latũ mãdatum tuũ nimis. Quomodo dilexi legẽ tuã dñe: tota die meditatio mea eſt. Super inimicos meos prudentem me feciſti mãdato tuo: qꝛ in eternũ michi eſt. Sup om̃s docẽtes me ĩtellexi: qꝛ teſtimonia tua meditatio mea ẽ. Sup ſenes ĩtellexi: qꝛ mandata tua q̇ſiui. Ab oĩ via mala ꝓhibui pedes meos: vt cuſtodiã ꝟba tua. A iudiciis tuis nõ declinaui: qꝛ tu legẽ poſuiſti m̄. Quã dulcia faucibȝ meis eloq̇a tua ſup mel ori meo. A mãdatꝭ tuis ĩtellexi: ꝓpterea odiui oẽm viã iniq̇tatꝭ. Lucerna pedibꝫ meis verbū tuū: et lumē ſemitis meis. Iurauí et ſtatui: cuſtodire iudicia iuſticie tue. Humiliat⁹ ſū vſqꝫquaqꝫ dn̄e: viuifica me ſcd̄m v̄bū tuū. Voluntaria oris mei bn̄placita fac dn̄e et iudicia tua doce me. Anima mea in manibꝫ meis ſemp̄: et legem tuā nō ſum oblit⁹. Poſuerūt pctōres laqueū michi: et de mādatis tuis nō erraui. Hereditate acq̄ſiui teſtimōia tua in eternū: q̄ꝛ exultatio cordis mei ſunt. Inclinaui cor meū ad faciēdas iuſtificatiōes tuas ī eternū: ꝓpter retributionē. Iniquos odio habui: ⁊ legem tuā dilexi. Adiutor et ſuſceptor me⁹ es tu: et ī verbū tuū ſupſperaui. Declinate a me maligni: ⁊ ſcrutabor mādata dei mei. Suſcipe me ſcd̄m eloquiū tuū et viuā: et nō ꝯfundas me ab expectatione mea. Adiuua me ⁊ ſalu⁹ ero: ⁊ meditabor in iuſtificationibꝫ tuis ſp̄. Spreuiſti oēs diſcedētes a iudiciis tuis: q̄ꝛ īiuſta cogitatio eoꝝ. Preuaricātes reputaui oēs pctōres terre: iō dilexi teſtiōia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudiciis enī tuis timui. Feci iudiciū ⁊ iuſticiā: nō tradas me calūniātibꝫ me. Suſcipe ſeruū tuū in bonū: non calūniētur me ſupbi. Oculi mei defecerunt in ſalutare tuū: ⁊ ī eloquiū iuſticie tue. Fac cum ſeruo tuo ſcd̄m miām tuā: et iuſtificatiōes tuas doce me. Seruus tu⁹ ſum ego da michi ītellectū: vt ſciā teſtiōia tua. Tēpus faciēdi dn̄e: diſſipauerūt legem tuā. Ideo dilexi mādata tua: ſup aurū ⁊ topaziō. Propterea ad oīa mādata tua dirigebar: oēm viā iniquam odio habui. Gloria.

In dn̄icis. an. Gloria laudis reſonet in ore omniū patri genitequꝫ proli ſpiritui ſancto pariter reſultet laude perenni. Cap̄m.

Tres ſūt qui teſtioniū dāt in celo: pr̄ ⁊ verbū et ſp̄ūſctūs: et hi tres vnū ſūt. ℟. In eternū dn̄e Permanet verbū tuū. ℣. In celo et in ſcl̄m ſcl̄i v̄itas tua. Per. Glīa In eter. ℣. Dn̄s regit me et nichil michi deerit. ℟. In loco paſcue ibi me collocauit. In feriis an. Non confundas me dñe ab expectatione mea. Capm. Omnia ꝓbate qđ bonū eſt tenete: ab oi ſpecie mala abſtinete vos. ℞. Benedicam dñm In oi tp̄e. ℣. Semꝑ laus ei⁹ in ore meo. In. Glia. Bndi ℣. Dñs regit me. In aduē. an. In tuo aduētu erue nos dñe. cap.

Prope eſt vt veīat tp̄a ei⁹ et dies ei⁹ nō elongabūtur: miſerebitur dñs iacob et iſrael ſaluabitur. ℞. Oſtende nobis dñe miam tuā. ℣. Et ſalutare tuū da nobis. Miam. Oſnde. ℣ Memēto nři dñe in bñplacito populi tui. ℞. Viſita nos in ſalutari tuo.

¶ Ad nonam. Hy⁹.

Rerum de⁹ tenax vigor imot⁹ in te ꝑmanens luc̄ diurne tp̄a ſucceſſibꝫ determinans. Largire clarū veſpe quo vita nuſq̄ decidat ſꝫ p̄miū mortꝭ ſacre perennis inſtet glia. Preſta pater piiſſime patriqꝫ cōpar vnice cum ſpū paraclito regnās per oē ſclm. Amē. ps.

Mirabilia teſtiōia tua dñe: ideo ſcrutata ē ea aīa mea. Declaratio ſermonū tuoꝝ illuīat: et ītellectū dat paruulis. Os meum apui ⁊ attraxi ſpm̄: qr mandata tua deſyderabā. Aſpice in me ⁊ miſerere mei: ſcḋm iudiciū diligētiū nomē tuū. Greſſus meos dirige ſcḋm eloquiū tuū: ⁊ nō dñet mei oīs iniuſticia. Redime me a calūniis hoīm: vt cuſtodiā mādata tua. Faciē tuam illumīa ſuꝑ ſeruū tuū: ⁊ doce me iuſtificatōes tuas. Exitus aquaꝝ deduxerūt oculi mei: qr nō cuſtodierūt legē tuā. Iuſt⁹ es dñe: et rectū iudiciū tuū. Mādaſti iuſticiā teſtiōia tua: et veritatē tuā nimis. Tabeſcere me fecit zelus me⁹: qr obliti ſūt verba tua inimici mei. Ignitū eloquiū tuū vehemēter: et ſeruus tuus dilexit illud. Adoleſcētul⁹ ſū ego ⁊ cōtēptus: iuſtificatōes tuas nō ſū oblit⁹. Iuſticia tua iuſticia ī eternū: ⁊ lex tua veritas. Tribulatio ⁊ āguſtia inuenerūt me: mādata tua meditatio mea eſt. Equitas teſtiōia tua ī eternū: intellectū da michi ⁊ viuā. Glia.

Clamaui in toto corde meo exaudi me dñe:

iuſtificatiões tuas reqram. Clamaui ad te ſaluuz me fac: vt cuſtodiam mandata tua. Preueni i maturitate ⁊ clamaui: qꝛ in vba tua ſuperſperaui. Preuenerũt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloqa tua. Vocẽ meã audi ſcd̃m miam tuã dñe: ⁊ ſcd̃m iudiciuz tuũ viuifica me. Appropinquauerunt pſequentes me iniqtati: a lege aũt tua lõge facti ſunt. Prope es tu dñe: ⁊ oẽs vie tue veritas. Initio cognoui de teſtimõiis tuis: qꝛ in eternum fundaſti eã. Vide huĩlitatem meã ⁊ eripe me: qꝛ legẽ tuã nõ ſum oblitus. Iudica iudiciũ meũ ⁊ redime me: ꝓpter eloqum tuũ viuifica me. Longe a pctõribz ſalus: qꝛ iuſtificatiões tuas nõ exquiſierũt. Mie tue multe dñe: ſcd̃m iudicium tuũ viuifica me. Multi qui pſequuntur me ⁊ tribulant me: a teſtimoniis tuis nõ declinaui. Vidi preuaricantes ⁊ tabeſcebam: qꝛ eloquia tua non cuſtodierunt. Vide qm̃ mandata tua dilexi dñe: i mia tua viuifica me. Principiũ verboꝝ tuorum veritas: i eternuz oia iudicia iuſticie tue. Gloria.

Principes pſecuti ſunt me gratis: et a verbis tuis formidauit cor meum. Letabor ego ſup eloquia tua: ſicut qui ĩuenit ſpolia multa. Iniquitatem odio habui ⁊ aboiatus ſũ: legem aũt tuam dilexi. Septies i die laudem dixi tibi: ſup iudicia iuſticie tue. Pax multa diligentibz legem tuã: et nõ eſt illis ſcandalũ. Expectabaz ſalutare tuum dñe: et mãdata tua dilexi. Cuſtodiuit aĩa mea teſtimõia tua: ⁊ dilexit ea vehementer. Seruaui mandata tua et teſtimonia tua: qꝛ oms vie mee in ꝯſpectu tuo. Appropinquet deprecatio mea in cõſpectu tuo dñe: iuxta eloquium tuũ da michi intellectũ. Intret poſtulatio mea in conſpectu tuo: ſcd̃m eloquium tuũ eripe me. Eructabũt labia mea hymnũ: cum docueris me iuſtificationes tuas. Pronunciabit lingua mea eloqum tuum: qꝛ oia mandata tua eqtas.

Fiat manus tua vt ſaluet me: qm̄ mandata tua elegi. Cocupiui ſalutare tuum domīe: et lex tua meditatio mea. Viuet aīa mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabunt me. Erraui ſicut ouis q̄ periit: q̄re ſeruū tuū dn̄e qꝛ mādata tua nō ſum oblitus. Gl̄ia. In dn̄icis. ā. Ex quo oia per quem oia in quo oia: ipſi glia in ſecula. ¶ Cp̄m.

Vnus dn̄s / vna fides / vnū baptiſma: vnus de⁹ et pater oīm qui eſt ſup oēs ⁊ per oīa: et in oībꝫ nobꝭ qui eſt bn̄dictus in ſcl'a. ℟. Clamaui in toto corde Exaudi me dn̄e. ℣. Iuſtificatiōes tuas requirā. Exau. Gl̄ia. Clamaui ℣. Ab occultis meis mūda me dn̄e. ℟. Et ab alienis pce ſeruo tuo. In feriis. ā. Iuxta eloquiū tuū da m̄ intellectū dn̄e. Cp̄m.

Alter alteri⁹ onera portate: et ſic adīplebitis legē xp̄i. ℟. Redime me dn̄e. Et miſerere mei. ℣. Pes ei me⁹ ſtetit ī via recta in eccliīs bn̄dicā te dn̄e. Et mi. Glā. Re. ℣. Ab occul't me. In fer. in aduē. an. Veni dn̄e ⁊ noli tardare relaxa facinora plebis tue iſrael. Cp̄m

Venite aſcēdamus ad montē dn̄i ⁊ ad domū dei iacob: ⁊ docebit nos vias ſuas ⁊ ambulabim⁹ in ſemitis ei⁹: qꝛ de ſyon exibit lex et verbū dn̄i de hierl'm. ℟. Sup te hierl'm. Oriet' dn̄s. ℣. Et glia eius in te videbitur. Orie. Gl̄ia. Sup. ℣. Dn̄e de⁹ virtutū ꝯuerte nos. ℟. Et oſtē de faciē tuam et ſalui erimus. ¶ Fē. ii. ad mat. Inuit. Venite exultem⁹ dn̄o. ps. Iubilemus deo ſalu. iꝫ. A Dn̄e ne i ira vſqꝫ ad xl. qn̄ de fē agit': y⁹.

Somno refectis artubꝫ
ſpreto cubili ſurgim⁹
nobis pater canētibꝫ adeſſe te depoſcim⁹. Te lingua primū concinat te mētis ardoꝛ ambiat vt actuū ſequētiū tu ſctē ſis exordiū. Cedant tenebre lumini et nox diurno ſyderi vt culpa quā nox intulit: lucis labeſcat munere. Precamur idē ſupplices noxas vt oēs amputes: et oꝛe te canētiū lauder in ꝑpetuū. Gl̄ia tibi dn̄e. Poſt purl. Preſta pr̄ piiſſi.

Per eſtatē dicitur iſte y⁹.

Nocte ſurgētes vigilemus oēs ſp̄ in pſalmis me ditemur atqꝫ viribus totis dño canamꝰ dulciter. hymnos. ℣. Ut pio regi pariter canẽtes cũ ſuis ſctis mereamur aulã igredi celi ſimul et beatã ducere vitã. ℟. Preſtet hoc no. ps. xl

Dominus illũiatio mea: et ſalus mea, quẽ timebo. Dñs protector vite mee: a quo trepidabo. ℣. Dum appropiãt ſuꝑ me nocẽtes: vt edãt carnes meas. ℟. Qui tribulãt me ĩimici mei: ipſi infirmati ſũt ⁊ ceciderũt. Si cõſiſtãt aduerſũ me caſtra: nõ timebit cor meũ. ℣. Si exurgat aduerſũ me ꝓliũ: in hoc ego ſꝑabo. ℣. Unã petii a dño hãc requirã: vt inhabitẽ in domo dñi oĩbꝫ diebꝫ vite mee. ℣. Ut videã volũtatẽ dñi: et viſitẽ tẽplũ eiꝰ. Qm̃ abſcõdit me in tabernaculo ſuo ĩ die maloꝝ ꝓtexit me ĩ abſcõdito tabernaculi ſui. In petra exaltauit me et nunc exaltauit caput meũ: ſuper inimicos meos Circuiui ⁊ imolaui in tabernaculo eiꝰ hoſtiã vociferatiõis: cãtabo ⁊ pſalmum dicã dño. Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te: miſerẽ mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit cor meũ exq̃ſiuit te facies mea: faciẽ tuã dñe req̃rã. ℣. Ne auertas faciẽ tuã a me: ne declines ĩ ira a ſeruo tuo. Adiutor meus eſto ne derelinq̃s me: neqꝫ deſpicias me deꝰ ſalutaris meus. Qm̃ pr̃ meꝰ et mater mea dereliq̃runt me: dñs aũt aſſumpſit me. Legẽ pone m̃ dñe in via tua et dirige me in ſemita recta ꝓpter inimicos meos. ℣. Ne tradideris me in aĩas tribulantiũ me qm̃ inſurrexer̃t in me teſtes iniq̃: ⁊ mẽtita ẽ iniq̃tas ſibi Credo videre bona dñi: ĩ terra viuẽtiũ. Expecta dñm viriliter age: et ꝯfortet̃ cor tuũ et ſuſtine dñm. ps. xli.

Ad te dñe clamabo deꝰ meꝰ ne ſileas a me/ ne qñ taceas a me: ⁊ aſſimilabor deſcẽdentibꝫ in lacum. Exaudi dñe vocẽ deprecationis mee dũ oro ad te: dũ extollo manꝰ meas ad templum ſcm̃ tuũ. ℣. Ne ſimul tradas me cũ pctõribꝫ: ⁊ cũ oꝑantibꝫ iniq̃tatẽ ne ꝑdas me. Qui loquũtur pacem cum proximo ſuo: mala autem in cordibꝫ coꝝ. Da illis ſcd̃m opera coꝝ: et ſcd̃m neqciam adinuentionũ ipſoꝝ. Scd̃m opa manuum coꝝ tribue illis: redde retributionem coꝝ ipſis. Qm̃ nõ intellexerũt opa dñi: ⁊ i opa manuum eiꝰ deſtrues eos ⁊ nõ edificabis eos. Benedictꝰ dñs: qm̃ exaudiuit vocẽ depcationis mee. Dñs adiutor meus ⁊ ptector meꝰ: et i ipſo ſperauit cor meũ ⁊ adiutꝰ ſum. Et refloruit caro mea: et ex voluntate mea ↄfitebor ei. Dñs fortitudo plebis ſue: et ptector ſaluationum xp̄i ſui eſt. Saluũ fac populũ tuũ dñe: ⁊ bñdic hereditati tue: ⁊ rege eos ⁊ extolle illos vſqꝫ in eternum. Gloria patri et filio: et ſpiritui ſan. a.

Dñs defenſor vite mee. p̄.xlii.

Afferte dño filii dei: afferte dño filios arietũ. Afferte dño gliam ⁊ honorem: afferte dño gliam noĩ eiꝰ: adorate dñm i atrio ſcõ eiꝰ. Vox dñi ſup aq̃s deꝰ maieſtatis itonuit: dñs ſup aquas multas. Vox dñi in virtute: vox dñi in magnificẽtia. Vox dñi ↄfringẽtis cedros: et cõfringet dñs cedros libani. Et cõminuet eas tanq̃ vitulũ libani: et dilectus queadmodũ filius vnicorniũ. Vox dñi intercidẽtis flamã ignis: vox dñi cõcutiẽtis deſertũ: et cõmouebit dñs deſertum cades. Vox dñi pparantis ceruos et reuelabit ↄdẽſa: et i templo eius oẽs dicẽt gloriam. Dñs diluuium inhabitare facit: et ſedebit dñs rex in eternũ. Dñs virtutẽ populo ſuo dabit: dñs benedicet populo ſuo in pace. p̄.xliii.

Exaltabo te dñe qm̃ ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſup me. Dñe deus meꝰ clamaui ad te: et ſanaſti me. Dñe eduxiſti ab inferno aiam meã: ſaluaſti me a deſcẽdẽtibꝫ in lacũ. Pſallite dño ſcti eiꝰ: ⁊ cõfitemini memorie ſctitatis eiꝰ. Qm̃ ira in idignatione eiꝰ: et vita in volũtate eiꝰ. Ad veſperũ demorabitur fletus: et ad matutinũ leticia. Ego aũt dixi i abũdantia mea: nõ mouebor i eternum. Dñe ĩ volũtate tua: p̄ſtitiſti decori meo virtutem. Auertiſti faciẽ tuam a me: et factus ſũ cõturbatus. Ad te dñe clamabo: et ad deũ meum deprecabor.

Que vtilitas in ſanguine meo: dũ deſcendo in corruptionem. Nunquid cofitebitur tibi puluis: aut annũciabit veritatẽ tuam. Audiuit dñs ⁊ miſert⁹ eſt mei: dñs fact⁹ eſt adiutor meus.

Conuertiſti planctũ meũ in gaudiũ michi: concidiſti ſaccũ meum ⁊ circundediſti me leticia. Vt cantet tibi gloria mea et nõ cõpungar: dñe deus meus in eternum cõfitebor tibi. Gloria. Añ. Adorate dñm ĩ aula ſcã ei⁹. p̄s. xliiii.

In te dñe ſperaui non confundar in eternũ: in iuſticia tua libera me.

Inclina ad me aurẽ tuã: accelera vt eruas me. Eſto michi in deum protectorẽ: et in domum refugii vt ſaluum me facias. Qm̃ fortitudo mea et refugiũ meum es tu: et propter nomẽ tuũ deduces me et enutries me. Educes me de laqueo quẽ abſconderunt michi: qm̃ tu es protector meus. In manus tuas cõmendo ſpiritũ meum: redemiſti me dñe deus veritatis. Odiſti obſeruantes vanitates: ſuperuacue. Ego autẽ in dño ſperaui: exultabo et letabor in miſericordia tua. Qm̃ reſpexiſti humilitatẽ meam: ſaluaſti de neceſſitatibus animam meam. Nec concluſiſti me in manibꝫ inimici: ſtatuiſti ĩ loco ſpacioſo pedes meos. Miſerere mei domine qm̃ tribulor: conturbatus eſt in ira ocul⁹ meus aĩa mea ⁊ vẽter meus. Qm̃ defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus.

Infirmata eſt in paupertate virt⁹ mea: et oſſa mea cõturbata ſunt. Super oẽs inimicos meos factus ſum opprobrium vicinis meis valde: et timor notis meis.

Qui videbãt me foras fugerunt a me: obliuioni datus ſum tanq̃ mortuus a corde. Factus ſũ tanq̃ vas perditum: qm̃ audiui vituperationem multoꝝ cõmorantium in circuitu. In eo dū cōuenirent simul aduersū me: accipe aiam meā consiliati sūt. Ego aūt in te speraui dn̄e dixi deꝰ meus es tu: i manibꝫ tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicoꝝ meoꝝ: et a ꝑsequentibꝫ me. Illustra faciē tuā sup seruū tuū saluū me fac in mia tua: dn̄e nō ɔfūdar qm̄ inuocaui te. Erubescāt ipii ⁊ deducātur in īfernū: muta fiant labia dolosa. Que loquūtur aduersus iustū iniq̄tatē: in supbia et in abusione. Quāmagna multitudo dulcedinis tue dn̄e: quā abscōdisti timētibꝫ te. Perfecisti eis qui sperant in te: in ɔspectu filioꝝ hoim. Abscōdes eos in abscōdito faciei tue: a ɔturbatione hoim. Proteges eos in tabernaculo tuo: a ɔtradictiōe linguaꝝ. Benedictꝰ dn̄s qm̄ mirificauit miam suā m̄: in ciuitate munita. Ego aūt dixi i excessu mētis mee: ꝓiectus sū a facie oculoꝝ tuoꝝ. Ideo exaudisti vocē orōnis mee dū clamarē ad te. Diligite dn̄m oēs sancti eius qm̄ veritatē requiret dn̄s: et retribuet abundāter facientibus superbiam. Viriliter agite et confortetur cor vestrū: oēs qui speratis in dn̄o. ps. xxxi.

Beati quoꝝ remisse sūt iniq̄tates: et quoꝝ tecta sūt pccā. Beatꝰ vir cui non iputauit dn̄s peccatū: nec est i spū eius dolꝰ. Qm̄ tacui inueterauerūt ossa mea dum clamarē tota die. Qm̄ die ac nocte grauata est sup me manꝰ tua: cōuersus su in erūna mea dū cōfigitur spina. Delictū meū cognitū tibi feci: et iniusticiā meā nō abscōdi. Dixi cōfitebor aduersū me iniusticiā meā dn̄o: ⁊ tu remisisti ipietatē pcti mei. Pro hac orabit ad te ois sctūs: in tp̄e opportuno. Verūtamen in diluuio aquaꝝ multaꝝ: ad eū non approximabūt. Tu es refugiū meū a tribulatiōe que circundedit me: exultatio mea erue me a circūdantibꝫ me. Intellectū tibi dabo et instruā te in via hac q̄ gradieris: firmabo sup te oculos meos. Nolite fieri sicut equus ⁊ mulꝰ: quibꝫ nō est intellectꝰ. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ ↄſtringe: qui nō approximant ad te. Multa flagella pctōris: ſperantē aūt in dn̄o mia circūdabit. Letamini in dn̄o et exultate iuſti: et gl'iamini oēs recti corde. an. In tua iuſticia libera me dn̄e. ps. xlvi.

Exultate iuſti in dn̄o: rectos decet collaudatio. Confitemini dn̄o in cythara: in pſalterio decē cordaꝝ pſallite illi. Cantate ei canticū nouū: bn̄ pſallite ei in vociferatione. Quia rectū eſt vbū dn̄i: ⁊ oia opa eius in fide. Diligit miam ⁊ iudiciū: mia dn̄i plena eſt terra. Verbo dn̄i celi firmati ſunt: et ſpū oris eius oīs virtꝰ eoꝝ. Congregās ſicut in vtre aquas maris: ponēs in theſauris abyſſos. Timeat dn̄m oīs terra: ab eo aūt ↄmoueātur oēs inhabitantes orbē. Qm̄ ipſe dixit et facta ſūt: ipſe mādauit et creata ſūt. Dn̄s diſſipat cōſilia gentiū: reprobat autē cogitatiōes pplꝭoꝝ: et reprobat ↄſilia principū. Conſiliū autē dn̄i in eternū manet: et cogitationes cordis eiꝰ in gn̄atione et gn̄ationē. Beata gens cuius eſt dn̄s deus eiꝰ: ppl's quē elegit in hereditatē ſibi. De celo ꝓſpexit dn̄s: vidit oēs filios hoim̄. De ꝑparato hītaculo ſuo: reſpexit ſup oēs q̇ habitant terrā. Qui finxit ſigillati corda eoꝝ: qui itelligit oia opa eoꝝ. Non ſaluatur rex per multā virtutem: et ⁊ gygas nō ſaluabit in multitudine virtutꝭ ſue. Fallax equus ad ſalutē: in abūdātia autē virtutis ſue nō ſaluabit. Ecce oculi dn̄i ſup metuētes eū: et in eis q̇ ſperāt ſup mia eius. Ut eruat a morte aias eoꝝ: ⁊ alat eos i fame. Anima noſtra ſuſtinet dn̄m: qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector noſter eſt. Quia i eo letabit cor noſtrū: ⁊ in noie ſcō eiꝰ ſperauimꝰ. Fiat mia tua dn̄e ſup nos: queadmodū ſperauimꝰ in te. p̄. xlvij.

Benedicā dn̄m in omi tp̄e: ſp laus eius i ore meo. In dn̄o laudabit aīa mea: audiāt māſueti ⁊ letētur. Magnificate dn̄m mecū: et exaltemꝰ nomē eiꝰ in idipſum. Exquiſiui dñm et exaudiuit me: et ex oībꝫ tribulationibus meis eripuit me. Accedite ad eū ⁊ illuminamini: et facies veſtre nō cōfundentur. Iſte pauper clamauit et dñs exaudiuit eum: et ex oībꝫ tribulationibus eius ſaluauit eum. Immittet angelus dñi in circuitu timētium eū: ⁊ eripiet eos. Guſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dñs: beatus vir q̇ ſperat in eo. Timete dñm omnes ſācti eius: qm̄ nō eſt inopia timētibꝫ eum. Diuites eguerūt ⁊ eſurierunt: inquirētes aūt dñm nō minuētur oī bono. Venite filii audite me: timorē dñi docebo vos. Quis eſt homo qui vult vitā: diligit dies videre bonos. Prohibe linguam tuā a malo: et labia tua ne loquātur dolum. Diuerte a malo et fac bonum: inq̇re pacē ⁊ perſeq̄re eā. Oculi dñi ſup iuſtos: et aures eius in preces eorum. Vultus aūt dñi ſup faciētes mala: vt perdat de terra meōriam eoꝝ. Clamauerūt iuſti et dñs exaudiuit eos: et ex oībus tribulationibus eoꝝ liberauit eos. Iuxta ē dñs his q̇ tribulato ſūt corde: et humiles ſpū ſaluabit. Multe tribulationes iuſtorum: et de oībus his liberauit eos dñs. Cuſtodit dñs omnia oſſa eoꝝ: vnū ex his nō cōteretur. Mors peccatorū peſſima: et q̇ oderūt iuſtum delinquēt. Redimet dñs aīas ſeruoꝝ ſuoꝝ: ⁊ nō delinquēt oēs qui ſperāt in eo. Gloria. an. Rectos decet collaudatio. Pſalmus ·xlviii·

Iudica dñe nocentes me: expugna īpugnātes me. Apprehēde arma et ſcutum: et exurge in adiutoriū michi. Effunde frameā et cōclude aduerſus eos qui pſequūtur me: dic aīe mee ſal⁹ tua ego ſum. Confundātur ⁊ reuereātur: querētes aīam meā. Auertātur retrorſū ⁊ cōfundantur: cogitantes michi mala. Fiant tanq̄ puluis ante faciē venti: ⁊ angel⁹ dñi coartās eos. Fiat via eoꝝ tenebre et lubricum: et angel⁹ dñi perſequēs eos. Qm̄ gratis abſcōderūt michi interitū laquei ſui: ſupuacue exprobrauerunt aīam meam. Veniat illi laqueus quē ignorat: et captio quā abſcōdit apprehendat eum et in laqueum cadat in ipſum. Anima aūt mea exultabit in dn̄o: et delectabitur ſup ſalutari ſuo. Om̄ia oſſa mea dicēt: dn̄e quis ſimilis tibi. Eripiens inopē de manu fortioꝝ eiꝰ: egenum et pauperem a diripientibus eum. Surgentes teſtes iniqui: que ignorabā interrogabant me. Retribuebant michi mala pro bonis: ſterilitatem aīe mee. Ego aūt cum michi moleſti eſſent: induebar cilicio. Humiliabā in ieiunio animam meā: et oratio mea in ſinu meo ꝯuertetur. Quaſi proximū ⁊ quaſi fratrē noſtrum ſic ꝯplacebam: quaſi lugēs ⁊ ꝯtriſtatus ſic humiliabar. Et aduerſū me letati ſūt et ꝯuenerūt: congregata ſunt ſup me flagella ⁊ ignoraui. Diſſipati ſūt nec ꝯpuncti: tentauerunt me ſubſānauerūt me ſubſānatione: frenduerunt ſup me dentibꝫ ſuis. Dn̄e quando reſpicies reſtitue aīam meā a malignitate eoꝝ: a leonibus vnicā meam. Confitebor tibi in eccleſia magna: in populo graui laudabo te. Non ſupgaudeant michi qui aduerſantur michi inique: qui oderūt me gratis ⁊ annuūt oculis. Qm̄ michi quidē pacifice loq̄bantur: et in iracūdia terre loquentes dolos cogitabāt. Et dilatauerunt ſup me os ſuū: dixerūt euge euge viderunt oculi noſtri. Vidiſti dn̄e ne ſileas: dn̄e ne diſcedas a me. Exurge ⁊ itēde iudicio meo deꝰ meꝰ ⁊ dn̄s meꝰ in cauſā meā. Iudica me ſcd̄m iuſticiā meā dn̄e deus meꝰ: ⁊ nō ſupgaudeant michi. Non dicant in cordibꝫ ſuis euge euge aīe nr̄e: nec dicāt deuorabimus eum. Erubeſcant et reuereantur ſimul: qui gratulantur malis meis.

Induantur ꝯfuſione ⁊ reuerentia: q̇ maligna loquūtur ſuper me. Exultent ⁊ letentur qui volūt iuſticiam meā ⁊ dicant ſp magnificetur dn̄s: qui volunt pacem ſerui eius. Et lingua mea meditabitur iuſticiā tuam tota die laudē tuam. ꝑ. xlix.

Dixit iniuſtus vt delinquat in ſemetipſo: nō eſt timor dei āte oculos eiꝰ. Qm̄ doloſe egit in ꝯſpectu eius: vt inueniatur iniq̇tas eiꝰ ad odiū. Uerba oris eiꝰ iniq̇tas ⁊ dolꝰ: noluit intelligere vt bn̄ageret. Iniquitatē meditatus eſt in cubili ſuo: aſtitit omni vie nō bone: maliciā autē nō odiuit.

Dn̄e in celo mia tua: ⁊ veritas tua vſqꝫ ad nubes.

Iuſticia tua ſicut montes dei: iudicia tua abyſſꝰ multa. Hoīes ⁊ iumēta ſaluabis dn̄e: quēadmodū multiplicaſti miam tuā deꝰ. Filii autē hoīm in tegmīe alarꝫ tuarꝫ ſperabūt. Inebriabūtur ab vbertate domꝰ tue: ⁊ torrēte voluptatꝭ tue potabis eos. Qm̄ apud te ē fōs vite: et in lūie tuo videbimus lumen. Pretēde miam tuā ſcientibꝫ te: et iuſticiā tuā his qui recto ſūt corde. Non veniat michi pes ſupbie: ⁊ manus pctōris nō moueat me.

Ibi ceciderūt q̇ opantur iniq̇tatē: expulſi ſūt nec potuerūt ſtare. Gloria. an. Expugna impugnantes me. pſ. l.

Noli emulari in malignantibꝫ: neqꝫ zelaueris facientes iniq̇tatē. Qm̄ tāq̄ fenū velociter areſcēt: et quēadmodū olera herbarū cito decident. Spera in dn̄o ⁊ fac bonitatē: et inhabita terrā et paſceris in diuitiis eiꝰ. Delectare in dn̄o: et dabit tibi petitōes cordis tui. Reuela dn̄o viā tuā: et ſpera in eo et ipſe faciet.

Et educet quaſi lumē iuſticiā tuā ⁊ iudiciū tuū tanq̄ meridiē: ſubditus eſto dn̄o et ora eū. Noli emulari ī eo qui ꝓſperatur in via ſua: ī homīe faciente iniuſticias.

Deſine ab ira ⁊ derelique furorē: noli emulari vt maligneris. Qm̄ qui malignantur exterminabūtur: ſuſtinētes autē dn̄m ipſi hereditabūt terrā. Et adhuc puſillū et nō erit pctōr: ⁊ q̄res locū eius ⁊ nō inuenies. Māſueti aūt hereditabūt terrā: ⁊ delectabūtur ī multitudīe pacꝭ.

Obſeruabit pctōr iuſtū: ⁊ ſtridebit ſup eū dentibꝫ ſuis. Dn̄s aūt irridebit eū: qm̄ proſpicit ꝙ veniat dies eiꝰ. Gladiū euaginauerūt pec catores: īteuderūt arcū ſuū Ut decipiāt pauperē ⁊ inopē: vt trucidēt rectos corde Gladiꝰ eoꝝ intret in corda ipſoꝝ: ⁊ arcꝰ eoꝝ ꝯfringatur Melꝰ eſt modicū iuſto: ſuper diuitias pctōꝝ multas. Qm̄ brachia pctōꝝ cōterentur: ꝯfirmat aūt iuſtos doꝰ Nouit dn̄s dies imaculatoꝝ: et hereditas eoꝝ in eternum erit Non cōfundētur in tp̄e malo: ⁊ i diebꝫ famis ſaturabūtur: qꝛ pctōres peribunt. Inimici vero dn̄i mox vt honorificati fuerit et exaltati: deficiētes quēadmodum fumus deficient. Mutuabitur pctōr ⁊ non ſoluet: iuſtꝰ aūt miſeretur et tribuet Qꝛ bn̄dicētes ei hereditabunt terrā: maledicentes autē ei diſperibunt. Apud dn̄m greſſus hoīs dirigetur: et viā eius volet Cū ceciderit nō collidetur qꝛ dn̄s ſupponit manū ſuā Iunior fui etenī ſenui: et nō vidi iuſtū derelictū, nec ſemen eius querēs panem. Tota die miſeretur ⁊ ꝯmodat: et ſemē illius in benedictione erit Declina a malo et fac bonū: et inhabita in ſeculū ſcl'i Qꝛ dn̄s amat iudiciū et nō derelinquet ſcōs ſuos: in eternū cōſeruabūtur Iniuſti punietur: et ſemen ipioꝝ peribit. Iuſti autē hereditabunt terrā: et inhabitabūt in ſcl'm ſeculi ſup eā Os iuſti meditabitur ſapiētiā: et lingua eius loq̄tur iudicium Lex dei eius in corde ipſius: et non ſupplātabūtur greſſus eiꝰ. Conſyderat pctōr iuſtū: ⁊ querit mortificare eū Dn̄s aūt nō derelinq̄t eū in manibꝫ eius: nec dānabit eum cū iudicabitur illi Expecta dn̄m et cuſtodi viā eius et exaltabit te: vt hereditate capias terrā: cū perierit peccatores videbis Vidi ipiū ſuperexaltatū: et eleuatū ſicut cedros dei Et trāſiui et ecce nō erat: queſiui eum ⁊ nō eſt inuētus locus eius. Cuſtodi innocentiā ⁊ vide eq̄tatē: qm̄ ſūt reliquie hoī pacifico Iniuſti aūt diſperibūt ſimul reliq̄e impioꝝ interibūt Salus aūt iuſtorū a dn̄o: et ꝓtector eoꝝ eſt in tēpore tribulationis Et adiuuabit eos dñs ⁊ liberabit eos: et eruet eos a peccatoribꝫ et ſaluabit eos / quia ſperauerunt in eo. ps. li.

Domine ne ĩ furore tuo arguas me: neqꝫ ĩ ira tua corripias me. Qm̃ ſagitte tue infixe ſũt michi: et cõfirmaſti ſuꝑ me manum tuã. Non ẽ ſanitas ĩ carne mea a facie ire tue: non eſt pax oſſibꝫ meis a facie peccatoꝝ meoꝝ. Qm̃ iniquitates mee ſuꝑgreſſe ſũt caput meũ: et ſicut onꝰ graue grauate ſũt ſuꝑ me. Putruerũt et corrupte ſunt cicatrices mee: a facie inſipientie mee. Miſer factus ſũ et curuatꝰ ſũ vſqꝫ ĩ finẽ: tota die cõtriſtatꝰ igrediebar. Qm̃ lũbi mei ĩpleti ſũt illuſionibꝫ: et nõ eſt ſanitas ĩ carne mea. Afflictꝰ ſũ ⁊ humiliatus ſũ nimis: rugiebã a gemitu cordis mei. Dñe ante te oẽ deſyderiũ meũ: ⁊ gemitus meꝰ a te nõ eſt abſcõditus. Cor meũ ꝯturbatũ eſt in me dereliquit me virtus mea: et lumẽ oculoꝝ meoꝝ et ipm̃ nõ eſt mecũ. Amici mei et ꝓximi mei: aduerſũ me appropiquauerũt et ſteterũt. Et q̇ iuxta me erant de lõge ſteterũt: ⁊ vim faciebant qui q̄rebãt aĩam meã. Et qui inq̄rebant mala mihi locuti ſũt vanitates: et dolos tota die meditabantur. Ego aũt tanq̃ ſurdus nõ audiebã: et ſicut mutus nõ apiẽs os ſuũ. Et factus ſũ ſicut hõ nõ audiens: et non habẽs ĩ ore ſuo redargutiones. Qm̃ in te dñe ſperaui: tu exaudies me dñe deꝰ meꝰ. Quia dixi neq̄ñ ſuꝑgaudeãt michi inimici mei: et dum cõmouentur pedes mei ſuꝑ me magna locuti ſũt. Qm̃ ego in flagella paratus ſũ: et dolor meus in conſpectu meo ſemꝑ. Qm̃ iniq̇tatem meã annũciabo: ⁊ cogitabo pro pctõ meo. Inimici aũt mei viuũt ⁊ cõfirmati ſunt ſuꝑ me: et multiplicati ſũt qui oderũt me inique. Qui retribuũt mala pro bonis: detrahebãt michi: qm̃ ſeq̄bar bonitatẽ. Ne derelinq̄s me dñe deus meꝰ: ne diſceſſeris a me. Intẽde in adiutoriũ meũ: dñe deus ſalutꝭ mee. Gloria. an. Reuela dño viam tuam. ℣. Dñe in celo mīa tua. ℟. Et veritas tua vſqꝫ ad nubes. Lcões et Ora de eadē fe.

Ante laudes. ℣. Fiat mīa tua dñe ſuper nos. ℟. Quēadmodū ſperauimus ī te. Iſte ℣. dicitur ante laudes in oībꝫ feriis abhinc vſqꝫ ad .xl. Et a Deus omniū vſqꝫ ad aduētū dñi: quando de feria agitur. In laudibꝫ. ps. lii.

Miſerere mei deus: ſecundū magnā miam tuā. Et ſcdm multitudinē miſerationū tuaꝝ: dele iniquitatē meā. Amplꝰ laua me ab iniquitate mea: et a pctō meo munda me. Qm̄ iniqtatē meā ego cognoſco et pctm̄ meū ꝯtra me eſt ſp. Tibi ſoli peccaui et malū corā te feci vt iuſtificer' in ſermonibꝫ tuis: et vincas cum iudicaris. Ecce eni in iniquitatibꝫ cōceptꝰ ſum: et in pctis concepit me mater mea. Ecce eni veritatē dilexiſti: incerta et occulta ſapientie tue maifeſtaſti michi. Aſperges me hyſopo et mundabor: lauabis me et ſup niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudium et leticiam: et exultabūt oſſa humiliata. Auerte faciem tuam a pctis meis: et oīs iniquitates meas dele. Cor mundū crea in me deus: et ſpiritum rectum innoua in viſceribꝫ meis. Ne proiicias me a facie tua: et ſpiritum ſanctū tuū ne auferas a me. Redde michi leticiam ſalutaris tui: et ſpū principali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te conuertentur. Libera me de ſanguinibus deus deus ſalutis mee: et exultabit lingua mea iuſticiā tuā. Dñe labia mea aperies: et os meum annunciabit laudem tuā. Qm̄ ſi voluiſſes ſacrificium dediſſem vtiqꝫ: olocauſtis nō delectaberis. Sacrificium deo ſpūs contribulatus: cor contritum et humiliatum deus non deſpicies. Benigne fac dñe in bona voluntate tua ſyon: vt edificentur muri hieruſalem. Tunc acceptabis ſacrificium iuſticie oblationes et olocauſta: tūc imponent ſuper altare tuum vitulos. Gloria pa. In lau. aā.

Miſerere mei deus. ps. liii.

Verba mea auribꝫ percipe dñe: intellige clamorē meum. Intēde voci orōnis mee: rex meꝰ ⁊ deus meꝰ. Qm̄ ad te orabo dñe: mane exaudies vocē meam. Mane aſtabo tibi ⁊ videbo qm̄ nō deꝰ volēs iniq̇tatem tu es. Neqꝫ habitabit iuxta te malignꝰ: neqꝫ ꝑmanebūt iniuſti ante oculos tuos. Odiſti oīs q̇ opant̄ iniq̇tatē: ꝑdes oīs q̇ loquūtur mēdaciū. Virū ſanguinū et doloſū aboīabitur dn̄s: ego aūt in multitudie mie tue. Introibo in domū tuā adorabo ad tēplū ſcm̄ tuū in timore tuo. Dñe deduc me in iuſticia tua ꝓpter inimicos meos: dirige in ꝯſpectu tuo viā meam. Qm̄ non eſt i ore eoꝝ veritas: cor eoꝝ vanū eſt. Sepulcrū patēs eſt guttur eoꝝ linguis ſuis doloſe agebāt: iudica illos deus. Decidāt a cogitationibꝫ ſuis: ſcd̄m multitudinem īpietatum eoꝝ expelle eos: qm̄ irritauerūt te dñe. Et letētur oēs q̇ ſperant i te: in eternū exultabūt ⁊ habitabis i eis. Et gliabūtur in te oēs qui diligūt nomē tuū: qm̄ tu benedices iuſto. Dñe vt ſcuto: bone voluntatꝭ tue coronaſti nos. Glia.

an. Intellige clamorē meū dñe. an. Deus deus meus ad te de luce vigilo. ps. Ipſum. ps. liii.

Confitebor tibi dñe qm̄ iratꝰ es michi: quersꝰ eſt furor tuꝰ et ꝯſolatus es me. Ecce deꝰ ſaluator meꝰ: fiducialiter agā et nō timebo. Quia fortitudo mea et laus mea dn̄s: et factꝰ eſt mī in ſalutē. Haurietis aquas in gaudio de fontibꝫ ſaluatoris: et dicetis i illa die cōfitemini dño et inuocate nomen eius. Notas facite in populis adinuētiones eiꝰ: memētote qm̄ excelſum eſt nomē eiꝰ. Cātate dño: qm̄ magnifice fecit: annūciate hoc in vniuerſa terra. Exulta ⁊ lauda habitatio ſyon: qꝛ magnꝰ in medio tui ſanctus iſrael. Glia. an. Cōuerſus eſt furor tuus dñe et conſolatus es me. an. Laudate dñm de celis. ps. Ipſum. Cap̄m.

Vigilate ⁊ orate: ſtate in fide: viriliter agite cōfortamini ⁊ oia veſtra in caritate fiant. Hoc cp̄ dr̄ oībz feriis ad laudes: a Dñe ne in ira vſqz ad caput ieiunii. et a Deus oīm vſqz ad aduētū dñi quādo de feria agitur. Hymnus

Splendor paterne glīe de luce lucē ꝓferens: lux lucis ⁊ fons luminis dies diem illuīans. v Verusqz ſol illabere micans nitore ꝑpetī iubarqz ſcti ſpūs īfunde noſtris ſenſibz. d Votis vocemus te patrē: patrē perennis glīe patrē potentis gratie culpā releget lubricam. Informet actꝰ ſtrenuos: dentē retūdat inuidi caſus ſecūdet aſꝑos donet gerēdi grām. m Mentē gubernet et regat caſto fideli corpore: fides calore ferueat/ fraudis venena neſciat. Chriſtuſqz nobis ſit cibus potuſqz noſter ſit fides: leti bibamꝰ ſobriā ebrietatē ſpūs. Letꝰ dies hic tranſeat/ pudor ſit vt diluculū/ fides velut meridies/ crepuſculū mens neſciat. a Aurora curſus ꝓuehit aurora totꝰ ꝓdeat in prē totus filiꝰ ⁊ totus in verbo pater. Deo patri ſit gloria eiuſqz ſoli filio cū ſpū paraclito et nūc ⁊ in perpetuum Amen. Vꝰ. In matutinis dñe meditabor in te. R. Quia fuiſti adiutor meꝰ. Iſte V dr̄ oībus feriis ad laud a Dñe ne ī ira vſqz ad .xl. Et a Deus oīm vſqz ad aduentū dñi: qn̄ de fe agitur. ā. Benedictus deꝰ iſrael. p̄s. Ipm. Deinde dicātur preces ſc̄les hoc mō. k Kyrie el. iii. Chriſte el. iii Kyrie el. iii. Pater nr̄. e Et ne nos inducas in tētationē. Sz libera nos. e Ego dixi dñe miſerere mei. Sana aīam meā quia peccaui tibi. c Conuertere dñe vſqzquo. Et deꝑcabilis eſto ſuper ſeruos tuos. f Fiat mīa tua dñe ſup nos. Quēadmodū ſꝑauimꝰ in te. Sacerdotes tui induantur iuſticiā. Et ſcti tui exultēt. Dñe ſaluū fac regē. Et exaudi nos ī die qua inuocauerimꝰ te. Saluos fac ſeruos tuos ⁊ ancillas tuas Deus meꝰ ſperātes ī te. Saluū fac populū tuū dñe ⁊ bn̄dic hereditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos vſqz in eternū. Dñe fiat pax ī virtute tua. Et abūdātia in turribz tuis. o Oremus pro fidelibz defūctis. Requiē eternā dona eis dñe ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. Exaudi dñe vocē meā qua clamaui ad te. Miſerere mei et

exaudi me. Miserere mei deus
tot⁹ ſp dr̄ ſine nota. cū Glia.
et Sicut erat. Finito pſalmo
ſol⁹ ſacdos erigat ſe: ⁊ ad gradū
chori accedat ſcʒ ad mat̄ ⁊ ad vſ̄
tūc dicēdo hos vſ̄. Exurge dn̄e
adiuua nos. Et libera nos pro/
pter nomē tuū. Dn̄e de⁹ virtutū
cōuerte nos. Et oſ̄nde faciē tuā
et ſalui erim⁹. Dn̄e exaudi ora/
tionē meā. Et clamor me⁹ ad te
veniat. Dn̄s vo. Et cū ſ. t. Or̄o
In aduētu dn̄i qn̄ de ſcā agitur:
dr̄ miſ. ad mat. ā. Spūſſcūs
in te deſcēdet maria: ne timeas
habēs in vtero filiū dei allā. V.
Egredie virga de radice ieſſe.
R. Et flos de radice ei⁹ aſcēdet
Deus q̄ de btē ma/ Or.
rie ſp virginis vtero ver
bū tuū angelo nūciāte car/
nē ſuſcipe voluiſti: pſ̄ta ſup
plicibꝫ tuis. vt q̄ vere eā ge
nitricē dei credim⁹: ei⁹ apd̄
te itercessioibꝫ adiuuemur.
Per eūdē xp̄m. Mē de oibus
ſcīs. an. Ecce dn̄s veniet ⁊ oēs
ſcī ei⁹ cū eo ⁊ erit in die illa lux
magna allā. V. Ecce apparebit
dn̄s ſup nubē candidā. R. Et
cū eo ſctōꝝ milia. Or.
Conſciētias noſtras q̄s
dn̄e viſitando purifica. vt
veniēs ieſus xp̄s fili⁹ tuus
dn̄s noſter cū oibꝫ ſcīs: pa
ratā ſibi i nob inueniat mā
ſionē. Qui tecū vi. ⁊ re. ⁊c.
Ad vſ̄s. ⁊c. Ab oct. ſ. ſtephani.
vſqꝫ ad purifi. quotidie fiat mē
de ſcā maria: de quocūqꝫ fiat
ſeruitiū tā ad vſ̄ q̄ ad mat̄ niſi
in vigil. epy. et i die eiuſdē. In
fe. ix. l. et infra oc. et in oct. qn̄
chorus regitur. Et in dn̄icis ad
vtraſqꝫ vſ̄s. cū hac an. Quādo
nat⁹ es ineffabiliter ex virgie tūc
implete ſunt ſcripture ſicut plu/
uia in vell⁹ deſcendiſti vt ſaluū
faceres gen⁹ humanū te lauda/
mus de⁹ noſter. Et ad mat. cū
hac ā. Ecce maria genuit nobis
ſaluatorē quē iohānes vidēs ex/
clamauit dicēs ecce agn⁹ dei ecce
qui tollit pctā mūdi allā. In fe
riis vo ⁊ feſtis. iij. l. ſine regi.
chori: ad vſ̄s dr̄ hec an. Rubum
quē viderat moyſes incōbuſtū
cōſeruatā agnouim⁹ tuā lauda/
bilē virginitatē dei genitrix iter
cede pro nobis. Et ad mat. cum
hac an. Germinauit radix ieſſe
orta eſt ſtella ex iacob virgo pepit
ſaluatorē te laudam⁹ deus nr̄.
Et ad mat. dr̄ ſp V. Poſt ptū
virgo inuiolata pmāſiſti. Et ad
vſ̄ dr̄ V. Specioſus forma pre

filiis hoim. ℟. Diffuſa ꝫ gr̃a in labiis tuis. ſlõ vř vlteri⁹. Or̃.

Deus qui ſalutẽ eterne btẽ marie virginitate fecũda humano generi premia preſtitiſti: tribue q̃s vt ipſã pro nobis intercedere ſentiamus: per quã meruimus auctore vite ſuſcipere do. no. ie. chm. fi. tu. q̃ tecũ.

Deinde fiat mẽ de oĩbz ſctĩs in feriis et i feſtis ſine regi. chori ad vẽs ⁊ mat. Poſt purifi. ꝟo ad mat. dř hec an. Beata mater et innupta virgo glioſa regina mũdi itercede p̃ nobis ad dñm. ℣. Poſt partũ. Or̃. Famulor̃. vel or̃. Om̃s ſẽpi. vt poſteri⁹ patet. ſlõ vř or̃. Concede q̃s miſericors d̃. ad meõ. de ſãcta maria niſi ad pcel. trĩ. Mẽ de oĩbz ſctĩs ad mat. ã. Exultabũt ℣. Mirabilis de⁹. Or̃. Infirmitatẽ. vel or̃. Omniũ ſctõr̃. vel or̃. Uide domie. vel or̃. Tribue. Poſt purif. ad meõ. de ſctã maria dicãtur ãe ſicut p⁹ hyſtoriã Deus oĩum. Et etiã de oĩbz ſctĩs ad vẽs et ad meõ. d. paſ. the.

¶ Fe. ii. poſt octauã trinitat̃ et abhic vſq3 ad aduẽ. dñi tã in feriis q̃ in fe. iii. lecti. ſine regi. chori: et in oct. et extra q̃ chorus nõ regitur dicãtur he tres meõ. ſcz de cruce/de ſcã maria ⁊ de oĩbz ſctĩs. Sĩ ꝟo i fe. iii lec. aliqđ fe. ſcõr̃ cõtigerit: tũc i primis fiat mẽ de ſctõ et poſtea meõ. ſupradicte. Per oct. ꝟo reliquar̃ ſiue vř de ſctis ſiue de fe. ſp̃ fiat i primis mẽ de reliquiis. et mẽ de cruce. Ad mat. an. Nos aũt gloriari oportet in cruce dñi noſtri ieſu xp̃i. ℣. Oĩs terra adoret te deum ⁊ pſallat t. ℟. Pſalmum dicat nomini tuo. Or̃.

Deus qui ſanctã crucẽ tuã aſcendiſti et mũdi tenebras illuiaſti: tu corda et corpa nr̃a illuiare dignare ſaluator mundi. Qui viuis ⁊ reg. cũ deo pře. Vel or̃.

Perpetua q̃s dñe pace cuſtodi: quos p lignũ ſctẽ crucis redimere dignatus es ſaluator mũdi. Qui viuis ⁊ regnas cũ deo pře i vnitate ſ. ſ. d. Vel or̃.

Adeſto nob̃ dñe deus noſter: et quos ſctẽ cruc̃ letari facis honore: ei⁹ quoq3 ꝑpetuis defende ſubſidiis. Per xp̃m. Meõria de ſctã maria ad matut. an. Beata mater et innupta virgo. vt ꝑ̃ius ſupra ℣. Poſt partũ virgo. ¶ Or̃.

Famuloꝝ tuoꝝ q̄s dn̄e delicꝫ ignosce. vt qui tibi placere de actibus nr̄is nō valem⁹: genitric̄ filii tui dei nr̄i itercessiōe saluemur.

Oīps sempi Vel. or. terne d̄s nos famulos tuos dextera tue potētie a cūctis protege periculis et gloriose b̄te marie sp̄ virginis intercessiōe: fac nos p̄senti gaudere prosperitate et futura. Per xp̄m. Alia de ea. Or. Concede q̄s dn̄e. ad miss. de sc̄a maria per totū annū. Or ad pref. et ad cōpl. de ea tm̄. Cōmē de oībꝫ sc̄is. Ad mat. a. Exultabūt sc̄i in gl'ia letabūtur i cubilibꝫ suis. V. Mirabilis de⁹ in sc̄is suis. R. Et gl'iosus i maiestate sua.

Infirmitatē no Or. stram q̄s dn̄e ꝓpicius respice: et mala oīa q̄ iuste meremur: oīum sc̄tōꝝ tuoꝝ intercessiōe auerte. Per d.

Omniū sc̄tōꝝ Vel or. tuoꝝ q̄s dn̄e intercessione placat⁹: ꝛ veniā delictorū nob̄ tribue: ꝛ remedia sempiterna ꝯcede. Per d. Vel or.

Vide dn̄e infirmitates nr̄as: et itercedētibus oībꝫ sc̄is: celeri nob̄ pietate succurre. Per do. Vel. Or.

Tribue q̄s dn̄e oēs sanctos tuos iugiter orare ꝓ nob̄: ꝛ eos sp̄ clementer exaudire digneris. Per do.

Cōmē de cruce ad vēs. an. Salua nos xp̄e saluator per virtutē sc̄e crucis q̄ saluasti petrū i mari miserere nobis. V. Oīs terra ado. Vel. an. Per signū crucis de inimicis nr̄is libera nos deus nr̄. Vel. an. Adoram⁹ te xp̄e ꝛ benedicim⁹ tibi q̄ per crucē tuā redemisti mūdum. V. Oīs t. or. vt s̄. ad mat. Cōmē de sc̄a maria ad vēs. an. Sācta maria virgo itercede pro toto mundo q̄ genuisti regē orbis. V. Sc̄tā dei genitrix virgo sp̄ maria. Vel. an. Sc̄tā dei genitrix virgo sp̄ maria intercede pro nobis ad dn̄m deū nostrum. V. Post partū. Vel. an. In prole mater, in partu virgo/gaude ꝛ letare pia mater dn̄i. V. Sc̄tā dei genitrix. Or. vt s̄. ad mat. Cōmē de oībꝫ sc̄is ad vēs. an. Sancti dei oēs qui estis cōsortes supnorū ciuiū intercedite ꝓ nobis. V. Letamini. Exultent. Vel. an. Oēs electi dei nr̄i memoramini ante deū vt vr̄is precibꝫ adiuti: mereamur vobis adiūgi. V. Letami. Exult. Vel. an. Sctōꝝ precibꝫ cunctoꝝ redde salutē corporis ⁊ aīe xp̄e tuis famulis. ℣. Letami. Vel. an. O q̄ gliosum est regnū in quo cū xp̄o gaudent oēs sancti amicti stolis albis sequūtur agnū quocūqꝫ ierit. ℣. Letami in dn̄o. Isti duo ℣ ad memoriā de oībꝫ scis nō variātur: nisi cū ℣ꝰ Letamini ad primas vēs dī: tūc ad mēm de oībꝫ scis dicet̄ ℣. Exultēt iusti. Similr̄ ad matut̄ qn̄ ℣. Mirabilis deꝰ dē in laud: tūc ad meō. de oibus scis dicet̄ ℣. Iustoꝝ aīe i manu. Qd̄ per totū annū obseruet̄ nisi in aduētu et i t̄pe pas. Or̄ vt s̄ ad mat̄. A deus oīm vsqꝫ ad aduētum in laudibꝫ dē hic hyꝰ.

Ecce iā noctis tenuatur vmbra luc̄ aurora rutilās choruscat nisibꝫ totis rogitemꝰ oēs cūctipotētem Vt deꝰ noster miseratus oēm pellat lāguorē tribuat salutē donet et nob̄ pietate pr̄is regna poloꝝ. Prestet hoc nobis deitas btā patris ac nati paritqꝫ sācti sp̄ūs cuiꝰ reboat in oī glīa mūdo. Amen. ℣. In matutis. ⁊ vēs.

Feria. iii. ad mat̄. Inuitat̄. Jubilemus deo salutari nostro. ps. Venite exultemus. Hyꝰ.

Consors paterni luminis lux ipse luc̄ et dies noctē canēdo rūpimꝰ assiste postulātibus. Aufer tenebras mentiū fuga cateruas demonū expelle sōnolētiā: ne pigritātes obruat. Sic xp̄e nobis oibus indulgeas credētibꝫ vt psit exorantibꝫ qd̄ p̄cinētes psallimꝰ. Presta pē piissi. Per estatem. yꝰ. Nocte surgentes. ps. liiii.

Dixi custodiā vias meas: vt non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiā: cū consisteret peccator aduersū me Obmutui et humiliatꝰ sum et silui a bonis: ⁊ dolor meꝰ renouatꝰ est. Concaluit cor meū intra me: et in meditatione mea exardescet ignis. Locutꝰ sū in lingua mea: notū fac michi dn̄e finē meum. Et numerū dieꝝ meoꝝ quis est: vt sciā qd̄ desit m̄. Ecce mēsurabiles posuisti dies meos: ⁊ substātia mea tanq̄ nichilū ante te. Verūtamē vniuersa vanitas: ois hō viuēs. Verūtamē i ymagine pertrāsit hō: sed ⁊ fruſtra ɔturbať. Theſaurizat et ignorat cui cōgregabit ea. Et nūc q̄ eſt expectatio mea nōne dn̄s: et ſubſtātia mea apud te eſt. Ab oībꝫ iniq̄tatibus meis erue me: opprobriū iſipiēti dediſti me. Obmutui et nō apui os meum qm̄ tu feciſti: amoue a me plagas tuas. A fortitudie man⁹ tue ego defeci: in increpationibꝫ ꝓpter iniq̄tatem corripuiſti hoīem. Et tabeſcere feciſti ſicut araneam aīam eius: verūtamē vane cōturbatur oīs hō. Exaudi orōem meā dn̄e ⁊ dep̄cationem meā: auribꝫ percipe lachrymas meas. Ne ſileas qm̄ aduena ego ſū apud te et pegrin⁹ ſicut oēs patres mei. Remitte michi vt refrigerer priuſq̄ abeam: et amplius non ero. ꝑ.lx.

Expectās expectaui dominū: et intēdit michi. Et exaudiuit p̄ces meas et eduxit me de lacu miſerie ⁊ de luto fecis. Et ſtatuit ſupra petrā pedes meos: et direxit greſſus meos. Et immiſit i os meū canticū nouū: carmē deo noſtro. Videbūt multi ⁊ timebūt: ⁊ ſperabūt in dn̄o. Beatus vir cui⁹ eſt nomē dn̄i ſpes eius: et non reſpexit i vanitates et inſanias falſas. Multa feciſti tu dn̄e deus me⁹ mirabilia tua: et cogitationibus tuis non eſt qui ſimilis ſit tibi. Annūciaui et locutus ſū: multiplicati ſūt ſup numerū. Sacrificiū ⁊ oblationē noluiſti: aures aūt ꝑfeciſti michi. Holocauſtum et pro pctō nō poſtulaſti: tūc dixi ecce venio. In capite libri ſcriptū eſt de me vt facerem volūtatē tuā: de⁹ me⁹ volui et legē tuā in medio cordis mei. Annūciaui iuſticiam tuā in eccl̄a magna: ecce labia mea non ꝓhibebo dn̄e tu ſciſti. Iuſticiā tuam nō abſcōdi in corde meo: veritatē tuā ⁊ ſalutare tuū dixi. Non abſcōdi miam tuam et veritatē tuā: a cōſilio multo. Tu aūt dn̄e ne lōge facias miſeratōes tuas a me: mia tua ⁊ veritas tua ſemꝑ ſuſceperūt me. Qm̄ circūdederūt me mala quoꝝ nō eſt numer⁹: cōpiehēderunt me iniq̄tates mee: et non potui vt viderē. Cōplaceat tibi dn̄e vt eruas me: dn̄e ad adiuuandū me reſpice. Confundātur et reuereantur ſimul qui q̄rūt aiam meā vt auferāt eam. Conuertātur retrorſū et reuereātur: qui volūt michi mala. Ferāt cōfeſtim confuſionē ſuam: qui dicunt michi euge euge. Exultēt et letētur ſuper te oēs querētes te: et dicāt ſp̄ magnificetur dn̄s qui diligūt ſalutare tuū. Ego aūt mēdicus ſum et paup̄: dn̄s ſollicitus eſt mei. Adiutor meus et protector meus tu es: deus meus ne tardaueris. Gloria. an. Vt non delinquam in lingua mea. ps. lvi.

Beatus q̄ intelligit ſup egenum et paup̄em: in die mala liberabit eū dn̄s. Dn̄s cōſeruet eū ⁊ viuificet eū et beatū faciat eū in terra: et non tradat eum in aiam inimicoꝝ eius. Dn̄s opem ferat illi ſup lectū doloris eius: vniuerſū ſtratū eius verſaſti in infirmitate eiꝰ. Ego dixi dn̄e miſerere mei: ſana aiam meā q̄ peccaui tibi. Inimici mei dixerunt mala michi: q̄n̄ morietur ⁊ peribit nomē eiꝰ. Et ſi ingrediebatur vt videret vana loq̄baꝛ: coꝛ eiꝰ congregauit iniq̄tatē ſibi. Egrediebaꝛ foras: ⁊ loq̄batur in idipſm̄. Aduerſū me ſuſurrabāt oēs inimici mei, aduerſum me cogitabāt mala m̄. Verbū iniquū cōſtituerūt aduerſū me: nunq̄d qui doꝛmit nō adiiciet vt reſurgat. Etenī hō pacis mee i quo ſp̄aui q̄ edebat panes meos magnificauit ſuper me ſupplātationē. Tu aūt dn̄e miſerere mei: et reſuſcita me ⁊ retribuā eis. In hoc cognoui q̄m voluiſti me: q̄m nō gaudebit inimicꝰ meꝰ ſup me. Me aūt ꝓpter inocentiā ſuſcepiſti: et ꝯfirmaſti me i cōſpectu tuo in eternū. Benedictꝰ dn̄s deus iſrł: a ſeclo et in ſeculū fiat fiat. ps. lvii.

Quemadmodū deſyderat ceruus ad fontes aquaꝝ: ita deſiderat anima mea ad te deꝰ. Sitiuit aia mea ad deū fontē viuū: q̄n̄ veniā et apparebo ante faciem dei. Fuerunt michi lachꝛyme mee panes die ac nocte: dũ dicit̃ michi quotidie vbi eſt deꝰ tuꝰ. Hec recordatꝰ ſũ ⁊ effudi ĩ me aiaꝫ meã: qm̃ trãſibo in locũ tabernaculi admirabilis vſqꝫ ad domũ dei. In voce exultationis ⁊ cõfeſſionis: ſonꝰ epulãtis. Quare triſtis es aĩa mea: et q̃re ꝯturbas me. Spera ĩ deo qm̃ adhuc cõfitebor illi: ſalutare vultus mei ⁊ deꝰ meꝰ. Ad meipſum aĩa mea cõturbata eſt: propterea memoꝛ ero tui de terra iordanis ⁊ hermoniim: a mõte modico. Abyſſus abyſſũ inuocat: ĩ voce catharactaꝝ tuaꝝ. Omnia excelſa tua ⁊ fluctꝰ tui: ſup me trãſierunt. In die mãdauit dñs miĩam ſuam: et nocte canticũ eius. Apud me orõ deo vite mee dicam deo ſuſceptoꝛ meꝰ es. Quare oblitꝰ es mei et q̃re ꝯtriſtatꝰ incedo: dũ affligit me inimicꝰ. Dũ ꝯfringũtur oſſa mea: exprobrauerũt michi q̇ tribulant me ĩimici mei. Dũ dicunt michi per ſingulos dies: vbi eſt deus tuus. Quare triſtis es aĩa mea: et quare ꝯturbas me. Spera ĩ deo qm̃ adhuc cõfitebor illi: ſalutare vultus mei ⁊ deꝰ meꝰ. Gła. á. Sana dñe aĩam meam qꝛ peccaui tibi.

Iudica me ps. lviij. deꝰ et diſcerne cauſam meã de gẽte nõ ſcã: ab hoĩe iniquo ⁊ doloſo erue me. Qꝛ tu es deꝰ fortitudo mea q̃re me repuliſti ⁊ quare triſtis incedo dũ affligit me ĩimicꝰ. Emitte lucẽ tuã ⁊ veritatem tuã: ipſa me deduxerũt et adduxerũt in montẽ ſanctum tuũ et in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deũ q̇ letificat iuuentutẽ meã. Cõfitebor tibi in cythara deꝰ deꝰ meus q̃re triſtis es aĩa mea et q̃re cõturbas me. Spera in deo qm̃ adhuc ꝯfitebor illi: ſalutare vultꝰ mei ⁊ deꝰ meus. ps. lix.

Deus auribꝫ nrĩs audiuimꝰ: patres nrĩ annunciauerũt nobis. Opus qđ operatus es in diebꝫ eoꝝ et in diebꝫ antiquis. Manus tua gẽtes diſperdidit et plantaſti eos: afflixiſti pplos et expuliſti eos. Non eni in gladio ſuo poſſederũt terrã: et brachiũ eoꝝ non ſaluauit eos. Sed dextera tua ⁊ brachiũ tuū et illuīatio vultus tui: qm̄ cōplacuiſti ī eis. Tu es ipſe rex meꝰ et deus meꝰ: qui mādas ſalutes iacob. In te inimicos nr̄os vētilabimꝰ cornu: et in noīe tuo ſpernemus inſurgentes in nobis.

Non eni in arcu meo ſperabo: ⁊ gladius meꝰ nō ſaluabit me. Saluaſti eni nos de affligētibꝫ nos: et odientes nos confudiſti. In deo laudabimur tota die: et in noīe tuo ꝯfitebimur tibi in ſeclm. Nūc aūt repuliſti et cōfudiſti nos: ⁊ nō egredier deus in virtutibus noſtris.

Auertiſti nos retrorſū poſt inimicos nr̄os: et q̇ oderūt nos diripiebāt ſibi. Dediſti nos tanq̄ oues eſcaꝝ: et in gētibꝫ diſꝑſiſti nos. Vēdidiſti pplm tuū ſine p̄cio: et nō fuit multitudo ī ꝯmutatiōibꝫ eoꝝ. Poſuiſti nos opprobriū vicinis noſtris: ſubſannationē ⁊ deriſū his qui ī circuitu noſtro ſunt.

Poſuiſti nos in ſimilitudinem gentibꝫ: cōmotionē capitis ī populis. Tota die verecūdia mea ꝯtra me eſt: ⁊ ꝯfuſio faciei mee cooꝑuit me. A voce exprobrātis et obloquētis: a facie inimici et ꝑſequentis. Hec oīa venerūt ſuꝑ nos nec obliti ſumus te: et iniq̄ nō egimꝰ in teſtamento tuo. Et non receſſit retro cor noſtrū: et declinaſti ſemitas nr̄as a via tua. Qm̄ hūiliaſti nos ī loco afflictiōis: ⁊ cooꝑuit nos vmbra mortꝭ. Si obliti ſumus nomen dei nr̄i: et ſi expandimꝰ manꝰ nr̄as ad deū alienū. Nonne deꝰ req̇ret iſta: ipſe eni nouit abſcondita cordis. Qm̄ propter te mortificamur tota die: eſtimati ſumꝰ ſicut oues occiſionis. Exurge q̄re obdormis dn̄e: exurge et ne repellas ī finē. Quare faciē tuā auertis: obliuiſceris īopie nr̄e ⁊ tribulatiōis nr̄e. Qm̄ hūiliata eſt in puluere aīa noſtra: cōglutinatꝰ eſt ī terra venter noſter. Exurge domie adiuua nos: redime nos ꝑpter nomē tuū. p̄. lx.

ERuctauit cor meū verbum bonū: dico ego oꝑa mea regi. Lingua mea calamꝰ ſcribe: velociter ſcribentis. Specioſus forma pre filiis hoīm: diffusa est gratia in labiis tuis: propterea bñdixit te deus in eternum. Accingere gladio tuo sup femur tuum: potētissime. Spē tua ⁊ pulcritudīe tua intēde ꝓspe ꝓcede ⁊ regna. Propter veritatē ⁊ māsuetudinē ⁊ iusticiā: et deducet te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acute: ppli sub te cadent in corda inimicoꝝ regis. Sedes tua de⁹ in seculū scli: virga directionis virga regni tui. Dilexisti iusticiā et odisti iniquitatē: ꝓpterea vnxit te deus deus tu⁹ oleo leticie pre ꝯsortibꝫ tuis. m Myrrha et gutta et cassia a vestimētis tuis: a domibꝫ eburneis ex quibꝫ delectauerūt te filie regū in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circūdata varietate. Audi filia ⁊ vide et iclina aurē tuā: et obliuiscere populū tuū et domū pris tui. Et cōcupiscet rex decorem tuū: qm̄ ipse est dñs de⁹ tu⁹ et adorabūt eū. Et filie tyri in muneribꝫ vultū tuū deprecabunt: oēs diuites plebis. Omnis gloria eius filie regis ab intus in fimbriis aureis: circūamicta varietatibus. Adducētur regi virgines post eā: proxime ei⁹ afferent tibi. Afferent in leticia et exultatiōe: adducētur in tēplū regis. Pro patribꝫ tuis nati sūt tibi filii: cōstitues eos pncipes sup oēm terrā. Memores erūt nois tui dñe: in oi gñatione ⁊ generationē. Propterea ppli cōfitebūtur t̄ in eternū: et i sclm scli. Gloria. Añ. Eructauit cor meū verbū bonum. ps. lxi.

Deus noster refugiū et virtus: adiutor in tribulatōibꝫ q̄ inuenerūt nos nimis. Propterea nō timebim⁹: dū turbabitur terra ⁊ trāsferent mōtes i cor maris. Sonuerūt ⁊ turbate sunt aq̄ eoꝝ: ꝯturbati sūt mōtes in fortitudīe eius. Fluminis impet⁹ letificat ciuitatē dei: sctificauit tabernaculū suū altissim⁹. Deus i medio ei⁹ nō ꝯmouebitur: adiuuabit eā de⁹ mane diluculo. Conturbate sūt gētes et iclinata sūt regna: dedit vocē suā mota est terra. Dñs ꝟtutū nobiſcum: ſuſceptoꝛ noſter deus iacob. Venite ⁊ videte opa dñi: q̄ poſuit prodigia ſup terrā: Auferēs bella vſqꝫ ad finē terre: arcū ꝯteret et confringet arma et ſcuta cōburet igni. Vacate ⁊ videte qm̄ ego ſum deus: exaltaboꝛ in gentibus et exaltaboꝛ in terra. Dñs virtutū nobiſcum: ſuſceptoꝛ noſter deus iacob. ps. lxii.

Omnes gētes plaudite manibꝫ: iubilate deo i voce exultatiōis. Qm̄ dñs excelſus terribilis: rex magnus ſup oēm terrā. Subiecit populos nobis: et gentes ſub pedibꝫ nrīs. Elegit nobis hereditatē ſuam: ſpeciē iacob quem dilexit. Aſcendit deus in iubilo: et dñs i voce tube. Pſallite deo noſtro pſallite: pſalite regi noſtro pſallite. Qm̄ rex oīs terre deus: pſallite ſapiēter. Regnabit deus ſuper gentes: deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam. Principes populoꝝ cōgregati ſunt cum deo abraham: qm̄ dii fortes terre vehemēter eleuati ſūt. Gloria patri. an. Adiutoꝛ in tribulationibꝫ. ps. lxiii.

Magnꝰ dñs ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei nrī in mōte ſcō eiꝰ. Fūdat exultatōe vniuerſe t̄re mōs ſyō latera aq̄lonis: ciuitas regis magni. Deꝰ in domibꝫ eiꝰ cognoſcet̄: cū ſuſcipiet eā. Qm̄ ecce reges terre ꝯgregati ſūt: ꝯuenerūt in vnū. Ipſi videntes ſic āmirati ſūt ꝯturbati ſūt ꝯmoti ſūt: tremoꝛ app̄hendit eos. Ibi dolores vt ꝑturiētis: in ſpū vehementi conteres naues tharſis. Sicut audiuimꝰ ſic vidimꝰ in ciuitate dñi virtutū in ciuitate dei nrī: deꝰ fūdauit eā in eternū. Suſcepimus deꝰ miām tuā: i medio tēpli tui. Sc̄dm nomē tuū deꝰ ſic ⁊ laus tua i fines t̄re iuſticia plena ē dextera tua. Letet̄ mōs ſyō ⁊ exultēt filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe. Circūdate ſyō et ꝯplectimini eā: narrate in turribꝫ eius. Ponite corda vr̄a in virtute eiꝰ et diſtribuite domos eiꝰ: vt enarret̄ in ꝓgenie altera. Qm̄ hic ē deꝰ deus noſter i eternū ⁊ i ſcłm ſcłi: ipſe reget nos in ſcła. ps. lxiiii

Audite hec oēs gentes: auribȝ pcipite oēs qui habitatis orbē. Quiqȝ terrigene ⁊ filii hoīm: ſimul in vnū diues ⁊ pauper. Os meū loq̄tur ſapientiā: et meditatio cordis mei prudentiam. Inclinabo in parabolam aurē meā: aperiā in pſalterio ꝓpoſitionē meā. Cur timebo in die mala: iniq̄tas calcanei mei circūdabit me. Qui ↄfidūt i virtute ſua: et in multitudine diuitiarū ſuaꝝ gliantur. Frater non redimit redimet hō: et non dabit deo placationē ſuam. Et preciū redēptionis aīe ſue: et laborabit in eternū ⁊ viuet adhuc in finē. Non videbit interitū cū viderit ſapiētes moriētes: ſimul inſipiens ⁊ ſtultꝰ peribunt. Et relinquent alienis diuitias ſuas: et ſepulcra eoꝝ domꝰ illoꝝ in eternū. Tabernacula eoꝝ in ꝓgenie et ꝓgenie: vocauerunt noīa ſua i terris ſuis. Et hō cum in honore eſſet nō intellexit: cōparatꝰ eſt iumētis inſipiētibȝ et ſimilis factꝰ ȝ illis. Hec via illoꝝ ſcādalū ipſis: ⁊ poſtea in ore ſuo ↄplacebūt. Sicut oues in iferno poſiti ſunt: mors depaſcet eos. Et dñabūtur eoꝝ iuſti i matutino et auxiliū eoꝝ veteraſcet in inferno a glia eoꝝ. Verūtamen deꝰ redimet aīam meā de manu inferi: cū acceperit me. Ne timueris cū diues factꝰ fuerit hō: et cū multiplicata fuerit glia domꝰ eiꝰ. Qm̄ cū interierit nō ſumet oīa: neqȝ deſcēdet cū eo glia eius. Quia aīa eius in vita ipſius bn̄dicetur: cōfitebitur tibi cū bn̄feceris ei. Introibit vſqȝ in ꝓgenies patrum ſuoꝝ: et vſqȝ in eternū nō videbit lumen. Homo cū in honore eſſet non intellexit: cōparatꝰ eſt iumētis inſipientibȝ ⁊ ſimilis factꝰ ȝ illis.

Gloria. an. Auribȝ percipite: qui habitatis orbem. ps. lxv.

Deus deoꝝ dñs locutꝰ eſt: et vocauit terram. A ſolis ortu vſqȝ ad occaſum: ex ſyon ſpecies decoris eius. Deus manifeſte veniet: deus noſter ⁊ nō ſilebit. Ignis in cōſpectu eiꝰ exardeſcet: ⁊ in circuitu eius tēpeſtas valida. Aduocauit celum deſurſum: et terram diſcernere pplm̄ ſuū. Congregate illi ſctōs eiꝰ: q̄ ordinant teſtamentū eiꝰ ſuꝑ ſacrificia. Et annūciabunt celi iuſticiā eiꝰ: qm̄ deus iudex eſt. Audi ppl̄s meus ⁊ loquar iſrael: et teſtificabor tibi deꝰ deus tuꝰ ego ſū. Nō in ſacrificiis tuis arguā te: olocauſta aūt tua ī ꝯſpectu meo ſūt ſp. Non accipiā de domo tua vitulos: neqꝫ de gregibus tuis hyrcos. Qm̄ mee ſūt oēs fere ſiluaꝝ: iumenta in mōtibꝫ et boues. Cognoui oīa volatilia celi: et pulchritudo agri mecū eſt. Si eſuriero nō dicam tibi: meꝰ eſt eī orbis terre: ⁊ plenitudo eiꝰ. Nunq̄d manducabo carnes tauroꝝ: aut ſanguinem hyrcoꝝ potabo. Immola deo ſacrificium laudis: ⁊ redde altiſſimo vota tua. Et inuoca me in die tribulationis: eruā te ⁊ honorificabis me. Peccatori aūt dixit deꝰ: quare tu enarras iuſticias meas ⁊ aſſumis teſtamentū meū per os tuū. Tu vero odiſti diſciplinā: et ꝓiecisti ſermones meos retrorſū. Si videbas furē currebas cū eo: et cū adulteris portionē tuā ponebas. Os tuū abūdauit malicia et ligua tua cōcinnabat dolos. Sedēs aduerſꝰ fratrē tuū loq̄baris: et aduerſus filium matris tue ponebas ſcandalū, hec feciſti et tacui. Exiſtimaſti iniq̄ ꝙ ero tui ſimilis: arguā te ⁊ ſtatuam cōtra faciē tuā. Intelligite hec q̄ obliuiſcimini deū: neq̄n rapiat et nō ſit qui eripiat. Sacrificiū laudis honorificabit me: et illic iter quo oſtēdā illi ſalutare dei. Non dr̄ ad nocturnū iſte ps. lxvi.

Miſerere mei deꝰ: ſcdm magnā miam tuā. Et ſcdm multitudinē miſerationū tuaꝝ: dele iniq̄tatem meā. Amplius laua me ab iniquitate mea: et a peccato meo mūda me. Quoniā iniq̄tatē meā ego cognoſco et pctm̄ meū ꝯtra me eſt ſp. Tibi ſoli peccaui et malū corā te feci vt iuſtificeris in ſermonibꝫ tuis: et vincas cum iudicaris. Ecce enī in iniquitatibꝫ cōceptꝰ ſum: et in pctīs concepit me mater mea. Ecce enī veritatē dilexisti: incerta et occulta sapientie tue maifestasti michi. Asperges me hysopo et mundabor: lauabis me et sup niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudium et leticiam: et exultabūt ossa humiliata. Auerte faciem tuam a pc̄is meis: et oīs iniquitates meas dele. Cor mundū crea in me deus: et spiritum rectum innoua in visceribz meis. Ne proiicias me a facie tua: et spiritumsanctū tuū ne auferas a me. Redde michi leticiam salutaris tui: et spū principali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te conuertentur. Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiā tuā. Dn̄e labia mea aperies: et os meum annunciabit laudem tuā. Qm̄ si voluisses sacrificium dedissem: vtiqz olocaustis nō delectaberis. Sacrificium deo spūs contribulatus: cor contritum et humiliatum deus non despicies. Benigne fac dn̄e in bona voluntate tua syon: vt edificentur muri hiersm. Tūc acceptabis sacrificiū iusticie oblatiōes et olocausta: tūc imponent super altare tuum vitulos. ꝑ. lxvii.

Quid gl'aris i malicia: qui potēs es i iniqtate. Tota die iniusticiā cogitauit ligua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolū. Dilexisti maliciā sup benignitatē iniqtatē magis q̄ loq equitatē. Dilexisti oīa vba precipitationis: ligua dolosa. Propterea deꝰ destruet te i finē: euellet te et emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicē tuā de terra vinētium. Videbūt iusti i timebūt et sup eū ridebūt et dicēt: ecce hō q̄ nō posuit deū adiutorē suū. Sed sꝑauit i multitudine diuitiaꝝ suaꝝ: et ꝑualuit in vanitate sua. Ego aūt sicut oliua fructifera i domo dn̄i: sꝑaui in mīa dei in eternū et i seculū seculi. Cōfitebor tibi i sc'm q2 fecisti: et expectabo nomē tuū qm̄ bonū est i cōspectu sanctoꝝ tuoꝝ. Gla. an. Deꝰ deoꝝ dn̄s locutꝰ est. ℣. Immola deo ſacrificiū laudis. ℟. Et redde altiſſimo vota tua. Ante laud. ℣. Fiat mīa tua do. In lau. an. Scdm magnā miam tuā miſerere mei. ps. Miſere. p. lxviii

Iudica me de⁹ ⁊ diſcerne cauſā meā de gēte nō ſctā: ab hoīe iniquo ⁊ doloſo erue me. Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repuliſti: ⁊ quare triſtis incedo dum affligit me inimicus. Emitte lucē tuam ⁊ veritatē tuā: ipſa me deduxerunt et adduxerūt i montem ſanctū tuum ⁊ in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deū qui letificat iuuētutem meā. Confitebor tibi i cythara de⁹ deus meus quare triſtis es aīa mea et quare cōturbas me? Spera i deo qm̄ adhuc cōfitebor illi ſalutare vultus mei et deus meus. Gloria. an. Salutare vult⁹ mei ⁊ deus meus. an. Ad te de luce vigilo. ps. Deus de⁹ meus. p. lxix.

Ego dixi i dimidio dierū meoꝝ: vadā ad portas inferi. Queſiui reſiduū annoꝝ meoꝝ: dixi nō videbo dn̄m deū in terra viuentium. Non aſpiciā hoīem vltra: et habitatorē quietis. Generatio mea ablata eſt et cōuoluta eſt a me: quaſi tabernaculū paſtoꝝ. Preciſa eſt velut a texente vita mea: dū adhuc ordirer ſuccidit me. De mane vſqꝫ ad veſperā finies me: ſperabā vſqꝫ ad mane quaſi leo ſic cōtriuit oīa oſſa mea. De mane vſqꝫ ad veſperā finies me: ſicut pullus hyrūdinis ſic clamabo, meditabor vt colūba. Attenuati ſunt oculi mei: ſuſpiciētes in excelſo. Dn̄e vim patior reſpōde pro me: quid dicā aut quid rn̄debit michi cū ipſe fecerit. Recogitabo tibi oēs annos meos: in amaritudine aīe mee. Dn̄e ſi ſic viuit̄ et in talibus vita ſpūs mei corripies me et viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amariſſima. Tu autē eruiſti aīam meam vt non periret: ꝓiceciſti poſt tergū tuum oīa pctā mea. Quia non infernus confitebitur tibi neqꝫ mors laudabit te: nō expectabūt q̄ deſcēdūt in lacū veritatē tuā. Viuens

viuens ipse ꝯfitebitur tibi sicut et ego hodie: pater filiis notã faciet veritatẽ tuã. Dñe saluũ me fac: et psalmos nr̃os cãtabim⁹ cũctis diebꝫ vite nr̃e in domo dñi. Gloria. an. Cũctis diebꝫ vite nr̃e saluos fac nos dñe. an. In excelsis laudate deũ. ps. Laudate. cp. Uigilate ⁊ orate. y⁹. Ales diei nuncius lucẽ ꝓpinquã p̄cinit: nos excitator mentiũ iã xp̃s ad vitam vocat. Auferte clamat lectulos: egros sopore desides: casteqꝫ recti ac sobrii vigilate iã sũ prim⁹. Iesũ ciam⁹ vocibꝫ flentes precãtes sobrie: intẽta supplicatio dormire cor mũdũ vetat. Tu xp̃e sõnũ discute tu rumpe noctis vincula tu solue pctm̃ vet⁹: nouũqꝫ lumẽ ingere. Deo p̃ri sit g. ℣. In matutinis dñe. cp. Uigilate. Per estatẽ. y⁹. Ecce iam noctis. ℣. In matutinis dñe. a. Erexit dñs nobis cornu salutis in domo dauid pueri sui. ps. Benedictus. Preces vt s̃ in scda feria. Or̃. vt decet. Lc̃ vts̃.

¶ Fe. iiii. inuit. In manu tua dñe Oẽs fines terre. ps. Venite.

Pro v̄sꝯ Dñe ne in ira. y⁹. Rerum creator optime rectorqꝫ noster aspice: nos a q̄ete noxia mersos sopore libera. Te xp̃e sãctẽ poscim⁹ ignosce tu criminibꝫ: ad cõfitendũ surgimus morasqꝫ noctis rũpim⁹. Mẽtes manusqꝫ tollim⁹ ꝓpheta sicut nouim⁹ nobis gerẽdũ precipit paulusqꝫ gestis censuit. Uides malũ quod gessim⁹ occulta nr̃a pandimus p̄ces gemẽtes fũdim⁹ dimitte qd peccauim⁹. Presta pater. Per estatẽ. ps. lij.

Dixit insipiẽs in corde suo: nõ est deus. Corrupti sũt ⁊ aboĩabiles facti sũt i iniq̇tatibꝫ: nõ est qui faciat bonũ. Deus de celo p̄spexit sup filios hoĩm: vt videat si est itelligẽs aut req̇rens deũ. Oẽs declinauerũt: simul inutiles facti sũt: nõ est q̇ faciat bonũ: nõ est vsqꝫ ad vnũ. Nõne scient oĩs q̇ opant̃ iniq̇tatẽ: qui deuorant plebẽ meam sicut escã panis. Deũ nõ inuocauerũt: illic trepidauerũt timore vbi nõ erat timor. Qm̃ de⁹ diſſipauit oſſa eorū qui hoībꝫ placēt: cōfuſi ſūt qm̄ deus ſpreuit eos. Quis dabit ex ſyō ſalutare iſrael cū cōuerterit dn̄s captiuitateꝫ plebis ſue: exultabit iacob et letabitur iſrael. Nō dicitur ad nocturnū iſte pſ. lxx.

Deus in noīe tuo ſaluū me fac: ⁊ ī virtute tua iudica me. Deus exaudi orōem meā: auribꝫ percipe verba oris mei. Qm̄ alieni inſurrexerunt aduerſū me ⁊ fortes queſierūt aīam meā: ⁊ non propoſuerūt deū ante cōſpectum ſuū. Ecce ei de⁹ adiuuat me: et dn̄s ſuſceptor eſt aīe mee. Auerte mala inimicis meis: et ī veritate tua diſperde illos. Voluntarie ſacrificabo tibi: et confitebor noī tuo dn̄e qm̄ bonū ꝫ. Qm̄ ex oī tribulatione eripuiſti me: et ſuꝑ īimicos meos deſpexit ocul⁹ meus. pſ. lxxi.

Exaudi de⁹ orōnē meā: et ne deſpexeris dep̄cationē meā: intēde michi ⁊ exaudi me. Contriſtatus ſū in exercitatione mea: et cōturbatus ſū a voce īimici et a tribulatione pctōris. Qm̄ declinauerūt in me iniq̇tates: et in ira moleſti erāt m̄. Cor meū cōturbatū eſt in me: et formido mort' cecidit ſuꝑ me. Timor ⁊ tremor venerūt ſuꝑ me: et cōtexerunt me tenebre. Et dixi. quis dabit michi pēnas ſicut colūbe: et volabo ⁊ requieſcā. Ecce elongaui fugiens: et māſi in ſolitudine. Expectabā eū qui ſaluū me fecit a puſillanimitate ſpūs ⁊ tēpeſtate. Precipita dn̄e et diuide linguas eoꝝ: qm̄ vidi iniq̇tatē et cōtradictionē in ciuitate. Die ac nocte circūdabit eā ſuꝑ muros ei⁹ iniq̇tas: et labor in medio eius et iniuſticia. Et nō defecit de plateis ei⁹: vſura et dolus. Qm̄ ſi inimic⁹ me⁹ maledixiſſet m̄: ſuſtinuiſſem vtiqꝫ. Et ſi is qui oderat me ſuꝑ me magna locutus fuiſſet: abſcōdiſſem me forſitan ab eo. Tu vero hō vnanimis dux me⁹ ⁊ not⁹ meus. Qui ſimul mecū dl'ces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cū conſenſu. Veniat mors ſuꝑ illos: et deſcendāt in infernū viuētes. Qm̄ ne quicie ĩ habitaculis coꝝ: in medio coꝝ. Ego aũt ad dñꝫ clamaui: ⁊ dñs ſaluauit me. Veſpere ⁊ mane ⁊ meridie narrabo et annunciabo: et exaudiet vocẽ meã. Redimet in pace aĩam meã: ab his q̇ appropinquãt michi: q̃m inter multos erãt mecũ. Exaudiet deus et humiliabit illos qui eſt ante ſecula. Non eni eſt illis cõmutatio et nõ timuerũt deũ: extendit manũ ſuã in retribuendo. Contaminauerũt teſtamẽtum eiꝰ: diuiſi ſũt ab ira vultꝰ eiꝰ: et appropinq̃uit cor illiꝰ. Polluti ſunt ſermões eiꝰ ſup oleũ: et ipſi ſunt iacula. Iacta ſuper dñm curã tuã et ipſe te enutriet: ⁊ nõ dabit ĩ eternũ fluctuationẽ iuſto. Tu vero deꝰ: deduces eos ĩ puteũ interitꝰ. Viri ſanguinũ et doloſi nõ dimidiabũt dies ſuos: ego aũt ſꝑabo in te dñe. Gloria. ã. Auertet dñs captiuitatẽ plebis ſue. ps. lxxii.

Miſerere mei deus q̃m cõculcauit me hõ: tota die ĩpugnans tribulauit me. Conculcauerunt me ĩmici mei tota die: quoniã multi bellãtes aduerſũ me. Ab altitudie diei timebo: ego vero in te ſperabo. In deo laudabo ſermones meos: in deo ſperaui nõ timebo quid faciat michi caro. Tota die verba mea execrabãtur: aduerſũ me oĩs cogitatões coꝝ in malum. Inhabitabũt ⁊ abſcõdẽt: ipſi calcaneũ meũ obſeruabũt. Sicut ſuſtinuerũt aĩam meã: pro nichilo ſaluos facies illos: ĩ ira pplos ꝯfringes. Deꝰ vitã meã annũciaui tibi: poſuiſti lachrymas meas ĩ ꝯſpectu tuo. Sicut et ĩ ꝓmiſſiõe tua: tũc ꝯuertẽtur inimici mei retrorſũ. In q̃cunqꝫ die inuocauero te: ecce cognoui q̃m deꝰ meꝰ es. In deo laudabo ꝟbũ in dño laudabo ſ̃monẽ in deo ſꝑaui: nõ timebo q̇d faciat michi hõ. In me ſũt deus vota tua: que reddã laudationes tibi: Q̃m eripuiſti aĩam meã de morte ⁊ pedes meos de lapſu: vt placeã corã deo ĩ lumie viuẽtiũ. lxxiii.

Miſerere mei deꝰ miſerere mei: q̃m in te cõfi dit aīma mea. Et in vmbra alaꝝ tuaꝝ ſperabo: donec trāſeat iniquitas. Clamabo ad deū altiſſimū: deum qui bn̄fecit michi. Miſit de celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobriū cōculcantes me. Miſit de⁹ miām ſuā ⁊ veritatē ſuam: et eripuit aīam meā de medio catuloꝝ leonū, dormiui ꝯturbat⁹. Filii hoīm dētes coꝝ arma et ſagitte: et lingua coꝝ gladius acut⁹. Exaltare ſup celos de⁹: ⁊ in oēm terrā glia tua. Laqueū parauerūt pedibus meis: et incuruauerūt aīam meā. Foderūt ante faciē meā foueā: et iciderūt in eā. Paratū cor meū de⁹ paratū cor meū: cantabo et pſalmū dicā. Exurge glia mea exurge pſalteriū et cythara: exurgam diluculo. Confitebor tibi in populis dn̄e: et pſalmū dicā tibi in gentibꝫ. Qm̄ magnificata eſt vſqꝫ ad celos miā tua: ⁊ vſqꝫ ad nubes veritas tua. Exaltare ſuper celos de⁹: et ſuper oēm terrā glia tua. Gloria patri. an. Qm̄ in te confidit anima mea. ps. lxxiiii.

Si vere vtiqꝫ iuſticiā loq̄mini: rege iudicate filii hoīm. Etenī ī corde iniq̄tates oꝑamini ī terra: iniuſticias manus vr̄e ꝯcinnāt. Alienati ſūt pctōres a vulua: errauerūt ab vtero locuti ſūt falſa. Furor illis ſcd̄m ſimilitudinē ſerpentis: ſicut aſpidis ſurde et obturantis aures ſuas. Que non exaudiet vocem incātantiū: et venefici icantantis ſapienter. Deus cōteret dentes coꝝ in ore ipſoꝝ: molas leonū ꝯfringet dn̄s. Ad nichilū deuenient tanq̄ aqua decurrēs: intendit arcum ſuū donec infirmētur. Sicut cera q̄ fluit auferentur: ſupcecidit ignis et non viderūt ſolē. Priuſq̄ intelligerēt ſpine vr̄e rānū: ſicut viuentes ſic in ira abſorbet eos. Letabitur iuſtus cū viderit vindictā: manus ſuas lauabit in ſanguie pctōris. Et dicet hō ſi vtiqꝫ eſt fruc⁹ iuſto: vtiqꝫ eſt de⁹ iudicās eos in terra. ps. lxxv.

Eripe me de iimicis meis deus meus: et ab inſurgentibꝫ in me libera me

Eripe me de oꝑantibꝫ iniquitatē: et de viris ſanguinū ſalua me. Qꝛ ecce ceperūt aīam meā : irruerūt in me fortes. Neqꝫ iniq̇tas mea neqꝫ pcc̄m meum dn̄e : ſine iniquitate cucurri ⁊ direxi. Exurge in occurſū meū et vide : et tu dn̄e deꝰ virtutū deꝰ iſrael. Intēde ad viſitādas oēs gētes: nō miſerear oībꝫ qui oꝑantur iniq̇tatē. Cōuertētur ad veſperā et famē patiētur vt canes: et circuibūt ciuitatē. Ecce loquētur in ore ſuo ⁊ gladius in labiis eoꝝ : qm̄ q̇s audiuit. Et tu dn̄e deridebis eos : ad nichilū deduces oēs gentes. Fortitudinē meā ad te cuſtodiā / qꝛ deus ſuſceptoꝛ meꝰ es: deꝰ meꝰ mīa eius preueniet me. Deus oſ̄dit michi ſuper īimicos meos: ne occidas eos / nequādo obliuiſcātur pp̄li mei. Diſperge illos in virtute tua: et depone eos protectoꝛ meus dn̄e. Delictū oris eoꝝ ſermonē labioꝝ ipſoꝝ: et ꝯprehēdantur in ſuꝑbia ſua. Et de execratione et mēdacio: annūciabūtur in ꝯſummatione. In ira conſūmationis et non erunt: et ſcient qꝛ deus dn̄abiť iacob ⁊ finiū terre. Cōuertētur ad veſperā et famē patiētur vt canes : et circuibūt ciuitatē. Ipſi diſpergētur ad mādu candū: ſi vero nō fuerit ſaturati ⁊ murmurabūt. Ego aūt cātabo fortitudinē tuā: et exaltabo mane mīam tuam. Quia factus es ſuſceptoꝛ meus ⁊ refugiū meū: in die tribulatiōis mee. Adiutoꝛ meus tibi pſallam: qꝛ deus ſuſceptoꝛ meꝰ es deus meus mīa mea. Gl'ia. an. Juſte iudicate filii hominum. p̄. lxxx vi.

Deus repuliſti ⁊ deſtruxiſti nos : iratus es et miſertꝰ es nob̄. Commouiſti terrā et cōturbaſti eā: ſana cōtritiones eius qꝛ cōmota eſt. Oſtendiſti pp̄lo tuo dura: potaſti nos vino ꝯpunctionis. Dediſti metuētibꝫ te ſignificationē: vt fugiāt a facie arcus. Et liberenť dilecti tui: ſaluū fac dextera tua et exaudi me. Deus locutꝰ eſt in ſcō ſuo: letaboꝛ et partiboꝛ ſichimā ⁊ cōuallem tabernaculoꝝ metiboꝛ

Meus eſt galaad et meus eſt manaſſes: ⁊ effraim fortitudo capitis mei. Iuda rex meꝰ: moab olla ſpi mee. In ydumeã extendã calciamentũ meũ: michi alienigene ſubditi ſũt. Quis deducet me ĩ ciuitatẽ munitã quis deducet me vſqꝫ ĩ ydumeã. Nonne tu deꝰ qui repuliſti nos: et nõ egredieris deꝰ in virtutibꝫ nris. Da nobis auxiliũ de tribulatione: et vana ſalus hoĩs. In deo faciemꝰ virtutẽ: et ipſe ad nichilum deducet tribulantes nos. ps. lxxvii.

Exaudi deꝰ depcationẽ meã: intẽde orõni mee. A finibus terre ad te clamaui dũ anxiaretur cor meũ: in petra exaltaſti me. Deduxiſti me qr factꝰ es ſpes mea: turris fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo in tabernaclo tuo in ſclã: protegar in velamẽto alaꝝ tuaꝝ. Qm̃ tu deus meꝰ exaudiſti orõem meã: dediſti hereditatẽ timẽtibꝫ nomẽ tuũ. Dies ſup dies regis adiicies: annos eius vſqꝫ in diẽ gñationis ⁊ gñationis. Permanet in eternum in cõſpectu dei: miam ⁊ veritatẽ eius quis reqret? Sic pſalmũ dicam nõi tuo in ſeculũ ſeculi: vt reddã vota mea de die ĩ diẽ.

Gloria. an. Da nobis dñe auxiliũ de tribulatiõe. ps. lxxviii.

Nonne deo ſubiecta erit aĩa mea: ab ipſo eñ ſalutare meũ. Nã et ipſe deꝰ meus et ſalutaris meꝰ: ſuſceptor meꝰ nõ mouebor amplius. Quouſqꝫ irruitis in hoiem: interficitis vniuerſi vos tãq̃ parieti inclinato ⁊ macerie depulſe. Verũtamẽ preciũ meũ cogitauerũt repellere: cucurri in ſiti, ore ſuo bñdicebãt et corde ſuo maledicebant. Verũtñ deo ſubiecta eſto aĩa mea: qm̃ ab ipſo patientia mea. Quia ipſe deus meus ⁊ ſaluator meꝰ: adiutor meꝰ nõ emigrabo. In deo ſalutare meũ et gloria mea: deꝰ auxilii mei et ſpes mea in deo eſt. Sperate ĩ eo oĩs ↄgregatio ppli: effundite corã illo corda vr̃a: deꝰ adiutor noſter in eternum. Verũtamẽ vani filii hoim mẽdaces filii hoim in ſtateris: vt decipiãt ipſi de vani tate in idipſm̄. Nolite ſpare in iniq̄tate ⁊ rapinas nolite cōcupiſcē: diuitie ſi affluāt nolite coꝛ apponere. Semel locut⁹ eſt de⁹ duo hec audiui, qꝛ poteſtas dei eſt et tibi dn̄e mia: qꝛ tu reddes vnicuiq꞉ iuxta oꝑa ſua. ꝓ. lxxix.

Deus de⁹ me⁹: ad te de luce vigilo. Sitiuit i te aia mea: q̄ multipliciter tibi caro mea. In terra deſerta inuia ⁊ inaq̄ſa ſic i ſctō apparui tibi: vt viderē virtutē tuā et gliam tuā. Qm̄ melioꝛ eſt mia tua ſuper vitas: labia mea laudabūt te. Sic benedicam te in vita mea: et in noīe tuo leuabo man⁹ meas. Sicut adipe ⁊ pinguedine repleat̃ anima mea: et labiis exultationis laudabit os meū. Si memoꝛ fui tui ſuꝑ ſtratū meū in matutinis meditaboꝛ in te qꝛ fuiſti adiutoꝛ me⁹. Et in velamēto alaꝝ tuarum exultabo: adheſit aia mea poſt te: me ſuſcepit dextera tuā. Ipſi vero in vanū q̄ſierūt aiam meā introibūt i inferioꝛa terre: tradētur in man⁹ gladii partes vulpiū erūt. Rex vō letabitur in deo laudabūtur oēs qui iurant i eo: qꝛ obſtructū ē os loquentiū iniqua. ꝓs. lxxx.

Exaudi de⁹ oꝛōem meā cū deꝑcoꝛ, a timoꝛe inimici eripe aiam meā. Protexiſti me a ꝯuētu malignātiū: a multitudine oꝑantiū iniq̄tatē. Qꝛ exacuerūt vt gladiū linguas ſuas: intenderunt arcū rem amarā vt ſagittēt in occultis imaculatū. Subito ſagittabūt eū et nō timebūt: firmauerūt ſibi ſermonē neq̄. Narrauerūt vt abſcōderēt laq̄os: dixerūt q̄s videbit eos. Scrutati ſūt iniq̄tates: defecerūt ſcrutātes ſcrutinio. Accedet hō ad coꝛ altū: et exaltabitur de⁹. Sagitte ꝑuuloꝝ facte ſūt plage eoꝝ: et infirmate ſūt ꝯtra eoꝝ ligue eorū. Conturbati ſūt oēs q̄ videbāt eos: et timuit oīs hō. Et ānūciauerūt oꝑa dei: ⁊ facta ei⁹ intellexerūt. Letabit̃ iuſtus in dn̄o ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabūtur oēs recti corde. Gloria. an. A timoꝛe inimici eripe dn̄e aiam meā. Non dr̄ ad nocturn̄. iſte. ꝓ. lxxxi

Te decet hymnꝰ deꝰ in ſyon: et tibi reddetur votū in hierl̄m. Exaudi orationē meam: ad te oīs caro veniet. Verba iniquoꝝ preualuerūt ſuꝑ nos: et īpietatibus nr̄is tu ꝓpiciaberis. Beatus quē elegiſti ⁊ aſſūpſiſti: inhabitabit in atriis tuis. Replebimur in bonis domꝰ tue: ſcm̄ eſt tēplū tuū mirabile in eq̇tate. Exaudi nos deus ſalutaris noſter: ſpes oīm finiū terre: ⁊ ī mari lōge. Preparans montes in virtute tua: accinctꝰ potentia: q̇ cōturbas ꝓfundū maris ſonum fluctuū eius. Turbabūtur gētes ⁊ timebunt q̇ habitāt terminos a ſignis tuis: exitꝰ matutini et veſpe delectab'. Viſitaſti terrā et inebriaſti eam: multiplicaſti locupletare eam. Flumē dei repletū ʒ aq̇s: paraſti cibū illoꝝ qm̄ ita eſt ꝑparatio eiꝰ. Riuos eiꝰ inebrians multiplica genimina eius: in ſtillicidiis eiꝰ letabit' germinans. Benedices corone āni benignitat' tue: et cāpi tui replebunt' vbertate. Pingueſcent ſpecioſa deſerti: et exultatiōe colles accingētur. Induti ſūt arietes ouiū: et valles abūdabūt frumēto clamabūt et ei hymnum dicent. ps. lxxxii.

Iubilate deo oīs terra pſalmū dicite nomini eius: date gl'iam laudi eius. Dicite deo q̄ terribilia ſūt oꝑa tua dn̄e: in multitudīe virtutis tue mētientur tibi inimici tui. Oīs terra adoret te ⁊ pſallat tibi: pſalmū dicat nōi tuo. Venite et videte opera dei: terribilis in conſiliis ſuper filios hoīm. Qui conuertit mare ī aridam: in flumīe ꝑtrāſibunt pede ibi letabimur in ipſo. Qui dn̄atur ī virtute ſua ī eternū: oculi eiꝰ ſuꝑ gētes reſpiciūt: qui exaſperāt nō exaltētur ī ſemetipſis. Benedicite gētes deū nr̄m: et auditā facite vocē laudis eius. Qui poſuit aīam meā ad vitā: et nō dedit in ꝯmotionem pedes meos. Qm̄ probaſti nos deꝰ igne nos examinaſti: ſicut examinatur argētū. Induxiſti nos in laqueū poſuiſti tribulationes in dorſo nr̄o: īpoſuiſti hoīes ſuper capita noſtra. Trāſiuimus per ignem et aquā: et eduxiſti nos ī refrigeriū. Introibo in domū tuā in olocauſtis: reddam tibi vota mea q̄ diſtinxerūt labia mea. Et locutū ē os meū: in tribulatione mea. Olocauſta medullata offerā tibi cū incenſo arietū: offerā tibi boues cū hyrcis. Venite audite et narrabo oēs q̇ timetis deū: q̄ta fecit aīe mee. Ad ipſum ore meo clamaui, et exultaui ſub lingua mea. Iniq̇tatē ſi aſpexi in corde meo: nō exaudiet dn̄s. Propterea exaudiuit de⁹: ꝛ attēdit voci dep̄catōis mee. Bn̄dict⁹ deus q̇ nō amouit orōnē meā: ꝛ mīam ſuā a me. Nō dr̄ ad nocturnū iſte p̄.

Deus miſe ps. lxxxiii. reatur nrī et bn̄dicat nob̄: illuīet vultū ſuū ſup nos ꝛ miſeatur noſtri. Ut cognoſcam⁹ in terra viam tuā: in oībꝫ gētibꝫ ſalutare tuum. Cōfiteātur tibi ppli de⁹: cōfiteātur tibi ppli oēs. Letētur ꝛ exultent gentes qm̄ iudicas pplos ī eq̇tate: et gētes ī terra dirigis. Cōfiteantur tibi populi deus: cōfiteātur tibi ppli oēs: terra dedit fructū ſuū. Bn̄dicat nos de⁹ de⁹ noſter bn̄dicat nos de⁹: et metuāt eum oēs fines terre. ps. lxxxiiii.

Exurgat de⁹ et diſſipent inimici ei⁹: et fugiāt q̇ oderūt eū a facie ei⁹. Sicut deficit fum⁹ deficiāt: ſicut fluit cera a facie ignis: ſic pereant pctōres a facie dei. Et iuſti epulētur ꝛ exultēt in ꝯſpectu dei: et delectētur in leticia. Cātate deo pſalmū dicite nōi ei⁹: iter facite ei q̇ aſcēdit ſup occaſū, dn̄s nomē illi. Exultate in ꝯſpectu ei⁹: turbabuntur a facie ei⁹ p̄ris orphanoꝝ ꝛ iudicis viduaꝝ. Deus in loco ſctō ſuo: deus q̇ īhabitare facit vnius moris in domo. Qui educit vinctos ī fortitudīe: ſimiliter eos q̇ exaſperāt q̇ habitāt in ſepulcris. De⁹ cū egredereris ī cōſpectu ppli tui: cū pertrāſires ī deſerto. Terra mota eſt: eteni celi diſtillauerūt a facie dei ſynai a facie dei iſrael. Pluuiam volūtariā ſegregabis deus hereditati tue: et infirmata eſt: tu vero perfeciſti eam. Animalia tua habitabūt in ea: paraſti in dulcedine tua paupi de⁹. Dñs dabit verbū euāgelizātibꝫ: virtute multa. Rex virtutū dilecti dilecti: ⁊ ſpeciei dom⁹ diuidere ſpolia. Si dormiatis inter medios cleros pēne columbe deargentate: et poſteriora dorſi ei⁹ i pallore auri. Dū diſcernit celeſtis reges ſuper eā niue dealbabuntur i ſelmon: mōs dei mōs pinguis. Mōs coagulat⁹ mōs pinguis: vt quid ſuſpicamini mōtes coagulatos. Mōs in quo bñplacitū eſt deo habitare in eo: etenī dñs habitabit i finē. Curr⁹ dei decē milibꝫ multiplex milia letantiū: dñs in eis in ſynay in ſctō. Aſcēdiſti in altum cepiſti captiuitatē accepiſti dona in hoībus. Etenī nō credentes: inhabitare dñm deū. Bñdict⁹ dñs die quotidie: ꝓſperū iter faciet nobis deus ſalutariū nrō͞. Deus noſter deus ſaluos faciēdi: et dñi dñi exitus mortis. Verūtamē deus ↄfringet capita īimicoꝝ ſuoꝝ: verticē capilli ꝑambulantium in delictis ſuis. Dixit dñs ex baſan: cōuertā conuertā in ꝓfundū maris. Vt intingatur pes tuus i ſanguine: lingua canū tuoꝝ ex īimicis ab ipſo. Viderūt ingreſſus tuos deus: igreſſus dei mei regis mei q̇ eſt i ſctō. Preuenerūt principes ↄiūcti pſallētibꝫ: in medio iuuēculaꝝ tympaniſtriaꝝ. In eccleſiis bñdicite deo: dño de fontibus iſrael. Ibi beniamin adoleſcētulus: in mētis exceſſu. Principes iuda duces eoꝝ: pricipes zabulō ⁊ principes neptalim. Māda deus virtuti tue: ↄfirma hoc de⁹ qđ opatus es i nob. A tēplo tuo i hiɫrm: tibi offerēt reges munera. Increpa feras arundinis: cōgregatio tauroꝝ in vaccis pplōꝝ vt excludāt eos q̇ ꝓbati ſunt argēto. Diſſipa gētes que bella volūt: venient legati ex egypto: ethiopia pueniet man⁹ ei⁹ deo. Regna terre cantate deo: pſallite domino. Pſallite deo q̇ aſcēdit ſuper celū celi ad orientem. Ecce dabit voci ſue vocē virtutꝭ date gl'iam deo ſup iſrł magnificẽtia eı⁹ ⁊ virt⁹ eius in nubibꝫ. Mirabilis de⁹ in ſctis ſuis: deus iſrael ipſe dabit virtutē ⁊ fortitudinē plebi ſue bn̄dictus deus. Gloria. an. In eccleſiis bn̄dicite dn̄o. ℣. De⁹ vitā meā annunciaui tibi. ℟. Poſuiſti lachrymas meas i ↄſpectu tuo. Ante lau. ℣. Fiat mia tua. In lau. an. Amplius laua me de⁹ ab iniuſticia mea. ps. Miſerere. ā. Te decet hymnus de⁹ in ſyon. ps. Ipm. ā. Labia mea laudabūt te i vita mea de⁹ me⁹. ps. De⁹ de⁹ me. p. lxxv

Exultauit cor meum in dn̄o: et exaltatū ē cornu meū in deo meo. Dilatatū eſt os meū ſup inimicos meos: qꝛ letata ſū in ſalutari tuo. Non eſt ſctūs vt eſt dn̄s neqꝫ ei eſt alr⁹ extra te: et nō eſt fortꝭ ſicut deus noſter. Nolite multiplicare loq̄ ſublimia: gloriantes. Recedāt vetera de ore vr̄o qꝛ deus ſciētiaꝝ dn̄s eſt: et ipſi ꝑparātur cogitationes. Arcus fortiū ſupat⁹ eſt: ⁊ infirmi accincti ſūt robore. Repleti pri⁹ pro panibꝫ ſe locauerūt: et famelici ſaturati ſunt. Donec ſterilis peperit plurimos: ⁊ q̄ multos habebat filios īfirmata eſt. Dn̄s mortificat et viuificat: deducit ad iferos et reducit. Dn̄s pauperē facit ⁊ ditat: humiliat ⁊ ſubleuat. Suſcitans de puluere egenū: ⁊ de ſtercore erigēs pauperē. Vt ſedeat cū principibꝫ: et ſoliū glorie teneat. Dn̄i eni ſūt cardines terre: et poſuit ſuper eos orbē. Pedes ſctōꝝ ſuoꝝ ſeruabit et ipii in tenebris ↄticeſcēt: qꝛ nō in fortitudine ſua roborabitur vir. Dn̄m formidabūt aduerſarii ei⁹: et ſup ipſos i celis tonabit. Dn̄s iudicabit fines terre ⁊ dabit imperiū regi ſuo: et ſublimabit cornu xp̄i ſui. Gloria. an. Dn̄s iudicabit fines terre. an. Celi celoꝝ laudate dn̄m. ps. Laudate. Cp. Vigilate. y⁹.

Nox et tenebre et nubila cōfuſa mundi ⁊ turbida / lux intrat albeſcit polus: chriſt⁹ venit diſcedite. Caligo terre ſcinditur percuſſa ſolis ſpiculo rebuſqꝫ iam color redit vultu nitentis ſyderis. Te xp̄e ſolum nouimus: te mente pura et ſimplici flendo canẽdo queſumus intende noſtris ſenſibus. Sunt multa fuſcis illita ꝙ luce purgentur tua tu lux eoi ſyderis vultu ſereno illumina. Deo patri.

ħ. In matutinis. Cpm. Vigilate. ꝛc. Per eſtatem. y⁹. Ecce iam noctis. ħ. In matutinis an. Salutem ex inimicis noſtris et de manu omniũ qui nos oderunt libera nos dñe. ps. Benedict⁹. Preces vtſ̃. Oꝛ. vt decet.

¶ Feria quinta ad mat̃. Inic̃. Adoremus dñm Qui ipſe fecit nos. ps. Venite. Pro hyſtoria Dñe ne in ira. ¶ Hymnus.

Nox atra rerum contegit terre coloꝛes oium nos confitentes poſcimus te iuſte iudex cordium. Ut auferas piacula: ſordeſqꝫ mẽtis abluas: doneſqꝫ chriſte gratiam vt arceãtur crimina. Mens ecce toꝛpet impia: quam culpa moꝛdet noxia: obſcura geſtit tollere: et te redemptoꝛ querere. Repelle tu caliginem intrinſecus ꝗmaxime: vt in beato gaudeat ſe collocari lumĩe. Preſta pater piiſſi.

Per eſtatem. hy⁹. Nocte ſurgentes. Sup noct. ps. lxxxvi.

Saluũ me fac de⁹: qm̃ intrauerunt aque vſqꝫ ad animã meã. Infix⁹ ſũ in limo ꝓfundi: et nõ eſt ſubſtãtia. Veni in altitudinem maris: et tempeſtas demerſit me. Laboꝛaui clamãs rauce facte ſũt fauces mee: defecerũt oculi mei dũ ſpero in deũ meũ. Multiplicati ſũt ſuꝑ capillos capitꝭ mei: qui oderunt me gratis. Confoꝛtati ſũt qui ꝑſecuti ſũt me inimici mei iniuſte: que nõ rapui tũc exoluebã. Deus tu ſcis inſipientiam meã: et delicta mea a te nõ ſunt abſcondita. Non erubeſcãt in me qui expectant te dñe: dñe virtutum. Non confundantur ſuꝑ me: qui querũt te deus iſrael. Qm̃ ꝓpt̃ te ſuſtinui oppꝛobriũ: opuit cõfuſio faciẽ meam. Extrane⁹ fact⁹ ſũ fratribꝫ meis: et peregrin⁹ filiis matris mee. Qm̃ zelus domus tue comedit me: et oppꝛobria expꝛobrantiũ tibi ceciderunt ſuꝑ me. Et opui in ieiunio aīam meā: et factū eſt in opprobriū michi. Et poſui veſtimentū meū ciliciū: et fact⁹ ſū illis in parabolā. Aduerſū me loq̄bantur q̇ ſedebāt in porta: et in me pſallebāt qui bibebant vinum. Ego vero orōnem meā ad te dn̄e: tp̄s bn̄placiti deus. In multitudīe mie tue exaudi me: in veritate ſalutꝭ tue. Eripe me de luto vt nō ĩfigar: libera me ab his q̇ oderūt me: et de ꝓfundis aquaꝝ. Non me demergat tēpeſtas aq̄ neqȝ abſorbeat me ꝓfundū: neqȝ vrgeat ſuꝑ me puteus os ſuum. Exaudi me dn̄e qm̄ benigna ē mia tua: ſcd̄m multitudinē miſerationum tuaꝝ reſpice ĩ me. Et ne auertas faciē tuā a puero tuo: qm̄ tribulor velocit exaudi me. Intende aīe mee et libera eā: ꝓpter iimicos meos eripe me. t Tu ſcis ip̄roperiū meū et ꝯfuſionē meā: et reuerentiā meā. In ꝯſpectu tuo ſūt oēs q̇ tribulāt me: improperiū expectauit cor meū ⁊ miſeriā. Et ſuſtinui qui ſimul ꝯtriſtaretur ⁊ nō fuit: et qui cōſolaretur ⁊ nō inueni. Et dederūt in eſcā meā fel: et in ſiti mea potauerūt me aceto. Fiat mēſa eoꝝ corā ipſis in laqueū: et in retributiones et in ſcandalū. Obſcurētur oculi eorū ne videāt: ⁊ dorſum eoꝝ ſemꝑ ĩcurua. Effunde ſuꝑ eos irā tuā: et furor ire tue cōprehēdat eos. Fiat habitatio eoꝝ deſerta: ⁊ in tabernaculis eoꝝ nō ſit qui inhabitet. Qm̄ quē tu ꝑcuſſiſti perſecuti ſūt: et ſuꝑ dolorē vulneꝝ meoꝝ addiderunt. Appone iniq̄tatē ſuꝑ iniquitatē eoꝝ: et nō intrēt in iuſticiā tuā. Deleātur de libro viuētiū: et cū iuſtis nō ſcribātur. Ego ſū pauꝑ et dolēs: ſal⁹ tua de⁹ ſuſcepit me. Laudabo nomē dei cū cantico: et magnificabo eū in laude. Et placebit deo ſuꝑ vitulū nouellum: cornua ꝓducentē et vngulas. Videāt pauꝑes et letētur: querite deū ⁊ viuet aīa vr̄a. Qm̄ exaudiuit pauperes dn̄s: ⁊ vinctos ſuos non deſpexit. Laudēt illum celi et terra: mare ⁊ oīa reptilia in eis. Qm̄ deus saluam faciet ſyon: et edificabuntur ciuitates iude. Et inhabitabūt ibi: et hereditate acq̇rent eam. Et ſemē ſeruoꝝ eiꝰ poſſidebit eā: et q̇ diligūt nomē eiꝰ habitabūt in ea. ps. lxxxvii.

Deus ī adiutoriū meū intende: dñe ad adiuuandū me feſtina. Confundant̄ et reuereātur: q̇ q̄rūt aīam meā. Auertātur retrorſū ꝛ erubeſcāt: q̇ volūt michi mala. Auertant̄ ſtatī erubeſcētes: q̇ dicunt michi euge euge. Exultēt ꝛ letent̄ in te ōs q̇ querūt te: ꝛ dicāt ſemꝑ magnificetur dñs qui diligūt ſalutare tuū. Ego vero egenꝰ ꝛ pauꝑ ſū: deus adiuua me. Adiutor meꝰ et liberator meꝰ es tu: dñe ne moreris. Glia. añ. Dñe deꝰ in adiutoriū meū intēde. lxxxviii.

In te dñe ſperaui non cōfundar ī eternū: in iuſticia tua libera me et eripe me. Inclina ad me aurē tuā: ꝛ ſalua me. Eſto michi in deū ꝓtectorē: et in locum munitū vt ſaluū me facias. Qm̄ firmamentū meū: et refugiū meum es tu. Deus meꝰ eripe me de manu pctōris: et de manu cōtra legem agētis ꝛ iniq̇. Qm̄ tu es patientia mea dñe: dñe ſpes mea a iuuētute mea. In te confirmatus ſū ex vtero de vētre matris mee: tu es ꝓtector meus. In te cātatio mea ſemꝑ: tanq̄ ꝓdigiū factus ſū multis/ ꝛ tu adiutor fortis. Repleatur os meū laude: vt cantē gliam tuā tota die magnitudinē tuā. Ne ꝓiicias me in tp̄e ſenectute: cū defecerit virtꝰ mea ne derelinquas me. Quia dixerūt inimici mei michi: et q̇ cuſtodiebāt aīam meā conſiliū fecerunt in vnum. Dicētes deꝰ dereliq̇t eū perſeq̇mini et ꝯprehēdite eū: qz nō eſt qui eripiat. Deus ne elōgeris a me: deus meꝰ in auxiliū meū reſpice. Cōfundātur ꝛ deficiāt detrahētes aīe mee: operiantur ꝯfuſione et pudore qui querūt mala michi. Ego aūt ſemꝑ ſperabo: et adiciā ſuper oēm laudem tuā. Os meū annūciabit iuſticiā tuam: tota die ſalutare tuū. Qm̄ nō cognoui litteraturā introibo in po tentias dñi: dñe memorabor iuſticie tue ſoli⁹. Deus docuiſti me a iuuentute mea: ⁊ vſq3 nũc ꝓnunciabo mirabilia tua. Et vſq3 in ſenectã et ſeniũ: deus ne derelinquas me. Donec annunciẽ brachiũ tuum: gñationi oĩ que ventura eſt. Potẽtiam tuã ⁊ iuſticiã tuã deus vſq3 in altiſſima que feciſti magnalia: deus q̇s ſimilis tibi. Quãtas oſtẽdiſti michi tribulatiões multas et malas et cõuerſus viuificaſti me: et de abyſſis terre iterũ reduxiſti me. Multiplicaſti magnificenciã tuã: et conuerſus cõſolat⁹ es me. Nã et ego cõfitebor tibi in vaſis pſalmi veritatẽ tuã deus: pſallam tibi in cythara ſanctus iſrl. Exultabũt labia mea cum cantauero tibi: et aĩa mea quam redemiſti. Sed et lĩgua mea tota die meditabitur iuſticiã tuam: cum cõfuſi et reueriti fuerĩt qui querũt mala michi. p̄. lxxxix

Deus iudiciũ tuũ regi da: ⁊ iuſticiã tuã filio regis. Iudicare pplm tuũ in iuſticia: et pauꝑes tuos in iudicio. Suſcipiãt mõtes pacẽ populo: et colles iuſticiam. Iudicabit pauperes populi et ſaluos faciet filios pauperꝝ: et humiliabit calumniatorẽ. Et ꝑmanebit cũ ſole: et ante lunã in gñatiõe et generationem. Deſcẽdet ſicut pluuia in vell⁹: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtillantia ſup terram. Orietur in diebꝫ eius iuſticia et abundãtia pacis: donec auferatur luna. Et dominabitur a mari vſq3 ad mare: et a flumine vſq3 ad terminos orbis terrarum. Corã illo ꝓcident ethiopes: et inimici eius terrã lingẽt. Reges tharſis et inſule munera offerent: reges arabum et ſaba dona adducent. Et adorabunt eum oẽs reges: oẽs gẽtes ſeruiẽt ei. Quia liberabit pauperẽ a potẽte: et pauperem cui nõ erat adiutor. Parcet pauperi et inopi: et aĩas pauperꝝ ſaluas faciet. Ex vſuris ⁊ iniquitate redimet aĩas eorꝝ: ⁊ honorabile nomẽ eorꝝ corã illo. Et viuet et dabitur ei de auro arabie: et adorabũt de ipſo ſemꝑ tota die benedicent ei. ¶ Erit firmamentum in terra in ſūmis montium ſupereextolletur ſuper libanum fructꝰ eius: et florebūt de ciuitate ſicut fenū terre. Sit nomē eius benedictū in ſecła: ante ſolē pmanet nomē eius. Et bñdicētur in ipſo oēs tribꝰ terre: oēs gentes magnificabunt eū. Bñdictꝰ dñs deꝰ iſrael: qui facit mirabilia ſolꝰ. Et bñdictum nomē maieſtatis eius in eternū: ⁊ replebitur maieſtate eiꝰ oīs terra fiat fiat. Gloria. an. Eſto michi dñs in deum protectorem. ps. xc.

Quā bonꝰ iſrł deꝰ: his q recto ſūt corde. Mei autē pene moti ſunt pedes: pene effuſi ſūt greſſus mei. Quia zelaui ſup iniquos: pacem pctōꝝ videns. Quia nō eſt reſpectꝰ morti eoꝝ: et firmamētum in plaga eoꝝ. In labore hoim nō ſūt: et cū hoibꝫ nō flagellabūtur. Ideo tenuit eos ſuperbia: operti ſūt iniqtate et ipietate ſuā. Prodiit quaſi ex adipe iniquitas eoꝝ: trāſierūt in affectū cordis. Cogitauerūt et locuti ſūt neqciā: iniqtatē in excelſo locuti ſūt. Poſuerunt i celū os ſuū: ⁊ lingua eoꝝ trāſiuit i terra. Ideo cōuertet ppłs meꝰ hic: et dies pleni inuenient i eis. Et dixerūt quō ſcit deꝰ: ⁊ ſi ē ſciētia in excelſo. Ecce ipſi pctōres et abūdātes i ſcło: obtinuerūt diuitias. Et dixi gͦ ſine cauſa iuſtificaui cor meū: ⁊ laui inter innocētes manꝰ meas. Et fui flagellatus tota die: et caſtigatio mea i matutinis. Si dicebā narrabo ſic: ecce nationē filioꝝ tuoꝝ reprobaui. Exiſtimabam vt cognoſcerē: hoc labor eſt āte me. Donec intrē in ſanctuariū dei: et intelligam i nouiſſimis eoꝝ. Uerūtamē ꝓpter dolos poſuiſti eis: deiecisti eos dū alleuarētur. Quomō facti ſūt in deſolationē: ſubito defecerunt: perierūt ꝓpter iniqtatē ſuā. Uelut ſomniū ſurgentiū: dñe in ciuitate tua ymaginē ipſoꝝ ad nichilum rediges. Quia inflamatum eſt cor meū: et renes mei cōmutati ſūt ⁊ ego ad nichilū redactꝰ ſū ⁊ neſciui. Ut iumentū factꝰ ſum apud te: ⁊

ego ſp tecū. Tenuiſti manū dexterā meā et in voluntate tua deduxiſti me: et cū glia ſuſcepiſti me. Quid eni michi eſt i celo: et a te quid volui ſup terram? Defecit caro mea ⁊ cor meum: deus cordis mei et pars mea deꝰ in eternū. Qꝛ ecce qui elongāt ſe a te peribūt: ꝑdidiſti oēs qui fornicātur abs te. Michi aūt adherere deo bonum eſt: ponere in dn̄o deo ſpem meā. Ut annūciem oēs predicationes tuas: in portis filie ſyon.

ps. iij.

Ut q̇d deꝰ repuliſti in finē: iratꝰ eſt furor tuꝰ ſup oues paſcue tue. Meōr eſto ꝯgregationis tue: quā poſſediſti ab initio. Redemiſti virgā hereditatis tue mōs ſyon i quo habitaſti in eo. Leua manꝰ tuas in ſuperbias eoꝝ i finē: q̄ta malignatꝰ eſt inimicus in ſcō. Et gl̄iati ſunt qui oderūt te: in medio ſolēnitatis tue. Poſuerūt ſigna ſua ſigna et nō cognouerūt: ſicut in exitu ſup ſūmū. Quaſi i ſelua lignoꝝ ſecuribus exciderūt ianuas eiꝰ in idipſum: in ſecuri et aſcia deiecerunt eā. Incēderūt igni ſanctuariū tuū: in terra polluerūt tabernaculū nōis tui. Dixerūt in corde ſuo cognatio eoꝝ ſimul: q̇eſcere faciamꝰ oēs dies feſtos dei a terra. Signa nrā nō vidimꝰ, iā nō eſt ꝓpheta: et nos nō cognoſcet amplius. Uſqꝫ quo deus īpꝛopabit inimicꝰ: irritat aduerſariꝰ nomē tuū in finem? Deus aūt rex noſter ante ſcl'a: opatꝰ eſt ſalutē i medio terre. Tu ꝯfirmaſti in virtute tua mare: contribulaſti capita draconū in aq̇s. Tu confregiſti capita draconis: dediſti eū eſcam populis ethiopū. Tu dirupiſti fontes ⁊ torrentes: tu ſiccaſti fluuios ethā. Tuus eſt dies ⁊ tua ꝫ nox: tu fabricatus es aurorā ⁊ ſolē. Tu feciſti oēs terminos terre: eſtatē ⁊ ver tu plaſmaſti ea. Memor eſto huiꝰ inimicus impꝛopabit dn̄o: et populꝰ inſipiēs icitauit nomē tuū. Ne tradas beſtiis aīas cōfitētes tibi: et aīas paupeꝝ tuoꝝ ne obliuiſcaris i finē. Reſpice i teſtamentū tuū qui repleti ſūt qui obſcurati ſūt terre domibꝫ iniqtatū. Ne auertatur humilis factꝰ cōfuſus: paupꝫ et inops laudabūt nomē tuū. Exurge deꝰ iudica cauſā tuā: memor eſto iproperiorꝫ tuorꝫ eorꝫ que ab inſipiente ſunt tota die. Ne obliuiſcaris voces inimicorꝫ tuorꝫ: ſuperbia eorꝫ q te oderūt aſcēdit ſp̄. Glia. an. Liberaſti virgam hereditatis tue. ps. xcii.

Confitebimur tibi deꝰ confitebimur: et inuocabimꝰ nomen tuū. Narrabimꝰ mirabilia tua: cū accepero tp̄s ego iuſticias iudicabo. Liquefacta eſt terra ⁊ oēs qui habitant in ea: ego cōfirmaui colūnas eiꝰ. Dixi iniquis nolite iniq agere: ⁊ delinquētibꝫ nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altum cornu vr̄m: nolite loqui aduerſus deū iniqtatē. Quia neqꝫ ab oriēte neqꝫ ab occidēte neqꝫ a deſertis mōtibꝫ: qm̄ deus iudex eſt. Hunc humiliat et hunc exaltat: qꝛ calix ī manu dn̄i vini meri plenꝰ miſto. Et inclinauit ex hoc in hoc: verūtamē fex eius nō eſt exinanita: bibēt oēs pc̄tōres terre. Ego aūt annunciabo in ſeculū: cantabo deo iacob. Et oīa cornua pc̄tōrꝫ ꝯfringā: ⁊ exaltabūtur cornua iuſti. ps. xciii.

Notus i iudea deus: in iſrl' magnū nomē eiꝰ. Et factꝰ eſt in pace locus eiꝰ: et hitatio eius in ſyon. Ibi cōfregit potētias: arcum ſcutū ⁊ gladiū ⁊ bellū. Illuminās tu mirabiliter a mōtibus eternis: turbati ſunt oēs inſipientes corde. Dormierūt ſomnū ſuū: et nichil inuenerūt oēs viri diuitiarꝫ in manibꝫ ſuis. Ab increpatione tua deꝰ iacob: dormitauerūt qui aſcēderūt equos. Tu terribilis es et quis reſiſtet tibi: ex tūc ira tua. De celo auditū feciſti iudiciū: terra tremuit ⁊ qeuit. Cū exurgeret in iudicio deus: vt ſaluos faceret oēs māſuetos terre. Qm̄ cogitatio hoīs ꝯfitebit tibi: ⁊ reliqe cogitatiōis diē feſtū agēt tibi. Vouete et reddite dn̄o deo vr̄o: oēs qui in circuitu eius affertis munera. Terribili et ei q aufert ſpi ritū pͥcipū: terribili apud reges terre. Glia pa. A. In iſrł magnū nomē eius. ps. lxxvi.

Voce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad deum et intēdit michi. In die tribulatōis mee deū exq̄ſiui manibꝫ meis: nocte contra eum et nō ſum deceptꝰ. Renuit ꝯſolari aīa mea: memor fui dei ⁊ delectatꝰ ſum ⁊ exercitatus ſum et defecit ſpūs meus. Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus ſum ⁊ nō ſum locutꝰ. Cogitaui dies antiq̄s: ⁊ annos eternos in mēte habui. Et meditatꝰ ſum nocte cū corde meo: et exercitabar ⁊ ſcopebā ſpiritū meum. Numquid in eternū ꝓiciet deꝰ: aut nō apponet vt cōplacitior ſit adhuc. Aut in finē mīam ſuam abſcidet: a generatione in generationem. Aut obliuiſcetur miſereri deꝰ: aut cōtinebit in ira ſua miſicordias ſuas. Et dixi nūc cepi: hec mutatio dextere excelſi. Memor fui opeꝝ dn̄i: qr memor ero ab initio mirabilium tuoꝝ. Et meditabor in oībꝫ operibꝫ tuis: et in adinuentionibus tuis exercebor. Deus in ſc̄o via tua: quis deus magnꝰ ſicut deus noſter: tu es deus qui facis mirabilia. Notā feciſti i populis virtutē tuā: redemiſti i brachio tuo populum tuum, filios iacob ⁊ ioſeph. Viderunt te aque deus viderunt te aque et timuerūt: et turbate ſūt abyſſi. Multitudo ſonitꝰ aquaꝝ: vocē dederunt nubes. Etenī ſagitte tue trāſeunt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerunt choruſcationes tue orbi terre: cōmota eſt et cōtremuit terra. In mari via tua et ſemite tue in aquis multis: et veſtigia tua non cognoſcentur. Deduxiſti ſicut oues ppl'm tuum: in manu moyſi ⁊ aaron. ps. lxxvij.

Attendite pple meus legē meam: ⁊ inclinate aurem vrām in verba oris mei. Aperiā in parabolis os meū: loquar ꝓpoſitiōes ab initio. Quanta audiuimꝰ et cognouimus ea: et pr̄es noſtri narrauerunt nobis. Non ſūt occultata a filiis eoꝝ: in generatione altera.

Narrantes laudes dñi et virtutes eius: et mirabilia eius q̄ fecit. Et ſuſcitauit teſtimoniū in iacob: et legē poſuit in iſrael. Quanta mandauit patribus noſtris nota facere ea filiis ſuis: vt cognoſcat gñatio altera. Filii qui naſcētur et exurgent: enarrabūt filiis ſuis. Vt ponāt i deo ſpem ſuā: et nō obliuiſcātur operꝫ dei et mandata eius exquirant. Ne fiāt ſicut patres eorꝫ: gñatio praua ⁊ exaſperans. Generatio que non direxit cor ſuum: et nō eſt creditus cum deo ſpūs eius. Filii effrem intendētes ⁊ mittentes arcū: cōuerſi ſunt in die belli. Non cuſtodierunt teſtamentū dei: ⁊ in lege eius noluerunt ambulare. Et obliti ſunt bñfactorꝫ eius: et mirabiliū eius que oſtendit eis. Corā patribus eorꝫ fecit mirabilia in terra egypti: in cāpo thaneos. Interrupit mare ⁊ pduxit eos: et ſtatuit aquas q̄ſi in utre. Et deduxit eos i nube diei: et tota nocte in illuminatione ignis. Interrupit petrā in heremo: et adaquauit eos velut in abyſſo multa. Et eduxit aquam de petra: et deduxit tanq̄ flūia aquas. Et appoſuerūt adhuc peccare ei: in irā excitauerunt excelſū in inaquoſo. Et tētauerunt deū in cordibꝫ ſuis. Vt peterēt eſcas aiabꝫ ſuis. Et male locuti ſūt de deo: dixerūt nunq̇d poterit deus parare menſā in deſerto. Qm̄ pcuſſit petrā ⁊ fluxerūt aq̄: et torrētes inundauerūt. Nunq̇d ⁊ panē poterit dare: aut parare mēſā ꝑplo ſuo. Ideo audiuit dominꝰ ⁊ diſtulit: et ignis accēſus eſt i iacob: et ira aſcēdit i iſrael. Quia non crediderūt in deo: nec ſperauerunt in ſalutari eius. Et mandauit nubibꝫ deſuper: et ianuas celi aperuit. Et pluit illis mānā ad manducandū: ⁊ panē celi dedit eis. Panem angelorꝫ māducauit hō: cibaria miſit eis in abundātia. Tranſtulit auſtrū de celo: et induxit in virtute ſua affricum. Et pluit ſuper eos ſicut puluerem carnes: et ſicut arenā maris volatilia pennata. Et cecide runt in medio caſtroꝝ eoꝝ: circa tabernacula eoꝝ. Et mãducauerũt et ſaturati ſũt nimis: et deſyderiũ eoꝝ attulit eis, nõ ſunt fraudati a deſyderio ſuo. Adhuc eſce eoꝝ erãt in ore ipſoꝝ: et ira dei aſcẽdit ſup eos. Et occidit pingues eoꝝ: et electos iſrl' impediuit. In oĩbꝫ his peccauerũt adhuc: ⁊ nõ crediderũt in mirabilibꝫ eius. Et defecerunt in vanitate dies eoꝝ: et ãni eoꝝ cũ feſtinatione. Cũ occideret eos querebãt eũ ⁊ reuertebant: et diluculo ueniebãt ad eũ. Et rememorati ſũt qꝛ deꝰ adiutor eſt eoꝝ: et deus excelſus redẽptor eoꝝ eſt. Et dilexerũt eũ in ore ſuo: et lingua ſua mẽtiti ſunt ei. Cor autẽ eoꝝ nõ erãt rectũ cũ eo: nec fideles habiti ſũt i teſtamẽto eiꝰ. Ipſe autẽ eſt miſericors ⁊ ppiciꝰ fiet peccatis eorum: et nõ diſperdet eos. Et abundauit vt auerteret irã ſuã: et nõ accendit oẽm irã ſuã. Et recordatꝰ eſt qꝛ caro ſũt: ſpũs vadẽs ⁊ nõ rediẽs. Quotiẽs exacerbauerunt eũ in deſerto: in irã cõcitauerunt eũ in inaquoſo. Et cõuerſi ſũt ⁊ tẽtauerũt deũ et ſanctũ iſrl' exacerbauerunt. Non ſũt recordati manus eiꝰ: die qua redemit eos de manu tribulãtis. Sicut poſuit in egypto ſigna ſua: et pdigia ſua i cãpo thaneos. Et cõuertit i ſanguinẽ flumina eoꝝ: et ymbres eoꝝ ne biberent. Miſit i eos cynomiã et comedit eos: et ranã ⁊ diſperdidit eos. Et dedit erugini fructꝰ eoꝝ: et labores eoꝝ locuſte. Et occidit in grandine vineas eoꝝ: et moros eoꝝ i pruina. Et tradidit grandini iumẽta eoꝝ: et poſſeſſionẽ eoꝝ igni. Miſit in eos irã indignationis ſue: indignationẽ ⁊ irã et tribulationẽ: immiſſiões per angelos malos. Viã fecit ſemite ire ſue, nõ pepercit a morte aĩabꝰ eoꝝ: et iumẽta eoꝝ in morte cõcluſit. Et pcuſſit oẽ primogenitũ in terra egypti: primitias oĩs laboris eoꝝ i tabernaculis chã. Et abſtulit ſicut oues populũ ſuũ: et pduxit eos tãq̃ gregẽ in deſerto. Et deduxit eos in ſpe et nõ timuerũt: et inimicos eoꝝ operuit mare. Et induxit eos in montē sctificationis sue: montē quē acq̄ſiuit dextera eiꝰ. Et eiecit a facie eoꝝ gētes ⁊ ſorte diuiſit eis terrā: in funiculo distributionis. Et habitare fecit in tabernaculis eoꝝ: tribꝰ iſrl̄. Et tētauerūt et exacerbauerūt deū excelſum: et teſtimōia eiꝰ nō cuſtodierūt. Et auerterūt ſe et nō ſeruauerunt pactū: quēadmodū pr̄es eoꝝ cōuerſi ſunt in arcū prauū. In irā ɔcitauerunt eū in collibꝫ ſuis: et i ſculptilibꝫ ſuis ad emulationē eum ꝓuocauerunt. Audiuit deus et ſpreuit: ⁊ ad nichilum redegit valde iſrl̄. Et repulit tabernaculum ſylo: tabernaculum ſuū vbi habitauit in hoībꝫ. Et tradidit in captiuitatē virtutem eoꝝ: et pulchritudinē eoꝝ in manꝰ inimici. Et cōcluſit in gladio pp̄lm ſuū: et hereditatē ſuā ſpreuit. Iuuenes eoꝝ comedit ignis: et virgīes eoꝝ nō ſunt lamētate. Sacerdotes eoꝝ in gladio ceciderunt: et vidue eoꝝ nō plorabantur. Et excitatus eſt tanq̄ dormiens dn̄s: tanq̄ potēs crapulatus a vino. Et ꝑcuſſit inimicos ſuos i poſteriora: opprobriū ſempiternū dedit illis. Et repulit tabernaculum ioſeph: ⁊ tribū effraim nō elegit. Sed elegit tribū iuda: montē ſyon quē dilexit. Et edificauit ſicut vnicornis ſcificiū ſuū: in terra quam fundauit in ſcl'a. Et elegit dauid ſeruū ſuum et ſuſtulit eū de gregibꝫ ouiū: de poſt fetātes accepit eum. Paſcere iacob ſeruū ſuū: et iſrl̄ hereditatē ſuā. Et pauit eos i innocētia cordis ſui: et i itellectibꝫ manuū ſuaꝝ deduxit eos. Glia. A. Tu es deꝰ q̄ facis mirabilia. ps. lxxviii.

Deus venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerunt tēplū ſcm̄ tuū poſuerūt hierl'm i pomoꝝ cuſtodiā. Poſuerunt morticina ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas volatilibus celi: carnes ſcōꝝ tuoꝝ beſtiis terre. Effuderūt ſanguinē eoꝝ tanq̄ aquam i circuitu hierl'm: ⁊ nō erat q̄ ſepeliret. Facti ſumꝰ opprobriū vicinis noſtris: ſubſānatio ⁊ illuſio his q̄ in circuitu nr̄o ſūt. Uſqȝquo dn̄e iraſceris in finem: accendetur velut ignis zel⁹ tuus. Effunde irā tuā in gētes que te nō nouerunt: et in regna q̄ nomen tuū nō inuocauerūt. Quia comederūt iacob: et locum ei⁹ deſolauerūt. Ne memineris iniq̄tatū noſtraꝝ antiquarū: cito anticipent nos mie tue: q: paupes facti ſumus nimis. Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter: ⁊ ꝑpter gliam nōis tui dn̄e libera nos: et ꝓpici⁹ eſto pctīs noſtris ꝑpter nomē tuū. Ne forte dicāt in gētibȝ vbi eſt de⁹ eoꝝ: et inoteſcat i nationibus corā oculis noſtris. Ultio ſanguis ſeruoꝝ tuorū qui effuſus eſt: itroeat i cōſpectu tuo gemit⁹ cōpeditoꝝ. Scd̄m magnitudinem brachii tui: poſſide filios mortificatoꝝ. Et redde vicinis nr̄is ſeptuplū in ſinu eoꝝ: ipꝛoperiū ipſoꝝ qd exꝓbrauerūt tibi dn̄e. Nos aūt ppl's tu⁹ ⁊ oues paſcue tue: ↄfitebimur tibi i ſeclm. In gn̄atōe ⁊ gn̄ationem: annunciabimus laudē tuā

¶ Pſalmus. xcvii.

Qui regis iſrl' intēde: q̄ deduc̄ velut ouem ioſeph. Qui ſedes ſup cherubi: manifeſtare corā effrai bēiamin ⁊ manaſſe. Excita potētiam tuā ⁊ veni: vt ſaluos facias nos. De⁹ ↄuerte nos: et oſtēde faciē tuam et ſalui erim⁹. Dn̄e de⁹ virtutū quouſqȝ iraſceris ſup orōnē ſerui tui. Cibab nos pane lachrymaꝝ: et potum dabis nob in lachrymis i mēſura. Poſuiſti nos i ↄtradictionem vicinis nr̄is: et inimici nr̄i ſubſānauerūt nos. De⁹ virtutū ↄuerte nos: ⁊ oſn̄de faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹. Uineā de egypto tranſtuliſti: eieciſti gētes ⁊ plātaſti eam. Dux itineris fuiſti i conſpectu eius: et plātaſti radices ei⁹ ⁊ impleuit terrā. Operuit montes vmbra eius: et arbuſta ei⁹ cedros dei. Extendit palmites ſuos vſqȝ ad mare: et vſqȝ ad flumen ꝓpagines ei⁹. Ut quid deſtruxiſti maceriā ei⁹: et vindemiāt eā oēs qui ꝑtergrediūtur viā. Exterminauit eā aper de ſilua: ⁊ ſingulari fer⁹ depaſt⁹ eſt eā. Deus vir tutũ cõuertere: reſpice de celo et vide et viſita vineam iſtã. Et pfice eã quã plãtauit dextera tua: et ſup filiũ hoĩs quem cõfirmaſti tibi. Incenſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab increpatiõe vult⁹ tui pibũt. Fiat man⁹ tua ſup virum dextere tue: ⁊ ſup filiũ hoĩs quẽ cõfirmaſti tibi. Et non diſcedimus a te viuificabis nos: et nomẽ tuũ inuocabimus. Dñe de⁹ virtutũ conuerte nos: ⁊ oſtẽde faciẽ tuã et ſalui erimus. Gloria. an. Propicius eſto pctis nr̃is dñe. ℣. Gaudebũt labia mea dũ cantauero tibi. ℟. Et aĩa mea quã redemiſti. Ante lau. ℣. Fiat mĩa tua dñe ſup nos. In laud. an. Tibi ſoli peccaui dñe miſerere mei. ps. Miſerere. ps. lxxxix.

Domine refugiũ factus es nobis: a generatiõe in gñatiõe. Priuſq̃ mõtes fierent aut formaretur terra ⁊ orbis: a ſeculo et in ſeculũ tu es deus. Ne auertas hoĩem in humilitatẽ: et dixiſti cõuertimini filii hoĩm. Quõ mille anni ante oculos tuos: tanq̃ dies heſterna q̃ preteriit. Et cuſtodia in nocte: q̃ pro nichilo habentur eoꝝ ãni erũt. Mane ſicut herba trãſeat mane floreat et tranſeat: veſpere decidat induret et areſcat. Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati ſum⁹. Poſuiſti iniquitates noſtras in cõſpectu tuo: ſclm noſtrum in illuminatione vultus tui. Quoniam oẽs dies noſtri defecerũt: et in ira tua defecimus. Anni noſtri ſicut aranea meditabuntur: dies annoꝝ noſtroꝝ in ipſis ſeptuaginta anni. Si aũt i potẽtatibꝫ octoginta ãni: et amplius eoꝝ labor et dolor. Quõ ſuperuenit mãſuetudo: et corripiemur. Quis nouit ptãtem ire tue: et pre timore tuo irã tuã dinumerare. Dexterã tuã ſic notã fac: et eruditos corde i ſapiẽtia. Conuertere dñe vſq̃quo: et deprecabilis eſto ſup ſeruos tuos. Repleti ſum⁹ mane mĩa tua: et exultauimus ⁊ delectati ſumus in oĩbꝫ diebꝫ nr̃is. Letati ſum⁹ pro diebꝫ q̃bꝫ nos humiliaſti: annis quibꝫ vidimus mala. Reſpice ĩ ſeruos tuos et in opa tua et dirige sūt. Usqȝquo dn̄e irasceris in finem: accendetur velut ignis zel⁹ tuus. Effunde irā tuā in gētes que te nō nouerunt: et in regna q̄ nomen tuū nō inuocauerūt. Quia comederūt iacob: et locum ei⁹ desolauerūt. Ne memineris iniq̄tatū nostrarꝫ antiquarū: cito anticipent nos mīe tue qꝛ paupes facti sumus nimis. Adiuua nos de⁹ salutaris noster: ⁊ ꝓpter gliam nois tui dn̄e libera nos: et ꝓpici⁹ esto pc̄tis nostris ꝓpter nomē tuū. Ne forte dicāt in gētibȝ vbi est de⁹ eorꝫ: et inotescat i nationibus corā oculis nostris. Ultio sanguinis seruorꝫ tuorū qui effusus est: itroeat i cōspectu tuo gemit⁹ cōpeditorꝫ. Scd̄m magnitudinem brachii tui: posside filios mortificatorꝫ. Et redde vicinis nr̄is septuplū in sinu eorꝫ: iproperiū ipsorꝫ q̄d exꝓbrauerūt tibi dn̄e. Nos aūt pp̄ls tu⁹ ⁊ oues pascue tue: ɔfitebimur tibi i seclm. In gn̄atōe ⁊ gn̄ationem: annunciabimus laudē tuā.

¶ Psalmus.xcvii.

Qui regis isrl̄ intēde: q deduc̄ velut ouem ioseph. Qui sedes sup cherubi: manifestare corā effrai bēiamin ⁊ manasse. Excita potētiam tuā ⁊ veni: vt saluos facias nos. Deus ɔuerte nos: et ostēde faciē tuam et salui erim⁹. Dn̄e de⁹ virtutū quousqȝ irasceris sup orōnē serui tui. Cibabis nos pane lachrymarꝫ: et potum dabis nob in lachrymis i mēsura. Posuisti nos i ɔtradictionem vicinis nr̄is: et inimici nr̄i subsānauerūt nos. Deus virtutū ɔuerte nos: ⁊ ostēde faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Vineā de egypto transtulisti: eiecisti gētes ⁊ plātasti eam. Dux itineris fuisti i conspectu eius: et plātasti radices ei⁹ ⁊ ipleuit terrā. Operuit montes vmbra eius: et arbusta ei⁹ cedros dei. Extendit palmites suos vsqȝ ad mare: et vsqȝ ad flumen ꝓpagines ei⁹. Ut quid destruxisti maceriā ei⁹: et vindemiāt eā oēs qui ꝑtergrediūtur viā. Exterminauit eā aper de silua: ⁊ singularis fer⁹ depast⁹ est eā. Deus vir tutũ cõuertere: respice de celo et vide et visita vineam istã. Et pfice eã quã plãtauit dextera tua: et sup filiũ hois quem cõfirmasti tibi. Incensa igni ⁊ suffossa: ab increpatiõe vult⁹ tui peribũt. Fiat man⁹ tua sup virum dextere tue: ⁊ sup filiũ hois quẽ cõfirmasti tibi. Et non discedimus a te viuificabis nos: et nomẽ tuũ inuocabimus. Dñe de⁹ virtutũ conuerte nos: ⁊ ostẽde faciẽ tuã et salui erimus. Gloria. an. Propicius esto pctis nris dñe. ℣. Gaudebũt labia mea dũ cantauero tibi. ℟. Et aĩa mea quã redemisti. Ante laud. ℣. Fiat mĩa tua dñe sup nos. In laud. an. Tibi soli peccaui dñe miserere mei. ps. Miserere. ps. lxxxix.

Domine refugiũ factus es nobis: a generatiõe in gñatione. Priusq̄ montes fierent aut formaretur terra ⁊ orbis: a seculo et in seclm tu es deus. Ne auertas hoiem in humilitatem: et dixisti cõuertimini filii hoim. Qm̄ mille anni ante oculos tuos: tanq̄ dies hesterna q̄ preteriit. Et custodia in nocte: q̄ pro nichilo habentur eoꝝ ãni erũt. Mane sicut herba trãseat mane floreat et transeat: vespere decidat induret et arescat. Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati sum⁹. Posuisti iniquitates nostras in cõspectu tuo: sclm nostrum in illuminatione vultus tui. Qm̄ oẽs dies nostri defecerũt: et in ira tua defecimus. Anni nostri sicut aranea meditabuntur: dies annoꝝ nostroꝝ in ipsis septuagita anni. Si aũt i potẽtatibꝫ octogita ãni: et amplius eoꝝ labor et dolor. Qm̄ superuenit mansuetudo: et corripiemur. Quis nouit ptãtem ire tue: et pre timore tuo irã tuã dinumerare. Dexterã tuã sic notã fac: et eruditos corde i sapiẽtia. Conuertere dñe vsqꝫquo: et deprecabilis esto sup seruos tuos. Repleti sum⁹ mane mia tua: et exultauimus ⁊ delectati sumus in oĩbꝫ diebꝫ nris. Letati sum⁹ pro diebꝫ q̄bꝫ nos humiliasti: annis quibꝫ vidimus mala. Respice i seruos tuos et in opa tua et dirige filios eoꝝ. Et sit splendor dñi dei nr̄i sup nos: et opa manuū nostraꝝ dirige sup nos: et op⁹ manuū nostraꝝ dirige. Glia. an. Dñe refugiū fact⁹ es nobis. an. In matutīs dñe meditabor ī te. ℣. De⁹ de⁹

Cantemus dño ꝓ. xix. gl'iose eni honorificat⁹ est: equū ꝛ ascẽsorẽ deiecit in mare. Fortitudo mea et laus mea dñs: et fact⁹ est michi in salutē. Iste deus me⁹ et glificabo eū: de⁹ pris mei ꝛ exaltabo eū. Dñs q̄si vir pugnator omīps nomē eius: curr⁹ pharaois ꝛ exercitum eius ꝓiecit in mare. Electi pricipes er⁹ submersi sunt in mari rubro abyssi operuerunt eos: descẽderunt in ꝓfundū q̄si lapis. Dextera tua dñe magnificata est ī fortitudīe dextera tua dñe percussit inimicū: et ī multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos. Misisti irā tuam que deuorauit eos sicut stipulā: in spū furoris tui cōgregate sunt aq̄. Stetit vnda fluens: cōgregate sūt abyssi ī medio maris. Dixit inimic⁹ ꝓsequar et cōprehendā: diuidā spolia implebit᷑ aīa mea. Euaginabo gladiū meū: et interficiet eos man⁹ mea. Flauit spūs tu⁹ ꝛ operuit eos mare: submersi sunt q̄si plūbum in aq̄s vehemētib᷒. Quis similis tui in fortib᷒ dñe q̄s similis tui magnific⁹ ī sanctitate: terribilis atq̄ laudabilis et faciēs mirabilia. Extendisti manum tuā: et deuorauit eos terra. Dux fuisti in mia tua pplo quē redemisti. Et portasti eū in fortitudīe tua: ad hitaculū scīm tuū. Ascẽderunt ppli et irati sūt: dolores obtinuerunt habitatores philistijm. Tunc cōturbati sūt pricipes edom: robustos moab obtinuit tremor: obriguerūt oīs hitatores chanaā. Irruat sup eos formido ꝛ pauor: in magnitudine brachij tui. Fiant imobiles quasi lapis donec ptrāseat ppl's tu⁹ dñe donec ptrāseat ppl's tu⁹ iste quē possedisti. Introduces eos ꝛ plātabis ī mōte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo qd̄ opatus es dñe. Scīarium tuū dñe qd̄ firmauerūt manꝰ tue: dñs regnabit ī eternum ⁊ vltra. Ingreſſꝰ eſt eī eques pharao cum curribꝫ ⁊ eq̄tibꝫ eiꝰ in mare: et reduxit ſup̱ eos dñs aquas maris. Filii aūt iſrl̄ ambulauerūt per ſiccū in medio eiꝰ. Alla. ā. In eternum dñs regnabit et vltra. an. In ſanctis eius laudate deum. p̄s. Laud. Cp̄. Vigilate. yꝰ.

Lux ecce ſurgit aurea: pallēs fatiſcat cecitas que noſmet in p̄ceps diuerrore traxit deuio. Hec lux ſerenū ꝯferat puroſqꝫ nos p̄ſtet ſibi: nichil loquamur ſubdolum, voluamꝰ obſcurū nichil. Sic tota diſcurrat dies ne lingua mendax nec manꝰ oculi ne peccēt lubrici nec noxa corpꝰ inq̄net. Speculator aſtat deſup̱: qui nos diebꝫ oībꝫ actuſqꝫ noſtros p̱ſpicit: a luce prima in veſperum. Deo prī. ℣. In matutis. Per eſtatē. yꝰ. Ecce iam. ℣. In matuti. an. In ſanctitate ſeruiamꝰ dño ⁊ liberabit nos ab inimicis nr̄is. p̄s. Bñdꝰ.

¶ Feria. vi. ad mat. Inuitat. Dñm qui fecit nos venite adoremus. p̄s. Venite exulte. yꝰ.

Tu trinitatis vnitas: orbē potenter q̄ regis attēde laudum cātica q̄ excubantes pſallimꝰ. Nā lectulo ꝯſurgimꝰ noctis q̄etis tp̄e: vt flagitemꝰ vulnerū a te medelā oīm. Quo fraude q̄cq̄d demonum ī noctibꝫ deliq̄mꝰ: abſtergat illud celitꝰ tue ptās glie. Ne corpus aſtit ſordidū: ne torpor inſtet cordium: nec criminis cōtagio tepeſcat ardor ſpūs. Ob hoc redēptor q̄s: nos reple tuo lumīe per qđ dierū circulꝰ: nullis ruamus actibus. Preſta pr̄. Per eſtatem yꝰ. Nocte ſurgentes. p̄s. c.

Exultate deo adiutori noſtro: iubilate deo iacob. Sumite pſalmum ⁊ date tympanū: pſalterium iocundum cum cythara. Buccinate ī neomenia tuba: in inſigni die ſolennitatis veſtre. Quia preceptū in iſrael eſt: et iudicium deo iacob. Teſtimonium ī ioſeph poſuit illud cū exiret de terra egypti: liguā quam nō nouerat audiuit. Diuertit ab oneribꝫ dorſū eius: man⁹ eius in cophino seruierūt. In tribulatione inuocasti me et liberaui te: exaudiui te in abscondito tempestatis: ꝓbaui te apud aquā ꝯtradictionis. Audi ppl's me⁹ ꝛ ꝯtestabor te: isrl' si audieris me nō erit in te deus recens: neqꝫ adorabis deū alienū. Ego enī sū dñs de⁹ tuus q̄ eduxi te de terra egypti: dilata os tuū ꝛ iplebo illud. Et nō audiuit popul⁹ me⁹ vocē meā: et isrl' nō intēdit michi. Et dimisi eos scdm desyderia cordis eoꝝ: ibūt in adinuētionibꝫ suis. Si ppl's me⁹ audisset me: isrl' si in viis meis ābulasset. Pro nichilo forsitan inimicos eoꝝ humiliassē: ꝛ sup tribulātes eos misissē manū meam. Inimici dñi mētiti sūt ei: et erit tēps eoꝝ in scl'a. Et cibauit eos ex adipe frumenti: et de petra melle saturauit eos. ps. ci.

Deus stetit in synagoga deoꝝ: in medio aūt deos diiudicat. Usqꝫquo iudicatis iniq̄tatē: et facies pctōꝝ sumitis? Iudicate egeno ꝛ pupillo: humilē et pauperē iustificate. Eripite pauperē ꝛ egenū de manu pctōris liberate. Nescierunt neqꝫ intellexerūt in tenebris ābulāt: mouebūtur oia fūdamēta terre. Ego dixi dii estis: ꝛ filii excelsi oēs. Vos aūt sicut hoīes moriemini: et sicut vn⁹ de principibꝫ cadetis. Surge de⁹ iudica terrā: qm̄ tu hereditabis in oibꝫ gētibꝫ. Gła. a. Exultate deo adiutori nostro. ps. cii.

Deus quis similis erit tibi: ne taceas neqꝫ cōpescaris deus. Qm̄ ecce inimici tui sonuerūt: et q̄ oderūt te extulerūt caput. Sup pplm tuum malignauerūt cōsiliū: et cogitauerūt aduersus sanctos tuos. Dixerūt venite ꝛ disperdamus eos de gēte: et nō memoretur nomē israel vltra. Qm̄ cogitauerunt vnanimiter simul aduersū te: testamentū disposuerūt tabernacula ydumeorum ꝛ ismahelite. Moab et agareni gebal ꝛ amon et amalech: alienigene cū habitātibꝫ tyrū. Etenī assur venit cū illis: facti sūt i adiutoriū filiis loth. Fac illi ſicut madian et ſiſare: ſicut iabin i torrēte cyſon. Diſperierūt in endor: facti ſunt vt ſtercꝰ terre. Pone principes eoꝝ ſicut oreb et zeb: et zebee ⁊ ſalmana. Oēs principes eoꝝ q̇ dixerūt: hereditate poſſideamꝰ ſanctuariū dei. Deus meꝰ pone illos vt rotā: et ſicut ſtipulam ante faciē vēti. Sicut ignis qui cōburit ſiluā: ⁊ ſicut flama cōburēs mōtes. Ita perſeq̄ris illos in tempeſtate tua: et in ira tua turbabis eos. Imple facies eoꝝ ignominia: et q̄rent nomē tuū dn̄e. Erubeſcāt et cōturbentur in ſclm ſcli: et ↄfundanť et pereāt. Et cognoſcant qꝛ nomē tibi dnꝰ: tu ſolꝰ altiſſimus i oī terra. ps. ciii. Quā dilecta tabernacula tua dn̄e virtutū: cōcupiſcit ⁊ deficit aīa mea i atria dn̄i. Cor meū et caro mea: exultauerūt in deū viuum. Etenī paſſer inuenit ſibi domū: et turtur nidum vbi reponat pullos ſuos. Altaria tua dn̄e virtutū: rex meꝰ et deus meꝰ. Beati qui habitāt i domo tua dn̄e: in ſecula ſcloꝝ laudabunt te. Beatꝰ vir cuiꝰ eſt auxiliū abs te: aſcēſiões i corde ſuo diſpoſuit i valle lachrymarū in loco quē poſuit. Etenī bn̄dictionē dabit legiſlator ibūt de virtute in ꝟtutē: videbiť deꝰ deoꝝ i ſyon. Dn̄e deꝰ virtutū exaudi orōnem meā: auribꝫ ꝑcipe deꝰ iacob. Protector noſter aſpice deꝰ et reſpice in faciem xp̄i tui. Quia melior eſt dies vna in atriis tuis: ſuper milia. Elegi abiectꝰ eſſe i domo dei mei: magis q̄ habitare in tabernaculis pc̄toꝝ. Quia miam ⁊ veritatē diligit deꝰ: gratiam ⁊ gl'iam dabit dn̄s. Non priuabit bonis eos q̇ ambulāt in innocētia: dn̄e virtutū beatꝰ hō qui ſꝑat in te. Glia. an. Tu ſolꝰ altiſſimus ſup oēm terram. ps. ciiii.

Benedixiſti dn̄e terram tuā: auertiſti captiuitatē iacob. Remiſiſti iniq̄tatem plebis tue: operuiſti oīa pc̄tā eoꝝ. Mitigaſti oēm iram tuā: auertiſti ab ira indignatiōis tue. Conuerte nos deꝰ ſalutaris nr̄: et auerte iram tuā a nobis

Quandq́ i eternum irasceris nob: aut extēdes iram tuā a generatione in gñationē. Deus tu cõuersus viuificabis nos: et plebs tua letabit in te. Ostende nob dñe miām tuā: et salutare tuū da nob. Audiā q̄d loquatur i me dñs deus: q̄m loq̄tur pacē in plebē suā. Et sup sanctos suos: et i eos q̄ cõuertuntur ad cor. Veruntamē ꝓpe timētes eum salutare ip̄ius: vt ihabitet glia i terra nrā. Misericordia ⁊ veritas obuiauerūt sibi: iusticia et pax osculate sunt. Veritas de terra orta est: et iusticia de celo ꝓspexit. Etenim dñs dabit benignitatē: et terra nrā dabit fructū suum. Iusticia āte eum ambulabit: et ponet in via gressus suos. ps. lxxxv.

Inclina dñe aurē tuā ⁊ exaudi me: q̄m inops et paup sum ego. Custodi animā meā q̄m sanctus sum: saluum fac seruum tuū deus meus sperantē in te. Miserere mei dñe q̄m ad te clamaui tota die: letifica aīam serui tui, q̄m ad te dñe aīam meā leuaui. Quoniam tu dñe suauis et mitis: et multe mīe oībz inuocātibz te. Auribz percipe dñe orōnē meā: et intende voci depcationis mee. In die tribulatiōis mee clamaui ad te: quia exaudisti me. Non est similis tui in dijs dñe: et nō est scdm opa tua. Omnes gētes quascūq3 fecisti venient ⁊ adorabūt corā te dñe: et glorificabunt nomen tuum. Quoniam magnus es tu ⁊ faciēs mirabilia: tu es deus solus. Deduc me dñe in via tua et igrediar in veritate tua: letet cor meum vt timeat nomē tuum. Confitebor tibi dñe deus meus in toto corde meo: et glificabo nomē tuum i eternum. Quia miā tua magna est sup me: et eruisti aīam meā ex inferno iferiori. Deus iniq insurrexerunt sup me: et synagoga potētium quesierūt aīam meā: et nō ꝓposuerunt te i cõspectu suo. Et tu dñe deus miserator ⁊ misericors: patiens et multe mīe ⁊ verax. Respice i me ⁊ miserere mei da iperiū puero tuo: et saluum fac filium ancille tue. Fac mecū signum i bono

Vt videāt qui oderūt me et cōfundātur: qm̄ tu dn̄e adiuuisti me et consolatus es me. Gloria. an. Benedixisti dn̄e terram tuam. ps. cvi.

Fundamēta eiꝰ in mōtibꝫ sc̄tis: diligit dn̄s portas syon sup oīa tabernacula iacob. Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei. Memor ero raab: et babilonis sciētiū me. Ecce alienigene et tyrꝰ et pp̄ls ethiopū: hi fuerūt illic. Nunqd syon dicet hō et hō natꝰ est in ea: et ipse fūdauit eā altissimꝰ. Dn̄s narrabit i scripturis pploꝝ: et principū hoꝝ q̇ fuerūt in ea. Sicut letantiū oīm: habitatio est in te. ps. cvii.

Domine deꝰ salutis mee in die clamaui ⁊ nocte corā te. Intret in cōspectu tuo oīo mea: inclina aurē tuā ad precē meā. Quia repleta est malis aīa mea: ⁊ vita mea in iferno appropinquauit. Estimatꝰ sū cū descendētibꝫ in lacū: factꝰ sū sicut hō sine adiutorio inter mortuos liber. Sicut vulnerati dormiētes i sepulcris: quorū nō est memor ampliꝰ ⁊ ipsi de manu tua repulsi sunt. Posuerūt me i lacu inferiori: i tenebrosis et i vmbra mortis. Sup me ɔfirmatus est furor tuꝰ: et oēs fluctus tuos induxisti sup me. Lōge fecisti notos meos a me: posuerūt me abominationē sibi. Traditꝰ sū ⁊ nō egrediebar: oculi mei lāguerūt pre inopia. Clamaui ad te dn̄e tota die expādi ad te manꝰ meas. Nunqd mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabūt et cōfitebuntur tibi. Nunqd narrabit aliqs i sepulcro miam tuā: et veritatē tuā in pditionē. Nunqd cognoscētur in tenebris mirabilia tua ⁊ iusticia tua in terra obliuionis. Et ego ad te dn̄e clamaui: ⁊ mane oīo mea preueniet te. Vt quid dn̄e repellis orōnem meā: auertis faciē tuā a me. Pauper sū ego et i laboribꝫ a iuuētute mea: exaltatꝰ aūt humiliatus sū ⁊ ɔturbatꝰ. In me trāsierūt ire tue: ⁊ terrores tui cōturbauerunt me. Circūdederūt me sicut aq̄ tota die circūdederūt me sil'. Elōgasti a me amicū ⁊ p ximum: ⁊ notos meos a miſeria. Glia. an. Fūdamenta eius in montibꝫ ſctis. ꝑ. lxxxviii.

Miſericordias dñi : in eternū cātabo. In generatiōe ⁊ gñationē: annunciabo ꝟitatē tuā ī ore meo. Qm̄ dixiſti in eternū mīa edificabitur in celis: p̄parabit̄ veritas tua in eis. Diſpoſui teſtamentum electis meis : iuraui dauid ſeruo meo: vſqꝫ in eternū p̄parabo ſemē tuū. Et edificabo in gñatiōe ⁊ gñationē: ſedē tuā. Confitebūtur celi mirabilia tua dñe : etenī ꝟitatē tuā in eccl̄ia ſctōꝝ. Qm̄ qͥs in nubibꝫ equabitur dño : ſimilis erit deo ī filiis dei. Deus qͥ glīficatur ī cōſilio ſctōꝝ : magnus et terribilis ſup̄ oīs qui ī circuitu eius ſūt. Dñe deꝰ virtutū quis ſimilis tibi: potēs es dñe et veritas tua in circuitu tuo. Tu dñaris p̄tāti maris : motū aūt fluctuū eiꝰ tu mitigas. Tu humiliaſti ſicut vulneratū ſup̄bū: ī brachio virtutꝭ tue diſpſiſti īimicos meos. Tui ſūt celi ⁊ tua ē terra orbē terre ⁊ plenitudinem eiꝰ tu fūdaſti : aqlonē et mare tu creaſti. Thabor et hermō ī noīe tuo exultabūt: tuū brachiū cū potētia. Firmet manus tua ⁊ exaltetur dextera tua: iuſticia ⁊ iudiciū p̄paratio ſedis tue. Mīa et veritas p̄cedent faciē tuā : btūs pplꝰ qͥ ſcit iubilationē. Dñe in lumīe vultus tui ambulabūt ⁊ in noīe tuo exultabūt tota die et ī iuſticia tua exaltabūtur. Qm̄ glīa virtutꝭ eoꝝ tu es et in bñplacito tuo exaltabitur cornu noſtrū. Qr dñi eſt aſſūptio nr̄a : et ſcti iſrl̄ regis noſtri. Tunc locutꝰ es in viſione ſctis tuis et dixiſti: poſui adiutoriū in potēte : et exaltaui electum de plebe mea. Inueni dauid ſeruū meum: oleo ſctō meo vnxi eum. Manus enī mea auxiliabitur ei : ⁊ brachium meū cōfirmabit eū. Nichil ꝓficiet īimicꝰ in eo : et filiꝰ iniqͥtatis nō apponet nocere ei. Et ꝯcidā a facie ipſius inimicos eiꝰ : et odiētes eū in fugā ꝯuertā. Et veritas mea ⁊ mīa mea cum ipſo: et ī noīe meo exaltabit̄ cornu eius. Et ponã in mari manum eiꝰ: et ĩ flumĩbꝫ dexterã eiꝰ. Ipſe iuocauit me: pr̄ meꝰ es tu: deus meꝰ et ſuſceptoꝛ ſalut̃ mee. Et ego primogenitũ ponã illũ: excelſũ pꝛe regibꝫ terrẽ. In eternũ ſeruabo illi mĩam meã: et teſtamẽtũ meũ fidele ipſi. Et ponã in ſc̄m ſc̄li ſemẽ eius: et thronũ eiꝰ ſicut dies celi. Si aũt dereliq̄rint filii eiꝰ legẽ meã: et ĩ iudiciis meis nõ ambulauerint. Si iuſticias meas pphanauerint: et mãdata mea nõ cuſtodierint. Viſitabo in virga iniq̄tates eoꝝ: et in verberibus pctã eoꝝ. Mĩam aũt meã non diſpgã ab eo: neqꝫ nocebo ei ĩ ꝟitate mea. Neqꝫ pphanabo teſtamentum meũ: et q̄ pcedũt de labiis meis nõ faciam irrita. ¶ Semel iuraui in ſancto meo ſi dauid mẽtiar: ſemen eiꝰ in eternum manebit. Et thronꝰ eius ſicut ſol ĩ cõſpectu meo: et ſicut luna pfecta in eternũ: et teſtis in celo fidelis. Tu vero repuliſti et deſpexiſti: diſtuliſti chriſtũ tuũ. Auertiſti teſtamentũ ſerui tui: pphanaſti ĩ terra ſanctuariũ eiꝰ. Deſtruxiſti oẽs ſepes eius: poſuiſti firmamẽtum eius formidinẽ. Diripuerũt eũ oẽs tranſeuntes viã: factus eſt oppꝛobriũ vicinis ſuis. Exaltaſti dexterã depꝛimẽtium eum: letificaſti oẽs ĩimicos eius. Auertiſti adiutoriũ gladii eiꝰ: et nõ es auxiliatus ei in bello. Deſtruxiſti eum ab emundatiõe: et ſedẽ eius in terra colliſiſti. Minoraſti dies tp̄is eius: pfudiſti eum ꝯfuſiõe. Uſqꝫq̄ dñe auert̃ ĩ finẽ: exardeſcet ſicut ignis ira tua. Memorare q̄ mea ſubſtãtia: nũqd enĩ vane cõſtituiſti oẽs filios hoim? Quis ẽ hõ q̇ viuet ⁊ non videbit mortẽ: eruet aiaꝫ ſuã de manu inferi. Ubi ſunt mie tue antiq̄ dñe: ſicut iuraſti dd' in ꝟitate tua. Memoꝛ eſto dñe oppꝛobrii ſuorũ tuoꝝ: qd' cõtinui in ſinu meo multaꝝ gẽtiũ. Quod exprobrauerunt ĩimici tui dñe: qd' exprobrauerunt cõmutationẽ xp̄i tui. Benedictus dñs ĩ eternũ fiat fiat.

Non dr̄ ad nocturñ. iſte ps. cix.

Domine refugiū factus es nobis: a generatōe in gñationē. Priusq̄ montes fierent aut formaretur terra ⁊ orbis: a ſeculo et in ſec̄lm tu es deus. Ne auertas hoīem in humilitatē: et dixiſti cōuertimini filii hoīm. Qm̄ mille anni āte oculos tuos: tanq̄ dies heſterna q̄ preteriit. Et cuſtodia in nocte: q̄ pro nichilo habentur eoꝝ āni erūt. Mane ſicut herba trāſeat mane floreat et tranſeat: veſpere decidat induret et areſcat. Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati ſum⁹. Poſuiſti īquitates noſtras in cōſpectu tuo: ſec̄lm noſtrum in illuminatione vultus tui. Qm̄ oēs dies noſtri defecerūt: et in ira tua defecimus. Anni noſtri ſicut aranea meditabuntur: dies annoꝝ noſtroꝝ in ipſis ſeptuagita anni. Si aūt i potētatib; octogita āni: et ampli⁹ eoꝝ labor et dolor. Qm̄ ſuperuenit manſuetudo: et corripiemur. Quis nouit ptātem ire tue: et pre timore tuo irā tuā dinumerare. Dexterā tuā ſic notā fac: et eruditos corde i ſapiētia. Cōuertere dñe vſq̄quo: et deꝑcabilis eſto ſuꝑ ſeruos tuos. Repleti ſumus mane mīa tua: exultauimus ⁊ delectati ſumus in oīb; dieb; nr̄is. Letati ſum⁹ pro dieb; q̄b; nos humiliaſti: annis quib; vidimus mala. Reſpice i ſeruos tuos et in opā tua et dirige filios eoꝝ. Et ſit ſplendor dñi dei nr̄i ſuꝑ nos ⁊ opera manuū noſtraꝝ dirige ſuꝑ nos: et opus manuū nr̄āꝝ dirige. Ps. dī ad noct. ille p̄. cx

Qui habitat i adiutorio altiſſimi: in ꝓtectione dei celi cōmorabitur. Dicet dño ſuſceptor meus es tu: ⁊ refugiū meū de⁹ me⁹ ſꝑabo in eum. Qm̄ ipſe liberauit me de laq̄o venātiū: ⁊ a verbo aſpero. Scapulis ſuis obūbrabit tibi: ⁊ ſub pēnis ei⁹ ſꝑabis. Scuto circūdabit te veritas ei⁹: non timebis a timore nocturno. A ſagitta volante in die a negocio ꝑambulante in tenebris: ab icurſu et demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille et decē milia a dextris tuis : ad te aũt non appropinq̃bit. Verũtamen oculis tuis cõſyderabis : et retributionẽ pctõꝝ videbis. Qm̃ tu es dñe ſpes mea: altiſſimũ poſuiſti refugium tuũ. Non accedet ad te malũ: et flagellũ nõ appropinquabit tabernacło tuo. Qm̃ angelis ſuis mandauit de te : vt cuſtodiãt te in oĩbus viis tuis. In manibꝫ portabũt te : ne forte offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. Super aſpidẽ ⁊ baſiliſcũ ambulabis: et cõculcabis leonem ⁊ drachonẽ. Qm̃ in me ſperauit liberabo eũ: ꝓtegã eum qm̃ cognouit nomẽ meum. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiã eũ cũ ipſo ſũ ĩ tribulatõe: eripiã eũ ⁊ glificabo eũ. Lõgitudĩe dierꝝ replebo eũ: ⁊ oñdã illi ſalutare meũ.

Non dr̃ ad nocturñ. iſte pſ. xci.

Bonũ eſt ꝯfiteri dño: ⁊ pſallere noĩ tuo altiſſime. Ad ãnũciandũ mane miam tuã : et veritatẽ tuã per noctem. In decacordo pſalterio: cũ cãtico ĩ cythara. Quia delectaſti me dñe in factura tua: et in op̄ibus manuum tuarũ exultabo. Quã magnificata ſũt opa tua dñe: nimis ꝓfũde facte ſunt cogitatiões tue. Vir iſipiẽs nõ cognoſcet: ⁊ ſtultus nõ itelliget hec. Cum exorti fuerint pctõres ſicut fenũ: et apparuerint oẽs q̇ operantur iniquitatẽ. Vt intereãt in ſcłm ſcłi: tu aũt altiſſimꝰ in eternũ dñe. Qm̃ ecce ĩimici tui dñe: qm̃ ecce inimici tui p̄ibũt: et diſpergentur oẽs qui operantur iniq̇tatẽ. Et exaltabiꝛ ſicut vnicornis cornu meũ: et ſenectus mea ĩ miã vberi. Et deſpexit oculꝰ meus inimicos meos: et inſurgẽtibꝫ in me malignãtibꝫ audiet auris mea. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur. Plantati in domo dñi: ĩ atriis domꝰ dei noſtri florebũt. Adhuc multiplicabũtur in ſenecta vberi: et benepatiẽtes erũt vt ãnunciẽt. Qm̃ rectꝰ dñs deꝰ noſter: et nõ ẽ iniq̇tas in eo.

Nõ dr̃ ad noctur. iſte pſ. xcii.

Dominꝰ regnauit decorem indutꝰ eſt: indutꝰ eſt dñs fortitudinẽ et p̄cinrit ſe. Etenim firmauit orbē terre: qui nō cōmouebitur. Parata ſedes tua ex tūc: a ſcl'o tu es. Eleuauer̄t fluia dn̄e: eleuauerūt fluia vocē ſuā. Eleuauer̄t fluia fluct⁹ ſuos: a vocibȝ aquaꝝ multaꝝ. Mirabiles elatiōes maris: mirabilis in altis dn̄s. Teſtimōia tua credibilia facta ſunt nimis domū tuā decet ſctitudo dn̄e: in lōgitudinem dieꝝ. p̄s. xciii.

Deus vltionū dn̄s: de⁹ vltionū libere egit. Exaltare q̇ iudicas terrā: redde retributionē ſupbis. Uſqȝquo pctōres dn̄e: vſqȝq̇ pctōres gliabūt. Effabūt ꝛ loquētur iniq̇tatē: loq̄nt oēs qui opantur iiuſticiā. Populū tuū dn̄e huīliauerūt: ꝛ hēditatē tuā vexauer̄t. Viduā ꝛ aduenā iterfecerūt: ꝛ pupillos occiderūt. Et dixer̄t nō videbit dn̄s: nec intelliget de⁹ iacob. Intelligite iſipiētes in ppl'o: et ſtulti aliq̄n ſapite. Qui plantauit aurē nō audiet: aut q̇ finxit oculū nō ꝯſyderat. Qui corripit gētes nō arguet: q̇ docet hoiem ſciētiā. Dn̄s ſcit cogitationes hoim: qm̄ vane ſūt. Beat⁹ hō quē tu erudieris dn̄e: et de lege tua docueris eū. Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiatur pctōꝛi fouea. Quia nō repellet dn̄s plebē ſuā: ꝛ hereditatē ſuā nō derelinq̇t. Quoad uſqȝ iuſticia ꝯuertat᷑ i iudiciū: et q̇ iuxta illā: oēs qui recto ſūt corde. Quis cōſurget michi aduerſ⁹ malignātes: aut q̇s ſtabit mecū aduerſus opantes iniq̇tatem. Niſi qꝛ dn̄s adiuuit me: paulominꝰ hitaſſet in inferno aīa mea. Si dicebā motus ē pes me⁹: mīa tua dn̄e adiuuabat me. Scdm̄ multitudinē doloꝝ meoꝝ i corde meo: cōſolatiōes tue letificauerūt aīam meā. Nunq̇d adheret tibi ſedes iniq̇tatis qui fingis laborē in p̄cepto. Captabunt i aīam iuſti: et ſanguinē innocentē condēnabūt. Et fact⁹ eſt michi dn̄s in refugiū: et de⁹ meus in adiutoriuum ſpei mee. Et reddet illis iniq̇tatē ipſoꝝ: et i malicia eoꝝ diſpdet eos diſpdet illos dn̄s de⁹ noſter.

Item dr̄ ad noctur. iſte p̄s. xciiii.

Venite exultemꝰ dño: iubilemꝰ deo salutari nostro. Preoccupemꝰ faciē eiꝰ in cōfessiōe: et i psalmis iubilemꝰ ei. Qm̄ deꝰ magnꝰ dñs: et rex magnꝰ sup oīs deos. Quia in manu eius sunt oēs fines terre: et altitudines mōtium ipsiꝰ sunt. Qm̄ ipsiꝰ est mare ⁊ ipse fecit illud: et siccā manꝰ eius formauerunt. Venite adoremus ⁊ ꝓcidamus et ploremus añ dñm q̇ fecit nos: qꝛ ipse est deꝰ nr̄. Et nos pp̄ls pascue eiꝰ: et oues manus eiꝰ. Hodie si vocē eiꝰ audieritis: nolite obdurare corda vestra. Sicut in irritatiōe: scdm̄ diem tentatiōis in deserto. Ubi tētauerunt me pr̄es vestri: ꝓbauerunt ⁊ viderunt opa mea. Quadragīta annis offensus fui generatiōi illi: et dixi semper hi errant corde. Et isti non cognouerunt vias meas vt iuraui i ira mea: si itroibūt in requiem meam. an. Benedictus dño in eternum. ps. cxvi.

Cantate dño canticum nouū: cātate dño oīs terra. Cantate dño ⁊ bñdicite noī eius: annūciate de die i diē salutare eiꝰ. Annūciate iter gētes gliam eius: in oībꝫ populis mirabilia eiꝰ. Qm̄ magnꝰ dñs et laudabilis nimis: terribilis est sup oēs deos. Qm̄ oēs dii gentiū demonia: dñs autē celos fecit. Cōfessio et pulchritudo in ꝯspectu eiꝰ: sanctimonia ⁊ magnificētia in sctificatione eius. Afferte dño patrie gentium: afferte dño gliam ⁊ honorē: afferte dño gliam noi eius. Tollite hostias et itroite i atria eius: adorate dñm in atrio sancto eius. Cōmoueatur a facie eius vniuersa terra: dicite in gentibꝫ qꝛ dñs regnauit. Etenim correxit orbē terre qui nō cōmouebitur: iudicabit pplos in eq̄tate. Letentur celi ⁊ exultet terra cōmoueatur mare ⁊ plenitudo eiꝰ: gaudebunt campi et omnia que in eis sunt. Tunc exultabunt omnia ligna siluarum a facie dñi qꝛ venit: qm̄ venit iudicare terram. Iudicabit orbem terre i equitate: et populos in veritate sua. ps. cxvi.

Dominꝰ regnauit exultet terra: letētur īſule multe. Nubes ⁊ caligo in circuitu eiꝰ: iuſticia et iudicium correctio ſedis eius. Ignis ante ipſum precedet: et iflamabit in circuitu inimicos eiꝰ. Illuxerūt fulgura eiꝰ orbi terre: vidit et cōmota eſt terra. Montes ſicut cera fluxerunt a facie dn̄i: a facie dn̄i om̄is terra. Annūciauerūt celi iuſticiā eius: et viderūt oēs populi gl'iam eius. Confundātur oēs qui adorāt ſculptilia: ⁊ qui gl'iantur in ſimulacris ſuis. Adorate eū oēs angeli eiꝰ: audiuit ⁊ letata eſt ſyon. Et exultauerūt filie iude: ꝓpter iudicia tua dn̄e. Qm̄ tu dn̄s altiſſimꝰ ſup omnē terrā: nimis exaltatꝰ es ſup om̄es deos. Qui diligitis dn̄m odite malū: cuſtodit dn̄s aīas ſctōꝝ ſuoꝝ de manu peccatoris liberauit eos. Lux orta ē iuſto: et rectis corde leticia. Letamini iuſti in dn̄o: et ꝯfitemini memorie ſcificatiōis eiꝰ. Gl'ia.

an. Cantate dn̄o et bn̄dicite nomī eiꝰ. ℣. Intret oīo mea in cōſpectu tuo. ℟. Inclina aurē tuam ad precē meā. Ante lau. ℣ Fiat mīa tua d. In lau. ā. Spū principali confirma cor meū deus.

ps. Miſerere. ps. cxvii.

Domine exaudi orōem meā: auribꝫ ꝑcipe obſecrationem meā in veritate tua exaudi me ī tua iuſticia. Et non intres in iudiciū cū ſeruo tuo: qꝛ nō iuſtificabitur in cōſpectu tuo oīs viuens. Quia ꝑſecutꝰ eſt inimicus aīam meā: hūiliauit in terra vitā meam. Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi et anxiatꝰ eſt ſup me ſpūs meꝰ: in me turbatum eſt cor meū. Memor fui dierū antiquoꝝ meditatꝰ ſum in oībꝫ opibꝫ tuis: in factis manuum tuaꝝ meditabar. Expādi manꝰ meas ad te: aīa mea ſicut terra ſine aq̄ tibi. Velociter exaudi me dn̄e: defecit ſpūs meꝰ. Non auertas faciē tuā a me: et ſimilis ero deſcēdentibꝫ in lacū. Auditā fac michi mane miam tuā: qꝛ in te ſpaui. Notā fac michi viā ī qua ambulē: quia ad te leuaui aīam meā. Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi: doce me facere volũtatẽ tuam, qr deus meus es tu. Spũs tu⁹ bon⁹ deducet me in terrã rectã: ꝓpter nomẽ tuũ dñe viuificabis me in eq̇tate tua. Educes de tribulatione aiam meã: et in mia tua diſꝑdes oẽs inimicos meos. Et ꝑdes oẽs qui tribulãt aiam meã: qm̃ ego ſeru⁹ tuus ſũ. Glia. an. In veritate tua exaudi me dñe. an. Illũia dñe vultũ tuũ ſuꝑ nos. ps. Deus de⁹ me⁹. ps. cxviii.

Domine audiui auditionẽ tuã: ⁊ timui. Dñe opus tuũ: in medio annoꝝ viuifica illud. In medio annoꝝ notũ facies: cũ irat⁹ fueris mĩe recordaberis. De⁹ ab auſtro veniet: et ſcũs de mõte pharã. Operuit celos glia ei⁹: et laudis ei⁹ plena eſt terra. Splẽdor ei⁹ vt lux erit: cornua ĩ manibꝫ eius. Ibi abſcõdita eſt fortitudo eius: ãte faciẽ ei⁹ ibit mors. Egredietˀ dyabol⁹ ante pedes eius: ſtetit et mẽſus eſt terram. Aſpexit et diſſoluit gẽtes: et ꝯtriti ſũt mõtes ſeculi. Incuruati ſunt colles mũdi: ab itineribꝫ eternitatis ei⁹. Pro iniq̇tate vidi tẽtoria ethiopie: turbabũtur pelles terre madiã. Nunq̇d in flumibꝫ irat⁹ es dñe: aut in flumibꝫ furor tu⁹: vel in mari ĩdignatio tua. Qui aſcẽdes ſuꝑ equos tuos: et quadrige tue ſaluatio. Suſcitãs ſuſcitabis arcũ tuũ: iuramenta tribubꝫ q̃ locut⁹ es. Fluuios ſcindes terre viderũt ⁊ doluerũt mõtes: gurges aquaꝝ trãſiit. Dedit abyſſus vocẽ ſuã: altitudo man⁹ ſuas leuauit. Sol et luna ſteterũt in hĩtaculo ſuo: in luce ſagittaꝝ tuarũ ibũt, in ſplẽdore fulgurãtis haſte tue. In fremitu ꝯculcabis terrã: in furore obſtupefacies gẽtes. Egreſſ⁹ es ĩ ſalutẽ ppli tui: in ſalutẽ cũ xp̃o tuo. Percuſſiſti caput de domo ĩpii: denudaſti fundamentũ ei⁹ vſqꝫ ad collũ. Maledixiſti ſceptris eius: capiti bellatoꝝ ei⁹ veniẽtibus vt turbo ad diſꝑgendũ me. Exultatio eoꝝ ſicut ei⁹ qui deuorat pauperẽ in abſcõdito. Viã feciſti ĩ mari eq̇s tuis: ĩ luto aq̃ꝝ multaꝝ

Audiui ꝛ ꝯturbatꝰ eſt venter meꝰ: a voce ꝯtremuerūt labia mea. Ingrediatur putredo i oſſibꝫ meis: ꝛ ſubter me ſcateat. Ut requieſcā in die tribulatōis: vt aſcendā ad pplm accinctū noſtrum. Ficus ei nō florebit: et nō erit germē i vineis. Mētietur opꝰ oliue: ꝛ arua nō afferēt cibū. Abſcidet̄ de ouili pecꝰ: ꝛ nō erit armētū in pſepibus. Ego aūt in dn̄o gaudebo: et exultabo i deo ieſu meo. Deus dn̄s fortitudo mea: et ponet pedes meos q̄ſi ceruoꝝ. Et ſup excelſa mea deducet me: victoꝛ in pſalmis canētem. Glia. ā. Dn̄e audiui auditū tuū ꝛ timui. an. In tympano ꝛ choro in cordis ꝛ organo laudate deum. ps. Laudate. cp̄. Uigilate. yꝰ.

Eterna celi gl'a beata ſpes mortaliū celſitonantis vnice caſteq̄ꝫ ples virginis. Da dexterā ſurgentibꝫ exurgat ꝛ mens ſobria: flagrāſq̄ꝫ in laudē dei grates repēdat debitas. Ortus refulget lucifer ſparſamq̄ꝫ lucē nūciat cadit caligo noctium lux ſctā nos illuminet manēſq̄ꝫ nr̄is ſenſibꝫ: noctem repellat ſcli: oīq̄ꝫ fine diei purgata ſeruet pectoꝛa. Queſita iam primū fides radicet altis ſenſibꝫ ſecūda ſpes cōgaudeat quo maioꝛ extat caritas. Deo patri. v. In matuti. per eſtatē. yꝰ. Ecce iam. vꝰ. In matutis dn̄e. an. Per viſcera miē dei nr̄i in q̇bꝫ viſitauit nos oriens ex alto. ps. Bn̄dictꝰ. ¶ Sabbō ad matī. Inuit. Dn̄m deū nr̄m Venite adoremꝰ. ps. Venite. yꝰ

Summe deus clemētie mūdiq̄ꝫ factoꝛ machīe: vnꝰ potētialiter trinuſq̄ꝫ pſonaliter. Nr̄os piꝰ cū canticis fletꝰ benigne ſuſcipe: q̄ coꝛde puro ſoꝛdibꝫ te perfruamur largiꝰ. Lumbos iecurq̄ꝫ morbidū adure igne ꝯgruo accincti vt ſint ppetim luxu remoto peſſimo. Ut q̄q̄ꝫ horas noctiū nunc ꝯcinēdo rūpimꝰ: donis btē pr̄ie ditemur oēs affatī. Preſta pr̄. Per eſtatē. Nocte ſur. p̄. [illegible].

Cantate dn̄o canticū nouū: q2 mirabilia fecit. Saluauit ſibi dextera eius: et brachiū ſcm̄ eius

Notum fecit dñs ſalutare ſuū: in ꝯſpectu gentiū reuelauit iuſticiā ſuam. Recordatꝰ eſt mīe ſue: ⁊ veritatis ſue domui iſrł. Viderunt oēs termini terre ſalutare dei nr̄i: iubilate deo oīs terra: cantate ⁊ exultate ⁊ pſallite. Pſallite dño in cythara ⁊ cythara ⁊ voce pſalmi: in tubis ductilibus et voce tube cornee. Iubilate in cōſpectu regis dñi moueat̄ mare et plenitudo eiꝰ orbis terrarꝫ et qui habitant in eo. Flumina plaudent manu ſimul mōtes exultabunt a cōſpectu dñi qm̄ venit iudicare terram. Iudicabit orbem terrarꝫ in iuſticia: ⁊ populos in equitate. ps. cxxi.

Dominꝰ regnauit iraſcant̄ ppli: qui ſedes ſup cherubi moueat̄ terra. Dñs in ſyon magnꝰ: et excelſus ſup oēs pplos. Confiteantur noī tuo magno qm̄ terribile ⁊ ſctm̄ eſt: et honor regis iudiciū diligit. Tu paraſti directiōes: iudicium et iuſticiam i iacob tu feciſti. Exaltate dñm deū noſtrū et adorate ſcabellū pedū eiꝰ qm̄ ſanctum eſt. Moyſes et aaron i ſacerdotibꝫ eius: et ſamuel iter eos q̇ inuocant nomen eius. Inuocabant dñm ⁊ ip̄e exaudiebat eos: in colūna nubis loq̄batur ad eos. Cuſtodiebant teſtimonia eius: ⁊ p̄ceptū qđ dedit illis. Dñe deus nr̄ tu exaudiebas eos deus tu ꝓpicius fuiſti eis: et vlciſcens in oēs adinuentiones eorꝫ. Exaltate dñm deū noſtrū et adorate in monte ſancto eius: qm̄ ſanctus dñs deus noſter. Gloria. an. Quia mirabilia fecit dñs. ps. cxxii.

Iubilate deo oēs terra: ſeruite dño i leticiā. Introite in ꝯſpectu eiꝰ: in exultatione. Scitote qm̄ dñs ipſe eſt deus: ipſe fecit nos et nō ipſi nos. Populꝰ eius et oues paſcue eius itroite portas eius in confeſſione: atria eius in hymnis confitemini illi. Laudate nomē eius qm̄ ſuauis eſt dñs: in eternum mīa eius ⁊ vſqꝫ in generatione et generationē veritas eius. ps. cxxiii.

Miſericordiā et iudiciū cātabo tibi dñe: pſal lam ⁊ intelligā in via imaculata, quādo veies ad me. Perambulabā in inocētia cordis mei: in medio dom⁹ mee. Non ꝓponebam ante oculos meos rem iiustā: facientes ꝑuaricatiōes odiui. Non adhesit michi cor prauum: declinantē a me malignū nō cognoscebā. Detrahentē secreto ꝓximo suo hūc perseq̄bar. Supbo oculo et isatiabili corde cū hoc nō edebā. Oculi mei ad fideles terre vt sedeāt mecū: ambulās in via imaculata hic michi mīstrabat. Non hītabit in medio dom⁹ mee qui facit supbiā: qui loq̇tur iniqua nō direxit in ꝯspectu oculoꝝ meoꝝ. In matutio interficiebā oēs pctōres terre: vt disperderē de ciuitate dn̄i oēs opantes iniq̇tatem. Gloria pa. an. Jubilate deo omnis terra. ꝑs. cxxiiii.

Domine exaudi orōem meā: et clamor me⁹ ad te veniat. Nō auertas faciē tuā a me: in quacūqꝫ die tribulor inclina ad me aurē tuā. In quacūqꝫ die inuocauero te: velociter exaudi me. Quia defecerūt sicut fum⁹ dies mei: et ossa mea sicut cremiū aruerūt. Percussus sū vt fenū ⁊ aruit cor meū: qr oblitus sū comedere panem meū. A voce gemitus mei: adhesit os meū carni mee. Similis fac⁹ sū pellicano solitudinis: factus sum sicut nicticorax i domicilio. Vigilaui et factus sum: sicut passer solitari⁹ in tecto. Tota die exprobrabāt michi inimici mei: ⁊ q̇ laudabāt me aduersū me iurabāt. Quia cinerē tanq̄ panē māducabam: et potū meū cū fletu miscebam. A facie ire indignatiōis tue: qr eleuās allisisti me. Dies mei sicut vmbra declinauerūt: et ego sicut fenū arui. Tu aūt dn̄e in eternū ꝑmanes: ⁊ memoriale tuū in ḡnatione ⁊ generationem. Tu exurgens misereberis syon: qr tp̄s miserendi eius qr venit tēpus. Qm̄ placuerūt seruis tuis lapides eius: et terre ei⁹ miserebūtur. Et timebūt gentes nomē tuū dn̄e: et oēs reges terre gl̄iam tuā. Quia edificauit dn̄s syon: et vide bitur in glīa ſua. Reſpexit in oꝛōem humiliū: ⁊ nō ſpreuit p̄cē eoꝝ. Scribātur hec in gn̄atione altera: et ppl's qui creabit' laudabit dn̄m. Quia pꝛoſpexit de excelſo ſcō ſuo: dn̄s de celo in terrā aſpexit. Ut audiret gemitꝰ cōpeditoꝝ: vt ſolueret filioſ interēptoꝝ. Ut annūciēt in ſyon nomē dn̄i: et laudē eiꝰ in hier'lm. In cōueniendo ppl'os in vnum: et reges vt ſeruiāt dn̄o. Reſpōdit ei in via virtutis ſue: paucitatē dierum meoꝝ nūcia michi. Ne reuoces me in dimidio dieꝝ meoꝝ: in gn̄atiōe ⁊ generationē anni tui. Initio tu dn̄e terrā fūdaſti: et opa manuū tuaꝝ ſūt celi. Ipſi peribūt tu aūt ꝑmanes: et oēs ſicut veſtimētum veteraſcēt. Et ſicut optoꝛium mutab' eos ⁊ mutabūtur, tu aūt idē ipſe es: et āni tui nō deficiēt. Filii ſeruoꝝ tuoꝝ habitabūt: ⁊ ſemē eoꝝ in ſeculum dirigetur. ps. cii.

Benedic aīa mea dn̄o: et oīa q̄ intra me ſunt nomī ſctō eiꝰ. Bn̄dic aīa mea dn̄o: et noli obliuiſci om̄es retributiōes eiꝰ. Qui ꝓpiciat' oībꝫ iniq̄tatibꝫ tuis: qui ſanat oēs infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitā tuā: qui coꝛonat te in mīa ⁊ miſerationibꝫ. Qui replet in bonis deſyderium tuū: renouabitur vt aquile iuuentꝰ tua. Faciēs mīas dn̄s: et iudiciū oībꝫ iniuriā patiētibꝫ. Notas fecit vias ſuas moyſi: filiis iſrael volūtates ſuas. Miſerator et miſericoꝛs dn̄s: longanimis et multum miſericoꝛs. Non in ꝑpetuū iraſcetur: neqꝫ i eternū cōminabitur. Nō ſcd̄m pctā noſtra fecit nobis: neqꝫ ſcd̄m iniq̄tates noſtras retribuit nob'. Qm̄ ſcd̄m altitudinē celi a terrā coꝛroboꝛauit mīam ſuā ſuꝑ timētes ſe. Quantum diſtat oꝛtꝰ ab occidēte: lōge fecit a nob' iniq̄tates nrās. Quō miſeret' pr̄ filioꝝ miſertꝰ eſt dn̄s timētibꝫ ſe: qm̄ ipſe cognouit figmentū noſtrum. Recoꝛdatus eſt qm̄ puluis ſumꝰ: hō ſicut fenū dies eiꝰ tanq̄ flos agri ſic efflorebit. Qm̄ ſpūs ꝑtrāſibit in illo et nō ſubſiſtet: et nō cognoſicut amplꝰ locū ſuū. Mia autē dñi ab eterno ⁊ vſqꝫ i eternū: ſup timētes eū. Et iuſticia illꝰ in filios filioꝝ: his q̄ ſeruāt teſtamentū eiꝰ. Et memores ſunt mādatoꝝ ipſiꝰ ad faciēdū ea. Dñs in celo parauit ſedē ſuam: ⁊ regnū ipſiꝰ oībꝫ dñabit̄. Benedicite dño oēs angeli eiꝰ potētes virtute faciētes verbum illiꝰ: ad audiēdā vocē ſermonū eiꝰ. Bñdicite dño oēs virtutes eiꝰ miniſtri eiꝰ q̄ faciūt voluntatē eiꝰ. Bñdicite dño oia opa eius: in oī loco dñatiōis eiꝰ bñdic aīa mea dño. Glia. an. Clamor meꝰ ad te veniat deus. ps. ciii.

BEnedic aīa mea dño: dñe deꝰ meꝰ magnificatꝰ es vehemēter. Confeſſionē ⁊ decorē induiſti: amictꝰ lumie ſicut veſtimēto. Extendēs celū ſicut pellē: q̄ tegis aq̄s ſupiora eius. Qui ponis nubē aſcēſū tuū: q̄ ābulas ſup pēnas vētoꝝ. Qui facis angelos tuos ſpūs: et miniſtros tuos ignē vrētem. Qui fūdaſti terrā ſup ſtabilitatē ſuā: nō iclinabitur in ſclm ſcli. Abyſſus ſicut veſtimētum amictꝰ eiꝰ: ſup mōtes ſtabūt aq̄. Ab increpatiōe tua fugient: a voce tonitrui tui formidabunt. Aſcēdunt mōtes ⁊ deſcendunt cāpi: in locū quē fundaſti eis. Terminū poſuiſti quē nō trāſgrediētur: neqꝫ ꝯuertent̄ opire terrā. Qui emittis fontes in ꝯuallibꝫ: inter mediū mōtiū ptranſibunt aq̄. Potabunt oēs beſtie agri: expectabunt onagri in ſiti ſua. Sup ea volucres celi habitabūt: de medio petraꝝ dabunt voces. Rigās mōtes de ſupioribꝫ ſuis: de fructu opeꝝ tuoꝝ ſatiabitur terra. Producēs fenū iumentis: et herbā ſeruituti hoium. Vt educas panē de terra: et vinū letificet cor hois. Vt exhilaret faciem in oleo: et panis cor hois ꝯfirmet. Saturabūt̄ ligna campi et cedri libani quas plātauit: illic paſſeres nidificabūt. Herodii domꝰ dux ē eoꝝ: mōtes excelſi ceruis: petra refugium herinaciis. Fecit lunā in tpa: ſol cognouit occaſū ſuū. Poſuiſti tenebras ⁊ fcā ē nox:

in ipſa ꝑtranſibunt oēs beſtie ſilue. c Catuli leonum rugiētes vt rapiāt et q̄rant a deo eſcā ſibi. Ortus eſt ſol et ꝯgregati ſunt: et i cubilibꝫ ſuis collocabūt̄. Exibit hō ad opꝰ ſuū: ⁊ ad operationē ſuā vſqꝫ ad veſpꝛā. q Quā magnificata ſūt opa tua dñe: oīa in ſapia feciſti impleta eſt terra poſſeſſiōe tua. Hoc mare magnum et ſpacioſū manibꝫ: illic reptilia quoꝝ nō ē numerꝰ. Aīalia puſilla cū magnis: illic naues ꝑtrāſibunt. Dracho iſte quē formaſti ad illudendum ei: oīa a te expectāt vt des illis eſcā in tpe. Dāte te illis colligent: apiente te manū tuā oīa iplebuntur bonitate. Auertēte aūt te faciē turbabūtur: auferes ſpm̄ eoꝝ ⁊ deficiēt: et ī puluerē ſuū reuertent̄. Emitte ſpm̄ tuū ⁊ creabūt̄: et renouabis faciē terre. Sit glia dñi in ſcl̄m: letabit̄ dñs in operibꝫ ſuis. Qui reſpicit terrā ⁊ facit eā tremere: qui tangit mōtes et fumigant. Cantabo dño in vita mea: pſallā deo meo q̄diu ſum. Iocundū ſit ei eloq̄ū meū ego vero delectabor in dño. Deficiāt pctōres a terra et iniq̄ ita vt nō ſit: bñdic aīa mea dño. ps. cxxvii.

Cōfitemini dño ⁊ inuocate nomē eiꝰ: ānūciate iter gentes opa eiꝰ. Cantate ei ⁊ pſallite ei: narrate oīa mirabilia eiꝰ: laudamini in noīe ſcō eiꝰ. Letetur cor querētium dñm: querite dñm ⁊ confirmamini: q̄rite faciē eiꝰ ſp. Memētote mirabiliū eius que fecit: ꝓdigia eiꝰ et iudicia oris eiꝰ. Semē abrahā ſerui eiꝰ: filii iacob electi eiꝰ. Ipſe dñs deus noſter: in vniuerſa terra iudicia eius. Memor fuit in ſcl̄m teſtamēti ſui: vbi qđ mādauit i mille gñatiōes. q Qđ diſpoſuit ad abrahā: et iuramēti ſui ad yſaac. Et ſtatuit illđ iacob in p̄ceptū: et iſrael in teſtamentū eternū. Dicens tibi dabo terrā chanaā: funiculū hereditatꝭ vře. Cū eſſēt nūero breui: pauciſſimi ⁊ incole eius. Et ꝑtrāſierūt de gēte in gentē: et de regno ad pplm alterū. Nō reliq̄t hoiem nocere eis: ⁊ corripuit ꝓ eis reges. Nolite tangere chriſtos meos: ⁊ in prophetis meis nolite malignari Et vocauit famē ſuꝑ terram: et oē firmamētum panis ꝯtriuit. Miſit ante eos virū: in ſeruū: venūdatus ē ioſeph Humiliauerūt in ꝯpedibꝫ pedes eius ferrū ꝑtranſiit aīam eiꝰ: donec veniret verbū eiꝰ Eloquium dn̄i īflamauit eū: miſit rex et ſoluit eū princeps ppłoꝝ et dimiſit eū Conſtituit eū dn̄m domus ſue: ⁊ principē oīs poſſeſſionis ſue. v Ut erudiret pricipes eius ſicut ſemetipm̄: et ſenes eius prudentiā doceret Et intrauit iſrael in egyptum: et iacob accola fuit ī terra chā Et auxit pplm̄ ſuū vehemēter et firmauit eū ſuꝑ inimicos eius Conuertit cor eoꝝ vt odirēt pplm̄ eiꝰ: et dolū facerēt in ſeruos eius Miſit moyſē ſeruū ſuū: aarō quē elegit ipm̄ Poſuit ī eis verba ſignoꝝ ſuoꝝ: et ꝓdigioꝝ in terra chā Miſit tenebras et obſcurauit: et nō exacerbauit ſermōes ſuos Conuertit aquas eoꝝ in ſanguinē: et occidit piſces eoꝝ Et dedit terra eoꝝ ranas: in penetralibꝫ regū ipſoꝝ Dixit et venit cynomia ⁊ ciniphes in oibꝫ finibꝫ eoꝝ Poſuit pluuias eoꝝ grandinē, ignē cōburentem in terra ipſoꝝ.

Et ꝑcuſſit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ: et contriuit lignū finiū eoꝝ. Dixit ⁊ venit locuſta ⁊ bruchꝰ: cuiꝰ non erat numerus Et comedit oē fenū in terra eoꝝ: et comedit oēm fructū terre eoꝝ

Et ꝑcuſſit oē primogenitū in terra eoꝝ: primitias oīs laboris eoꝝ Et eduxit eos cum argēto et auro: et non erat ī tribubꝫ eoꝝ infirmꝰ.

Letata eſt egyptus in ꝓfectione eoꝝ: quia incubuit timor eoꝝ ſuꝑ eos Expandit nubem in ꝓtectionē eoꝝ: et ignē vt luceret eis ꝑ noctē

Petierūt ⁊ venit coturnix et pane celi ſaturauit eos.

Dirupit petram ⁊ fluxerūt aque: abierūt in ſicco fluīa

Qm̄ memor fuit verbi ſcī ſui: qđ habuit ad abraham puerū ſuū Et eduxit pplm̄ ſuū in exultatiōe: et electos ſuos ī leticia Et dedit illis regiones gentiū: et labores populoꝝ poſſederūt. v Ut cuſtodiāt iuſtificatōes eiꝰ: et legē eiꝰ req̄rāt. Glia. an. Bñdic aīa mea dño. ps. cxxviii.

Confitemini dño qm̄ bonꝰ: qm̄ in ſclm̄ mīa eius. Quis loq̄tur potētias dñi: auditas faciet oēs laudes eius. Beati q̄ cuſtodiunt iudiciū ⁊ faciūt iuſticiā in oī tp̄e. Memēto nr̄i dñe in bñplacito pp̄li tui: viſita nos i ſalutari tuo. Ad vidē dū in bonitate electoꝝ tuoꝝ ad letādū in leticia gentis tue vt lauderꝭ cū hereditate tua. Peccauimus cū pr̄ibꝫ nr̄is iniuſte egimꝰ iniq̄tatē fecimꝰ. Patres nr̄i in egypto nō itellexerūt mirabilia tua: nō fuerūt meōres multitudis mīe tue. Et irritauerūt aſcedētes i mare mare rubrū: et ſaluauit eos ꝓpt nomē ſuū/ vt notā faceret potētiam ſuā. Et icrepuit mare rubrū ⁊ exiccatū eſt: ⁊ deduxit eos i abyſſis ſicut i deſerto. Et ſaluauit eos de manu odientiū: et redemit eos de manu inimici. Et op̄uit aqua tribulātes eos: vnus ex eis nō remāſit. Et crediderunt verbis eius: et laudauerunt laudem eius. Cito fecerūt obliti ſūt opꝝ eius: et nō ſuſtinuerūt cōſilium eiꝰ. Et ꝯcupierūt ꝯcupiſcentiā in deſerto: et tētauerūt deū in iaquoſo. Et dedit eis petitionē ip̄oꝝ: ⁊ miſit ſaturitatem in aīas eoꝝ. Et irritauerūt moyſē in caſtris: aarō ſcm̄ dñi. Apta eſt terra ⁊ deglutiuit dathā et op̄uit ſup̄ ꝯgregationem abyron. Et exarſit ignis in ſynagoga eoꝝ: flama ꝯbuſſit pctōres. Et fecerūt vitulum in oreb: et adorauerūt ſculptile. Et mutauerūt gloriā ſuā in ſimilitudinē vituli: comedētis fenū. Obliti ſunt deū q̄ ſaluauit eos: qui fecit magnalia i egypto mirabilia in terra cham: terribilia i mari rubro. Et dixit vt diſꝑderet eos: ſi nō moyſes electꝰ eius ſtetiſſet in cōfractione in cōſpectu eius. Ut auerteret iram eius ne diſꝑderet eos: ⁊ pro nichilo habuerūt terrā deſyderabilē. Nō crediderūt verbo eius et murmurauerūt in tabernaculis ſuis: nō exaudierūt vocē dñi. Et eleuauit manum ſuã ſuꝑ eos: vt pſterneret eos in deſerto Et vt deiiceret ſemẽ eoꝝ in nationibz: et diſꝑgeret eos in regionibz Et initiati ſunt beelphegor: ⁊ comederũt ſacrificia mortuoꝝ Et irritauerũt eum in adinuẽtioĩbz ſuis: et multiplicata ẽ ĩ eis ruina Et ſtetit phinees et placauit: et ceſſauit quaſſatio Et reputatũ eſt ei ad iuſticiã: in gñatione ⁊ gñationẽ vſqz in ſẽpiternũ Et irritauerũt eũ ad aq̃s ꝯtradictionis: ⁊ vexat⁹ eſt moyſes ꝓpter eos q̄r exacerbauerũt ſpm̃ ei⁹ Et diſtinxit ĩ labiis ſuis: nõ diſꝑdiderũt gẽtes quas dixit dñs illis Et cõmixti ſũt iter gẽtes: et didicerũt opa eoꝝ: et ſeruierũt ſculptilibus eoꝝ et factũ eſt illis in ſcandalũ Et immolauerũt filios ſuos: et filias ſuas demoniis Et effuderũt ſanguinem innocẽtem: ſanguinem filioꝝ ſuoꝝ ⁊ filiaꝝ ſuaꝝ: quas ſacrficauerunt ſculptilibus chanaam. Et interfecta eſt terra ĩ ſanguinibus et cõtaminata eſt in operibz eoꝝ et fornicati ſũt in adinuentionibz ſuis Et iratus eſt furore dñs in populum ſuũ: et abominatus eſt hereditatẽ ſuã Et tradidit eos in manus gentiũ: et dñati ſũt eoꝝ q̄ oderũt eos Et tribulauerunt eos inimici eoꝝ: et humiliati ſunt ſub manibz eoꝝ ſepe liberauit eos Ipſi aũt exacerbauerunt eũ in cõſilio ſuo: et humiliati ſũt in iniq̃tatibz ſuis Et vidit cũ tribularẽtur: et audiuit orõnem eoꝝ Et memor fuit teſtamenti ſui: ⁊ penituit eũ ſcd̃m multitudinẽ mie ſue Et dedit eos in miſericordias: in cõſpectu oĩm qui ceperãt eos Saluos fac nos dñe deus noſter: et congrega nos de nationibz. Et ꝯfiteamur noĩ ſcõ tuo: ⁊ gl̃iemur ĩ laude tua Benedictus dñs deus iſrl̃ a ſcl̃o ⁊ vſqz ĩ ſcl̃m: ⁊ dicet oĩs ppl̃s fiat fiat. cxix.

Confitemini dño q̃m bonus: q̃m in ſeculuz mĩa eius Dicant nũc q̇ redẽpti ſunt a dño quos redemit de manu inimici: de regionibz ꝯgregauit eos A ſolꝭ ortu ⁊ occaſu: ab aq̃lõe et mari. Erraverũt in ſolitudine in inaquoſo: viã ciuitatis hitaculi nõ invenerũt. Eſuriẽtes ⁊ ſitientes: aĩa eoꝝ in ipſis defecit. Et clamauerũt ad dñm cũ tribularẽtur: ⁊ de neceſſitatibus eoꝝ eripuit eos. Et eduxit eos ĩ viã rectã: vt irẽt in ciuitatẽ hitationis. Cõfiteantur dño mĩe eiꝰ: et mirabilia eius filiis hoĩm. Quia ſatiauit aĩam inanẽ: et aĩmã eſuriẽtẽ ſatiauit bonis. Sedẽtes in tenebris ⁊ ĩ vmbra mortis: vinctos in mẽdicitate ⁊ ferro. Quia exacerbauerũt eloq̇a dei: et ꝯſilium altiſſimi irritauerũt. Et humiliatũ eſt in laboribus cor eoꝝ: et infirmati ſunt nec fuit qui adiuuaret. Et clamauerunt ad dñm cum tribularẽtur: et de neceſſitatibꝫ eorum liberauit eos. Et eduxit eos de tenebris et vmbra mortꝭ: et vincula eoꝝ dirupit. Confiteantur dño mĩe eius: et mirabilia eiꝰ filiis hoĩm. Quia contriuit portas ereas: et vectes ferreos confregit. Suſcepit eos de via iniq̇tatis eoꝝ: ꝓpter iniuſticias ei ſuas hũiliati ſũt. Omnem eſcã aboĩata eſt aĩa eoꝝ: et appropinquauerũt vſqꝫ ad portas mortis. Et clamauerunt ad dñm cum tribularentur: et de neceſſitatibus eorum liberauit eos. Miſit verbum ſuũ ⁊ ſanauit eos: et eripuit eos de ĩteritiõibꝫ eoꝝ. Confiteãtur dño mĩe eius: et mirabilia eiꝰ filiis hoĩm. Et ſacrificẽt ſacrificiũ laudis: et annũcient opa eiꝰ in exultatiõe. Qui deſcẽdũt mare ĩ nauibꝫ: facientes opationẽ in aquis multis. Ipſi viderũt opa dñi: et mirabilia eiꝰ in ꝓfũdo. Dixit ⁊ ſtetit ſpũs ꝓcelle: et exaltati ſũt fluctꝰ eius. Aſcendũt vſqꝫ ad celos et deſcendũt vſqꝫ ad abyſſos: aĩa eoꝝ ĩ malis tabeſcebat. Turbati ſunt et moti ſũt ſicut ebriꝰ: et oĩs ſapiã eoꝝ deuorata ẽ. Et clamauerũt ad dñm cũ tribularẽtꝰ: ⁊ de neceſſitatibꝰ eoꝝ eduxit eos. Et ſtatuit ꝓcellã eiꝰ in aurã: ⁊ ſiluerũt fluctꝰ eiꝰ. Et letati ſũt qꝛ ſiluerũt: ⁊ deduxit eos ĩ portũ volũtatis eoꝝ.

Confiteant̄ dn̄o mīe eius: et mirabilia eiꝰ filiis hoim. Et exaltent eum in ecclia plebꝭ: et in cathedra senioꝝ laudēt eum. Posuit fluia in desertū: et exitus aquaꝝ in sitim. Terrā fructiferā in salsuginē: a malicia ihabitantiū in ea. Posuit desertum in stagnā aquaꝝ: et terram sine aqua in exitus aquaꝝ. Et collocauit illic esuriētes: et ꝯstituerunt ciuitatē h̄itatiōis. Et seminauerūt agros ⁊ plantauerūt vineas: et fecerūt fructum natiuitatis. Et bn̄dixit eis et multiplicati sunt nimis: et iumēta eoꝝ nō miorauit. Et pauci facti sūt ⁊ vexati sūt: a tribulatiōe maloꝝ et dolore. Effusa est ꝯtentio sup pricipes: et errare fecit eos in inuio ⁊ nō in via. Et adiuuit pauperē de inopia: et posuit sicut oues familias. Videbūt recti ⁊ letabūtur: ⁊ ois iniq̇tas oppilabit os suū. Quis sapiēs ⁊ custodiet hec: et intelliget mīas dn̄i. Gloria. an. Visita nos dn̄e in salutari tuo. cxx.

Paratum cor meū deus paratū cor meū: cantabo et psallā in glia mea. Exurge psalteriū ⁊ cythara: exurgā diluculo. Cōfitebor tibi in populis dn̄e: et psallā tibi in natiōibꝫ. Quia magna ē sup celos mīa tua: et vsqꝫ ad nubes v̄itas tua. Exaltare sup celos deꝰ ⁊ sup oēm terrā glia tua: vt liberētur dilecti tui. Saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me: deꝰ locutus est i scō suo. Exultabo et diuidā sichimam: ⁊ ꝯuallem tabernaculoꝝ dimetiar. Meus est galaad ⁊ meꝰ est manasses: et effraim susceptio capitis mei. Iuda rex meus: moab lebes spei mee. In ydumeā extēdam calciamētū meū: michi alienigene amici facti sūt. Quis deducet me in ciuitatē munitā: quis deducet me vsqꝫ in ydumeā. Nōne tu deus qui repulisti nos: ⁊ nō exibis deꝰ in virtutibꝫ nris. Da nobis auxilium de tribulatione: qꝛ vana salus hois. In deo faciemus virtutē et ip̄e ad nichilū deducet inimicos nrōs. ps. cxxxi.

Deus laudeꝫ meam ne

tacueris: quia os pctõris et os doloſi ſuꝑ me aꝑtum eſt. Locuti ſunt aduerſum me ligua doloſa: et ſermonibꝫ odii circūdederūt me: et expugnauerūt me grat̄. Pro eo vt me diligerēt detrahebāt michi: ego aūt orabam. Et poſuerunt aduerſū me mala pro bonis: ⁊ odiū pro dilectōe mea. Cōſtitue ſuꝑ eū pctōrē: et dyabolus ſtet a dextris eiꝰ. Cū iudicatur exeat ꝯdēnatꝰ: et orõ eiꝰ fiat in pctm̄. Fiant dies eius pauci: et ep̄atū eiꝰ accipiat alter. Fiāt filii eiꝰ orphani et vxor eiꝰ vidua. Nutātes trāſferant̄ filii eius ⁊ mēdicēt: et eiciātur de hītatōibꝫ ſuis. Scrutetur fenerator oēm ſubſtantiā eius: et diripiāt alieni labores eiꝰ. Nō ſit illi adiutor: nec ſit q̄ miſereatur pupillis eiꝰ. Fiāt nati eiꝰ in īteritū: in gn̄atione vna deleatur nomē eiꝰ. In memoriā redeat iniquitas patrū eius in cōſpectu dn̄i: et pctm̄ matris eius nō deleat̄. Fiāt ꝯtra dn̄m ſꝑ ⁊ diſpeat de terra meōria eoꝝ pro eo ꝙ nō eſt recordatꝰ facere miam. Et ꝑſecutus eſt hoīem inopē ⁊ mēdicū: ⁊ cōpunctum corde mortificare. Et dilexit maledictionē et veniet ei: et noluit bn̄dictionem et elongabitur ab eo. Et induit maledictionem ſicut veſtimētum / et ītrauit ſicut aqua in īteriora eiꝰ: et ſicut oleum in oſſibꝫ eius. Fiat ei ſicut veſtimētum quo opit̄: et ſicut zona qua ſꝑ precingit̄. Hoc opꝰ eoꝝ q̇ detrahūt michi apd̄ dn̄m: ⁊ qui loquunt̄ mala aduerſꝰ aīam meam. Et tu dn̄e dn̄e fac mecū ꝓpter nomē tuū: qꝛ ſuauis ꝫ mia tua. Libera me qꝛ egenꝰ ⁊ pauꝑ ego ſū: et cor meū ꝯturbatū eſt ītra me. Sicut vmbra cū declinat ablatꝰ ſū: et excuſſus ſū ſicut locuſte. Genua mea infirmata ſūt a ieiunio: et caro mea imutata eſt ꝑter oleū. Et ego factꝰ ſū opprobriū illis: viderūt me ⁊ mouerūt capita ſua. Adiuua me dn̄e deꝰ meus: ſaluū me fac ſcd̄m miam tuam. Et ſciēt qꝛ manus tua hec: ⁊ tu dn̄e feciſti eam. Maledicent illi ⁊ tu bn̄dices: q̄ inſurgūt n me confundātur: ſeruus aūt tuꝰ letabiť. Induātur qui detrahūt michi pudore: et operiātur ſicut diploide cōfuſione ſua. Confitebor dño nimis in ore meo: et in medio multoꝝ laudabo eū. Qui aſtitit a dextris pauperis: vt ſaluam faceret a perſequentibꝫ aīam meam. Gloria. an. Confitebor dño nimis in ore meo. ℣. Dñe exaudi orōnem meā. ℟. Et clamor meus ad te veniat. Ante laud. ℣. Fiat mīa tua do. In lau. ā. Benigne fac in bona voluntate tua dñe. ꝑ. Miſerere. ꝑ. xxxii

Bonū eſt ꝯfiteri dño: ⁊ pſallere noī tuo altiſſime. Ad ānūciandū mane miām tuā: et veritatē tuā per noctem. In decacordo pſalterio: cū cātico ī cythara. Quia delectaſti me dñe in factura tua: et in opibus manuum tuarū exultabo. Quā magnificata ſūt opa tua dñe: nimis ꝓfūde facte ſunt cogitatiōes tue. Vir īſipiēs nō cognoſcet: ⁊ ſtultus nō ītelliget hec. Cum exorti fuerint pctōres ſicut fenū: et apparuerint oēs q̇ operantur iniquitatē. Vt intereāt in ſeclm ſcli: tu aūt altiſſimꝰ in eternū dñe. Qm̄ ecce inimici tui dñe: qm̄ ecce inimici tui ꝑibūt: et diſpergentur oēs qui operantur iniq̇tatē. Et exaltabiť ſicut vnicornis cornu meū: et ſenectus mea ī mīa vberi. Et deſpexit oculꝰ meus inimicos meos: et inſurgētibꝫ in me malignātibꝫ audiet auris mea. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur. Plantati in domo dñi: ī atriis domꝰ dei noſtri florebūt. Adhuc multiplicabūtur in ſenecta vberi: et bene patiētes erūt vt ānunciēt. Qm̄ rectꝰ dñs deꝰ noſter: et nō ē iniq̇tas in eo. Gloria. an. Metuāt dñm oēs fines terre. ꝑs. Deꝰ deus. an. Bonū eſt ꝯfiteri dño. xxxiiii

Audite celi q̄ loquor: audiat terra verba oris mei. Cōcreſcat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiū meum. Quaſi ymber ſuper herbā: ⁊ quaſi ſtille ſuꝑ gramia: qꝛ nomē dñi inuocabo. Date magnificentiā deo nrō: dei per ſecta ſunt oꝑa et oēs vie eiꝰ iudicia. Deꝰ fidelis ⁊ abſqꝫ vlla iniquitate iuſtus et rectus: peccauerunt ei et non filii eiꝰ in ſordibꝫ. Generatio praua atqꝫ ꝑuerſa: heccine dño reddis pp̄le ſtulte ⁊ inſipiens. Nunqd non ipē eſt pater tuus qui poſſedit te: et fecit ⁊ creauit te. Memēto dieꝝ ātiquoꝝ: cogita gñatiões ſingulas. Interroga patrem tuũ et annunciabit tibi: maiores tuos et dicēt tibi. Quando diuidebat altiſſimꝰ gētes: quando ſeparabat filios adã. Conſtituit terminos populorum: iuxta numerũ filioꝝ iſrael.

Pars aũt dñi ppl's eius: iacob funiculus hereditat' eius. Inuenit eum ĩ terra deſerta: in loco horroris et vaſte ſolitudis. Circũduxit eum et docuit: et cuſtodiuit quaſi pupillam oculi ſui. Sicut aquila ꝓuocans ad volandum pullos ſuos: et ſuꝑ eos volitãs Expandit alas ſuas et aſſumpſit eos: atqꝫ portauit in humeris ſuis. Dñs ſolꝰ dux eius fuit: et non erat cũ eo deus alienus. Conſtituit eũ ſuꝑ excelſam terram: vt comederet fructus agroꝝ. Vt ſugeret mel de petra: oleũqꝫ de ſaxo duriſſimo. Butyrum de armento: et lac de ouibus cum adipe agnoꝝ ⁊ arietum filioꝝ baſan. Et hyrcos cum medulla tritici et ſanguinem vue biberent meraciſſimum. Incraſſatus eſt dilectus et recalcitrauit: incraſſatus impinguatus dilatatus. Dereliquit deum factorem ſuum: et receſſit a deo ſalutari ſuo.

Prouocauerũt eum ĩ diis alienis: et in abominationibus ad iracundiam concitauerunt. Immolauerunt demoniis et non deo: diis quos ignorabant. Noui recentesqꝫ venerunt: quos non coluerunt patres eoꝝ.

Deum qui te genuit dereliquiſti: et oblitus es domini creatoris tui. Vidit dominus et ad iracundiã concitatus eſt: quia prouocauerunt eum filii ſui et filie.

Et ait abſcondam faciem meã ab eis: et conſyderabo nouiſſima eoꝝ. Generatio eni perverſa eſt: et īfideles filii. Ipſi me ꝓuocauerunt in eo q̇ nō erat deꝰ: et irritauerunt in vanitatibꝫ ſuis. Et ego ꝓuocabo eos in eo qui nō eſt ppl̄s: et in gente ſtulta irritabo illos. Ignis ſuccēſus ꝫ in furore meo: et ardebit vſqꝫ ad inferni nouiſſima. Deuorabitqꝫ terrā cū germine ſuo: et mōtium fūdamēta ꝯburet. Congregabo ſuꝑ eos mala: et ſagittas meas complebo in eis. Cōſumētur fame: et deuorabūt eos aues morſu amariſſimo. Dētes beſtiarum imittā in eos: cū furore trahentiū ſuꝑ terrā atqꝫ ſerpētiū. Foris vaſtabit eos gladiꝰ et ītus pauor: iuuenem ſimul ac virginē lactentem cū hoīe ſene. Et dixi vbinā ſunt: ceſſare faciā ex hoībꝫ memoriam eoꝝ. Sed propter irā inimicoꝝ diſtuli: ne forte ſuꝑbirent hoſtes eoꝝ. Et dicerent manꝰ nrā excelſa: et nō dn̄s fecit hec oīa. Gens abſqꝫ cōſilio eſt et ſine prudentia: vtinā ſaperēt ⁊ ītelligerēt ac nouiſſima ꝓuiderent. Quomodo ꝑſeq̄batur vnꝰ mille: et duo fugarent decēmilia. Nōne ideo quia deus ſuꝰ vēdidit eos: et dn̄s ꝯcluſit illos. Non eī eſt deꝰ noſter vt dii eoꝝ: et inimici nri ſunt iudices. De vinea ſodomoꝝ vinea eoꝝ: et de ſuburbāis gomorre. Uua eoꝝ vua fellis: ⁊ botri amariſſimi. Fel draconū vinū eoꝝ: et venenū aſpidū inſanabile. Nōne hec cōdita ſūt apud me: ⁊ ſignata ī theſauris meis. Mea eſt vltio et ego retribuā eis in tp̄e: vt labat᷑ pes eoꝝ. Iuxta ꝫ dies ꝑditiōis: et adeſſe feſtinant tp̄a. Iudicabit dn̄s populū ſuū: et in ſeruis ſuis miſerebitur. Videbit ꝙ īfirmata ſit manꝰ eiꝰ et clauſi q̊qꝫ defecerūt: reſiduiqꝫ ꝯſumpti ſūt. Et dicēt vbi ſūt dii eoꝝ in quibꝫ habebāt fiduciam. De quoꝝ victimis comedebant adipes: et bibebāt vinum libaminū. Surgant ⁊ opitulētur vobꝭ: et ī neceſſitate vos ꝓtegāt. Videte ꝙ ego ſim ſolꝰ: et nō ſit alius deus p̄ter me. Ego occidam et ego viuere faciā ꝑcutiā ⁊ ego ſanabo: ⁊ nō eſt q̇ de ma

nu mea possit eruere. Le
nabo ad celū manū meam:
et dicā viuo ego i eternum.
Si acuero vt fulgur gla
diū meū: et arripuerit iudi
ciū man⁹ mee. Reddā vl
tionē hostibꝫ meis: et his q̇
oderūt me retribuam. Ine
briabo sagittas meas sāgui
ne: et gladi⁹ me⁹ deuorabit
carnes. De cruore occisoꝝ
et de captiuitate nudati ini
micoꝝ capitis. Laudate gē
tes pplm eius: q2 sanguinē
seruoꝝ suoꝝ vlciscetur. Et
vindictā retribuet in hostes
eoꝝ: et ppici⁹ erit terre ppli
sui. Glia. ā. Et in seruis suis
dñs miserebitur. an. In cymba
lis benesonātibꝫ laudate dñm.
ps. Laudate. Cp̄. Vigil. y⁹.

Aurora iā spargit polū
terris dies illabit: luc
resultat spiculum: discedat
oē lubricū. Fantasma noct
decidat mētis reat⁹ subruat
quidq̇d tenebris horridum:
nox attulit culpe cadat. Vt
mane illud vltimū qđ pre
stolamur cernui i lucē nob
effluat: dū hoc canore ꝯcre
pat. Deo pr̄i sit glia eiusqꝫ
soli filio: cū sp̄ū paraclito
regnās per oē sclm. Amen.
Per estatē. y⁹. Ecce iam no.
℟. In matuti. an. In viā pacis
dirige nos dñe. ps. Bñdictus
Preces ⁊c̄ vt s̄. Or̄. vt decet.

¶ Die dñica ad vēs. ps. cxxxiiii.

Dixit dñs domino
meo: sede a dextꝭ
meis. Donec po
nam īimicos tu
os: scabellum pedum tuoꝝ
Virgā virtutꝭ tue emittet
dñs ex syon: dñare i medio
inimicoꝝ tuoꝝ. Tecū prin
cipiū in die virtutis tue in
splendoribꝫ sctōꝝ: ex vtero
ante luciferū genui te. Iu
rauit dñs ⁊ nō penitebit eū:
tu es sacerdos in eternū scdm
ordinē melchisedech. Dñs
a dextris tuis: cōfregit i die
ire sue reges. Iudicabit in
nationibꝫ iplebit ruinas:
cōquassabit capita in terra
multoꝝ. De torrēte in via
bibit: ppterea exaltauit ca
put. Glia. an. Sede a dextris
meis dixit dñs dño meo. cxxv.

Confitebor tibi dñe in
toto corde meo: in ꝯsi
lio iustoꝝ ⁊ congregatione.
Magna opa dñi: exquisita
in omnes voluntates eius

Confeſſio ⁊ magnificẽtia opꝰ eiꝰ: et iuſticia eiꝰ manet in ſeclm ſcli. Memoriã fecit mirabiliũ ſuoꝝ miſericors et miſerator dñs: eſcã dedit timẽtibꝫ ſe. Memor erit in ſeclm teſtamẽti ſui: virtutẽ opeꝝ ſuoꝝ ãnũciabit pplo ſuo. Vt det illis hereditatẽ gẽtiũ: opa manuũ eiꝰ veritas ⁊ iudiciũ. Fidelia oĩa mãdata eius cõfirmata in ſeclm ſeculi: facta ĩ veritate et eq̃tate. Redẽptionẽ miſit dñs pplo ſuo: mãdauit in eternũ teſtamẽtum ſuum. Sctm̃ ⁊ terribile nomẽ eiꝰ: initiũ ſapie timor dñi. Intellectꝰ bonꝰ oĩbꝫ facientibꝫ eũ: laudatio eiꝰ manet ĩ ſeculũ ſcli. Glia. an. Fidelia oĩa mãdata eiꝰ cõfirmata in ſeculum ſeculi. ps. cxxxvi.

Beatꝰ vir q̇ timet dñm: in mãdatis eiꝰ volet nimis. Potẽs ĩ terra erit ſemẽ eiꝰ generatio rectoꝝ bñdicetur. Glia et diuitie ĩ domo eiꝰ: et iuſticia eiꝰ manet in ſeclm ſcli. Exortũ eſt in tenebris lumen rectis: miſericors et miſerator ⁊ iuſtꝰ. Iocũdus hõ qui miſeret̃ et cõmodat: diſponit ſermones ſuos in iudicio: qꝛ ĩ eternũ nõ commouebit̃. In meõria eterna erit iuſtus: ab auditiõe mala nõ timebit. Paratũ cor eiꝰ ſꝑare in dño: confirmatũ eſt cor eiꝰ non ꝯmouebitur donec deſpiciat inimicos ſuos. Diſperſit dedit pauꝑibꝫ iuſticia eiꝰ manet in ſeclm ſcli: cornu eius exaltabit̃ in glia. Pctõr videbit et iraſcetur dentibꝫ ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſyderium pctõꝝ ꝑibit. Glia. ã. In mãdatis eiꝰ volet nimis. ps. cxxxvii

Laudate pueri dñm: laudate nomen dñi. Sit nomẽ dñi bñdictũ: ex hoc nũc ⁊ vſqꝫ in ſeclm. A ſolis ortu vſqꝫ ad occaſũ: laudabile nomẽ dñi. Excelſus ſuꝑ oẽs gẽtes dñs: ⁊ ſuꝑ celos glia eius. Quis ſicut dñs deꝰ noſter q̇ in altis habitat: humilia reſpicit in celo et ĩ terra. Suſcitãs a terra inopẽ: ⁊ de ſtercore erigens pauꝑẽ. Vt collocet eũ cũ ꝑncipibꝫ: cũ ꝑncipibꝫ ppli ſui. Qui habitare facit ſterilẽ in domo: matrẽ filioꝝ letãtem. Glia. an. Sit nomẽ dñi benedictū in ſecl'a. ps. cxiii.

IN exitu iſrael de egypto: domꝰ iacob de populo barbaro. Facta eſt iudea ſctificatio eiꝰ: iſrl' ptās eiꝰ. Mare vidit ⁊ fugit: ioꝛdanis ꝯuerſus eſt retroꝛſū. Mōtes exultauerūt vt arietes: ⁊ colles ſicut agni ouiū. Quid ē tibi mare ꝙ fugiſti: et tu ioꝛdanis qꝛ cōuerſus es retroꝛſū. Mōtes exultaſtis ſicut arietes: ⁊ colles ſicut agni ouium. A facie dn̄i mota ē terra: a facie dei iacob. Qui cōuertit petrā in ſtagna aquaꝝ: et rupē in fontes aquaꝝ. Non nobis dn̄e nō nobis: ſꝫ nōi tuo da gl'iam. Sup̄ mīa tua ⁊ veritate tua: nequādo dicāt gētes vbi ē deꝰ eoꝝ. Deus aūt noſter i celo: oīa q̄cūqꝫ voluit fecit. Simulacra gētiū argētū ⁊ aurū: opa manuū hoīm. Os habēt et non loquētur: oculos habēt ⁊ nō videbūt. Aures habent et nō audiēt: nares hn̄t ⁊ non odoꝛabūt. Manꝰ habent et nō palpabūt pedes habēt et nō ābulabūt: nō clamabūt in gutture ſuo. Similes illꝛ fiant q̇ faciūt ea: et oēs qui cōfidūt i eis. Domꝰ iſrl' ſperauit in dn̄o: adiutoꝛ eoꝝ et ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt. Domꝰ aaron ſpauit i dn̄o: adiutoꝛ eoꝝ ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt. Qui timent dn̄m ſpauerūt i dn̄o adiutoꝛ eoꝝ ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt. Dn̄s memoꝛ fuit nr̄i: et bn̄dixit nob. Bn̄dixit domui iſrl': bn̄dixit domui aaron. Benedixit oībꝫ q̇ timēt dn̄m: puſillis cū maioꝛibꝫ. Adiiciat dn̄s ſup̄ vos: ſup̄ vos ⁊ ſup̄ filios vr̄os. Bn̄dicti vos a dn̄o: qui fecit celū et terrā. Celū celi dn̄o: terrā autē dedit filiis hoīm. Nō moꝛtui laudabunt te dn̄e: neqꝫ oēs q̇ deſcendūt in infernū. Sed nos q̇ viuimꝰ bn̄dicimus dn̄o: ex hoc nūc ⁊ vſqꝫ in ſeclm. á. Nos qui viuimus benedicimus dn̄o. Cap̄m.

DEus aūt dirigat coꝛda et coꝛpoꝛa noſtra i caritate dei ⁊ patientia xp̄i. yꝰ.

LUcis creatoꝛ optime: lucē dieꝝ ꝓferens: primoꝛdiis luc̄ noue mūdi parans originē. Qui mane iunctū veſpi diē vocari ꝓcipis: tetrū chaos illabiť audi ꝓces cū fletibꝫ. an. Ne mēs grauata crimine vite sit exul munere: dū nil perenne cogitat seseqꝫ culpis illigat. Celoꝝ pulset intimū vitale tollat premiū: vitemus oē noxiū purgemus oē p̄ssimū. Presta pr̄ piissime pr̄iqꝫ cōpar vnice: cū spū paclito regnās p̄ oē sclm̄. Amē. ℣ Dirigat̄ dñe ad te orō mea. ℞ Sicut icensū in ɔspectu tuo. Vsqꝫ ad purifi. dr̄ Gloria tibi dñe qui na.

¶ Feria. ii. ad vēs. ps. cxxxix.

Dilexi: qm̄ exaudiet dñs: vocē orationis mee. Quia inclinauit aurē suā michi: et in diebꝫ meis iuocabo. Circūdederunt me dolores mortis: et pericula iferni iuenerūt me. Tribulationē et dolorem iueni: ⁊ nomē dñi iuocaui. O dñe libera aiam meam misericors dñs ⁊ iustꝰ: ⁊ deꝰ noster miseret̄. Custodiēs paruulos dñs: huiliatꝰ sū et liberauit me. Cōuertere aia mea i reqem tuā: qꝛ doꝰ benefecit tibi. Quia eripuit aiam meā de morte oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu. Placebo dño in regiōe viuoꝝ. an. Inclinauit dñs aurē suā michi. ps. cxl.

Credidi pp̄ter qđ locutus sū: ego aūt humiliatꝰ sū nimis. Ego dixi in excessu meo: oīs hō mēdax. Quid retribuam dño: pro oībꝫ q̄ retribuit m̄. Calicē salutaris accipiā: ⁊ nomen dñi inuocabo. ℣ Vota mea dño reddā corā oī pp̄lo eiꝰ: preciosa in ɔspectu domini mors scōꝝ eius. O dñe qꝛ ego seruꝰ tuꝰ: ego seruꝰ tuꝰ et filius ancille tue. Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis: ⁊ nomē dñi inuocabo ℣ Vota mea dño reddā in conspectu oīs pp̄li eiꝰ: in atriis domꝰ dñi in medio tui hirlm̄. an. Credidi pp̄ter qđ locutꝰ sum. ps. cxli

Laudate dñm oēs gentes: laudate eū oēs populi. Qm̄ ɔfirmata est sup̄ nos mīa eiꝰ: et veritas dñi manet i eternū. Gła. a͞. Laudate dñm oēs gentes. ps. cxlii.

Ad dñm cū tribularer clamaui: et exaudiuit me. Dñe libera aiam meā a labiis iniq̄s: et a lingua dolosa. Quid det̄ tibi aut quid apponatur tibi: ad linguã dolosã. Sagitte potẽtis acute: cũ carbonibꝫ desolatoriis. Heu michi qꝛ icolatus me⁹ ꝓlõgat⁹ est: habitaui cum habitãtibꝫ cedar: multum icola fuit aĩa mea. Cũ his q̇ oderũt pacẽ erã pacific⁹: cũ loq̄bar illis ipugnabãt me gratis. Glia. ã.

Clamaui ꝛ exaudiuit me. cxliii.

Leuaui oculos meos i mõtes: vnde veiet auxiliũ michi. Auxiliũ meũ a dño: q̇ fecit celũ et terram. Nõ det in ꝯmotionẽ pedẽ tuũ: neqꝫ dormitet q̇ custodit te. Ecce nõ dormitabit neqꝫ dormiet: qui custodit israel. Dñs custodit te dñs ꝓtectio tua: sup manũ dexterã tuã. Per diem sol non vret te: neqꝫ luna per noctẽ. Dñs custodit te ab oi malo: custodiat aiam tuã dñs. Dñs custodiat introitum tuũ ꝛ exitũ tuũ: ex hoc nũc ꝛ vsqꝫ i sec̄lm. Glia. ã. Auxiliũ meũ a dño. cꝑ. Dñs aut. y⁹.

Immense celi ꝯditor q̇ mixta ne ꝯfunderent: aq̄ fluẽta diuidẽs celũ dedisti limitẽ. Firmãs locũ celestibꝫ simulqꝫ terre riuulis vt vnda flamas tẽperet terre solũ ne dissipẽt. Infũde nũc piissime donũ ꝑennis gratie: fraudis noue ne casibꝫ nos error atterat vetus. Lucẽ fides iueniat sic luminis iubar ferat hec vana cũcta terreat: hãc falsa nulla cõprimant. Presta pater piissime patriqꝫ cõpar vnice: cũ spũ ꝑaclito regnãs ꝑ oẽ sec̄lm. Amen. ℣. Dirigat dñe. Per estatẽ. y⁹. Lucis creator ℣. Dirigat. ã. Magnificet te sꝑ aĩa mea de⁹ meus. ꝑ. Magñ. Preces vt s̄. Or̄ vt decet. Mẽ de sctã maria ꝛ cetere meõrie vt supra ad matu. in secũda feria.

¶ Fẽ. iii. ad vẽs. ꝑs. cxliiii.

Letatus sũ in his q̄ dicta sunt michi: in domũ dñi ibimus. Stantes erant pedes nri: in atriis tuis hierl̄m. Hierl̄m que edificat̃ vt ciuitas: cui⁹ participatio eius in idipm. Illuc ei ascẽderũt tribus trib⁹ dñi: testioniũ isrl̄ ad cõfitendũ noi dñi. Qꝛ illic sederũt sedes in iudicio: sedes sup domũ dauid. Rogate q̄ ad pacẽ sũt hierl̄m: et abundātia diligentibus te. Fiat pax ī virtute tua : et abundantia iu turribꝫ tuis Propter frēs meos et proximos meos: loq̄bar pacē de te. Propter domum dn̄i dei nr̄i : q̄ſiui bona tibi. Gloria.

ā. In domū dn̄i letātes ibimꝰ.

Ad te leuaui ps. cxl v.
oculos meos: q̄ hītas in celis. Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ: in manibꝫ dn̄oꝝ ſuoꝝ. Sicut oculi ancille in manibus dn̄e ſue: ita oculi nr̄i ad dn̄m deū noſtruz donec miſereaᷓ nr̄i. Miſerere nr̄i dn̄e miſerere nr̄i: qꝛ multū repleti ſumus deſpectione. Quia multū repleta ē aīa nr̄a: opprobriū abundātibꝫ et deſpectio ſuperbis. Gloria patri. ā. Qui habitas in celis miſerere nobis. ps. cxl vi.

Nisi qꝛ dn̄s erat in nobis dicat nūc iſrl̄: niſi qꝛ dn̄s erat in nobis. Cum exurgerēt hoīes ī nos: forte viuos deglutiſſēt nos. Cū iraſceretᷓ furor eoꝝ in nos: forſitā aq̄ abſorbuiſſet nos. Torrētē ꝑtrāſiuit aīa nr̄a forſitan ꝑtrāſiſſet aīa nr̄a aquā intolerabilē. Bn̄dictus dn̄s q̄ nō dedit nos: in captione dētibꝫ eoꝝ. Anima nr̄a ſicut paſſer erepta eſt : de laq̄o venantiū. Laqueus cōtritꝰ eſt: ⁊ nos liberati ſumus. Adiutoriū noſtrū in noīe dn̄i: q̄ fecit celū ⁊ terrā Gloria. an. Adiutoriū noſtrū in nomine dn̄i. ps. cxl vii

Qui ꝯfidūt in dn̄o ſicut mōs ſyon: non cōmouebitur in eternū q̄ habitat in hirl̄m. Mōtes in circuitu eius et dn̄s in circuitu populi ſui : ex hoc nūc et vſqꝫ in ſc̄lm. Quia nō relinquet dn̄s virgam peccatorū ſuꝑ ſortem iuſtoꝝ: vt nō extendant iuſti ad iniquitatē manus ſuas. Benefac dn̄e: bonis ⁊ rectis corde. Declinātes autē in obligatiōes adducet dn̄s cum operātibus iniquitatem: pax ſuꝑ iſrael Gloria. ā. Benefac dn̄e bonis et rectis corde. ps. cxl viii.

In cōuertendo dn̄s captiuitatem ſyon: facti ſumus ſicut ꝯſolati. Tūc repletum eſt gaudio os noſtrū: et lingua nr̄a exultatione. Tūc dicēt iter gētes: magnificauit dnꝰ facere cū eis. Magnificauit dñs facere nobiſcũ: facti ſumus letantes. Conuerte dñe captiuitatẽ noſtrã: ſicut torrens in auſtro. Qui ſeminant in lachrymis: in exultatione metẽt. Euntes ibãt ⁊ flebãt: mittẽtes ſemina ſua. Venientes aũt veniẽt cũ exultatione: portãtes manipulos ſuos. an. Facti ſumus ſicut cõſolati. cꝑ. Dñs aũt dixi. yꝰ.

Telluris ingẽs conditor mũdi ſolũ q̇ eruẽs pulſis aque moleſtiis terrã dediſti imobilẽ. Ut germẽ aptũ ꝓferẽs fuluis decora floribꝫ fecunda fructu ſiſteret: paſtũq; gratũ redderet. Mentis peruſte vulnera munda viroris gratia vt facta fletu diluat: motuſq; prauos atterat. Juſſis tuis obtemperet nullis malis approximet: bonis repleri gaudeat: et mortis actũ neſciat. Preſta pr̄. ℣. Dirigat. Per eſtatẽ: yꝰ. Lucis creator ℣. Dirigatur dñe. ã. Exultauit ſpiritus meꝰ in deo ſalutari meo ꝑs. Magnificat. Preces et cetera vt ſupra. Oratio vt decet.

¶ Feria. iiii. ad vẽs. ꝑ. cxlix.

Niſi dñs edificauerit domũ: in vanũ laborauerũt q̇ edificãt eã. Niſi dñs cuſtodierit ciuitatem: fruſtra vigilat q̇ cuſtodit eã. Vanũ eſt voƀ ante lucem ſurgere: ſurgite poſtq̃ ſederitis q̇ mãducatis panẽ doloris. Cũ dederit dilectis ſuis ſõnũ: ecce hereditas dñi filii merces fructus vẽtris. Sicut ſagitte in manu potẽtis: ita filii excuſſoꝝ. Btũs vir q̇ ĩpleuit deſyderiũ ſuũ ex ipſis: nõ ꝯfundet᷑ cũ loq̃tur inimicis ſuis in porta. an. Beatus vir qui impleuit deſyderium ſuum. ꝑ. cl.

Beati oẽs q̇ timẽt dñm q̇ ambulãt ĩ viis eius. Labores manuũ tuaꝝ qꝛ mãducabis: btũs es ⁊ bene tibi erit. Uxor tua ſicut vitis abũdans: in lateribꝫ domus tue. Filii tui ſicut nouelle oliuaꝝ: ĩ circuitu mẽſe tue. Ecce ſic bñdicet᷑ hõ: qui timet dñm. Bñdicat tibi dñs ex ſyon: ⁊ videas bona hierłm oĩbus diebus vite tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pacẽ ſup iſrł. ã. Beati oẽs qui timẽt dñm. ps. cli.

Sæpe expugnauerunt me a iuuẽtute mea: dicat nũc isrl. Sepe expugnauerunt me a iuuẽtute mea: etenim nõ potuerunt michi. Supra dorsũ meũ fabricauerũt pctõres: plõgauerũt iniq̃tatẽ suam. Dñs iustus cõcidet ceruices pctõꝝ: ꝯfũdãtur ⁊ ꝯuertãtur retrorsũ oẽs qui oderũt syon. Fiãt sicut fenũ tectoꝝ: qd̃ priusq̃ euellatur exaruit. De quo nõ impleuit manũ suã qui metet: et sinũ suũ qui manipulos colliget. Et nõ dixerũt qui preteribãt bñdictio dñi sup vos: bñdicim⁹ vob in noĩe dñi. ã. Bñdicimus vobis in nomine dñi. p̃s. clii.

De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocẽ meã. Fiant aures tue intẽdentes: in vocẽ dep̃catiõis mee. Si iniquitates obseruaueris dñe: dñe q̇s sustinebit. Quia apud te ꝓpiciatio est: et ꝓpter legẽ tuã sustinui te dñe. Sustinuit aĩa mea ĩ ỽbo ei⁹: sperauit aĩa mea in dño. A custodia matutina vsq; ad noctẽ: speret isrl in dño. Quia apud dñm mĩa: et copiosa apud eum redẽptio. Et ipse redimet israel: ex oĩbz iniq̃tatibz ei⁹. ã. De ꝓfũdis clamaui ad te dñe.

Domine nõ est p̃s. cliii. exaltatũ cor meũ: neq; elati sũt oculi mei. Neq; ambulaui in magnis: neq; in mirabilibz sup me. Si nõ humiliter sentiebã: sed exaltaui aĩam meã. Sicut ablactat⁹ sup matre sua: ita retributio ĩ aĩa mea. Speret isrl in dño: ex hoc nũc ⁊ vsq; ĩ sc̃lm. ã. Speret isrl in dño. c. h. Dñs aũt dixi. y⁹.

Celi deus sctissime qui lucidũ cẽtrũ poli: candore pingis igneo: augens decoro lumĩe. Quarto die qui flameã solis rotã ꝯstituẽs: lune ministrãs ordini vagos recurs⁹ sydeꝝ. Ut noctibz vel lumini diremptionis terminũ primordiis ⁊ mẽsium signum daret notissimum. Illumina cor hoim absterge sordes mentiũ: resolue culpe vinculum/ euerte moles criminũ. Presta pr̃ piissi. ℟. Dirigat. Per estatẽ. y⁹. Lucis creator. ℟. Dirigat. an. Respexisti humilitatẽ meam dñe deus meus. ꝑ. Magnĩ. Preces vt ſ.

¶ Feria. v. ad vſp. ps. cliiii.

Memēto dñe dauid: et oīs mãſuetudīs eius. Sicut iurauit dño: votū vouit deo iacob. Si introiero ī tabernaculum dom⁹ mee: ſi aſcēdero in lectū ſtrati mei. Si dedero ſomnū oculis meis: palpebris meis dormitationē. Et requiē tpibꝫ meis: donec inueniā locum dño tabernaculū deo iacob. Ecce audiuim⁹ eam in ephrata: inuenimus eam in campis ſilue. Introibimus in tabernaculū ei⁹: adorabimus in loco vbi ſteterūt pedes ei⁹. Surge dñe in requiē tuā: tu et archa ſanctificationis tue. Sacerdotes tui induantur iuſticiā: et ſcī tui exultent. Propter dauid ſeruū tuū: non auertas faciē chriſti tui. Iurauit dñs dauid veritatē et nō fruſtrabitur eum: de fructu ventris tui ponam ſup ſedem tuā. Si cuſtodierint filii tui teſtamentū meū: et teſtimonia mea hec q̃ docebo eos. Et filii eoꝝ vſqꝫ in ſclm: ſedebunt ſup ſedē tuā. Qm̃ elegit dñs ſyon: elegit eā in habitationē ſibi. Hec requies mea in ſclm ſcli: hic habitabo qm̃ elegi eam. Viduā eius bñdicēs bñdicā: pauperes eius ſaturabo panibꝫ. Sacerdotes eius induā ſalutari: et ſcī eius exultatiōe exultabūt. Illuc pducā cornu dauid: paraui lucernam xp̄o meo. Inimicos eius induā ꝯfuſione: ſup ipſm aūt efflorebit ſanctificatio mea. Gloria patri. an. Et omnis manſuetudinis eius. ps. clv.

Ecce q̃ bonum et q̃ iocundū: habitare fratres in vnū. Sicut vnguentum in capite: qđ deſcendit in barbam barbam aaron. Quod deſcēdit in orā veſtimenti ei⁹: ſicut ros hermon qui deſcēdit in montē ſyon. Qm̃ illic mādauit dñs benedictionē: et vitā vſqꝫ in ſclm. Gloria patri. a. Ecce q̃ bonum et q̃ iocundum. Non dicitur ad veſperas iſte ps. clvi.

Ecce nūc bñdicite dñm oms ſerui dñi. Qui ſtatis in domo dñi: ī atriis dom⁹ dei nr̄i. In noctibus extollite man⁹ vr̃as in sancta: et bñdicite dñm. Benedicat te dñs ex syon: qui fecit celum ⁊ terram.

ps. cl vii.

Laudate nomẽ dñi: laudate serui dñm. Qui statis i domo dñi: in atriis domus dei nostri. Laudate dñm q: bonus dñs: psallite nomini e⁹ qm̃ suaue. Qm̃ iacob elegit sibi dñs: israel in possessionem sibi. Quia ego cognoui q' magnus est dñs: et deus noster pre oibꝫ diis. Omnia quecũqꝫ voluit dñs fecit in celo et in terra: in mari et in omnibus abyssis. Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiam fecit. Qui producit vẽtos de thesauris suis qui percussit primogenita egypti: ab homine vsqꝫ ad pecus. Et misit signa ⁊ prodigia in medio tui egypte: in pharaonem et in omnes seruos eius. Qui percussit gentes multas: et occidit reges fortes. Sed regẽ amorreorum et og regem basan: et omnia regna chanaam. Et dedit terram eoꝝ hereditatem: hereditatem israel populo suo. Dñe nomen tuum in eternum: dñe memoriale tuũ in generatiõe et generationem. Quia iudicabit dñs populũ suum: et in seruis suis deprecabit'. Simulacra gentiũ argentum et aurum: opera manuum hominum. Os habent et non loquentur: oculos habent et non videbũt. Aures habent et non audient: neqꝫ eni est spiritus in ore ipsoꝝ. Similes illis fiant qui faciunt ea: et oẽs qui confidunt in eis. Domus israel benedicite dño: dom⁹ aaron benedicite domino. Domus leui benedicite dño: qui timetis dñm benedicite dño. Benedictus dñs ex syon: qui habitat in hierusalem. Gloria patri.

an. Omnia quecumqꝫ voluit dominus fecit.

Psalmus. cl viii.

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in eternũ misericordia eius. Confitemini: deo deoꝝ. Confitemini dño dñoꝝ. Qui facit mirabilia magna solus. Qui fecit celos in intellectu. Qui firmauit terrã: sup aquas

Qui fecit luminaria magna. Solem in poteſtatem diei. Lunam et ſtellas: in poteſtatem noctis. Qui percuſſit egyptū: cum primogenitis eoꝝ. Qui eduxit iſrl' de medio eoꝝ. In manu potēti ⁊ brachio excelſo. Qui diuiſit mare rubrum in diuiſiones. Et eduxit iſrael: per mediū eius. Et excuſſit pharaonē et virtutē eius: in mari rubro. Qui traduxit populū ſuū: per deſertū. Qui pcuſſit reges magnos. Et occidit reges fortes. Et Seon regem amorreorum. Et og regem baſan. Et dedit terrā eoꝝ hereditatem. Hereditatē iſrl' ſeruo ſuo. Quia i humilitate noſtra memor fuit noſtri. Et redemit nos ab īimicis noſtris. Qui dat eſcam omni carni. Confitemini deo celi. Confitemini dño dñoꝝ: qm̄ in eternū mia eius. Gloria. an. Qm̄ in eternū mia eiꝰ. ps. clix.

Super flumina babilonis illic ſedimꝰ ⁊ fleuimꝰ: dum recordaremur ſyon. In ſalicibꝫ in medio eius: ſuſpēdimus organa noſtra. Quia illic īterrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos: verba cantionum. Et qui abduxerunt nos: hymnum cātate nobꝭ de canticis ſyon. Quomō cātabimus cāticū dñi: in terra aliena? Si oblitꝰ fuero tui hieruſalē: obliuioni detur dextera mea. Adhereat lingua mea faucibꝫ meis: ſi nō meminero tui. Si nō ꝓpoſuero tui hirſlm: i principio leticie mee. Memor eſto dñe filioꝝ edom: in diē hirſlm. Qui dicunt exinanite exinanite: vſqꝫ ad fundamentum in ea. Filia babilonis miſera: beatꝰ qui retribuet tibi retributionē tuā: quā retribuiſti nobis. Beatus qui tenebit: et allidet paruulos ſuos ad petrā. Gloria patri. an. Hymnum cantate nobis de canticis ſyō. Cp. Dñs autem dirigat. Hyꝰ.

Magne deꝰ potētie qui ex aqs ortū genꝰ partim remittis gurgiti partim leuas i aera. Dimerſa limphis imprimens: ſubiecta celis irrigās: vt ſtirpe vna ꝓdita diuerſa rapiāt loca.

Largire cunctis ſeruulis quos mūdat vnda ſanguinis neſcire lapſus criminū nec ferre mortis tediū. Vt culpa nullū deprimat nullū leuet iactātia eliſa mens ne cōcidat: elata mēs ne corruat. Preſta pr̄. ℣. Dirigat̄ dñe. Per eſtatē. hy̅. Lucis creator ℣. Dirigatur. an. Depoſuit potentes ſctōs pſequētes et exaltauit humiles xp̄m confitentes. ps̄ Magnī. Preces ⁊ vts̄. et memorie fer̄. vt i fe̅. ii. ad mat̄ pr̄.

Feria. vi. ad vēs. ps̄. clix.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: qm̄ audiſti oia v̄ba oris mei. In cōſpectu angelorꝫ pſallā tibi: adorabo ad templū ſctm̄ tuū ⁊ confitebor noī tuo. Super mia tua ⁊ veritate tua: qm̄ magnificaſti ſup oē nomē ſctm̄ tuū. In quacūqꝫ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in aīa mea virtutē. Confiteātur tibi dñe oēs reges terre: qr audierūt oia verba oris tui. Et cantēt in viis dñi: qm̄ magna eſt glia dñi. Qm̄ excelſus dñs ⁊ humilia reſpicit et alta a longe cognoſcit. Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me et ſup irā inimicorꝫ meorꝫ extendiſti manū tuā: et ſaluū me fecit dextera tua. Dñs retribuet pro me: dñe mīa tua in ſeculū: opa manuū tuarꝫ ne deſpicias. Gloria. an. In conſpectu angelorꝫ pſallam tibi deus meus. ps̄. clx.

Domine pbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā ⁊ reſurrectionē meam. Intellexiſti cogitatiōes meas delonge: ſemitā meā et funiculū meum inueſtigaſti. Et omnes vias meas preuidiſti: qr nō eſt ſermo i ligua mea. Ecce dñe tu cognouiſti oīa nouiſſima et antiqua: tu formaſti me ⁊ poſuiſti ſup me manū tuā. Mirabilis facta eſt ſciētia tua ex me: confortata eſt ⁊ nō potero ad eam. Quo ibo a ſpū tuo: et quo a facie tua fugiā. Si aſcendero in celū tu illic es: ſi deſcēdero ad iſernū ades. Si ſūpſero pēnas meas diluculo: et hitauero in extremis maris. Etenī illic man⁹ tua deducet me: et tenebit me dextera tua. Et dixi forſitā tenebre cōculcabunt me: et nox illuīatio mea ī deliciis meis. Quia tenebre nō obſcurabūtur a te: ⁊ nox ſicut dies illuīabitur / ſicut tenebre eius ita et lumen eius. Quia tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de vtero matris mee. Cōfitebor tibi qꝛ terribiliter magnificat⁹ es: mirabilia opa tua ⁊ aīa mea cognoſcet nimis. Non eſt occultatū os meū a te qd feciſti in occulto: et ſubſtātia mea in īferioribꝫ terre. Imꝑfectū meū viderūt oculi tui et in libro tuo oēs ſcribentur: dies formabūtur ⁊ nemo in eis. Michi aūt nimis honorificati ſūt amici tui de⁹: nimis ꝯfortatus eſt principatus eorum. Dinumerabo eos ⁊ ſuper arenā multiplicabūtur: exurrexi ⁊ adhuc ſū tecum. Si occideris deus pctōres: viri ſanguinum declinate a me. Quia dicitis in cogitatiōe accipiāt in vanitate ciuitates ſuas. Nōne q̇ oderūt te dñe oderā: et ſuꝑ inimicos tuos tabeſcebam. Perfecto odio oderā illos: inimici facti ſūt michi. Proba me de⁹ et ſcito cor meū: interroga me et cognoſce ſemitas meas. Et vide ſi via iniq̇tatis in me eſt: et deduc me ī via eterna. Gloria. an. Dñe ꝓbaſti me et cognouiſti me. ps. clxi.

Eripe me dñe ab hoīe malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerūt iniq̇tates in corde: tota die cōſtituebāt p̄lia. Acuerūt liguas ſuas ſicut ſerpētes: venenū aſpidū ſub labiis eoꝝ. Cuſtodi me dñe de manu pctōris: ⁊ ab hoībꝫ iniq̇s eripe me. Qui cogitauerūt ſupplātare greſſus meos: abſcōderūt ſuꝑbi laq̄um michi. Et funes extēderūt in laqueum: iuxta iter ſcandalū poſuerūt michi. Dixi dño de⁹ me⁹ es tu: exaudi dñe vocē dep̄cationis mee. Dñe dñe virt⁹ ſalutꝭ mee: obūbraſti ſuꝑ caput meū in die belli. Non tradas me dñe a deſyderio meo pctōri: cogitauerunt cōtra me ne derelinq̄s me ne forte exaltentur. Caput circuit⁹ eoꝝ: labor labi oꝛum ipſoꝝ opiet eos. Cadent ſuper eos carbones: in ignē deiicies eos: i miſeriis nō ſubſiſtēt. Vir liguoſus nō dirigetur in terra: virū iniuſtū mala capiēt i interitu. Cognoui qꝛ faciet dñs iudiciū inopis: et vindictā pauperꝝ. Verūtamen iuſti confitebūtur noi tuo: et habitabūt recti cū vultu tuo. Gloria patri. an. A viro iniquo libera me dñe. ps. cxl.

Domine clamaui ad te exaudi me: intēde voci mee cū clamauero ad te. Dirigatur oīo mea ſicut incenſu in cōſpectu tuo: eleuatio manuū meaꝝ ſacrificiū veſpertinū. Pone dñe cuſtodiā oꝛi meo: et hoſtiū circūſtātie labiis meis. Nō declīes coꝛ meū in vba malicie: ad excuſandas excuſationes in pctis. Cū hoibꝫ opantibꝫ iniqtatē: et nō cōmunicabo cum electis eoꝝ. Corripiet me iuſtꝰ in mia et icrepabit me: oleū autem pctōris nō impiguet caput meū. Qm adhuc ⁊ oīo mea in bñplacitis eoꝝ: abſoꝛpti ſūt iūcti petre iudices eoꝝ. Audiēt vba mea qm potuerunt: ſicut craſſitudo terre erupta ē ſup terrā. Diſſipata ſūt oſſa nrā ſecꝰ infernū qꝛ ad te dñe dñe oculi mei: in te ſꝑaui nō auferas aiaꝫ meā. Cuſtodi me a laqueo quē ſtatuerūt m: et a ſcādalis opantiū iniqtatē. Cadēt in retiaculo eiꝰ pctōres: ſingulariter ſum ego donec tranſeā. Glia. an. Dñe clamaui ad te: et exaudi me. ps. cxli.

Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dominū dꝑcatꝰ ſū. Effundo in conſpectu eius orationē meā: et tribulationē meam ante ipm pnūcio. In deficiēdo ex me ſpiritū meū: et tu cognouiſti ſemitas meas. In via hac qua ambulabam: abſcōderūt laqueum michi. Conſyderabā ad dexterā ⁊ videbā: ⁊ nō erat qui cognoſceret me. Periit fuga a me: et non eſt q reqrat aiam meam. Clamaui ad te dñe: dixi tu es ſpes mea portio mea in terra viuentiū. Intēde ad dꝑcationē meā: qꝛ huiliatus ſū nimis. Libera me a perſequētibꝫ me: qr confortati ſũt ſuper me. Educ de cuſtodia animam meã ad confitendum nomini tuo: me expectãt iuſti donec retribuas michi. Gloria. an. Portio mea dñe ſit in terra viuentium. Capitl. Dñs autẽ dirigat. ym.

Plaſmator hois deus q̃ cuncta ſolꝰ ordinãs: humum iubes pducere reptantis et fere genꝰ. Qui magna rerũ corpa dictu iubentis viuida: vt ſeruiãt p ordinẽ ſubdẽs dediſti hoi. Repelle a ſeruis tuis quidqd per imũdiciã aut moribus ſe ſuggerit aut actibꝫ ſe iterſerit. Da gaudiorꝫ pmia da gratiarũ munera: diſſolue litis vincula aſtringe pacis federa. Preſta pr̃ piiſ. ỽ. Dirigatur. Per eſtatẽ. ym. Lucis creator ỽ. Dirigat. an. Suſcepit deus iſrl puerũ ſuũ ſicut locutus eſt abrahã ⁊ ſemini eiꝰ et exaltauit humiles vſqꝫ in ſeclm. ps. Magnĩ. Preces ⁊c vt ſ in .ii. fe ad mat.

Non dr̃ ad vẽs iſte ps. cxlii.

Domine exaudi orõnẽ meam auribꝫ percipe obſecrationẽ meam in veritate tua: exaudi me in tua iuſticia. Et nõ intres in iudicium cũ ſeruo tuo: quia non iuſtificabitur in cõſpectu tuo oĩs viuens. Quia perſecutus eſt inimicꝰ animã meã: humiliauit i terra vitam meam. Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi: et anxiatꝰ eſt ſuper me ſpũs meꝰ: in me turbatũ eſt cor meũ. Memor fui dierꝫ antiquorꝫ meditatꝰ ſũ in oĩbꝫ opibꝫ tuis: in factis manuum tuarꝫ meditabar. Expãdi manꝰ meas ad te: anima mea ſicut terra ſine aqua tibi. Velociter exaudi me dñe: defecit ſpũs meꝰ. Non auertas faciẽ tuam a me: et ſimilis ero deſcendentibꝫ in lacũ. Auditã fac michi mane miam tuã: qr in te ſperaui. Notam fac michi viam i qua ambulẽ: qr ad te leuaui aiam meam. Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi: doce me facere volũtatem tuam: qr deus meꝰ es tu. Spũs tuus bonꝰ deducet me in terram rectã: ppter nomẽ tuũ dñe viuificabis me in equitate tua. Educes de tribulatiõe aĩam meam : et in mĩa tua disꝑdes oẽs inimicos meos. Et perdes oẽs q̇ tribulãt aĩam meã : qm̃ ego seruꝰ tuꝰ sũ. ¶ Sabbõ ad vps. ps. cxliii.

Benedictus dñs deꝰ meꝰ qui docet manꝰ meas ad preliũ : et digitos meos ad bellũ. Misericordia mea et refugium meũ : susceptor meꝰ et liberator meꝰ. Protector meus et in ipõ speraui : q̇ subdit populũ meũ sub me. Dñe q̇d est hõ q̄ innotuisti ei : aut filiꝰ hoīs q̄ reputas eum? Homo vanitati similis factus ẽ : dies eiꝰ sicut vmbra pretereũt. Dñe inclina celos tuos ⁊ descẽde : tãge mõtes ⁊ fumigabũt. Fulgura choruscationẽ et dissipabis eos : emitte sagittas tuas et conturbabis eos. Emitte manũ tuã de alto eripe me ⁊ libera me de aq̇s multis : ⁊ de manu filioꝝ alienoꝝ. Quoꝝ os locutũ est vanitatem : et dextera eoꝝ dextera iniq̇tatis. Deus canticũ nouũ cãtabo tibi : in psalterio decacordo psallã tibi. Qui das salutẽ regibꝫ qui redemisti dauid seruũ tuũ : de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filioꝝ alienoꝝ quoꝝ os locutũ est vanitatem : et dextera eoꝝ dextera iniq̇tatis. Quoꝝ filii : sicut nouelle plãtatiões in iuuẽtute sua. Filie eoꝝ ꝯposite : circũornate vt similitudo tẽpli. Promptuaria eoꝝ plena : eructãtia ex hoc in illud. Oues eoꝝ fetose abũdantes in egressibꝫ suis : boues eoꝝ crasse. Non est ruina macerie neqꝫ transitꝰ : neqꝫ clamor in plateis eoꝝ. Beatum dixerunt populũ cui hec sunt : btũs ppłs cuius dñs deꝰ eius. Gloria. An. Benedictus dñs deus meus. ps. cxliiii.

Exaltabo te deꝰ meus rex et bñdicã noi tuo : in sclm̃ et in sclm̃ scli. Per singulos dies bñdicã tibi : ⁊ laudabo nomẽ tuũ in sclm̃ et in sclm̃ scli. Magnꝰ dñs et laudabilis nimis : et magnitudinis eiꝰ non est finis. Generatio ⁊ gñatio laudabit opa tua : et potẽtiã tuã ꝓnũciabũt. Magnificẽtiã glie scitatis tue loquẽtur : et mirabilia tua narrabunt

Et ꝟtutē terribiliū tuoꝝ dicent: et magnitudinē tuā narrabūt. Memoriā abūdātie ſuauitatꝭ tue eructabūt: et iuſticia tua exultabunt. Miſerator ⁊ miſericors dñs: patiēs ⁊ multū miſericors. Suauis dñs vniuerſis: ⁊ miſerationēs eius ſuper oīa opa eius. Confiteātur tibi dñe oīa opa tua: et ſācti tui bñdicāt tibi. Gloriā regni tui dicēt: et potētiam tuam loquētur. ꝟ Ut notā faciāt filiis hoim potentiā tuam: ⁊ gliam magnificētie regni tui. Regnū tuū regnū oīm ſeculoꝝ: et dñatio tua in oī generatiōe ⁊ generationem. Fidelis dñs in omnibus verbis ſuis: et ſctūs in oībꝫ operibꝫ ſuis. Alleuat dñs oēs qui corruunt: et erigit oēs eliſos. Oculi oīm in te ſperāt dñe: et tu das eſcam illoꝝ in tēpore opportuno. Aperis tu manum tuā: et imples oē aial bñdictione. Iuſtus dñs in oibus viis ſuis: et ſctūs in oibꝫ opibus ſuis. Prope eſt dñs omnibꝫ inuocātibꝫ eū: oibꝫ inuocātibꝫ eū in veritate. Voluntatem timētium ſe faciet et deꝑcationē eoꝝ exaudiet: et ſaluos faciet eos. Cuſtodit dñs oēs diligētes ſe: et oēs pctōres diſperdet. Laudationē dñi loquētur os meū: et bñdicat ois caro nōi ſancto eius in ſeculū: et in ſeculū ſeculi. Gloria patri. an. In eternū et ī ſcĩm ſeculi. ꝑ. clx vii.

Lauda aīa mea dñm: laudabo dñm in vita mea: pſallaꝫ deo meo q̄diu fuero. Nolite confidere in principibꝫ: nec ī filiis hoim in quibꝫ nō eſt ſal9. Exibit ſpūs eius et reuertet̄ in terram ſuā: in illa die peribūt oēs cogitationes eoꝝ. Beatus cui9 deus iacob adiutor eius: ſpes eius in dño deo ipius qui fecit celū ⁊ terrā: mare et oia que in eis ſunt. Qui cuſtodit veritatē in ſeculū facit iudiciū iniuriā patientibꝫ: dat eſcam eſurientibꝫ. Dñs ſoluit compeditos: dñs illuminat cecos. Dñs erigit eliſos: dñs dirigit iuſtos. Dñs cuſtodit aduenas pupillū ⁊ viduam ſuſcipiet: et vias peccatoꝝ diſperdet. Regnabit dñs in ſecula deus tuꝰ ſyon: in generatione et generationem. Gloria pa. an. Laudabo deū meum in vita mea. ps. cxlvi.

Laudate dñm qm̄ bonꝰ eſt pſalmus: deo noſtro ſit iocūda decoraq; laudatio. Edificans hieruſalē dñs: diſperſiones iſraelis cōgregabit. Qui ſanat cōtritos corde: et alligat contritiones eoꝝ. Qui numerat multitudinē ſtellaꝝ: et oībꝫ eis nomina vocat. Magnus dñs noſter et magna virtꝰ eius: et ſapiētie eius nō eſt numerꝰ. Suſcipiēs māſuetos dñs: humilians aūt pctōres: vſq; ad terrā. Precinite dño in cōfeſſione: pſallite deo noſtro ī cythara. Qui operit celū nubibꝫ: et parat terre pluuiā. Qui pducit ī mōtibꝫ fenū: et herbā ſeruituti hoīm. Qui dat iumētis eſcā ipſoꝝ: et pullis coruoꝝ inuocātibꝫ eū. Non ī fortitudie eq̇ volūtatē habebit: nec ī tybiis viri bñplacitū erit ei. Beneplacitū eſt dño ſup timētes eū: et ī eis qui ſperāt ſup mīa eius. Gloria. an. Deo noſtro iocunda ſit laudatio. ps. cxlvii.

Lauda hieruſalem dñm: lauda deū tuū ſyon. Qm̄ cōfortauit ſeras portaꝝ tuarum: benedixit filiis tuis in te. Qui poſuit fines tuos pacē: et adipe frumēti ſaciat te. Qui emittit eloquiū ſuū terre: velociter currit ſmo eius. Qui dat niuē ſicut lanam: nebulā ſicut cinerem ſpargit. Mittit criſtallum ſuā ſicut buccellas: ante faciē frigoris eiꝰ quis ſuſtinebit. Emittet verbū ſuū et liq̇faciet ea: flabit ſpūs eiꝰ et fluēt aq̄. Qui annūciat verbū ſuū iacob: iuſticias et iudicia ſua iſrael. Non fecit taliter oī natiōi: et iudicia ſua non manifeſtauit eis. Gloria patri. an. Lauda hieruſalem dñm. Capl'm.

Benedictus deus et pater dñi noſtri ieſu xp̄i: pater miſericordiaꝝ et deꝰ totius cōſolationis: qui cōſolatur nos in oī tribulatiōe nrā. R̄. Deo grās. Hoc capl'm dr̄ in ſabbis a vēs a Dñe ne in ira vſq; ad .xl. et a Deꝰ oīum vſq; ad aduē. niſi qn̄ de dñica agitur. Hic ſequēs yꝰ dr̄ ad veſpas in ſabbis ☩ Dñe ne in ira vſqȝ ad xl. quãdo de dñica agitur. Hyꝰ

Deꝰ creator oĩm poliqȝ rector veſtiẽs diẽ decoro luĩe noctẽ ſoporis gratia. Artus ſolutos vt qes reddat labori vſui mẽteſqȝ feſſas alleuet luctuſqȝ ſoluat anxios. Grates pacto iam die: et noctꝫ exortu pces votis reos vt adiuues: hymnũ canẽtes ſoluimus. Te cordis ima ↄcinãt te vox canora cõcrepet, te diligat caſtus amor, te mẽs adoret ſobria. Ut cũ ꝓfundo clauſerit diẽ caligo noctiũ: fides tenebras neſciat: et nox fidei luceat. Dormire mentẽ ne ſinas dormire culpa nouerit caſtos fides refrigerãs ſõni vaporẽ tẽperet. Exuta ſenſu lubrico te cordis alta ſõniẽt: ne hoſtis inuidi dolo pauor q̇etos ſuſcitet. Chriſtum rogemus et patrẽ, xp̄i patriſqȝ ſpm̄ vnũ potẽs ꝑ oia foue precãtes trinitas. Amen. V. Veſptina orõ aſcendat ad te dñe. R. Et deſcendat ſuꝑ nos miſericordia tua. Sequens yꝰ dicitur in ſabbatis ad veſpas ☩ Deus oĩm vſqȝ ad aduentũ dñi qñ de dñica agit̃. yꝰ.

O Lux beata trinitas et pricipalis vnitas iam ſol recedit igneꝰ infunde lumẽ cordibꝫ. Te mane laudũ carmĩe: te dep̄cemur veſperi te nrã ſupplex glia: ꝑ cũcta laudet ſcła. Deo patri ſit glia eiuſqȝ ſoli filio cum ſpũ paclito ⁊ nũc ⁊ i ꝑpetuũ Amẽ. V. Veſptina orõ. Et dĩ an. vt decet. Luce. ii. ps. clxx.

Magnificat: aĩa mea dñm. Et exultauit ſps meus: in deo ſalutari meo. Quia reſpexit humilitatẽ ancille ſue: ecce eñ ex hoc beatã me dicẽt oẽs gñationes. Quia fecit michi magna q̇ potẽs eſt: et ſcm̄ nomẽ eius. Et mia eius a progenie in progenies: timẽtibus eum. Fecit potentiã in brachio ſuo: diſperſit ſuꝑbos mẽte cordis ſui. Depoſuit potentes de ſede: et exaltauit humiles. Eſurientes ĩpleuit bonis: et diuites dimiſit inanes. Suſcepit iſrł puerũ ſuũ: recordatꝰ miſericordie ſue. Sicut locutꝰ eſt ad patres noſtros: abraham et ſemini eiꝰ in ſecula. Gloria.

Ad complet. dr̄ Pater nr̄ et Aue maria. Incipiat ſacerdos.

Conuerte nos deus ſalutaris noſter. Et auerte irā tuā a nobis. Deus in adiutoriū meum intende. Dñe ad adiuuan. Cum inuocarē exaudiuit me de⁹ iuſticie mee in tribulatiōe dilataſti m̄. Miſerere mei: ⁊ exaudi orationem meam. Filii hoim̄ vſqꝫquo graui corde: vt qd̄ diligitis vanitatē et queritis mēdaciū. Et ſcitote qm̄ mirificauit dñs ſcm̄ ſuū: dñs exaudiet me cū clamauero ad eum. Iraſcimini et nolite peccare q̄ dicitis in cordibꝫ veſtris et in cubilibus veſtris compūgimini. Sacrificate ſacrificiū iuſticie ⁊ ſperate in dño: multi dicūt quis oſtendit nobis bona? Signatum eſt ſup nos lumē vult⁹ tui dñe: dediſti leticiā in corde meo. A fructu frumēti vini ⁊ olei ſui: multiplicati ſūt. In pace in idipſm̄: dormiā ⁊ reqeſcā. Qm̄ tu dñe ſingulariter in ſpe: cōſtituiſti me. Gloria

In te dñe ſperaui non ꝯfundar in eternum: in iuſticia tua libera me. Inclina ad me aurē tuā: accelera vt eruas me. Eſto michi in deū ꝓtectorē: et in domū refugii vt ſaluū me facias. Qm̄ fortitudo mea et refugiū meū es tu: et propter nomē tuū deduces me et enutries me. Educes me de laqō quē abſcōderūt michi: qm̄ tu es ꝓtector meus. In manus tuas cōmendo ſpiritū meū: redemiſti me dñe de⁹ veritatis. Gloria.

Qui habitat in adiutorio altiſſimi: in protectione dei celi cōmorabitur. Dicet dño ſuſceptor meus es tu et refugiū meū: deus me⁹ ſperabo in eū. Qm̄ ipſe liberauit me de laqō venātiū: et a ꝟbo aſpero. Scapulis ſuis obūbrabit tibi: et ſub pēnis eius ſperabis. Scuto circūdabit te veritas eius: nō timebis a timore nocturno. A ſagitta volante in die a negocio perāmbulante in tenebris: ab incurſu et demonio meridiano. Cadēt a latere tuo mil le et decem milia a dextris tuis: ad te aūt nō appropinquabit. Verūtamē oculis tuis cōſyderabis: et retributionem pctōꝝ videbis. Qm̄ tu es dn̄e ſpes mea: altiſſimū poſuiſti refugiū tuum. Non accedet ad te malū: et flagellū nō appropinquabit tabernaculo tuo. Qm̄ angelis ſuis mādauit de te: vt cuſtodiāt te in oībꝫ viis tuis. In manibꝫ portabūt te: ne forte offendas ad lapidem pedē tuū. Sup aſpidē et baſiliſcum ambulabis: et cōculcabis leonē ⁊ draconē. Qm̄ in me ſperauit liberabo eū: ptegā eū qm̄ cognouit nomē meū. Clamauit ad me et ego exaudiā eū, cū ipſo ſū i tribulatiōe: eripiā eū et glificabo eū. Lōgitudine dierꝫ replebo eū: ⁊ oſtēdā illi ſalutare meū. Glia.

Ecce nūc bn̄dicite dn̄m oēs ſerui dn̄i. Qui ſtatis i domo dn̄i: in atriis domus dei nr̄i. In noctibꝫ extollite man⁹ veſtras in ſancta: et bn̄dicite dn̄m. Bn̄dicat te dn̄s ex ſyon: qui fecit celum ⁊ terram. Gloria pa.

an. Miſerere michi dn̄e et exaudi orōnem meam. Hec predicta an. dr̄ ſup hos pſos per totū aduentū. Et a craſtino oct̄ ephie vſqꝫ ad xl. Et a dn̄ica i paſſiōe vſqꝫ ad cenā dn̄i. et a craſtio ſcē trinitatis vſqꝫ ad aduentū dn̄i. niſi i feſtis et in oct̄ btē marie: in feſtis reliqaꝝ ⁊ oim ſcōꝝ. cp̄.

Tu in nobis es dn̄e: et nomē ſctm̄ tuū inuocatū eſt ſup nos: ne derelinquas nos dn̄e deus noſter.

Hoc cp̄m dicitur ad completor̄. per totum annum: niſi a cena dn̄i vſqꝫ ad oct̄ paſche. Hy⁹.

Te lucis ante terminū rerū creator poſcim⁹: vt ſolita clementia ſis p̄ſul ad cuſtodiam. Procul recedāt ſōnia et noctiū fantaſmata: hoſtēqꝫ noſtrū cōprime ne polluantur corpora. Preſta pr̄ op̄s per ieſum xp̄m dn̄m qui tecū in perpetuū regnat cū ſcō ſpū. Am̄.

℣. Cuſtodi nos dn̄e. Vt pupillam oculi ſub vmbra alaꝝ tuaꝝ protege nos. Luce. ii. ꝑ. clxxv.

Nunc dimittis ſeruum tuū dn̄e: ſcdm verbū tuū in pace. Quia viderunt oculi mei: ſalutare tuum.

Qđ parasti: ante faciẽ oĩm ppłoꝝ. Lumẽ ad reuelationẽ gentiũ: et gliam plebis tue isrł. Glia. an. Ueni dñe visitare nos in pace vt letemur corã te corde pfecto. Kyrie el. sꝫ Sequãtur ꝓces. Hoc cõpleť nõ mutať in aduẽtu nisi i festis duplicibꝫ īfra aduẽ. cõtigẽ. tũc eñi mutať yꝰ solũmõ et dř yꝰ Saluator. Et nisi in cõmẽoratiõe btẽ marie cũ infra aduentũ celebrata fuerit/ tũc tñ in fine ym. dř Glia tibi dñe qui natus

¶ In vigilia nati. dñi ad cõpletꝫ sup ps. an. Estote parati siles hoibꝫ expectãtibꝫ dñm quando reuertatur a nuptiis. ps. Cum inuocarẽ. et cẽ ps cõsueti. Cpm Tu in nob. Queriť vtrum aliqñ dř aliꝰ cantꝰ i choro Sap sup ym. Saluator: ꝙ iste cantus subsequẽs? Rñsuz est ꝙ nõ nisi in tribꝫ diebꝫ in ebdo. nati. videlꝫ i die scĩ stephani/ s. iohis et scõꝝ innocẽtiũ qui sunt extra regulã. In qbꝫ ois cantꝰ quorũcũqꝫ ym. põt variari ꝓ voluntate incipiẽtis ꝓp tres solẽnitates sibi celebratas et ab antiquo permissas: scꝫ leuitaꝝ sacerdotũ et

Saluator puerorꝫ. hyꝰ mũdi dñe qui nos saluasti hodie: i hac nocte nos protege et salua omni tempore. Adesto nũc ꝓpicius: et parce supplicantibus tu dele nostra crimina: tu tenebras illumina. Ne mentem somnus opprimat: nec hostis nos surripiat: nec vllis caro petimꝰ cõmaculeť sordibus. Te reformator sensuum votis ꝓcamur cordiũ vt puri castis mentibꝫ surgamus a cubilibus. Deo patri sit gloria eiusqꝫ soli filio cũ spũ paraclito ⁊ nũc et in perpetuum. Amen. ℣. Custodi nos. Hic yꝰ dř ad cõpleť quotidie vsqꝫ ad oct. ephie et in ipsis oct. et in oibus festis duplicibꝫ ab oct. ephie vsqꝫ ad primã dñicam. xl. Et a penth. vsqꝫ ad vigiliã nati. dñi. Diciť in vigilia pẽthe. et per ipsiꝰ ebdõ scilꝫ in qnta ⁊ i sexta fẽ ⁊ sabbõ. Et quotidie per oct. et in octa. assũptiõis ⁊ natiuitatis btẽ marie et dedicationis ecclie: siue de oct. sit festiuium siue de aliquo scõ ix. lec. Et per oct. corporis xpi: vbi siũt cũ regimine chori. An. Uigilate oẽs et orate nescitis eñi quãdo tps sit. vigilate ergo nescitis qñ dñs domꝰ veniet. sero an media nocte: an gallicantu an mane: ne cũ venerit repẽte: inueniat vos dormiẽtes. ps. Nũc dimittis. Preces ꝛ cetera q̃ ad cõplet̃ pertinẽt ſunt exequenda

¶ In die natiuitatis dñi ad cõplet̃ ſup ps. an. Natus eſt nobis hodie ſaluator qui eſt chriſt⁹ dñs in ciuitate dauid. ps. Cum inuocarẽ. Cp. Tu in nob. y⁹. Saluator. ℣. Cuſtodi n̄. an. Alleluya verbũ caro factuꝫ eſt allã et habitauit i nobis allã allã. ps. Nũc dimitt̃. Preces et c̃ vt ſupra. Hoc cõplet̃ nõ mutatur vſqꝫ ad circũciſionẽ. An. vero ſup Nũc dimittis dr̃ vſqꝫ ad vigiliã epy.

¶ In die circũciſionis dñi ad ꝯplet̃. an. Nato dño angeloꝝ chori canebant dicentes: ſalus deo noſtro ſedenti ſup thronũ et agno. ps. Cum inuoca. Cp. Tu in nobis. y⁹. Saluator. ℣. Cuſtodi nos an. Allã vbũ ca. ps. Nũc di. Preces et c̃ q̃ ad cõplet̃ ꝑtinent expleãtur. Hoc ꝯplet̃ nõ mutat̃ vſqꝫ ad vigi. epy.

¶ In vigil̃ ephie ad cõplet̃ ſup ps. ã. Lux de luce apparuiſti chriſte cui magi munera offerunt allã allã alleluya. ps. Cũ inuoca. Cap. Tu i nobis. y⁹. Saluator ℣. Cuſtodi nos. an. Alleluya: omnes de ſaba venient alleluya aurum et thus deferentes allã allã. ps. Nũc di. Hoc cõplet̃ nõ mutat̃ per totã oc.

¶ In craſtino oct̃ epy. ad ꝯpl. ã. Miſerẽ. ps. Cũ inuo. cp. Tu in nob. y⁹. Te lucis. ℣. Cuſtodi nos an. Salua nos dñe vigilantes cuſtodi nos dormiẽtes vt vigilemus cũ chriſto et requieſcamus in pace. ps. Nũc dimitt̃. Preces et c̃ que ad cõplet̃ pertinent: expleãtur. Hoc cõplet̃ dr̃ a craſtĩo oct̃ ephie vſqꝫ ad. xl. Et a craſtino ſctẽ trinitat̃ vſqꝫ ad aduẽtum dñi. niſi in feſtis duplicibꝫ Et per oct̃ aſſũptionis ꝛ nati. bt̃e marie et dedicationis eccl̃ie. et niſi in cõmemora. bt̃e marie.

¶ Dñica prima xl. ad cõpleto. ſup ps. an. Signatũ eſt ſuper nos lumen vultus tui dñe deus dediſti leticiã in corde meo. ps. Cũ inuo. Cp. Tu in nobis Clericus. R. In pace. Chorus ꝯſequat̃. In idipſm. Dormiã et requieſcã. Cleric⁹. ℣. Si dedero ſomnũ oculis meis ꝛ palpebris meis dormitationem. Chorus. Dormiã ꝛ requieſcã. Clericus. Gloria patri et filio ꝛ ſpũiſctõ. Chorus. In pace. ꝛc. Hymn⁹.

Q̄d paraſti: ante faciē oīm pplo꞉ꝝ. Lumē ad reuelationē gentiū: et gliam plebis tue iſrł. Glia. an. Veni dn̄e viſitare nos in pace vt letemur corā te corde pfecto. Kyrie el. ꝛc. Sequātur p̄ces. Hoc cōplet̄ nō mutat̄ in aduētu niſi ī feſtis duplicibꝫ īfra aduē. cōtigē. tūc enī mutat̄ yꝰ ſolūmō et dī yꝰ Saluator. Et niſi in cōmemoratiōe btē marie cū infra aduentū celebrata fuerit/ tūc tm̄ in fine ymni dī Glia tibi dn̄e qui natus

¶ In vigilia nati. dn̄i ad cōplet̄ ſup p̄s. an. Eſtote parati ſicꝫ hoībꝫ expectātibꝫ dn̄m quando reuertatur a nuptiis. p̄s. Cum inuocarē. et c̄i p̄i ꝯſueti. Cp̄m Tu in nob̄. Queriť vtrum aliqn̄ dī aliꝰ cantꝰ ī choro Saꝝ ſup ymn. Saluator: ꝙ iſte cantus ſubſequēs ? Rn̄ſuꝫ eſt ꝙ nō niſi in tribꝫ diebꝫ in ebdo. nati. videlꝫ ī die ſcī ſtephani/ ſ. iohīs et ſcōꝝ innocētiū qui ſunt extra regulā. In q̄bꝫ oīs cantꝰ quorū cūqꝫ ymn. pōt variari ꝓ volūtate incipiētis pꝰ tres ſolēnitates ibi celebratas et ab antiquo permiſſas: ſcꝫ leuitaꝝ ſacerdotū et puerꝝ. Hyꝰ

Saluator mūdi dn̄e qui nos ſaluaſti hodie: ī hac nocte nos protege et ſalua omni tempore. Adeſto nūc ꝓpicius: et parce ſupplicantibus tu dele noſtra crimina: tu tenebras illumina. Ne mentem ſomnus opprimat: nec hoſtis nos ſurripiat: nec vllis caro petimꝰ cōmaculet̄ ſordibus. Te reformator ſenſuum votis p̄camur cordiū vt puri caſtis mentibꝫ ſurgamus a cubilibus. Deo patri ſit gloria eiuſqꝫ ſoli filio cū ſpū paraclito ⁊ nūc et in perpetuum. Amen. V. Cuſtodi nos. Hic yꝰ dī ad cōplet̄ quotidie vſqꝫ ad oct̄ ephie et in ipſis oct̄ et in oībus feſtis duplicibꝫ ab oct̄ ephie vſqꝫ ad primā dn̄icam. xl. Et a penth. vſqꝫ ad vigiliā nati. dn̄i. Dicit̄ in vigilia pēthe. et per ipſiꝰ ebdō ſcilꝫ in q̄nta ⁊ ī ſexta ſ̄e ⁊ ſabbō. Et quotidie per oct̄ et in octa. aſſūptiōis ⁊ natiuitatis btē marie et dedicationis eccl'ie: ſiue de oct̄ fit ſeruitium ſiue de aliquo ſc̄tō ix. lec. Et per oct̄ corporis xp̄i: vbi fiūt cū regimine chori. An. Vigilate oēs et orate neſcitꝫ enī quādo tp̄s ſit. vigilate ergo neſcitis qn̄ dn̄s domꝰ veniet. ſero an media nocte: an gallicantu an mane: ne cū venerit repēte: inueniat vos dormiētes. ps. Nūc dimittis. Preces ꝛ cetera q̄ ad cōplet̄ pertinēt ſunt exequenda.

¶ In die natiuitatis dn̄i ad cōplet̄ ſup ps. an. Natus eſt nobis hodie ſaluator qui eſt chriſtꝰ dn̄s in ciuitate dauid. ps. Cum inuocarē. Cp̄. Tu in nob. ym. Saluator. ꝟ. Cuſtodi n̄. an. Alleluya verbū caro factū eſt allā et habitauit i nobis allā allā. ps. Nūc dimitt̄. Preces et c̄ vt ſupra. Hoc cōplet̄ nō mutatur vſq3 ad circūciſionē. An. vero ſup Nūc dimittis dr̄ vſq3 ad vigiliā epy.

¶ In die circūciſionis dn̄i ad cōplet̄. an. Nato dn̄o angelorū chori canebant dicentes: ſalus deo noſtro ſedenti ſup thronū et agno. ps. Cum inuoca. Cp̄. Tu in nobis. ym. Saluator. ꝟ. Cuſtodi nos an. Allā vbū ca. ps. Nūc di. Preces et c̄ q̄ ad cōplet̄ ꝑtinent expleātur. Hoc cōplet̄ nō mutat̄ vſq3 ad vigi. epy.

¶ In vigil̄ epiphie ad cōplet̄ ſup ps. ā. Lux de luce apparuiſti chriſte cui magi munera offerunt allā allā alleluya. ps. Cū inuoca. Cp̄. Tu i nobis. ym. Saluator. ꝟ. Cuſtodi nos. an. Alleluya: omnes de ſaba venient alleluya aurum et thus deferentes allā allā. ps. Nūc di. Hoc cōplet̄ nō mutat̄ per totā oc.

¶ In craſtino oct̄ epy. ad cōpl̄. ā. Miſerē. ps. Cū inuo. cp̄. Tu in nob. ym. Te lucis. ꝟ. Cuſtodi nos an. Salua nos dn̄e vigilantes cuſtodi nos dormiētes vt vigilemus cū chriſto et requieſcamus in pace. ps. Nūc dimitt̄. Preces et c̄ que ad cōplet̄ pertinent: expleātur. Hoc cōplet̄ dr̄ a craſtino oct̄ epiphie vſq3 ad. xl. Et a craſtino ſcē trinitat̄ vſq3 ad aduentum dn̄i. niſi in feſtis duplicibꝫ Et per oct̄ aſſūptionis ꝛ nati. btē marie et dedicationis eccl̄ie. et niſi in cōmemora. btē marie.

¶ Dn̄ica prima. xl. ad cōpleto. ſup ps. an. Signatū eſt ſuper nos lumen vultus tui dn̄e deus dediſti leticiā in corde meo. ps. Cū inuo. Cp̄. Tu in nobis Clericus. R. In pace. Chorus pſequat̄. In idipm. Dormiā et requieſcā. Clericꝰ. ꝟ. Si dedero ſomnū oculis meis ꝛ palpebris meis dormitationem. Chorus. Dormiā ꝛ requieſcā. Clericus. Gloria patri et filio ꝛ ſpūiſctō. Chorus. In pace. ꝛc. Hymnꝰ.

Christe q̄ lux es et dies noctis tenebras detegis: lucisqꝫ lumē crederis: lumē beatū predicās. Precamur scē dn̄e defende nos in hac nocte: sit nobis in te requies: quietā noctē tribue. Ne grauis somnꝰ irruat: nec hostis nos surripiat: nec caro illi cōsentiens nos tibi reos statuat. Oculi sōnum capiāt cor ad te semp vigilet: dextera tua ꝓtegat famulos q̄ te diligūt. Defensor noster aspice insidiātes reprime: guberna tuos famulos quos sāguie mercatus es. Memento nostri dn̄e: in graui isto corpore q̄ es defensor aīe: adesto nob̄ dn̄e. Deo patri sit glīa eiꝰqꝫ soli filio: cū spū paraclito et nūc et in ꝑpetuū. Amen. ℣. Custodi nos do. an. Cū videris nudū operi eū et carnē tuam ne despexeris. tūc erūpet quasi mane lumē tuū et glīa dn̄i colliget te. ps. Nunc dimittis. Hec predicta an. videlꝫ Signatū est et ℟. In pace. et yꝰ. Christe q̄ lux. dicātur quotidie ad cōpletoriū vsqꝫ ad passionē dn̄i de quocūqꝫ sit seruitiū. an. vo sup Nunc dimittis: per xv. dies. Dn̄ica tercia. xl. ad cōplet. an. Signatū est. ps. Cū inuo. cap. Tu i no. ℟. In pace. yꝰ. Christe q̄ lux ℣. Custodi. ps. Nūc dimittis an. Media vita in morte sumꝰ quē querimꝰ adiutorē nisi te dn̄e qui pro pctīs nr̄is iuste irasceris Sancte deꝰ Scē fortis. Scē et misericors saluator amare morti ne tradas nos. ℣. Ne ꝓicias nos in tp̄e senectutis cū defecerit virtꝰ nr̄a ne derelinquas nos dn̄e. Sancte deꝰ. ℣. Noli claudere aures tuas ad preces nr̄as. Scē fortis. ℣. Qui cognoscis occulta cordis parce pctīs nr̄is. Sancte ⁊ misericors saluator: amare morti ne tradas nos. Hec an. dr̄ sup Nūc dimittis per xv. dies. ℣. vero nō dicitur nisi in sabbis et in dn̄icis et in festis. ix. lec. In festis duplicibꝫ ad vtrūqꝫ cōpletoriū in superiori gradu dicāt loco nec habitu mutato. ¶ Dn̄ica in passiōe ad cōpletoriū. an. Miserere. ps. Cū inuocarē. cap. Tu in nob. Clericꝰ ℟. In manꝰ tuas. Chorꝰ ꝓsequat. Dn̄e cōmendo spiritū meū. Clericus. ℣. Redemisti me dn̄e deus veritatis. Chorus. Commendo. Non dr̄ Glīa pa. Sed reincipiat clericus. In manus tuas.

Cultor dei memento te fontis et lavacri rorē subisse sanctum te crismate innovatum. Fac cum vocante somno castum petis cubile frontem locūqz cordis crucis figura signet. Crux pellit omne crimen fugiūt crucem tenebre: tali dicata signo mēs fluctuare nescit. Procul o procul vagantum portenta somniorum: procul esto pervicaci prestigiator astu. O tortuose serpens q̇ mille per meandros fraudesqz flexuosas agitas quieta corda. Discede christus hic est christus hic est liquesce signum quod ipse nosti damnat tuam catervam. Corpus licet fatiscens iaceat recline paululum christū tamen sub ipso meditabitur sopore. Gloria eterno patri et christo vero regi: paraclitoqz sancto et nunc et in ppetuum. Amen. ℣. Custodi nos dn̄e. ps. Nūc dimittis. an. O rex gloriose inter sanctos tuos qui semper es laudabilis et tamen ineffabilis tu in nobis es dn̄e et nomē sctm̄ tuum invocatum est super nos: ne derelinquas nos deus noster ut in die iudicii nos collocare digneris inter sanctos et electos tuos Rex benedicte. ℣. Rex benedicte tuos per prospera dirige servos. Inter. Et dr̄ usqz ad finē an. Alius ℣. Ut tergant miseras pia per ieiunia culpas. Rex benedicte. Alius ℣. Atqz colāt pure solennia mystica pasche. Inter sanctos et electos tuos: rex benedicte. Usqz ad finē an.

Hoc complet̄ dr̄ quotidie usqz ad cenam dn̄i supradicto modo de quocūqz fit servitium. Excepto q̄ in feriis non dicātur ℣℣. post Nunc dimittis. ita q̄ i sab. dicātur ℣. in superiori gradu. et in dn̄ica in scda forma. In do. ramis palm. ad utrūqz cōplet̄ in superiori gradu dicātur. Similiter fiat in duplicibus festis que infra passionē contingunt. et dicātur in quarta feria an̄ pascha i scda forma. Feria quinta in cena dn̄i ad complet̄ in primis inchoetur ab executore officii. an̄. Christus factus est. sine nota. ps. Cū invocarem. ps. In te dn̄e. ps. Ecce nunc. ps. Nūc dimittis sine Gloria pa. Post ps. tota dr̄ an. Christus factus est ꝑ nobis obediēs vſqȝ ad mortē mortem autē crucis. Deinde dicat ſacerdos Dñs vobiſcū. Et cum ſpū tuo.

Reſpice queſumus dñe ſuper hanc familiam tuam pro qua dñs noſter ieſus chriſtus non dubitauit manibus tradi nocentium et crucis ſubire tormentum. Que terminatur ſic. Qui tecum viuit ⁊c. Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Benedicamꝰ dño. Deo gr.

¶ Feria. vi. in die paraſceues ad complet. Incipiat ſacerdos an. ſine nota. Chriſtus factꝰ eſt. Et interim fiat genuflectio in choro. an. ⁊ cetera omnia fiant ſicut in die cene. ſine Dñs vob. et ſine Oremus. Et poſt pos ⁊ an. dicitur Pater noſter ⁊ Aue maria. et ps. Miſerere. ſine Gloria patri. cū proſtratione. Et finiatur completoriū ⁊ ſacerdote dicēte orōnem Reſpice queſumus dñe. ſine Dñs vobiſcum et ſine Oremꝰ. et ſine Qui te. et ſine Benedicamꝰ dño. Et ſic cōpleatur. ¶ Sabbato ſancto in vigilia paſche. pulſatis campanis duobus ſignis dupliciter vel tripliciter: incipiat ſacerdos Deus in adiuto. cū Gloria pa. Et cetera more ſolito. ſine Conuerte nos. An. incipiatur in ſuperiori gradu. Alla alla alla. ps. Cum inuocarem. ps. In te dñe. ps. Ecce nunc. ps. Nunc dimittis. Et dicunt hi pſalmi predicti ſub vna voce nullū ſpm exaltando. qḋ etiam obſeruetur quotidie vſqȝ ad oct. paſche ad complet. Finitis his cū Gloria tota dr̄ an. Deinde dr̄ Dñs vo. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Spiritum in nobis dñe tue caritatis infunde. vt quos ſacramentis paſchalibus ſatiaſti: tua facias pietate concordes. Per dñm. In vnitate eiuſdem. cū Dominus vobiſcū. et Benedicamus ſine alla: ad vtrūqȝ officiū. Et ſciendū eſt qȝ hec oro dicitur quotidie ad cōplet. vſqȝ ad oct. paſche. ¶ In die paſche ad cōpletoriū. Deus in adiutoriū. An. ⁊ pſal. ſicut in ſabbō. Repetita an. poſt pos: ſtatim incipiat a cantore. ℟. Hec dies quam fecit dñs: exultemus ⁊ letemur in ea. ſine neuma. Deinde dicat ſacerdos. ℣. In reſurrectione tua chriſte. ℟. Celi ⁊ terra letentur alleluya. Dñs vobiſcū. Et cum ſpū tuo. Oremus. Spiritum ī nobis. cū Dñs vobiſcū et bñdicam⁹ do. sine allã. Hoc eodẽ dĩ ꝯpleẽ per totã ebdõ. vsqȝ ad sabbatũ. ¶ Dñica in oct̃ pasche ad cõpletoriũ. Cõuerte nos et Deꝰ in adiutoriũ. an. Allã allã allã allã. ps. Cũ inuocã. In te dñe. Qui habitat. Ecce nũc. Cp̃m. Tu in nobis. Hyꝰ.

Iesu saluator seculi verbum pat̃s altissimi: lux lucis inuisibilis: custos tuorum peruigil. Tu fabricator omnium discretor atqȝ tempoꝝ fessa labore corpora noct̃ quiete recrea. Ut dum graui in corpore breui manemus tempore: sic caro nostra dormiat vt mens in christo vigilet. Te deprecamur supplices vt nos ab hoste liberes: ne valeat seducere tuo redẽptos sanguine.

Quesumus auctor oĩum: in hoc paschali gaudio: ab oĩ mortis impetu tuũ defende populũ. Gloria tibi dñe q̇ surrexisti a mortuis: cũ p̃re et sancto spũ in sempiterna secula. Amẽ. v. Custodi nos dñe. an. Allã resurrexit dñs alleluya sicut dixit vobis allã alleluya. ps. Nũc dimittis. Preces ⁊ c̃ que ad ꝯpleẽ pertinent explẽatur. Hoc ꝯpleẽ nõ mutatur vsqȝ ad ascẽsionẽ dñi de quocũqȝ fit seruitiũ: nisi qñ dĩ de sancta maria, tunc ei dĩ in fine ym. Quesum⁹ auct. cũ v. Glia tibi dñe qui na. Ita tñ ꝙ an. super ꝑs dĩ vsqȝ ad festũ sãcte trinitatis. ¶ In vigilia ascensionis dñi ad ꝯpleẽ sup ꝑs vt i oct̃ pasche. cp. Tu i nob. hꝰ.

Iesu nr̃a redẽptio amor et desyderium deus creator omniũ: homo in fine tempoꝝ. Que te vicit clementia vt ferres nostra crimina: crudelem mortem patiens vt nos a morte tolleres. Inferni claustra penetrans tuos captiuos redimens: victor triumpho nobili ad dextram patris residens. Ipsa te cogat pietas vt mala nr̃a supes parcẽdo et voti ꝯpotes nos tuo vultu saties. Tu esto nostrũ gaudiũ qui es futurus premiũ: sit nostra i te glia per cũcta sp̃ secla. Glia tibi dñe qui scãdis supra sydera: cũ patre ⁊ sctõ spũ in sempiterna secula. Amen. v. Custodi nos. an. Alleluya ascẽdens xp̃s in altum allã: captiuam duxit obediēs vſq; ad mort̄ mortem aut̄ crucis. Deinde dicat ſacerd̄ Dñs vobiſcū. Et cum ſpū tuo.

Reſpice queſumus dñe ſuper hanc familiam tuam pro qua dñs noſter ieſus chriſtus non dubitauit manibus tradi nocentium et crucis ſubire tormentum. Que terminet' ſic. Qui tecum viuit ⁊c. Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Benedicam' dño. Deo gr̄.

¶ Feria. vi. in die paraſceues ad complet'. Incipiat ſacerdos an. ſine nota. Chriſtus fact' eſt. Et interim fiat genuflectio in choro. an. ⁊ cetera omnia fiant ſicut in die cene. ſine Dñs vob. et ſine Oremus. Et poſt hos ⁊ an. dicitur Pater noſter ⁊ Aue maria. et pš Miſerere. ſine Gl'ia patri. cū proſtratione. Et finiatur completoriū a ſacerdote dicēte orōnem Reſpice queſumus dñe. ſine Dñs vobiſcum et ſine Oremus. et ſine Qui te. et ſine Benedicam' dño. Et ſic cōpleatur.

¶ Sabbato ſancto in vigilia paſche. pulſatis campanis duobus ſignis dupliciter vel tripliciter: incipiat ſacerdos Deus in adiuto. cū Gloria pa. Et cetera more ſolito. ſine Cōuerte nos. An. Incipiatur in ſuperiori gradu. Allā allā allā. pš. Cum inuocarem. pš. In te dñe. pš. Ecce nunc. pš. Nūc dimittis. Et dicunt' hi pſalmi predicti ſub vna voce nullā ſim exaltando. qđ etiam obſeruetur quotidie vſq; ad oct. paſche ad complet'. Finitis pš cū Gl'ia: tota dr̄ an. Deinde dr̄ Dñs vo. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Spiritum in nobis dñe tue caritatis infunde. vt quos ſacramētis paſchalibz ſatiaſti: tua facias pietate concordes. Per dñm. In vnitate eiuſdem. cū Dominus vobiſcū. et Bñdicamus ſine allā: ab executore officii. Et ſciendū eſt q hec oro dicitur quotidie ad cōplet' vſq; ad oct. paſche.

¶ In die paſche ad completorium. Deus in adiutorium. An. ⁊ pſal. ſicut in ſabbō. Repetita an. poſt hos: ſtatim incipiat a cantore. R. Hec dies quam fecit dñs: exultemus ⁊ letemur in ea. ſine neuma. Deinde dicat ſacerdos. V. In reſurrectione tua chriſte. R. Celi ⁊ terra letentur alleluya. Dñs vobiſcū. Et cum ſpū tuo. Oremus. Spiritum ī nobis. cū Dñs vobiſcū et Bñdicam⁹ do. sine allā. Hoc eodē di ꝯpleꝰ per totā ebd. vsqz ad sabbatū. ¶ Dñica in oct̄ pasche ad cōpletoriū. Conuerte nos et Deꝰ in adiutori. an. Allā allā allā allā. ℣. Cū inuoc. In te dñe. Qui habitat. Ecce nūc. Cap̄m. Tu in nobis. Hẏꝰ.

Iesu saluator seculi verbum pat̄s altissimi: lux lucis inuisibilis: custos tuorum peruigil. Tu fabricator omnium discretor atqz temporꝝ fessa labore corpora noctꝭ quiete recrea. Ut dum graui in corpore breui manemus tempore: sic caro nostra dormiat vt mens in christo vigilet. Te deprecamur supplices vt nos ab hoste liberes: ne valeat seducere tuo redēptos sanguine.

Quesumus auctor oīum: in hoc paschali gaudio: ab oī mortis impetu tuū defende populū. Gloria tibi dñe q̇ surrexisti a mortuis: cū p̄re et sancto spū in sempiterna secula. Amē. ℣. Custodi nos dñe. an. Allā resurrexit dñs alleluya sicut dixit vobis allā alleluya. ps. Nūc dimittis. Preces ⁊ cē que ad ꝯplet̄ pertinent explēatur. Hoc ꝯplet̄ nō mutatur vsqz ad ascēsionē dñi de quocūqz fit seruitiū: nisi qñ dr̄ de sancta maria / tunc ei dr̄ in fine ẏm. Quesum⁹ auct. cū ℣. Glia tibi dñe qui na. Ita tñ ꝙ an. super ps̄ dr̄ vsqz ad festū sācte trinitatis. ¶ In vigilia ascensionis dñi ad ꝯplet̄ sup ps̄ vt ī oct̄ pasche. cp̄. Tu i nob. hẏ⁹.

Iesu nrā redēptio amor et desyderium deus creator omniū: homo in fine tempoꝝ. Que te vicit clementia vt ferres nostra crimina: crudelem mortem patiens vt nos a morte tolleres. Inferni claustra penetrans tuos captiuos redimens: victor triumpho nobili ad dextram patris residens. Ipsa te cogat pietas vt mala nrā supes parcēdo et voti ꝯpotes nos tuo vultu saties. Tu esto nostrū gaudiū qui es futurus premiū: sit nostra i te glia per cūcta sp̄ scl'a. Glia tibi dñe qui scādis supra sydera: cū patre ⁊ sctō spū in sempiterna secula. Amen. ℣. Custodi nos. an. Alleluya ascēdens xp̄s in altum allā: captiuam duxit captiuitatem allã alleluya. ps. Nunc dimittis. Hoc eodem modo dr̃ complet̃ quotidie vſq3 ad penthecoſtẽ de quocũq3 fiat ſeruitium: niſi quãdo dicitur de cõmemoratiõe beate marie. tũc eñi post ℣. Tu eſto: dr̃ Gloria tibi dñe qui natus es d̃.

¶ In vigilia penthecoſtes Ad completoriũ. an. Alleluya. iiii. vt ſupra in oct̃ paſche. Cp̃m. Tu i nobis. yꝰ. Saluator ℣. Cuſtodi nos. anĩ. Alleluya ſpiritus paraclitus alleluya docebit vos omnia alleluya alleluya. ps. Nũc dimittis. Preces ⁊ cetera q̃ ad complet̃ ptinẽt expleãtur. ¶ In die penthecoſ. ad completoriũ. an. Allã. iiii. vſ̃. ps. Cum inuoca. Cp̃m Tu in nobis. Hac die ⁊ tribꝫ diebus ſequentibus pro hymno dicitur iſta Sequentia.

Alma chorus dñi nunc pangat nomina ſũmi Meſſias ſother emmanuel ſabaoth adonay. Eſt vnigenitus via vita manus homouſyon. Principium primogenitus ſapientia virtꝰ Alpha caput finiſq3 ſimul vocitatur et eſt oo. Fons ⁊ origo boni paraclitꝰ ac mediator. Agnꝰ ouis vitulus: ſerpens aries leo vermis. Os verbum ſplendor: ſol gloria lux ⁊ ymago. Panis flos vitis: mons ianua petra lapiſq3. Angelꝰ ⁊ ſponſus paſtorq3 propheta ſacerdos. Athanathos kyrios theon panthon crathõ ⁊ itꝰ Saluificet nos ſit cui ſecla per omnia doxa. Amen.

℣. Cuſtodi nos. Reliquis vero diebus dr̃ yꝰ. Saluator mũdi dñe. an. Alleluya ſpũs paraclitus. ps. Nũc dim̃. ⁊c. vſ̃.

¶ In feſto ſancte trinitatis ad completoriũ. an. Miſerere. ps. Cum inuocarem. Cp̃. Tu in nobis. yꝰ. Saluator. ℣. Cuſtodi nos. an. Lucem tuam dñe nobis concede vt deſtitutis cordium tenebris peruenire poſſimus ad lumẽ qd̃ eſt chriſtus. ps. Nunc dimittis. Hoc cõpletoriũ dr̃ omnibꝫ duplicibus feſtis ab hac die vſq3 ad aduẽtũ dñi. Et ab oct̃ epyphĩe vſq3 ad primã dñicã. xl. niſi in feſtis et per oct̃ btẽ marie. Et in feſtis reliquiarum et omniũ ſanctoꝝ. Dicetur etiã in feſto et in oct̃ dedicationis eccl̃ie de quocũq3 ſit ſeruitium: ſi extra aduentũ ⁊ .xl et tempus paſche euenerit. Et ſi per eſtatē contigerit vel alias quando ocē cum regimine chori habere poterit ſicut habetur in eodē feſto. ¶ In feſto reliqarū et omniū ſanctoꝝ ad cōpletoriū ſuper p̄s. an. Sanctorum precibus cunctorum redde ſalutem corporis et anime chriſte tuis famulis. p̄s. Cum inuocarem. Cp̄. Tu in nobis. yꝰ. Saluator. ℟. Cuſtodi noc. ā. Lucem tuā. p̄s. Nunc dimittis. ¶ In purificatione beate marie ad complet̄ ſup p̄s. an. Virgo verbo concepit virgo permanſit virgo pꝑit regem oīm regum. p̄s. Cum inuoca. Cp̄m. Tu in nobis. yꝰ. Saluator. ℟. Cuſtodi nos. an. Glorificamꝰ. p̄s. Nūc dimittis. ¶ In aſſumptione eiuſdem ad complet̄ ſup pſal. an. Sancta maria virgo intercede pro toto mundo: quia genuiſti regem orbis. p̄s. Cum inuocarē. Cp̄. Tu in nob. yꝰ. Saluator. ℟. Cuſtodi. ā. Glorificamꝰ. p̄s. Nūc dimi. ¶ In natiuitate eiuſdē ad cōpletoriū ſuper p̄s. an. Beata mater et innupta virgo glorioſa regina mundi intercede pro nobis ad dñm. p̄s. Cum inuocarē.

Cp̄. Tu in nobis. yꝰ. Saluator. ℟. Cuſtodi nos do. an. Glorificamus te dei genitrix qꝛ ex te natꝰ eſt chriſtus ſalua oēs qui te glorificant. p̄s. Nūc di. Predicta an. videlꝫ Glorificamus: dicitur in omnibus feſtis et per oct̄ beate marie. Et in cōmemorationibꝫ eiuſdē per totū annum niſi in aduentu et in annunciatione et in tēpore paſche.

Sequantur preces.

Kyrie eleyſon. iii. Chriſte eleyſon. iii. Kyrieleyſō. iii. Pater noſter. Aue maria.

Et ne nos īducas ī tentationē.

Sed libera nos a malo.

In pace in idipſum.

Dormiam et requieſcam.

Credo in deum.

Carnis reſurrectionem.

Et vitam eternam amen.

Benedicamus patrem et filiū cum ſancto ſpiritu.

Laudemus et ſuperexaltemus eum in ſecula.

Benedictus es domine in firmamento celi.

Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſcl'a.

Benedicat et cuſtodiat nos omnipotens et miſericors dominꝰ. Amen. Cōfiteor. et Miſereatur. et Abſolutionē. tam ad primā ꝗ̄ ad ꝯple. per totū annū qn̄ Cōfiteor dr̄. Et dicitur priuatim vt vix audiatur a choro: hoc modo respiciens ad altare. Confiteor deo beate marie oībꝫ sc̄tis Vertēs se choꝝ. Et vobis peccaui nimis cogitatione locutiōe ⁊ opere mea culpa. Respiciens ad altare. Precor sc̄tām mariam oēs sc̄tōs dei. Respiciēs ad chorum Et vos orare pro me. chorꝯ rn̄deat ad eū ꝯuersus. Misereat. Postea primo ad altare ꝯuersꝯ. Cōfiteor Deīn ad sacdotē ꝯuersus vt priꝯ sacer. se habuit. Deinde dicat sacerdos ad chorum. Misereatur vr̄i oīps deus ⁊ dimittat vobis oīa pc̄tā vestra liberet vos ab oī malo cōseruet ⁊ cōfirmet in bono et ad vitā perducat eternā. Absolutionē et remissionē oium pc̄tōꝝ vestroꝝ spaciū vere penitētie emēdationē vite grām et consolationē sc̄ti spūs tribuat vob oīps et misericors dn̄s. Amen.

Deꝯ tu ꝯuersꝯ viuificabis nos
Et plebs tua letabitur in te.
Ostende nobis dn̄e miam tuā
Et salutare tuum da nobis.
Dignare dn̄e nocte ista. Sine pctō nos custodire. Miserere nr̄i dn̄e. Miserere nr̄i. Fiat mīa tua dn̄e sup nos. Quēadmod.
Dn̄e deꝯ virtutū cōuerte nos.
Et ostēde faciē tuā ⁊ salui erimꝯ
Dn̄e exaudi orā. Et clamor.
Dn̄s vobiscū. Et cū. Oremꝯ

Hę preces p̄dicte dicātur ādicto modo per totū annū ad ꝯple. tā in festis dup. ꝗ̄ simpl. etiā sine regi. chori. Et i ferijs nisi a cena dn̄i vsqꝫ ad oct̄ pasch. ita tn̄ ꝙ in oībꝫ ferijs per aduētū, et a Dn̄e ne i ira vsqꝫ ad cenā dn̄i, et a Deꝯ oim vsqꝫ ad aduentū dn̄i qn̄ de fe agit: post V. Fiat mīa ⁊c. statī sequat Exaudi dn̄e vocem meā qua clamaui ad te Miserere mei ⁊ exaudi me. Seq̄tur ps. Miserere mei deꝯ scd̄m. totꝯ ps dr̄ cū Glia. ⁊ Sicut erat. sine nota. Et tūc oīa fiāt in ꝓstratione ab īceptione primi Kyriel. vsqꝫ pꝯ orō. et Confiteor. et Misereat. et Absolutionē. ita tn̄ ꝙ imediate pꝯ p̄m erigat se sacerd̄ solꝯ sic dicendo.

Exurge dn̄e adiuua nos.
Et libera nos ꝓpter nomē tuū.
Dn̄e deus virtutū ꝯuerte nos.
Et ostēde faciē tuā ⁊ salui erimꝯ
Dn̄e exaudi orōnem meam.
Et clamor meus ad te veniat.

Dn̄s vobiscū. Et cū. Oremus.

Illumina q̄s dn̄e de⁹ tenebras nr̄as: et tot⁹ noctis insidias tu a nob̄ repelle ꝓpici⁹. Per dn̄m nostrū ic. xp̄m fi. t. q̄ tecū vi. ⁊ reg. in vni: spūssc̄i de⁹ per oīa s. s. Amē. Dn̄s vobisc. Bn̄dicam⁹ do. Sub eodē tono dicant̄ ⁊ finiantur orōes horaꝝ videlꝫ ad .i. terciā. vi. ⁊ .ix. et cōplet. ꝑ totū annū: nisi a cena dn̄i vsqꝫ ad vigiliā pasche. Et nisi ī die aiaꝝ.

Hec orō ꝑdicta cū ch̄. ⁊ ℣. Custodi nos dicāt ad cōplet. ꝑ totū annum: nisi a cena dn̄i vsqꝫ ad oct. pasche. Ī die per annū p⁹ complet. de die ⁊ post matī. de die et de scā maria ꝑterq̄ in duplic. festis/ et per oct. assūptiōis ⁊ natiuitatis btē marie/ et dedicatōis ecclīe/ et ī die aiaꝝ/ et ī vigi. natiuitatis dn̄i: et adhuc vsqꝫ ad inceptionē hystorie Dn̄e ne ī ira et a quarta feria añ pascha vsqꝫ ad inceptionē hysto. Deus oīm: dicitur pro pace ecclesie cum genuflectione sine nota iste ps.

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas ī celis. Ecce sicut oculi seruorum: in manibꝫ dn̄oꝝ suoꝝ. Sicut oculi ancille in manibus dn̄e sue: ita oculi nostri ad dn̄m deū nostrū: donec misereatur nostri. Miserere nostri dn̄e miserē nostri: q̄ꝛ multū repleti sum⁹ despectione. Quia multum repleta ē aīa nostra: opprobriū abūdantibꝫ ⁊ despectio superbis. Gloria. Finito ps. sequitur Kyrieel. xp̄eel. kyrie el. Pater nr̄. Deīde dicat sacerdos executor officii in audiētia. sine nota. Et ne nos. Sed libera. Exurge dn̄e adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomē tuū. Dn̄e deus virtutū conuerte nos. Et ostēde faciē tuā ⁊ salui erimus. Dn̄e exaudi. Et clamor. Dn̄s vobiscū. Et cū spū tuo. Orem⁹.

Ecclesie tue dn̄e preces placatus admitte. vt destructis aduersitatibus et erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate: et pacem nostris concede temporibus. Per christum dominum nostrum. Amen.

His dictis surgat sacerdos et omnes clerici a prostratōe osculantes formulas.

¶ Contra iram. Psalm⁹. vi.

Domine ne in furore tuo arguas me: neqꝫ in ira tua corripias me

Miſerere mei dñe qm̄ infirmus ſum: ſana me dñe qm̄ conturbata ſunt oſſa mea.

Et anima mea turbata eſt valde: ſed tu dñe vſqꝫquo.

Conuertere dñe ⁊ eripe animã meam: ſaluum me fac propter miſericordiã tuam

Quoniã non eſt in morte qui memor ſit tui: in inferno aũt quis cõfitebitur tibi

Laboraui in gemitu meo lauabo per ſingulas noctes lectum meum: lachrymis meis ſtratũ meum rigabo.

Turbatus eſt a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos.

Diſcedite a me oẽs qui operamini iniqtatẽ: qm̄ exaudiuit dñs vocem flet⁹ mei.

Exaudiuit dominus dep̄cationem meam: dominus orationem meam ſuſcepit.

Erubeſcant et conturbentur vehementer omnes inimici mei: conuertantur et erubeſcant valde velociter

Gloria patri. Sicut erat.

¶ Contra ſuperbiam. ps. xxxi.

Beati quorum remiſſe ſunt iniquitates: et quorum tecta ſunt peccata.

Beatus vir cui non imputauit dominus peccatum: nec eſt in ſpiritu ei⁹ dolus.

Qm̄ tacui inueterauerũt oſſa mea: dũ clamarem tota die

Quoniam die ac nocte grauata eſt ſuꝑ me man⁹ tua: conuerſus ſum in erumna mea dum configitur ſpina.

Delictum meum cognitũ tibi feci: et iniuſticiã meam non abſcondi. Dixi confitebor aduerſum me iniuſticiam meam dño: et tu remiſiſti impietatẽ peccati mei.

Pro hac orabit ad te om̄is ſanctus: in tp̄e opportuno.

Veruntamen in diluuio aquarum multarum: ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione que circundedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me.

Intellectũ tibi dabo et inſtruã te ĩ via hac q̃ gradieris: firmabo ſuꝑ te oclos meos

Nolite fieri ſicut equus et

mul⁹: quibꝫ nõ eſt intellect⁹. In chamo et freno maxillas eoꝝ conſtringe: qui nõ approximant ad te. Multa flagella peccatoris: ſperantem autẽ in dño mia circũdabit. Letamini in dño et exultate iuſti: ⁊ gloriamini oẽs recti corde. Gloria pa.

Contra gulam. ps. xxxvii.

Domine ne in furore tuo arguas me: neqꝫ i ira tua corripias me. Qm̃ ſagitte tue infixe ſũt michi: et cõfirmaſti ſup me manũ tuã. Non eſt ſanitas in carne mea a facie ire tue: non eſt pax oſſibus meis a facie pctõꝝ meoꝝ. Qm̃ iniquitates mee ſupgreſſe ſũt caput meũ: et ſicut on⁹ graue grauate ſunt ſup me. Putruerũt ⁊ corrupte ſũt cicatrices mee: a facie inſipientie mee. Miſer fact⁹ ſũ ⁊ curuatus ſum vſqꝫ i finẽ: tota die cõtriſtatus ingrediebar. Qm̃ lũbi mei ipleti ſũt illuſionibꝫ: et nõ eſt ſanitas i carne mea. Afflictus ſum ⁊ humiliatus ſũ nimis: rugiebã a gemitu cordis mei. Dñe ante te oẽ deſyderiũ meũ: et gemitus meus a te non eſt abſcõditus. Cor meũ conturbatum eſt, dereliquit me virtus mea et lumẽ oculoꝝ meoꝝ: et ipſm nõ eſt mecum. Amici mei ⁊ proximi mei aduerſũ me appropinquauerunt et ſteterunt. Et qui iuxta me erãt delonge ſteterunt: et vim faciebant qui querebãt aiam meã. Et q inqrebãt mala michi locuti ſũt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabãtur. Ego aũt tanq̃ ſurdus nõ audiebã: ⁊ ſicut mut⁹ nõ apiẽs os ſuũ. Et fact⁹ ſũ ſicut hõ nõ audiẽs: ⁊ nõ hñs in ore ſuo redargutiones. Qm̃ in te dñe ſpaui: tu exaudies me dñe deus me⁹. Quia dixi neqñ ſupgaudeãt michi inimici mei: et dũ ꝯmouẽtur pedes mei ſuper me magna locuti ſũt. Qm̃ ego i flagella parat⁹ ſũ: et dolor me⁹ in cõſpectu meo ſp. Qm̃ iniqtatẽ meã annũciabo: ⁊ cogitabo pro pctõ meo. Inimici aũt mei viuũt ⁊ cõfirmati ſunt ſup me: et multiplicati ſũt qui oderūt me inique. Qui retribuūt mala ꝑ bonis detrahebāt michi: qm̄ seq̄bar bonitatē. Ne derelinq̄s me dn̄e deus me⁹: ne discesseris a me. Intēde in adiutoriū meū: dn̄e deus salutis mee. Gloria. Cōtra luxuriā. ps. l.

Miserere mei de⁹: scd̄m magnā miām tuā. Et scd̄m multitudinē miserationū tuarū: dele iniq̄tatem meā. Ampli⁹ laua me ab iniq̄tate mea: et a pctō meo mūda me. Qm̄ iniquitatē meā ego cognosco: et pctm̄ meū cōtra me est sp̄. Tibi soli peccaui et malū corā te feci: vt iustificeris in sermonibꝫ tuis, et vincas cū iudicaris. Ecce eĩ in iniq̄tatibꝫ concept⁹ sum: et in peccatꝭ ꝯcepit me mater mea. Ecce enĩ veritatē dilexisti: incerta ⁊ occulta sapiētie tue manifestasti michi. Asperges me dn̄e hysopo et mūdabor lauabis me et super niuem dealbabor. Auditui meo dabis gaudium ⁊ leticiā: et exultabunt ossa humiliata. Auerte faciē tuam a pctīs meis: et omnes iniquitates meas dele. Cor mūdū crea in me de⁹: sp̄m rectū innoua in visceribꝫ meis. Ne proiicias me a facie tua: et spiritū sctm̄ tuū ne auferas a me. Redde michi leticiā salutaris tui: et sp̄ū prīcipali ꝯfirma me. Docebo iīquos vias tuas: et ipii ad te conuertētur. Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: et exultabit ligua mea iusticiam tuam. Dn̄e labia mea aperies: et os meū annūciabit laudē tuam. Qm̄ si voluisses sacrificiū dedissem: vtiqꝫ olocaustis nō delectaberis. Sacrificium deo sp̄ūs contribulatus: cor cōtritū et humiliatū deus nō despicies. Benigne fac dn̄e in bona volūtate tua syon: vt edificentur muri hierusalem. Tūc acceptabis sacrificium iusticie oblatiōes et olocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos. Glīa. Cōtra auariciā. ps. ci.

Domine exaudi orationem meam: et clamor me⁹ ad te veniat. Nō auer tas faciem tuā a me: ꝛ quacūq3 die tribulor inclina ad me aurem tuā. In quacūq3 die inuocauero te: velociter exaudi me. Quia defecerunt ſicut fum⁹ dies mei: et oſſa mea ſicut cremium aruerūt. Percuſſus ſum vt fenum et aruit cor meū: qꝛ oblit⁹ ſum comedere panē meū. A voce gemit⁹ mei: adheſit os meum carni mee. Similis fact⁹ ſū pellicano ſolitudinis: fact⁹ ſum ſicut nicticorax i domicilio. Vigilaui ꝛ fact⁹ ſū ſicut paſſer ſolitari⁹ in tecto. Tota die exprobrabāt michi inimici mei: et qui laudabāt me aduerſū me iurabāt. Quia cinerem tanq̄ panē manducabā: et potū meū cū fletu miſcebam. A facie ire indignationis tue: quia eleuās alliſiſti me. Dies mei ſicut vmbra declinauerūt: ꝛ ego ſicut fenū arui. Tu aūt dn̄e in eternū ꝑmanes: ꝛ memoriale tuū in generatōe ꝛ generationē. Tu exurgēs miſereberis ſyon: qꝛ tēpus miſerēdi eius qꝛ venit tēpus.

Qm̄ placuerūt ſeruis tuis lapides ei⁹: et terre ei⁹ miſerebunt̄. Et timebūt gentes nomē tuū dn̄e: et oēs reges terre gl̄iam tuā. Quia edificauit dn̄s ſyon: et videbitur ī gl̄ia ſua. Reſpexit in orōem humiliū: ꝛ nō ſpreuit precē eoꝝ. Scribātur hec in generatione altera: et pp̄ls qui creabit̄ laudabit dn̄m. Quia proſpexit de excelſo ſcō ſuo: dn̄s de celo in terrā aſpexit. Vt audiret gemitus cōpeditorum: vt ſolueret filios interēptoꝝ. Vt annūciēt in ſyon nomen dn̄i: et laudem eius in hieruſalē. In conueniēdo pp̄los in vnū: et reges vt ſeruiāt dn̄o. Reſpōdit ei in via virtutis ſue: paucitatē dieꝝ meoꝝ nūcia michi. Ne reuoces me i dimidio dierum meoꝝ in generatione et generationem anni tui. Initio tu dn̄e terram fundaſti: et opera manuum tuarū ſunt celi. Ipſi peribunt tu autem permanes: et oēs ſicut veſtimentū veteraſcēt. Et ſicut opertoriū mutabis eos ꝛ mutabunt̄: tu aũt idẽ ipſe es: ⁊ anni tui nõ deficiẽt. Filii ſeruoꝝ tuoꝝ habitabũt: et ſemẽ eoꝝ in ſeculum dirigetur. Gl̃ia pr̃i.

ps. Contra inuidiã. ps. cxxix.

De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocẽ meã. Fiant aures tue intẽdentes: in vocẽ dep̃cationis mee. Si iniquitates obſeruaueris dñe: dñe q̇s ſuſtinebit? Quia apud te ꝓpiciatio eſt: et ꝓpter legẽ tuã ſuſtinui te dñe. Suſtinuit aĩa mea i vbo ei⁹: ſperauit aĩa mea in dño. A cuſtodia matutina vſqꝫ ad noctẽ: ſperet iſrl̃ in dño. Quia apud dñm mĩa: et copioſa apud eum redẽptio. Et ipſe redimet iſrael: ex oĩbꝫ iniq̇tatibꝫ ei⁹. Gloria.

Cõtra accidiã. cxlii.

Domine exaudi oꝛonẽ meam auribꝫ percipe obſecrationẽ meam in veritate tua: exaudi me in tua iuſticia. Et nõ intres in iudicium cũ ſeruo tuo: quia non iuſtificabitur in cõſpectu tuo oĩs viuens. Quia perſecutus eſt inimic⁹ animã meã: humiliauit i terra vitam meam. Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi: et anxiat⁹ eſt ſup me ſpũs me⁹: in me turbatũ eſt coꝛ meũ. Memoꝛ fui dieꝝ antiquoꝝ meditat⁹ ſũ in oĩbꝫ opibꝫ tuis: in factis manuum tuaꝝ meditabar. Expãdi man⁹ meas ad te: anima mea ſicut terra ſine aqua tibi. Velociter exaudi me dñe: defecit ſpũs me⁹. Non auertas faciẽ tuam a me: et ſimilis ero deſcendentibꝫ in lacũ. Auditã fac michi mane mĩam tuã: qꝛ in te ſperaui. Notam fac michi viam i qua ambulẽ: qꝛ ad te leuaui aĩam meam. Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi: doce me facere volũtatem tuam: qꝛ deus me⁹ es tu. Spũs tuus bon⁹ deducet me in terram rectã: ꝓpter nomẽ tuũ dñe viuificabis me in equitate tua. Educes de tribulatiõe aĩam meam: et in mĩa tuã diſꝑdes oẽs inimicos meos. Et ꝑdes oẽs qui tribulãt aĩam meam: qm̃ ego ſeru⁹ tuus ſum. Gloria patri.

an. Ne reminiſcaris dñe delicta noſtra vel parentum noſtrorum neqȝ vindictam ſumas de peccatis noſtris. Non dr̄ vlterius q̄ dr̄ in choro. Parce dñe parce populo tuo quem redemiſti precioſo ſanguine tuo ne in eternum iraſcaris nobis et ne des hereditatem tuam in perditionem ne in eternum obliuiſcaris nobis.

¶ Notandū ꝙ oĩ feriali die per totā .xl. dr̄ letania: ſicut in ſcda feria vſqȝ ad ordinem martyrum et Propiciꝰ eſto vſqȝ ad finē Et quidqd ſacerdos dicit de letania: chorus idē repetat plene et integre vſqȝ ad ꝑationē Ut pacē nobis dones. tūc rn̄deat chorus: Te rogamus audi nos. triꝰ. et ſic de ſingulis vſqȝ ad Fili dei te rogamus audi nos. tūc reſpōdeat chorꝰ idem. et ſic de ſingulis vſqȝ ad Kyrie eleyſon. Chriſte el. kyrieel.

¶ Feria ſecunda. Letania.

Kyrie eleyſon. Chriſte el. Xp̄e audi nos. Pater de celis deꝰ: Miſerere nob. Fili redēptor mūdi deus: Miſerere nobis. Spūſſancte deus: Miſerere nobis. Sancta trinitas vnꝰ deus Miſerere nobis.

Sancta maria or
Sancta dei genitrix or
Sancta virgo virginū or
Sancte michael or
Sancte gabriel or
Sancte raphael or
Omnes ſancti angeli et archangeli: Orate pro nobis
Omnes ſancti beatoꝝ ſpirituum ordines: Orate
Scē iohānes baptiſta or
Omnes ſancti patriarche et prophete: Orate ꝑ nobis
Sancte petre or
Sancte paule or
Sancte andrea or
Sancte iohannes or
Sancte iacobe or
Sancte thoma or
Sancte philippe or
Sancte iacobe or
Sancte mathee or
Sancte bartholomee or
Sancte ſymon or
Sancte thadee or
Sancte mathia or
Sancte barnaba or
Sancte marce or
Sancte luca or
Omnes ſancti apoſtoli et euangeliſte Orate
Omnes ſancti diſcipuli domini et innocentes: Orate

Hucuſqȝ dr̄ in ſingulis letaniis

Feria ſecūda in quadrageſima.

Sancte ſtephane or̄
ancte line or̄
ancte clete or̄
ancte clemens or̄
Sancte fabiane. or̄
ancte ſebaſtiane or̄
ancte coſma or̄
ancte damiane or̄
Sancte prime or̄
ancte feliciane or̄
āncte dyoniſi cum ſociis
tuis: Ora pro nobis
Scē victor cū ſo. tuis: or̄
Oēs ſcti martyres or̄te
Sancte ſilueſter or̄
ancte leo or̄
Sancte hieronyme or̄
ancte auguſtine or̄
ancte yſidore or̄
ancte iuliane or̄
Sancte gildarde or̄
ancte medarde or̄
ancte albine or̄
Sancte euſebi or̄
ancte ſ o'withine or̄
ancte birine or̄
Oēs ſcti ↄfeſſores or̄te
Omnes ſancti monachi et
heremite or̄te
Scā maria magdalene or̄
cā maria egyptiaca or̄

Sancta margareta or̄
ancta ſcolaſtica or̄
ancta petronilla or̄
ancta genoueſa or̄
ancta praxedis or̄
Sancta ſotheris or̄
ancta priſca or̄
ancta thecla or̄
ancta affra or̄
ancta editha or̄
Oēs ſcē virgines or̄te
Omnes ſancti or̄te
Propicius eſto: Parce no
bis dn̄e. Ab omni malo:
Libera nos domine.
Ab inſidiis dyaboli: Lib.
A dānatione ꝑpetua: Li.
Ab imminentibus pecca
torum noſtroꝝ periculis l.
Ab ĩfeſtatōibȝ demonū: l.
A ſpū fornicatōis l.
Ab appetitu ĩanis glīe l.
Ab omni imundicia men
tis et corporis l.
Ab ira et odio ⁊ omni ma
la voluntate l.
Ab imūdis cogitatōibȝ: l.
A cecitate cordis l.
A fulgure ⁊ tempeſtate: l.
A ſubitanea et improuiſa
morte: l. Per myſteriū ſcē
incarnationis tue l.
Per natiuitatem tuam l.

Per ſcām circūciſionē tuā l.
Per baptiſmū tuum: l.
Per ieiunium tuum: l.
Per crucē ⁊ paſſionē tuā l.
Per p̄cioſam mortē tuā: l.
Per glorioſam reſurrectionem tuam: l.
Per admirabilem aſcenſionē tuā: l.
Per grāz ſci ſp̄s paclīti: l.
In hora mortꝭ: Succurre nob dn̄e.
In die iudicii: l.
Peccatores. Te rogam⁹ audi nos.
Vt pacē nob dones tꝛ.
Vt miſericordia et pietas tua nos cuſtodiat: Tꝛ.
Vt eccliam tuam regere ⁊ defenſare digneris Tꝛ.
Vt dōnū apoſtolicū ⁊ oēs grad⁹ eccle in ſcā religione cōſeruare digneris Tꝛ.
Vt epyſcopos et abbates noſtros in ſancta religione conſeruare digneris Tꝛ.
Vt regi noſtro ⁊ pricipibz noſtris pacem et verā concordiam atqz victoriam donare digneris Tꝛ.
Vt congregationes oium ſanctoꝝ in tuo ſctō ſeruitio cōſeruare digneris: Tꝛ.
Vt cunctū pplm xp̄ianuz precioſo ſanguie tuo redēptū cōſeruare digneris: tꝛ.
Vt oibz bn̄factoribz nr̄is ſepitna bona retbuas: tꝛ.
Vt animas noſtras et parentum noſtroꝝ ab eterna damnatione eripias: Tꝛ.
Vt fructus terre dare ⁊ cōſeruare digneris Tꝛ.
Vt oculos mīe tue ſuper nos reducere digneris: tꝛ.
Vt obſequiū ſeruitut̄ noſtre rationabile facias: tꝛ.
Vt mētes noſtras ad celeſtia deſyderia erigas: Tꝛ.
Vt miſerias pauperum et captiuorum intueri et releuare digneris: Tꝛ.
Vt oibz fidelibz defunctis requiē eternā dones: Tꝛ.
Vt nos exaudire digneris Tꝛ.
Fili dei: Te rogam̄.
Agnus dei qui tollis pctā mundi: exaudi nos domine
Agnus dei qui tollis pctā mundi: parce nobis domīe
Agnus dei qui tollis peccata mūdi: miſerere nobis.
Kyrie eleyſon. Chriſte eleyſon Kyrie el. Pater nr̄. Et ne nos Sed libera. Oſtende nobis domine m̄iam tuam. Et ſalutare tuum da nobis. Et veniat ſup nos miſericordia tua dn̄e. Salutare tuū ſcdm eloquiū tuum.

Peccauimus cū patribꝫ nr̄is.
Iniuſte egim⁹ iniq̄tatē fecimus
Dn̄e non ſcd̄m pctā nr̄a facias nobis. Neqꝫ ſcd̄m iniquitates noſtras retribuas nobis.
Oremus pro om̄i gradu eccl̄ie
Sacerdotes tui induantur iuſticiā et ſancti tui exultent.
Pro fratribꝫ et ſororibꝫ nr̄is.
Saluos fac ſeruos tuos ⁊ ancillas tuas de⁹ me⁹ ſperantes i te.
Pro cūcto populo chriſtiano.
Saluū fac populū tuū dn̄e ⁊ benedic hereditati tue: et rege eos: et extolle illos vſqꝫ in eternum
Dn̄e fiat pax in virtute tua.
Et abundantia in turribꝫ tuis.
Aīe famulor̄ famular̄qꝫ tuarum. Requieſcant in pace.
Dn̄e exaudi orationem meam
Et clamor meus ad te veniat.
Dn̄s vobiſcū. Et cū ſ. t. Ore⁹

Deus cui proprium eſt miſereri ſemper ⁊ parcere: ſuſcipe deprecationem noſtram. et quos delictorū cathena conſtringit: miſeratio tue pietatis abſoluat Per chriſtum dn̄m noſtrū. Amen. Oremus.

Om̄ps ſempiterne deus qui facis mirabilia magna ſol⁹: pretende ſup̄ famulos tuos pontifices et ſup̄ cunctas cōgregationes illis cōmiſſas ſpiritū gratie ſalutaris. et vt in veritate tibi cōplaceāt: ꝑpetuū eis rorē bn̄dictionis infunde. Per.

Deus qui caritatē dona per gratiam ſcī ſpūs tuorum cordibꝫ infundis: da famulis ⁊ famulabꝫ tuis fratribꝫ ⁊ ſororibꝫ nr̄is pro quibꝫ tuā dep̄camur clemētiā ſalutē mētis et corporis vt te tota virtute diligāt: ⁊ que tibi placita ſūt tota dilectione ꝑficiant. Per.

Deus a quo ſcā deſyderia recta cōſilia et iuſta ſūt opa: da ſ̄uis tuis illā quā mūdus dare nō poteſt pacē vt et corda noſtra mādatis tuis dedita ⁊ hoſtiū ſublata formidine: tēpora ſint tua protectione tranquilla. Per.

Ineffabilē miam tuam nobis q̄s dn̄e clementer oſtēde: vt ſimul nos ⁊ a peccatis oībꝫ exuas: et a penis quas pro his meremur benignus eripias. Per.

Fideliū de⁹ oīm conditor et redēptor aīabꝫ oīum fideliū defūctor̄ remiſſionē cunctoꝝ tribue pctōꝝ. vt indulgentiā quam ſemꝑ optauerunt: piis ſupplicationibus conſequantur. ¶ Or.

Pietate tua q̄s dn̄e noſtroꝝ ſolue vincula omniū delictoꝝ: et intercedēte btā et glioſa ſemꝑqꝫ virgie dei genitrice maria cū oībꝫ ſctis tuis: nos famulos tuos atqꝫ loca nr̄a in omi ſanctitate cuſtodi: oēſqꝫ cōſanguineitate ac familiaritate vel ꝯfeſſione ⁊ orōne nobis iūctos ſeu oēm pplm catholicū a viciis purga, v̄tutibꝫ illuſtra, pacē et ſalutē nob tribue, hoſtes viſibiles ⁊ inuiſibiles remoue, famē ⁊ pſtē repelle, amicis et iīmicis noſtris verā caritatē atqꝫ īfirmis ſanitatē largire: ⁊ oībꝫ fidelibꝫ viuis ac defūctis in terra viuētiū vitā ⁊ requiē eternā concede. Per eūdem xp̄m dn̄m noſtrum. Amen.

¶ Fe.iii.in.xl. ordo martyꝝ et

Sancte thoma oꝛ
Sancte ſixte oꝛ
Sancte corneli oꝛ
Sancte cypriane oꝛ
Sancte iohannes oꝛ
Sancte paule oꝛ
Sancte marcelline oꝛ
Sancte petre oꝛ
Sancte vite oꝛ
Sancte modeſte oꝛ
Sancte adriane oꝛ
Scē nichaſi cū ſo. tuis oꝛ
Scē euſtachi cū ſo. tu. oꝛ
Oēs ſcti martyꝛes: Orate
Sancte gregori oꝛ
Sancte auguſtine oꝛ
Sancte ambroſi oꝛ
Sancte remigi oꝛ
Sancte donaciane oꝛ
Sancte eligi oꝛ
Sancte audomare oꝛ
Sancte ſulpici oꝛ
Sancte paterne oꝛ
Sancte patrici oꝛ
Sancte dunſtane oꝛ
Sancte grūdalde oꝛ
Oēs ſcti ꝯfeſſores Orate
Omnes ſancti monachi et heremite Orate.
Sancta felicitas oꝛ
Sancta perpetua oꝛ
Sancta columba oꝛ
Sancta chriſtina oꝛ
Sancta eulalia oꝛ
Sancta euſemia oꝛ
Sancta eugenia oꝛ
Sancta gertrudis oꝛ
Sancta ragenfledis oꝛ
Sancta batildis oꝛ

Sancta anaſtaſia oꝛ
Sancta etheldreda oꝛ
Oēs ſcē virgines Orate
Oēs ſcti: Orate pro nobis
Propicius eſto: ꝛc.

Fē. iiii. in .xl. ordo martyꝝ ꝛc.

Sancte Laurenti oꝛ
Sancte tyburti oꝛ
Sancte valeriane oꝛ
Sancte prothe oꝛ
Sancte iacincte oꝛ
Sancte abdon oꝛ
Sancte ſennes oꝛ
Sancte thimothee oꝛ
Sancte appollinaris oꝛ
Sancte ſaturnine oꝛ
Scē maurici cū ſo. tu. oꝛ
Scē gereon cū ſo. tu. oꝛ
Oēs ſcti martyres: Orate
Sancte hylari oꝛ
Sancte martine oꝛ
Sancte brici oꝛ
Sancte amande oꝛ
Sancte vedaſte oꝛ
Sancte germane oꝛ
Sancte auſberte oꝛ
Sancte vvlfrane oꝛ
Sancte arnulphe oꝛ
Sancte ſiluine oꝛ
Sancte taurine oꝛ
Sancte cuthberte oꝛ
Oēs ſcti ꝯfeſſores Orate
Omnes ſancti monachi et heremite Orate.
Sancta agatha oꝛ
Sancta ſuſanna oꝛ
Sancta brigida oꝛ
Sancta barbara oꝛ
Sancta marina oꝛ
Sancta martina oꝛ
Sancta felicula oꝛ
Sancta iulita oꝛ
Sancta ſapientia oꝛ
Sancta fides oꝛ
Sancta ſpes oꝛ
Sancta caritas oꝛ
Oēs ſcē virgines oꝛte
Omnes ſancti Orate ꝑ n.
Propicius eſto. ꝛc̄ vſ̄.

Feria. v. in quadrageſima.

Sancte vincenti oꝛ
Sancte geruaſi oꝛ
Sancte prothaſi oꝛ
Sancte thimothee oꝛ
Sancte ſimphoriane oꝛ
Sancte feliciſſime oꝛ
Sancte agapite oꝛ
Sancte albane oꝛ
Sancte gorgoni oꝛ
Sancte achille oꝛ
Scē ypolite cū ſo. tuis oꝛ
Scē luciane cū ſo. tu. oꝛ
Oēs ſcti martyres oꝛte
Sancte nicholae oꝛ
Sancte audoene oꝛ
Sancte romane oꝛ

Sancte laude oꝛ
Sancte machute oꝛ
Sancte ſanſon oꝛ
Sancte placide oꝛ
Sancte columbane oꝛ
Sancte anthoni oꝛ
Sancte machari oꝛ
Sancte richari oꝛ
Sancte ethelvvelde oꝛ
Oēs ſcti cōfeſſoꝛes oꝛate
Omnes ſancti monachi et
heremite Oꝛate pꝛo nobis
Sancta cecilia oꝛ
Sancta fides oꝛ
Sancta auſtreberta oꝛ
Sancta emerenciana oꝛ
Sancta potentiana oꝛ
Sancta oppoꝛtuna oꝛ
Sancta ſophia oꝛ
Sancta iuliana oꝛ
Sancta beatrix oꝛ
Sancta creſcentia oꝛ
Sancta vvalburgis oꝛ
Sancta ermenildis oꝛ
Oēs ſctē virgines oꝛ
Omnes ſancti Oꝛate
Pꝛopicius eſto: ꝛc.

Feria. vi. in quadrageſima

Sancte quintine oꝛ
Sancte chriſtofoꝛe oꝛ
Sancte lamberte oꝛ
Sancte geoꝛgi oꝛ
Sancte marcelle oꝛ
Sancte theodoꝛe oꝛ
Sancte valentine oꝛ
Sancte griſogone oꝛ
Sancte felix oꝛ
Sancte adaucte oꝛ
Scē bonifaci cū ſo. tu. oꝛ
Scē kiliane cū ſo. tu. oꝛ
Oēs ſcti martyꝛes oꝛate
Sancte benedicte oꝛ
Sancte maure oꝛ
Sancte maiole oꝛ
Sancte egidi oꝛ
Sancte vvandregiſille oꝛ
Sancte vvolmare oꝛ
Sancte philiberte oꝛ
Sancte bertine oꝛ
Sancte vvynnoce oꝛ
Sancte iodoce oꝛ
Sancte petroce oꝛ
Sancte botulphe oꝛ
Oēs ſcti ꝯfeſſoꝛes Oꝛate
Omnes ſancti monachi et
heremite Oꝛate ꝓ nobis
Sancta lina oꝛ
Sancta katherina oꝛ
Sancta ſabina oꝛ
Sancta iuſtina oꝛ
Sancta eufraſia oꝛ
Sancta fauſta oꝛ
Sancta monegundis oꝛ
Sancta aldegundis oꝛ
Sancta radegundis oꝛ
Sancta pientia oꝛ

Sancta benigna or
Sancta wbagburgis or
Oēs scē virgines Orate
Oēs scī: Orate pro nobis
Propicius esto: &c.

Sabbato in quadragesima.

Sancte calixte or
Sancte urbane or
Sancte magne or
Sancte menna or
Sancte ruffe or
Sancte valeri or
Sancte processe or
Sancte martiniane or
Sancte marce or
Sancte marcelliane or
Scē gordiane cū so. tu. or
Sancte pancraci or
Oēs scī martyres orate
Sancte aldelme or
Sancte amande or
Sancte eutrici or
Sancte basili or
Sancte maurili or
Sancte germane or
Sancte auberte or
Sancte mamerte or
Sancte wlsinoide or
Sancte leonarde or
Sancte athanasi or
Sancte oswalde or
Oēs scī cōfessores orate
Omnes sancti monachi et heremite Orate pro nobis
Sancta agnes or
Sancta benedicta or
Sancta martha or
Sancta helena or
Sancta euprepia or
Sancta candida or
Sancta basilissa or
Sancta balbina or
Sancta ursula or
Sancta victoria or
Sancta corona or
Sancta sexburgis or
Oēs scē virgines or
Omnes sancti Orate
Propicius esto: &c.

¶ In natali vniꝰ apoſtoli ſiue plurioꝝ aplōꝝ per totū ānū extra tp̄s paſche Ad pri. vēs. an.

Eſtote fortes in bello ⁊ pugnate cū antiquo ſerpēte et accipietis regnū eternū allā. Qn̄ fit ſeruitiū de cōi vniꝰ apli poſt ſeptuageſi. tūc in fine ſlīꝰ āc loco allā dicatur hic dicit dn̄s. In aliis vō āis loco allā: dr̄ illud vbū in eternū. ps. Ferial.

Iam non eſtis Cp̄m. hoſpites et aduene: ſꝫ eſtis ciues ſctōꝝ ⁊ domeſtici dei ſuꝑedificati ſuꝑ fundamentū aplōꝝ et ꝓphetarū. R̄. Qui ſunt iſti qui vt nubes volāt Et quaſi colūbe ad feneſtras ſuas. V. Cādidiores niue: nitidiores lacte rubicūdiores ebore ātiquo. Et. Gl'a. Et. yꝰ.

Annue xp̄e ſeclorꝝ dn̄e nobis per huiꝰ. Qn̄ fit mētio plurioꝝ aplōꝝ tūc dicet: nobis per hoꝝ tibi cara merita vt q̄ te corā grauiter deliq̄mꝰ: huiꝰ ſoluātur gloſis p̄cibꝫ. Salua redēptor plaſma tuū nobile ſignatū ſctō vultꝰ tui lūie: nec lacerari ſinas fraude demonū ꝓpter quos mortē exoluiſti preciū Nole captiuos eſſe tuos ſeruulos abſolue reos cōpeditos erige: et quos cruore redemiſti proprio rex bone tecū fac gaudere perpetim. Sit tibi ieſu bn̄dic̄e dn̄e: glia virtꝰ honor et imperiū vna cū p̄re ſctōq; paraclito cū quibꝫ regnas deꝰ añ ſcla Amen. V. In oēm terrā exiuit ſonꝰ. an. Beati eritis cū vos oderint homīes et cū ſeparauerint ⁊ exprobrauerint et eiecerint nomē veſtrū tanq̄ malū propter filiū hoīs gaudete ⁊ exultate ecce eni merces veſtra multa eſt i celo. ps. Magn̄. Or̄ de vigi. dr̄ ſi ꝓpria hēatur. Sin aūt dr̄ orꝫ de die. Et ſi neceſſe fuerit q̄ proceſſio fieri debeat de feſto alicuius apli et nō habeat ꝓpria orꝫ de vigilia: tūc dr̄ ad pceſſionē iſta orꝫ.

Queſumus omp̄s deus vt nr̄a deuotio q̄ natalicia beati N apli tuī antecedit: p̄ocinia interceſſionis eius accumulet. Per. ¶ Ad mat. Inuit. Regē aplōꝝ dn̄m Venite adoremus. ps. Venite. yꝰ. Annue xp̄e. In. i. noc. ā. In oēm terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ et in fines orbis terre vba eoꝝ. ps. Celi enarrāt. ā. Clamauerūt iuſti ꝛ dñs exaudiuit eos. ꝑ. Benedicā. an. Cōſtitues eos principes ſup oēm terrā memores erūt nois tui dñe. ꝑ. Eructa. ℣. In oēm terrā exi. ℟. Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio luporū dicit dñs. Eſtote ergo prudētes ſicut ſerpētes ꝛ ſimplices ſicut colūbe. ℣. Dū lucē habetis credite in lucē vt filii lucis ſitis dicit dñs. Eſtote. ℟. Tollite iugū meū ſup vos dicit dñs. et diſcite a me qꝛ mitis ſū et humilis corde. Iugū eni meū ſuaue eſt et onus meū leue. ℣. Et inuenietis requiē aiabꝫ vrīs. Iugū. ℟. Dum ſteteritis ante reges ꝛ preſides nolite cogitare quomō aut qd loqmini. Dabit̄ eī vobis in illa hora quid loquamini. ℣. Non eni vos eſtis qui loqmini ſed ſpūs prīs vrī qui loqtur in vobis. Dabitur. Glia. Dabitur.

¶ In. ii. noc. ā. Principes populoꝝ ꝯgregati ſūt cū deo abrahā ꝑs. Oēs gētes. an. Dediſti hereditatē timētibꝫ nomē tuū dñe ꝑs. Exaudi deus dep̄ca. an. Annūciauerūt opa dei et facta eius itellexerūt. ꝑ. Exaudi deꝰ oꝝ. ℣. Cōſtitues eos. ℟. Vidi coniūctos viros habētes ſplēdidas veſtes et angelꝰ dñi locutus eſt ad me dicēs. Iſti ſūt viri ſcti facti amici dei. ℣. Vidi angelū dei volantē per mediū celi voce magna clamātē ꝛ dicentē. Iſti. ℟. Iſti ſūt triūphatores ꝛ amici dei. qui cōtemnētes iuſſa principū meruerūt p̄mia eterna Modo coronātur ꝛ accipiūt palmā. ℣. Iſti ſūt q̄ venerūt ex magna tribulatiōe et lauerūt ſtolas ſuas in ſanguie agni. Modo co. ℟. Fuerūt ſine querela ante dñm et ab inuicē nō ſūt ſeparati. Calicē dñi biberūt ꝛ amici dei facti ſūt. ℣. Tradiderūt corpora ſua ꝓpter deū ad ſupplicia ideo coronātur ꝛ accipiūt palmā. Calicē. Glia. Et ami. In. iii. no. ā. Exaltabūtur cornua iuſti allā. ꝑs. Cōfitebimur. ā. Lux orta eſt iuſto allā rectis corde leticia. allā. ꝑs. Dñs regū exul. ā. Cuſtodiebāt teſtimonia eius et precepta eiꝰ allā. Qn̄ fit ſeruitiū de cōi vniꝰ apli poſt ſeptuageſi. tūc in fine iſtiꝰ an. loco allā: dr̄ que dedit illis. ꝑs. Dñs regū iraſ. ℣. Nimis ho. ℟. Iſti viuētes i carne plātauerūt eccliam ſanguie ſuo. nō ſūt de terris corpora coꝝ ſeparata. Quoꝝ merito ſūt in celis aīe ſctōꝝ coeqles ℣. Scti per fidē vicerunt regna ꝑpati ſunt iuſticiã adepti ſunt repromiſſiones. Quoꝝ. ℞. Iſti ſũt viri ſcti quos elegit dñs i̅ caritate nõ ficta et dedit illis gloriã ſempiternã. Quoꝝ doctrina fulget eccl'a vt ſole luna. ℣. In oẽm terrã exiuit ſon⁹ eoꝝ et i̅ fines orbis terre ṽba eoꝝ. Quoꝝ. ℞. Ciues aplõꝝ ⁊ domeſtici dei aduenerũt hodie. Portãtes facẽ et illuminãtes patriã dare pacẽ gentibꝫ Et liberare ppl'm dñi. ℣. Audite ꝑces ſupplicum vite eterne poſcẽtes ꝑmia q̇ fertis in dextris manipl'os iuſticie quiqꝫ gaudẽtes aduenistis hodie. Portãtes. Gl'ia. Et libe. ℣. Dediſti hereditatẽ. ℞. Timẽtibꝫ nomẽ tuũ dñe. In laud. an. Hoc eſt preceptũ meũ vt diligatis inuicẽ ſicut dilexi vos. ꝑ. Dñs regñ. ã. Maiorẽ caritatẽ nemo habet vt aĩam ſuã ponat q̇s pro ami'cis ſuis. ꝑ. Iubilate. ã. Vos amici mei eſtis ſi feceritis q̃ precipio vobis dicit dñs. ꝑs. Deꝰ deus. ã. Beati mũdo corde qm̃ ipſi deũ videbũt. ꝑ. Bñdicite. an. In patiẽtia vr̃a poſſidebitis aĩas vr̃as. ꝑs. Laudate. Cꝑ. Iam non eſtis. Hẏ.

Exultet celũ laudibus reſultet terra gaudiis: apoſtoloꝝ gloria: ſacra canunt ſolẽnia. Vos ſecli iuſti iudices et vera mũdi lumina votis precamur cordiũ: audite preces ſupplicũ. Qui celum verbo clauditis: ſeraſqꝫ eius ſoluitis: nos a peccatis omnibus ſoluite iuſſu queſumus. Quorũ precepto ſubditur ſal⁹ ⁊ languor oĩm: ſanate egros moribꝫ nos reddẽtes virtutibꝫ. Vt cum iudex aduenerit xp̄s in fine ſeculi: nos ſempiternis gaudiis faciat eẽ cõpotes. Deo patri ſit gloria: eiuſqꝫ ſoli filio: cũ ſpũ paraclito et nũc ⁊ in ꝑpetuum Amẽ. ℣. Annũciauerũt opa dei ℞. Et facta eiꝰ. an. Tradẽt eni vos in conciliis et ſynagogis ſuis flagellabũt vos et ante reges et p̄ſides ducemini propter me in teſtimonium illis et gentibus. ꝑs. Benedictus. Oro de die dicatur ſi ꝑpria habeatur ſin autẽ dr̃ iſta oro de cõi. Or.

Exaudi ppl'm tuũ dñe cũ ſcti apli tui N. patrocinio ſupplicãtẽ. vt tuo ſp auxilio munitus: ſecura tibi poſſit deuotiõe ſeruire. Per do. no. Ad primam. ã.

Hoc eſt preceptū. ṗs. Deus in noie. Ad .iii. an. Maiorē. ṗs. Legē po. Cꝑ. Iā nō eſtis. ℟. In oēm terrā Exiuit ſonus coꝝ. ℣. Et in fines orbis terre verba coꝝ. Exiuit. Glia. In. ℣. Cōſtitues eos. Oꝛ vt ſupra Ad vi. ā. Vos amici. ṗ. Defecit. Cꝑm.

PEr manꝰ aplōꝝ fiebāt ſigna et ꝓdigia multa i plebe: et magnificabat eos populꝰ. ℟. Cōſtitues eos principes Super oēm terrā. ℣. Memores erūt noīs tui dñe. Sup. Glia. Cōſti. ℣. Nimis honō. Oꝛ vts. Ad .ix. ā. In patiētia. ṗ. Mirabilia. Cꝑ.

Ibant apli gaudētes a ꝯſpectu ꝯſilii: qm̄ digni habiti ſūt pro noie ieſu contumeliā pati. ℟. Nimis honorati ſūt Amici tui deꝰ. ℣. Nimis ꝯfortatꝰ eſt principatus coꝝ. Amici. Glia. Nimis. ℣. Annūciauerunt opera dei. Ad ſcdas vēs. ā. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eum tu es ſacerdos in eternū. ṗs. Dixit dñs. an. Collocet eū dñs cum principibꝫ ppli ſui. ṗs. Laudate pue. ā. Dirupiſti dñe vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiā laudis. ṗs. Credidi ppt. ā. Eūtes ibāt ⁊ flebāt mittētes ſemina ſua. ṗ. In cōuertēdo. ā. Cōfortatꝰ eſt principatus coꝝ et honorati ſūt amici tui deꝰ. ṗs. Dñe ꝓbaſti. Cꝑ. Iā nō eſtis. Si duplex feſtū fue. tūc dr̄ ℟. Ciues aplōꝝ. Si aūt nullū ℟ dr̄. ẏꝰ. Exultet celū lau. ℣. Annūciauerūt opa dei. an. In regeneratiōe cū ſederit filius hoīs in ſede maieſtatis ſue ſedebitis ⁊ vos iudicātes duodeci tribꝰ iſrl̄ dicit dñs. ṗ. Magnī. Oꝛ vts. ¶ In natali vniꝰ martyris extra tp̄s paſ. Ad veſpas ſup pſal. ferial. ā.

Iſte ſctūs pro lege dei ſui certauit vſqꝫ ad mortē et a verbis ipiorum nō timuit fundatꝰ eni erat ſupra firmā petrā. Vel alia. ā. Beatus vir q̄ ſuffert tētationē qm̄ cū probatꝰ fuerit accipiet coronā vite quā repromiſit deus diligētibꝫ ſe. ṗs ferial. He hdcē due āe dicātur alternis vicibꝫ ꝑ ebdo. ſup pſal. in feſtis .ix. lect. vniꝰ martyris. Ita tamē ꝙ qñ dr̄ an. Iſte ſanctus ſup pꝰ tūc dicetur iſtud Capitulum.

Beatus vir qui ſuffert tētationē: qm̄ cum ꝓbatus fuerit accipiet coronā vite quam repromiſit deus diligentibus ſe. Vel aliud Cpm.

Beatus vir q̄ in ſapientia morabitur et qui ī iuſticia meditabitur et ī ſenſu cogitabit circūſpectionē dei. Ad vtraſqȝ vēs et ad mat et ad terciā niſi qñ dr̄ ā Beatus vir. ſup pos: tūc dicitur Cpm.

Iſte ſanctus pro lege dei ſui certauit vſqȝ ad mortē: et a verbis impiorū nō timuit: fundatus enī erat ſupra firmā petrā. Vel hoc cpm. Btūs vir q̄ in ſapien. ad vtraſqȝ vēs ⁊ ad mat. ⁊ ad terciā. Ita tñ ꝙ iſta an. Iſte ſanctus primo loco dicat̄ ſp in illa ebdo. De vno martyre decollato Rꝛ. Perceptuus. De vno mar. nō decoll. Rꝛ Btūs vir q̄ ſuffert

Martyr dei qui Hy⁹. Vnicū patris ſequēdo filiū victis triūphās hoſtibus victor fruēs celeſtibus

Tui precatus munere noſtrū reatū delue arcēs mali cōtagiū vite remouēs tediū

Soluta ſūt iā vincula tui ſacrati corporis nos ſolue vinclis ſeculi amore filii dei

Deo patri ſit glīa. V. Glīa et honore coronaſti eū dñe. an. Hic eſt vere martyr qui pro xp̄i noīe ſanguinē ſuū fudit qui minas iudicū nō timuit nec terrene dignitatis gl̄iam queſiuit: ſȝ ad celeſtia regna feliciter peruenit. ps. Magnificat. Or.

Adeſto dñe ſupplicationibȝ nr̄is: et interceſſione bti N. martyris tui: perpetuā nob̄ miam tuā benign⁹ impēde. Per. Alia or.

Preſta q̄s omīps deus: vt q̄ beati N martyris tui natalicia colim⁹: interceſſione ei⁹ in tui nois amore roboremur. Per do. Quādo duo feſta vni⁹ mar. in vna ebd̄ ſimul cōtingūt: tūc dr̄ ad mēm de alio feſto cū iſta an. Iſte cognouit. q̄re ad ſcdas vs. V. Poſuiſti dñe. Or. vt decēt. Ad matut in feſtis. ix. lecti. et iii. q̄ habet inuitato. duplex. Inuitat. Iuſtus florebit ī domo dñi plātatus. Gaudeam⁹ ⁊ exultemus in ei⁹ ſacra ſolēnitate. ps. Venī. Aliud inuit in feſtis. iii. lect. que habet inuita. ſimplex. Inuitat. Regē martyꝝ dñm Venite adoremus. ps. Venite. Hy⁹. Martyr dei qui vnicū. In. i. no. an. In lege dñi fuit volūtas ei⁹ die ac nocte. ps. Btūs vir. ā. Predicās preceptū dñi ꝯſtitut⁹ eſt in mõte ſcõ eius. p̄s. Quare fremu̅. a̅. Voce mea ad dn̄m clamaui et exaudiuit me de monte ſcõ ſuo. ps. Dn̄e qđ mul. v̄. Gl'ia ⁊ honore. Lec. i.

Qui ſctõꝝ merita religioſa caritate miraẗ: quiqꝫ iuſtoꝝ gl'iam frequēti laude colloqͥtur: eoꝝ mores ſanctos atqꝫ iuſticiā imiteẗ. Qm̄ quē delectat ſci alicuꝰ meritū: delectare debet par circa cultū dei obſequiū. R̄. Iſte ſcūs pro lege dei ſui certauit vſqꝫ ad mortē et a v̄bis impioꝝ nō timuit. Fūdatꝰ enī erat ſupra firmā petrā. v̄. Munimie regio ſeptꝰ nullatenꝰ ab aduerſariis ē ſupatꝰ. Fund.

Quare etiā imita L. ii.

Qui debet ſi laudat: aut laudare nō debet ſi imitari detractat. Ut q̇ altū laudat laudabilē ſe reddat: et qui ſctõꝝ merita admiraẗ: mirabilis ipē vite ſcītate reddaẗ. R̄. Iuſtꝰ germinabit ſicut liliū. Et florebit i eternū an̄ dn̄m. v̄. Plantatꝰ in domo dn̄i in atriis domꝰ dei nr̄i. Et. Le. iii.

Si ꝓſecto fr̄es iuſtos fideleſqꝫ diligimꝰ: quod ſi in ipſis iuſticiā fidēqꝫ ſuſpicimus: poſſumus quoqꝫ nos eſſe qđ ſunt: ſi faciamꝰ ipſi quod fecerūt. Neqꝫ ei nob̄ difficile eſt qđ ab ipſis geritur imitari: cū ſine p̄cedēti exemplo ab antiquis talia geſta conſpicimus: vt non ipſi alioꝝ emuli redderentur: ſed emulande virtutis ſeipſos nobis preberēt exēplum. vt nos dum ex ipſis et ex nobis alii proficiunt: ſic chriſtus i ſuis ſemper in eccleſia laudetur. Tu aūt. R̄. Iſte cognouit iuſticiā et vidit mirabilia magna et exorauit altiſſimum. Et inuentus eſt in numero ſāctoꝝ. v̄. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi et peruenit ad celeſtia regna. Et iuen. Gl'ia. Et. In. ii. no. a̅. Filii hominum ſcitote quia dn̄s ſanctum ſuum mirificauit. p̄s. Cū inuocarem. an. Scuto bone volūtatis tue coronaſti eum domine. ps. Verba mea. a̅. In vniuerſa terra quia gloria et honore coronaſti eum dn̄e. p̄s. Domine dn̄s noſter. v̄. Poſuiſti dn̄e. Et notandum eſt ꝙ qn̄ dicūtur R̄. de ſecundo nocturno cõmunis hyſtorie in feſtis triū lec. vnius martyris: tūc nō dice tur ãte lec. ℣. Poſuiſti ſed. ℣. Glia ⁊ honore. et hoc pp̃. ix. an que eſt an. vltima. l. iiii.

Ab origine mũdi innocens Abel occiditur/ Enoch deo placẽs trãſfertur: iuſtus Noe inuenitur. Abrahã fidelis ꝓbatur: Moyſes mãſuetus dinoſcitur/ Jeſus caſtꝰ/ Dauid lenis/ Helyas acceptus: Daniel ſctũs. Tres pueri victores reddũtur: apoſtoli xp̃i diſcipuli: credẽtiũ magiſtri habẽtur. ℟. Deſyderiũ aĩe eiꝰ tribuiſti ei dñe. Et voluntate labioꝝ eius nõ fraudaſti eũ. ℣. Qm̃ preueniſti eum in bñdictionibꝫ dulcedis poſuiſti in capite eiꝰ coronã de lapide precioſo. Et volũtate. Lcõ. v.

De quibus eruditi confeſſores fortiſſime pugnãt: martyres perfecti triumphãt: et chriſtiani ſemꝑ exercitum dyaboli deo armati debellant. In iuſtis ⁊ ſanctis ſemper pares virtutes exiſtunt: diſſimiles pugne et glorioſe victorie. Unde chriſtiane delicatꝰ es miles: ſi putas te ſine pugna vincere: ſine certamine triumphare. Tu autem do. ℟. Dñe preueniſti eum in bñdictionibꝫ dulcedinis Poſuiſti in capite eius coronã de lapide precioſo. ℣. Vitã petiit a te ⁊ tribuiſti ei dñe. Poſuiſti. Lcõ. vi.

Exerce vires: fortitudiẽ dimica/ atrociter ĩ prelio inſta/ cõcerta/ cõſydera pactũ/ conditionem attẽde/ militiã noſce. Pactum quod ſpopõdiſti/ conditionẽ qua acceſſiſti: militiã cui nomẽ dediſti. Hoc ei pacto quos miraris cũcti pugnarunt. Hac cõditione vniuerſi vicerunt: hac militia triũpharunt. Tu aũt. ℟. Gloria et honore coronaſti eũ dñe ⁊ conſtituiſti eũ ſuꝑ opa manuũ tuarũ. Oĩa ſubiecisti ſub pedibꝫ eius. ℣. Qm̃ eleuata eſt magnificentia tua ſuꝑ celos deꝰ. Oĩa. Glã Oĩa. In. iii. noc. an. Juſtus dñs et iuſticias dilexit equitatẽ vidit vultꝰ eius. ps. In dño cõfido. an. Habitabit in tabernaculo tuo requieſcet in mõte ſctõ tuo. ps. Dñe q̇s hĩtabit. an. Poſuiſti dñe ſuꝑ caput eius coronã de lapide p̃cioſo. ps. Dñe in virtute. ℣. Juſtꝰ vt palma florebit. Non vlteriꝰ dicet quotienſcũqꝫ dr̃ niſi ad horã. ix. pꝰ cp̃m tuũ. ℞. Sicut cedrꝰ libani multiplicabitur. Euangelium Scd̃m iohannem. xii.

In illo tp̃e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Amē amen dico vobis: niſi granũ frumenti cadēs ĩ terra mortuũ fuerit: ip̃m ſolũ manet. Et reliq̃. Omē bti auguſtini epi.

Sic dicebat dn̄s granum mortificandũ ⁊ multiplicādũ. Mortificandũ infidelitate iudeoꝝ: multiplicādũ fide populoꝝ. Jam vero exhortās ad paſſiōis ſue ſectāda veſtigia: qui amat īquit aiam ſuā: perdet eā. Quod duobꝫ modis poteſt ītelligi Qui amat perdet: id eſt: ſi amas perde. Si cupis vitā tenere cũ xp̃o: noli mortem timere pro xp̃o. ℞. Corona aurea ſup caput eiꝰ expꝛeſſa ſigno ſctitatis Gl̃ia honoris ⁊ opꝰ fortitudīs. ℣. Libauit illum pane vite et ītellectꝰ et aqua ſapiētie ſalutaris potabit illum. Gloria

Item alio modo. l. viii. Qui amat aiam ſuam: pdet eā Noli amare ne perdas. Noli amare in hac vita: ne perdas vitā eternā Seq̃tur. Et qui odit aiam ſuā in hoc mũdo: in vitam eternā cuſtodit eā. Ergo qđ ſupradictũ ē qui amat: ſubintelligit̃ in hoc mũdo: ipſe itaqꝫ pdet. ℞. Stola iocũditatis induit eũ dn̄s. Et coronā pulchritudinis poſuit ſup caput eiꝰ ℣. Induit eũ dn̄s loricā fidei et ornauit eum. Et coro. l. cō. ix.

Qui aũt odit aiam ſuā vtiqꝫ in hoc mũdo: in vitā eternā ipſe cuſtodit eā. Magna et mira ſentencia. quēadmodũ ſit hoīs in animam ſuā amor vt pereat: odium ne pereat. Si male amaueris: tũc odiſti. Si bene oderis: tũc amaſti. Felices qui oderũt cuſtodiēdo: ne perdāt amādo. Sꝫ vide ne tibi ſubrepat vt teipſum velis interimere: ſic intelligendo: qđ debes odiſſe ĩ hoc mũdo aiam tuam. De vno martyre decollato. ℞. Percepturus iam vir ſcũs pro labore requiē conſtās in ↄfeſſiōe xp̃iane fidei Subdit collũ velut agnus manſuetus gladio. ℣. Corpore diſſolui gaudēs et cũ deo viuere Subdit. Gl̃ia. Sub. hoc ℞. Percepturus / dicet̃ in feſtis de martyribꝫ decollatis ad primas vēs. ix. lec. et ad mat̄ erit ix ℟. Et etiā in feſtis. iii. lec. ad mat̄ erit iii. ℟. qn̄ dr̄ de. iii. noc. tn̄.

¶ De vno martyre nō decollato

℟. Beatus vir q̄ ſuffert tētationem qm̄ cū ꝓbatus fuerit accipiet coronā vite. Quā repromiſit de⁹ diligētibꝫ ſe. ℣. Hic accipiet bn̄dictionē a dn̄o et m̄iam. Quā. Glia. Quā. Aliud euāgelium Scd̄m lucā. xiiii.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Si quis venit ad me ⁊ nō odit patrem ſuū ⁊ matrē ſuā et vxorē et filios ⁊ fratres ⁊ ſorores: adhuc aūt et aīam ſuā: nō poteſt me⁹ eſſe diſcipulus. Et reliqua. Omēl bti gregorii pp̄e

Si cōſyderem⁹ fratres chariſſimi que et q̄ta ſunt que nobis ꝓmittuntur in celis: vileſcūt aīo oīa q̄ habētur in terris. Terrena namqꝫ ſubſtantia ſupne felicitati cōparata: pondus eſt non ſubſidiū. Tēpalis vita eterne vite cōparata: mors eſt poti⁹ dicēda q̄ vita. l. viii.

Ipſe enī quotidian⁹ defectus corruptiōis: qd̄ ē aliud q̄ quedā ꝓlixitas mortis? Que aūt lingua dicere vel quis intellect⁹ capere ſufficit: illa ſupne felicitatis quāta ſūt gaudia: angeloꝝ choris intereſſe, cū btiſſimis ſpiritibꝫ glie cōditoris aſſiſtere: preſentē dei vultū cernere: incircūſcriptum lumen videre, nullo mortis metu affici: incorruptionis ꝑpetue munere letari. Tu aūt. l. ix.

Sed ad hec audita inardeſcit animus: iāqꝫ illic cupit aſſiſtere vbi ſe ſꝑat ſine fine gaudere. Sꝫ ad magna premia ꝑueniri nō poteſt: niſi per magnos labores. Unde et paul⁹ egregi⁹ predicator dicit. Nō coronabit̄ quis: niſi q̄ legitime certauerit. Delectet ergo mentem magnitudo p̄mioꝝ: ſꝫ nō deterreat certamē laboꝝ. Aliud euāgelium. Scd̄m lucam. xiiii.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Si q̄s vult poſt me venire: abneget ſemetip̄m ⁊ tollat crucē ſuā: et ſequatur me. Et rel. Omel̄ de diuerſis tractatibus.

Quia dn̄s ac redēptor noſter nou⁹ hō venit i mūdū: noua p̄cepta edidit mūdo. Uite enī nr̄ē veteri i vicus cp̄m ſuū. ℟. Sicut cedrꝰ libani multiplicabitur. Euangelium Scd̄m iohannem. xii.

IN illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Amē amen dico vobis: niſi granū frumenti cadēs ī terra mortuū fuerit: ip̄m ſolū manet. Et reliq̄. Omē bti auguſtini epi.

SE dicebat dn̄s granum mortificandū ꝛ multiplicādū. Mortificandū infidelitate iudeoꝝ: multiplicādū fide populoꝝ. Jam vero exhortās ad paſſiōis ſue ſectāda veſtigia: qui amat inquit aiam ſuā: perdet eā. Quod duobꝫ modis poteſt itelligi Qui amat perdet: id eſt: ſi amas perde. Si cupis vitā tenere cū xp̄o: noli mortem timere pro xp̄o. ℟. Corona aurea ſup caput eiꝰ expꝛeſſa ſigno ſc̄titatis Gl'ia honoris ꝛ opꝰ fortitudis. ℣. Libauit illum pane vite et itellectꝰ et aqua ſapiētie ſalutari potabit illum. Gloria.

ITem alio mo l. viii. do. Qui amat aiam ſuam: pdet eā Noli amare ne perdas. Noli amare in hac vita: ne perdas vitā eternā Seq̄tur. Et qui odit aiam ſuā in hoc mūdo: in vitam eternā cuſtodit eā. Ergo qđ ſupradictū ꝫ qui amat: ſubintelligit in hoc mūdo: ipſe itaqꝫ pdet. ℟. Stola iocūditatis induit eū dn̄s. Et coronā pulchritudinis poſuit ſup caput eiꝰ ℣. Induit eū dn̄s loricā fidei et ornauit eum. Et coro. Lcō. ix.

QUi aūt odit aiam ſuā otiqꝫ in hoc mūdo: in vitā eternā ip̄e cuſtodit eā. Magna et mira ſentencia. quēadmodū ſit hoīs in animam ſuā amor vt pereat: odium ne pereat. Si male amaueris: tūc odiſti. Si bene oderis: tūc amaſti. Felices qui oderūt cuſtodiēdo: ne perdāt amādo. Sꝫ vide ne tibi ſubrepat vt teipſum velis interimere: ſic intelligendo: qđ debes odiſſe ī hoc mūdo aiam tuam. De vno martyre decollato. ℟. Percepturus iam vir ſcūs pro labore requiē conſtās in ꝯfeſſiōe xp̄iane fidei Subdit collū velut agnus manſuetus gladio. ℣. Corpore diſſolui gaudēs et cū deo viuere Subdit. Gl'ia. Sub. Hoc ℟. Percepturus / dicet in feſtis de martyribꝫ decollatis ad primas vẽs. ix. lec. et ad mat̄ erit ix. ℟. Et etiā in feſtis .iii. lec. ad mat̄ erit iii. ℟. q̄ dr̄ de .iii. noc. tēp̄

¶ De vno martyre nō decollato

℟. Beatus vir q̄ ſuffert tētationem qm̄ cū ꝓbatus fuerit accipiet coronā vite. Quā repromiſit deꝰ diligētibꝫ ſe. ℣. Hic accipiet bñdictionē a dño et mīam. Quā. Glia. Quā. Aliud euāgelium Scdm lucā. xiiii.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Si quis venit ad me ⁊ nō odit patrem ſuū ⁊ matrē ſuā et vxorē et filios ⁊ fratres ⁊ ſorores: adhuc aūt et aīam ſuā: nō poteſt meꝰ eſſe diſcipulus. Et reliqua. Omēl bti gregorii pp̄e

Si cōſyderemꝰ fratres chariſſimi que et q̄ta ſunt que nobis ꝓmittuntur in celis: vileſcūt aīo oīa q̄ habētur in terris. Terrena namqꝫ ſubſtantia ſupne felicitati cōparata: pondus eſt non ſubſidiū. Tēpalis vita eterne vite cōparata: mors eſt potiꝰ dicēda q̄ vita. l. viii.

Ipſe enī quotidianꝰ defectus corruptiōis: qd ⁊ aliud q̄ quedā ꝓlixitas mortis? Que aūt lingua dicere vel quis intellectꝰ capere ſufficit: illa ſupne felicitatis quāta ſūt gaudia: angeloꝝ choris intereſſe, cū btiſſimis ſpiritibꝫ glie cōditoris aſſiſtere: preſentē dei vultū cernere: incircūſcriptum lumen videre, nullo mortis metu afficī: incorruptionis ꝑpetue munere letari. Tu āt. l. ix.

Sed ad hec audita inardeſcit animus: tāqꝫ illic cupit aſſiſtere vbi ſe ſꝑat ſine fine gaudere. Sꝫ ad magna premia ꝑueniri nō poteſt: niſi per magnos labores. Unde et paulꝰ egregiꝰ predicator dicit. Nō coronabit̄ quis: niſi q̄ legitime certauerit. Delectet ergo mentem magnitudo p̄mioꝝ: ſꝫ nō deterreat certamē laboꝝ. Aliud euāgelium. Scdm lucam. xiiii.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Si q̄s vult poſt me venire: abneget ſemetipſm ⁊ tollat crucē ſuā: et ſequatur me. Et reľ. Omel̄ de diuerſis tractatibus.

Quia dñs ac redēptor noſter nouꝰ hō venit ī mūdū: noua p̄cepta edidit mundo. Vite enī nrē veteri ī viciis contrite: cōtrarietatē oppoſuit nouitatis ſue. lcō. viii.

Quid enim vetus quid carnalis hō nouerat: niſi ſua retinere: aliena rape ſi poſſet: ꝯcupiſcere ſi nō poſſet? Sꝫ celeſtis medicꝰ ſingulis quibuſqꝫ viciis obuiantia adhibet medicamēta. lcō. ix.

Nam ſicut arte medicine calida frigidis, frigida calidis curātur: ita dn̄s noſter contraria oppoſuit medicamenta pc̄cis. Ut lubricis cōtinentiā, tenacibꝫ largitatē, iracundis māſuetudinem: elatis preciget huilitatem. Ante lau. ℣. Ora pro nobis btē ℟. Iſte. ℣. dr̄ ſemꝑ ante laud. in feſto vniꝰ martyris. ix. lecti. Quādo vero fiūt de tribꝫ lec. tūc dr̄ Poſuiſti do. vel ℣ Iuſtꝰ vt pal. ¶ In lau. anē. Qui me cōfeſſus fuerit corā hoībꝫ confitebor et ego eū corā prē meo. ps Dn̄s regn̄. an. Qui ſequitur me nō ambulat in tenebris ſed habebit lumē vite dicit dn̄s. ps Iubilate. ā. Si q̇s michi miniſtrauerit: honorificabit eū pr̄ meꝰ qui ē in celis dicit dn̄s. ps. Deus deꝰ. an. Qui michi miniſtrat me ſeq̄tur et vbi ſū ego illic erit et miniſter meꝰ. p̄. Benedicite. ā. Volo pater vt vbi ego ſū illic ſit et miniſter meus. ps. Laudate. Cap̄m vt ſupra dictum eſt. ¶ Hymnus.

Deus tuoꝝ militū ſors et corona premiū laudes canentes martyr̄ abſolue nexu criminis. Hic nēpe mūdi gaudia et blādimēta noxia caduca rite deputās puenit ad celeſtia. Penas cucurrit fortiter ⁊ ſuſtulit viriliť pro te effundēs ſanguinem eterna dona poſſidet. Ob hoc p̄cātu ſupplicite poſcimus piiſſime i hoc triūpho martyris dimitte noxā criminis. Sit xp̄e rex piiſſime tibi patriqꝫ glīa cū ſpiritu paraclito in ſēpiterna ſc̄la Amen. ℣. Iuſtꝰ germinabit ſic̄ liliū. ℟. Et flo. an. Niſi granū frumēti cadens in terra mortuū fuerit ip̄m ſolū manet. p̄. Benedictꝰ. Alia an. Qui vult venire poſt me dicit dn̄s abneget ſemetip̄m et tollat crucē ſuā et ſequatur me. ps. Benedictus. He predicte due āe dn̄r alternis vicibꝫ per ebdo. in feſtis vnius martyris tā triū ꝙ ix. lec. ſuper p̄. Benedictus. Vel ad mem

eiuſdē ſancti. Ita tamē ꝙ ſp in
primis dicatur an. Niſi granū.
Op. vtſ. ¶ Ad .i. an. Qui me
cōfeſſus. ps. Deꝰ in nomie.
¶ Ad .iii. a. Qui ſequitur. p. Le
gem po. Cpm. vtſ. ℟. Glia
et honore Coronaſti eū dñe. ℣.
Et conſtituiſti eū ſup opa ma
nuū tuarꝫ. Coro. Glia pa. Glā
et honore. ℣. Poſuiſti dñe. Or
vt ſupra. Ad .vi. an. Si quis
michi mini. ps. Defecit. Cp.

ISte cognouit iuſticiā
et vidit mirabilia ma
gna et exorauit altiſſimum
et inuētus ꝛ in numero ſan
ctorꝫ. D. g. ℟. Poſuiſti dñe
Sup caput eius. ℣. Coronā de
lapide ꝓcioſo. Sup ca. Gloria.
Poſuiſti. ℣. Iuſtus vt palma.
Ad .ix. ā Volo pr. p. Mirabi.

STola iocūdi Cpm.
tatis induit eū dñs et
coronā pulchritudis poſuit
ſup caput eius. ℟. Iuſtꝰ vt
palma florebit. In domo dñi.
℣. Sicut cedrꝰ libani multipli
cabitur. In do. Glia. Iuſtꝰ vt.
℣. Iuſtus ger. Ad ſcdas vēs.
an. Qui me confeſſus. p. ferial.
Cpm. vt ſupra. Hym. Deus
tuorum militum. ℣. Iuſtus
germinā. an. Hic vir deſpiciens
mundum et terrena triumphās
diuitias celo condidit ore manu
ps. Magnificat. or. vt ſupra
Alia. an. Iſte cognouit iuſticiā
et vidit mirabilia magna et exo
rauit altiſſimum ꝛ inuentus eſt
in numero ſanctorum. ps. Ma
gnificat. He predicte due an.
dicūtur alternis vicibꝫ per ebdo
madam in feſtis noue lectionū
vnius martyris ſuper pſalmū
Magnificat ad ſecūdas veſpas
vel ad memoriā eiuſdē. Item
alia capitula vnius martyris. et
dicūtur cum cpis ſupraſcriptis
alternis vicibus per ebdomadā
Ad veſperas et ad matuti. et ad
terciā et ad ſcdas veſpas. Cpm

BEatus vir qui in ſapi
entia morabitur: ꝛ qui
in iuſticia meditabitur: et
in ſenſu cogitabit circūſpe
ctionem dei. ¶ Ad .vi. cpm.

CIbauit illū pane vi
te et intellectꝰ: et aqua
ſapiētie ſalutaris potauit
illum. D. g. Ad .ix. cp.

ET firmabit in illo et
nō flectetur et ꝯtinebit illū
et non confundetur et exal
tabit illum apud proximos
ſuos: et noīe eterno heredi
tabit illū dñs deus noſter.

¶ Ité alie lec. vnius mar. l. i.

Quia natalē martyris hodierna die colimus frēs mei: nequaq̄ nos a v̄tute ei⁹ patiētie estimare extraneos debemus. Si ciā adiuuāte dn̄o nos virtutē patie seruare ɔtēdim⁹: et in pace ecclie viuim⁹: et tñ martyrii palmā tenem⁹. l. ii.

Duo quippe sūt martyrii gn̄a. vnū in mēte: aliud in corpore. Itaqz martyres eē possum⁹: etiā si nullo ꝑcutiētium ferro trucidemur. Mori q̇ppe a ꝑcutiēte: martyriū est in aperto ope. Ferre vero ɔtumelias, odientē diligere: martyrium est in occulta cogitatione. lectio. iii.

Quia duo sūt martyrii genera: vnū in occulto/ aliud in publico: testat̄ veritas q̄ zebedei filios req̇rit dicens Potestis bibere calicē quē ego bibiturus sū? Cui cum ɔtin⁹ rn̄dissent/ possumus: ilico dn̄s rn̄dit dicens. Calicem q̇dē meū bibet̄. Quid enī per calicē nisi dolorem passiōis accipimus? lcō. iiii.

De quo alias dicit. Pr̄ si fieri pōt trāseat a me calix iste. Et zebedei filii id est iacob⁹ et iohēs nō vterqz per martyrium occubuit: et tñ q̄ vterqz calicē biberet audiuit. Johēs autē nequaq̄ per martyriū vitā finiuit. sed tamē martyr extitit: qr passionē quā nō suscepit i corpe: seruauit i mēte. l. v.

Et nos g° hoc exēplo sine ferro martyres eē possum⁹ si patiētiā in aīo veraciter custodiam⁹. Probam⁹ quotidie verū esse qd añ nos dictū est. qr scā ecclia electoꝝ floribz plena: habet in pace lilia: in bello rosas. lcō. vi.

Sciendū preterea q̄ tribz modis virt⁹ patiētie exerceri solet. Alia nāqz sunt q̄ a deo: alia q̄ ab antiquo aduersario: alia q̄ a ꝑximo sustinemus. A proximo nāqz ꝑsecutiōes dāna ⁊ cōtumelias. Ab antiquo v̄o aduersario tentamēta. A deo aūt flagella toleram⁹. Tu aūt

¶ In natali vni⁹ martyris et pōtificis tota cantet̄ hyst̄o. vni⁹ mar. nō pōtificis vt s̄. cū capitulis supꝛascriptis et cum oroē subnotata. Ad vtrasqz vespas et ad matut̄. et ad terciam. cp̄m

Omnis pōtifex ex hoibꝫ aſſūptus: pro hoibus cōſtituitur in his q̇ ſunt ad deum: vt offerat dona et ſacrificia pro pctīs. Or. Deus q̇ ſctām nob huiꝰ diei leticiā pro ꝯmeōratiōe bti martyris tui N. atqꝫ pōtificꝭ feciſti: adeſto familie tue precibus, et da vt cuius hodie feſta celebramꝰ: eius meritis et interceſſionibus adiuuemur. Per do. ¶ Ad mat. vniꝰ mar. et pōtific. lcō. i.

Debemꝰ pēſare fratres cariſſimi qđ continue ſctis aplis dr̄: et per aplōs nobis: Vos eſtis ſal terre. Si ergo ſal ſumus: cōdire mētes fideliū debemꝰ. Vos ergo q̇ paſtores eſtis: pēſate q2 aialia dei paſcitis. lcō. ii.

De q̇bꝫ pfecto aialibꝫ: dño per pſalmiſtam dr̄. Aialia tua habitabūt i ea. Et ſepe videmꝰ q2 brutis aialibꝫ petra ſalis ponitur: vt eandē ſalis petrā lambere debeāt et meliorari. Tu aūt. lc. iii.

Quaſi ergo iter bruta aialia: petra ſalis debet eſſe ſacerdos in populis. Curare ergo ſacerdoti neceſſe eſt: q̄ ſingulis dicat: vnūquenqꝫ qualiter admoneat. vt quiſquis ſacerdoti iūgitur: q̄ſi ex ſalis tactu eterne vite ſapore condiatur. lectio. iiii.

Sal etenī terre nō ſumꝰ: ſi corda audiētiū nō ꝯdimus. Quod pfecto cōdimentum ille veraciter pximo impēdit: qui predicatiōis verba nō ſubtrahit. Quid autem aias hoim niſi cibū dei dixerim. que ad hoc ſūt cōdite: vt in eius corpus traiciantur: id eſt vt in eterne eccleſie augmentū tendāt. L. v.

Si ergo cibꝰ dei eſt ppls: cōdimentū cibi ſacerdotes eſſe debuerūt. Sed q2 dum nos ab orōnis et eruditiōis ſctē vſu ceſſamꝰ ſal īfatuatum eſt: condire non valet cibū dei. Atqꝫ idcirco ab auctore non ſumitur: quia exigente fatuitate noſtra minime conditur. Tu. lcō. vi.

Pēſemꝰ ergo qui vnq̄ per linguā nrām ꝯuerſi: qui de peruerſo ſuo ope nrā increpatione correcti penitentiā egerit: quis luxuriā ex nrā eruditiōe deſeruit: q̇s auariciā, q̇s ſupbiā declinauit.

Hoc euāgeliū in feſto cuiuſlibet exulati ſiue martyris ſiue pōtif.

In illo Scḋm lucā. xix. tp̄e: Dixit ieſus d. ſ. parabolā hāc. Hō quidā nobilis abiit in regionē lōgiquā accipe ſibi regnū ⁊ reuerti. Et reliqua. Omelia ex ꝯmentario venerabilis bede p̄ſbyteri.

Homo nobilis ille eſt cui cec⁹ ſupra clamabat: fili dauid miſerere mei. Et cui veniēti hieroſolimā ꝯcinebāt oſanna filio dauid: bñdic⁹ qui venit in noie dñi. l. viii.

Longiqua regio ecclīa eſt ex gētibꝫ: de qua eidē nobili hoī qui loq̇tur: ego autē cōſtitut⁹ ſū rex ab eo: dicit a p̄re. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gētes hereditatē tuā: et poſſeſſionem tuā termios Que videlicꝫ terre. l. ix.

hēditas ⁊ poſſeſſio: bifaria rōne regio lōginqua nūcupatur. vel qꝛ a finibꝫ terre clamat ad dñm: vel qꝛ lōge eſt a pc̄tōribꝫ ſal⁹. Et cū de⁹ ſit vbiqꝫ p̄ſens: lōge tñ ab eoꝝ ſenſu q̇ ydola colūt verus de⁹ abeſt. Sed q̇ erant lōge: facti ſūt prope in ſanguine chriſti. Ad terciā. cp̄m

Omnis pōtifex ex hoībꝫ aſſūptus: pro hoibus cōſtituitur in his q̇ ſunt ad ad deū: vt offerat dona ⁊ ſacrificia pro pc̄tis. Ad vi. cp̄

Nemo ſumit ſibi honorem ſed q̇ vocat̄ a deo tanq̄ aarō ſicut ſcriptū eſt: tu es ſacerdos in eternū ſm ordinē melchiſedech. Ad. ix.

In eccleſiis altiſſi cp̄. mi apiet os ſuū: et in cōſpectu ꝟtut̄ illi⁹ gliabit̄: in medio ppli exaltabit̄ / et in plenitudine ſctā admirabitur ¶ Hoc euāgeliū dr̄ in feſto vnius martyris ⁊ pōtificis nō exulati. Scḋm matheū. x°.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipl̄is ſuis. Nichil opertū qḋ nō reuelet̄: et occultū qḋ nō ſciatur. Et rel̄. Omelia venerabilis bede pbr̄i.

De futuro tp̄e hoc ſcriptū eſt: quādo de⁹ iudicabit abſcondita hoīm et illuminabit occulta tenebraꝝ et manifeſta faciet cōſilia cordiū. Et eſt ſenſus. Nolite timere ſeuiciā perſecutoꝝ ⁊ blaſphemantiū rabiē: quia veniet dies iudicii in quo et veſtra virtus et eoꝝ neq̄cia demōſtrabitur. Tu aũt. l. viii.

Quod dico vobis in tenebris: dicite in lumine. Et quod in aure auditis predicate in tectis. Quod audiſtis in myſterio: apertiꝰ predicate. qđ didiciſtis abſcõſe publice loquimini. lcõ. ix.

Quod vos erudiui in paruulo iudee loco: in vniuerſis vrbibus et in toto mundo audaciter dicite: et nolite timere eos qui occidunt corpus: animã autem non poſſunt occidere. Tu aũt.

¶ In nataliciis plurimorum martyrum extra tẽpus paſche. Ad primas veſpas ſup pſal. ã.

Sancti per fidem vicerunt regna operati ſũt iuſticiã: adepti ſunt repromiſſiones. ꝑi. ferial. Cꝑm.

Reddet deus mercedem laborum ſanctoꝝ ſuorum: et deducet eos in via mirabili. Deo gratias. ℟. In circuitu tuo domine. Hyꝰ.

Sanctorum meritis inclita gaudia pangamꝰ ſocii geſtaqz fortia nam gliſcit animus promere cantibus victoꝝ genꝰ optimum. Hi ſũt quos retinẽs mundus inhorruit: ipſum nam ſterili flore peraridum ſpreuere penitus teqz ſecuti ſũt rex chriſte bone celitꝰ. Hi ꝓ te furias atqz ferocia calcarũt hoĩm ſeuaqz verbera ceſſit his lacerans fortiter vngula nec carpſit penetralia. Ceduntꝛ gladiis more bidentiũ nõ murmur reſonat nec querimonia ſz corde tacito mẽs bene cõſcia conſeruat patiẽtiã. Que vox que poterit lingua retexere que tu martyribus munera preparas rubri nam fluido ſanguine laureis ditantur bene fulgidis. Te ſumma deitas vnaqz poſcimus vt culpas abluas noxia ſubtrahas des pacem famulis nos quoqz gliam per cũcta tibi ſecula. Amen. ℣. Letamini in dño. an. Gaudẽt in celis aĩe ſanctoꝝ qui xp̄i veſtigia ſunt ſecuti et qꝛ pro eius amore ſanguinem ſuum fuderũt: ideo cum chriſto regnabunt in eternum. ꝑs. Magñ. Alia anť.

Iſti ſunt ſc̄ti qui pro dei amore minas hoĩm contẽpſerũt ſancti martyres in regnum eternum exultant cũ angelis o ꝙ preciosa eſt mos ſctōꝝ q̇ aſſidue aſſiſtūt ante dn̄m et ab inuicē nō ſūt ſeparati. p̄s. Magn̄. He due p̄dicte ãe dn̄i alternis vicibꝫ per ebdo. in feſtis .ix. lec. plurimoꝝ martyꝝ tā .iii. lec. q̄ .ix. l. ſup Magn̄. vel ad mēm eorūdē ſanctoꝝ. ita tn̄ q̄ ſp̄ in primis dr̄ ã Gaudēt i cel. ¶ In natali plurimoꝝ martyꝝ nō pōtificū. orō.

Omnipotēs ſempiterne deus da nobis ſctōꝝ martyrū tuoꝝ N. et N. ita digne merita venerari: q̄tenꝰ ꝛ ab inſtātibꝫ liberemur p̄iculis et digni efficiamur gaudiis ſempiternis. Per do. ¶ In natali plu. mar. ꝛ pōtificū. Orō.

Omnipotēs ſempiterne deus qui i ſctōꝝ martyrum tuoꝝ atqꝫ pōtificū N et N cordibꝫ flamā tue dilectōis accēdiſti: da mētibꝫ noſtris eandē fidei caritatiſqꝫ virtutem. vt quoꝝ gaudemus triūphis: p̄ficiamꝰ exēplis. Per do. ¶ Ad mat. Inuit. in feſtis .ix. l. tm̄. Inuit. Adoremꝰ regē magnū dn̄m. Qui in ſctīs ſuis ſp̄ ē mirabil. p̄s. Ven̄. Itē in feſtis .ix. lect. et in feſtis .iii. lec. qn̄ habet inuitat. duplex. Inuit. Mirabilē deū in ſanctis ſuis Venite adoremꝰ collaudantes. p̄s. Venite. In feſtis .iii. lec. qn̄ inuit. eſt ſimplex. Inuit. Regē martyꝝ dn̄m Venite adoremus. p̄s. Venite. yꝰ. Sctōꝝ meritis. In .i. noc. ã. Secus decurſus aquaꝝ plātauit vineā iuſtoꝝ ſꝫ in lege dn̄i fuit voluntas eoꝝ. p̄s. Btūs vir. ã. Tanq̄ aurū i fornace p̄bauit electos dn̄s et quaſi olocauſta accepit illos i eternū. p̄. Quare fre. ã. Si corā hoibꝫ tormēta paſſi ſūt ſpes electoꝝ eſt imortalis i eternum. p̄s. In dn̄o confido. ℣. Letamini in dn̄o. Lectio .i.

Pſalmus q̇ cantat dn̄o: videtur ſāctis martyribꝫ ꝯuenire. Sed ſi membra xp̄i ſumus ſicut eſſe debemꝰ: ad ōs nos p̄tinere intelligamus. Qui ſeminānt in lachrymis i gaudio metēt. Eūtes ibāt ꝛ flebant mittētes ſemina ſua. Venientes aūt venient cum exultatione: portātes manipulos ſuos. Tu. ℟. Abſterget deꝰ oēm lachrymā ab oculis ſctōꝝ et iā non erit amplīꝰ neqꝫ luctꝰ neqꝫ clamor ſed nec vllus dolor. Qm̄ priora trāſierūt. ℣. Nō eſuriēt neqꝫ ſitiēt amplius et nō cadet ſup illos ſol neqꝫ vllus eſtus. Qm̄. Lcō.ii.

Quo eūtes et vnde veniētes? Qui ſeminātes i lachrymis? Que ſūt ſeīa? qui manipuli? Eūtes in mortē veniētes a morte Eūtes naſcēdo: veniētes reſurgēdo. Seminātes opa bona: metētes mercedē eternam. ℟. Viri ſcī glorioſū ſanguinē fuderūt pro dn̄o amauerūt xp̄m i vita ſua imitati ſūt eū in morte ſua. Et ideo coronas triūphales meruerūt. ℣. Vnus ſpūs ⁊ vna fides erat in eis. Et ideo. Le.iii.

Semina ergo nrā ſunt quidq̇d boni fecerim⁹: manipuli qd̄ i fine recipiem⁹. Si ergo bona ſeīa ſūt bona opa: q̄re cū lachrymis: cū hylarē datorē diligat de⁹? ℟. Tradiderūt corpora ſua pp̄ter deū ad ſupplicia. Et meruerūt habere coronas ppetuas. ℣. Iſti ſunt q̇ venerūt ex magna tribulatiōe et lauerūt ſtolas ſuas i ſanguie agni. Et me Glia. Et ¶ In natali quoꝝ lꝫ fratrū mar. ſpꝫ erit.iii. ℟. Hec eſt vera fraternitas q̄ nūq̄ potuit violari certamie q̇ effuſo ſāguie ſecuti ſūt dn̄m. Contēnētes aulam regiā puenerūt ad regna celeſtia. ℣. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū hitare frēs i vnū. Lō. Glia Peruen̄. In.ii.noc.an. Dabo ſctis meis locū noiatū in regno pr̄is mei dicit dn̄s. p̄. Dn̄e q̇s habi. a. Scis q in terra ſūt ei⁹ mirificauit oēs volūtates meas inter illos. p̄. Cōſerua. a. Sci qui ſperāt i dn̄o habebūt fortitudinē aſſumēt pēnas vt aq̄le volabūt ⁊ nō deficiēt. p̄. Dn̄i eſt terra. ℣. Exultēt iu. Lcō.iiii.

Hic primū videte cariſſimi: quō maxime ad btōs martyres v̄ba iſta ptineāt. Nulli ei tantū impenderūt: q̄ntū et ipſi q̇ ſeipſos impēderūt, ſicut dicit paul⁹ aplūs. Et ipſe īpendar pro aiabꝫ vrīs. ℟. Sācti tui dn̄e mirabile ↄſecuti ſūt iter ſeruientes p̄ceptis tuis vt inenirentur illeſi. In aq̇s validis terra apparuit arida. et in mari rubro via ſine ipedimēto. ℣. Victricē manū tuā laudauerūt pariter ⁊ decātauerūt dn̄e nomē ſcm̄ tuū. In

Impēderūt eni l.v.

ſeip̄os ↄfitēdo xp̄m: et implēdo in ei⁹ adiutorio qd̄ dictū eſt Ad menſā magnā ſediſti: ſcito qm̄ talia oportet te ꝑparare. Que ꝫ mēſa magna: niſi vnde corp⁹ xp̄i accipim⁹ ⁊ ſanguinem? R. Verbera carnificū nō timuerūt ſcti dei morientes ꝑ xp̄i noīe Vt heredes fierēt in domo dn̄i. V. Immania ei ꝑ xp̄o in ſuis corporibus ꝑtulerūt tormēta. Vt.

Quid ꝫ ſcito qm̄ L. vi. talia te oportet ꝑparare: niſi qđ btūs iohēs expoſuit: ſicut xp̄s pro nob aīam ſuā poſuit: ſic ⁊ nos debem⁹ pro fratribꝫ aīaꝫ ponere? R. O venerāda martyꝝ glioſa certamina q̄ in ſuis corporibꝫ ꝑ xp̄o imania ꝑtulerūt tormēta. Et iō percipe meruerīt imarceſſibilē eterne glie coronā. V. Deſpecta nāqꝫ pn̄tis vite luce ꝯtēptoqꝫ ſuoꝝ corpoꝝ cruciatu ſeuientē mūdū dei pro amore vicerūt. Et iō. Glia. Et. In. iii. noc. an. Iuſti aūt in ꝑpetuū viuēt et apud dn̄m eſt merces eoꝝ. ps. Exultate. an. Tradiderūt corpora ſua ꝓpter deū ad ſupplicia vt heredes fierēt i domo dn̄i ps. Bn̄dicā. an. Ecce merces ſctōꝝ copioſa eſt apud deū. ipſi vero mortui ſūt pro xp̄o ⁊ viuēt in eternū. ps. De⁹ venerūt. V. Iuſtoꝝ aīe i ma. S. lucam. vi.

In illo tp̄e: Deſcēdēs ieſus de mōte ſtetit in loco cāpeſtri: et turba diſcipuloꝝ eius et multitudo copioſa plebis ab oī iudea et hierlm ⁊ maritima et tyri et ſydonis qui venerāt vt audirent eū et ſanarent᷑ a languoribꝫ ſuis. Et re. Sermo ex ꝯmētario venera. bede pb̄ri.

Turbe q̄ delōge ad audiēdū venirūt: deſcēdent᷑ i campū dn̄i curant᷑ attactu. Diſcipuli qꝛ i minoribꝫ tā ſūt inſtituti: i mōtis cacumine ad maiora ꝓuehunt᷑. E qbꝫ etiā eligūtur: q̄ eū trāſfiguratū ſecreto in mōte ſpeculent᷑. R. Propter teſtamētum dn̄i ⁊ leges paternas ſci dei ꝑſtiterūt in amore fraternitat᷑. Qꝛ vn⁹ ſp fuit ſpūs in eis ⁊ vna fides. V. Fuerīt ſine querela ante dn̄m ⁊ ab inicē nō ſūt ſeparati.

Vnus pre Qꝛ. lcō. viii. oibꝫ ſublimioris ſapientie fōte debriādus: magiſtri recūbit i pectore. Raro qꝫ vſpiā iuenies vel turbas ad altiora dn̄m ſequi: vel quēpiam debilē in mōte curari. Sed extincta febre libidinū accenſaqꝫ ſapientie luce: pedetētim vnūquēq; ad culmē ſubire virtutum. ℞. Sācti mei q̄ in iſto ſcl'o certamē habuiſtis Mercedē laboꝝ ego reddā vobis. ℣. Venite benedicti pr̄is mei. Mercedē. l. ix.

ET ipſe eleuatis oculis in diſcipulos ſuos dixit. Beati paupes: q2 veſtrū eſt regnū dei. Et ſi generaliter oīb3 loq̇tur: ſpecialr9 tamen oculos ſaluatoꝛ in diſcipl'os leuat. vt his q̄ verba intenta cordis aure percipiunt: latius ſaporis intimi lumen apiat. ℞. In circuitu tuo dn̄e lumen eſt quod nunq̄ deficiet: Vbi conſtituiſti lucidiſſimas māſiones. Ibi requieſcūt ſctōꝝ aīe. ℣. Lux ppetua lucebit ſctis tuis dn̄e et eternitas tēpoꝝ. Vbi cō. Glia pr̄i. Ibi req. ℣. Iuſti aūt in ppetuū viuēt. ℞. Et apud. In laud. an. Iuſtoꝝ aūt aīe in manu dei ſūt ꝛ nō tāget illos tormētū malicie. ps. Dn̄s regn̄. an. Cum palma ad regna peruenerūt ſcti coronas decoris meruerūt de manu dn̄i. ps. Iubilate. an. Corpora ſctōꝝ in pace ſepulta ſunt et viuēt nōia eoꝝ in eternū. ps. Deus de9 me9. an. Mart res dn̄i dn̄m bn̄dicite in eternū. ps. Bn̄d. ā. Exultabūt ſci in glā letabuntur in cubilib3 ſuis. ps. Laud. Cp̄. Reddet deus. ℣.

REx glioſe martyꝝ corona cōfitentiū qui reſpuentes terrena pducis ad celeſtia. Aurē benignam protin9 appone noſtris vocib3 trophea ſacra pāgim9: ignoſce qd̄ deliq̇mus. Tu vincis in martyrib3 parcendo cōfeſſorib3 tu vince nr̄a crimina donando indulgentiā. Deo pr̄i ſit glia eiuſq3 ſoli filio cū ſpū paraclito et nūc et in perpetuū. Amē. ℣. Mirabilis deus in ſctis ſuis ℞. Et glo. an. Iſtoꝝ eſt enim regnum celoꝝ qui contēpſerunt vitam mundi et peruenerūt ad premia regni et lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni. ps. Benedictus. Alia an. Lauerunt ſtolas ſuas et candidas eas fecerunt in ſanguine agni. ps. Benedictus. He predicte due an. dicātur alternis vicib3 per ebdomadā in feſtis plurimoꝝ mar. tam triū q̄ .ix. lecti. ſup Bn̄dictus. vel ad memoriā eoꝝdem ſanctoꝝ. ita q̄ ſp in primis dr̄ an. Iſtoꝝ eſt eni. Oꝛ vt ſupra

Ad. i. ã. Iuſtoꝝ aũt. p̄s. Deꝰ in noie. Ad. iii. ã. Cũ palma. p̄s. Legẽ. Cp̄. Reddet deꝰ. R̷. Letami in dño. Et exultate iuſti. V̷. Et gliami oẽs recti corde Et ex. Gliapa. Leta. V̷. Exultẽt iu. Oꝛ vt̃s. Ad vi. ã. Corpora ſanctoꝝ. p̄. Defecit. Cp̄.

Tranſtulit illos p mare rubrũ ⁊ trãſuexit illos per aquã nimiã: inimicos aũt illoꝝ demerſit in mare et ab altitudie inferoꝝ eduxit eos. R̷. Exultent iuſti In cõſpectu dei. V̷. Et delectẽtur i leticia. In cõ. Glia. Exult. V̷. Iuſtoꝝ aie. Oꝛ vt̃s. Ad. ix. ã. Exultabũt. p̄. Mirabilia. cp̄.

Iuſti tulerũt ſpolia ipiorum et decãtauerũt dñe nomẽ ſcm̃ ⁊ victricẽ manũ tuã laudauerꝫt pariter dñe deꝰ noſter. R̷. Iuſtoꝝ aie In manu dei ſũt. V̷. Et nõ tanget illos tormẽtũ malicie. In ma. Glã. Iuſtoꝝ. V̷. Mirabilis deꝰ. Oꝛ vt̃s. Ad ſcdas vẽs. ã. Iuſtoꝝ aũt aie. p̄. ferial'. cp̄. Reddet deꝰ. yꝰ. Rex glioſe mar. V̷. Mirabilis deꝰ. ã. Abſterget deꝰ oẽm lachrymã ab oculis ſãctoꝝ et iã nõ erit amplꝰ neqꝫ luctus neqꝫ clamoꝛ ſed nec vllus doloꝛ qm̃ priora trãſierunt. p̄s. Magnĩ. Oꝛ vt̃s. Item alie lcões pluriõꝝ mar. lcõ. i.

Quotieſcũqꝫ frẽs cariſſimi ſctoꝝ martyria celebramus: totiẽs laudes ſaluatoris edicimꝰ. Et q̃tiens eoꝝ aſſerimus paſſiões: totiẽs xp̄i gliam p̄dicamꝰ. Nõ eni ſuſpicimus ꝙ paſſi ſũt: ſed ꝓpter quẽ paſſi ſũt admiramur. Igit̃ nõ pena i laude ſed fides in honore. lcõ. ii.

Magnificamꝰ ergo martyres nõ qꝛ grauibꝫ ſubiacuere ſuppliciis: ſed qꝛ iuſticie cauſa eadẽ tolerauere ſupplicia. Nã plurios ſceleratoꝝ peiores penas vidimꝰ eẽ ꝑpeſſos: ſꝫ nichil eis proſũt qꝛ martires cã iuſtificat: ſceleſtos ꝯſciẽtia ſua dãnat. iii

Summo igit̃ ⁊ p̄cipuo loco propter fidẽ habẽdi ſũt vbi martyres. Videte autẽ quẽ eidẽ locũ apud hoies merẽant: q apd deũ locũ ſub altari meruerꝫt. Dicit ſcã ſcriptura Vidi ſub ara dei aĩas occiſoꝝ ꝓpter verbũ dei et ꝓpter teſtiõiũ qđ habebãt: et clamabãt: vĩdica dñe ſãguinẽ nr̃m. Sub ara inq̃t dei vidi aīas occiſoꝝ. le.iiii.

Quid reuerētius: q̇d honorabilius dici pōt: ꝙ ſub illa ara req̇eſcere in qua deo ſacrificiū celebrať/ i qua offerunť hoſtie: in qua dn̄s ⁊ ſacerdos ſicut ſcriptū eſt Tu es ſacerdos in eternū ſcđm ordinē melchiſedech. lcō. v.

Recte ergo ſub ara martyres collocanť: qꝛ ſuꝑ aram xp̄s iponiť. Recte ſub altari iuſtoꝝ aīe req̇eſcūt: qꝛ ſuꝑ altare corpus dn̄i offertur. Non imerito iuſti illic vindictam ſanguinis poſtulāt: vbi etiā pro peccatoribꝫ xp̄i ſanguis effunditur. lcō. vi.

Conueniēter igiť et q̄ſi pro quodā ꝯſortio ibi martyribꝫ ſepultura decreta ē: vbi mors dn̄i quotidie celebrať ſicut ip̄e ait: Quotienſcūqꝫ hec feceritis: mortē meā annūciabiť donec veniā. ſcilꝫ vt q̇ ꝓpter mortē eiꝰ mortui fuerāt: in ſacramēti eiꝰ myſterio req̇eſcāt. S. mathe. v

In illo tp̄e: Vidēs ieſus turbas: aſcēdit i mōtem Et cū ſediſſet: acceſſerūt ad eū diſcipuli eiꝰ. Et reliqua.

Omelia beati gregorii pape.

Mons i quo ſedet dn̄s myſtice ſignificat maiora ꝑcepta iuſticie. qꝛ minora erāt que iudeis data ſūt. Unus tn̄ deꝰ per ſcōs ꝓphetas ⁊ famulos ſuos ſm ordinatiſſimā diſtributionē tp̄m dedit minora ꝑcepta pplo quē timore adhuc alligari oportebat: et per filiū ſuū maiora populo quē caritate iam liberari ꝯuenerat. lcō. viii.

Cū aūt minora minoribꝫ maiora maioribꝫ dātur: ab eo dātur q̇ ſolꝰ nouit ꝯgruentē generi hūano exhibere medicinā. Sedēs aūt docet q̄d ꝑtinet ad dignitatē magiſterii. Et acceſſerūt ad eū diſcipuli eius: vt audiēdis ꝟbis illiꝰ hi etiā eſſēt corpe viciniores: q̇ ꝑcepť iplēdis etiā aīo appropinq̄bāt. l.ix.

Myſtice etiā ſeſſio dn̄i incarnatio eiꝰ eſt. qꝛ niſi dn̄s incarnatꝰ eſſet: hūanū genꝰ accedere ad eū nō potuiſſet. Acceſſerūt aūt diſcipuli nō tm̄ loco: ſꝫ etiā fide ⁊ deuotione: vt ſuſciperēt pacem pplo ſuo. Niſi illi acceſſiſſent: ſanitas ad nos nō veniſſet. Et apiens os ſuum:

docebat eos dicēs. Non vacat ꝙ nūc eū dictū est apuisse os suū: qui in lege veteri apire solebat ora ꝓphetaꝝ.

¶ Itē alia cpā pluriōꝝ martyꝝ et dicātur cū cpis ɔ̄dict alternis vicibꝫ per ebdo. nisi qñ ꝓpa hīt vel ꝓprie lau. habeant. Ad vēs et ad mat et ad terciā dicat Cp̄.

Sancti per fidē vicerūt regna opati sunt iusticiā adepti sūt repromissiones in xp̄o. Ad. vi. cp̄.

Sancti ludibria ⁊ verbera experti insup ⁊ vincula ⁊ carceres lapidati sūt/ secti sunt tentati sūt: in occisione gladii mortui sunt. Ad. ix. cp̄m

Circuierūt in melotis ī pellibꝫ caprinis: egētes āgustiati afflicti: quibꝫ dignus non erat mundus.

¶ Itē alia cpā pluriōꝝ mar. qñ ix. lec. vel. iii. lc. habent cū ꝓpa hystoria. Ad vtrasqꝫ vēs et ad mat et ad terciā dicat istud Cp̄

Iustoꝝ aīe in manu dei sunt et nō tanget illos tormentū malicie: visi sūt oculis insipientiū mori: illi aūt sūt in pace. Ad. vi. cp̄m

Si corā hoībꝫ tormēta passi sūt: spes aūt illorum īmortalitate plena est

In paucis ¶ Ad. ix. cp̄m. vexati in multis bene disponētur: qm̄ deus tētauit illos et inuenit illos dignos se. Et ⁊ vrs. ¶ In natali vniꝰ cōfessoris ⁊ pōti. extra tp̄s pasche

Iustum ¶ Ad vēs. cā. deduxit dn̄s p vias rectas et ostēdit illi regnū dei et dedit illi sciētiā scōꝝ honestauit illū in laboribꝫ et cōpleuit labores illius. Maior psal. fer.

Ecce sacerdos ¶ Cp̄m. magnꝰ qui ī diebꝫ suis placuit deo et inuētꝰ ē iustꝰ et in tp̄e iracūdie factꝰ est recōsiliatio. Qñ. ix. lec. vel tres cū ꝓpa hystoria vel cū ꝓpis laud habent: ⁊ etiā in oībꝫ festis vniꝰ cōfes. et ponti. in tp̄e pasche contingētibꝫ: tūc ad vtrasqꝫ vēs ⁊ ad mat ⁊ ad terciā dicat hoc cp̄. Ecce sacer. supradictū. Et ad vi. cp̄. Benedictionē. Ad. ix. cp̄ Cognouit eū. In oībꝫ vero aliis festis tā. iii. lec. q̄ ix. lect. vniꝰ cōfes. et pōtific: dr̄ ad primas vēs tm̄. R̄. Miles xp̄i. ꝯ

Iste cōfessor dn̄i sacratus festa plebs cuiꝰ celebrat per orbem hodie letus meruit secreta scādere celi.

Qui pius prudēs humilis pudicꝰ ſobriꝰ caſtus fuit et quietꝰ: vita dū p̄ſens vegetauit eiꝰ corporis artꝰ. Ad ſacrū cuiꝰ tumulū freq̄nter mēbra languentū modo ſanitati quolibet morbo fuerint grauata reſtituuntur. Unde nūc noſter chorꝰ in honore ipſius hymnū canit hūc libēter vt piis eiꝰ meritis iuuemur oē ꝑ euū. Sit ſalꝰ illi decꝰ atqꝫ virtus qui ſupra celi reſidens cacumē totiꝰ mūdi machinā gubernat trinus et vnus. Amen.

℣. Amauit eū dn̄s ⁊ ornauit eū. ℟. Stola glie induit eum. an. Confeſſor dn̄i N. aſtantē plebē corrobora ſctā interceſſiōe. vt q̄ viciorꝫ pōdere p̄mimur: btitudinis tue glia ſubleuemur: ⁊ te duce eterna p̄mia cōſeq̄mur. p̄. M

Or. Omnip̄s ſempiterne deus qui nos beati N. ꝯfeſſoris tui atqꝫ pōtificis hodierna feſtiuitate leticas: tuā ſupplices exoramus clemētiā. vt cuiꝰ ſolēnia deuotis officiis veneramur: eiꝰ piis ſuffragiis eterne vite remedia conſequamur. Per dn̄m. ¶ Alia orō.

Da q̄s oīp̄s deus: vt beati N. ꝯfeſſoris tui atqꝫ pontificis veneranda ſolennitas et deuotionē nobis augeat et ſalutē. Per dn̄m. Si vero duo feſta vniꝰ ꝯfeſſoris et pōtificis ſimul concurrerint: tūc fiat mē de alio feſto cū hac an. Amauit eū dn̄s. ℣. Iuſtū deduxit. Or. vt decet. Ad mat. in feſtis .ix. lect. vel .iii. q̄ habent inuitat. dupl. Inuitat. Unum deū in trinitate fideliter adoremꝰ. Cuius fide deū viuit ſctūs p̄ſul. N. p̄s. Uenite. In feſtis .iii. lec. qn̄ inuit. eſt ſimpl. Inuit. Regē cōfeſſorꝫ dn̄m Venite adoremꝰ. p̄s. Uenite. yꝰ. Iſte cōfeſſor dn̄i ſacratus.

¶ In .i. noc. an. Beatus vir qui in lege dn̄i meditatur voluntas eius permanet die ac nocte ⁊ oīa quecunqꝫ faciet ſemper proſperabūtur. p̄s. Beatus vir. an. Beatus iſte ſanctus qui cōfiſus eſt in dn̄o predicauit preceptum dn̄i cōſtitutus eſt in monte ſancto eius. p̄s. Quare fremuer. an. Tu es glia mea tu es ſuſceptor meus dn̄e tu exaltās caput meum et exaudiſti me de monte ſancto tuo. p̄s. Dn̄e q̄d mul. ℣. Amauit eum. ¶ Lectio .i.

Dominic⁹ sermo quē
debem⁹ oēs nō solū
studiose verū etiam
sapiēt audire: cui nos opor
tet humiliter ac delectabiliter
obedire: moderationis sue
vbiqz tenēs temperiē vt nec
ouibz desint pabula: nec pa
storibz alimēta. ℞. Euge ser
ue bone ɀ fidelis qꝛ in pauca fui
sti fidelis supra multa te consti
tuā. Intra i gaudiū dñi tui. ℣.
Dñe quinqz talēta tradidisti m:
ecce alia qnqz superlucratus sum
Quedā spe Intra. L. ii.
cialiter sol⁹ ꝑcepit nob
quedā vbo gñaliter nobis ɀ
vob. Nobis nāqz id ē fratris
quos ille paterfamilias rex
oim do⁹ ad hec i magna do
mo sua ꝯstituit: vt pplo ei⁹
verbū grē ministrem⁹ spūaliter
iniūgit scē ꝑdicatōis offm.
℞. Ecce sacerdos magn⁹ q in
diebz suis placuit deo. Jō iureiu
rādo fecit illū dñs crescere i ple
bē suā. ℣. Bñdictionē oim gen
tiū dedit illi ɀ testamentū suum
ꝯfirmauit sup caput ei⁹. Ideo.
In his denuo mā L. iii.
dat tanq̄ ditissimis fer
culis: sic celestiū deliciaꝝ co
pia spūalis exuberat: vt in
verbo dei abūdet qđ ꝑfect⁹
comedat: abūdet etiā quod
paruul⁹ sugat. Ibi ē simul
et lacte⁹ pot⁹ quo tenera fi
deliū nutriat infantia: ɀ so
lidus cib⁹ quo robusta ꝑfe
ctoꝝ iuuēt⁹ spūalia scē vir
tutis accipiat icremēta. ℞.
Iurauit dñs et nō penitebit eū.
Tu es sacerdos i eternū scdm or
dinē melchisedech. ℣. Dixit do⁹
dño meo sede a dextris meis. Tu
Glia. Scdm. In. ii. noc. an.
Inuocantē exaudiuit dñs scm̄
suū dñs exaudiuit eū et ꝯstituit
eū in pace. ps. Cū inuoca. ā.
Letētur oēs qui sperāt in te dñe
qm̄ tu bñdixisti iusto scuto bone
volūtatis tue coronasti eū. ps.
Uerba. ā. Dñe dñs nr̄ q̄ admi
rabile ē nomen tuū in vniuersa
terra qꝛ glia et honore coronasti
scm̄ tuū et ꝯstituisti eū sup opa
manuū tuaꝝ. ps. Ipm. ℣. Iu
stū deduxit do⁹ p vias re. L. iiii.
Ibi ꝓfusus ad salutē ꝯsu
lit vniuersis quos dñs
saluare dignat. Ibi ē qđ oi
etati ꝯgruat: ibi est qđ omi
ꝓfessioni ꝯueniat. Ibi au
diuim⁹ precepta q̄ faciam⁹:
ibi cognoscim⁹ p̄mia q̄ spe
rem⁹. Ibi ē visio q̄ nos per

litterā doceat ⁊ inſtruat ad ſciētiā: ibi ꝓmiſſio que per grām trahat ⁊ perducat ad gliam. ℟. Poſui adiutorium ſup potentē ⁊ exaltaui electū de plebe mea. Man⁹ eni mea auxiliabit ei. ℣. Inueni dauid ſeruū meū oleo ſcō vnxi eū. Ma. l. v

Seruoꝝ igit quos pplo ſuo ꝓpoſuit dñs ſpecialiter volēs officiū demonſtrare: ait qd in euāgelio ſepe audiuim⁹ Quis putas ꝫ fidelis diſpēſator ⁊ prudēs: quē cōſtituit dñs ſup familiā ſuā vt det illis in tp̄e tritici mēſurā? Btūs ille ſeru⁹ quē cū venerit dñs inuenerit ſic facientē. ℟. Magnificauit eū in ꝯſpecū regū Et dedit illi coronā glie. ℣. Statuit illi teſtamētū ſempiternū. Et. l. vi.

Quis eſt iſte dñs frēs? Chriſtus ſine dubio q̇ ſuis diſcipulis ait. Vos vocatis me magiſter ⁊ dñe: et bene dicitis. Sū etenī. Que eſt etiā huius dñi familia? Nimirū illa ꝫ quā ip̄e dñs de manu īimici redemit: et dño ſuo mancipauit. Hec aūt familia: ſcā eſt ecclia q̄ per orbē terraꝝ copioſa fertilitate diffūditur: et redemptā ſe precioſo xp̄i ſanguīe gliatur. ℟. Scte N. xp̄i ꝯfeſſor audi rogātes ſeruulos. Et ipetratā celit⁹ Tu defer īdulgētiā. ℣. O ſcē N. ſyd⁹ aureū dñi gr̄a ſeruoꝝ gemit⁹ ſolita ſuſcipe clemētia. Et ipe. Glia. Tu defer

In. iii. noc. ā. Dñe iſte ſcūs habitabit ī tabernaculo tuo opat⁹ eſt iuſticiā requieſcet in mōte ſcō tuo. ps. Dñe q̇s ha. ā. Vitā petiit a te tribuiſti ei dñe: gliam ⁊ magnū decorē ipoſuiſti ſup eū poſuiſti ī capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioſo. ps. Dñe ī virtute ā. Hic accipiet bñdictionē a dño et miām a deo ſalutari ſuo quia hec eſt gñatio q̄rentiū dñm. ps. Dñi eſt terra. ℣. Iuſtus vt palma florebit. ℟. Sicut cedr⁹

In illo S. mattheū. xv.
tp̄e Dixit ie. d. ſ. pabolā hāc. Hō quidā pegre pficiſcēs vocauit ſeruos ſuos et tradidit illis bona ſua. Et rel. Omel bti gregorii.

Lectio ſcti euāgelii frēs cariſſimi ſollicite cōſyderare nos admonet: ne nos q̇ pl⁹ ceteris ī hoc mūdo accepiſſe aliq̇d cernimur: ab auctore mūdi graui⁹ īde iudicemur

Cum enĩ augẽtur dona: rationes etiã creſcũt donoꝝ. Tãto igiť eſſe hũilioꝛ atqȝ ad ſeruiẽdum deo promptioꝛ quiſqȝ debet eẽ ex munere: q̃to ſe obligatioꝛẽ cõſpicit in reddẽda ratione. ℟. Iſte eſt q̇ ante deũ magnas virtutes oꝑatus eſt: et oĩs terra doctrina eiꝰ repleta eſt. Ipſe intercedat pro pctis oĩm ppl'oꝝ. ℣. Iſte ȝ qui contẽpſit vitã mũdi et peruenit ad celeſtia regna. Ipſe. lec. viii.

Ecce hõ qui pegre ꝓficiſciť ſeruos ſuos vocat: eiſqȝ ad negociãdũ talẽta partiť. Poſt multũ vo tpis poſiturꝰ rõnẽ reuertiť bene oꝑantes ꝓ apportato lucro remunerat: ſeruũ vo a bono oꝑe torpentẽ dãnat. Quis itaqȝ iſte hõ eſt q̇ peregre ꝓficiſciť: niſi redẽptoꝛ noſter q̇ in ea carne quã aſſũpſerat abiit i celum. ℟. Iſte hõ ab adoleſcẽtia ſua parti meruit ĩfirmos curare. Dedit illi dñs claritatẽ magnã cecos illũiare et demones effugare. ℣. Ecce hõ ſine q̃rela verꝰ dei cultoꝛ: abſtinens ſe ab omni opere malo et permanens in innocentia ſua. Dedit illi. Lectio. ix.

Carnis enĩ locꝰ ꝓprius terra ȝ. Que quaſi ad pegrinandũ duciť: dũ per redẽptorem noſtrũ in celo collocať. Sed hõ iſte pegre ꝓficiſcẽs ſeruis ſuis bona ſua tradidit: qꝛ fidelibȝ ſuis ſpũalia bona conceſſit. Et vni dedit q̃nqȝ talenta: alti aũt duo: alii vo vnũ. Quinqȝ enĩ ſũt corꝑis ſenſꝰ: videlicet viſus/ auditꝰ/ guſtꝰ/ odoratꝰ: et tactus. ℟. Miles xp̄i glĩoſe. N. ſctiſſime tuo pio interuentu Culpas nr̃as ablue. ℣. Vt celeſtis regni ſedẽ valeamꝰ ſcãdere. Tuo. Gloria. Culp. ℣. Ora ꝓ nobis btẽ. N. Iſte ℣. dẽ ſꝑ añ lau. in feſtis. ix. lect. vniꝰ cõfeſ. In feſtis vo. iii. lec. dicať ℣. Iuſtũ deduxit. vel ℣ Iuſtus vt pal. ¶ In laud. an. Ecce ſacerdos magnꝰ qui in diebȝ ſuis placuit deo ⁊ inuẽtus eſt iuſtus. ps. Dñs regñ. an. Nõ eſt inuẽtus ſimilis illi q̇ cõſeruaret legẽ excelſi. ps. Jubilate. an. Fidelis ſeruꝰ et prudẽs quẽ cõſtituit dñs ſuꝑ familiã ſuã. ps. Deꝰ deus. ã. Btũs ille ſeruꝰ quẽ cũ venerit dñs ⁊ pulſauerit ianuã et inuenerit eũ vigilãtẽ. ps. Bñdĩ. an. Serue bone ⁊ fidelis: itra i gaudiū dn̄i tui. ps. Lau. Cp̄m

BEnedictionē oīm gentiū dedit illi dn̄s et teſtamentū ſuum ꝯfirmauit ſup caput eiꝰ. Qn̄ fiūt. ix. le. vel. iii. lec. cū cōi vniꝰ cōfeſ. et pōtificis: tūc dicat ad laud et ad tercīā et ad ſcdas vēs hoc cp̄m

BEnedictionē. Hymnꝰ.

IEſu redēptor oīm ꝑpes corona ꝑſulū in hac die clementiꝰ vris faueto vocibꝫ. Qui ſacri qua nois cōfeſſor almꝰ claruit cuius celebrat ānua deuota plebs ſolēnia. Qui rite mūdi gaudia huiꝰ caduca reſpuēs cū angelis celeſtibꝫ letꝰ potitꝰ ꝑmiis. Huiꝰ benigne ānue nobis ſeq veſtigia huiꝰ ꝑcatu ſeruulis dimitte noxam criminis. Sit xp̄e rex piiſſime tibi patriqꝫ glia cū ſpū paraclito i ſēpiterna ſcl'a. Amē. ℣. Juſtꝰ germiabit ſicut

an. Euge ſerue bone ꝛ fidelis: qꝛ ſupra pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te cōſtituā dicit dn̄s. ps. Bn̄dicꝰ. Or̄ vt s̄. Si duo feſta vniꝰ ꝯfe. ꝛ pōtifi. ſimul cōtingūt: tūc fiat mē de alio feſto cū hac an. Juſtū dedux. Minor Requi hāc an. in lau. vniꝰ ꝯfe. et abbis. ℣. Juſtꝰ vt pal. Or̄. vt s̄. Ad. i. an. Ecce ſacer. ps Deꝰ in noie. Ad. iii. an. Nō eſt inuētus. ps. Legē po. Cp̄. Bn̄dictionē. ℟. Amauit eū dn̄s Et ornauit eum. ℣. Stola glorie īduit eū. Et or. Glia pa. Amauit. ℣ Juſtū deduxit. Or̄ vt ſupra. Ad. vi. an. Fidelis ſeruus. ps. Defecit. Cp̄m.

COgnouit eum dn̄s in benedictionibus ſuis: cōſeruauit illi miam ſuā ꝛ inuenit grām coram oculis dn̄i. ℟. Juſtum deduxit dn̄s: Per vias rectas. ℣. Et oſtēdit illi regnum dei. Per vias. Gloria pa. Juſtū. ℣. Juſtꝰ vt palma florebit. Or̄ vt s̄. Ad. ix. ā Serue bone. ps. Mirabilia.

MAgnificauit ¶ Cp̄m.

Eum in cōſpectu regū et dedit illi coronam glorie. ℟. Juſtus vt palma florebit: In domo dn̄i. ℣. Sicut cedrus libani multiplicabitur. In domo dn̄i. Gloria pa. Juſtus vt. ℣. Juſtus germiabit. Or̄ vt s̄.

¶ Ad ſecūdas veſpas. an. Ecce ſacerdos. ps. ferial. Cp̄. Bn̄dictionē. Si duplex feſtū fuerit: dr̄ ℟. Sancte. N. xp̄i cōfeſſor. Si autē nullū ℟ dicat. Hyꝰ.

Jeſu redēptor oīm. ℣ Iuſt⁹ ger. an. Iſte eſt q̇ ante deū magnas virtutes opat⁹ eſt ꝛ oīs terra doctrina ei⁹ repleta ꝫ ipſe intercedat pro pctīs oīm populoꝝ. ℞. Magſi. Ꝺe vſs. ¶ Itē alie lec. vni⁹ cōfeſſ. ꝛ pōtifi. lcō. i.

Seru⁹ igit̄ q̇ geminata talēta retulit a domīo laudat̄: atq̃ ad eternā remunerationē pducit̄ cū ei voce dn̄ica dr̄: Euge ſerue bone ꝛ fidelis: q̄ ſup pauca fuiſti fidelis / ſup̄ multa te ꝯſtituā intra ī gaudiū dn̄i tui. le. ii.

Pauca q̇ppe ſūt frēs bona oīa pn̄tis vite: q̄tūlibet eſſe multa videant̄: cōpatōe retributiōis eterne. Sꝫ tunc fidel̄ ſeru⁹ ſup̄ multa cōſtituit̄: qn̄ devicta oī corruptionis moleſtia de et̄nis gaudiis ī illa celeſti ſede gl̄atur.

Tūc ei ad dn̄i ſui gaudiū pfecte ītromittit̄: qn̄ in eterna illa pr̄ia aſſūpt⁹ atq̃ angeloꝝ cetibus admixtus ſic interius gaudet de munere vt nō ſit qđ iam exteri⁹ doleat de corruptione. lcō. iiii.

Seru⁹ qui opari de talēto noluit: cū vbis excuſatiōis ad dn̄m redit dicens. Dn̄e ſcio q̄ hō dur⁹ es: metꝭ vbi nō ſciaſti ꝛ ꝯgregas vbi nō ſparſiſti: et timēs abii ꝛ abſcōdi pecuniā dn̄i mei ī terra. ecce habes qđ tuū ē. Notandū vero q̄ inutilis ſeru⁹ durū dn̄m vocat: cui tn̄ ad lucrū deſeruire diſſimulat. Et timuiſſe ſe dicit ī lucrū talētū expēdere: q̇ hoc ſolū timere debuerat ne hoc ſine lucro ad dn̄ꝫ reportaret. l. v

Sūt aūt pleriq̃ itra ſcām eccłam: quoꝝ iſte ſeru⁹ ymaginē tenet. qui melioꝝ vite vias aggredi metuūt: et tn̄ iacere in ſui corpis ignauia non pertimeſcūt. Cūq̃ eni ſe pctōres cōſyderāt: ſanctitatis vias arripe trepidāt: et remanere in iniq̇tatibus ſuis non formidant. lcō. vi.

Sed q̄ idcirco melioꝝ hit⁹ vias ꝛ rectioris vite apphēdere arcē nolūt q̄ infirmos ſe eſſe ꝯſpiciūt: q̄ſi ꝛ pctōres ſe fatent̄ ꝛ dn̄m repellūt: eū qꝫ ī quo ſctificari debuerāt refugiūt: et velut ī pturbatione poſiti ꝯſiliū nō habēt dū moriūtur et vitā timēt. Unde et huic ſeruo ꝓtinus rn̄det̄. Serue male ꝛ piger ſciebas qꝛ meto vbi nõ ſemino et ꝯgrego vbi nõ ſpargo oportuit ergo te dare pecuniã meã nũmularius vt et ego veniẽs recepiſſẽ vtiqꝫ quod meũ eſt cum vſura.

Scd̃m matheum. xxiiii.

In illo tp̃e: dixit ie. d. s. Vigilate: qꝛ neſcit' qua hora dñs veſter venturus ſit. Et reliqua. Om̃e ve. be. pbr̃i

Hac ſimilitudĩe oſtendit dñs aduentũ ſuũ ſp̃ debere eſſe ſuſpectũ. Pr̃familias enĩ animꝰ noſter eſt q̇ corpꝰ et oĩa officia corporis more patrifamilias regit ꝛ continet. Fur aũt mors eſt improuiſe adueniens. lectio. viii.

Fur igit' domũ ꝓfodit: cũ mors repẽte ꝛ ſubito repentinũ trãſitũ parat. Pater familias vͦ ſi ſciret aduentũ furis: vtiqꝫ vigilaret ꝛ nõ ſineret ꝓfodi domũ ſuã. qꝛ ſi aĩus nr̃ ſedulo diẽ mortꝭ inſpiceret: ſine dubio a ſuo corpe per oĩa vigilaret. l. ix.

Seruꝰ aũt fidel' ꝛ prudẽs: intelligit' chorꝰ aplõrum et imitatorum eoꝝ. Recte ordo aplõꝝ ſeruꝰ fidel' et prudẽs dr̃. Fidelis enĩ eſt: qꝛ fideliter et deuote ſubſtãtiã dñi ſui diſpẽſat. Prudẽs eſt: qꝛ ĩ diſtribuẽdo capacitatẽ ſingulorum diſcernit. ¶ In natal. ſcĩ cõfeſſoris ꝛ doctor'. Si ep̃s fuerit: tota cantet' hyſtoria vniꝰ cõfeſſo. ꝛ põtificis. Si vͦ ep̃s nõ fuerit: totũ fiat ſeruitiũ ſicut in feſto ſci hieronymi p̃notatũ eſt. Ita tñ ꝙ in fe. ſci auguſtini ep̃i et doctoris dr̃ ad vtraſqꝫ vẽs ꝛ ad matutĩ et ad terciã hoc Rp̃m

Dedit dñs ꝯfeſſionẽ ſcõ ſuo et excelſo ĩ verbo glorie de oĩ corde ſuo laudauit dñm ꝛ dilexit deũ q̇ fecit. Exaudi dñe illũ. Or.

Preces nr̃as q̃s in ſci N. cõfeſſoris tui atqꝫ põtificis ſolẽnitate deferimꝰ. vt qui tibi digne meruit famulari eiꝰ intercedẽtibꝫ meritis ab oĩbꝫ nos abſoluas pctĩs. p

Secundũ matheum. vᵒ.

In illo t: d. ie. d. ſ. Vos eſtis ſal terre. ꝙ ſi ſal euanuerit: ĩ quo ſaliet'? Et rel'. Om̃e excẽpta de diuerſis tract̃.

Sal appellant' apli: qꝛ per ipos vniuerſũ hoim ꝯditur genꝰ. Terre enĩ noĩe hũana natura ſignificat': ſalis vͦ verbi ſapĩa. Qd aũt aplõs

ſnos celeſti ac diuina plēos
ſapiētia ſaluator ſal terre
noiat: oſ̄dit fatuos eſſe in/
dicādos q̇ terrena tantū ſa
piūt: qui tpaliū bonoꝝ vel
copiā ſectantes vel inopiā
metuentes: amittūt eterna
que nec dari poſſunt ab ho
minibꝫ nec auferri. lcō. viii.
Notandū ꝙ ſalis natura
infecunditatē terre facit. et
ita victoꝝ deuictas vrbes ſa
le ſemiabat: ne quidē in eis
germē oriretur. Ita et apli
deſtructo regno pc̄ti germē
vicioꝝ compeſcebāt. Qđ ſi
ſal euanuerit: i quo ſalietꝰ?
Ad nichilū valet vltra: niſi
vt mittatur foras et concul
cetur ab hominibꝫ. Sicqꝫ
retrouadit nec ipſe fructum
ferre nec alios valet excole
re: ſed ꝓiicit ab eccl̄ia. l. ix.
Vos eſtis lux mūdi. A lu
ce verā que xp̄s eſt illuīati
apli lux mūdi appellātur:
qui per ipſos luce fidei ⁊ ſcien
tie illuīandus erat mūdus
Non pōt ciuitas abſcondi
ſup montē poſita. Hoc eſt
aplice ſoliditas doctrīe ſup
inſignē magnāqꝫ iuſticiam
fūdata: quā ſignificat etiā
mōs ipſe in quo dn̄s diſpu/
tat. Pōt igit mons iſte ipm
ſignificare: de q̇ ſcriptū eſt
Venite aſcēdamꝰ ad montē
dn̄i et ad domū dei iacob.
b. et lau. vt ānotatū eſt. Ad. iii
Ch. Dedit dn̄s cōfeſſionē.
DEdit illi Ad. vi. cp̄m.
dn̄s cōtra iimicos po
tētiā et ſtare fecit cātores cō
altare: et i ſono coꝝ dulces
fecit modulos. ¶ Ad. ix. ch.
SApia laudabit aīam
ſuā et i dn̄o honorabi
tur et in medio ppli exalta/
bit et i plenitudie ſcā admi
rabitur. ¶ In natali vnius
cōfeſ. ⁊ abbis. Ad vē. ſr ꝑo. ā.
AMauit eū dn̄s et orna
uit eū ſtola glie induit
eū et ad portas parady
ſi coronauit eū. ꝑs. feriales. Cp̄
IUſtus cor ſuū tradet ad
vigilādum diluculo ad
dn̄m qui fecit illū: et in cō/
ſpectu altiſſimi depcabitur
R. Vir iſraelita. y. Iſte con
feſſor dn̄i ſacratꝰ. b. Amauit
eū dn̄s. an. Similabo eum viro
ſapiēti qui edificauit domū ſuā
ſupra petram. ꝑs. Magn̄. Or
DEus qui bēm N. ɔfeſ
ſorē tuū atqꝫ abbatē

ſanctitatꝭ gratia decoraſti: ipſiꝰ meritis fac nos bonis opibꝫ abũdare vt a te ſũmo bono oē qd expedit mereamur ĩpetrare. Per do. no. Mō dr oꝛ Interceſſio nos. niſi ĩ trãſlatõe ſcī bñdicti abbis tm. Ad mat ĩ feſtis. ix. l. vel iii. le. qñ inuit eſt duplex. Inuit Iuſtꝰ florebit. ps. Venite. Reqre in cõi viꝰ marty. In feſtis. iii lec. qñ inuit eſt ſimplex. Inuit. Regē ↄfeſſoꝝ. ps. Venite. yꝰ. Iſte ↄfeſſoꝛ. In .i. noc. et in ſequē. noc. an. ps. ꝛ ỽ. de cõi viꝰ cõfeſſoris ꝛ põtif. l. i.

AD ſci ac beatiſſimi pr̄is nr̄i N. cuiꝰ hodie feſta celebramꝰ laudes addidiſſe aliqͩ: decerpſiſſe ꝛ cũ ſiqͩdē virtutũ eiꝰ gr̄a nõ ſermonibꝫ exponēda ſit: ſꝫ opibꝫ cõprobãda. Cũ ei dicat ſcriptura Gloria pr̄is eſt filiꝰ ſapiēs: qͣte huiꝰ glorie ſũt: qui tãtoꝝ filioꝝ ſapiã et deuotõe letat: In xp̄o eī ieſu per euãgelium ipſe nos genuit. R. Euge ſerue. lcõ. ii.

QUidqͩd igit in hac ſctã plebe põt eſſe virtutꝭ ꝛ gr̄e: de hoc quaſi de quodã fonte lucidiſſimo oīm riuuloꝝ puritas emanauit. Etenī quia caſtitatis et aliarũ virtutum pollebat vigore: quia abſtinētie gloriabatur anguſtiis: quia blandimentis erat pꝛeditus lenitatis: omniũ enī in dñm prouocauit affectum. R. Iuſtus ger. Reqre in cõi viꝰ martyr. l. ii.

BEne ꝛ congrue in hac die quã nobis btī N. patris nr̄i cuiꝰ ad paradiſũ tranſitus exultabilem reddit: pꝛeſent pſalmi verſiculum decantauimus: In memoria eterna erit iuſtus. R. Vir iſraelita gaude coheres chriſti. Intercede pro nobis. V. Vt precibus tuis a deo veniam ſperemus: deuoti ad te cõfugimus. Intercede. Gloria. Intercede. In .ii. noc. an. Inuocantē. ps. Cũ inuocā. et cē ãe. cũ ſuis pſis V. Iuſtum deduxit. Lectio. iiii.

DIgne enī in memoriã vertitur hominũ: qui ad gaudiũ tranſiit angelorum. Dicit enim ſermo diuinus. Ne laudes hominē in vita ſua. Tanq̄ ſi diceret. Lauda poſt mortē: magnifica poſt conſũmationē R. Magnificauit. Lectio. v.

Duplici enim ex causa vtili⁹ est hoim magis meōrie laudē dare ꝙ̄ vite: vt illo potissimū tp̄e merita scītatis extollas: qn̄ nec laudantem adulatio nocet: nec laudatū tētat elatio. ℞. Amauit eū dn̄s ⁊ ornauit eum stola glīe iduit eū Et ad portas paradysi coronauit eū. ℣. Induit eū dn̄s lorica fidei et ornauit eum. Et ad. Lectio. vi.

Lauda g⁹ post piculum pdica securū: lauda duc̄ virtutē: sz cū pduc⁹ est ad triūphū. Quis aūt viuēs tuto possit ac sine trepidatōe laudari: q̇ ⁊ de pterito meminit se habere qd̄ doleat: et de futuro videt sibi supesse qd̄ timeat. ℞. Scē ff. xp̄i cōfe. In iii. noc. ā. Dn̄e iste scīus. Et ce āe. cū suis ps̄ leqn̄. ℣. Justus vt palma. ¶ Scd̄m lucam. xi.

In illo tp̄e: Di. ie. di. s. Nemo accēdit lucernā et i abscōdito ponit neqz sb modio: sz sup cādelabrum. Et rel. Omelia ve. bede pbr̄i.

De seipso dn̄s hoc loq̇tur ostēdens et si supra dixerit nullū gn̄ationi neq̄ nisi signū ione pphē dādū: neq̄ꝙ̄ tamē lucis sue claritatē fidelibz occultādam. ℞. Iste est q̇ ante deū. Lc̄o. viii.

Ipse q̇ppe lucernā accēdit: qui testā hūane nature flama sue diuinitat̄ ipleuit Quā pfecto lucernā nec credētibz abscōdere nec modio supponere: hoc ⁊ sub mēsura legis includere vel intra vni⁹ iudee gētis terminos voluit cohibere. ℞. Iste hō.

Sed sup cādelabr̄. L. ix. Inq̇t vt q̇ ingrediūtur lumē videāt. Candelabrū ecclīam dicit: cui lucernam supposuit. q͛ i nr̄is frōtibz fidē sue icarnatiōis affixit. vt q̇ ecclīam fideliter igredi voluerit: lumē vit ad palā queāt intueri. ℞. Miles xp̄i gliose. ℣. In festis. ix. lecti. ℣. Ora pro no. In festis. iii. le. ℣. Iustū dedu. Vel. ℣. Justus vt pal. In lau. an. Iustū deduxit dn̄s p vias rectas ⁊ ōndit illi regnū dei. ps̄ Dn̄s regn̄. ā. Nō est inuētus. ps̄. Jubilate. an. Fidelis seru⁹. ps̄. Deus de⁹. an. Btūs ille. ps̄. Bn̄dicite. ā. Serue bone. p̄. Lau. Req̇re hab. iiii. an. i lau. vni⁹ cōfes. et pōtifi. Cp̄. Iust⁹ cor suū. y⁹.

Jeſu redēptor. ℣. Juſt⁹ ger. an. Euge ſer. ps. Bñ⁹. Or. vt ſ̄. Ad .i. ā. Juſtū deduxit. ps. De⁹ in no. Ad .iii. an. Non eſt. ps. Legē po. cp̄. Juſt⁹ cor. R. ꝛ ℣. ad oēs hoꝛ dñr vt ſ̄ in cōi vni⁹ cōfeſſo. et pōtif. Ad .vi. an. Fidelis ſer. ps. Defecit. Cp̄m.

SI enī magn⁹ dñs voluerit ſpū intelligētie replebit illum: et ipſe tanq̄ ymbres mittet eloq̄a ſapie ſue et ī orōne ꝯfitebit̄ dño. Ad .ix. ā. Serue bo. ps. Mirab.

DOminus diriget Cp̄. cōſiliū ei⁹ ꝛ diſciplinā ꝛ ī lege teſtamēti ſui glabit̄ Ad ſcdas vſ̄. an. Juſtū deduxit Minor pſal. fer. cp̄ Juſt⁹ cor ſuū. y⁹. Jeſu redēptor oīm ℣. Juſt⁹ ger. an. Iſte eſt q̄ ante deū. ps. M. Or. vt ſ̄. ¶ Item de quocūqʒ cōfeſſore. Ad vēſ. an. Amauit eū. Pſal. fer. cp̄.

IUſtum deduxit dñs per vias rectas et oſtēdit illi regnū dei et dedit illi ſcientiā ſctōꝝ honeſtauit illū in laboribʒ ꝛ cōpleuit labores illius. R. Miles xp̄i. y⁹. Iſte ꝯfeſ. ℣. Amauit eū dñs. an. Cōfeſſor. ps. M. or.

ADeſto dñe p̄cibʒ nris quas in ſcti. N. ꝯfeſſoris tui ſolēnitate deferim⁹. vt qui nrē iuſticie fiduciā nō habemus: ei⁹ q̄ tibi placuit meritis ꝛ p̄cibʒ adiuuemur. Per

¶ Ad mat. in feſtis. ix. lect. vel iii. lec. qn̄ inuit̄ eſt dupl̄. Inuit̄. Juſt⁹ florebit. ps Venite. In feſtis. iii. lec. qn̄ inuit̄ eſt ſimpl̄. Inuit̄. Regē ꝯfeſ. ps. Veñ. y⁹. Iſte ꝯfeſſor. In .i. noc. et in oibʒ ſequeñ. noc. an. ps. et ℣. de cōi vni⁹ ꝯfeſſo. et pōtif. Lec. i.

FRatres: obediens xp̄o vēdat q̄ poſſidet ꝛ elemoſynā det: vt de terra cor ad celū leuet/ et auariciam calcet: vt ad ꝑfectōis culmē tota mētis itentiōe feſtinet vt nō ſit ſollicit⁹ q̄ ſūt mundi ſʒ q̄ hic ſūt dei: vt mundū ſibi crucifixum habens ſeqʒ mundo crucifixū exhibens: vt ſit oīno paup in ſc̄lo ꝛ diues in xp̄o. R. per ordinē de cōi vni⁹ cōfeſ. et abbis dñr. Lec. ii.

QUis ignorat boni huius magnitudinē? Videmus in oibʒ vēdendaꝝ rerū ſuarū ineſſe virtutē? Vnuſquiſqʒ ei ꝓpriū habet donū ex deo ali⁹ q̄dē ſic: ali⁹ aūt ſic. L. iii

ECce hoc tā magnū bonū

implere pauci possũt: multi nõ põt. Nũquid qꝛ pauci donat̃ ista ꝑfectio: ꝓpterea debẽt esse pessimi q̇cũqꝫ in bono nõ põt eẽ ꝑfecti? Nũquid ꝓpterea xp̄ian⁹ debet vicio rapacitatis īsistere: qꝛ forte nondũ potest oẽs res suas paup̄ibꝫ erogare? ℟. iiii

Aut ideo debet aliena ꝯcupiscere: qꝛ ꝓpria nondũ põt oino ꝯtẽnere? Absit h° frẽs ab hoibus xp̄ianis: auertat hoc de⁹ a fidelibꝫ suis. ℟. v.

Aplũs eni veraciter dicit: qꝛ neqꝫ auari neqꝫ rapaces regnũ dei possidebũt. Manifestũ est aũt qꝛ ois qui a regno dei alienabit̃: in eterno igne cũ dyabolo eiusqꝫ angelis cruciabitur. lcõ. vi.

Quod aũt dilectissimi filii nõ omnes possũt implere qđ dñs ait Vendite que possidetis: illud tamẽ qđ adiecit dicens: date elemosynã: oibꝫ est possibile si assit bona volũtas; oibꝫ facile si nõ assit dira cupiditas; omnibus est salubre si ferueat caritas. Cũctis ergo debet esse ꝯmune: vt oibꝫ donetur eterna felicitas. Scđm marcũ. xiiii.

In illo tp̄e: Dix. ie. d. s. Uidete vigilate ⁊ orate: nescitis eni quãdo tempus sit. Et rel. Omẽ. ve. be. pbri.

Vigilare ⁊ orare ⁊ cautos existere discipulos suos dñs monuit: sꝫ tamẽ eis iudicii vltimi tp̄s ostẽdere noluit. qꝛ magis illis ꝓfuit hoc nescire q̄ scire. Ut sp̄ suspecti sẽpqꝫ parati vigilarẽt. ℟. viii

Unde si qđ dẽ vigilat q̇ vanis mũdi gaudiis dormit ⁊ preceptis diuinis excubat. velit ei orat: q̇ talẽ se exhibet vt percipe valeat qđ in orationibꝫ postulat. lcõ. ix.

Nescit eni qñ tp̄s sit. ac si diceret. sicut ignorastis diẽ introit⁹ vrĩ in mundũ: ita ignoratis et diẽ exit⁹ vrĩ de mũdo. ℣. Ora ꝓ nobis btẽ ꝑ

In festis Co. iii. lec. dr̃ ℟ Iustũ deduxit. vel. ℟. Iust⁹ vt palma. In lau. an. Iustũ deduxit. ps. Dñs regnã. Et alie ãe seqñ. vtõ. cp̄m. Iust⁹ cor suũ. y⁹. Jesu redẽptor oim. Totus y⁹ dr̃ per oia sicut de vno ꝯfes. pontifi. ℣. Iust⁹ ger. an. Euge serue. p̄. Bñdict⁹. or. Adesto dñe ꝑcibꝫ. Ad. i. an. Iustum deduxit. p̄. Dei in no. Ad. iii.

an. Nõ eſt inuẽtus. ps. Legẽ. Cap. Juſtũ deduxit. R. et V. ad vẽs hoſ dĩr vt ſ in cõi vni⁹ cõfeſſoris ⁊ põtifi. Ad. vi. an. Fidelis ſeru⁹. ps. Defecit. cap. CUſtodiuit eũ dñs ab inimicis ⁊ a ſeductoribꝫ tutauit illũ ⁊ certamẽ forte dedit illi vt vinceret ⁊ ſciret qm̃ oim̃ potẽtior ꝫ ſapiẽtia. Ad. vi. an. Serue bo. ps. Mira. ¶ Cap. SApiẽtia vẽditũ iuſtũ nõ dereliquit: ſꝫ a pc̃tõribus liberauit eum.

¶ In natali plurimoꝝ confeſſoꝝ. Ad vẽs. an. Sci per fidẽ. ¶ ps. ferial. Cap. PLures fcti ſũt ſacerdotes ſm̃ legẽ idcirco q̃ morte ꝓhiberent permanere. ieſus autẽ eo q̃ maneat in eternũ: ſempiternũ habet ſacerdotiũ. R. Juſti in perpetuũ viuent et apud dñm eſt merces eoꝝ. Et cogitatio eoꝝ Apud altiſſimũ. V. Ideo accipiẽt regnũ decoris et dyadema ſpeciei de manu dñi Et cogit. Gloria laus ⁊ honor decus poteſtas ⁊ iubilatio patri ac nato et ſpũiſancto. Apud al. y⁹. Scõꝝ meritis. Hi ſunt quos. Te ſũma deitas. V. Letamini in do. an. Fulgebũt iuſti ⁊ tanq̃ ſcintille in arundineto diſcurrent iudicabunt nationes et regnabunt in eternũ. ps. Magnificat. Or. BEatoꝝ cõfeſſoꝝ tuoꝝ N. et N. dñe natalicia celebrãtes ſupplices te rogam⁹ vt quos celeſti gloria ſublimaſti: tuis adeſſe concedas fidelibꝫ. Per do. ¶ Alia or. DEus qui nos ſanctoꝝ ꝯfeſſoꝝ tuoꝝ N. ⁊ N. cõfeſſionibꝫ glĩoſis circundas ⁊ ꝓtegis: da nob̃ et eoꝝ imitatiõe ꝓficere: et itercesſione gaudere. Per eũdem.

¶ Ad mat. Inuit. Mirabilem deũ in ſctis ſuis Venite adoremus collaudãtes. ps. Venite. In feſtis ſo. iii. lec. Inuitat. Regẽ cõfeſſoꝝ. ps. Venite. y⁹ Sanctoꝝ meritis. Hi ſunt Te ſumma ¶ In. i. noc. an. Sec⁹ decurſus aquaꝝ plãtauit vineã iuſtoꝝ: ſed i lege dñi fuit voluntas eoꝝ. ps. Beatus vir. an. Tanq̃ aurũ in fornace probauit electos dñs et q̃ſi olocauſta accepit illos in eternum. ps. Quare fre. an. Filii hominũ ſcitote q2 dñs ſanctos ſuos mirificauit. ps. Cũ inuocarem. V. Letamini in dño. Lectio. i.

Beati ſunt ſerui illi ꝗs cuꝫ venerit dñs inuenerit vigilãtes. Vigilat q̇ ad aſpectuꝫ veri luminis mẽtis oculos aptos tenet: vigilat q̇ ſuat opãdo qđ credidit: vigilat qui a ſe torporis ⁊ negligentie tenebras repellit. Hinc eĩ paulꝰ dicit. Euigilate iuſti et nolite peccare. ℞. Abſterget deꝰ oẽm lachrymã ab oculis ſcõꝝ ⁊ iã non erit ãplꝰ neqꝫ luctꝰ neqꝫ clamor ſꝫ nec vllus dolor. Quĩ priora trãſierũt. ℣. Nõ eſurient neqꝫ ſitiẽt ãplꝰ et nõ cadet ſup illos ſol neqꝫ vllꝰ eſtꝰ. Quĩ. L. ii.

Hinc rurſꝰ ait. Hora ꝫ iã nos de ſõno ſurgere. Sed veniẽs dñs q̇d ſeruis vigilantibꝫ exhibeat audiamus. Amẽ dico vob̄ ꝙ p̄cinget ſe ⁊ faciet illos diſcũbere: et trãſiẽs miſtrabit illis. P̄ciget ſe: id ꝫ ad retributionẽ p̄pabit. Faciet illos diſcũbere: id ꝫ ĩ eterna q̇ete refoueri. Diſcũbere q̇ppe nẽm: eſt ĩ etno regno q̇eſcere. ℞. Exultabunt ſancti ĩ gloria. Letabunť in cubilibꝫ ſuis. ℣. Epulentur et exultent in cõſpectu dei. Letabũtur. L cõ. iii.

Unde rurſus dñs dicit Veniẽt ⁊ recũbent cũ abrahã yſaac ⁊ iacob. Trãſiẽs aũt dñs miſtrat: qꝛ lucꝭ ſue illuſtratione nos ſatiat. Trãſire vero dñi: eſt cũ de iudicio ad regnũ redit. Vel certe nob̄ dñs poſt iudiciuꝫ trãſit: qꝛ ab hũanitatis forma in diuinitatꝭ ſue ꝯtẽplationẽ nos eleuat. ℞. Iuſti in ꝑpetuũ. vt ŝ ad p̄mas vĩ. In ii. noc. an. Letenĩ oẽs q̇ ſperãt ĩ te dñe qm̃ tu bñdixiſti iuſto ſcuto bone volũtatis tue coronaſti eos. ps. Verba. an. Dabo ſcis meis locũ noiatũ in regno pr̃is mei dicit dñs. ps. Dñe q̇s ha. an. Scis q̇ ĩ terra ſũt eiꝰ mirificauit oẽs volũtates meas īter illos. ps. Cõſerua. ℣. Exultẽt.

Et trãſire eiꝰ L. iiii. eſt ĩ claritatꝭ ſue ſpeculationẽ nos ducere: cũ eum quẽ in hũanitate in iudicio cernimꝰ: etiã ĩ diuitate poſt iudiciũ videamꝰ. Ad iudiciũ q̇ppe veniẽs in forma ſerui oibꝫ apparet: qꝛ ſcriptũ eſt Videbũt eũ in quẽ trãſfixerũt. Sꝫ reprobi ĩ ſupplicĩ corruũt/ iuſti ad claritatꝭ eiꝰ glĩam ꝯtrahunť: ſicut ſcri ptū est. Tollatur ipius ne videat gl'am dei. ℞. Letami iusti ⁊ exultate i dn̄o Et gl'ami oēs recti corde. ℣. Cātate ei canticū nouū benepsallite ei in vociferatione. Et gl'ami. L cō. v.

Sed q̇d si serui i prima vigilia negligētes existūt: Prima vigilia p̄meue etatꝭ custodia ȝ. Sz neqz sic desperandū: et a bono ope cessādū ȝ. Nā lōganimitatꝭ sue patientiā insinuās dn̄s subdit. Et si venerit i scd'a vigilia: et si i tercia vigilia venerit ⁊ ita iuenerit: beati sūt serui illi. ℞. Scti tui dn̄e mirabile ꝯsecuti sūt iter seruientes p̄ceptis tuis vt iuenirentur illesi In aq̇s validis terra apparuit arida et i mari rubro via sine ipedimēto. ℣ Victricē manū tuā laudauerūt pariter ⁊ decātauerūt dn̄e nomē sctm̄ tuū. In. L. vi.

Prima q̇ppe vigilia primeuū tp̄s est: id ȝ pueritia. scd'a: adolescētia vel iuuēt⁹: tercia āt senect⁹ accipit̄. Qui g° vigilare noluerit i prima vigilia: custodiat vel scd'am. Ut q̇ cōuerti a prauitatibus suis i pueritia neglexerit: ad vias vite saltē in tp̄e iuuentutis euigilet. Et q̇ vigilare in secunda vigilia noluit: tercie vigilie remedia nō amittat ℞. In circuitu tuo dn̄e lumē est qd' nunq̄ deficiet. Vbi ꝯstituisti lucidissimas māsiones. Ibi req̇escūt sctōꝝ aīe. ℣. Lux ꝑpetua lucebit scis tuis dn̄e ⁊ eternitas tp̄m. Vbi. Glia. Ibi. In. iii. noc. an. Sci q̇ sperāt in dn̄o habebūt fortitudinē assumēt pennas vt aq̇le volabūt ⁊ non deficiēt. p̄. Dn̄i ȝ terra. an. Iusti aūt in ꝑpetuū viuēt et apd' dn̄m est merces eoꝝ. p̄s. Exultate. an. O q̄ gliosū est regnū in quo cū xp̄o gaudēt ꝯfessores sci amicti stolis albis sequunt̄ agnum quocūqz ierit. p̄. Quā dilecta. ℣. Iustoꝝ aīe. Scd'm lucā. xii.

In illo tp̄e: Di. ie. di. s. Sint lūbi vr̄i p̄cincti: et lucerne ardētes in manibz vr̄is. Et rel'. Oē bi grego.

Sancti euāgelii frēs carissimi apta est lectio recitata: sed ne aliq̇bz ipsa ei⁹ planicies alta fortasse videat̄: eā sub breuitate trāscurrim⁹. quaten⁹ ei⁹ expositio ita nesciētibz fiat cognita: vt tn̄ sciētibz nō sit onerosa. Ni viris luxuria i lũbis sit: feminis i vmbilico: testatur dñs q̇ de dyabolo ad beatũ iob loq̇tur dicẽs. Virtꝰ eiꝰ i lũbis eiꝰ: et fortitudo eiꝰ in vmbilico vẽtris eiꝰ. A principali igiť sexu lũboꝝ noīe luxuria designať: cũ dñs dicit: sint lũbi vr̃i ꝑcincti. ℟. Sacerdotes eiꝰ induãt iusticiã Et sc̃i eiꝰ exultatiõe exultabũt. ℣. Illuc ꝓducã cornu dauid paraui lucernã xp̄o meo. Et sc̃i. ℟. viii

Lumbos eĩ precigimꝰ: cũ carnis luxuriã per ꝯtinentiã coartamꝰ. Et ꝓtinus addiť: et lucerne ardentes i manibꝫ vr̃is. Lucernas q̇ppe ardẽtes i manibꝫ tenemꝰ: cũ ꝑ bona oꝑa ꝓximis nr̃is luc̃ exẽpla mõstramꝰ. De q̇bus ꝓfecto oꝑibꝫ dñs dicit. Luceat lux vr̃a corã hoĩbꝫ vt videãt oꝑa vestra bona ⁊ glificẽt prẽm vr̃m q̇ in celis est. ℟. Corpora sc̃oꝝ i pace sepulta sũt et viuẽt nomina coꝝ In gñatiõe ⁊ gñationẽ. ℣. Sapiam sc̃oꝝ narrabũt oẽs populi ⁊ laudẽ coꝝ ꝓnũciat oĩs ecclesia sc̃oꝝ. In g. ℟. ix.

Duo aũt sũt q̇ iubenť: et lũbos restringere ⁊ lucernas tenere. vt ⁊ mũdicia sit castitať in corpe: et lumẽ veritať in oꝑatiõe. Redẽptori eteni nrõ vnum sine altero placere nequaq̃ pōt. Castitas ergo nõ magna est sine bono oꝑe: nec opꝰ bonũ est aliq̇d sine castitate. Sed si vtrũqꝫ agiť: restat vt q̇sq̇s ille est: spe ad sup̃nã patriã tẽdat. ℟. Sint lũbi vr̃i ꝑcincti et lucẽne ardẽtes i manibꝫ vr̃is. Et vos sil̃es hoĩbꝫ expectãtibꝫ dñm suũ qñ reuertať a nuptiis ℣. Vigilate ergo q̃ nescitis q̃ hora dñs vr̃ venturꝰ sit. Et. Gl̃ia Et vos. ℣. Iusti autẽ in perpetuũ vi. In laud. an. Iustoꝝ aũt aĩe in manu dei sũt ⁊ nõ tãget illos tormentũ malicie. p̄s. Dñs regñ. an. Cũ palma ad regna ꝑuenerũt sc̃i coronas decoris meruerũt de manu dñi. p̄s. Iubil. ã. Corpa sc̃oꝝ in pace sepulta sũt ⁊ viuẽt noĩa coꝝ in eternũ. p̄s. Deꝰ d. an. Sacerdotes dei bñdicite dño: serui dñi hymnũ dicite deo in eternũ. p̄s. Bñdicite. ã. Exultabũt sc̃i in glia letabũtur in cubilibꝫ suis. p̄s. Laud. cp̃. Plures facti. yꝰ. Rex gliose mart. totus yꝰ dr̃ sicut in cõi plurioꝝ martyꝝ.

℣. Mirabilis de⁹ in s. an. Sint lūbi vestri precincti ⁊ lucerne ardētes ī manibꝫ vr̄is ⁊ vos silēs hoibꝫ expectantibꝫ dñm suū qñ reuertat᷑ a nuptiis. ps. Bñdict⁹. Or̄ vtō. Ad .i. ā. Iustoꝝ aūt aīe. ps. De⁹ in noīe. Ad .iii. an. Cū pal. ps. Legē po. Cp̄. Plures facti sūt sacer. ℟. et ℣. de cōi pluri. martyꝝ ad oēs horas dicātur. Ad. vi. an. Corporis. ps. Defecit. Cp̄. Sancti ⁊ iusti ī dño gaudete: vos elegit de⁹ in hereditatē sibi. Ad. ix. an. Exultabāt sc̄i. ps. Mirabilia. Cp̄. Iusti aūt ī ꝑpetuū viuēt et apud dñm est merces eoꝝ et cogitatio eoꝝ apd̄ altissimū. Ad sc̄das vēs. an. Iustoꝝ aūt aīe. ps. ferial᷑. cp̄. Plures sc̄i sūt. ℣. Mirabilis de⁹. an. Scm̄ est verū lumē ⁊ admirabile mīstrās lucē his q̄ ꝑmāserūt in agone certaminis recipiēt a xp̄o splēdorē sempiternū in quo assidue felices letant᷑. ps. Mḡt. Or̄ vt ad prias vēs. ¶ In natali vni⁹ virgis ⁊ mar. ad vš. ā.

Hec est virgo prudēs q̄ veniēte spōso aptauit lāpades suas et introiuit cū dño ad nuptias. ps. fel. cp̄

Domine deus me⁹ exaltasti suꝑ terrā habitationem meam: et pro morte defluenti deprecata sum. ℟. Regnum mundi. Hymnus.

Uirginis ꝓles opifexq; matris ꝟgo quē gessit peperitq; virgo ꝟginis festū canim⁹ tropheū accipe votum.

Hec tua ꝟgo duplici btā sorte dū gessit fragilem domare corporis sexum domuit cruentū corpore seclū.

Unde nec mortē nec amica mortis seua penaꝝ genera pauescēs sanguine fuso meruit secreta scandere celi.

Huius obtētu deus alme nostris parce iam culpis vicia remittens quo tibi puri resonemus almum pectoris hymnū.

Glia pr̄i geniteq; proli et tibi cōpar vtriusq; semꝑ sp̄us alme deus vnus oī tp̄e secli. Amē. ℣. Diffusa est gr̄a in labiis tuis. ℟. Propterea. an. Simile est regnum celoꝝ sagene misse in mare ⁊ ex omni genere pisciū congreganti quā cū impleta esset educētes et secus littus sedētes elegerūt bonos in vasa sua: malos autem foras miserūt. ps. Magn̄. Or̄

INdulgentiam nob̄ dn̄e bt̄ā. M. virgo ⁊ martyr imploret: q̄ tibi grata ſp̄ extitit ⁊ merito caſtitatꝭ: ⁊ tue pfeſſione virtutꝭ. Per do.

Exaudi nos ¶ Alia oro. Deꝰ ſalutarꝭ noſter: vt ſicut de bt̄e M. virgis tue ⁊ martyris feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotiōis erudiamur affectu. Per do. Ad matꝭ in fe. ix. lec. Inuitꝭ. Agnū ſponſū v̄ginū Venite adoremꝰ dn̄m ieſū xp̄m. p̄ Venite. Aliud inuitꝭ. Chriſtū venerātes deum adoremꝰ regē regū. Qui in celis M. palmā hodie dedit eternam. p̄s. Ven̄. Aliud inuitꝭ in fe. iii. l. Inuitꝭ. Regē virginū dn̄m Venite adoremꝰ. p̄s. Venite. yꝰ. Virgis ples. In. i. noc. an. Ante thorū huiꝰ virgis frequētate nobis dꝭcia cātica dragmatꝭ p̄s. Dn̄e dn̄s nr̄. ā. Sicut liliū inter ſpinas: ſic amica mea inter filias. p̄s. Celi enar. ā. Fauꝰ diſtillās labia tua ſponſa et odor veſtimentoꝝ tuoꝝ ſicut odor thurꝭ. p̄. Dn̄i eſt ter. V. Diffuſa eſt grā. Le. i.

Quoniā hodie natalis ē virgis: ꝯgruū aliqd de virgibꝫ eſt loqndū Immaculatꝰ eni dn̄s imaculatā ſibi famulā etiam ī hoc pleno colluuionū fragilitatꝭ hūane corpe poſitā miſericorditer conſecrauit. Natalis ē virgis: itegritatē ſeqmur. Natalis eſt ſc̄tē M. Mirenꝭ viri: nō deſperent virgines. Nō aūt ideo laudabilis virgitas qr et in martyribꝫ reꝑitur: ſꝫ qr ip̄a martyres facit. R. Diffuſa ē grā ī labiis tuis. Propterea bn̄dixit te deꝰ ī eternū. V. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iiqtatē. Pro. L. ii.

Quis eni humano carm poſſit igenio ꝯprehendere: quam nec natura ſuis incluſit legibꝫ. Hec virgo e celo accerſiuit qd̄ imitarecꝭ in terrꝭ. Nec imerito viuendi ſibi vſū q̄ſiuit e celo: que ſponſum ſibi iuenit ī celo. Qm̄ ego laudationē nō ſuſcepi v̄ginitatꝭ: ſꝫ exp̄ſſionē. Ad rem tn̄ ptinere arbitror: vt q̄ ſit ei pria, q̄s auctor appareat. R. Propter v̄itatē et māſuetudinē ⁊ iuſticiā Et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Audi filia ⁊ vide et iclina aurē tuā ⁊ obliuiſcere pplm̄ tuū ⁊ domū prīs tui. Et dedu. Lcō. iii.

Prius vbi ſit pr̄ia diffiniam⁹. Si eni̅ ibi ꝫ patria vbi genitale domiciliū: in celo ꝓfecto eſt pr̄ia caſtitatꝭ. Itaqꝫ hic aduena: ibi incola eſt. Quid au̅t eſt caſtitas virgialis: niſi expers cōtagionis ītegritas? Atqꝫ ei⁹ auctorē quē poſſum⁹ eſtimare: niſi īmaculatū dei filiū cui⁹ caro nō vidit corruptionē, diuinitas nō eſt experta cōtagionē? Videte igiꝛ q̄nta virginitatis merita ſint. Chriſtus ante ỽginē: xp̄s ex virgine. ℞. Dilexiſti iuſticiā ꝛ odiſti iniq̄tatē propterea Vnxit te deus de⁹ tu⁹ oleo leticie. ℣. Propter ỽitatē ꝛ mā̄ſuetudinē ꝛ iuſticiā. Vnxit. Glia pa. Vnxit.

In. ii. noc. an. Specie tua et pulchritudine tua intēde ꝓſpere ꝓcede ꝛ regna. ps. Eructa. ā. Adiuuabit eā de⁹ vultu ſuo de⁹ in medio eius nō cōmouebitur. ps. De⁹ noſter refu. an. Vnguentū effuſum nomē tuū ideo adoleſcētule dilexerūt te nimis. ps. Fūdamēta. ℣. Spē tua.

l. iiii.

Chriſtus virginū ſponſus ante virginē fuit: et idē nat⁹ eſt de virgīe. A patre quidē nat⁹ ante ſcl̄a: ſed ex virgine renatus ob ſcl̄a. Illud nature ſue/ hoc nr̄e vtilitatꝭ eſt: illud erat ſemꝑ: hoc voluit. Spectate ꝛ aliud virgitatꝭ meritū. Chriſt⁹ virgis ſponſus ꝛ ſi dici poteſt: xp̄s virginee caſtitatꝭ. Virginitas eni̅ xp̄i: nō virginitatis eſt chriſtus. ℞. Hec eſt virgo ſapiēs quā dn̄s vigilantē inuenit que acceptꝭ lāpadibꝫ ſu̅pſit ſecū oleū. Et veniēte dn̄o introiuit cum eo ad nuptias. ℣. Inuēta vna margarita dedit oīa ſua et cōparauit eā. Et veni. l. v.

Virgo eſt q̄ nupſit: virgo que nos ſuo vtero portauit. Virgo q̄ genuit: virgo q̄ proprio lacte nutriuit. Sꝫ iā a matre deſcēdamus ad filias. De virginibꝫ inq̄t ſcūs apl's: p̄ceptū dn̄i nō habeo. Si doctor gētiū nō habuit: habere quis potuit? Et p̄ceptū quidē non habuit: ſed habuit exēplū. Nō eni̅ poteſt īperari virginitas: ſꝫ optari. Scā mater eccl'ia imaculata ꝫ coitu ſed fecūda partu. Virgo eſt in caſtitate: mater ꝫ in ꝓle. ℞. de vna virgine ꝛ martyre.

℟. Veni ſponſa xp̄i accipe coronam quā tibi dn̄s p̄parauit pro cui⁹ amore ſanguinē tuū fudiſti. Et cū angelis i paradyſū introibis. ℣. Veni electa mea ⁊ ponā i te thronū meū q̄ cōcupiuit rex ſpeciē tuā. Et cū. Aliud ℟. de vna virgīe nō mar. ℟. Induit me dn̄s veſtimēto ſalutꝭ ⁊ indumento leticie circūdedit me. Et tanq̄ ſponſā decorauit me corona. ℣. Tradidit auribus meis ineſtiabiles margaritas ⁊ circūdedit me vernātibꝫ atqꝫ choruſcātibꝫ gēmis. Et tanq̄. l. vi.

Parturit nos v̄go non viro ſꝫ ſpū: parit nos virgo nō cū dolore mēbroꝝ ſed cū gaudiis āgeloꝝ. Nutrit nos virgo nō corporis lacte: ſed apli: quo infirmā adhuc creſcentis ppli lactauit etatē. Virginitas dei donū eſt: mun⁹ parētis: ſacerdotiū caſtitatis. Virgo matris ecclie hoſtia ē: cui⁹ quotidiano ſacrificio vis diuina placat̄. Virgo ē ecclia quā ſtuduit apl's virginē caſtā aſſignare xp̄o. Virgo eſt filia ſyon: v̄go ē ciuitas illa hirlm̄ q̄ in celo ē: in quā nichil ītrat cōe atqꝫ īmundū.

℟. Audi filia ⁊ vide et inclina aurē tuā et obliuiſcere pplm̄ tuū et domū pr̄is tui: et concupiſcet rex ſpeciē tuā. Qm̄ ipſe eſt dn̄s de⁹ tuus. ℣. Induet te dn̄s veſtimēto ſalutꝭ et idumēto leticie circūdabit te. Qm̄. Glia. Qm̄. In. iii. no. an. Hec eſt q̄ neſciuit thorū in delicto habebit fructū in refectiōe aiaꝝ ſctāꝝ. p̄s. Lātate. i. an. Nigra ſū ſed formoſa filie hirlm̄: iō dilexit me rex ⁊ itroduxit me i cubiculū ſuū. p̄s. Dn̄s regn̄ ex. ā. Q̄ pulchra eſt caſta gn̄atio cū claritate. p̄s. Lātate. ii. ℣. Adiuuabit eā.

Secūdum matheum. xiii.

In illo tp̄e: di. ie. d. l. parabolā hāc. Simile eſt regnū celoꝝ theſauro abſcōdito i agro quē qui īuenit homo abſcōdit: et pre gaudio illi⁹ vadit ⁊ vēdit vniuerſa que habet et emit agrū illū. Et reliqua. Omē bti gregorii pp̄e.

Regnū celoꝝ frēs cariſſimi idcirco terrenis rebꝫ ſile dr̄: vt ex his q̄ anim⁹ nouit: ſurgat ad icognita que nō nouit. quaten⁹ exēplo viſibiliū ſe ad iuiſibilia rapiat et per ea q̄ vſu didicit quaſi cōfricat⁹ incaleſcat. vt per hoc ꝙ scit nota diligere: discat et icognita amare. ℞. Veni electa mea ⁊ ponam in te thronū meū. Q2 concupiuit rex speciē tuā. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā. Q2 cō. L. viii.

ECce eni regnum celoꝝ thesauro abscōdito in agro cōparat: quē q̇ inuenit hō abscōdit et ꝑ gaudio illiꝰ vadit ⁊ vēdit vniuersa que habet ⁊ emit agrum illum. Qua in re hoc q̇q3 notādū est: ꝙ inuentus thesaurꝰ abscōditur vt seruet. q2 studiū celestis desyderii a malignis spiritibꝫ custodire nō sufficit: qui hoc ab hūanis laudibus nō abscōdit. ℞. Pulchra facie sed pulchrior fide btā es virgo respuēs mundū. Letaberis cū āgelis itercede pro oibꝫ nobis. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. Letaberis. Lcō. ix.

IN ꝑsenti etenī vita q̄si in via sumꝰ: qua ad patriā pergimꝰ. Maligni aūt spūs iter nostrū quasi q̇dā latrūculi obsidēt. Deꝑdari ergo desyderāt: q̇ thesaurū publice portāt in via. Hoc dico nō vt ꝓximi opera nostra nō videāt: cū scriptum sit: Videant opa vr̄a bona et glorificēt patrem vr̄m q̇ in celis est. Sed vt per hoc qđ agimus: laudes exteriꝰ non queramꝰ. Sic aūt sit opꝰ in publico quatenꝰ intētio maneat i occulto vt ⁊ de bono ope ꝓximis exēplū prebeamꝰ: et tū per itentionē qua soli deo placere querimꝰ: sp optemꝰ secretum. ℞. Regnū mūdi ⁊ oēm ornatū seculi ꝯtempsi: ꝓpter amorē dn̄i mei iesu xp̄i. Quē vidi quem amaui Quē credidi quē dilexi. ℣. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opa mea regi. Quē vid. Glia. Quē cred. In festis. ix. lec. dr̄ iste ℣. añ lau. ℣. Ora ꝓ nobis btā. ℞. In festis vo. iii. lec. dr̄ ℣. Spē tua. Vel ℣. Adiuuabit eam de.

¶ In laud. an. Hec est virgo sapiēs quā dn̄s vigilantē inuenit. ps. Dn̄s regn. an. Hec ē virgo sapiēs ⁊ vna de numero prudentū. ps. Iubilate. an. Hec est virgo scā atq3 gliosa q2 dn̄s oim dilexit illā. ps. Deus deꝰ a. Bn̄dico te pr̄ dn̄i mei iesu xp̄i q2 per filiū tuū tentatiōis ignis extīctꝰ est a latere meo. ps. Bn̄d an. Veni spōsa xp̄i accipe corōnā quā t̄ dn̄s ꝓparauit ī eternū.

hẏ. Laud. cḣ. Dñe deus. ẏ⁹.

Ieſu corona virginum quē mater illa cōcepit: que ſola virgo parturit: hec vota clemēs accipe. Qui paſcis īter lilia ſeptus choreis v̄ginū ſpōſas decorās gl'ia ſponſiſqȝ reddēs p̄mia. Quocūqȝ p̄gis virgīes ſequunť atqȝ laudibȝ poſt te canētes curſitāt hymnoſqȝ dulces perſonāt. Te deprecamur largi⁹ noſtris adauge ſenſibus neſcire prorſus oīa corruptionis vulnera. Deo p̄ri ſit glā eiuſqȝ ſoli filio: cū ſp̄ū paclito ꝛ nūc ꝛ in p̄petuū. Amē. ℣. Adducēť regi virgīes poſt eā. ℟. Proxime ei⁹ aſſe. an. Veniēte ſponſo prudēs virgo p̄parata introiuit cū eo ad nuptias. p̄s. Bn̄dict⁹. Or. vts. Ad. i. ā. Hec eſt virgo ſapiēs. p̄s. Deus in noīe. Ad. iii. ā. Hec eſt virgo. p̄. Legē pone. Cp̄. Dñe deus. ℟. Diffuſa eſt grā In labiis tuis. ℣. Propterea bn̄dixit te deus in eternū. In labi. Glia. Diffuſa. ℣. Sp̄e tua. Or. vts. Ad. vi. an. Hec eſt virgo. p̄s. Defecit. ¶ Cp̄m.

Laudabo nomen tuum aſſidue: et collaudabo illud in confeſſione: et exaudita eſt oratio mea. Deo gratias. ℟. Specie tua: Et pulchritudine tua. ℣. Intende proſpere procede et regna. Et pul. Glia. Specie. ℣. Adiuuabit eā de⁹. Ad. ix. ā. Veni ſpōſa. p̄s. Mirabi. Cp̄.

Liberaſti me de perditione ꝛ eripuiſti me de tēpore iniquo: p̄pterea cōfitebor et laudē dicā noī tuo dn̄e deus me⁹. ℟. Adiuuabit eam Deus vultu ſuo. ℣. De⁹ in medio eius nō cōmouebiť. De⁹. Glā. Adiuuabit. ℣. Adducenť regi virgines. Ad ſcdas vēs. an. Hec eſt virgo ſapiēs. p̄i. ferial. Cp̄. Dñe deus. ẏ⁹. Jeſu corona virginum. ℣. Adducētur regi virgi. an. Simile eſt regnum celorum homini negociatori querēti bonas margaritas inuenta vna precioſa margarita dedit omnia ſua et comparauit eam. p̄. Magnificat. Or. vt ſupra. ¶ Item alia capitula vnius virginis et martyris et dicantur cū cp̄is ſupraſcriptis alternis vicibȝ per ebdomā. Ita tamen q̄ in primis dicatur cp̄m. Dñe deus. Ad vtraſqȝ vēs et ad mat. et ad terciā. Cp̄

Confitebor tibi dn̄e rex ⁊ collaudabo te deum salvatorē meum: cōfitebor noī tuo q̄m adiutor ⁊ protector fact⁹ es m̄: ⁊ librasti corpus meū a ꝑditiōe. Ad vi. cap̄

Laudabit vsq̧ ad mortē aīa mea dn̄m: et vita mea appropiquās erat i infernū deorsū. Ad. ix. cap̄m.

Liberasti me de ꝑditiōe et eripuisti me de tp̄re iniquo: ꝓpterea ꝯfitebor et laudē dicā noī tuo dn̄e de⁹ meus. ¶ In natali vni⁹ ꝟgīs nō martyris ad vtrasq̧ vs̄ etiā ad mat̄. et ad terciā. cap̄m

Qui gl'iat̄ in dn̄o glet̄: nō ei qui seip̄m ꝯmēdat ille ꝓbat⁹ est: sꝫ quē de⁹ cōmendat. y⁹. Virgis ꝓles. Hui⁹ obtētu. Gl'ia pr̄i. v. Diffusa est gr̄a i labiis tuis. R. Propē an. Sil'e est regnū celoꝝ sage.

Omp̄s ¶ ps. Mḡ. Or. sēpiterne deus auctor virtut̄ ⁊ amator virginitat̄: da nob̄ q̄s scē. N. virginis tue tibi placit̄ meritis ꝯmēdari: cui⁹ vita merito castitatis tibi cōplacuit. Per d. Lc̄ oīa ad vtrasq̧ vs̄ ⁊ ad mat̄ et ad alias hoꝛ̄: vt s̄ in hystō.

vnius virgi. ⁊ mar. cū ista orōe Omp̄s s. d. ¶ Ad mat̄. inuit̄. vtā. y⁹. Virgis ꝓles. Hui⁹ obtētu. Gl'ia pa. an. vt supra. ix. lec. fiāt. Lectio. i.

Simile est regnū celoꝝ decē virginibꝫ: q̄ accipiētes lāpades suas exierūt obuiā sponso ⁊ spōse dicit dn̄s. Iste quiq̧ ⁊ quinq̧ virgies oēs oino sūt aīe xp̄ianoꝝ. Sed vt dicam⁹ vob̄ qđ deo inspirāte sentim⁹: non q̄lescūq̧ aīe: sed tales aīe q̄ habēt catholicā fidē et habere videntur bona oꝑa in ecc̄lia dei: et tm̄ ex ip̄is quiq̧ sunt prudētes ⁊ quinq̧ fatue. lcō. ii.

Quare ergo appellate sūt q̇nq̧ et quare virgines prī⁹ videam⁹: et deide cetera ꝯsyderem⁹. Oīs aīa in corpore ideo q̇nario numero cēset̄: q2 quiq̧ sensibꝫ vtitur. Nihil est ei qđ sentim⁹ ex corpore: nisi ianua q̇nq̧ꝑtita: aut vidēdo, aut audiēdo aut odorando, aut gustando: aut tangendo. lcō. iii.

Qui ergo se abstinet ab illicito visu, ab illicito auditu, ab illicito odoratu, ab illicito gustu, ab illicito tadu: propter ipsā integritatem virginis nomē accepit. Si bonū est abstinere ab illicitis sentiēdi motibꝫ: et iō vnaq̄qꝫ aīa xp̄iana ꝟginis nomē habet: quare quinqꝫ admittunt̄ ⁊ q̇nqꝫ repelluntur? Parū est q̄ virgines sūt ⁊ lāpades habent. l. iiii.

Virgines ꝑpter abstinētiā ab illicitis sensibꝫ Lampades habētes: ꝑpter opa bona. de q̇bꝫ opibꝫ dn̄s dicit. Luceāt opa vr̄a corā hoībꝫ vt videāt bona fc̄ā vr̄a et glificēt p̄rem vr̄m q̇ in celis est Itē discipulis dicit dn̄s Sint lūbi vr̄i accincti ⁊ lucerne ardētes. In lūbis accinctis virgitas: i lucernis ardentibꝫ opera bona. l. v.

Non solet dici virginitas vtiqꝫ i ꝯiugat̄. Tamē etiā ibi ꝫ fidei virgitas q̄ exhibet pudiciciā cōiugalē. Nā vt nouerit sc̄itas vr̄a nō iportune ſm aīam ⁊ ſm integritatē fidei q̄ etiā fide ab illicitis abstinet̄ ⁊ bona opera fiūt vnūquēqꝫ vel vnāquāqꝫ aīam virginē dici: tota eccl̄a q̄ ꝯstat ex virginibꝫ et puer| et maritat̄ feminis et vxoratis vir| vno noīe ꝟgo est appellata. Vn̄ hoc ꝓbamꝰ? Apostolū audi dicētem nō solis sc̄imonialibꝫ: sed vniuersis ꝑsus eccl̄e. l. vi.

Desponsaui vos vni viro virginē castā exhibere xp̄o. Et q̄ huiꝰ virgitatis corruptor dyabolꝰ cauēdꝰ est: ꝯtinuo ip̄e apl̄s cū dixisset desponsaui vos vni viro ꝟginē castā exhibere xp̄o: adiūxit et ait. Timeo autē ne sicut serpēs euā seduxit i ꝟsutia sua: sic ⁊ vr̄i sensꝰ corrūpantur a castitate q̄ est in xp̄o. In corꝑe virginitatē pauci habēt: in corde oēs habere debēt. ¶ S. matheū. xxv.

In illo tp̄e: di. ie. d. s. parabolā hāc. Sile est regnū celoꝝ decē virginibꝫ q̄ accipiētes lampades suas exierūt obuiā sponso et sponse. Et reſ. Omē bti gregorii pp̄e.

Sepe vos frēs charissimi admoneo ꝑua opa fugere: mūdi huiꝰ inq̇namēta deuitare. sꝫ hodierna sc̄i euāgelii lcōe ꝯpellor vob̄ dicere vt ⁊ bōa q̄ agit̄ cū magna cautela timeat̄: ne ꝑ hoc qđ a vob̄ rectū gerit̄: fauor āt hūana gratia reqrat̃/ne appetitus laudis ſurripiat/et qđ foris oſ̄dit̃: int⁹ ab eterna mercede vacuet̃. Ecce ei redēptoris voce decē virgīes et oēs dicunt̃ virgīes: ſꝫ tñ intra btitudis ianuā nō oēs recepte ſūt. q: eaꝝ quedā dū de virginitate ſua gl̃am foris expetūt: oleū in vaſis ſuis habere noluerunt. lcō. viii.

Potius q̄rendū nob̄ eſt qđ ſit celoꝝ regnū: aut cur decē virgibꝫ ꝯparet̃: que etiā prudētes virgīes ⁊ fatue dicunt̃. Dum ei regnū celoꝝ ꝯſtat q: reproboꝝ null⁹ igredit̃: etiā fatuis virgibꝫ cur ſile eſſe ꝓhibet̃. Sꝫ ſciēdū eſt ꝙ ſepe in ſacro eloq̇o regnū celoꝝ ꝑſent̃ tꝑis ecclia dr̄. De quo alio i loco dñs dicit. Mittet fili⁹ hois angelos ſuos ⁊ colligēt de regno ei⁹ oīa ſcādala. Neqꝫ eni in illo regno btitudis in q̊ pax ſūma eſt: īueniri ſcandala poterūt q̄ colligant̃. Et vn̄ rurſū dr̄: qui ergo ſoluerit vnū de mādat̃ iſt̃ minimis ⁊ docuerit ſic hoies: minim⁹ vocabit̃ in regno celoꝝ. l. ix.

Qui aūt fecerit ⁊ docuerit hic magn⁹ vocabitur in regno celoꝝ. Mādatū ſoluit et docet: qñ hoc q̇ſqꝫ voce ꝑdicat qđ viuēdo nō īplet. Sꝫ ad regnū eterne btitudinis ꝯuenire nō valet q̇ nō vult oꝑe implere qđ docet. Quō ergo i eo minim⁹ vocabit̃: qui ad hoc nullo mō itrare ꝑmittet̃? Quid itaqꝫ per hāc ſentēciā niſi pſēſ ecc̄ia celoꝝ regnū dr̄: in qua doctor qui mādat ñ ſoluerit minim⁹ vocat̃: q: cui⁹ vita deſpicit̃: reſtat vt ⁊ ei⁹ ꝑdicatio ꝯtēnat̃. ℣. Ora pro nobis btā. ſ̄. In lau. ā. Hec ē virgo ſapiēs. Et ce āe q̄ ſequunt̃. cꝑ. Qui gliat̃. hy⁹. ℣. ⁊ an. vtē. Ad. i. vtē. Ad iii. cꝑ. Qui gloriat̃. ℟ ⁊ ℣. vt in q̇ vni⁹ virginis ⁊ martyris ad ōs hoē dñr.

Emulor ¶ Ad. vi. cꝑm. enī vos dei emulatiōe deſpondi eni vos vni viro virginē caſtā exhibere xp̄o.

Sapiētia ¶ Ad. ix. cꝑm. vincit maliciā: attingit ergo a fine vſqꝫ ad finē fortiter et diſponit oīa ſuauiter. Et cetera.

¶ In natali plurimarum virginum. Ad veſperas. an. ⁊ pſalmi ferial̃. Cꝑ

O Quã pulchra eſt caſta
generatio cũ claritate
immortalis eſt eni memoria
illi⁹: qm̃ apud deũ nota eſt
et apud hoies. y⁹. Jeſu co
rona virginũ. V. Adducẽtur
regi. ã. Simile eſt eni regnũ celoꝝ
ſage. p̃. Magñ. Oro pluriaꝝ
virginũ ⁊ martyꝝ. Oꝛ.
DEus q̃ humanũ gen⁹
vt ad ꝯfeſſionẽ tui nois ꝑ
uocares / etiã in ſexu fragili
victoriã martyrii ꝯtuliſti:
p̃ſta q̃s. vt eccl̃a tua hoc exẽ
plo ꝯmonita nec pati pro te
metuat: ⁊ celeſtis p̃mii glo
riã concupiſcat. Per dnm.
Itẽ alia oro plurimaꝝ virginũ
OMp̃s nõ martyꝝ. Oꝛ.
ſẽpiterne de⁹ qui nos
ydoneos nõ eſſe ꝑpendis ad
maieſtatẽ tuã ſicut dignũ ⁊
exorandũ: fac nos ſcãs vir
gines tuas N. ⁊ N. p nris
interuenire pctis: quaꝝ me
ritis nob indulgẽtiã largi
aris. Per d. Ad mat. inuita.
Regẽ virginũ dñm Venite ado
rem⁹. p̃. Uen. y⁹. Jeſu coro
na virg. Sup ꝑos hec ſola ã.
O q̃ pulchra eſt caſta gñatio cũ
claritate. ꝑs. Dñe dñs nr. et
oẽs ꝑi. vni⁹ ꝟgis ⁊ marty. V.
Adducentur regi. l. i.
INterrogat⁹ dñs a
diſcipulis de ꝯſum
matiõe ſeculi: iter multa q̃
locut⁹ eſt / parabolã quoqz
dixit de decẽ virgibz bonoꝝ
et maloꝝ diſcretionẽ ſigni
ficãtibz: quaꝝ q̇nqz admit
tunt et q̇nqz excludunt. Ui
dent itaqz in q̇nqz virgines
ſignificare quinqz ptitam
cõſciẽtiã a carnis illecebris
R. Audiui vocẽ de celo veniẽtẽ
Venite õs virgĩes ſapiẽtiſſime
Oleũ recõdite in vaſis vr̃is dũ
ſpõſus aduenerit. V. Media no
cte clamor fact⁹ eſt ecce ſponſus
venit. Oleum. Lcõ. ii.
COntinẽdus eſt ei ani
mi appetitus a voluptate
oculoꝝ a voluptate auriũ
et a voluptate olfaciẽdi, gu
ſtãdi ſiue tangẽdi. Sz quia
iſta cõtinentia partim corã
deo fit vt illi placeatur: in
interiori gaudio ꝯſcientie:
parti corã hoibz tm̃ vt glia
humana capiat: quinqz di
cũtur ſapiẽtes ⁊ q̇nqz ſtulte
q1 vtraqz cõtinẽtia ẽ / q̃uis
diuerſo fomite gaudeat. R.
Feliciter virgĩes vincũt mũdũ
Que poſt victoriã vinci non no

runt. ℣. Beate de prelio redeūt: et hostē victrices moriēdo deuincunt. Que post. Lcō. iii.

Lampades aūt sūt que manibꝫ portātur: opa que scdm istā continentiā fiūt. Dictū est eni Luceant opa vr̄a corā hoibꝫ. Oēs vero acceperunt lāpades suas ⁊ venerūt obuiā sponso ⁊ spōse Intelligēdū est ergo christi noie cēseri. De qbꝫ agitur. Nō eni possūt q xp̄iani nō sūt: spōso xp̄o veire obuiā. ℟. Innumerabilis virginum chorus spreta liberoꝝ ppagine Dn̄o sponso q̇ in celis est perenni mente. Actu ⁊ habitu applicari maluit. ℣. Ecce florentē mūdū despectu mētis calcauerūt. Dum. Glia pa. Actu. ℣. Media nocte clamor fact⁹ est. ℟. Ecce spōs⁹ venit exite obuiā ei ¶ In laud. hec sola. an. Virgies scē dei orate p nobis vt scelerū veniā per vos accipe mereamur. ps. Do⁹ regnā. Et cē. ps. ꝯueti. Cp. O qꝫpulchra. y⁹. Rex gloriose martyꝝ. Totus y⁹ dr̄ per oīa sicut in cōi hysto. plur. martyꝝ ℣. Mirabilis de⁹ in sctis suis. an. Simile est regnū celoꝝ decē virginibꝫ q̄ accipiētes lāpades suas exierūt obuiā sponso ⁊ sponse. ps. Bn̄dict⁹. Oꝝ vt s. Ad primā. an. Virgies scē. ps. De⁹ in noīe. Ad. iii. ā. Media nocte clamor fact⁹ est ecce sponsus venit exite obuiā ei. ps. Legē. cp. O qꝫpulchra. ℟. Adducēt regi virgies Post eā. ℣. Proxime ei⁹ afferent tibi. Post. Glia Adducēt te. ℣. Media nocte cla. Oꝝ vt s. Ad. vi. ā. Prudētes virgines acceperūt oleū in vasis suis cū lāpadibꝫ. ps. Defecit. Cp. Emulor eni. ℟. Media nocte Clamor fact⁹ est. ℣. Ecce sponsus venit exite obuiam ei. Clamor f. Glia p. Media no. ℣. Prudētes virgies. Oꝝ vt s.

¶ Ad. ix. an. Tūc surrexerūt oēs virgines ille et ornauerūt lāpades suas. ps. Mirabilia. cpm. Sapia vincit ma. ℟. Prudētes virgies acceperunt oleum in vasis suis Cū lāpadibꝫ. ℣. Et exierūt obuiā sponso et sponse. Cū lāp. Glia pa. Prudētes. ℣. Adducentur regi. Oꝝ vt supra

¶ In natali vni⁹ matrone nō scdm Sap. Ad primas vs̄ sup hos fer. ā. Sile est regnū celoꝝ sagene. Cp.

Mulierem fortē quis inueniet procul ⁊ de vltimis finibꝫ pciū eius: confidit in ea coꝛ viri ſui ⁊ ſpoliis non indigebit. ℣. Huiꝰ obtētu. Glꝛa pr̄i g. ℟. Diffuſa eſt. an. Aīa mea liq̄facta ē vt dilectꝰ locutꝰ eſt q̄ſiui et nō inueni illū vocaui et non rn̄dit michi inuenerūt me cuſtodes ciuitatꝭ percuſſerūt me ⁊ vulnerauerūt me tulerūt palliū meū cuſtodes muroꝝ filie hieꝛl̄m nūciate dilecto qꝛ amoꝛe lāgueo. ps.

Deus oim̄ Oꝛ̄. Dn̄z. creatoꝛ ⁊ rectoꝛ qui hodiernā diē in btē. N. feſtiuitate nobꝭ exultabilē feciſti: p̄ſta q̄s vt ipſiꝰ apud te interuenientibꝫ meritis: ab oībꝫ mereamur abſolui peccatꝭ. Per d. Ad mat. Inuit. Chriſtū venerātes deū adoremꝰ regē regū. Qui in celis. N. palmā hodie dedit eternā. ps. Venite. ymꝰ. Huiꝰ obtētu. Glia pr̄i ge. In. iᵒ. noc. an. Ecce tu pulchꝛa es amica mea ecce tu pl̄chꝛa oculi tui colūbaꝝ. ps. Dn̄e dñꝰ n̄r. an. Sicut liliū inter ſpinas: ſic amica mea iter filias. ps. Celi enar. an. Fauꝰ diſtillās labia tua ſponſa ⁊ odoꝛ veſtimentoꝝ tuoꝝ ſicut odoꝛ thurꝭ. ps. Dn̄i eſt ter. ℣. Diffuſa eſt. Lec. vt in feſtis eoꝝ. ℟. Diffuſa ē gr̄a. ℟. Propter veritatē. ℣. Dilexiſti iuſticiam. In. ii. noc. an. Emiſſiões tue paradyſꝰ maloꝝ punicoꝝ cū pomoꝝ fructibꝫ. ps. Eructauit. ā. Fons oꝛtoꝝ puteus aquaꝝ viuentiū que fluūt impetu de libano. ps. Deꝰ noſter. an. Venit dilectus meꝰ in oꝛtum ſuū vt comedat fructum pomoꝝ ſuoꝝ. ps. Fūdamenta. ℣. Specie tua. ℟. Iſta eſt ſpecioſa inter filias hieruſalē ſicut vidiſtis eam plenam caritate et dilectione. In cubilibus ⁊ in oꝛtis aromatum. ℣. Iſta eſt que aſcēdit de deſerto deliciis affluens. In cubilibꝫ. ℟. Veni electa. ℟. Audi filia. In. iii. noc. anᵗ. Veni in oꝛtū meum ſoꝛoꝛ mea ſpōſa meſſui myꝛrhā meā cum aromatibꝫ meis. ps. Cantate. iᵒ. an. Comedi fauū cum melle meo bibi vinū meū cum lacte meo. ps. Dn̄s regn̄ ex. an. Talis eſt dilectꝰ meus ⁊ ipſe eſt amicus meꝰ filie hieruſalem. ps. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit eā deꝰ vultu ſuo. ℟. Induit me dn̄s. ℟. Accinxit beata. N. foꝛtitudine lūbos ſuos ⁊ roboꝛauit brachiū ſuū. Ideoqꝫ lucerna eiꝰ nō extinguet in ſempiternū. ℣. Guſtauit ⁊ vidit qꝛ bona eſt ne gociatio sapientie dei. Ideoqꝫ. ℞. Regnū mūdi. ℣. Ora pro nobis. ¶ In laud. an. Unguentum effusum nomē tuum ideo adolescētule dilexerunt te nimis. ps. Dñs regnū. ā. Leua eius sub capite meo et dextera illiꝰ amplexabitur me. ps. Jubilate. an. Dum esset rex in accubitu suo: nardꝰ mea dedit odorē suauitatꝭ. ps. Deus deus. an. Jam enim hyems transiit ymber abiit ꝛ recessit. ps. Bñdicite. ā. Sicut malū inter ligna siluaꝝ sic amica mea inter filias. ps. Laudate. Cap̄m. Mulierē fortē. yꝰ. Ad sacrū cuius. Unde nūc noster. Sit salus illi. ℣. Elegit eā. an. Simile est regnum celoꝝ homini negociatori q̄renti bonas margaritas inuenta vna preciosa dedit oīa sua ꝛ comparauit eam. ps. Bñdictꝰ. Vel. an. Ala mea liq̄facta. Or̄ vt s̄.

¶ Ad .i. an. Unguētū effusum. ps. Deꝰ in noīe. Ad .iii. an. Leua eius. ps. Legē pone. cap̄. Mulierem fortē. ℞. ꝛ ℣. vt supra vniꝰ virgis ꝛ martyris. Ad .vi. ā. Dū esset. ps. Defecit. Cap̄m. Accinxit fortitudine lūbos suos et roborauit brachiū suum: gustauit et vidit q̄m bona est negociatio eius: non extinguetur ĩ nocte lucerna eiꝰ.

¶ Ad .ix. an. Sicut malum. ps. Mirabilia test. Cap̄m. Mulier timens deum ipsa laudabitur: date ei de fructu manuum suarum et laudent eā in portis opera eius. Or̄ vt s̄ ad pri. vēs. Ad scdas vēs. ā. Unguentū. ps. Lel. Cap̄m. Mulierē fortē. yꝰ. Ad sacrū cuiꝰ. ℣. Adducētur. an. Laus tibi xp̄e redēptor piissime qui tantā sctē. N. dedisti gliam vt te sponsū amans tuū mēbrū fieret eiꝰ clemēs nos p̄catu per eiusm cōseruā. ps. Mag. vel ā. Descēdi in ortū. Or̄ vt s̄.

¶ Hec sūt festa .ix. lec. que nō habēt expositionem euāgelii ad mat. scdm vsum Sarū. scilicz sci nicholai, lucie virgis / thome apli / fabiani ꝛ sebastiani / agnetis virgis / sci vincētii martyr: agathe virginis / gregorii pape / cuthberti epi / benedicti abbatis / aldelmi / barnabe apostoli / albani martyris / iohannis et pauli licz dominica fuerit: margarete virginis / inuentio sancti stephani sociorumqꝫ eius / Ypoliti sociorumqꝫ eius licet dñica fuerit.

Bartholomei apli / egidii abbis niſi qn̄ differt a dñica in .ii. ſem ꝓpter ichoationē hyſtorie. Tūc enī legatꝛ euāgeliū Nemo accēdit lucernā. Exaltatio ſancte crucis / edithe virginis. Mauricii ſocioꝝqꝫ eiꝰ. Dyoniſii ſociorūqꝫ eiꝰ. Trāſlatio ſci edwardi regis ꝛ cōfeſſoris. michaelis in monte tūba / martini epi / machuti epi / edmundi archiepi / hugonis epi: edmūdi regis ꝛ martyris. Cecilie virgis: ſcē katherine vgis ꝛ martyris. ꝛc.

¶ Verſus de fine orōnum ſiue collectarum.

Per dñm dicas: ſi patrem presbyter oras.
Si chriſtum memores: per eundem dicere debes.
Si loqueris xp̄o: qui viuis ſcire memento.
Qui tecum ſi ſit: collecte finis in ipſo.

¶ De ſctō wolfado martyre.

Deus q̄ beatū wolfadum martyrē tuū vt exaltaretꝛ in celis capite minui voluiſti in terris: ꝯcede nos q̄s eiꝰ meritis ꝛ precibꝫ ſic in hac ꝑegrinatione minui: vt magnificemur ī patria paradyſi. Per dñm.

¶ De ſcā Radegūde virg. Or.

Omnipotēs ſempiterne deus largitor ꝓbitatꝭ ac remunerator: da nobis ſancte viuēdi affectū et concede: vt q̄ vicioꝝ labe corrūpimur: beatiſſime famule tue radegundis interuentu ſaluemur. Per dñm.

¶ De ſcā modwenna virg. or.

Deus q̄ nos beate modwēne virginis tue annua ſolēnitate letificas: cōcede q̄s vt eiꝰ adiuuemur meritis: cuius caſtitatꝭ irradiamur exemplis. Per.

¶ De ſcā editha virgine. Or.

Omnipotens ſēpiterne deꝰ qui beatā virginē edithā regali ſtēmate ſublimaſti atqꝫ angloꝝ genti in ſolēnitate eius glorioſa patrocinia cōtuliſti: concede familie tue propiciꝰ ipſius meritis a peccatoꝝ nexibus abſolui: et ſanctoꝝ cetibus feliciter adiungi. Per.

¶ Vespere per aduentū de sctā maria vsq; ad vigil' nat' dñi. an.

Prophete pdicauerūt nasci saluatorē de virgīe maria. ps. Letat⁹ sū. Ad te leuaui. Nisi qr dñs. Qui cōfidūt. In cōuertēdo. In feria. iii. qñ isti pdicti. ps. ad vēs de die dñi: tūc ad vs de scā maria dicantur isti ps. videlicet Dixit dñs. Cōfitebor. Beatus vir. De pfundis. Memento. Nō obseruetur in omni fe. iii. per totū annum qñ fit de scā maria qm̄⁹ in q̄rtu. Cp̄.

Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filiū et vocabitur nomē eius emanuel, butyꝝ et mel comedet vt sciat reprobare malū ⁊ eligere bonum. Ym⁹. Aue maris stella. ℣. Diffusa est grā i labiis tuis. an. Ne timeas maria inuenisti grām apud dñm ecce cōcipies et paries filiū allā. ps. Magñ. oꝛ.

Concede nos famulos tuos q̄s dñe de⁹ perpetua mētis ⁊ corporis salute gaudere: ⁊ gl'iosa btē marie semp virgis intercessione a presenti liberari tristicia: et eterna pfrui leticia. q̄ terminet sic. Per xp̄m do. no. Am̄

Non dr̄ Dñs vobiscū. nec Benedicam⁹ dño. sz statī dr̄ mē de scō spū. an. Veni sancte spūs. ℣. Emitte spm̄ tuū. oꝛ. Deus qui corda. Deinde fiat mē de sctō in cui⁹ honore dedicata est ecclia vt in pbendis vel in aliis ecclesiis parrochialibz. et postea fiat mē de reliquiis. an. Corpora sctōꝝ ℣. Beati qui habitant. Oꝛ.

Propiciare q̄s dñe nob famulis tuis per sctōꝝ tuoꝝ quoꝝ reliq̇e in vniuersali cōtinētur ecclia merita gloriosa. vt eoꝝ pia itercessione: ab oibz semp ptegamur aduersis. Per christū.

Alia orō ad matutinas. Oꝛ.

Protecta q̄s oīps deus. vt scē dei genitricis spq; virgis marie et sctōꝝ tuoꝝ quoꝝ reliq̇e in hac cōtinētur ecclia nos ptegant merita. quaten⁹ eoꝝ p̄cibz tranq̇lla pace i tua iugiter laude letemur. Per. Mē de oibz sctis p aduentū cū ista an. Ecce dñs veniet et oēs scti ei⁹ cū eo et erit in die illa lux magna allā. ℣. Ecce appebit dñs sup nubē candidā. ℟. Et cū eo sctōꝝ milia. Oꝛ.

Conscientias nr̄as q̄s dñe visitādo purifica ut veniens iesus christus filius tuꝰ dn̄s noster cū oībꝫ scīs paratā sibi in nob̄ inueniat mā̄sionē. Qui tecum. Mē de pace. an. Da pacem. ℣. Dn̄e fiat pax. Or. Deꝰ a quo que termīet sic. Per dn̄m nostrum iesum christum. ꝛc. cū Dn̄s vobiscum. et B̄ndicamus dn̄o. Alia orō subsequēs ad matutinas dicit̄ tantū. Or.

Deus auctor pac̄ ⁊ amator quē nosse viuere cui seruire regnare est: protege ab oībꝫ īpugnationibꝫ supplices tuos. ut qui ī defensiōe tua cōfidimꝰ: nullius hostilitat̄ arma timeamus. Per dn̄m no. Dn̄s vo. B̄ndicamꝰ. Ad cōplet̄ de sctā maria per aduentū. an. Btā es maria q̄ credidisti ꝑficiētur in te q̄ dicta sunt tibi a dn̄o allā. ps. Usqꝫq̄. Iudica me. Sepe expu. Dn̄e nō est. Cꝑ. Sicut cynamo. ℣. Uirgo singularis. Uitā presta. Sit laus. ℣. Elegit eā. an. Ecce ancilla dn̄i fiat michi scd̄m v̄bū tuū. ps. Nūc d. Or. Grām tuā. q̄ terminet sic. Per eūdē dn̄m no. ie. x. fi. Dn̄s vob. B̄ndicamus dn̄o.

Ad mat̄ de sctā maria ꝑ totū aduentū. Inuitat̄. Aue maria grā plena dn̄s tecū. ps. Uenite. ym. Quem terra po. Dn̄ica et fē. ii. ā. B̄ndicta tu ī mulieribꝫ et b̄ndictꝰ fructꝰ v̄tris tui. ps. Dn̄e dn̄s no. Celi enarrāt. Dn̄i est terra. ℣. Spē tua. Fē. iii. an. Spē tua ⁊ pulchritudie tua intēde ꝓspere ꝓcede et regna. ps. Eructauit. Deꝰ noster refu. Fūdam̄. ℣. Diffusa est. Fē. iiii. an. Gaude maria virgo cūctas hereses sola interemisti in uniuerso mūdo. ps. Cātate. i. Dn̄s regn̄ exul. Cātate. ii. ℣. Spē tua. Fē. v. vi. ⁊ sabbō qn̄ nō fit plenū seruitiū de sctā maria: idē ordo an. et psalmoꝝ ⁊ ℣. seruetur qui in p̄cedētibꝫ ferijs. Lcō. i.

Egrediet̄ virga de radice iesse: ⁊ flos de radice eiꝰ ascēdet. Et requiescet super eū spūs dn̄i: spūs sapiētie et intellectꝰ spūs consilii et fortitudinis spūs sciētie et pietat̄: et replebit eū spūs timoris dn̄i. Hec dicit. ℟. Missus est gabriel angelus ad mariā virginē despōsatā ioseph nuncians ei verbū ⁊ expauescit de luīe ne timeas maria: inuenisti grām apud dn̄m ecce cōcipies et paries. Et vocabit altiſſimi filius. ℣. Dabit ei dñs deꝰ ſedē dauid p̄ris eius ⁊ regnabit i domo iacob i eternū. Et vo. L.ii.

NOn ſecūdum viſionē oculoꝝ iudicabit neqꝫ ſecūdum auditum aurium arguet: ſꝫ iudicabit in iuſticia pauperes / et arguet i equitate pro māſuetis terre. Et percutiet terram virga oris ſui: et ſpū labioꝝ ſuorum interficiet impium. Et erit iuſticia cingulum lumboꝝ eius: et fides cinctorium renum eiꝰ. Hec dicit. ℟. Aue maria gratia plena dñs tecum. Spūſſanctus ſuperueniet in te et virtus altiſſimi obumbrabit tibi. qd enī ex te naſcetur ſanctū vocabitur filiꝰ dei. ℣. Quomō fiet iſtud qm̄ virum non cognoſco? ⁊ reſpondens angelus dixit ei. Spūſſanctus. Lectio .iii.

LOcutus eſt dominus ad achaz dicens. Pete tibi ſignum a dño deo tuo in profundum inferni: ſiue in excelſum ſupra. Et dixit achaz. Non petā et nō tentabo dñm. Et dixit. Audite ergo domꝰ dauid. Nūquid parū vobis ꝫ moleſtos eſſe hominibus: qꝛ moleſti eſtis ⁊ deo meo? Propter hoc dabit dñs ipſe vobis ſignum. Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiū: et vocabitur nomen eius emmanuel. Butyrū et mel comedet: vt ſciat reprobare malū et eligere bonū. Hec dicit. ℟. Suſcipe verbū virgo maria qd̄ tibi a dño p angelū tranſmiſſū eſt: cōcipies per aurē deū paries ⁊ hoīem. Vt benedicta dicaris inter oēs mulieres. ℣. Paries quidē filium: ſꝫ virginitatis nō patieris detrimentū: efficieris grauida et eris mater ſemper intacta. Vt benedi. Gloria patri. Vt benedi. Non dicatur ps. Te deum per totum aduentum. Ante laud. ℣. Sancta dei genitrix intercede. In laudibus hec ſola an. Prophete predicauerunt naſci ſaluatorē de virgine maria. ps. Dñs regnauit. Ceteri pſalmi ꝯſueti. Cp̄m. Ecce virgo ꝯcipiet. hyꝰ. O glorioſa femina. ℣. Elegit eam deus. an. Spiritus ſanctus in te deſcendet maria: ne timeas habens in vtero filium dei alleluya. ps. Bñdictꝰ. Or. Concede nos. que ſic terminetur. Per xp̄m dñm no.

ſicut ad vēs ſupradictū eſt. Et fiat mē de ſcō ſpū ⁊ de ſcā eccl'ie et de reliqͥs et de oībꝫ ſcīs et de pace: vt ō ad vēs. Ad .i. et ad oēs alias hoꝛ̄ per totū annū qn̄ nō fit plenū ſeruitiū de ſctā maria: dicat̄ hic vꝰ. Memēto ſalutis auctoꝛ. Maria plena gr̄a. Gl'ia tibi dn̄e. an. Prophete predi. p̄s. Deꝰ in noīe. Laudate dn̄m oēs gentes. Confitemini. Cap̄m. Egredietꝰ virga de radice ieſſe ⁊ flos de radice eiꝰ aſcēdet et requieſcet ſup eū ſpūs dn̄i. ℞. Aue maria. ℣. Diffuſa eſt gratia. Or̄o. Deus qui de btē marie virgīs vtero verbū tuū angelo narrāte carnē ſuſcipe voluiſti: preſta ſupplicibꝫ tuis. vt q̇ vere eam dei genitricē credimꝰ: eius apud te interceſſiōibꝫ adiuuemur. Per eundē xp̄m dn̄m nr̄m. Bn̄dicamꝰ dn̄o. Ad .iii. an. Miſſus eſt gabriel angelꝰ ad mariā virginē deſpōſatam ioſeph. p̄s. Ad dn̄m cū tribu. Leuaui. Letatus ſum. Cap̄m. Non ſcd̄m viſionē oculoꝝ iudicabit neqꝫ ſcd̄m auditū aurīū arguet: ſed iudicabit in iuſticia pauperes: et arguet ī eq̄tate pro mā̄ſuetis terre. ℞. Diffuſa eſt grati. ℣. Specie tua. Or̄o. Deꝰ qui de. Ad .vi. ā. Angelꝰ dn̄i nūciauit marie ⁊ cōcepit de ſpū ſcō all'a. p̄s. Ad te le. Niſi q2. Qui cōfid. Et percutiet terrā. Cap̄. Et virga oris ſui: et ſpū labioꝝ eiꝰ interficiet impiū: ⁊ erit iuſticia cingulū lūboꝝ eiꝰ: et fides cinctorium renū eius. ℞. Specie tua. ℣. Adiuuabit eā. Or̄o. Deꝰ qui. Ad .ix. ā. Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū bn̄dicta tu ī mulieribꝫ all'a. p̄s. In conuertēdo. Niſi dn̄s. Beati omnes. Cap̄m. Locutꝰ eſt dn̄s ad achaz dicēs. pete tibi ſignū a dn̄o deo tuo in pfundū inferni ſiue in excelſū ſupra: ⁊ dixit achaz. nō petā et nō tēptabo dn̄m. ℞. Adiuuabit eā. ℣. Elegit eam. Et hic ordo de veſpis ⁊ mat̄ ſcē marie ſeruet̄ per totum aduētū: niſi qn̄ fit plenū ſeruitiū de ea. Per totū annū dicant̄ vē et mat̄ de ſcā maria in conuentu niſi in duplicibꝫ feſtis et niſi in vigi. natiuitatis dn̄i vſqꝫ ad oct. ſci ſtephani. et niſi in vigi. epy. et niſi a cena dn̄i vſqꝫ ad oct. pa ſche. et niſi in ebdo. p̄thecoſtes

¶ Nō ſit plenū ſeruitiū de ſcā maria per totū aduentū ad vēs ſup̄ ps ſcles. ā. Prophete ꝓdicauerūt. Cap̄m. Ecce virgo cō. yᵒ. Aue maris ſtel. ℣. Egredie͛ virga. an. Ne timeas. ps. Magnī. or. Deꝰ qui de btē. Mē de aduentu. Cōplet͛ de aduētu nō mutat͛ niſi ꝙ in fine ymni di Glīa tibi dñe q̄ na. Ad mat. inuit͛. In honore. ꝑ. Venī yᵒ. Quē terra. an. Bñdicta tu ps. Dñe dñs no. Et cē āc cū ſuis ꝑis. vſqȝ ad. ix. an. q̄ erit: Rorate celi. ℣. Egredie͛ virga.

Miſſus eſt gabriel L. i. angelꝰ a deo ī ciuitatē galilee cui nomē nazareth: ad virginē deſpōſatā viro cui nomē erat ioſeph de domo dauid: et nomē virgīs maria. Ad mariā ergo virginē gabriel mittit͛: qui dei fortitudo noīat͛. Illū q̇ppe nūciare veiebat: q̇ ad debellādas aereas ꝑtātes hūilis appere dignatꝰ eſt. De quo per pſalmiſtā dr̄: dñs fort͛ ⁊ potēs: dñs potēs ī ꝓlio. Et rurſū: dñs virtutū ipſe ē rex glīe. ℞. Miſſus eſt. L. ii.

Dei ergo fortitudinem nūciandꝰ erat: q̇ virtutū dñs fort͛ ⁊ potēs in ꝓlio ꝯtra ꝑtātes aereas ad bella veniebat. Multas ob cauſas nō de ſimplici virgīe: ſȝ de deſpōſata voluit dñs naſci. Primo videlȝ vt ꝑ gnātionē ioſeph cuiꝰ maria cognata erat: marie q̄ȝ noſceret͛ origo. Nā de vtroqȝ intelligi poteſt qd̄ dr̄ de domo dauid. ℞. Aue maria. Le. iii.

Deinde ne velut adultera lapidaret͛ a iudeis: malēs aliquos de ſuo ortu q̄ de pudore dubitare parētis. ſimul ⁊ virginibȝ īpudicis occaſionē tollēs ne matrem q̄ȝ ſaluatoris dicerent falſis ſuſpitiōibȝ īfamatā. Tercio: vt ī egyptū iens ⁊ inde rediens haberet viri ſolatiū: q̇ integerrime virginitat͛ cuſtos parit͛ ac teſtis exiſteret. Quarto ne partꝰ eiꝰ dyabolo pateret. q̇ ſi eū natū de virgīe cognoſceret: forſitan quaſi ceteris hoībȝ eminētiorem morti tradere timeret. ℞. Suſcipe verbū. ℣. Ora pro nobis. In lau. an. Prophete ꝓdicauerūt. ps. Dñs regnā. ⁊ c. Cp̄. Ecce vgo. yᵒ.

O glioſa femina. ℣. Elegit eam. an. Spūſſcūs. ps. Benedictus. Or. Deus qui de btē. Mē de aduētu. Ad primā. an. Prophete. ps. Deus in noīe. et ceteri. ſi. dici. Ad. iii. ⁊ ad alias hoꝝ. an. ℟. ⁊ ℣. vt ō ī feriis cū ꝑis de die. Ad. iii. cḡm. Ecce virgo. Ad. vi. cā. Egredietur virga. Ad. ix. cḡm. Nō ſcdm viſionē. Hic ordo de matutī ⁊ veſpis de ſctā maria in feriis et qn̄ fit plenū ſeruitiū de ea ſeruetur vſqꝫ ad vigiliā natiui. dn̄i.

¶ Hic incipiūt mat. de ſancta maria a natiuitē vſqꝫ ad purifi. Dn̄e labia. Deus in adiu. Inuit. Aue maria. ps. Venite. Hymnus.

Clauſe parentis viſcera celeſtis intrat gratia: venter puelle baiulat ſecreta que nō nouerat. Domus pudici pectoris templum repente fit dei intacta neſciēs virum verbo cōcepit filiū. Gloria tibi dn̄e qui nat. an. Bn̄dicta tu. pſ. Dn̄e dn̄s noſter. Celi enarrāt. Dn̄i eſt terra. ℣. Specie tua. Lcō. i.

Sancta maria ꝟgo virginū mater ⁊ filia regis regū oīm: tuū nobis impēde ſolatiū. vt celeſtis regni ꝑ te mereamur habere ꝑmiū: et cū electis dei regnare in perpetuū. ℟. Sctā et imaculata virginitas quibꝫ te laudibꝫ referā neſcio. Quia quē celi capere nō poterāt tuo gremio ꝯtuliſti. ℣. Bn̄dicta tu ī mulieribꝫ et bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui. Quia. Lcō. ii.

Sancta maria piarum piiſſima intercede pro nobis ſanctarū ſanctiſſima, vt per te virgo noſtra ſumat precamina: qui pro nobis nat⁹ regnat ſuper ethera: vt ſua charitate noſtra deleantur peccamina. ℟. Beata es maria q̄ dn̄m portaſti creatorē mūdi: Genuiſti q̄ te fecit et in eternū ꝑmanes virgo. ℣. Aue maria gr̄a plena dominus tecum. Genuiſti. L. iii.

Sancta dei genitrix que digne meruiſti cōcipere quē tot⁹ orbis nequiuit cōprehendere: tuo pio interuentu culpas noſtras ablue vt perennis ſedē glie per te redempti valeamus ſcandere vbi manes cū filio tuo ſine tēpore. ℟. Te laudant angeli ſctā dei genitrix: q̄ virū nō cognouiſti ⁊ dn̄m in tuo vtero baiulaſti ꝯcepiſti per aurē dn̄m. Vt be nedicta dicaris inter oēs mulieres. ℣. Xp̄m genuiſti ⁊ in p̄ſepe poſuiſti quem adorat multitudo angeloꝝ. Pt. Gloria. Pt. ps. Te deū. Sciendū ꝫ ꝙ quācūqꝫ dr̄ miſſ de ſctā maria: dr̄ Te deū. niſi in aduētu dn̄i ⁊ a. lxx. vſqꝫ ad paſcha. ℣. Scā dei ge.

¶ In laudibus. an. O admirabile. ps. Dn̄s regnauit. Cp̄.

Maria virgo ſemper letare ꝙ meruiſti chriſtū portare celi ⁊ terre cōditorē: quia de tuo vtero protuliſti mundi ſaluatorē. D. g. yꝰ.

E Mira eſt puerpa quē gabriel p̄dixerat quem matris aluo geſtiēs clauſꝰ iohānes ſenſerat. Gaudet chorus celeſtiū et angeli canunt deo palamqꝫ fit paſtoribus paſtor creator oīum Gloria tibi dn̄e. ℣ꝰ. Elegit eā deus. an. Beatus venter qui te portauit chriſte: et beata vbera que te lactauerunt dn̄m ⁊ ſaluatorē mundi alleluya. ps. Benedictus. Or. Concede nos

Memoria de ſancto ſpiritu, ⁊ de feſto loci, de reliquiis et de omnibus ſanctis: et de pace. Ad primam. an. O admirabile. ps. Deus in nomine. Cp̄m.

Apparuit gratia dei ſaluatoris noſtri oībꝫ hoībꝫ erudiēs nos: vt abnegantes ipietatē ⁊ ſecularia deſyderia ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuamꝰ in hoc ſeclo. ℟. Aue maria. ℣. Scā dei geñitrix. Or.

Deus qui ſalutē eterne btē marie virginitate fecūda humano generi premia preſtitiſti: tribue q̄s: vt ipſam pro nobis itercedere ſentiamꝰ: per quā meruimꝰ auctorē vite ſuſcipere dn̄m noſtrum ieſum xp̄m filium tuū. Qui tecū viuit ⁊ regn̄.

Hec oīo dr̄ ad oēs horas. Ad terciā. an. Quādo natus. Cp̄m.

Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoris noſtri dei non ex operibus iuſticie que fecimꝰ nos: ſed ſecundum ſuam miſericordiam ſaluos nos fecit. ℟. Sancta dei genitrix. ℣ꝰ. Poſt partum. Ad ſextā. an. Rubuꝫ quem viderat moyſes. Cp̄m.

Te laudant angeli ſancta dei genitrix que virum non cognouiſti ⁊ dn̄m in tuo vtero baiulaſti. ℟. Poſt ptū. ℣. Speciosa. Ad. ix. an. Germinauit radix. Cp̄m.

Virgo verbo cōcepit: virgo ꝑmansit: virgo pepit regē oīm regum. ℟. Speciosa facta es. ℣. Dignare me. Ad vēs. ā. Post partū. ꝓ. Letatus. In .iii. tā lc dñs ꝓi. Dixit dñs. Cōfitebor. Beatus vir qui timet. De profūdis. Memēto. Cpm

Beata es maria q̄ dñm portasti creatorē mundi: genuisti q̄ te fecit et in eternū permanes virgo. ẏ⁹. Enixa est. Gaudet chor⁹. Gloria tibi dñe. ℣. Diffusa est gr̄a. ā. Nesciēs mater virgo virū pepit sine dolore saluatorē scloꝝ ipm regē angeloꝝ sola ꝟgo lactabat vbere de celo pleno. ꝓ. Magn̄. Or̄. Concede nos. Me vt ā ad mat̄ subnotatū est. Ad cpl̄. an. Cōpleti sunt dies marie vt pareret filiū suū primogenitum ꝓi. Usqzquo. Cp. Sicut cynamomū. ẏ⁹. Virgo singularis. ℣ Elegit eā de⁹. ā. Ecce cōpleta sūt oīa que dicta sūt per angelum de virgine maria. ꝓs. Nūc dimittis. Or̄. Cōcede q̄s misericors de⁹. Et dicat̄ ad cōplet̄ bt̄e virgis per totum annū extra aduentū et tp̄s pasc.

¶ Qn̄ ꝟo fit plenū seruitiū de scā maria ab oct̄ epyphie vsqz ad purifi. bt̄e marie: Ad vēs. ā. Post partū. ꝓi. ferial̄. Cp. Beata es maria. Non dr̄ ℟. ẏ⁹. Enixa est. ℣. Scā dei ge. an. Nesciēs mater. ꝓs. Magn̄. or̄. Deus qui salut̄. Me de aliquo scō si hēat̄ fiat cm̄. Nulla ei fiat mē de oībz sctis. Ad cōplet̄ oīa fiāt sicut in ꝑncipio huius tp̄is. cū hac an. Glorificamus te. ꝓs. Nūc dimittis. Preces ad cpl̄ s. more solito. ꝛc. ¶ Ad matut̄. Inuit̄. In honore btīssime marie virginis: Jubilem⁹ dño. ꝓ. Venite. ẏ⁹. Caste parentis. In no. an. Benedicta tu in mulieribz et bñdict⁹ fructus ventris tui. ꝓs. Dñe dñs nr̄. ā. Sicut myrrha electa odorem dedisti suauitatis scā dei genitrix. ꝓs. Celi enar. an. Speciosa facta es et suauis in deliciis tuis scā dei genitrix. ꝓs. Dñi ē terra. an. Spē tua et pulchritudīe tua intēde ꝓspere ꝓcede et regna. ꝓs. Eruct. an. Adiuuabit eā deus vultu suo de⁹ in medio eius nō cōmouebit̄. ꝓs. Deus nr̄ refu. an. Sicut letantiū oīm nrm habitatio est in te scā dei genitrix. ꝓs. Fūdamē. an. Gaude maria virgo cūctas hereses sola in teremiſti in vniuerſo mūdo. p̄s. Cātate. i. an. Dignare me laudare te v̄go ſacrata da michi virtutē ɔtra hoſtes tuos. p̄. Dñs regñ exul. an. Poſt partū v̄go inuiolata permāſiſti dei genitrix intercede pro nobis. p̄s. Cantate. ii. v. Scā dei gen. Lcō. i.

Parturiēte maria natꝰ eſt nobis dei filius: vt germane carnis noſtre ɔceptione ꝓductus creato a ſe hoi ⁊ pietatē paternā et fraternū largiret̄ affectum. Et natus ſane ab intacta eſt femina: vt eū hoiem teſtaret̄ partꝰ humanꝰ: et deū ꝓbaret eterna virginitas. Nā ſicut non poterat niſi caro de carne naſci: ita nō poterat dei caro de femineo vtero niſi ſine generāte ꝓdire. R. Scā ⁊ imaculata. Lcō. ii.

Propter qđ ait āgelus btiſſime marie. Spiritusſctūs ſupueniet i te: et virtꝰ altiſſimi obūbrabit tibi. Et qđ naſcet̄ ex te ſctm̄: vocabit̄ filius dei. Idcirco tibi frater virtutē ſpūſſcti angelicꝰ ſermo pretexit: ne coniecturis carnalis diſputatiōis hebetatꝰ celeſte tibi ipſe myſteriū terrena argumentatione cōfundas: aut nō putas eū nouū puer̄ in aluo virginis potuiſſe formare: qui eū primū cōderet hoiem: nec ſemē patris nec viſcera materna queſiuit? Dic itaqꝫ q̇cunqꝫ es ſupne diſpēſationis arbiter ⁊ diſcuſſor q̄ tibi videtur virtus eminētior: aut partū dediſſe virgini aut ꝑfectū hoiem creaſſe de terra? Primꝰ enī hō vt ait apl's de terra terrenꝰ: ſecūdus hō de celo celeſtis. R. Btā es maria. L. ii.

Si contra naturā eſſe cōtendis qđ in myſterio redēptionis noſtre ſine viro puella aſſerit̄ cōcepiſſe: curꝰ queſo nature eſt: qđ in parēte generis noſtri caro ſine carne formata eſt? Que ꝫ iſta ratio imo q̄ ceca contētio: vt nō credat̄ deus poſſe facere hoiem de femia quē creditur feciſſe de puluere? Si oipotētis o homo in tali negocio eſſe ꝑſpicis: voluntatē de ope cur retractas? Oia eni (ſicut legitur) quecūqꝫ voluit dñs fecit in celo ⁊ i terra. Et ſi ſollicitꝰ perſcruteris ꝑter hũc legitimũ humane cõceptõis vſũ tres valde mirabiles naſcēdi ſpecies: operatã reperies trinitatē. Et prima ꝫ ſiqdē q̄ adã figurat⁹ eſt ex limo: ſecũda q̄ mulier formata ꝫ ex maſculo: tercia q̄ eſt celeſtis: q̄ xp̄s proceſſit ex virgine. R̄. Te laudant. V. Ora pro nobis. In lau. hec ſola an. O admirabile. Cā. Apparuit benignũ. y⁹. Eniza eſt puerpera. bn̄. Elegit eã. an. Btā viter. ps. Bn̄dict⁹. or. De⁹ qui ſalute. Ḿ ē vt ō ſi aliquod feſtũ hẽatur. Ad. iii. cā. Apparuit beni. Ad. vi. cā. Te laudant. Ad. ix. cā. Virgo vbo cõcepit. Hic ordo ſeruet vſqꝫ ad purific. ¶ Qñ vo fit plenũ ſeruitiũ de ſcā maria a purifica. btē marie vſqꝫ ad aduentũ dñi extra tp̄s paſchale: hoc mō fiat ſeruitiũ. Ad vēs ſup ps. an. Poſt partũ. hĩ. ferial. cā. Btã es maria. ſtō dr̄ R̄. y⁹. Aue maris ſtella. V. Scā dei geñ. an. Sctā maria ſuccurre miſer. ps. Mḡt. Or. Cõcede nos. Ḿ ē fiat de aliquo ſcō ſi hẽatur tm̄. Cõplet̄ tp̄ale nõ mutatur: niſi q̄ in fine ym. dr̄ Gl'a tibi dñe qui na. Sup pſal. Nũc dimittis vi. an. Glĩficamus te.

¶ Ad mat. Inuit. In honore. ps. Venite. y⁹. Quē terra. an. Bñdicta tu. ps. Dñe dñs noſter. et de aĩe cũ ſuis ps vrs V. Sācta dei genitrix. l. cō. i.

O Alma vgo maria tanto cunctis angelorum ſpiritibꝫ oĩmqꝫ electoꝝ animabꝫ i ꝯſpectu filii tui dñi noſtri ieſu xp̄i es glorioſior quãto ab ipſo fieri meruiſti beatior. Obſecramus ergo lachrymoſis ſuſpiriis: vt nũc ad gemitũ nr̄i meroris aures iclines tue magnifice pietatis. Nos quidē pro innumerabilibꝫ delictis iſtā male ſuppliciũ meruimus: vbi nullatenus penitentie datur loc⁹. Qm̄ fidē aliqñ dño noſtro ieſu chriſto promiſimus: ſed male viuēdo hacten⁹ mētiti ſumus. l. ii.

SUrge ergo beata virgo maria miſericorditer actura pro nobis: ſurge et amplectere miſericordiam redemptoris. Da preces pro nobis quos cernis offēſos ante oculos conditoris. Lecos cordium oculos terge:

atqz ſemitas iuſticie oſtende. Orando a nobis vicia ſubtrahe: atqz ſanctarum plantaria virtutum nobis inſere. Impetra curſum quo conſequitur ſupernum brauium. Sic certamē orationum obtine in celis: vt deleas quidquid deliquim⁹ in terris. Non eſt enim aliquid in nobis tam prauum quod oratio tua ſi tibi placet delere non poſſit. Tu autem domine miſe. lcō. iii.

O Sacratiſſima virgo nos qui hoc credim⁹ ꝙ virgo et mater dei ſis: credendo ſentiamus ꝙ pro nobis depreceris et iuſta petentiū vota impetrata aſſequari. Et qui fatemur te peperiſſe deum et hominem: gaudeamus per te nobis aduenisſe ſalutem. Et quotienſcunqz ad nos proceſſerit diuina miſeratio: tua ne inflemur aſſit tuitio. Et ſi ꝑceſſerit tribulatio vel hora tētationis: ne labamur preſens ſit tua ſācta oratio nobis. Sic compone noſtras preces: vt nobis noſti eſſe opus, quo ſerui filii tui domini noſtri effici mereamur: largiēte eodem domino noſtro ieſu chriſto qui cum patre et ſpiritusancto viuit et regnat deus in ſecula ſeculorum amen. Tu autem. Et ſemper cantentur ℟. Sancta ⁊ immaculata. ℟. Beata es maria. ℟. Felix namqz es.

¶ Item alie lectiones de ſancta maria per eſtatem. Lcō. i.

Adiuua nos beata dei genitrix virgo maria templum dei viui: aula regis eterni: ſacrarium ſpiritusſancti. Tu virga de radice ieſſe: tu cedrus in libano: tu roſa purpurea in hiericho, tu cypreſſus in mōte ſyon: que ſingulari priuilegio ſicut neſcis in hominibus comparem: ita nichilominus et angelicam ſuperas dignitatem. Cui nouo et inaudito miraculo datū eſt: vt verbum quod deus ante ſecula genuit fieret filius tuus: et homo quem in fine ſeculoꝝ genuiſti: verus atqz perfectus eſſet fili⁹ dei. Gemina quidem natura ſed vna perſona deus et homo vnus emmanuel. lcō. ii.

Exaudi nos gliosa puerpera i qua sola repit virginitas q̄ sic ex itemeratis visceribꝫ filiũ ꝓtulisti: vt illibate pudicicie integritas cresceret / nõ libido virgīalis clausule signaculum violaret. Tibi spũssctũs dñi cõcipes obumbrauit: nõ vt ipse (qd absit) in sacratissimo vtero fieret pro semine sobolis: sꝫ potiꝰ visus est virtute ac potentia creatoris. Sed de te sũmus põtifex sui corporis hostiã sũpsit: quã i ara crucis pro totiꝰ mũdi salute sacrificiũ obtulit Tu lux oriens nazareth / tu glia hierłm / tu leticia isrł / tu decꝰ mũdi: tu nobilitas ppli xp̄iani.

O regina mũdi / scala l. iii celi / thronꝰ dei / ianua paradysi: audi p̄ces pauperꝝ: ⁊ ne despicias gemitꝰ miserorꝝ. Inferant a te vota nostra atqꝫ suspiria ꝯspectui redẽptoris: vt q̄ nr̄is excludunt meritis: per te locũ apud aures obtineãt diuine pietatis.

Ite alie lec. de btã maria. lc̄o. i.

O Beata maria q̄s tibi digne valeat iura gratiarꝝ ⁊ laudũ preconia ipendere: q̄ tuo singulari assensu mũdo succurristi ꝑdito? Quas t̄ laudes fragilitas humani generis ꝑsoluet: que tuo solo ꝯmercio recuperãdi nobis aditũ inuenit? Accipe itaqꝫ quascunqꝫ exiles quascũqꝫ meritis tuis ipares gratiarꝝ actiões: et cũ susceperis vota: culpas nr̄as orãdo excusa. Tu ãt. l. ii.

Admitte sc̄ã dei genitrix p̄ces nr̄as intra sacrariũ tue exauditiõis: et reporta nob antidotũ recõciliatõis Sit per te excusabile qd ꝑ te ingerimus: fiat impetrabile quod fida mente poscimus. Accipe qd offerimus redona qd rogamꝰ: et excusa quod timemus. lc̄o. iii.

Sãcta maria succurre miseris: iuua pusillanimes: refoue flebiles. ora pro pplo interueni pro clero: itercede pro deuoto femineo sexu. Sentiãt oẽs tuũ leuamẽ: quicũqꝫ celebrãt tuã cõmemoratioñe. Assiste parata votis poscentiũ: et repende oibꝫ nobis optatũ effectũ. Sit tibi studiũ assidue exorare ꝓ pplo dei: q̄ meruisti bn̄dicta preciū ꝓferre mūdi ieſum xp̄m dn̄m noſtrum.

Itē alie lec. de ſcā maria. lcō. i.

Sacroſanctā venerabilis dei genitricꝭ marie memoriā congrue diuinis laudibꝫ catholica freq̄ntat ecclīa: qꝛ ei⁹ ſine itermiſſiōe ſalutari idiget auxilio. Nā reuerentia q̄ matri defert᷑: illi etiā qui eā talē fecit vt virgo ⁊ mater eſſet exhibet᷑. Ideo ergo totis deſyderiis totiſqꝫ p̄conijs ei⁹ inſiſtam⁹ laudibꝫ: vt et matrē ſentiamus nobꝭ piiſſimā: filiūqꝫ ei⁹ iudicē ſereniſſimū. Hec eſt virgo q̄ antiquū dyabolice ſedicionis cyrographū aboleuit totiqꝫ ſeclo ſubuenit et celeſte regnum patefecit: dum per ſpiritūſanctū dei filium concepit. lcō. ii.

Operep̄ciū quippe eſt vt intentis celebret᷑ laudibꝫ et in terris: cui officioſiſſime angeli famulātur in celis. Nam ſi eā precipu⁹ gabriel hūiliter ſalutauit in terris: q̄tomagis ſuꝑ celos exaltatam et vt ita dicā in throno dei collocatā nūc cū ſanctis oībꝫ honoratur laudibꝫ dignissimis? Hec eſt ſola cui nulla virgo pōt cōparari: qꝛ tanta eſt vt quāta ſit nō poſſit enarrari. Hāc ſancti precinebant ꝓphete: oēſqꝫ quos ſpūſſanctus attigerat optabant videre. lectio. iii.

Hec tāta tamqꝫ ſancta et regia virgo digno exigit venerari p̄conio: cui⁹ conſtat mūdus ſaluat⁹ ſuffragio. Hec inq̄ꝫ ē feneſtra celi aurora ſolis eterni/ ianua paradyſi: et v̄a archa ꝓpiciatorii. Hec ē ergo dn̄a regū: dec⁹ mulierꝝ/ gēma virginū lux ſeclorꝝ/ cōgratulatio angelorꝝ/ cōſolatio miſerorꝝ et refugiū pctōrꝝ: oīmqꝫ reparatio credētiū. Quidq̄d igitur boni mūdus habet: ab illa habet ex qua ſalus nrē initium manat. Hec nobis ſuis ſꝑ ſubuenire dignetur veneratoribꝫ atqꝫ pie ſacris p̄cibꝫ a viciis purget oībꝫ: ſeqꝫ conſyderare et collaudare donet in celeſtibꝫ. Itē alie lectiōes de ſcā maria. le. i.

Loquamur aliq̄d frēs i laudibꝫ ſacratiſſime virgis marie. Sed q̄d nos tantilli/ q̄d actione puſilli:

quid ī eī⁹ laudibꝫ referem⁹:
cū etiā ſi oīm noſtrū mem
bra verterent̄ in liguas: eā
laudare nō ſufficerent. L. ii.

Altior enī celo eſt de quā
loq̄ nitumur: abyſſo ꝓfun
dior cui laudes dicere cona
mur. Deū enī quē oīs crea
tura non capit: ipſa imacu
lato vtero clauſū geſtauit.
Hec eſt enī que ſola meruit
mater ⁊ ſponſa xp̄i vocari:
hec pime matris damna re
ſoluit: hec homini perdito
redēptionē adduxit. lcō. iii.

Mater enī generis noſtri
penā intulit mūdo: genitrix
dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſalutem edi
dit mūdo. Auctrix pc̄ti eua:
auctrix meriti maria. Eua
occidēdo obfuit: maria vi
uificādo ꝓfuit. Illa pcuſſit
iſta ſanauit. Hec ei mirabi
li atqꝫ ineſtimabili mō oīm
rex / et ſuū pepit ſaluatorē.

¶ Itē alie lec. de ſcā maria. L. i.

Beata et venerabilis
virgo mater es dn̄i no
ſtri ieſu xp̄i ſcd̄m carnē ex
ſemie abrahe: orta ex tribu
iuda. Virga de radice ieſſe:
clara ex ſtirpe dauid / filia
hierl'm / ſtella maris / ancilla
dei / regina gētiū / dn̄a regū:
ſpōſa dn̄i / mater xp̄i / ꝯdito
ris tēplū: ſpūſſci ſacrariū.

Velut columba ſpe L. ii.
cioſa / pulchra vt luna / ele
cta vt ſol / ſignaculū fidei:
reparatio vite / introit⁹ vite
ianua celi / decus mulierum
caput virginū. Ortus ꝯclu
ſus / fons ſignatus: puteus
aquaꝝ viuentium. Multi
plicatur vt cedrus libani:
florens vt palma / velut oli
ua fructifera in domo dn̄i.
Virgo ſcā: virgo prudēs
et dn̄a ex numero prudentū
virgo pulcherrima / virgo
pudica / corpore decora / ani
mo fulgida / fide perſpicua /
mente preclara: amore vir
ginitatis deuota. lcō. iii.

Ad obediendū parata / in
myſterio ſibi credito cauta:
in perſecutione pacifica / in
paſſione chriſti cōpaſſa. A
prophetis dei ꝑdicta / ab ar
chāgelo ſalutata / a ſpūſan
cto fecūdata: atqꝫ ab eodem
obūbrata. Seminis virilis
ignara / prole filii fecūdata:
virgo inupta / ex filio leta:
fide ꝯcipiēs / gaudio pariēs /
virgo ante partum / virgo

in partu: virgo poſt partũ. ℣. Ora pro nobis. In laudibꝫ hec ſola an. O admirabile. ps. Dñs regñ. Cp̃. Ab initio. Yᵒ. O glorioſa. ℣. Elegit eã. an. O glorioſa dei genitrix. ps. Benedictus. Or. Concede nos. Meõrie vt ſupradictũ eſt ad veſpas. Ad primã ⁊ ad alias horas: ãe. ps. ℟. ⁊ ℣. ſicut ante purificationẽ cum hac oratione: Concede nos. Ad terciã. cp. Ab initio. Ad. vi. Cp. Et ſic in ſyon. Ad. ix. cpm. Et radicaui. ¶ Lectiones de ſctã maria in tempore paſchali. Lcõ. i.

STabãt iuxta crucem mater eius ⁊ ſoror matris eius maria cleophe et maria magdalene. Cum vidiſſet ergo ieſus matrẽ ⁊ diſcipulũ ſtantem quẽ diligebat: dixit matri ſue Mulier ecce filius tuus. Deinde dixit diſcipulo: ecce mater tua. Et ex illa hora: accepit eam diſcipulus ĩ ſuam. Hec eſt nimirum illa hora: in qua ieſus aquã conuerſurus in vinum dixerat matri ſue. Quid michi et tibi eſt mulier? Nondũ venit hora mea. Hanc horam itaqꝫ predixerat que tunc nondum venerat in qua deberet agnoſcere moriturus: de qua fuerat mortalitate nat⁹. Tũc ergo diuina factur⁹: non diuinitatis ſed ĩfirmitatẽ matrem velut incognitã repellebat. Nunc autẽ humana iam patiens: ex qua fuerat factus homo: affectu ꝯmendabat humano. Tũc vero qui mariã creauerat ĩnoteſcebat virtute: nũc vo quẽ maria pepererat pendebat in cruce. Moralis igitur inſinuatur locus: facit qđ faciendũ admonet: ⁊ exemplo ſuo iſtruxit preceptor bon⁹ vt a filiis piis impendatur cura parẽtibꝫ. tanq̃ lignũ illud vbi erãt fixa membra morientis: ibi etiam fuerit cathedra magiſtri docẽtis. ℟. Sancta ⁊ immaculata. lcõ. ii.

EX hac ſane doctrina didicerat paul⁹ apl̃s qđ docebat: quãdo dicebat: Si quis aũt ſuis ⁊ maxime domeſticis nõ prouidet: et fidez negat: infideli eſt deterior. Quis autem tam domeſticus eſt cuiq̃ q̃ parentes filiis: aut parẽtibꝫ filii?

Huiꝰ itaqꝫ ſaluberrimi precepti ipſe magiſter ſanctoꝝ de ſeipſo conſtituebat exemplum: quãdo non vt famulo deus quam creauerat ⁊ regebat: ſed matri homo de q̃ natus fuerat et quam relinquebat: alterum pro ſe quodãmodo filiũ conſtituebat. Nã cur hec fecerit: quod ſequitur indicat. Ait eni euãgeliſta: Ex illa hora accepit eã diſcipulus in ſuam. de ſeipſo dicens. Sic quippe cõmemorare ſe ſolet ꝙ eum diligebat ieſus. Qui vtiqꝫ omnes ſed pre ceteris iſtũ ⁊ familiariꝰ diligebat: ita vt in ꝯuiuio ſupra pectus eius diſcũbere faceret. credo vt iſtius euãgelii quod per eũ fuerat predicaturꝰ excellentiã diuinã hoc modo altius cõmendaret. Sed in q̃ ſuã iohannes matrem dñi accepit. Nunquid eni nõ ex eis erat qui dixerũt ei: ecce nos reliquimus omnia et ſecuti ſumꝰ te? Sed ibi quoqꝫ audierãt. Quicũqꝫ iſta dimiſerit ꝓpter me: accipiet in hoc ſeculo centies tantũ. lcã. iii.

Habebat ergo ille diſcipulus cẽtupliciter plura q̃ dimiſerat: in q̃ ſuſceperat eiꝰ matrem qui illa donauerat ſed in eius ſocietate beatus iohãnes receperat cẽtuplũ vbi nemo dicebat aliquid ſuum: ſed illis omnia erãt cõmunia: ſicut in actibꝫ apoſtoloꝝ ſcriptũ eſt. Sic eni apoſtoli quaſi nichil habentes erãt: et oĩa poſſidẽtes. Quomodo ergo matrẽ magiſtri et dñi ſui diſcipulus et famulus accepit in ſuã: vbi nemo aliquid ſuum eẽ dicebat? Sed q: paulopoſt in eodẽ libro legitur / quotquot autem poſſeſſores predioꝝ vel domoꝝ erant vendentes afferebant ꝑcia illorũ et ponebant ante pedes apoſtoloꝝ: diſtribuebatur autem vnicuiqꝫ ꝓut cuiqꝫ opus erat: intelligendũ eſt hic diſtributum fuiſſe huic diſcipulo quod opus erat.

¶ In dedicatione ecclesie. Ad primas vñs sup p̃os ferialꝭ. an. Quã metuendus est locus iste vere nõ est hic aliud nisi domus dei ⁊ porta celi. In t̃pe pasche finiatꝛ sic: celi alleluya. Cap̃m. Vidi ciuitatẽ sanctam hierl'm nouã descendentẽ de celo a deo paratã sicut spõsam ornatam viro suo. R̃. Terribilis est loc⁹ iste nõ est hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi. Vere eteni dñs est in loco isto et ego nesciebam. In paschali t̃pe alleluya. V̄. Cumq; euigilasset Iacob quasi de graui somno ait. Vere. Glia patri. Vere. Hy̅. Vrbs beata hierl'm dicta pac̃ visio q̃ cõstruitur in celis viuis ex lapidibꝫ et angelis coornata vt spõsata comite. Noua veniẽs e celo nuptiali thalamo preparata vt spõsata copuletꝛ dño platee et muri ei⁹ ex auro purissimo. Porte nitẽt margaritis aditis patẽtibꝫ et virtute meritoꝝ illuc introducitur ois qui pro xp̃i noie hic in mũdo premitur. Tunsionibꝫ pssuris expoliti lapides suisq; aptãtur locis per manus artificis: disponuntꝛ pmãsuri sacris edificiis. Glia et honor deo vsq; quo altissimo vna pr̃i filioq; inclito paraclito cui laus ⁊ et ptãs per eterna secula. Amẽ. V̄. Domũ tuã dñe decet sanctitudo. R̃. In lõgitudinẽ dieꝝ. an. Edificauit dñs tabernaculũ suũ hec est domus dñi in qua inuocetur nomẽ eius de qua scriptũ est erit nomẽ meum ibi dicit dñs. In pasch. t̃pe allã. ps. Magñ. Oẽ. Deus q̃ nob per singulos annos hui⁹ sancti tẽpli cõsecrationis reparas diẽ ⁊ sacris semp mysteriis representas icolumes: exaudi p̃ces populi tui et presta: vt quisq̃s hoc templũ bñficia petitur⁹ ingreditur: cuncta se ipetrasse letetꝛ. Per dñm. Ad cõplet. oia fiãt sicut in festo scẽ trini. et ita dr̃ cõpletꝛ quotid per oct. et in oct. qñ per estatem hoc festũ contigerit: vel ab oct. epiphie vsq; ad .xl. siue de dedicatione fit seruitiũ: vel de aliquo festo .ix. lec. Ad mat. Inuit. Filie syon currite assũt eni celebria matris vr̃e solẽnia. Jubilemus igitur deo nr̃o vnanimes qui ſibi eā gratuita elegit clementia. In tpe paſch. alleluya. ps. Venite. yꝰ Vrbs beā hieru.

¶ In .i. noc. an. Tollite portas principes veās et eleuamini porte eternales. In pa. tpe. allā. ps. Dn̄i eſt ter. an. Vidit iacob ſcalā ſūmitas eiꝰ celos tāgebat et deſcendētes angelos ⁊ dixit: vere locꝰ iſte ſcūs ē. In pa. tpe. allā. ps. Deus nr̄ refu. an. Cū euigilaſſet iacob de ſōno ait vere locus iſte ſctūs eſt. In pa. tpe. allā. ps. Magnus dn̄s. ℣. Domum tuam. ¶ Lectio .i.

QVotienſcūqʒ fratres cariſſimi altaris vel tēpli feſtiuitatē colimꝰ: ſi fideliter ⁊ diligēter attendimꝰ et pie ⁊ iuſte viuimꝰ: quicqd i tēplis manufactis agitur: totū in nob ſpūali edificatiōe ɔplet. Non enī mētitur ille q dicit: tēplū dei ſcm̄ eſt: qd eſtis vos. Et iterū. Neſcitis qr corpa veſtra templū eſt ſpūſſancti? Quibʒ meritꝭ niſi per grām dei meruimꝰ fieri tēplū dei? ℟. In dedicatione tēpli decātabat pp̄ls laudē. Et in ore eorū dulcis reſonabat ſonus. In pa. tpe. allā. ℣. Obtulerūt ſacrificiū ſup altare dn̄i et ceciderūt in facies ſuas ⁊ adorauerūt deum. Et in ore. ¶ Lectio .ii.

QVantū enī poſſumus cū ipſius adiutorio laboremus: ne deꝰ noſter in tēplo ſuo hoc eſt in nobiſipſis inueniat qd oculos ſue maieſtatis offendat. Sed habitaculū cordis noſtri euacuetur vicijs et virtutibʒ repleatur. claudatur dyabolo: et aperiatur xp̄o. Et ita laboremus vt nobis bonoꝝ operū clauibʒ ianuam regni celeſtis aperire poſſimꝰ. Sicut enī malis operibus quaſi quibuſdam ſeris ac vectibʒ vite nob ianua clauditur: ita abſqʒ dubio bonis operibʒ aperitur. ℟. Fundata eſt domus dn̄i ſuper verticē montiū: et exaltata eſt ſup oēs colles et veniēt ad eum oēs gentes. Et dicent gloria tibi dn̄e. In paſc. tpe. allā. ℣. Venientes autem veniēt cū exultatione portantes manipulos ſuos. Et. Lcō .iii.

ET ideo fratres cariſſimi vnuſqſqʒ conſyderet cōſcientiam ſuam: et quando aliquo crimine ſe vulneratū eſſe cognouerit: prius orōnibꝫ/ieiuniis/vel elemoſynis ſtudeat mūdare ɔ̄ſcientiā ſuā: ⁊ ſic euchariſtiā preſumat accipe. Si eni agnoſcēs reatū ſuū ipſe ſe a diuino altari ſubduxerit: cito ad idulgentiā diuine mīe perueniet. qꝛ ſicut qui ſe exaltat humiliabitur: ita ecōtrario: qui ſe hūiliat exaltabitur. Qui eī ſicut dixi agnoſcens reatum ſuū ipſe ſe humiliter ab altari eodē pro emēdatione remouere voluerit: eterno illo ⁊ celeſti cōuiuio cōmunicari penitus nō timebit. Tu aūt. ℟. Mane ſurgens iacob erigebat lapidem in titulū. Fundēs olem deſuper votū vouit dn̄o. Vere locus iſte ſanctꝰ eſt et ego neſciebā. In tp̄e paſ. Allā allā ℣. Vidit iacob ſcalam ſūmitas eius celos tangebat et deſcēdentes angelos et dixit. Vere locꝰ. Gloria. Vere. In .ii. no. an. Non eſt hic aliud niſi domꝰ dei et porta celi. In paſc. tp̄e. allā. ps. Quādilecta. an. Erexit iacob lapidem in titulū fundēs oleum deſuper. In paſ. tē. allā. ps. Benedixiſti. an. Erit michi dn̄s in deum et lapis iſte vocabitur domus dei. In paſ. tp̄e alleluya. ps. Fundamēta. ℣. Domus mea. ℟. Domus orationis vocabitur. Lc̄ō. iiii.

ROgo vos frēs diligēter attēdite. Si ad mēſam cuiuſcūqꝫ potētis hominis nemo preſumit cū veſtibus ſciſſis ⁊ inqͥnatis accedere: q̄tomagis a cōuiuio regis eterni id eſt ab altari debet dn̄i ſe vnuſqͥſqꝫ inuidie vel odii veneno percuſſus/iracundie furore repletꝰ/cum reuerētia ⁊ hūilitate ſubtrahere: propter illud qđ ſcriptum eſt/vade prius reconciliari fratri tuo: et tūc veniens offeres munꝰ tuum. Et iterū. Quomodo huc intraſti nō habēs veſtē nuptialem? ℟. Benedic dn̄e domū iſtam quā edificaui noī tuo venientiū in locū iſtū. Exaudi preces in excelſo ſolio glīe tue. In pa. tp̄e. allā. ℣. Dn̄e ſi ɔuerſus fuerit pp̄ls tuꝰ ⁊ orauerit ad ſāctuariū tuum. Exaudi. Lc̄ō. v.

HOc eni habet textꝰ euāgelice lc̄ōis / qꝛ qͥdā fecit nuptias filio ſuo ⁊ intrauit vt videret ſit recūbētes

Uidēs aūt hoīem nō habenbentē veſtē nuptialē: dixit miſtris Ligate illi manꝰ et pedes et ꝓicite eum in tenebras exteriores. ibi erit fletꝰ et ſtridor dētiū. Ecce qualē ſentenciā merebit̃ audire: q̇ ad cōuiuiū nuptiale id ē ad altare dn̄i, aut ebrioſus aut adulter: aut odiū i corde retinēs preſumit accedere. ℟. O q̄m metuendus eſt locꝰ iſte. Ve nō eſt hic aliud niſi domꝰ dei et porta celi. In paſ. tp̄e Allā. ℣. Mane ſurgēs iacob votū vouit dn̄o et dixit. Non eſt. Lcō. vi.

Auertat hoc deꝰ a nob̄ frēs cariſſimi ⁊ ꝯcedat vt mala iſta aut nunq̄ velimus adimitere, aut ſi admiſſa fuerit: ſine vlla mora penitētia vel pace ſtudeamus ſanare: et largioribꝫ elemoſynis feſtinemꝰ abluere. ne forte ſi cū pctōꝝ vulneribꝫ ante tribunal eterni iudicis venerimꝰ: ab illa eterna eccleſia ⁊ ab illa celeſti hirlm perpetua excōicatione ſeparemur. Hec ergo cogitātes frēs cariſſimi tam caſti ⁊ tā ſobrii et tā pacifici ad iſtud altare ſtudeamꝰ accedere: vt ab illo eterno altari nō mēamur excludi. Qui iſtō enī ad altare caſto corpore et mūdo corde cū ſecura cōſciētia venerit: ad illud altare quod in celis eſt, felici trāſmigratōe ꝑueniet. Preſtāte dn̄o nrō ieſu xp̄o q̇ cū pr̄e ⁊ ſpū ſctō viuit ⁊ regnat deꝰ per oīa ſcła ſcłoꝝ amē. ℟. Beati qui habitāt in domo tua dn̄e. In ſcła ſeculoꝝ laudabunt te. In paſc. tp̄e. allā allā. ℣. Nō priuabis bonis eos q̇ ambulāt in inocētia dn̄e virtutum bti oēs q̇ ſperāt in te. In. Glīa In ſe. In. iii. no. an. Qui habitat i adiutorio altiſſimi in protectione dei celi ꝯmorabitur. In paſch. tp̄e. Allā. ps̄. Ipm. an. Domū iſtā ꝓtege dn̄e: et angeli tui cuſtodiāt muros eiꝰ. In paſ. tp̄e. allā. ps̄. Cātate. i. an. Fūdata eſt domꝰ dn̄i ſup̄ verticem montiū ⁊ exaltata eſt ſup̄ colles In paſc. tp̄e. allā. ps̄. Dn̄s regna. exl. ℣. Hec eſt domꝰ dn̄i firmiter edificata. ℟. Bene fūdata eſt ſupra firmam petram.

Secundum lucam. xix.

In illo tp̄e: Egreſſus ieſus perambulabat hierico. Et ecce vir noīe zacheꝰ ⁊ hic erat princeps publicanoꝝ ⁊ ipſe diues. Et q̄rebat videre ieſum quis eſſet et nō poterat pre turba quia ſtatura puſillꝰ erat. Et rel. Sermo ex cōmētario venera. bede pbr̄i.

Que īpoſſibilia ſūt apud hoīes: poſſibilia ſunt apud deū. Ecce ei camelꝰ depoſita gibbi ſarcina per foramē acꝰ trāſit: hoc eſt diues ⁊ publicanꝰ relicto onere diuitiaꝝ contēptoqʒ cenſu fraudium anguſtā portā ⁊ artā viā q̄ ducit ad vitam aſcēdit. R. Orantibꝫ ī loco iſto dimitte dn̄e pctā populi tui et oſtn̄de eis viam bonā per quā ambulent. Et da gl'iam noī tuo. In paſ. tē. allā. V. Dn̄e exaudi oraōem meā ⁊ clamor meus ad te veniat. Et da.

L. viii.

Qui mira deuotione fidei ad vidēdū ſaluatorē qđ natura minꝰ habuit: aſcenſu ſupplet arboris: atqʒ ideo iuſte q̄uis ipſe rogare nō audeat: bn̄dictionē dn̄ice ſuſceptōis quā deſyderabat accepit. Myſtice aūt zacheꝰ qui interp̄tatur iuſtificatꝰ credentē ex gētibus ppl'm ſignificat. Qui q̄to curis ſecularibꝫ occupatior: tanto flagitiis deprimētibꝫ erat factꝰ humilior. Sed ablutꝰ eſt ſed ſc̄ificatꝰ ſʒ iuſtificatꝰ in noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i et in ſpū dei noſtri. R. Lapides p̄cioſi oēs muri tui Et turres hiꝛl'm gēmis edificabuntur. In paſch. tp̄e. allā. V. Hec eſt domus dn̄i firmiter edificata bene fundata eſt ſupra firmam petrā. Et tur. Lectio. ix.

Populus ergo gētilis itrantē hierico ſaluatorē videre querebat: ſʒ pre turba nō poterat. qꝛ gratie fidei quā mūdo ſaluator attulit participare cupiebat. ſed inolita vicioꝝ ꝯſuetudine ad votū perueniret obſtiterat. Eadē nāqʒ turba noxie cōſuetudinis que ſupra cecū clamantē ne lumen peteret increpabat: etiā ſuſpicientē publicanū ne ieſum videat tardat. ſed ſicut cecꝰ turbaꝝ voces clamādo deuicit: ita puſillꝰ neceſſe eſt turbe nocētis obſtaculū altiora petēdo trāſcendat: terrena relinquat: arborē crucis aſcendat. R. Domꝰ mea domus oratiōis vocabitur dicit dn̄s. In ea oīs q̄ petit accipit et qui querit inuenit et pulſanti aperietur. In paſ. tpe. allã. ℣. Domum tuã dñe decet ſanctitudo in longitudinẽ dieꝝ. In ea. O. In ℣. Domus mea. R. Dom⁹ oratiõis vocabitur. In lau. an. Domum tuã dñe decet ſanctitudo in longitudine dieꝝ. In paſ. tpe. allã. pſ. Dñs regnauit. an. Domus mea domus orõnis vocabitur. In pa. tẽ. allã. pſ. Iubilate. an. Hec eſt dom⁹ dñi firmiter edificata: bene fũdata eſt ſupra firmam petram. In paſ. tpe. allã. pſ. Deus deus. an. Bene fundata eſt domus dñi ſupra firmã petram. In paſ. tpe. allã. pſ. Bñdicite. an. Lapides pcioſi oẽs muri tui ⁊ turres hieruſalem gemmis edificabuntur. In tẽpore paſch. alleluya. pſ. Laudate dñm. ¶ Cp̃m.

Vnuſquiſqꝫ autem videat quid ſuperedificet. Fundamẽtum enim aliud nemo poteſt ponere preter id quod poſitum eſt: quod eſt chriſtus dñs. D. gr. R.

Angulare fundamentum lapis chriſt⁹ miſſus eſt qui compage parietum in vtroqꝫ nectitur, quẽ ſyon ſancta ſuſcepit, in quo credẽs permanet. Omnis illa deo ſacra et dilecta ciuitas plena modulis i laude et canore iubilo trinũ deũ vnũ quoqꝫ cũ fauore predicat. Hoc in tẽplo ſũme de⁹ exoratus adueni et clemẽti bonitate precũ vota ſuſcipe largã bñdictionẽ hic infunde iugiter. Hic pmereant oẽs petita acqrere ⁊ adepta poſſidere cũ ſctis perẽniter paradyſũ introire trãſlati in requiẽ. Gloria ⁊ honor. ℣. Beati qui habitãt i domo tua dñe. R. In ſecula ſcłoꝝ laudabunt te. an. Zachee feſtinãs deſcende: qꝛ hodie i domo tua oportet me manere. at ille feſtinãs deſcẽdit et accepit illum gaudens in domo ſua. hodie huic domui ſalus a dño facta ẽ allã. pſ. Bñ. Or.

Deus q eccliam tuam ſponſã vocare dignatus es: vt q habebat grãm pro fidei deuotione haberet etiã ex noie dignitatẽ: da vt ois hec plebs tuo noi ſuiẽs huius vocabuli cõſortio digna eſſe mereatur. Per d. Hec orõ dr ad oẽs hoꝛ pter ad ſcdas vẽs. Ad .i. an. Domum tuã. pſ. De⁹ in noie. ã. Gras ps. Quicūq3. ℞. Jeſu xp̄e. cū allā. ℣. Qui ſedes. Si h⁹ feſtū infra. lxx. vſq3 ad paſ. ꝯtigerit: dr̄. ℞. Jeſu xp̄e. ſine allā ſicut in dn̄icis illi⁹ tp̄is. Ad. iii. an. Dom⁹ mea. ps. Legē po. Cp̄. Vnuſquiſq3 aūt. ℞. Domū tuā dn̄e decet ſctitudo Allā all'. ℣. In longitudinē dieꝝ. ℣. Domus mea. Or. De⁹ q eccle. Hec orō dr̄ ad oēs hoā vſq3 ad vēs. Ad. vi. an. Hec eſt dom⁹

Ecce ps. Defecit. Cp̄. tabernaculū dei cum hoībus et habitabit cū eis ⁊ ipſi pp̄ls eius erunt: et ipſe deus cū eis erit eoꝝ de⁹. ℞. Domus mea Allā allā. ℣. Domus orōis vocabit᷑. ℣. Beati qui habi. Or. De⁹ qui eccliam. Ad. ix. an. Lapides precioſi. ps. Mirabilia. Capitulum

Vnuſquiſq3 enī ꝓpriā mercedē accipiet ſcd̄m ſuū laborē dei enī ſum⁹ adiutores dei eī agricultura eſtis dei edificatio eſtis. ℞. Beati q habitāt in domo tua dn̄e. Allā allā. ℣. In ſecula ſecloꝝ laudabūt te. ℣. Hec eſt dom⁹ dn̄i firmiter edificata. ℞. Bene fūdata eſt ſupra firmā petrā. Ad. ii. vēs. ā. Domū tuā. ps. Credidi Letatus. Niſi dn̄s. Lauda te dn̄m q̄m bonus eſt. Lauda hieruſalem. Cp̄m.

Hec eſt domus dn̄i firmiter edificata: benefundata eſt ſupra firmā petram. ℞. Dom⁹ mea. y⁹. Angulare fund. ℣. Beati q habi. an. Ecce tabernaculū dei cū hoībz ⁊ ſpūs dei hitat in nobis templū enim dei ſcm̄ eſt qđ eſtis vos pro cui⁹ amore celebrat̄ hodie gaudia tēpli tēpore feſti. In pa. tp̄e. allā. ps. Magn̄. Or. Deus qui nobis ꝑ ſingulos ānos. Et ſic fiat ſeruitiū quotidie de dedicatione per octo dies cū regi. ch. et etiā in dn̄ica niſi feſtū. ix. lec. intercurrat. vel triū lec. cū re. c. ſcz ſi ab oct̄ paſche vſq3 ad aſcēſionē dn̄i vel a feſto ſctē trinit̄. vſq3 ad aduentū dn̄i hoc feſtuz contigerit: vel etiā ab oct̄ ephie vſq3 ad. lxx. Quotidie etiā per octa. ad matut̄. Inuit̄. y⁹. an. et ps. ſicut in prima die. ℣. ⁊ ℞. ſecundū ordinē noctur. dicūtur: et vna ſola ā. ſuper laudes. Et quotidie infra oct̄ et in octa. ad veſpas et ad matut̄ et ad alias horas dicitur iſta orō De⁹ qui eccleſiam tuam. Si vo infra aduētum vel infra. lxx. vſq3 ad caput ieiunii hoc feſtū ꝯtigerit: oct̄ erunt ſine regi. chori vſqȝ ad octa. dic̄. tūc eni fiāt. ix. lect. et inuit̄ trip. niſi in dn̄ica contigerit. Et ſi aliqd̄ feſtū triū lec. vel oct̄ ſcōꝝ infra has oct̄ cōtigerint: totū fiat ſeruitiū de feſto vel de oct̄. et tantū mē de dedicatione. Dn̄ica vero tūc q̄ infra oct̄ vel i oct̄ euenerit: totū fiat ſeruitiū de ipſa dn̄ica. et tm̄ mē de dedicatōe. Cū aūt a circūciſione dn̄i vſqȝ ad oct̄ ephie vel a quarta fe in capite ieiunii vſqȝ ad quartā feriā añ paſcha: vel a vigi. aſcē. dn̄i vſqȝ ad vigi. penthecoſ. hoc feſtū forte ꝯtigerit: nichil fiat de feſto īfra oct̄ nec etiā in oct̄. niſi mē tm̄. Si eni a vigilia nat̄ dn̄i vſqȝ ad circūciſionem dn̄i vel a. iiii. fe ꝑria ante paſ. vſqȝ ad oct̄ paſ. vel a vig. pēth. ⁊ abhinc vſqȝ ad feſtū ſcē trinita. hoc feſtū euen̄: ſꝑ differat̄ vbi ꝯuenīēti9 poſſit celebrari: videlȝ poſt oct̄ ephie vel poſt oct̄ paſ. vel poſt primā dn̄icam poſt feſtū ſcē trini. Si vō hoc feſtū in dn̄ica. i. aduēt9 dn̄i vel in fe. iiii. in ca. ieiunii/ vel i dn̄ica paſſionis vel in dn̄ica palmarū vel i oc. paſ. vel in feſto ſcē tri. vel in feſto de corꝑe xp̄i forte cōtigerit: differat̄ in craſtinū et erūt vē de dedica. Siīr fiat ſi in die aſcē. dn̄i eue. ſȝ ⁊ tūc nichil fiat de dedic. īfra oc. vſqȝ ad octauū dic̄. niſi tm̄ mē. Si vō hoc fe. dedica. eccl'ie a fe. ſcē trini. vſqȝ ad aduentū dn̄i in dn̄ica forte cōtigerit et in ipſa dn̄ica hyſtoria inchoāda fuerit q̄ nō fuerit duratura niſi per vnā ebd̄ tm̄: tūc ibi inchoet̄ hyſtoī. cū mē tm̄ et hoc primari. et totū ſerui. fiat de dedicatione. et in tribȝ feriis ꝑ ebd̄. tota cantet̄ hyſto. cū R. feī. ⁊ i illis tribȝ feriis fiat primo meō. de dedica. deīde de cruce ⁊ de ſctā maria/ de ſcō loci ⁊ de oībȝ ſctis et expoſitio euange. de dn̄ica: eo anno oīno ꝑtermittat̄. Ita tm̄ ꝙ ſi aliqd̄ feſtū. iii. lec. i illis tribȝ feriis ꝯtige. illo anno oīno ꝑtermittat̄. Tm̄ oct̄ dedicat. eccleſie erūt in ſequen̄. diebȝ cū reg. ch. niſi ꝑ ꝑdictā cām īpediant̄ vſqȝ ad octa. dic̄. et tūc erūt. ix. lecti. cū inui. trip. niſi duplex feſtum impediat/ vel alia hyſto. que nō pōt cātari in alia dn̄ica nec in feriis: et nō fuerit duratura. Itē quauis alia fē ⁊ per hocidē tp̄s hoc feſtū cōtige. et dn̄ica īfra oc. forte aliqua hyſto. inchoāda fuerit q̄ nō ſit duratura niſi ꝑ vnā ebdo. et in fer. poſt oc. nō poteſt cātari: tūc in ipa dñica tota cantet hyſto. cū mē de dedica. Si v̄ fiat de feſto loci vbi oct. habent cū regi. chori ¶ In tp̄e vo paſ. hoc modo fiat ſerui. de dedicati. ad vtraſqʒ vēs ⁊ ad laud. et ad horas oīa fiant vt ꝑdictum eſt. Cōplet̄ paſch. tp̄is nō mutatur Ad matu. tres prime āe. cū ſuis pſis. ℣. et ℟. de primo noc. dñr cū expōne euāg. Egreſſus ieſꝰ perambu. Secūda die iſta oc. an. pſi. et ℣. et ℟. de. ii. noctur. Tercia die iſta oct. an. pſi. ℣. et ℟. de. iii. noc. Quarta die iſta oc. an. pſi. ℣. ⁊ ℟. de primo noc. et ſic fiat per ceteros dies infra oct. Ita tñ ꝙ in dñica iſta oct. legātur lcōes de expōne euāge. Vis q̇ venit ad me. An. pſi. ℣. et ℟. ſcdm ordinē noct. dñr. In oct. vero. an. pſi. ℣. et ℟. ſic in prima die dñr: cū expōne euangelii. Facta ſunt encenia. Per eſtatē vero ſcilʒ a Deꝰ oīm vſqʒ ad aduentū dñi et ab octa. ephie vſqʒ ad. lxx. quotidie iſta oct. dñr ℣. et ℟. ſcdm ordinem noc. et vna ſola an. ſup laud. dē.

¶ He ſequētes an. dicūtur per oct. dedicationis ſup Bñdictꝰ. et Magn̄. vel ad mēm de dedicatione cū de aliquo ſcō fiat ſeruitium. an. Benedic dñe domū iſtam quā edificaui noī tuo venientium in loco iſto exaudi preces ī excelſo ſolio glorie tue. In In paſch. tēpore allā. an. Mane ſurgēs iacob erigebat lapidē in titulum fundens oleū deſup votum vouit dño vere locꝰ iſte ſanctus eſt ⁊ ego neſciebam. In paſcha. tēpore. alleluya. an. Benedictus es in tēplo ſancto glorie tue quod edificatū eſt ad laudem et gloriā nominis tui dñe. In paſch. tēpore. allā. an. Fundamentū aliud nemo poteſt ponere preter illud deniqʒ quod poſitum eſt a chriſto dño. In paſ. tp̄re. allā. an. Hec aula accipiet a deo gratiam benedictionis: et miſericordiam a chriſto domio. In paſch. tēp. alleluya. an. In dedicatione huius tēpli laudate deum omnis militia celorum et omnis terra laudet nomen dñi quia exaltatum eſt nomen eius ſolius. In paſch. tēpo. allā. an. Fundamenta templi huius ſapientia ſua fundauit deus ī quo dominū celi collaudant angeli. ſubruant venti et fluant flumina non poſſunt ea mouere vnq̄ fundata enī erāt ſupra petram.

In paſc. tp̄e. alleluya. an. Exurgat deus ad noſtri famulatus obſequium et in loco ſacto eius fiat benedictionis augmētum. In pa. t. allā. an. Qui regis iſrael intende ſuper domū iſtam. qui deducis velut ouem ioſeph auge in ea benedictionem tuam qui ſedes ſuper cherubin exaudi preces ſupplicum in ea tibi confitentium. In paſch. tempore: alleluya. ā. Benedic domine domum iſtam quam edificaui nomini tuo vt ſint oculi tui aperti ſuper eam die ac nocte. In paſ. tempore: alleluya. an. Ornauerunt faciem templi coronis aureis et dedicauerunt altare dño alleluya. ¶ Nulla fiat per totas octabas memoria quia chor⁹ regitur vbi per eſtatē ſcilicet a Deus omniū vſqȝ ad aduētum dñi vel in tēpore paſch. vel ab oct. epyphanie vſqȝ ad. lxx. contigerit: niſi aliquod feſtum cum regimine chori interuenerit. Ad omnes horas. an. Cp̄. R. et V. cum oratiōe ſicut in die. Ad veſperas. an. Domum tuam. ps. Credidi. et ceteri pſalmi vt ſupra ad ſcdas veſperas. et dicunt per totas oct. quando de dedicatione fit ſeruitium. Cp̄m. Hec eſt domus dñi. y⁹. Angulare fundamentum. V. Beati qui habitant. Hic ordo ſeruetur quotidie infra octa. ad veſpas. niſi in dñica. ſcilicet ad primas veſperas tantum. Sequētes lectiones deſeruiunt oct̄ per totas octabas niſi i dñica et in octantū. ¶ Secunda die. lcō. i.

Anniuerſariam huius ſancte eccleſie cōſecrationis feſtiuitatem ſolennē niſibus totis, mente deuota puroqȝ corde dñi ſaluatoris atqȝ ſanctorum exempla ſequentes: condigne dilectiſſimi fratres celebrem⁹ Tu autem domine. lcō. ii.

Pulſem⁹ ergo affectu pio corde deuoto ſupplicando miam dñi: vt clemētie ſue nobis tribuat felicitatem et indulgētie remiſſionē atqȝ regni celeſtis introitū pandat. vt in celeſti templo et in ſuperna ac eterna eccleſia cōſortio ſanctorum eternaliter potiamur. lectio. iii.

Maiori autē gloria et veneratione in nouo teſtamēto et in iſto homine ſolēnia dedicationum nouarum eccleſiarum ſunt veneranda:

q̄ veteris teſtamenti obſervatio: et legis preceptio iſtituerit. ¶ Tercia die. lcō. i.

QUoniam ſicut maior redemptio chriſti ſanguine poſtea in populo facta eſt chriſtiano: ita et maior et multo amplior veneratio dedicationum et conſecrationum eccleſiarum: in quibus quotidie ipſius corpus dn̄i noſtri ieſu chriſti et ſanguis immolatus a fidelibus ſumitur in chriſti refectione preparanda eſt: et a fidelibus amplectenda. Tu autem. lectio. ii.

IGitur ſanctum eſt fratres ac deo placitum vt dedicationem huius eccleſie precipua veneremur deuotione. Tu autem. lcō. iii.

REcte ergo feſtiuitates et conſecrationes ſanctarum eccleſiarum venerabiliter colūt: qui filios ſancte dei eccleſie ſe eſſe cognoſcunt. ¶ Quarta die. Lectio prima.

HEc enim mater eſt omnium credētium: que natos ad mortem etiam regenerat ad vitam. Hec eſt poſt ſynagogam quidē vocata: ſed ante ſynagogam promiſſa. Tu autē. lcō. ii.

HEc enim iam in primo homine ꝑfigurata eſt. Nā ſicut ex ade latere fabricata eſt eua: ita ex chriſti corpore et vulnere redempta creuit eccleſia. Tu autem. lcō. iii.

HEc intra archam diluuio exūdante ſeruata: crucis beneficium et baptiſmatis myſterium preſignauit. Hanc ſara et ſterilis et deſperata in ſenectute vnico pignore fecūdata precinit. ¶ Quinta die. Lectio prima.

ECcleſia enim vnicum idem dilectiſſimū deo populum ſeculo iā ſeneſcēte progenuit. Hec eſt illa regina de qua ad dominū dicitur: Aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato: circundata precioſo decore virtutum. lectio ii.

HEc eſt regina illa que venit a partibus ethiopie audire ſapientiā ſalomonis: ſed hec non tam ex vna regione q̄ ex vniuerſis mundi partibus reges paritura conuenit: ſicut euangeliſta commemorat. Lectio. iii.

Regina auſtri venit a finibus terre audire ſapiētiā ſalomonis: venit ecclīa ad redemptorem ⁊ eruditorem ſuum: vt de ſtulticia erroris doctrinam perciperet veritatis: de qua plenius ſicut audiuimus regum ſcribit hyſtoria ita dicēs. Tu aūt.

¶ Sexta die. Lectio prima.

Et egreſſa regina hieruſalem cū multo comitatu ⁊ diuitiis cum camelis portantibus aromata ⁊ aurum infinitum nimis et gemmas precioſas: venit ad ſalomonem et locuta eſt ei vniuerſa que habebat in corde ſuo. Tu autem. lcō. ii.

Ergo i figura regine huius eccleſia venit ex gentibus: et a finibus terre imponens cupiditatibus finē viciiſqꝫ terrenis, vt audiret ſapientiam ſalomonis id eſt vere pacifici domini noſtri ieſu chriſti qui fecit vtraqꝫ vnum: ſoluens inimicicias iter deum et hominem in carne ſua. Tu. l. iii.

Venit poſt veteres et prophanas ſuperſtitiones audire ⁊ diſcere de fidei illuminatione et iudicio futuro: de anime immortalitate de ſpe reſurrectionis et glorie. Tu autem. ¶ Si dies dñica infra octa. contigerit: totum ſeruitium fiat de dedicatione, hoc modo. Ad primas veſpas ſup pſalmos. an. Domū tuam. ps. Credidi propter. Et ceteri pſ ſubſequentes vt ibi notatū eſt. Cap. Vidi ciuitatē. Hō di R. yᵃ. Urbs beata hieruſalē. V. Domum tuam. an. Sanctificauit. ps. Magnī. Or. Deus qui eccleſiam. Memoria de dñica et de trinitate et proceſſio ante crucem ſiue noua hyſtoria inchoanda fuerit ſiue non: niſi quādo aliquā dñicā omnino oportet differri, in introitu chori de ſancta maria. Ad matu. tota cantetur hyſtoria ſicut in prima die cum iſtis lectionibꝫ ſequeñ. Lcō. i.

Natalem huius templi diem fratres dilectiſſimi chriſto ꝓpicio cum exultatiōe ⁊ gaudio celebramus, et ſolennitatem matris eccleſie chriſtiani populi colunt: per quam ſe ſpiritualiter renatos eſſe cognoſcūt. Tu autem domine miſe. lectio. ii.

Nam qui per primam natiuitatem vaſa ire dei fuimus: per ſecundam natiuitatem vaſa miſericordie fieri meruimus. Prima enim natiuitas nos perduxit ad mortem: ſecunda reuocauit ad vitam. lcō. iii.

Omnes nos fratres cariſſimi ante baptiſmũ phana dyaboli fuimꝰ: poſt baptiſmum templa chriſti eſſe meruimus. Et ſi de ſalute noſtra attentius cogitemus: templum dei et verum et viuum nos eſſe cognoſcamus. Tu aũt. l. iiii.

Non ſolum in manufactis habitat deus nec i domo de lignis et lapidibꝫ facta: ſꝫ precipue in anima ad ymaginem dei manu ipſius artificis condita. Ait enim apoſtolus. Templũ dei ſanctum eſt: quod eſtis vos. Tu autem. lectio. v.

Templa iſta ideo de lignis et lapidibus fabricantur vt ibi templa dei congregentur: ac ſic ad templum dei conueniant. Vnꝰ chriſtianus vnum templũ dei eſt. Et multi chriſtiani multa templa dei ſũt. l. vi.

Etiam fratres videte q̄ pulchrum eſt tēplũ quod edificatur de templis. Et quomodo multa membra faciunt vnũ corpus: ſic multa tēpla faciunt vnum templum. Secundũ lucã. vi.

In illo tempore: Dixit Ieſꝰ diſcipulis ſuis. Ois qui venit ad me et audit ſermones meos et facit eos: oſtendam vobis cui ſimilis eſt. Similis eſt homini edificanti domum. Et reliqua

Omelia vene. bede preſbyteri.

Homo hic edificans: ipſe eſt mediator dei et hominũ homo chriſtus ieſus: qui dilectam ſibi domum / ſanctã videlicet eccleſiam: in qua perpetuo maneret edificare et conſecrare dignatus eſt. Tu autem do. lectio. viii.

Qui fodit in altum et poſuit fundamētum ſupra petram: quia i corde ſuorum fidelium quidquid terrene intentionis inuenit funditus extirpare ſtuduit. quatenus eiectis priſce conſuetudinis ruderibus et cogitationibus ſuperfluis:

ſtabilem in eis ipſe et incõcuſſam manſionem poſſit habere. Tu autem. lcõ. ix.

Ipſe enim eſt petra ſuper quam huiuſcemodi domus fundamenta locauit. Sicut in domo edificanda nil petre cui fundamentum imponitur anteferture: ita ſancta eccleſia petram ſuam videlicet chriſtum imo habet in corde reconditam: neqꝫ aliquid fidei illius ac dilectioni preponit / adeo vt pro hac etiã mortem pati non dubitet. Tu autem domine miſerere noſtri. Deo gratias.

Ad laudes. vna ſola antiphona Ad primam et ad alias horas: omnia fiant ſicut infra octabas Ad ſecundas veſperas: oĩa fiãt ſicut in prima die. preter ℟. cuꝫ oratione Deus qui eccleſiaꝫ tuam. ¶ In octabis dedicationis. Ad primas veſperas ſuper pſalmos. an. O q̃m metuendus. Pſalmi feriales. Hym. ℟ et cetera oĩa ſicut in prima die. ad primas veſperas. cũ hac oratione. Deus qui eccleſiam. tuam. Ad matutinas. et ad laudes omnia fiant ſicut in prima die. ¶ Lectio prima.

Congruum videtur fratres ſolennitati quã colimus de edificatione templi aliqua cõmemorare: et q̃d decenter ornatus illius eccleſie ſignificationi conueniat indagare. Narrat ergo ſcriptura: quia ſalomon rex preceperat vt lapides tollerent precioſos in fundamentum tẽpli et quadrarent eos. Tu autem domine. lectio. ii.

Lapides grandes ⁊ precioſi qui in fundamẽto locati ſunt et totũ onus templi ſibi ſuperpoſitũ portant: eximios ſancte eccleſie doctores inſinuant. Grandes nimirum excellẽtia meritorum: precioſos claritate ſignorum. Qui ab ipſo domino verbum audiẽtes totam creſcentis eccleſie fabricam ſua predicatione genuerunt. Tu autẽ. lcõ. iii.

Fundamentum in ſacra ſcriptura chriſtus appellatur. in quo lapides grandes precioſi qui templum omne geſtarent ſunt poſiti: qꝛ per ipſum ad pro pagandam toto orbe eccleſiam et prius patriarche et prophete et poſtmodū ſunt apoſtoli inſtructi. qui quo artius eius amori inherebant: eo fortius ſectatores ſuos in edificatione celeſti ſuſtentabant. Tu aūt. l.iiii

Quos videlicet lapides rex quadrari precepit: vt magiſtros eccleſie cōpoſitos moribus et immobiles animo eſſe debere ſignaret. Sicut enim quadratū quocunqꝫ vertitur ſtat: ita vita perfectorum nullis tētationum impulſibꝫ a ſua ſtabilitate deiici nouit. l. v.

Erat autem predictum templum de marmore pario qui eſt lapis albus exſtructum: vt candorem eccleſiaſtice caſtitatis exprimeret. Habebat vero ſexaginta cubitos in longitudine: et viginti in latitudine: et triginta in altitudine. Tu autem. lectio ſexta.

Longitudo templi fidem ſancte eccleſie deſignat: per quam longanimiter prauorū aduerſa tolerat. Latitudo caritatem: qua intus per viſcera pietatis ſpaciat. Altitudo ſpem: qua propter bona que per caritatem opatur: celeſtis vite premia expectat. Tu.

Secundū iohannem. x°.

In illo tēpore: Facta ſunt encenia hieroſolimis: et hyems erat ⁊ ambulabat ieſus in templo in porticu ſalomonis. Et reliqua.

Omelia beati gregorii.

Encenia vocabantur ſolennia dedicationis templi que populus dei ex antiqua patrum traditione per annos ſingulos celebrare conſueuerat. Quorū veſtigia nos hodie iuxta morē chriſtiani orbis ſequentes annuam dedicationis eccleſie noſtre diem diuinis laudibus et vigiliis ſtuduimus agere ſolennem. lectio. viii.

Et hāc ergo nos feſtiuitatē eo maiori deuotiōe celebrare oportet: quo eam redēptori eſſe gratiſſimā cognouimus: adeo vt in templū ipſe ingredi ⁊ ſermonē facere ad populū ac diuinitatis ſue ſacramenta pandere dignatꝰ ſit. lcō. ix.

Si ergo ambulare voluit dominus in templo in quo caro et ſanguis brutorum animalium offerebatur: multomagis orationis noſtram domuz vbi carnis ipſius ac ſanguinis ſacramenta celebrantur viſitare gaudebit? Si perambulare non deſpexit dominus in porticu: in qua rex quondam mortalis ac terrenus q̄uis potentiſſimus ſtare ſolebat: q̄tomagis penetralia cordium noſtrorū inuiſere atqz illuſtrare deſyderat? Tu autē. Ad primā et ad alias horas: omnia fiant ſicut infra oct. Ad ſecūdas vēs omnia fiant ſicut in die preter ℟ quod non dicet. cū hac orōne Deus qui eccleſiam tuam. Quādo fit ſeruitium de aliquo ſancto per oct: fiant ſolenn̄. memor. de octa. cum hac ℣. tā ad veſperas q̄ ad matut. ℣. Beati qui habitant. ſiue duplex feſtuz ſit ſiue non.

¶ In cōmemoratiōe ſcī thome martyris oīa fiant ſicut in feſto natalis p̄ter lec. ſequeñ. Lcō. i.

DOrmiente cū p̄ribꝫ ſuis in ſenectute bona felicis memorie theobaldo archiepō/ thomas cantuarieñſis archidyacon⁹ in archiepm̄ et primatē totius anglie in nomie ſcē trinitatis ſolēniter eligitur: ⁊ poſtmodū ꝯſecratur. Inerat autē piis mentibus ope firma ⁊ fiducia ī dño qꝛ idē cōſecrat⁹ vtriuſqꝫ hominis habitu mutato moribꝫ melioratus preſideret. Probatiſſimū ſiquidē tenebatur: ſedē illā ſedem ſanctoꝝ eſſe ſanctū recipere vel ſanctuꝫ facere vel citius ⁊ facile indignū abiicere: qđ et in beato thoma martyre impletum eſt. Tu aūt. R̄. Studens liuor thome ſupplicio: thome genus damnat exilio Tota ſimul exit cognatio. V̄. Ordo ſex⁹ etas conditio: nullo gaudet hic priuilegio. Tota ſimul. Lectio. ii.

ERectus ergo ſctūs dei pōtifex ſacreqꝫ vnctionis ſanctificatiōe delibut⁹: e veſtigio rem ſacramēti eſt adeptus: et multiplici ſancti ſpūs gr̄a repletus/ ambulās in nouitate vite nouus homo mutatus eſt in virū alterū: cuius oīa in melius cōuerſa ſunt. In tāta autē gratia ſacrauit ſui preſulatus primordia: vt indutus ſed clanculo monachali ſcemate/ monachi adimpleret opus et meritū. Tu autē. R̄. Thomas manuꝫ mittit ad fortia: ſpernit dāna ſpernit opprobria. Nulla thomam frangit iniuria. V̄. Clamat cūctis thome conſtantia: omne ſolum eſt forti patria. Nulla. ¶ Lcō. iii.

ET qui in exemplo baptiſte cum conſtantia zelū iuſticie ꝑfecte cōceperat in corde: pacifica ei quoqꝫ ſtuduit in veſte penitentie. Reiecta nāqꝫ ſyndone qua hacten⁹ dum mollia regum blādiretur vti cōſueuerat: cilicio aſperrimo ſuper nuda veſtiebat. Addidit etiam femoralia cilicina vt arti⁹ carnē mortificaret ⁊ ſpiritū viuificaret. Hec et alia ſpiritualis vite exercitia ſup̄indutus aliis in veſte paucis ad modū cōſciis oculis et noticie hoīm eximebat: qꝛ nō ab hoīe ſed a deo gloriā querebat. ℟. Jacet granū oppreſſū palea iuſtus ceſus prauoꝝ framea. Celū domo cōmutans lutea. ℣. Cadit cuſtos vitis in vinea dux in caſtris cultor in area. Celū. Gl'ia pa. Celū. ℣. Ora pro nobis btē thoma. In laud. vna tm̄ an. ⁊ vt in feſto.

¶ Tranſlatio ſcti cedde ſemper celebratur in dn̄ica prima ante feſtū aſcenſionis dn̄i: et fiat ſeruitiū hoc modo. Ad primas vēs. an. Germanoꝝ. ps̄i. ferial'. Cap̄. Ecce ſacerdos. ℟. O paſtor. abſqꝫ proſa. Hy. Iſte cōfeſſor ℣. Triſticia vr̄a. an. Sis p nobis. ps. Magnificat. Or.

Deus qui nobis trāſlationē beati cedde confeſſoris tui atqꝫ pontificis celebrare concedis: te ſupplices exoramus: vt eiꝰ meritis et precibus a viciis ad virtutes et a carcere tranſferamur ad regnū. Per dn̄. Meōria de ſancto ſi habeat' ſub ſilentio: niſi duplex feſtū fuerit deinde de dn̄ica. Ad matutinas Inuitat'. In qua viget. Deinde dicūtur tres an. cū tribꝫ ps̄is. primi nocturni. Lc. prima Euāg. Secūdum iohannem. xiiii.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipul' ſuis. Ego ſū vitis vera: et pr̄ meus agricola eſt. Et rel'. Sermo ex cōmentario beati auguſtini epi.

Iſte locus euangelicꝰ fratres vbi ſe dicit dn̄s vitem et diſcipulos ſuos palmites: ſcd̄m hoc dicit qꝛ eſt caput eccleſie: noſqꝫ mēbra eius mediator dei et hoīm homo xp̄s ieſus. Unꝰ quippe nature ſūt vitis et palmites. Propter qd̄ cū eſſet deꝰ, cuius nature nō ſumꝰ: factus eſt hō vt in illo eſſet vitis humana natura: cuius et nos hoīes palmites eē poſſemꝰ. Quid eſt ergo ego ſū vitis vera? Ab illa vtiqꝫ diſcernitur: cui dr̄. Quō cōuerſa es in amaritudinē vitis aliene? Nā quo pacto eſt vitis vera: q̄ expectata eſt vt faceret vuā fecit autē ſpinas? ℟. Hunc quem. Lcō. ii.

Ego ſū inqt vitis vera: et pr̄ meꝰ agricola eſt. Om̄em palmitē in me nō ferentem fructū tollet eū: et oēm qui fert fructuꝫ purgabit eū vt fructū pl⁹ afferat. Nūquid vnū ſunt agricola et vitis? Scdm hoc ergo vitis xp̄s: ſcdm qd ait: pr̄ maior me ʒ. ſcdm aūt id qd ait ego et pr̄ vnū ſum⁹: et ipſe agricola eſt. Nec eſt talis quales ſūt qui extrinſec⁹ opando exhibent miniſteriū: ſʒ talis vt det etiā itrinſec⁹ icrementū Nā neqȝ qui plātat ʒ aliqd neqȝ qui rigat: ſed qui incrementū dat deus. Eſt vtiqȝ de⁹ eſt xp̄s: qr deus erat verbum: vnde et ipſe et pr̄ vnū ſūt. Et ſi verbū caro factū eſt qd nō erat: manet quod erat. ℟. Hic legati. ¶ Lcō. iii.

Deniqȝ cū de pr̄e tanq̄ de agricola dixiſſet q̄ infructuoſos purget vt pl⁹ afferāt fructū: cōtinuo etiā ſeipſū mundatorē palmitū oñdens: iam vos inq̄t mūdi eſtis ꝓpter ſermonē quē locut⁹ ſū vobis. Ecce ⁊ ipſe mūdator eſt palmitū: quod eſt agricole nō vitis officiū Qui etiā palmites operarios ſuos facit. Nā ⁊ ſi nō dant incrementū: īpendūt tamē aliqd adiumentū. Sed nō de ſuo: qr ſine me nichil poteſtis facere. Audi etiā ipſos confitētes. Quid ʒ apollo? Quid autē paulus? Miniſtri per quos credidiſtis: et vnicuiqȝ ſicut dn̄s dedit. Ego plantaui apollo rigauit. et hoc ergo ſicut vnicuiqȝ dn̄s dedit. Non vtiqȝ de ſuo. Iā vero qd ſeq̄tur/ ſed de⁹ incremētū dedit: nō per illos/ ſed per ſeipſum facit. Excedit hoc humanā humilitatē/ excedit āgelicā ſublimitatē: nec oīno ꝑtinet niſi ad agricolā trinitatem. ℟. Pie paſtor. abſqȝ proſa. ℣. Ora pro nobis. ¶ In lau. an. Clauſtri clauſus. ⁊ cē an. Cp̄m vts. y⁹. Ieſu redēptor. ℣. Gaudete iuſti. an. Preſul pie. Req̄re hec oīa in feſto ſcī cedde. p̄. B⁹. Oꝛ. vts. Mē de dn̄ica ⁊ de reſurrectione ſub ſilētio. Ad primam ⁊ ad alias hoꝛ. an. et cp̄. ſicut in alio feſto cum ℟. de cōi paſch. tp̄is. Et oꝛ. Deus qui nobis. Ad ſcdas vēs. ā. Clauſtri. ꝑi. ſcī. Cp̄m. vts. ℟. Pie paſtor. y⁹. Ieſu redēptor. ℣. Gaudete iuſti. an. Ora pro nobis. ps. Magn̄. Oꝛ. Deus qui nobis. vts.

¶ In cōmemoratione ſcti cedde. Ad vēs. an. Germanoꝝ. ps. feriales. Cp̄. Ecce ſacerdos. yꝰ. Iſte cōfeſſor. ℣. Amauit eū. an. Sis pro nobis. ps. Magn̄. Or̄. Deꝰ qui ſcōꝝ. Ad mat. Inuitat. yꝰ. an. et. ps. vt i die.

TEmporibꝫ Lcō. i. Igit̄ oſwy northāhimbroꝝ regis fratris ſcilꝫ et in regnū ſucceſſoris illiꝰ xp̄ianiſſimi regis oſwaldi: vir dn̄i cedda in lindiſfernēſi inſula in loco qui leſtingay dicitur in monaſterio beate marie monachicam vitā iuxta ſanctorū patrū inſtitutionē agebat. Tu aūt. ℟. Hunc quē. L. ii.

Huius nāqꝫ adminiſtrationis eccleſie a fratre ſuo ced orientaliū anglorū antiſtite digniſſimo et eiuſdē monaſterii rectore piiſſimo inibi de mundo tranſeunte curā ſuſceperat. Tu autem. ℟. Hic legati. Lcō. iii.

Fuere ſiquidem quatuor germani fratres ced/et cinibil/ chelim/et cedda: qđ raro inuenitur/ oēs ſacerdotes dn̄i fuere ꝓclari et duo ex eis etiam ſummi ſacerdotii gradu functi ſūt. Tu autem domine miſerere noſtri. Deo gratias. ℟. De quo. ℣. Ora pro nō. In laudibus. an. Clauſtri clauſus. cp̄. Ecce ſacerdos magnus. yꝰ. Ieſu redemptor. ℣. Iuſtus germinabit. an. Preſul pie. ps. Benedictus. Ad primā et ad alias horas: vt in die.

¶ He ſequentes an. dicantur ad memoriam in ferialibus diebꝫ. Ad veſperas. an. Sancte cedda intercede pro nobis: vt conſortes glorie ſanctorum tecū efficiamur. Ad matutinas. an. Sancte cedda confeſſor dn̄i precioſe adeſto noſtris precibꝫ pius ac propicius. ℣. Ora pro nobis beate cedda. ℟. Vt digni efficiamur promiſſionibus xp̄i. Or̄.

Deus qui beato cedde cōfeſſori tuo atqꝫ pōtifici tranſitus ſui diem angelorum voce reuelaſti: da nobis queſumus meritis eius et precibus ipſorum in preſenti conſolationem: et futuro ſocietatem. Per dominum.

¶ In natali vni⁹ apoſtoli ſiue vnius euāgeliſte vel plurimoꝝ aplōꝝ paſchalis tp̄is videlʒ ab octauis paſche vſqʒ ad pēthecoſtem. In parte hyemali. Ad primas vēs ſup p̄s feriales. an. Lux ꝑpetua lucebit ſanctis tuis ⁊ eternitas tempoꝝ allā. Minor. pſal. Felis. Ch̄. ad vtraſqʒ veſpas ⁊ ad matut̄. et ad alias horas dicuntur propria ſi habeātur: Si autem dicūtur de cōi aplōꝝ reliq̄ tp̄is. ℟. Candidi facti ſunt nazarei eius allā. Splēdorē deo dederūt alleluya. Et ſicut lac coagulati ſunt Allā alleluya. ℣. In oēm terram exiuit ſonus eorum et in fines orbis terre verba eorum. Et ſicut. Glia. Alleluya. y⁹. Triſtes erant apoſtoli de nece ſui dn̄i quem pena mortis crudeli ſerui damnarant impii. Queſumus auctor omnium in hoc paſchali gaudio ab oī mortis impetu tuū defende populum. Gloria tibi dn̄e qui ſurrexiſti a mortuis cū patre et ſancto ſpiritu in ſempiterna ſecula. Amen. Per oct̄. aſcen̄. dn̄i ⁊ deinceps vſqʒ ad penthecoſtē dr̄ hi duo v̄ſus in fine iſtius hymi. Tu eſto noſtrum gaudiuʒ qui es futurus premium: ſit noſtra in te gloria per cūcta ſemꝑ ſecula. Gloria tibi dn̄e qui ſcandis ſupra ſydera cum patre ⁊ ſancto ſpiritu i ſempiterna ſecula. Amē. ℣. Gauiſi ſunt diſcipuli. ℟. Viſo domino alleluya. an. Filie hieruſalem venite ⁊ videte martyrē cum corona qua coronauit eum dn̄s in die ſolennitatis ⁊ leticie allā alleluya. ps. Magn̄. Sciendū eſt ꝙ hec an. Filie hierl̄m et ℟. Filie hierl̄m. dicūtur i paſchali tp̄e: tam i feſto vni⁹ martyris ꝙ̄ plurimoꝝ martyꝝ: ⁊ tā in feſto vnius cōfeſſoris ꝙ̄ plurimoꝝ confeſſoꝝ: et ſemꝑ cum his verbis Filie hierl̄m venite et videte martyrē. quia hoc dictum martyrem ꝑtinet ad xp̄m paſſum. Orō vel ꝓpria vel de cōi reliqui tp̄is. Cōplet̄ paſch. nō mutat̄. Ad mat̄. Inuitat̄. Exultēt in dn̄o ſancti Allā. ps Venite. y⁹. Triſtes erāt apoſtoli. Hec ſola an. ſup p̄s dr̄. an. Triſticia vr̄a allā: vertetur in gaudium alleluya. Tres. pſl. dn̄t ſcd̄m ordinē noc. de q̄ aplōꝝ reliqui t̄pis. et hoc per t̄ps paſc. videlʒ nō incipiēdo a primo nocturno in q̄libet ebdo. ſʒ dñr p̄s. ſcd̄m ordinē noc. ebdo. ſequeñ. Eodē modo fiat de martyribʒ ⁊ de ceteris ſanctis predicto tēpore cōtingētibʒ. ℣. Gauiſi ſūt diſcipuli. ℟. Virtute magna reddebant apoſtoli teſtimoniū reſurrectionis ieſu xp̄i dñi nr̄i. Allā allā. ℣. Repleti quidē ſpū ſācto loquebātur cū fiducia. Teſtim. ℟. Iſti ſūt agni nouelli qui annunciauerunt alleluya. Modo venerunt ad fontes repleti ſūt claritate Allā allā. ℣. In cōſpectu agni amicti ſtolis albis ⁊ palme in manibus eoꝝ. Modo co. ℟. Candidi facti ſunt. vt ſ̄ ad vēs. ℣. Vox leticie ⁊ exultationis. ℟. In tabernaculis iuſtorum allā. ¶ In lau. an. Sancti tui dñe florebunt ſicut liliū allā et ſicut odor balſami erunt ante te allā. p̄s. Dñs regn̄. an. Sci et iuſti in dño gaudete allā vos elegit de⁹ in hereditatē ſibi allā p̄s. Iubilate. an. In velamēto clamāt ſācti tui dñe allā allā allā. p̄s. Deus de⁹. ā. Spūs et anime iuſtorum hymnum dicite deo noſtro allā alleluya. p̄s Benedicite. an. In celeſtibus regnis ſāctoꝝ habitatio eſt allā et in eternum requies eoꝝ allā. p̄s. Laudate. Cap̄m. vt ſ̄. y⁹.

Claro paſchali gaudio ſol mundo nitet radio cum chriſtum iam apoſtoli viſu cernūt corporeo. Oſtēſa ſibi vulnera i chriſti carne fulgida: reſurrexiſſe dominū voce fatētur publica. Rex chriſte clementiſſime tu corda noſtra poſſide: vt tibi laudes debitas reddamus omni tempore. Queſumus auctor omniū. Gloria tibi dñe qui ſur. Per oct. aſceñ. dñi ⁊ deinceps vſqʒ ad penthecoſtē dñr hi ℣. Tu eſto noſtrum gaudium. Gloria tibi dñe qui ſcandis. ℣. Gaudete iuſti in dño. ℟. Rectos decet collaudatio alleluya. ā. Lux perpetua lucebit ſāctis tuis dñe allā et eternitas tēpoꝝ allā allā allā. Maior. p̄s. Bñdictus. Or. vt ſ̄. Ad primā. an. Sci tui dñe. p̄. Deus in nomine. Ad. iii. an. Sancti ⁊ iuſti. p̄s. Legem pone. Cap̄m vt ſ̄. ℟. Triſticia veſtra Allā allā. ℣. Vertetur in gaudiū. Allā allā. Gl̄ia pa. Triſticia vr̄a. ℣. Precioſa eſt in. Ad. vi. an. In velamento. ꝓs. Defecit. Cap̄m. vt̄s. ℞. Precioſa eſt in conſpectu dn̄i. Allā allā. ℣. Mors ſanctoꝝ ei⁹. ℣. Gaudete iuſti. Ad ix. an. In celeſtibꝫ. ꝓ. Mirabilia. Cap̄ vt̄s. ℞. Gaudete iuſti in dn̄o Allā allā. ℣. Rectos decet collaudatio. Allˀ. al. ℣. Vox leticie ꝛ exultationis. Ad ſcdas vēs. an. Sancti tui dn̄e. ꝓ. Dixit dn̄s. et ceteri ꝓi. de apoſtolˀ reliqui tp̄is. Cap̄ vt̄s. Si fuerit duplex feſtū: tūc dicatˀ ℞. Candidi facti ſunt. Sin aūt nullum ℞. dicatˀ. y⁹. Claro paſchali gaudio. ℣. Gaudete iuſti. an. Lux ppetua. Minor. ꝓ. Mag. Mꝫ. vt in hyſtoria feſtoꝝ notatum eſt. ¶ In natali vni⁹ martyris ſiue vnius ↄfeſſ. ab octa. paſche vſqꝫ ad pēthecoſtē in feſtis cum regi. chori. Ad primas vēs ſup ꝓs. an. Lux ppetua. Minor. ꝓi. ferialˀ. Cap̄. ad vtraſqꝫ vēs ꝛ ad matˀ ꝛ ad alias hoꝝ dicātur ꝓpria ſi habeātur. Sin autē de cōmuni reliqui tp̄is. ℞. Filie hieruſalem venite ꝛ videte martyrem cum corona qua coronauit eum dn̄s In die ſolennitatis ꝛ leticie allā. ℣. Qm̄ cōfortauit ſeras portarum tuarū: bn̄dixit filiis tuis in te. In die. Gloria patri. Alleluya. Hymnus ad vēs ꝛ ad matuˀ: de cōi reliqui tēporis. ℣. Triſticia veſtra. an. Filie hieruſalem. vt̄s ꝓs. Magnificat. Ad matuˀ. Inuitatˀ. Exultent in dn̄o. ꝓs. Venite. Hymnus de cōmuni reliqui tēporis. Super ꝓs. an. Triſticia veſtra. Tres ꝓi. dn̄e de cōmuni reliqui tp̄is ſecūdum ordinem nocturnoꝝ. ℣. Precioſa eſt in cōſpectu dn̄i. ℞. Mors ſanctorum eius allā. ℞. Beat⁹ vir qui metuit dn̄m alleluya. In mandatis eius cupit nimis Allā allā alleluya. ℣. Potens in terra erit ſemen eius generatio rectoꝝ bn̄dicetur. In man. ℞. Precioſa in ↄſpectu domini alleluya. Mors ſanctorum eius alleluya. ℣. In cōſpectu omnis populi ei⁹. Mors. ℞. Filie hieruſalē. vt ſupra ad veſpas. ℣. Vox leticie ꝛ exultationis. ℞. In tabernaculis iuſtorum allā.

¶ In laudibus. an. Sancti tui dn̄e. Et cē an. que ſequūtur vt ſupra. Cap̄m. et y⁹. vt ſupradictum eſt. ℣. Gaudete iuſti. an. Lux perpetua. Maior. ꝓs. Benedictus. Ad primam et ad alias horas an. ℞. ꝛ ℣. vt ſupra de apoſtolis dicantur. Ad ſe cundas veſpas. an. Sancti tui domine. Pſalmi feriales. Cp̃. vt ſupra diximus. Si duplex feſtum fuerit: tunc dicitur ℞. Filie hieruſalem. Sin autẽ nullũ ℞ dicitur. Hymnus de cõmuni reliqui tẽporis. ℣. Gaudete iuſti in do. an. Lux perpetua. Minor. ps. Magnĩ. Oꝛ vt ſupra

¶ In natali vnius martyris. ſiue vnius cõfeſſoris paſchalis temporis ſine regimine choꝛi. Ad primas veſperas. an. Alleluya. Et pſalmi feriales. Cp̃. et hymnus: de cõmuni reliqui temporis. ℣. Triſticia veſtra. an. Filie hieruſalem. ps. Magnificat. Ad matut. Inuit. et cetera vt ſupra vſqȝ ad laud. dicuntur. In laudibus hec ſola an. Sancti tui domine floꝛebũt ſicut liliũ alleluya: ⁊ ſicut odoꝛ balſami erunt ante te alleluya. ps. Dñs regnauit. ℣. Gaudete iuſti. an. Lux perpetua lucebit ſanctis tuis et eternitas tẽporum alleluya. Minoꝛ. p̃. Benedictus. ⁊ cetera vt ſupra. Ad primam ⁊ ad alias hoꝛas om̃ia fiant vt ſupra de apoſtolis: cum capitulis de cõi reliqui tempoꝛis vt ibi notatũ eſt.

¶ In natali plurimoꝝ martyrum ſiue plurimoꝝ cõfeſſoꝝ ſine regimine choꝛi: ab octauis paſche vſqȝ ad pẽthecoſ. Ad primas veſpas. ã. Alleluya. pſ. ferial. Cp̃m. ⁊ y⁹ de cõi reliqui tp̃is. ℣. Triſticia veſtra. an. Filie hieruſalẽ. ps. Magnificat. Ad mat. Inuit. Exultent in dño. ps. Venite. y⁹. de cõi reliqui tp̃is. Sup ps an. Triſticia veſtra. Tres. pſ. dicantur de cõi reliqui tp̃is ſcdm oꝛdinem noct. ℣. Precioſa ꝫ in conſpectu dñi. ℞. Triſticia veſtra allã. Cõuertetur in gaudiũ allã alleluya. ℣. Mundus aũt gaudebit vos autẽ cõtriſtabimini ſed triſticia vr̃a. Cõuertetur ℞. Precioſa in conſpectu. vt ſ̃ in cõi vnius martyris paſchal. tp̃is. ℞. Lux perpetua lucebit ſanctis tuis dñe. Et eternitas tempoꝝ Allã allã. ℣. Vox leticie ⁊ exultationis in tabernaculis iuſtoꝝ. Et eterni. Glia pa. Allã. ℣. Vox leticie ⁊ exultationis. In lau. hec ſola. an. Scĩ tui dñe. ps. Dñs regnauit. Cp̃m. y⁹. de cõi reliqui tp̃is. ℣ Gaudete iuſti. an. Lux ꝑpetua Minoꝛ. ps. Benedictus. Ad primam ⁊ ad alias hoꝛas: om̃ia fiant vt ſupradictum eſt.

¶ In vigilia ſancti andree apoſtoli: Ad vēs ſr ps hec ſola ā.

Unus ex duobus qui ſecuti ſūt dominū: erat andreas frater ſymonis petri allā ps. ferias. Et dicāt ſemp ps ferias ad primas vēs in oibus feſtis ſcōꝝ quādo vna ſola an. dr ſup ps. Hoc etiā in ſcdis vs ſcōꝝ obſeruetur: niſi in fe. et per oct. bte marie: et niſi in fe. et ꝑ oct. aplōꝝ et euangeliſtaꝝ: et niſi in feſto oim ſcōꝝ et reliquiarum/ꝛ dedicationis eccleſie: et ſimiliter per oct. eiuſdē. Et niſi in feſto ſce anne ad ſcdas vēs. ita tamē ꝙ tres primi ps ſub vna voce dicātur: et quartus ps ſemp exaltetur ſi neceſſe fuerit. Qd per totū annū obſeruetur ad vēs: qn vna ſola an. dr ſup ps. ſiue ſit de tpali ſiue de feſtis ſcōꝝ.

Corde creditur ¶ Ca. ad iuſticiā ore aūt cōfeſſio fit ad ſalutē: dicit eni ſcriptura: ois qui credit in illū non confundetur. d. g. ℟. Homo dei. ¶ Hymnus

Andrea pie ſanctorum mitiſſime: obtine nris erratibꝫ veniā: et q grauamur ſarcina peccaminum ſubleua tuis intercesſionibꝫ Annue xpe. ℣. Dilexit andreā dñs. ℟. In odorē ſuauitatis. ā. Ambulans ieſus iuxta mare galilee vidit petrū et andreā fratrem eius: et ait illis. venite poſt me faciā vos fieri piſcatores hoim at illi relictis retibus et naui ſecuti ſunt eum. ps. Magñ. or.

Queſumus omnipotēs deus vt btūs andreas apoſtolus tuum pro nobis imploret auxilium. vt a cūctis reatibꝫ abſoluti: etiam a cūctis periculis eruamur Per do. Qn feſtū ſcti ādree apli a die dñica differt in ſcdam feriā: tunc ad primas vēs dicet iſta or. Maieſtatē tuam. Si hoc feſtū infra aduentū dñi cōtigerit: fiat tūc ſolēnis mē de aduētu ꝛ poſtea de ſcā maria. Siue infra aduentū ſiue extra hoc feſtū euenerit. ſemp fiat pceſſio ad primas vēs poſt oēs mēs que habētur: ad altare ſci ādree ſi habeatur/cū ceroferariis ꝛ thuribulario et puero librū deferēte añ ſacerdotē. ſine cruce/choro ſequente habitu nō mutato. cantādo ℟. Vir iſte. cū ſuo ℣. Rectores ſīt dicāt verſum. Dū verſus canitur ſacerdos thurificet illud altare:

et postea dicat ℣. In om̄em terrã. Deinde o͞ro di͞r sine Dñs vobis. sed cũ Oremus. Maiestatem tuam. ꝗ sic terminet. Per christum dñm nostrum. nec p̄cedat nec subseq̄tur Dñs vobiscũ nec Bñdicamus dño. Quã o͞ro Maiestatem di͞r ad p͞mas v̄ps: tũc ad p͞cess. di͞r ista o͞ro Quesumus om̄ps deus. In redeundo extra aduentũ di͞r an. de scã maria: infra vero aduentũ de oĩbz sctis. in redeũdo. an. Saluator mũdi. ℣. Letamini in dño. o͞r. Infirmitatē nostram. Et sic fiat p͞cess. in oĩ festo sctoꝝ ad primas v̄ps post o͞ro memorias q̄ habētur per totũ annũ/ quoꝝ altaria sũt in ecclia cũ ꝓpriis ℟. vel de cõi. et cũ ℣. et o͞ro de sctis ita tamē ꝙ qñ o͞ro de vigi. di͞r ad v̄ps vt supra diximꝰ: tũc ad processionē dicatur o͞ro de die. Similiter qñ o͞ro de festo di͞r ad v̄ps tũc ad ꝓcessionē dicetur o͞ro de ꝗ nisi ꝓpria habeat: vt in fe. sctī nicholai ⁊ scē katherine ⁊ consimilibz. et semꝑ in reuertēdo de scã maria: nisi qñ ad v̄ps mē de ea facta fuerit priꝰ. tũc eñi in reuertēdo di͞r de oĩbz sctis: vt supra. Nec debet seruitiũ eoꝝ celebrari ad eoꝝ altaria: vt v̄spe matutĩ vel alie hore sctõm vsũ sar. nisi tñ missa de scõ in mane. et hoc ad placitũ nisi duplicis festi cũ Credo. quodcũqz festũ fuerit. Non dñr v̄spe de scã maria in choro hac die nec in aliquo duplici festo per annũ vt notatũ est in prima dñica aduētus dñi: sed percantato vltimo Bñdicamꝰ domino: executor officii in stallum suũ reuertat ibiqz cappã sericam exuat vbi priꝰ eã assũpsit. q̄d et in oĩbz festis dupli obseruet: qñ collecta ad gradũ chori dicit. Ad cõpl. extra aduentũ oĩa fiãt sicut in fe. scē trinitatis. Infra aduentũ vero cõplet. nõ mutat: nisi solũmõ ym̄. et di͞r ym̄. Saluator mundi dñe. Ad mat. Inuit. Adoremus victoriosissimum regem xp̄m. Qui victorē per crucis tropheum coronauit beatum andream apostolũ. ps. Venite. ym̄. Andrea pie. ℣. Annue xp̄e. In primo noct. an. Andreas apostolus dixit ad egeam: tantũ deo meo ero accepcior: q̄tum pro eius nomine fuero permanens in tormentis cõfessor. ps. Celi enarrant. an. Ego crucis christi seruus sum: et crucis tropheum optare potiꝰ debeo q̄ timere. ps. Benedicam dñm. an. Cum carnifices apoſtolũ ducerent vt crucifigeretur: cõcurſus factus eſt populorum clamantium iuſtus homo ⁊ amicus dei quid fecit vt ducatur ad crucem. at ille rogabat populũ vt non ĩpedirent paſſionẽ eius. ps. Eructauit. V. In omnem terram. Lectio .i.

Proconſul egeas patras ciuitatẽ ingreſſus: cepit compellere in chriſto credẽtes ad ſacrificia ydolorum. Cui occurrens ſanctus andreas dixit. Oportebat vt tu qui iudex hominum eſſe comprobaris: iudicẽ tuum qui in celo eſt cognoſceres: et agnitũ coleres, et colẽdo eum qui verus eſt deus: ab his qui veri dii non ſũt animum reuocares. Cui egeas dixit. Tu es andreas qui deſtruis templa deoꝝ et ſuades hominibus ſuperſticioſam ſectam: quam nuper detectam romani principes exterminare iuſſerũt. Tu.

R. Dum perambularet dominꝰ iuxta mare ſecus littus galilee: vidit petrum et andream retia mittẽtes in mare ⁊ vocauit eos dicens. Venite poſt me faciam vos piſcatores hoim. V. Erant enim piſcatores: et ait illis. Venite. Lcõ.ii.

Andreas reſpondit. Romani principes nondũ cognouerunt veritatẽ: et hoc quod pro ſalute hominũ veniens dei filius docuerit iſta ydola non ſolũ deos nõ eſſe ſed eſſe demonia peſſima ⁊ inimica humano generi: que etiã hoc doceãt hoies vnde offendatur deꝰ. vt dũ offenſus fuerit: auertatur et nõ exaudiat. et cũ auerſus fuerit ⁊ nõ exaudierit: habeãt cũ dyabolo et ipſi captiui: et iãdiu eos deludat quouſqꝫ de corpore exeãt rei ⁊ nudi nichil ſecũ preter peccata portãtes. Egeas dixit. Iſta ſuperſticioſa et vana ſunt verba. Nã ieſus veſter dũ hec predicaret: iudei illum crucis patibulo affixerunt. Andreas reſpõdit. O ſi velis ſcire myſterium crucis: q̃ rationabili charitate auctor humani generis pro reſtauratione noſtra hoc crucis patibulum non inuitus ſed ſpontaneus ſuſceperit:

℟. Mox vt vocē dñi predicantis audiuit btūs andreas relictꝭ retibꝫ quoꝝ vſu actuq̄ꝫ viuebat: Eterne vite ſecutꝰ eſt ꝑmia largiētē. ℣. Ad vniꝰ iuſſionis vocē relictꝭ retibꝫ btūs ādreas. Eter.

EGeas dixit. Cū traditus aſſerat̄ hic a ſuo diſcipulo et a iudeis tentꝰ: et ꝑſidi adductꝰ ⁊ ad petitionē iudeoꝝ a militibꝫ ꝑſidis crucifixꝰ: quō tu dicis eum ſpōtaneū crucis ſubiiſſe patibulū? Andreas reſpōdit. Ideo dico eū ſpōtaneū qm̄ ſimul cum illo fui cū a ſuo diſcipulo traderet̄. Et āteq̄ traderet̄: dixit nobis q̄ tradendꝰ eſſet ⁊ crucifigendꝰ ꝓ ſalute hoīm: et tercia die reſurrecturū ſe eē ꝓdixit. Egeas dixit. Miror te prudentē hoīem virū iſtū velle ſectari: quem quouis pacto aut ſpōte aut iuitū: cruci tamē cōfiteris affixum. ℟. Homo dei ducebat̄ vt crucifigeret̄/ pplꝯ autē clamabat voce magna dicēs. Innocēs eiꝰ ſanguis Sine cauſa dānatur. ℣. Cūq̄ꝫ carnifices ducerēt eū vt crucifigeretur factꝰ eſt ꝯcurſus pploꝝ clamātiū ⁊ dicētiū. Innocēs. Gloria. Sine.

In .ii. noc. an. Cū perueniſſet btūs andreas ad locum vbi crux parata erat vidēs eam a lōge exclamauit voce magna dicēs. Salue crux q̄ in corpore xp̄i dedicata es et ex mēbris eiꝰ tāq̄ margaritis exornata. ps. Oēs gētes. an. Anteq̄ te aſcenderet dñs nr̄ o btā crux timorē terrenū habuiſti/ modo vo amorem celeſtē obtinēs pro voto ſuſcipe ris. ps. Exaudi deus dep̄. an. Amator tuꝰ ſemꝑ fui ⁊ deſyderaui te amplecti o bona crux. ps. Exaudi deꝰ orā. meā cū de. ℣. Cōſtitues eos prin. Lc. iiii.

ANdreas rn̄dit. Hoc ē q̄d etiā me dixiſſe iam retines. Magnū ē myſteriū crucꝭ. Qd ſi volueris audire: referam. Egeas dixit. Myſteriū nō poteſt dici: ſꝫ ſuppliciū. Andreas rn̄dit. Ipm ſuppliciū myſteriū reſtauratōis eſſe hūani generis ſi patiēter audias ꝓbabo. Egeas dixit ad beatū andreā. Ego q̄dē patienter te audiā/ ſꝫ ſi tu me obtēperāter non audias: ipm myſteriū crucꝭ in teipſū retorq̄bo. Andreas rn̄dit. Ego ſi patibulū crucꝭ expaueſcerē crucis gl̄iam nō predicarē. Egeas dixit. Inſanꝰ ſermo tuꝰ ſuppliciū crucis p̄dicat gl̄am: qꝛ per audaciā penā mortis nō times. Andreas rn̄dit. Nō per audaciā: ſʒ ꝑ fidē nō timeo penā mortis Mors eī iuſtoꝝ p̄cioſa eſt: mors vero pctōꝝ peſſima. R. Doctor bonꝰ ⁊ amicꝰ dei ducitur ad crucē. aſpiciēs a lōge vidit crucē / ſalue crux Suſcipe diſcipulū eiꝰ qui pepēdit in te magiſter meꝰ xp̄s. V. Salue crux q̄ in corpe xp̄i dedicata es, et ex mēbris eius tanq̄ margaritis ornata. Suſcipe di. Lectio. v.

Egeas dixit. Iſta verba illis narrare potes q̄ tibi credūt: michi aūt nequaq̄. qꝛ niſi ad hoc ꝯſentias vt ſacrificiū diis oīpotētibꝫ offeras: i ipſa cruce quā laudas te fatigatū affigi precipiā. Andreas rn̄dit. Oīpotenti deo q̄ vnꝰ et verꝰ eſt: ego oī die ſacrifico: nō thurꝭ fumū nec tauroꝝ mugientiū carnes nec hircoꝝ ſanguinē: ſʒ imaculatū agnū quotidie in altare crucis ſacrifico. Cuius carnes poſtea q̄ oīs pplꝰs mādducauerit ⁊ ſanguinem eiꝰ biberit: tñ integer permanet ⁊ imaculatꝰ ⁊ viuus. Egeas dixit. Quō pōt fieri? Andreas reſpōdit. Si vis ſcire quō pōt fieri: aſſume formā diſcipuli vt poſſis diſcere qđ querꝭ? Egeas dixit. Ego a te tormētis exigam huiꝰ rei noticiam. R. O bona crux q̄ decorē ⁊ pulchritudinē de mēbris dn̄i ſuſcepiſti: accipe me ab hoībꝫ et redde me magiſtro meo Vt per te me recipiat q̄ per te me redemit. V. Securꝰ et gaudēs venio ad te ita vt et tu exultās ſuſcipias me. Vt.

Andreas rn̄dit. L. vi.

Miror te hoīem prudētem ad tantā ſtulticiā deuolutū vt putes tormētis me tibi ſacrificia diuina pādere. Tunc iratꝰ egeas iuſſit eū in carcerē retrudi: vbi ꝑ totā noctē ad patiētiā ⁊ pacē habēdā pplm admonuit Miſit egeas ⁊ adduxit eum ad ſe: et ſedens ꝓ tribunali dixit. Exiſtimaui te nocturna cogitatiōe reuocare animum a ſtulticia: et a xp̄i tui laude ceſſare: vt poſſis nobiſcū admittē gaudia vite. Andreas rn̄dit Audi me fili mortis: ſeruū et apl'm ieſu xp̄i. Nūc vſqꝫ mitius tecū egi ꝑ cēſura fidei vt ratōis capax ydola ꝯtēneres: ⁊ deū qui i celis ē adorares. Tu. ℟. Dixit ſctūs ādreas dū aſpiceret celū voce magna clamauit et dixit. tu es de⁹ me⁹ quē vidi. Ne me patiar' ab ipſo iudice deponi. Qz virtutē ſc̄e crucis agnoui. ℣. Tu es magiſter me⁹ xp̄e quē dilexi quē cognoui quē confeſſus ſū. tantūmodo i iſta voce me exaudi. Ne me. Glīa p. Qz.

¶ In .iii. noc. an. Accedētes carnifices leuauerūt eū in cruce / et extēdentes funibꝫ totū corp⁹ ei⁹ ſicut eis iuſſū fuerat ſuſpēderūt. ps. Cōfitebimur. an. Omnis interea pp̄l's ꝯclamabat dicens virū ſc̄m pudicū ornatū moribꝫ bonū doctorē piū modeſtū rationabilē nō debere hoc pati ſꝫ debere de cruce deponi. ps. Dn̄s regn̄ exultet. a. Tūc ſanctus andreas ait. iā regē meū video. iā adoro iā in ei⁹ cōſpectu ꝯſiſto. ps. Dn̄s reg. iraſ. ℣. Nimis honorati. Scd̄m matheū .iiii°.

In illo t͞pe: Ambulās ieſus iuxta mare galilee: vidit duos frēs ſimonē qui vocat̄ petr⁹ ⁊ andream fratrē eius mittētes rete in mare. Et rel'. Omelia b̄ti gregorii p[illegible]. Nō dr̄ / de eadē lectione. q̄ per totum annū obſeruetur ſecūdum vſum Sar'.

Audiſtis fratres chariſſimi quia ad vnius iuſſionis vocē petr⁹ et ādreas relictis retibꝫ ſecuti ſūt redēptorē. Nulla vō hūc facere adhuc miracula viderāt / nichil ab eo de premio eterne retributionis audierāt: et tamē ad vnū dn̄i p̄ceptū hoc qđ poſſidere videbātur obliti ſūt. Quāta nos eius miracula videm⁹ / quot flagellis affligimur / q̄tis minaꝝ aſperitatibꝫ deterremur: et tū vocātem ſequi contēnimus. ℟. Expādi man⁹ meas tota die in cruce ad populū nō credentē ſed cōtradicentē michi. Qui ambulāt vias nō bonas ſed poſt pctā ſua. ℣. Deus vltionū dn̄s deus vltionū libere egit / exaltare qui iudicas terrā redde retributionē eoꝝ ipſis. Qui ambu. ℓ. viii.

In celo enī iam ſedet: qui de conuerſiōe nos admonet. Iam enim iugo fidei colla gentiū ſubdidit: iam mundi gloriam ſtrauit tam ruinis eius crebreſcentibꝫ/ diſtricti ſui iudicii diē propinquantē denunciat: et tamen ſuperba mens noſtra nō vult hoc ſponte deſerere quod quotidie perdit in vita. Quid ergo fratres chariſſimi quid in eius iudicio dicturi ſumus: qui ab amore preſentis ſeculi nec p̄ceptis flectimur: nec verberibꝫ emēdamur? Tu aūt. ℟. Dilexit andream dominus in odorem ſuauitatis dum penderet in cruce dignum ſibi computauit martyrem quem vocauit apoſtolum dum eſſet in mari. Et ideo amicus dei appellatus eſt. ℣. Vir iſte ī populo ſuo mitiſſimus apparuit: ſanctitate et gratia plenus. Et idō. Lcō. ix

Sed fortaſſe aliquis ſecum tacitis ſermonibꝫ aut cogitatiōibus dicat ad vocem dominicam: vterqꝫ iſte piſcator quid aut q̄tuꝫ dimiſit qui pene nichil habuit? Sed in hac re fratres chariſſimi affectum potius debemus pēſare q̄ cenſum. Multum reliquit: qui ſibi nichil retinuit: multū reliquit qui quantūlibet parū totum deſeruit. Certe nos et habita cum amore poſſidemꝰ: et ea que minime habemus/ ex deſyderio querimus. Multuꝫ ergo petrus et andreas dimiſit: quando vterqꝫ etiam deſyderia habendi dereliquit. Multum dimiſit: qui cum re poſſeſſa etiam concupiſcentiis renūciat. A ſeq̄ntibus ergo tāta dimiſſa ſunt: quanta a nō ſequentibus concupiſci potuerunt. Tu autē. ℟. Vir iſte in populo ſuo mitiſſimꝰ apparuit ſc̄titate autē ⁊ gr̄a plenus iſte eſt qui aſſidue orat Pro populo ⁊ pro ciuitate iſta. ℣. Pro eo vt me diligerēt detrahebant michi/ ego autē orabā. Pro po. Glla. Pro populo. Si iſta aduētum hoc feſtū cōtigerit nō dē Te deum. ſꝫ repetat̄ ℟. Vir iſte. Et ſi iſta aduētum contigerit/ nō thurificet nec altare nec chorus ſicut ſolet fieri in duplicibus feſtis. ℣. Dilexit andreā dn̄s. ℟. In odorē ſuauitatis.

¶ In laudibus an. Salue crux precioſa ſuſcipe diſcipulū eiꝰ qui pepēdit in te magiſter meꝰ chriſtus. ps. Dn̄s regn̄. a. Btūs andreas orabat dicens. Dn̄e rex eterne glorie ſuſcipe me pendentem in patibulo. ꝑ. Jubilate. an. Non me ꝑmittas dn̄e famulum tuū a te ſeparari. tp̄s eſt vt cōmēdes terre corpꝰ meum. ꝑs. Deꝰ deus. a. Maximilla xp̄o amabilis tulit corpus ap̄li optimo loco cū aromatibꝫ ſepeliuit. ꝑ. Bn̄dicite. an. Qui ꝑſequebatur iuſtū demerſiſti eū dn̄e in infernū ꝛ in ligno crucis dux iuſti fuiſti. ꝑs. Laud. cꝑ. Corde creditur. yꝰ. Exultet celum. ℣. Annūciauerūt opa dei. a. Cōcede nobis hoīem iuſtū redde nobis hoīem ſanctū ne interficias hoīem deo carum/ iuſtū manſuetum et piū. ꝑs. Bn̄dictꝰ. Or.

Maieſtatem tuam dn̄e ſuppliciter exoramꝰ: vt ſicut eccleſie tue beatus andreas apoſtolus tuus extitit predicator et rector: ita apud te ſit pro nobis perpetuus interceſſor. Per dn̄m.

Mē. fiat de aduētu ꝛ de ſctā maria ad mat. ꝛ miſſa ꝛ ad vēs ſi infra aduētū hoc feſtū euenerit.

¶ Ad .i. ā. Salue crux. ꝑ. Deꝰ in noīe. an. Grās. ꝑ. Quicūqꝫ vult. ¶ Ad .iii. an. Beatus andreas. ꝑs. Legē pone. Cꝑ. Corde creditur. ℟. ꝛ ℣. de cōi vnius apoſtoli ad omnes horas dn̄e cū orōne de die. ¶ Ad .vi. ā. Nō me ꝑmittas. ꝑ. Defec. cꝑ.

Non enim eſt diſtinctio iudei et greci: nā idem dn̄s omnium diues in omnes qui inuocant illū. D. g.

¶ Ad .ix. an. Qui ꝑſequebatur. ꝑs. Mirabilia. Cꝑm.

Omnis quicunqꝫ inuocauerit nomen dn̄i: ſaluus erit. Deo gratias.

Ad ſecūdas vēs. and. Salue crux. ꝑs. Dixit dn̄s. ꝛ ceteri p̄i de ap̄lis. Cꝑ. Corde creditur ad iuſticiam. ℟. Vir perfecte pietatis et dux innocētie vota plebis tue feſta celebrātis ſuſcipe. Et aſtātes laudis tue ſeruulos officio: precibꝫ tuis iūge ſctōꝝ collegio. ℣. Imitator ieſu xp̄i ſub crucis patibulo nos ādrea fac cōſortes celi contubernio. Et aſtantes.

Finito ℟. dū ℣ canitur eant rectores chori in ſuperiori gradu et ex vtraqꝫ principales in ſecūda forma et dicant ad ſingulos clericos/ dn̄e ad proſam. his itaqꝫ peractis exuāt cappas nigras et almicias oēs qui volūt ad proſā cantandā. Cantet aūt proſa in ſuppelliciis ex vtraqꝫ parte. ita tn̄ ꝙ rectores chori principales in medio chori ad altare ſtēt conuerſi. Scdarii ꝟo ad gradū chori ad cleꝝ ſtent ꝯuerſi. Iterū quos eodē mō ſtent tres clerici qui ꝟ ꝟii cātauerīt et oēs dicāt ꝓſam ſimul ⁊ ad vnūquēqꝫ ꝟ rñdeat chorus cantū proſe ſup vltimā vocalē primi ꝟ. choro interim ſedēte. Hoc eodē modo dicāt ꝓſe per totū annū tam ad vᷣs ꝙ ad matī. Ad matī vero per totum annū non dr̄ proſa niſi ſolūmodo in die ſcī nicholai et in ebdo. natalis dn̄i. ſcꝫ in die ſcī ſtephani/ſcī iohis/et ſctoꝝ innocentiū. Ubi non ſit proceſſio de ſancto andrea: dr̄ ꝓſa hoc mō. Proſa.

O Moꝝ doctor egregie q̄ triumphas egeam hodie. ꝟ Felici gaudes in requie inter ciues eterne patrie. ꝟ. Aſtis ꝓpicius huic familie. ꝟ⁹. Que tue recolit diem victorie. ꝟ. Spem qꝫ donans miſericordie. ꝟ. Nos dn̄e ꝯmenda gr̄e. Et aſtantes. Oēs clerici qui proſam cantauerunt: ſimul dicāt. Gloria patri ad altare conuerſi ſinguli in ſua ſtatione. Mō per totū annū obſeruetur poſt proſam cantando Glā pr̄i. Et aſtā. ꝟ⁹. Exultet celum. ꝟ. Annūciauerūt opa. an. Dn̄e ieſu chriſte magiſter bone ſuſcipe ſpiritum meū in pace quia iam tempus eſt vt veniam deſyderās te videre. ꝑ. Magn̄ Or. Maieſtatē tuam. Si feſtū in dn̄ica aduētus dn̄i ꝯtigerit ſemꝑ differatur in craſtinū. niſi vbi eſt eccl'ia dedicata in honore ſcī andree/tūc ibi celebret. Et qn̄ feſtū ſcī andree ſic differt tūc in dn̄ica erūt veſpe de feſto. et ſolēnis mē de dn̄ica ⁊ poſtea de ſcā maria. Si vero in ſabbō ante aduentū hoc feſtū ꝯtigerit ibi celebretur. veſpe tn̄ de dn̄ica fiēt et ſolēnis mē de feſto et de ſcā maria. ¶ Quādo feſtū ſcī andree ī quinta fe᷑ an̄ aduentum dn̄i ꝯtigerit tūc in ſexta fe᷑ ſcꝫ in craſtino fiat hoc mō ſeruitium. Ad matī. inuit. Dilexit andreā dn̄s in odorem ſuauitatis. Dū penderet in cruce. ps. Venite. ꝟ⁹. Andrea pie. Annue xp̄e. an. Vidit dn̄s petrum ⁊ andreā et vocauit eos. ps. Celi enar. an. Venite poſt me dicit dn̄s faciam vos fieri piſcatores hoīm ps. Benedicam. an. Relictis retibus ſuis ſecuti ſunt dn̄m redemptorem. ps. Eructauit. an. Andreas chriſti famulus dign⁹ dei aplūs germanus petri et in paſſione ſoci⁹. ps. Oēs gētes an. Dignū ſibi dñs computauit martyrē quē vocauit apoſtolum dū eſſet i mari allā. ps. Exaudi deus dꝑca. an. Ego ſi patibulū crucis expaueſcerē crucis gloriam non ꝓdicarē. ps. Exaudi de⁹ orōnem. an. Chriſtus me miſit ad iſtā ꝓuinciā vbi nō paruum populū acqſiui. ps. Confitebimur. an. Salue crux q̄ in corpore xp̄i dedicata es ⁊ ex mēbris eius tanq̄ margaritis ornata. ps. Dñs regnū exultet. ā. Biduo viuēs pēdebat in cruce ꝓ xp̄i noie btūs andreas ⁊ docebat populos. ps. Dñs reg. iraſ. ℣. In oēm terram. Lcō. i.

Accedentes carnifices leuauerūt eū in cruce et extendentes funibꝫ totū corp⁹ eius ſicut eis iuſſum fuerat ſuſpenderūt. Sicqꝫ biduo pendēs in cruce: confortabat mentes credentiū in dño. Aſtantes ꝟo turbe fere viginti milia hominū inter quos erat frater egee ſtratocles noie q̄ ſimul clamabat cū pplo / iniuſto iudicio ſanctum virū hoc pati. Interea vadit ois ppls cū clamore ad domū egee: ōſqꝫ pariter clamātes ⁊ dicentes virum ſctm̄ pudicū ornatū moribꝫ / bonū doctorē / pium modeſtū rationabilem non debere hoc pati: ſed debere de cruce deponi. qꝛ iā ſecunda die in cruce poſitus: veritatē predicare non ceſſat. ℟. Dum ꝑambularet. Lcō. ii.

Tunc egeas expaueſcēs pplm ꝓmittens ſe eū velle deponere: ſimul cepit ire. Quē vidēs ſcūs andreas dixit. Quid tu ad nos egea veniſti? Si vis credere xp̄o: apietur tibi via indulgētie ſicut ꝓmiſi. ſi aūt veniſti ad hoc tantū vt me ſoluas: ego penitus hic de iſta cruce viuēs in corꝑe deponi nō potero. Jā eni regem meū video iā adoro iam in ei⁹ cōſpectu ɔſiſto ⁊ tuis miſeriis ɔdoleo: qꝛ paratus te expectat interit⁹. Cura pro te miſer dum adhuc potes: ne tūc icipias velle cū non poteris. ℟. Moꝫ vt. Lcō. iii.

Mittentes man⁹ ad crucem carnifices nō poterāt ɔtingere eū: et ſubide alii ⁊ alii īgerētes ſe vt ſoluerent eū et null⁹ ɔtingere eū poterat. Stupebāt eni brachia eoꝝ: quicūqꝫ ſe extēdiſſet ad ſoluendum eum. Tūc voce magna ſctūs andreas ait. Dñe ieſu xp̄e magiſter bone iube me de iſta cruce non deponi niſi ante ſuſcipias ſpiritū meum. Et cū hec dixiſſet: videntibus cunctis ſplēdor nimiꝰ ſicut fulgur de celo veniens ita circundedit eū vt penitꝰ pre ipſo ſplēdore oculi humani eū nō poſſent aſpicere. Cūqꝫ ꝑmāſiſſet ſplēdor fere dimidie hore ſpacio: abſcedēte lumīe emiſit ſpiritum ſimul cū ipſo lumine ꝑgens ad dñm: cui eſt honor ⁊ glīa in ſctā ſctōꝝ amē. Tu aūt. ℟. Hō dei. ℣. Dilexit andream dñs. ¶ In laudibꝫ hec ſola an. ſalue crux. ps. Dñs regnauit. Cp. Corde creditur. yꝰ. Exultet celum. ℣. Annūciauerit. an. Videns andreas crucē cum gaudio dicebat q: amator tuus ſemꝑ fui ⁊ deſyderaui amplecti te o bona crux. ps. Bñdictus. or. Maieſtatē tuam. Mē de cruce ⁊ de ſctā maria vt ſ: et de oibꝫ ſctis. Ad. i. ā. Salue crux ps. Deꝰ in noīe. ā. Glīa tibi trinitas. ps. Quicūqꝫ vult.

Ad. iii. ⁊ ad oēs alias horas: āē cp. ℟. ℣. cū orōne ſicut ī prima die. Ad veſpas ⁊ deinceps vſqꝫ ad octauā diē nichil fiat de apoſtolo niſi tantū meōria q̄ precedet meōriam btē marie: cum āis prime dici de nocturnis. quibus dictis dī an. Vnus ex duobus. et ſemꝑ cum hoc ℣. tam ad vēſ q̄ ad matutī. ℣. Dilexit andreā. Or. Maieſtatem tuā. Nam in ſabbato fit plenū ſeruitium de ſancta maria. Qđ ſi feſtum ſancti andree quauis alia feria contigerit tunc nichil fiat de feſto iſta oct. vſqꝫ ad octauā diē niſi tantū meōria. cū an. Vidit dñs. et cē añe per ordinē dicenī ſimiliter. ⁊ ℟. Vidit andreas. et Vnus ex duobus. et ſemper cum predicto vſu ⁊ predicta oratione dicantur. ¶ In depoſitōe ſancti oſmundi epyſcopi ⁊ confeſſoris. Ad veſperas. an. Iuſtum deduxit dñs. Cpm. Ecce ſacerdos magnus. ℟. Miles chriſti. yꝰ. Iſte cōfeſſor dñi. ℣. Amauit eum dñs. an. Confeſſor. ps. Magnificat. Or. Deus cuiꝰ antiqua miracula etiam noſtris temporibꝫ ad tui nominis magnificētiam ac laudem et honorem sci ↄfessoris tui ōimūdi coruscare sentim⁹: cōcede ꝓpici⁹. vt cui⁹ cōmemoratione colim⁹: ei⁹ intercessionibꝫ et ī presenti sclo te glorificem⁹: et in futuro ꝑfrui mereamur. Per dn̄m. Ad mat. ix. l. ꝛ oīa de q̇ i⁹ cōf. et pontif. ¶ In festo sc̄i nicholai epi. Ad vēs. an. Iustū deduxit. Maiores p̄ifcles. cp. Ecce sacerdos. R. Btūs nicholaus. V. Vt apd. Chor⁹. Illi nimicūrū tota nos deuotiōe. Nō dicitur vlterius: sed statim clerici incipiant prosam hoc modo.

Oportet deuota mēte sinceriter. V. Pectōres xpianos tenaciter. V. Presulitāto. V. Cōmittere. Gloria pri. Illi nimiꝫ. v⁹. Iste ↄfessor. V. Amauit. an. O pastor eterne o clemens ꝛ bone custos: q̇ dū deuoti gregis preces attenderes voce lapsa de celo presuli sctissimo dignū epyscopatu nicholaū ostendisti tuū famulū. ps. Magn̄. or.

Deus q̇ btm̄ nicholaū piū pōtificē tuū innumeris decorasti miraculis: tribue nobis q̄s: vt eius meritis ꝛ precibꝫ a gehēne incēdiis liberemur. Per do. Mē de scō andrea et de aduētu et de sancta maria. Deinde eat pces. ad altare scti nicholai si habeat: cū thuribulis ꝛ ceroferꝛ. et puero librum deferēte, sine cruce/choro prosequēte/habitu nō mutato: cantādo R. Ex ei⁹ tūba. Rectores sīt dicāt V. Catenatim. Chorus. Surdis. Nō dr̄ ps̄a in hac pcessione. Dū V cāat: incēset altare sacer. ꝛ postea dicat. V. Ora p n.

Deus bonitatis Or. auctor ꝛ bonorꝫ dispēsator: ↄcede ꝓpici⁹: vt q̇ bti nicholai cōfessoris tui atqꝫ pontificis solēnitatē veneramur: eius p̄ocinijs atqꝫ suffragiis maiestatis tue ꝓpiciationē cōseq̄mur. Per xp̄m do. no. Amē. In redeūdo de oībꝫ sctis. ā. Saluator mūdi. V. Letamī in do. Or. Infirmitatē nostrā. ¶ Ad matut. Inuit. Adorem⁹ regē seculoꝝ. In quo viuit nicholaus honor sacerdotū. ps. Venite. y⁹. Iste cōfessor. In. i. no. an. Nobilissimis siquidē natalibꝫ ort⁹ velut lucifer nicholaus emicuit. ps. Btūs vir. ā. Postq̄ domi puerilē decurrit etatē: cūctis mūdi spretis oblectatiōibꝫ xp̄i se iugo subiiciēs documētis sctis ꝓbuit auditũ. ps. Quare fre. a. Pudore bono repletꝰ dei famulus: cũptibꝫ dat stupri nephas ꝓhibuit. ps. Dñe qđ. ℣. Amauit.

Beatꝰ nicholaꝰ. l. i. ex illustri prosapia ortꝰ: ciuis fuit patere vrb. Parẽtes ꝟo eiꝰ cũ in primo flore iuuẽtutꝫ hũc solũ genuissent filiũ: inter suas ꝓces ꝗs freq̄nter i dñi tẽplo fũdebãt, hũc solũ superstitẽ nõ tantũ diuitiarũ ꝗ̃tũ et moꝝ flagitabãt heredem. Quoꝝ igitꝰ vota deꝰ ex alto ꝓspiciẽs: haud petitõi eoꝝ defuit. Nã cũ matris adhuc lacte nutriretꝰ: cepit bino i ebdomada die quarta scʒ et sexta feria semel bibere mãmas: ⁊ hac vice ɔtẽtꝰ tota die sic ꝑmanebat. Tu. ℞. Cõfessor dei nicholaꝰ nobilis ꝓgenie sʒ nobilior moribꝫ. Ab ipso puerili euo secutus dñm meruit diuina reuelatõne ad sũmũ ꝑuehi sacerdotiũ. ℣. Erat eni valde ɔpatiens: et sup afflictos pia gestãs viscera. Ab ipso. l. ii.

Pluribꝫ igitur annis transactis: cepit bone indolis adolescẽs esse et nõ sicut illa etas assolet lasciuiam ɔplexus est mũdi: sed nũc parentũ comitatꝰ vestigia: nũc solꝰ ecclaꝝ terebat limina. Et qđ ibi de scripturis patulo aduertebat auditu: non immemor armariolo cõdebat pectoris. ℞. Operibꝫ sctis nicholaꝰ hũiliter insistens Reuelatiõe diuina ꝓuectus ẽ ad sũmũ sacerdotii gradũ. ℣. Uoce quippe de celo lapsa insinuat ꝑsuli dignũ ẽpatu nicholaum Reuelatiõe dĩ. Lectio. iii.

Postq̃ aũt btũs nicholaus vtroqꝫ ꝑẽte orbatus est: sepiꝰ illud euãgeliũ añ sue mẽtis ducebat oculos: Nisi ꝗs renũciauerit oĩbꝫ que possidet: nõ potest meꝰ esse discipulꝰ. Talia eo cogitãte: accidit vt quidã ɔuicaneꝰ eiꝰ ad tantã deuenisset inopiã: ꝙ tres filias ꝗs habebat, fornicari ɔstituit: vt eaꝝ saltẽ cõmercio infelicẽ ageret vitã. ℞. Quadam die tẽpestate seuissima ɔstati naute ceperũt sctm̃ vocare nicholaum Et statim cessauit tẽpestas. ℣. Mox illis clamantibꝫ apparuit quidã dicẽs illis: ecce assũ quia vocastis me. Et sta. Glia. Et.

An. ii. noc. ai. Auro virginũ

inceſtus auro p̄tis eoꝝ inopiam auro preſſus. Virorūqȝ deteſtabilē infamiā dei ſeruꝰ ademit nicholaus. ℟. Cū innoc. ꝟ. Innocēter puerilia iura trāſcendens: euāgelice iſtitutōnis diſcipulus effectꝰ eſt. ꝟ. Clerda. a. Glam mūdi ſpreuit cū ſuis oblectationibꝫ et ideo meruit puehi ad ſūmū ſacerdotii gradū. ℟. Hūc dñs no. ꝟ. Iuſtū ded. Lc. iiii.

Quod vt vit ſcūs cognit: ꝯdolet miſerrimo hoi. Notata cuiuſdā noct' hora ſumēs nō modicū aurū ligāſqȝ in pāno ꝓiecit ad domū viri. Quā vndiqȝ circūſpiciēs: per feneſtrā q̄ cōpetēs videbat clā intro ꝓiecit clāqȝ receſſit. Mane itaqȝ facto cū ſurrexiſſȝ hō aurūqȝ repperiſſet illud: diriguit primo, gauiſus ȝ tn̄ gaudio magno: et grās reddidit oīpotēti deo. Tūc tradidit filias ſuas marit': q̄s cōſtituere voluerat fornicatoribꝫ. ℟. Audito xp̄i ꝯfeſſor triū iuueniū inocentū necē ꝑcurrit ꝯtotiꝰ ad locū quo fuerāt plectēdi. Et liberauit eos. ꝟ. Statiqȝ ſolutos a vinculis vſqȝ ad ꝓtoriū ꝯſulis ſecū adduxit. Et. ꝟ.

His itaqȝ actis, mirrea metropolis orbata eſt ſuo antiſtite. Cuius obitū nō mediocriter adiacētium parrochiaꝝ ꝯdolētes ep̄i et etiā viri religioſi: ꝯuenerūt in vnū cum cleric': vt dño annuēte ꝓuiderēt illi eccl'e ſcd'm ſcōꝝ ſcita canonū idoneū p̄ſulē. Cōcione itaqȝ facta: intererat q̄dā pōtifex magne auctoritatis: ad cuꝰ intuitū, alioꝝ pēdebat ſentēcia. Hic ergo ꝑ oia ſeq̄ns aplōꝝ veſtigia: cūctos ieiuniis ⁊ deuotiſſimis ꝓcibus hortatꝰ eſt iſiſtere: quatenꝰ ille q̄ mathiā induxit ſupplere numerū aplicum, quem vellet nūc fūgi tāto ſacerdotio dignaretur pādere. ℟. Qui cum audiſſent ſci nicholai nomē: ſtati expandunt manus vtraſqȝ ad celū. Saluatori laudātes clemētiā. ꝟ. Clara q̄ppe voce corā hoibꝫ dignū referebāt illū dei famulū. Saluat. Lc. vi.

Quibꝫ orātibꝫ: vocē de celo audiuit predictus pōtifex dicentē ſibi: vt quē primū hora matutina ante portas eccl'e inuenīret: antiſtitē ꝯſecraret, adiūgens q̄ nicholaus vocaretur. Hijs ergo ſcḋm reuelatōnē diuinā peractꝭ: pōtificali cathedra ſublimatᷣ. Qui adepto ep̄atu: eandē moꝝ grauitatem quā priꝰ eādēqꝫ ſectabatur hūilitatē. Sic etiā cepit dilectꝰ dei nicholaꝰ chorūſcare miraculis: vt nō tm̄ ſui ſed etiā alieni q̄buſlibet oppſſi anguſtijs: inuocato noīe eiꝰ ſtatī ſentirēt leuamē. Tu.

℟. Btūs nicholaꝰ iā triumpho potitꝰ nouit ſuis famulis ꝓbere celeſtia cōmoda q̄ toto corde poſcūt eiꝰ largitionē. Illi nimirū tota nos deuotiōe Oportet committere. ℣. Vt apud xp̄m eius ꝓcinijs adiuuemur ſēp. Illi. Glla. Opor. In .iii. noc. an. Pōtificis almi diuīa reuelatiōe letificati/ nicholaū ꝓſulē deuotiſſime ꝯſecrauerūt. ℣. Dn̄e quis habi. ℟. Sc̄ꝰs q̄dē triticū qđ a nautis poſtulauerat acceptū ⁊ ſagacitate diſtribuere ⁊ augere ꝓcibꝫ īpetrauit. ℣. Dn̄e ī ꝟtu. an. Muneribꝫ datis neci ſūt iuuenes īnocētes addicti qbꝫ dn̄i ſeruꝰ fuit vite ꝓſidiū feſtinanter. ℣. Dn̄i ⁊ terra. ℣. Juſtꝰ vt.

Lc̄. vij.

QUadā ꝟo die cū quidā naute ſubita mari tēpeſtate piclitarētur cepiſſēt clamare. Nicholae famule dei ſi ꝟa ſūt q̄ de te audiuimꝰ nūc ſuccurre nobis vt erepti ab hoc piculo/ deo tibiqꝫ grās agamꝰ. Talia referētibꝫ apparuit quidā dicēs eis. Vocaſtis ei me: ecce aſſū. Et cepit eos adiuuare in nauis armamētis. Nec multo poſt oīs pelagi cecidit fragor: oīſqꝫ ceſſauit tēpeſtas. ℟. Sūme dei cōfeſſor nicholae te venerātes protege. Qiāqꝫ credimus tuis ꝑcibꝫ nos poſſe ſaluari. ℣. Qui tres pueros morti addictos illeſos abire feciſti/ tuis laudibꝫ iſtantē ꝯſerua plebē. Qiāqꝫ.

Lc̄. viij.

QUodā etiā tp̄e liciam ꝓuinciā cū ꝑiciosa fames oppreſſiſſet: naues triticeis onuſte mercibꝫ ī littore adriatici portꝰ adeſſe nūciant: q̄ mox adueniēs nicholaꝰ nautis inq̄t. Vos rogaturꝰ acceſſi vt huic ꝑplo fame laborāti aliq̄ntulū ex iſto frumēto īpartiri ſtudeatis. Promitto enī vobis in dn̄i mei virtute cui ſeruio: q̄ nullā inde minorationē habebitis apud regis vr̄i exactorem.

Tandē interuētu p̄sulis cōuicti: de singulis pupibꝫ enumerauerūt centum modios. Hoc R̄. iripiatur ab vno solo clerico vel supiori gradu leco nec habitu mutato. R̄. Seruus dei nicholaꝰ auri pōdere triū virginū redemit pudorē: Earū qꝫ pr̄is īpudicā temālo auro fugauit inopiā. Dēs canēt vsum qui voluit in stationem portoꝝ. V. Affluēs itaqꝫ mis visceribꝫ: metallo duplicato ꝓpulsauit earum infamiā. Eaꝝqꝫ. R̄. cō. ii.

Quadā vo die qbusdā nauigantibꝫ q̊z deuotio tendebat ad scm̄ nicholaū: demon i specie religiose muliercl̄ se obtulit: quibꝫ ait. Rogo vos vt hoc oleū ad ecclām smyrneoꝝ deferatis et exide sumatim parietes liniatis. Habeo ei votū tāti pr̄is ꝑcrui bndictione: sed tamē illuc vsqꝫ nequeo gressum ꝑducere. Illi vo ignari doli artis fugate sumunt oleū: et libēter secum vehūt. Tu aūt. R̄. Ex eius tūba marmorea sacrum resudat oleum quo liniti sanantur ceci. Surdis auditꝰ redditur. et debilis quisqꝫ sospes regreditur. V. Cateruatim ruūt ꝑpl̄i cernere cupientes q̄ per eū fiūt mirabilia. Surdis. ¶ Hic dicitur prosa.

Sospitati dedit egros olei ꝑfusio. V. Nicholaꝰ naufragātum affuit p̄sidio. V. Releuauit a defunctis defunctū in biuio. V. Baptizat auri viso iudeus indicio. V. O q̄ ꝓbat scm̄ dei farris augmētatio. V. Vas in mari mersū p̄ri redditur cum filio. V. Ergo laudes nicholao cōcinat hec concio. V. Nam qui corde poscit illū ꝓpulsato vicio Sospes regreditur. Gloria p̄. Et debi. V. Ora pro nobis btē nicolae. R̄. Ut digni effi. In lau. an. Beatus nicholaꝰ adhuc puerulus multo ieiunio macerabat corpꝰ. p̄. Dn̄s reg. an. Ecclie scē frequētans limina: sacra pectori cōdebat mādata. p̄. Jubilate. an. Juste ⁊ pie viuēdo ad honorem sacerdotii meruit promoueri diuinitus. ps. Deus deus. ā. Amicꝰ dei nicholaus pōtificali decoratꝰ infula: oībꝫ se amabilē exhibuit. ps. Benedicite. an. O per oīa laudabilē virū cuius meritis ab omni clade liberant qui ex toto corde querunt illum. ps. Laudate. Cp̄. Ecce sacerd. yꝰ. Jesu redēptor. V Justus germinabit. an. Copioſe charitatis nicholae pontifex qui cū deo gloriaris in celi palatio cōdeſcende ſupplicantibus ad te ſuſpirantibus et [illegible] ad ſupne. ps. Mḡt. Or. Deus qui btīm nicholaū. Mē de ſcō andrea cū hac an. Unus ex duobꝫ. Si feſtū ſci nicholai in ſab. ↄtigerit: tūc ſi dr hic ad mē de aplō an. Salue crux. Cū do feſtū ſci nicholai a dñica celebratum fuerit die lune celebrat: tūc dr ad mē de aplō hec a. Concede nobis. Si do hoc feſtū ſci andree apli in dnica ſc añ aduētū dñi euenerit: tūc dr hic ad mē ɔſuetē. A. Unꝰ ex duobꝫ. Mē de aduē. ⁊ de ſcā maria. Ad .i. a. Btūs nicholaꝰ. ps. Dñe in noīe. an. Te iure. ps. Quicūqꝫ. Ad .iii. a. Eccleſie ſcē. ps. cap. ⁊ R. ⁊ V. vnꝰ cōfeſ. dicūt ad ſa. hoā cū oāe de die. Ad ſextā dr añ. Btūs nicholaꝰ. ps. ſec. Cā. Ecce ſacerdos. R. Amauit eū. V. In ſtola glorie. an. O xpi pietas omni ꝓſequenda laude qui tui famuli nicholai merita longe lateqꝫ declarat. nā ex tūba eius oleū manat cūctoſqꝫ languidos ſanat. ps. Magnificat. Or. Deus qui btīm nicholaū. Mē de ſcā maria. an. Ambulās ieſus. V. Dilexit andreā. Or. Protegat nos dñe ſepius btī andree apli tui repetita ſolēnitas. vt cuiꝰ ꝓcinia pia deuotione recolimꝰ: ꝑpetuam defenſionē ſentiamꝰ. Per dn̄m. Mē de aduētu ⁊ de ſcā maria.

¶ In oct. ſci andree. Ad mat. Inuit. Dilexit andreā dñs. ps. Venite. ¶ Nā do hoc predictū inuit. cū aīs ſeqn. ⁊ cū tribꝫ primis lc̄tis de hyſto. in. vi. ſc añ aduētū dñi dr: tūc inuit. Adoremꝰ cū aīs de die. ⁊ duobꝫ R. de. ii. noc. ⁊ cū. ix. R. qd ſit terciū hac die dr. ¶ Nota tñ q qñ oct. ſancti andree in ſabbō ↄtigerit: fiet ibi tūc plenū ſeruitiū de ſcā maria et de oc. tm̄ mē. cū nulla i cap. Et ſciendū eſt q p totū annū ſolet dici inuit. duplex iſta oc. ⁊ etiā in oct. q ſtāt ſine regie chori qñ de oct. fit ſeruitiū. V. Andrea pie. V. Annue xpe. Añ. etiā de noc. pſalme dici. In q̄cūqꝫ feſtū apli ↄtigerit: hac die dr iſte R. In omnē terrā. Lc. i.

Maximilla vo quedam potentiſſima matronaꝝ in ſpecula poſita ſtatī vt agnouit apłm andreā perduci ad bōm: acceſſit ad crucē ⁊ ſuo rum ſolatiū cum oī reuerētia depoſuit corp⁹ ꝛ cōdiuit aromatibꝫ ꝛ ibi eū ſepeliuit vbi ſe ſepeliēdū cōſtituerat. Egeas vero iratus diſponebat accuſationē publicā cōtra maximillā ꝛ populū ad ceſarē deſtināre. R. Vir pābe.

Cum aūt hec oꝛdinaret egeas: priuſq̄ domū veniret ī medio foro ciuitatis in cōſpectu oīm: a dyabolo vexat⁹ expirauit. Nūciatū vero ē fratri eius cui nomen erat ſtratocles. Tunc ſtratocles miſit ſeruos ſuos: dicēs eis. Ite: et inter biothanatos ſepelite eū. R. Vox vi vocē. Lcō. iii.

Stratocles vero frater egee de facultatibꝫ ei⁹ nichil ꝗſiuit: dicēs. Nō michi ꝑmittat dn̄s meus ieſus xp̄s cui credidi: vt ego de bonis fr̄is mei aliq̄d ꝯtingam ne polluat me crimē ei⁹: q̄ apl̄m dn̄i auſus fuit ꝑ amore pecunie occidere. Tāt⁹ ergo timoꝛ inuaſit vniuerſos: vt null⁹ remaneret qui non crederet ſaluatoꝛi nr̄o deo: q̄ vult oēs ſaluos facere et ad agnitionē veritatꝭ venire: ipſi gl'ia in ſecula ſeculoꝝ amē. Tu aūt. R. Vir iſte. V. Dilexit andreā dn̄s. In lau. hec ſola ā. Salue crux. ꝑ. Dn̄s regn. ch. Corde creditur. y⁹ Exultet celū. V. Annūciauerūt. ā. Cōcede nobis. ꝑ. Bn̄⁹. oꝛ. Protegat. Mē de aduētu ꝛ de ſcā maria: ꝛ poſtea de oībꝫ ſcīs. Si dies dn̄ic⁹ fuerit: vel ſi feſti ſcī nicholai a dn̄ica reſeruatum hac die celebret': vel ſi in ſabbō cōtigerit oct': tūc tm̄ mē de oct. fiet ad primas vēs ꝛ ad matutī cū miſſa ꝛ caꝑ. Ad. l. ꝛ ad alias hoꝛ fiāt ſicut in ꝯſimo (.andree notatū eſt.

In cōceptione bē marie virginis ad primas vēs. ā. Dei genitrix virgo ſp̄ maria intercede pro nobis deprecamur. ps. Laudate pueri. an. Beata ꝓgenies vnde chriſt⁹ nat⁹ eſt ꝗ̄ gl'oſa ē virgo q̄ celi regem genuit. ꝑ. Laudate dn̄m oēs gentes. ā. Sancta maria virgo intercede pro toto mūdo: q̄ genuiſti regē oꝛbis. ps. Lauda aīa. an. Sub tuā ꝓtectionē cōfugim⁹ vbi infirmi acceperunt virtutē et ꝓpter hoc tibi pſallimus dei genitrix vgo. ps. Laudate dn̄m qm̄ bonus. ā. Beata dei genitrix maria virgo ꝑpetua templum dñi ſacrarium ſpiritusſancti ſola ſine exẽplo placuiſti dño ieſu xpo. ora pro populo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo ſexu. ℣. Lauda hieruſalem dñm. Hym. EGo quaſi vitis fructificaui ſuauitatem odoris: et flores mei fructus honoris et honeſtatis. D. g. R. Stirps ieſſe. ym. Aue maris ſtella. ℣. Sancta dei genitrix. an. Conceptio tua dei genitrix virgo gaudium annunciauit vniuerſo mundo: ex te enim ortus eſt ſol iuſticie chriſtus deus noſter: qui ſoluens maledictionẽ dedit benedictionem et confundens mortem donauit nobis vitã ſempiternam. ps. Magnificat. Non dr̃ tota an. ante ps. Magnificat nec thurificatur niſi principale altare: nec vlla lectio legatur in cappa ſerica. ¶ Or. Supplicationẽ ſeruorum tuorum deus miſerator exaudi. vt qui in cõceptione dei genitricis et virginis congregamur: eius interceſſionibus a te de inſtãtibus periculis eruamur. Per eũdem. Completoriũ de aduentu nõ mutatur: niſi quod in fine ym. Salnator mũdi dicetur. ℣. Gloria tibi dñe qui natus es de

¶ Ad matutinas. Inuitatoriũ. Corde et voce ſimul chriſtum regem veneremur: Virginis et matris iubiletur nobilis cõceptus. ps. Venite. ym. Quem terra. In primo noc. an. Hodie cõcepta eſt beata virgo maria ex progenie dauid per quam ſalus mũdi credentibus apparuit. ps. Domine dñs noſter. an. Beatiſſime virginis marie conceptionem deuotiſſime celebremus: vt ipſa pro nobis intercedat ad dñm ieſum chriſtum. ps. Celi enarrant. an. Quando concepta eſt virgo ſacratiſſima: tunc illuminatus eſt mundus ſtirps btã radix ſancta et benedictus fructus eius. ps. Dñi eſt terra. ℣. Sancta dei genitrix. Lcõ. i.

INter oẽs ſanctos meõria btiſſime virginis marie eo frequentius agitur atque feſtiuius: quo maiorẽ gratiã apud deũ creditur inueniſſe. Unde poſt alia quedã ipſius antiquiora ſolẽnia nõ fuit cõtenta deuotio fideliũ: quin conceptionis ſue ſolẽne ſuperadderet hodiernũ. Hac itaqȝ die peculiariter i ecclesia recitādus eē videret liber ille q̇ de ꝯceptu eiꝰ atqȝ vita scripꝰ inueniebat̄: si nō iudicassent cū p̄res īter apocripha numerandū. Ac quī magnis ac sapientibȝ viris ita visū est: nos alia q̄dā sȝ nō aliena legētes ecclesiasticū morē debitis officiis exequamur. R. Hodie ꝯcepta est btā v̄go maria ex ꝓgenie dauid p̄ quā salꝰ mūdi credētibȝ apparuit. Cuiꝰ vita gl'osa lucē dedit seclo. V. Sc̄issime v̄ginis marie ꝯceptionē deuotissime celebremus.

Lc̄. ii.

Beata igit̄ dn̄i mater ⁊ perpetua virgo maria priusq̄ ꝯciperet oraculis enūciata est ⁊ designata miraculis. Cōcepta v̄o ꝓgenie diuinitꝰ ordiata priuilegio virtutū insignis enituit: saluatorē edidit. a quo gl'ificata i celo: nunq̄ terrigenis p̄cari desistit. Propositionē sequitur ordie suo narratio: ideoq̄ referamꝰ vnū de p̄fatis oraculis / ac deide paucis expediamꝰ. R. Sc̄issime v̄gīs marie ꝯceptionē deuotissime celebremꝰ. Ut ipsa pro nobis itercedat ad dn̄m iesū xp̄m. V. Cū iocūditate ꝯceptionē beate marie celebremꝰ. Lc̄. iii.

Dixit eternꝰ ad veterē deꝰ ad serpentē. Inimicicias ponā īter te ⁊ mulierē: et semē tuū ⁊ semē eiꝰ Ipsa cōteret caput tuum. Quid aūt ꝑ frē ⁊ i hoc loco caput serpētis ꝯterere: nisi principalē suggestionē diaboli, id ē ꝯcupiām resistēdo superare. Si ergo q̄rat̄ q̄nā mulier huiusmōi victoriā operata sit: profecto nō repitur in linea gn̄atiōis humane donec perueniat̄ ad illā de q̄ nūc agimꝰ sanctarū sanctam. Si v̄o iterroget̄ in quo serpentis caput hec btā virgo cōtriuerit: nimirū in eo q̄ virginitatē sil' ꝯhūilitatem sacrauit deo. R. Stirps iesse virgā produxit v̄gaqȝ florē. Et sup hūc florē requiescit spūs almus. V. Uirgo dei genitrix v̄ga est flos filiꝰ eius. Et su. Gl'ia. Req. In .ii. noc. an. Hodie cōcepta est btā virgo maria ex sēie abrahe letant̄ archāgeli exultāt oēs sc̄i ⁊ cōgaudet ois mūdꝰ. ps. Eructauit. an. Dignū nāqȝ est vt ei cū sūma deuotiōe famulemur per quā nobis virginitatis inſignis pullularũt. ℣. Deus noſter refu. an. Bñdicta ⁊ venerabilis ⁊ ſcã maria virgo dei genitrix cui⁹ ꝯceptionẽ celebram⁹ vt itercessio ipſi⁹ ſit ꝓ nobis ad dñm. ps. Fũda. ℣. Poſt ptũ.

Virginitate lcõ. iiii.

Virginitate nãqȝ ſeruata ꝓbatur extirpaſſe ꝯcupiſcẽtiã carnis humilitate q̃ facit pauperem ſpũ ꝯcupiſcẽtiã mẽtis Sicqȝ principali ſuggeſtiõe diaboli victa: vicioſũ ei⁹ caput virtutis pede cõtriuit. Nõ tñ hoc ſolo: ſȝ eo q̃ maxime triũphauit: q̄ de ſua mũdiſſima carne corporata dei ſapiẽtia vincit vſqȝq̃qȝ maliciã attingẽs a fine vſqȝ ad finẽ fortiter ac diſponẽs oĩa ſuauiter. ℟. Cõceptio glõſe virginis marie ex ſẽie abrahe cõcepta de tribu iuda: clara ex ſtirpe dauid. Cui⁹ vita iclita cunctas illuſtrat eccliãs. ℣. Cũ iocũditate cõceptionẽ btẽ marie celebremus. Cui⁹ vita. Lc. v.

Hec eſt ergo mulier ad quã diuinũ illud intẽdebat oraculũ. hãc q̃nqȝ naſcituram intuebat̃: hãc ſingulariter deſignabat. Expedito vno de oraculis hãc vginẽ prenũciantibȝ: vnũ quoqȝ abſoluamus de miraculis. Accepte ſũt olĩ a ſcõ moyſe ſingule virge de ſingul̃ tribubus iſrl̃: noĩbȝ eaꝝ iſcripte (iubẽte deo) et poſite ſũt in tabernaculo ei⁹. Inter quas vna q̃ fuerat aarõ inuẽta ⁊ ſeq̃nti die germinaſſe floruiſſe, frõduiſſe ac pepeꝛiſſe amigdala. ℟. Cõceptio tua dei genitrix virgo gaudiũ annũciauit vniuerſo mũdo. Ex te enim ort⁹ eſt ſol iuſticie xp̃s de⁹ nr̃ qui ſoluẽs maledictionem dedit bñdictionẽ ⁊ cõfundẽs mortem donauit nobis vitã ſempiternã. ℣. Felix nãqȝ es q̃ ſola genitricis dignitatẽ obtinuiſti ⁊ vginalẽ pudiciciã nõ amiſiſti. Ex. l. vi.

Sciẽs ergo dñs hoc op⁹ ſuũ magni eſſe myſterii: iuſſit ſuari vgã ad monimentũ. Mouebant̃ autẽ filii iſrl̃ pn̄tia virge q̃rere ſollicite: qd ſignificaret tã mirabile factũ. Nõ lõge p⁹ apire ꝓgens diuin⁹ eſayas: Egrediet̃ (inq̇t) virga de radice ieſſe ⁊ flos de radice ei⁹ aſcẽdet: ⁊ requieſcet ſup eum ſpũs dñi. Ad hec vba tanq̃ auditores ei⁹ dicerẽt. O pẽ eſaia obſcure loq̄ris dic nobis ipſã rẽ manifeſti⁹: adiecit claritatẽ ⁊ ait. Ecce ꝟgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ: et vocabit̃ nomẽ eius ẽmanuel. Qđ ergo de⁹ ꝓphato deſignauit miracło: hoc ꝓdidit vaticinio. et qđ vates cecinit: ſequẽter rei exit⁹ approbauit. Nã ſicut illa ꝟga ſine radice ſine quolibet nature amminiculo fructificauit: ita ꝟgo maria ſine ꝯiugali ope filium ꝓcreauit. ℟. Adnutũ dñi noſtrũ ditãtis honorẽ Sicut ſpina roſã genuit iudea mariã. ℣. Ut viciũ virt⁹ opiret gr̃a culpam. Sicut. Glia. Sic

¶ In .iii. noc. ã. Cõceptio eſt hodie ſancte marie virginis cuius pulchritudinẽ reſpexit de⁹ ⁊ viſitauit humilitatẽ ſuã. ps. Cantate. i⁹. an. Iſta eſt ſpecioſa electa a dño cuius conceptionẽ celebrem⁹ vt ipſa pro nobis intercedat ad dñm deũ nr̃m. ps. Dñs regñ exultet. ã. Felix nãqꝫ es btã virgo maria q̄ ⁊ genitricis dignitatẽ obtinuiſti: ⁊ virginalem pudiciciã nõ amiſiſti. ps. Cantate. ii. ℣. Specioſa fa. Initiũ ſci euãgelii ſcḋm matheũ.

Liber generatiõis ieſu xp̄i filii dauid: filii abrahã. Et rel. Omĩ vene. bede p̄bri.

Prefatio toti⁹ opis p̄miſit de quo dicturus erat: idꝫ de xp̄o: per quẽ aſcendit ad dauid: cui dictũ eſt. De fructu vẽtris tui ponam ſuper ſedẽ tuam. Et a dauid vſqꝫ ad abrahã: cui ꝓmiſſũ eſt. In ſemine tuo bñdicentur oẽs gẽtes terre. ad quẽ fuit principiũ promiſſionis. ℟. Beata progenies vnde chriſtus natus eſt: o q̄ glorioſa eſt virgo Que celi regẽ genuit. ℣. Felix certe et omni laude digniſſima ſacra virgo maria. Que. L. viii.

IDeo poſuit eum euãgeliſta principiũ narrationis ſue ⁊ per ſingulas genealogias deſcẽdit ad criſtum: vt in eo id eſt in chriſto ſeries generationis terminaretur. Ideo in chriſto initiũ libri incipiebatur: q2 ille eſt principiũ ſalutis noſtre et finis: id eſt perfectio eterne btitudinis. ℟. Corde et aĩo xp̄o canam⁹ gliam. In hac ſacra ſollẽnitate p̄celſe genitricis dei marie. ℣. Omnes in vnũ cõgregati collaudem⁹ dñm ieſum xp̄m. In hac. Lectio. ix.

Nam et moyſes librum creationis celi ⁊ terre ſe ſcripſiſſe teſtat̃: in quo perituri hoīs originē texuerat. Matheꝰ librū gñatōis ieſu xp̄i ſe eſſe ſcripturꝫ pmiſit: in quo ſalꝰ generis humani oñderetur: q̇ in noīe ieſu ſonat. qꝛ ieſus ſaluatoꝛ interpretatur. ℟. Solē iuſticie regem paritura ſupremum: Stella maria maris hodie proceſſit ad conceptū. ℣. Cernere diuinū lumen gaudete fideles. Stella. Glia. Hodie. Nō dr̃ Te deū. ℣. Ora pro nobis ſancta dei genitrix. ¶ In lau. an. Conceptio eſt hodie ſcē marie virgis cuius vita inclita cūctas illuſtrat eccleſias. ps. Dñs r̃. an. Cōceptio glīoſe virgis marie ex ſeie abrahe cōcepta de tribu iuda clara ex ſtirpe dauid. ps. Iubilate. ā. Regali ex ꝓgenie maria cōcepta refulget cuiꝰ precibꝫ nos adiuuari mēte ⁊ ſpū deuotiſſime poſcimus. ps. Deus deꝰ. ā. Corde et aīo xp̄o canamꝰ glīam in hac ſacra ſolēnitate p̄celſe genitricis dei marie. ps. Bñdic. an. Cū iocūditate cōceptionē btē marie celebremꝰ: vt ipſa pro nobis intercedat ad dñm ieſum xp̄m. p. Laudate. Cap̄m. Ego quaſi. yꝰ. O glo[r]oſa femina. ℣. Elegit eā. an. Cōceptionē hodiernā ꝑpetue v̄ginis genitricis dei marie ſolēniter celebremꝰ: qua celſitudo throni proceſſit allā. ps. Bñdictus. Or̄. Supplicationē. vt̃. Cō. de aduentu.

¶ Ad. i. ā. Cōceptio eſt. p. Deꝰ in noīe. an. Gr̃as. p. Quicūqꝫ vult. ¶ Ad. iii. ā. Cōceptio glīoſe. ps. Legē pone. Cap̄m. Ego quaſi vitis. ℟. Scā dei genitrix. Et dr̃ cū eodē cātu quo in purifi. btē marie. Ad. vi. ā. Regali. ps. Defecit. ¶ Cap̄m.

Tranſite ad me oēs qui ꝯcupiſcit͛ me ⁊ a gnationibꝫ meis iplemini: ſpūs eni meꝰ ſup mel dulcis: ⁊ hereditas mea ſuper mel et fauum. Ad. ix. ā. Cū iocūdita. ps. Mirabilia. Cap̄m.

Qui audit me nō ꝯfundetur et q̇ opantur i me nō peccabūt: et q̇ elucidant me vitā eternā habebunt. Ad ſcdas vēs. an. Cōceptio eſt. ps. Dixit dñs. Cōfitebor. Beatus vir q̇. De profundis. Memento. Cap̄. Ego quaſi. ℟. Solē iuſticie. yꝰ. Aue maris ſtella. ℣. Elegit eā de. an.

Gl'iose virginis marie cõceptū
dignissimū recolam⁹: cui⁹ dñs
humilitatē respiciēs angelo nūc
ciāte cõcepit redēptorē mūdi. ps.
Magñ. oꝛ. Supplicationē
Si vero hec fe. in dñica euenē
differat in crastinū. et tp ad vesꝑ
q3 vēs ⁊ ad mat. ⁊ ad missā fiat
solēnis mē de aduētu in quacū3
fe cōtigerit: nisi vbi eccl'a fit de
dicata de cōcepti. bē marie. tūc
eni nullo modo differat. nec fiat
anteq̄ mē ad vēs nec ad matu.
nec ad missā sub silētio: cū tale
fe. sit in eccl'a illa tm̄ maius du
plex scdm vsum sar. ⁊ vnū de
principalibz. ¶ Scē lucie vir
ginis ⁊ mr. Ad vēs. aā. Luci a
virgo venerabilis siracusanoꝝ
nobilissima cū matre euticia ad
sepulcrū bē agathe venerandū
cōuenerat. ps. feri. Cā. de cōi v
virginis ⁊ mr. R. Gratia facta
est. ꝟ. Virginis ples. ꝟ. Dif
fusa est gra. aa. In tua patiētia
possedisti aiam tuā lucia sponsa
xp̄i odisti q̄ in mūdo sūt ⁊ choru
scās cū angelis: sanguine ꝓprio
inimicū vicisti. ps. Magñ. oꝛ.
Exaudi nos dñe salutaris
Require i cōi vni⁹ virgis. Mē de
aduētu ⁊ de scā maria. Ad ma
tut. inuitatō. Agnū sponsum. ps.
Venite. a3 de cōi vnius virgi
et mr. vsq3 ad. vii. lc. Lc. i.
Cum ꝑ vniuersā siciliā
beē agathe virginis fa
ma crebresceret ⁊ syracusa
nus ppl's ꝑ annualia q̄nqua
ginta ad vrbē cathanensiū
sollicite ꝑgeret ad sepulcrū
scē vgis agathe venerādū:
cōtigit ⁊ luciā venerabilem
virginē siracusanoꝝ nobi
lissimā sil' ꝑgere festiuitat
gra inuitante, cū matre sua
euticia q̄ per annos q̄tuoꝛ
fluxū sanguinis patiebatur:
nulloq3 medicoꝝ poterat
medicamine liberari. L. ii.
Igit cū ꝓcessionis myste
ria agerent: hec euāgelii le
ctio fuit, qua fimbrie vesti
mēti dñi tactu mulierē a sā
guis fluxu legim⁹ liberatā
vel saluatā. Et dū hec lectio
recitaretur: dixit scā lucia
matri sue. Si credis mater
his q̄ leguntur: crede agathā
passā pro xp̄i noie hec me
ruisse: vt semꝑ in p̄senti ha
beat eū pro cui⁹ noie passa
est. Cōtinge ergo sepulcrū
virginis credēs: ⁊ cōtinuo
liberaberis. Tu autē. L. iii.
Igit cū gadiis oibz ppl's

abſceſſiſſet: proſtrauerūt ſe vtraqꝫ añ ſepulcrū ſcē virginis mater ⁊ filia: ⁊ cepe͛t lachrymis a dn̄o flagitare ſuffragiū. Jnterdū orōis ꝯplixitas tēderet: ſōnū lucia virgo arripuit. Et vidit tūc in ſōnis btām agathā i medio angeloꝝ gēmis ornatā ſtantē ⁊ dicētē. Soror mea lucia virgo dni deuota: qd a me pet͛ qd̄ ipſa potes p̄ſtare cōtinuo? Nā ⁊ matri tue fides tua ſubuenit: ⁊ ecce ſaluata ē. Et ſicut per me ciuitas cathanēſiū ſublimat͛ a xp̄o, ita p te ſiracuſana decorabit͛, qꝛ iocundū xp̄o i tua virginitate hītaculū p̄paraſti.

Et his auditis expergefacta ſurrexit tremēs: ⁊ ait matri ſue. Mater mea ecce ſalua facta es. Per ipſam te deprecor q̄ te ſaluauit ſuis p̄cibꝫ: ne tu michi aliqn̄ ſponſum noīes: nec ꝟlis de corporis mei poſteritate inq̇rere. Ab ea die cepit ꝟgo ſcā diſtrahere p̄dia et in neceſſitatibꝫ pauperū erogare. lcō. v.

Quod cū ad ſpōſi noticiā p̄ueniſſet: ꝓponit litē in iudicio paſchaſii ꝯſularꝭ dicens ſponſā ſuā xp̄ianā eſſe: ⁊ cōtra leges auguſtoꝝ viuere. Quā paſchaſi⁹ corripiens: cepit ad ſacrificia demonū cogere. Cui virgo ait. Ego p iſtos tres ānos nulli alii ſacrificaui niſi deo viuo. Paſchaſi⁹ dixit. Pͥmoniū tuū cū corruptoribꝫ tuis expēdiſti: et ideo q̄ſi meretrix loq̇ris. Lucia dixit. Pͥmoniū meū in tuto loco cuſtodiui: ⁊ illuc ꝯſtitui. Corruptores aūt nec mētꝭ mee nec corporis mei aliqn̄ ſuſcepi.

Paſcaſi⁹ dixit. Ceſſabunt verba: cū p̄uenerꝭ ad tormēta. Lucia dixit. Verba dei ceſſare nō poſſūt. Paſcaſi⁹ dixit. Tu ergo de⁹ es. Lucia rn̄dit. Ancilla dei ſū: et ideo dixi verba dei: qꝛ ipſe dixit. Nō vos loq̇mini i ꝯſpectu iudicū: ſꝫ ſpūſſctūs ipſe loq̇tur i vob. Paſchaſi⁹ dixit. Jn te ergo ſpūſſctūs eſt. Lucia rn̄dit. Aplūs dixit q̄ caſte viuētes tēplū dei ſūt: et ſpūſſctūs hītat in eis. Paſchaſius dixit. Ego faciā te ad lupanar duci. vt cū fueris ſcortata: fugiat a te ſpiritusſanctus. Tu āt. l. vii.

Lucia dixit. nunq̄ inquinabitur corp⁹ niſi ex conſenſu mētis. Tūc ↄſulari multis rñſionibꝫ virgis ↄfutatus iuſſit venire lenones et tradidit eā illis dicēs. Inuitate ad caſtitatē ei⁹ ppl̄m ⁊ facite eam tādiu illudi q̄diu michi mortua nūcieẗ. Accedētes vero ſiẗ multi ex officio funibꝫ in manibꝫ eius ⁊ pedibꝫ poſitꝭ/ceperūt oēs pariter trahē: et illa q̄ſi mons imobilis permanebat. R. Lucia ṽgo qd a me petꝭ qd ipſa poteris p̄ſtare cōtinuo. nā ⁊ meritus fides tua ſubuenit. ⁊ ecce ſalua facta es. M: iocundū deo in tua ṽginitate hitaculū p̄paraſti. V. Et ſicut p me ciuitas cathanēſiū ſublimaẗ a xp̄o: ita per te ciuitas ſiracuſanoꝝ decorabiẗ.

Tercū ad Mat. l. viij.

Inducta ſūt multa paria boū vt ab ipis traheretur: et oīno moueri non potuit. Tunc paſchaſi⁹ ignē circa eā fecit copioſū incēdi: ⁊ vt picē reſinā ⁊ feruēs oleum ſup eam iactarēt. At illa in noie ieſu xp̄i ſtetit imobiẗ: dicēs. Ego rogaui dn̄m meum ieſū xp̄m vt ignis iſte n̄ dn̄eẗ mei. Tūc anguſtiāte paſchaſio nō ferētes amici iniuriā ei⁹: gladiū in ei⁹ viſceribꝫ imergi fecerunt. R. Rogaui dn̄m meū ieſū xp̄m vt ignis iſte nō dn̄etur michi. Et impetraui a dn̄o inducias martyrii mei. V. Vt credētibꝫ timorē auferrē paſſiōis: nō credētibus aūt vocē inſultatōis. Et. l. ix.

Et cōfeſtim percuſſa q̄diu voluit locuta eſt annuciās eccl'ie pacē datā. Interea añ oculos ei⁹ ferro vinct⁹ ducebaẗ paſchaſius. Occurrerūt eni relationes ſinguloꝝ q̄ paſcaſius oēm fuiſſet predatus prouinciā. Qui perduct⁹ eſt ad vrbem romā: ibiq3 ab oi ſenatu romano audit⁹ capitalē accepit ſentēciā. Dei aūt martyr lucia ṽgo ſacratiſſima de loco in quo pcuſſa ē gladio penit⁹ nec mota ē/ neq3 exiit ſp̄us eius: niſi pri⁹ venientibꝫ ſacerdotibꝫ corporis et ſanguinis ieſu xp̄i myſteria ei dātibꝫ atq3 oibꝫ dicētibꝫ amē: illa emiſit ſpiritū. Tu aūt. R. Grata facta ē a dn̄o in certamine: q2 apud deū ⁊ apud hoīes glificata eſt in ↄſpe ctu principiũ loq̄batur ſapiẽtiam. Et dño olim dilexit eã. ℣. Erecta nãq3 in virtutis culmie tormẽta deriſit/ꝓmia calcauit. Et dño. ℣. Ora ꝓ nobis btã lucia.

¶ In lau. an. Orante btã lucia apparuit ei ſcã agatha cõſolabatur ancillã xpi. ps. Dñs reg. an. Lucia virgo quid a me petis quod ipſa poteris ꝓſtare ꝯtinuo matri tue. ps. Jubilate. an. Per te lucia virgo ciuitas ſiracuſana decorabit a dño ieſu chriſto. ps. Deus de⁹ meus. an. Benedico te pr̃ domini mei ieſu xpi q: per filiũ tuum ignis extinctus eſt a latere meo. ps. Benedicite. an. Soror mea lucia virgo deo deuota qd a me petis q̃ ipſa poteris preſtare ꝯtinuo matri tue. ps. Laudate. Cã. vni⁹ virginis et marti. y⁹. Jeſu corona virginũ. ℣. Adducent. an. Columna es imobilis lucia martyr xpi q: oīs plebs te expectat vt accipias coronã regni alleluya. ps. Bñ⁹. Or. Exaudi nos. Mẽo. de aduentu et de beata maria

¶ Ad. i. an. Orante. ps. De⁹ in noie. Ad terciã. an. Lucia vgo. ps. Legẽ po. Cã. ℟. et ℣. de cõi vni⁹ virgi. et martyris ad oēs hos dr̃ cũ orõne de die. Ad. vi. an. Per te lucia. ps. Defecit. Ad. ix. ã. Soror mea. ps. Mirabilia.

¶ Ad ſcdas vẽs. ã. Orãte. ps. feriales. Cã. vni⁹ virgis et mar. y⁹. Jeſu corona. ℣. Adducẽtur. an. Tanto pondere eã fixit ſpũſſctũs: vt vgo dñi imobilis permaneret. ps. Magñ. Or. Exaudi nos. Mẽo. de aduen. et de ſctã maria.

¶ Sci thome apli ad veſpas. an. Eſtote fortes. ps. ferial. cã. Jã nõ eſtis. ℟. Qui ſũt iſti. y⁹. O thoma xpi pluſtrator lateri per illa ſcã te rogam⁹ vulnera que mũdi cũcta diluerũt crimina nrõs reat⁹ terge tuis ꝑcibz. Annue xpe. ℣. In oẽm ter. ã. O thoma didime per xpm quez meruiſti tãgere te ꝑcibz rogam⁹ altiſſimis ſuccurre nobis miſeris ne dãnemur cũ impiis in aduentu iudicis. ps. Magñ. or.

D a nobis q̃s dñe beati apli tui thome ita ſolemnitatibz gl'iari: vt eius ſemp & patrocinijs ſubleuemur: & fidẽ ꝯgrua deuotiõe ſectemur. Per. Mẽoria de aduentu et de ſctã maria. Si hoc feſtum in dñica contigerit: differatur in craſtinum licet duplex feſtū fuerit. Si vero i. vi. feria vel i ſabbō .iiii. tpm hoc fe. cōtigerit: nichil ad matut. de ieiunio fiat niſi tm̄ mē: ſed pᵒ miſſā de aplō fiat hec miſſa de ieiu. vltra qz ad pncipale altare: ⁊ tūc propriū ſeruitiū de fe. ad mat. ⁊ ad lau. illo anno ſine pmutatione. Sup q̄ dicit ad mās. Ad mat. ix. lec. fiūt: duplex feſtū. Lc. i.

Beatū thomā cū reliq̄s diſcipulis ad officium aplat⁹ electū ipm̄qz a dn̄o didimū qđ interptatᷣ gemin⁹ vocitatū: fides euangelica narrat. Qui pᵒ dn̄ice glām aſcēſionis cū moraretur i hierłm: diuina cōmonitione iuſſus ē egredi: vt populis qui iacebāt i tenebris lumē veritatis oſtenderet. Lc. ii.

Cū igiᷣ ille quaſi ionas a facie dn̄i fugiens ire differret nec ipleret q̄ ſibi diuinitus pcipiebātᷣ: regio ei illa lōginqua ⁊ grauis erat, icole qz terre illi⁹ iniq̄ ⁊ ignorātes vitatē: apparuit ei dn̄s in viſu noctis dicēs. Ne timeas thoma deſcēdere in idiā. Lc. iii.

Ego enī vadā tecū ⁊ non derelinquā te: ſz glificabo te ibi, iplebiſqz certamē bonum. Et glorificaturus eris me corā hoībz terre illi⁹: ⁊ exīde aſſumā te cū glīa ⁊ ſtatuā te i regno meo cū fratribz tuis. Oportet te ei ibi multa pati ppter me vt cognoſcāt oēs te docēte, qz ego ſū de⁹. Lc. iiii.

In diebz illis miſſus erat quidā Abbanes noīe a rege indie: reqrēs artificē q̄ ei palatiū edificare poſſet. Cui redituro i patriā cōiūxit ſe thomas: ⁊ cū ipſo deſcendit ad mare. Et aſcēdētes naui in iteriorē indiā euecti ſūt.

Cepit ergo pdicare btūs thomas per totā indiā euāgelizans dn̄m ieſū xp̄m nec ſolū ſermōibz ſz etiā opibz fidē barbaricis pectoribz iſerebat. Inuenit igiᷣ in idia viros pariter ⁊ mulieres q̄ verbū ſuſceperūt dei: qz ſanabat infirmos eoꝝ. Lc. vi.

Audiens ergo migde⁹ rex ſigna q̄ faciebat aplōs iuſſit eum adduci ad ſe ⁊ dixit ei. Quis ē de⁹ tu⁹: ⁊ i cui⁹ noīe hec facis? Qui rn̄dit. De⁹ me⁹ ver⁹ creator celi ⁊ terre eſt ⁊ oīm q̄ in eis ſūt: q̄ ſol⁹ coli debet: nō ydola ſurda ⁊

His ergo et multa. Lc. vii.

audientis: rex valde iratꝰ iuſſit eū extēſis tortoribꝰ ceſum in carcere detrudi. Interim migdonia uxor cariſii cum nutrice ſua et filio iuit ad carcerē: et datis cuſtodibus pecuniis/ ad apoſtolum introibāt et verbū dei audiebāt. l. viii.

Cumqꝫ regi nūciatū eſſet q uxor et eius filiꝰ cōuerſi eſſent ad dñm: uxorē ſuā in obſcuro loco detrudi iuſſit; filiū qꝫ ſuū in carcere cum apl'o colligari. Cariſiꝰ vo uxorē ſuā cū nutrice ſua vercilla reduxit ſibi in cellula tene

Tūc iuſſit rex [illegible]. l. ix manibꝫ apl'i ad tergū ligatꝭ ipſum corā ſe duci: cui ait. Quis eſt deꝰ tuus qui coniuges nrās per te ſeparat a nob'? Dixit ei thomas. Tu cum ſis rex: nūquid vis habere inquinata ſeruitia? Sic ergo deꝰ in famulis ſuis amare ſordico: qd tu i famulis tuis diligis.

Fiāt oia ad matu. ⁊ ad horas de q uiꝰ apl'i. Mē de aduē. quandoqꝫ fē hoc fe. cōtigerit: cū hac ā. Nolite timere. niſi qñ a do. [illegible] tū die lune celebrāt. Tūc oī dē ad mat. de aduētu. ā. Illiꝰ ſerie ſeq. Dicit dñs. et ſp dic. ā. Vox clacū oratiōe dñicali. et an. Nolite timere/ ſi illo āno [illegible] ꝑtermittat. Tñ ſi l. vi. fē vel i ſab. iiii. tēpoꝝ hoc fe. cōtīḡ. tūc oꝫ de leiu. dicat cū ſuffra ā. Noli timere. Ad ſcdas vſp. R. Fuero apo. an. O thoma didime. ꝟ. M. or. Dñs nob. ⁊ cōia de cōi vniꝰ apl'i. Mē de aduētu ⁊ de ſ. maria vtā.

De ſcō ſiluestro ⁊ de aliis ſāctis vſqꝫ ad fe. ſcī wulſtani: require oīa in q ſcōꝝ ſicut poſt natale dñi ꝯnotatū eſt. Si tñ ꝯtigerit iter do. i qua incipiūt hyſto. Dñe ne i ira/ i lxx: fe. ſcī wulſtani i eadē dñica in q cōtigerit celebrat. et mē fiat de do. ad vtraſqꝫ vēs ⁊ ad mat. ⁊ ad miſſā q ſicut mē dñe marie. Eodē mō fiat de aliis ſcīs. Si feſtū ſcī wulſtani vel ſcōꝝ fabiani ⁊ ſebaſtiani vel ſcē agnet in dñica lxx. eue. fe. diſſerat vſqꝫ in craſtinū ſcī vincētii. Si vero i die ſcī vincētii aut ſcī pauli in do. lxx. cōtigerit: fe. diſſerat in craſtinū. Si aliqd ꝑdictoꝝ feſtoꝝ i ſab. proximo añ. lxx. eueni. de [illegible] ſabbo de. lxx. [illegible] ⁊ feſtiuis [illegible] de fe. Similr fiat i. lxx. vel lx. Si vo fe. a do. diſſerat in ii. fe. vel i eadē fe. cōtigerit: vel in [illegible] feſtiuit ⁊ ſolēnius [illegible] de dñica

Idē modus ſeruetur in oībꝫ ſe. ix. lec. uſqꝫ ad paſſionē dñi. ita tñ ꝙ in oībꝫ ſe. dup. iſto tpe contingētibꝫ erūt pulſat ⁊ ſicut de feſto. Preterea ſe. purificationis bē marie vg. nō differatur.

¶ Sci wlſtani epi ⁊ cꝯf. ix. l.

Regnāte illuſtri lcō. i.

Anglo⁊ rege edwardo ſedit wygornie wlſtegus pōtifex: apud quē wlſtan⁹ primeui floris indolē agēs ſingulis gradibꝫ creuit i clero donat⁹ tādē honore ſacerdotii in tpe ſuo vitā celibē duxit a puero: ⁊ i fructu cēteſimo deū p deſyderiū q̄rere/ p cogitatōnē īuenire/ p guſtū tāgē ſalubrit ſatagebat. l. ii

Adoleſcebat i viro germē oē virtutū. Erogatiua ſcitatis ſic enitait: vt optimateſ anglo⁊ ei⁹ amiciciā ⁊ auidiſſime optarēt et gr̄atiſſime tenerēt. Iugis in oībꝫ: in genuflexionibꝫ creber/ plumam ⁊ nullū lectū omnino habere/ ſopni raro idulgere.

Sup gra Cꝫ ſurrige. l. iii

dus an altare capite poſito ſe humi exponere: vel etiā codice aliq̄ vertice ſubnixo tenuē ꝯſueuit inuitare ſoporē. Trib⁹ in ebdomada diebꝫ oīs cibi abſtinēs: ꝑpetuo liguā cohibebat ſilētio: ne vllo ſaltē laberet verbo. l. iiii

Tribꝫ reliq̄s porros caules vel coctos vel elixos ⁊ panē cibariū comedebat: vt his magis cōtineret naturā q̄ gulā. Quid plura? Talē ſe ſubditis exhibuit vt nō deeſſet eis doctrina in verbo: nec vita in exemplo. lcō. v.

Quodā tpe dū ſup eccle tectū fabricā quādā ꝯſtruerēt in q̄ dependerēt cāpane: ad illā erigendā grad⁹ ſcalarū aptabāt/ q̄bꝫ opantes iſiſterēt ⁊ pēdulos i aere greſſus firmarēt. Itāqꝫ funibꝫ ſubnexe ſtabāt ſcale imēſa ꝓceritate prominētes artificeſqꝫ in eis mutuo ſibi ſtructure neceſſaria miſtrātes. l. vi.

Quo⁊ vn⁹ cū ceteris ꝓrupti⁹ arduos meditaret aſcēſus: ꝓceps ruit. Wlſtanus vero emin⁹ ſtās ⁊ intuēs q̄liter ille p lignū inane deorſū volueret: indoluit vehemēter: ſignūqꝫ ſcē cruc oppoſuit. Et caſus q̄ erat ab altitudine ad minus pedꝫ quadragita: nō ſolū corpus

iuentis nõ attriuit: ſed nec
etiã animũ frigẽte ſanguie
vt ſolet hebetauit. Surre-
xit ergo icolumis: ſue repu
tans temeritati q ceciderit: et
vvlſtani ſctitati q euaſit.
Euãg. Hõ quidã pegre. Cõ
ola de cõi cũ hac orõe. or.
Spiritum i nobis dñe
tue charitatis ĩfunde: vt in
tercedẽte btõ vvlſtano con
feſſore tuo atqꝫ põtifice: tu
am mereamur dulcedinem
in eterna felicitate guſtare
Per do. In vni. eiuſdẽ ſpi
Scõꝝ fabiani et ſebaſtiani
martyꝝ. Ad vẽs ã. Sci p fidẽ
pi. ferial. cp. Iuſtoꝝ aie. R.
Erat nãqꝫ i ſermo. yᵘ. Scõꝝ
meritis. V. Letami. an. Elegit
dñs virũ de plebe et claritatẽ vi
ſiõis eterne dedit illi. celebremꝰ
ſolemnitatẽ ſebaſtiani martyris
gaudium ſit i celo et in terra pax
hoibꝫ bone volũtatis all. p. Or.
Deus q btõs mar- or.
tyres tuos fabianũ et
ſebaſtianũ virtute cõſtãtie
in paſſiõe roboraſti: ex eoꝝ
nobis imitatiõe tribue pro
amore tuo pſpa mũdi deſpi
cere et nulla eiꝰ aduerſa for-
midare. Per. Mẽ de ſ. vvlſta

no. an. Iſte eſt. V. Iuſtus ger.
or. Spm in nob. Mẽ de ſcã
maria. Ad mat. inui. Chriſtũ
ſuppliciter regẽ regũ adoremus
Qui donat ſcis pmia digna ſu
is. ps. Venite. yᵘ. Scõꝝ me
ritis In i. noc. ã. Sebaſtia
nus mediolanẽſiũ partiũ ciuis:
quẽ perfuderat deꝰ grã ab oibus
amabatur. ps. Btũs vir. an.
Erat ei in ſermone verax i iudi
cio iuſtꝰ. ps. Quare fremu. ã.
Chriſto quotidie ſedulũ exhibe
bat officiũ. erat eni verꝰ dei cul-
tor. ps. In dño ꝯfi. V. Letami.
Sebaſtianꝰ vir l. i.
xpianiſſimꝰ medio
lanenſiũ partiũ ci-
uis: diocletiãno et maximiãno
iperatoribꝫ ita carꝰ erat: vt
principatũ ei prime cohortis
traderẽt/ et ſuo eũ ꝯſpectui
iuberẽt ſpectare. Erat eni
vir totiꝰ prudẽtie: i ſermõe
verax/ in iudicio iuſtꝰ/ in cõ
ſilio puidꝰ/ in cõmiſſo fide-
lis/ in interuentu ſtrenuꝰ/ in
bonitate ꝯſpicuꝰ: in vniuer
ſa moꝝ honeſtate preclarꝰ.
Tu autẽ. R. Sebaſtianꝰ dei
cultor ſtudioſe curabat ſub ab-
ſcõſa clamide ſanctoꝝ animos
cõfortabat Spem pmittens et

gloriā consequi sempiternā. V.
Christo quotidie sedulū exhibe-
bat officiū: et xpianoꝝ aīas gfor-
tabat. Gloria. Lc. ii.
Hunc milites atq; pceres
venerabant: hūc vniuersi
qui preerāt palatio: carissi-
mo venerabantur affectu.
Erat eñ verꝰ dei cultor: et ne-
cesse erat vt quē deꝰ pueni-
ret gra: ab oibꝫ amaretur.
Xp̄o igit̄ quotidie sedulum
exhibebat officiū: sꝫ agebat
quatenꝰ hoc sacrilegis regi-
bus eēt occultū. R. Sebasti-
anꝰ vir xpianissimꝰ qui occul-
tabat militari habitꝰ. Et clami-
dis sue obnubilabat aspectum. V.
Quē pueuerat deꝰ gra ab oībus
amabatur. Et. Lc. iii.
Non passionis timore
perterritꝰ nec pīmonii sui
amore gstrictꝰ: sꝫ ad hoc tm̄
sub clamide terreni imperii
xp̄i militē tegebat abscōdi-
tū: vt xpianoꝝ aīos q̄s inter
tormēta deficere videbat cō-
fortaret, et deo redderet aīas
quas dyabolꝰ conabat̄ au-
ferre. R. Erat nāqꝫ in sermōe
verax et iudicio iustꝰ: in consilio
puidꝰ, in bonitate cōspicuꝰ. In
vniuersa moꝝ honestate pclarꝰ.

V. In cōmisso quoqꝫ fidelis: in
intuitu strenuꝰ. In. Gloria. In.
In. ii. noct. a. Ad hoc tm̄ sub
clamide xp̄i militē tegebat absco-
ditū: vt deo redderet aīas quas
dyabolus conabat̄ auferre. Ps.
Dn̄e q̄s habi. A. Clarissimis
quotidie viris marcelliāo et mar-
co suadebat populi blādimēta re-
spuere et momentanea tormēta
nō timere. Ps. Cōserua. A.
Sebastianꝰ vir xpianissimꝰ qui
occultabat militari habitꝰ et cla-
midis sue obnubilabat aspectꝰ. Ps.
Dn̄i est terra. V. Exultēt iu-
sti in cōspectu dei. L. iiii.
Denique postq̄ multas
martyꝝ mentes a timore pas-
sionis eripuit et ad coronā
perpetue glīe inuitauit: ipse
quoqꝫ q̄s esset apuit: q: lu-
men i tenebris latere nō po-
tuit. Clarissimis viris mar-
celliano et marco duobꝫ ge-
minis fratribꝫ pro xp̄i noīe i
vinculis gstitutis: quotidie
solatiū exhibebat. R. Chri-
sto quotidie sedulum exhibebat
officiū. Et xpianoꝝ aīas quos i
tormētis videbat deficere cōfor-
tabat. V. Erat nāqꝫ in sermōe
verax i iudicio iustꝰ, in vniuersa
moꝝ honestate pclarꝰ. Et. L. b.

Et tam ipſis ꝙ etiam ſeruis eoꝝ cū qbꝫ tēti fuerāt ſalutaria fidei ꝯſilia miniſtrabat: quibꝫ fugitiua ſeculi blādimēta reſpuerēt ⁊ momētanea tormētoꝝ genera nō timerēt. ℞. Zoe vxor nichoſtrati dixit btō ſebaſtiano. btūs es tu ⁊ bndictꝰ ſermo oris tui Per ieſū xp̄m dn̄m nr̄m. ℣. Bndicti q in oībꝫ q̄ locutꝰ es credunt. Per ieſū. Lcō. vi.

Cum igiꝰ ſupradicti viri btiſſimis cōſolationibus acqeſcerēt, ⁊ vba carnificū aio pſeuerāti trāſirēt: capitalē iuſſi ſūt ſubire ſentenciā. ea ſcꝫ rōne vt ſi eodem momēto q̄ decollādi erant ſacrificiis ꝯſenſiſſent: et parētibꝫ ſuis ⁊ ꝯiugibꝫ ⁊ filiis et facultatibꝫ ditati redderētur. ℞. Egregie dei martyr ſebaſtiane princeps ac propagator ſctiſſimoꝝ pceptoꝝ. Ecce nomē tuū in libro vite celeſti aſcriptū eſt. Et memoriale tuū nō derelinquet In ſecla. ℣. Socius ei factus es ſupnoꝝ ciuiū: que et i celis ſpm tuū ſuſcepit. Et me. Glā. In ſ. In. iii. noc. ā. Vt vidit btūs ſebaſtianꝰ athletas dei immēſo certaminis pōdere fatigari: dixit, o fortiſſimi milites xp̄i nolite p̄ miſera blādimēta coronas deponere ſempiternas. ps. Exultate iuſti. ā. Sebaſtianꝰ dixit marcelliano ⁊ marco: nō vos ſeducāt blādimēta mulierū. ps. Bndicā. an. Nolite timere nō ſeparabunt a vobis: ſꝫ vadūt i celū parare vobis ſydereas māſiones. ps. Deꝰ venerūt. ℣. Iuſtoꝝ anime. Lcō. vii.

Erāt enī nō ſolū vt diximꝰ gn̄e clariſſimi viri: ſꝫ et facultatibꝫ ditati. Quoꝝ erat pater tranqllinꝰ noīe ⁊ mater marchia vocabat: q̄ illos lamentādo ſeqbant cū vxoribꝫ eoꝝ et filiis. nimio ei in ſuis nepotibꝫ ducebāt affectu. ℞. Clariſſimis viris marcelliano ⁊ marco p̄ ſingulos dies ſuadebat ſctī blādimēta reſpuere. Et momētanea tormentoꝝ gn̄a nō timere. ℣. Vt vidit btūs ſebaſtianꝰ athletas di imēſo certaminis pōdere fatigari: in medio eoꝝ ſe obiicīs ſuadebat ſctī blādimēta reſpuere. Et mo.

Accedēs itaqꝫ mater et miſerā ſe clamās ⁊ ſoluto capite canos ſue ſenectutis oſtentās: in cōſpectu eoꝝ veſtē q̄ pectꝰ tegebatur ſcidit. Et cūctis flētibꝫ oſtēdebat eis laxis pellibꝫ quas ſuxerāt mām̄as: ⁊ blādimēta q̄ infātie eoꝝ exhibuerat vlulādo lachrymis meōrabat. R. Beāt⁹ es ⁊ bn̄ tibi erit egregie martyr ſebaſtiāe. Qr cū ſctis gaudebis ⁊ cū angelis exultabis i eternū. V. Beāt⁹ es xp̄i martyr ſebaſtiane: ⁊ bn̄dict⁹ ſermo oris tui. Qr. Lc̄o. ix.

Iſta ⁊ his ſimilia matre cogitāte ⁊ etiā ꝓſequēte: infirm⁹ pr̄ ⁊ grauis iam ſenio manibꝫ adducit̄ ſuuloꝝ: et cigneo capiti puluerē terre aſꝑgens: huiuſmodi dabat voces ad celū. Ad mortē vltro ꝓficiſcētibꝫ filiis valedictur⁹ adueni: vt vniuerſa que a filiis ſepulture mee exhibēda parauerā: ego ipſe līr filios ſepultur⁹ expēdā. O filii mei bacul⁹ ſenectutis et geminū meoꝝ viſceꝝ lumē: nati feliciter ⁊ ꝓſpe educati: excellētiſſime meōrie ⁊ ingenii ſingularis: oīm liberaliū peritia litteraꝝ ībuti: que iſta repēte inſania vr̄a voluntate ꝓgenita mortis vos fecit eſſe amatores? R. Elegit dn̄s virū de plebe ⁊ claritatē viſiōis eterne dedit illi. Celebrem⁹ ſolēnitatē ſebaſtiāi martyris. Gaudiū ſit i celo. Et i terra pax hoībꝫ bone volūtatis. V. Beāt⁹ es ⁊ bene tibi erit egregie dei martyr ſebaſtiane. Gaudiū. Gl'ia. Et i. V. Iuſti aūt i ꝑpe.

¶ In lau. an. Sebaſtianus dei cultor ſtudioſe curabat ſub abſcōſo clamidis ſcōꝝ aīos ꝯfortabat ſpem ꝓmittēs ⁊ glīam cōſeqꝫ ſēpiternā. ps. Dn̄s r. an. Si ego ver⁹ xp̄i ſeru⁹ ſū ⁊ ſi vera ſūt oīa q̄ ex ore meo hec mulier audiuit ⁊ credidit: apiat os ei⁹ q̄ aperuit os zacharie ꝓphete dn̄i. ps. Iubilat̄. an. Ad hāc vocem xp̄i martyr' ſebaſtiani ilico aptū eſt os vxoris nicoſtrati. ps. De⁹ d⁹. an. Zoe vxor nicoſtrati dixit btō ſebaſtiano. btūs es ⁊ bn̄dict⁹ ſermo oris tui. ps. Bn̄dicite. an. Scūs ſebaſtian⁹ dixit nicoſtrato. ſaluator nr̄ pro petōibꝫ exhibere dignat⁹ eſt ſuā pāſſiōem. ps. Laudate. cap. Iuſtoꝝ aīe. y⁹ Rex gl'oſe mar. V. Mirabilis de⁹. an. Beatus es ⁊ bn̄ tibi erit egregie martyr ſebaſtiane qr cū ſctis gaudebis ⁊ cū angelis exultabis i eternū. ps. Bn̄dictus. Or. Deus qui beatos. Mē de ſcā maria. Ad primā. ant.

Sebaſtianus. ps. Deꝰ in no. Ad terciā. an. Si ego. ꝑ. Legē. Cp. R. ꝛ ṽ. de cōi plurioꝝ mr̄. ad oēs hoꝝ dn̄r cū orōne ꝑdicta. Ad ſextā. an. Ad hanc vocē. ꝑ. Defecit. Ad nonā. an. Scūs ſebaſtianus. ps. Mirabilia.

¶ Scē agnetis virg. ꝛ marty. Ad vēs ſuper ps. an. Hec eſt virgo. ꝑi. feriales. Cp. de cōi iꝰ virgis ꝛ marty. R. Induit me. yꝰ. Virginis proles. ṽ. Diffuſa eſt grā. and. Beata agnes in medio flamarū expāſſis manibus orabat. te deprecor venerāde coliēde pater metuende qꝛ per ſanctū filiū tuū minas euaſi ſacrilegi tyrāni ꝛ carnis ſpurcitias immaculato calle trāſiui: ꝛ ecce venio ad te quē amaui quē queſiui quē ſemꝑ optaui. ꝑ. Magnī

OMnipotēs ſem Oꝝ. piterne deus qui infirma mundi eligis vt fortia queqꝫ confundas: concede propicius. vt qui btē agnetis martyris tue ſolēnia colimus: eius apud te patrocinia ſentiamus. Per dn̄m. Mē de martyribꝫ fabiano ꝛ ſebaſtiano. an. Egregie xp̄i martyr ſebaſtiane princeps ac ꝓpagator ſanctiſſimoꝝ preceptorū: ecce nomen tuum in libro vite celeſtis aſcriptū eſt ꝛ memoriale tuū non derelinq̄tur i ſecula. ṽ. Mirabilis deus. Oꝝ. Deus qui btōs. Mē de ſancta maria

¶ Ad mat. Inuit. Agnū ſponſum. ps. Venite. yꝰ. Virgis proles ¶ In. i. noc. ā. Diſcede a me pabulū mortis: qꝛ iam ab alio amatore preuenta ſum. ps. Dn̄e dn̄s noſter. an. Anulo ſuo ſubarrauit me dn̄s meus ieſus xp̄s ꝛ tāq̄ ſponſā decorauit me corona. ꝑ. Celi enī. an. Dexterā meā ꝛ collū meū cinxit lapidibꝫ p̄cioſis: tradidit auribꝫ meis ineſtimabiles margaritas. ps. Dn̄i ꝫ terra. ṽ. Diffuſa. l. i.

SEruus xp̄i ambroſius virginibus ſacris diem feſtum ſacratiſſime virginis celebramus/ hinc pſalmi reſonent inde ꝯcrepēt lectiones/ hinc populoꝝ turbe letentur: et inde ſubleuētur pauperes xp̄i. Oēs ergo gratulentur in dn̄o: et ad edificationem virginuꝫ qualiter paſſa ſit beata agnes ad memoriam reuocemus. Tu aūt. R. Diē feſtū ſacratiſſime virginis celebremus qualiter paſſa ſit beata agnes ad memoriā reuocemus. Terciodecīo etatꝭ ſue āno mortē ꝑdidit ⁊ vitā inuenit: q2 ſolum vite dilexit auctorē. ℣. Infātia quidē cōputabaꝛ in ānis: ſz erat ſenect⁹ mētis imēſa. Tēc. l. ii.

TEmpore illo erat qdā virgo rome nobilibz orta natalibz noīe agnes: q̄ certās ꝯtra principes ⁊ poteſtates tenebraꝝ: terciodecimo etatis ſue āno mortē perdidit et vitā inuenit: q2 ſolū vite dilexit auctorē. ℟. Dexterā meā ⁊ collū meū cinxit lapidibz ꝓcioſis: tradidit auribz meis ieſtimabiles margaritas. Et circūdedit me vernātibz atz choruſcātibz gēmis. ℣. Induit me dn̄s ciclade auro texta ⁊ imēſis monilibz ornauit me. Et c. l. iii.

INfantia quidē cōputabaꝛ in ānis: ſz erat ſenectus mētis imēſa. Corpe q̇dē iuuēcula: ſz aīo cana: pulchra facie ſed pulchrior fide. Que dū a ſcolis reuertiꝛ: a prefecti vrbꝭ filio adamatur. Cui⁹ parētes cū eā req̇ſiſſēt: ceperūt plura offerre ⁊ pluria ꝓmittere. ℟. Induit me dn̄s veſtimento ſalutꝭ et idumēto leticie circūdedit me. Et tanq̄ ſpōſam decorauit me corōa. ℣. Tradidit auribz meis ieſtimabiles margaritas: ⁊ circūdedit me vernātibz atq3 choruſcātibz gēmis. Et tāq̄. Glia. Et tā. In. ii. noct. an. Chriſt⁹ circūdedit me vernātibz atq3 coruſcātibz gēmis ꝓcioſis. ps. Eructauit. an. Induit me dn̄s ciclade auro texta: et imēſis monilibz ornauit me. ps. Deus noſter refu. an. Poſuit ſignū in facie meā vt nullū preter illū amatorē admittā. ps. Fūdamēta. ℣. Specie tua. l. iiii.

DEniq3 detulit iuuenis ſecū ꝓcioſiſſima ornamēta et oīm lapidū ꝓcioſoꝝ ſecū defert gliam ⁊ per ſeipſū et per amicos notos ⁊ affines cepit aurē vginis appellare, domos, poſſeſſiōes familias atq3 ōs diuitias mūdi repromittere: ſi ꝯſenſū ſuū eiuſq3 ꝯiugiū nō negaret. ℟. Amo xp̄m in cui⁹ thalamū introiui: cui⁹ mater vgo eſt: cui⁹ pr̄ feminā neſcit, cui⁹ m̄ organa modulatis vocibz cantāt. Quē cū amauero caſta ſū; cū tetigero mūda ſū, cū accepo virgo ſū. ℣. Mel ⁊ lac ex ore ei⁹ ſuſcepi: ⁊ ſāguis eius ornauit genas meas.

Quem cum am̄. Lcō. v.

Ad hec btā agnes tale iuueni fert̄ dedisse r̄n̄sum. Discede a me fomes pcc̄i: nutrimentū facinorꝫ pabulum mortis discede a me: qr iā ab alio amatore preuēta sū: qui michi satis meliora ꝙ̄ tu obtulit ornamenta et anulo fidei sue subarrauit me: lōge te nobilior ⁊ genere et dignitate. ℟. Mel ⁊ lac ex eiꝰ ore suscepi Et sanguis eiꝰ ornauit genas meas. ℣. Cuius pulchritudinē sol ⁊ luna mirant̄ ipi soli seruo fidē. Et sā. L. vi.

Audiēs hec isanissimꝰ iuuenis amore capitur ceco: et iter āgustias animi et corpis anhelo cruciabat̄ spū. Et iter hec lecto ꝓsternit̄: et ꝑ alta suspiria amor medicis apitur. ℟. Ipsi sum despōsata cui āgelis seruiūt: cuiꝰ pulchritudinē sol ⁊ luna mirant̄ Ipi soli seruo fidē Ipi me tota deuotiōe cōmitto. ℣. Dexteram meā ⁊ collū meū cinxit lapidibꝫ p̄ciosis: tradidit auribꝫ meis iestimabiles margaritas. Ipi so. Glia. Ipi me. In. iii. noc. ā. Mel ⁊ lac ex eius ore suscepi: et sāguis eiꝰ ornauit genas meas. ps. Cantate. i. ā. Cuiꝰ pulchritudinē sol ⁊ luna mirāt̄: ipi soli seruo fidē. ps. Dn̄s ꝛ exult. an. Ipsi soli seruo fidē: ipsi me tota deuotione cōmitto. ps. Cātate. ii. ℣. Adiuuabit eā. L. vii.

Cumqꝫ iterrogasset ꝗs esset spōsus de cuiꝰ se agnes ptāte gl̄abat̄: extitit quidā ex parasitis q̇ diceret hāc xp̄ianā esse ab ifantia: et magicis artibus ita occupatam vt dicat spōsum suū xp̄m esse. ℟. Jam corpus eius corpi meo sociatū est ⁊ sanguis eiꝰ ornauit genas meas. Cuius mater vgo est: cuiꝰ pr̄ feminam nescit. ℣. Ipsi sū despōsata cui angeli seruiūt: cuiꝰ pl'chritudinē sol ⁊ luna mirant̄. Cuiꝰ. L. viii.

Audiēs aūt hec p̄fectus aletꝰ efficitur: et missa apparitione cū grandi strepitu suis eā tribunalibꝫ p̄cepit assisti. Et primū quidē blādis eā sermōibꝫ secretiꝰ prouocat: deinde terroribꝫ pulsat. ℟. Omnipotēs adorāde colēde tremende bn̄dico te qr ꝑ filiū tuū vnigenitū euasi minas hoim ipioꝝ ⁊ spurcicias diaboli impolluto calle transiui. ℣. Te ꝯfiteor labiis te te toto corde te totis viscerib₃ ꝯcupisco. Mi. l. ix.

Sed xp̄i virgo nec blādimēto seducit̄ nec terrore ꝯcutit̄: sed eodē vultu eodēq₃ aīo ꝑseuerās: et terrentē similit̄ vt blādiētem aīo deridebat. Insan⁹ iudex simproni⁹ iussit sctām vginē spoliari ꝛ nudā ad lupanar duci sub voce preconā dicēs. Agnetē virginē sacrilegā diis blasphemiā inferētem: scortū lupanarib₃ tradite. ℟. Stat a dextr' ei⁹ agn⁹ niue cādidior: Christ⁹ sibi spōsā et martyrē ꝯsecrauit. ℣. Parentes ꝟo ei⁹ cū oi gaudio abstulerūt corp⁹ eius ꝛ posuerūt illud in monumēto. Christ⁹. Gl'a. Ch. ℣. Ora pro nobis btā agnes.

¶ In laud. an. Ingressa agnes turpitudis locū: angelū dn̄i ꝑparatū inuenit. ps. Dn̄s r. an. Mecū enī habeo custodē corpis mei āgelū dn̄i. ps. Iubil'. an. Ipsi sū despōsata cui āgeli seruiūt: cui⁹ pulchritudinē sol ꝛ luna mirātur. ps. De⁹ deus. an. Bn̄dico te pr̄ dn̄i mei iesu xp̄i q₂ per filiū tuū ignis extinct⁹ est a latere meo. ps. Bn̄dicite. an. Cōgaudete mecū ꝛ ꝯgratulamini q₂ cū his oīb₃ lucidas sedes accepi. ps. Laudate. Ch. de cōi. y⁹. Iesu corona. ℣. Adducētur. an. Stās btā agnes ī medio flāme expassis manib₃ orabat ad dn̄m. omps adorāde colēde tremēde bn̄dico te ꝛ glorificabo nomē tuū in eternū. ps. Bn̄dict⁹. or. Omps s. d. Mē de scā maria. ¶ Ad .i. ā. Ingressa agnes. ps. De⁹ in no. Ad terciā. an. Mecū enī. ps. Legē po. Ch. ℟. et ℣. de cō i⁹ virg. ꝛ mar. ad oēs hoꝰ dn̄r. Ad. vi. ā. Ipsi sū. ps. Defecit. Ad. ix. ā. Cōgaudete ps. Mirabil'.

¶ Sci vincētii marty. ad vē sup ps. ā. Sctūs vir. vel ā. Iste sctūs. pro dispositione cātoris. Ch. i⁹ mar. ℟. Leuita vincēti⁹. Nō a duob₃ in supiori gradu cātet. y⁹. Martir dei. ℣. Gl'a ꝛ ho. an. Sacratam hui⁹ diei solēnitatē humili celebrem⁹ deuotōe: qua inuictus xp̄i martyr vincēti⁹ tyrāno deuicto insignē victorie palmā celo gaudēs intulit. ps. Magn̄. Or.

Adesto dn̄e supplicatiōnib₃ nr̄is. vt q ex iniqtate nr̄a reos nos eē cognoscim⁹: bti vincētii martyris tui intercessiōe liberemur. Per do. Mē de scā agnete. ā. Ecce qd cōcupiui iā video quod ſperaui iā teneo: illi ſū iūcta in celo quē ī terris poſita tota deuotione dilexi. ℣. Adducentur. or. Omnia ſ. d. Mē de ſcā maria. Ad mat. inuit. Vincentē mūdum adoremꝰ dn̄m In quo preſſuras mūdi martyr vicit vincētius. ps. Venite. yꝰ. Martyr dei. In .iᵒ. noc. an. Scūs vincentiꝰ a pueritia ſtudiis litteraꝝ traditus: ſupna ſibi ꝓuidēte clemētia gemina ſciētia efficaciſſime claruit. ps. Btūs vir. an. Scitate quoqꝫ īſignis dyaconii arce ſuſcepta: vices pōtificis diligēter exeqbat. ps. Quare fre. an. Valeriꝰ igitur epūs ⁊ leuita vincētiꝰ ſpe fruēdi victoria diuinitꝰ ſubnixi: in ꝯfeſſiōe deitatis alacriter cucurrerūt. ps. Dn̄e qd multi. ℣. Gła ⁊ honō. Lcō. i.

Sanctus vincentiꝰ a pueritia ſtudiis litteraꝝ traditꝰ: ſuprna ꝓuidēte clemētia q̄ ſibi eū preuidebat vas electiōis futurū gemina ſciētia ſub btō valerio ceſarauguſte ciuitatꝭ antiſtite efficaciſſime claruit. A quo etiā ſctitate īſignis: dyaconii arcē ſuſcepit. Tu aūt. ℟. Sacratam preſentis diei ſolennitatem humili celebremus deuotione qua inuictus chriſti martyr vincentius tyranno deuicto Inſignem victorie palmā celo gaudēs ītulit. ℣. Peracto paſſionis ſue venerando triumpho angeloꝝ cetibꝫ comitatus. Inſignem. Lcō. ii.

Cum igitur apd̄ ceſarauguſtanā ciuitatem vt multorum ſinceritas et ſignate veritatis verba teſtantur: daciano cuidā preſidi gētiliqꝫ ſacrilego ex dominis et principibꝫ ſuis romanis ſeuiendi in chriſtianos exoptata officioſitas cecidiſſet/ ⁊ ob latrātis prophane crudelitatꝭ famelico eam ſua rabies aſpiraſſet: epyſcopos clericos ac pſbyteros et oīa ſancta corpora tentamētis dyaboli magis deo probanda rapere vbiqꝫ canina rabie et ad tormēta pertrahere imperauit. ℟. Sanctus vincētius xp̄i martyr prouidēte ſupna clemētia q̄ ſibi eū ꝓuidebat vas electōis futurum Gemina ſciētia efficaciſſime claruit. ℣. Sāctitate quoqꝫ inſignis: dyaconii arce ſuſcepta vices pontificis diligenter exeqbatur. Gemina. Lcō. iii.

Protinus ꝓuolās ep̄s
gloriosissimus valeri⁹ ⁊
vincētius btissim⁹ martyr
pernicit(er) ī sue laudis titu/
lum cucurrerūt: feliciores
se ī ipsa futuros eē ꝯfessiōe
credētes: si coronā martiriū
stati precones ꝟtutū merit
pro sua deuotōe rapuissēt.
℟. Leuita vincēti⁹ dixit btō va
lerio. si iubes pr̄ scē rn̄sis iudicē
aggrediar. iā tibi fili charissime
diuini ꝟbi curā ꝯmiserā. Nunc
quoqz ꝓ fide q̄ astam⁹ responsa
cōmitto. ℣. Tibi ei gemina scīe
tia pollēti ac supni amoris igne
feruenti celestis oli doctrine mi
nisteriū delegaui. Nūc. G. Nūc

In. ii. noc. ā. Tāto nāqz feli/
ciores se esse credebāt: q̄to am
pliora tyrāni supplicia pro lōga/
nimitate certassent euicere. ps.
Cū inuoc. an. Leuita vincen
tius dixit btō valerio si iubes pr̄
scē respōsis iudicē aggrediar. ps.
Uerba. an. Iā tibi fili carissi/
me diuini verbi curā cōmiserā:
nūc quoqz ꝓ fide q̄ astam⁹ rn̄sa
cōmitto. ps. Dn̄e dn̄s no. ℣.
Posuisti dn̄e sup. L. iiii.

SEd ille artifex sen⁹ vt
vexatiōe itineris magis illos
frangeret et facili⁹ afficeret
iniuria quos videbat supa/
ri nō posse de pena: ad ciui/
tatē valentiā scōs dei ptra/
hi mor p̄cepit. ℟. Ecce iā in
sublime agor ⁊ ōs principes tu/
os scēo altior tyranne despicio:
nolo vt gl̄iam meā minuas nec
dānas iscrtas laudi. Parat⁹ sū ei
ad oīa tormēta ꝓ saluatoris noie
sustinēda. ℣. Insurge ergo ⁊ to
to malignitatis spū debachare:
videbis me dei ꝟtute pl⁹ posse
dū torq̄or: q̄ possis ipse qui tor/
ques. Paratus. L. v.

UT cū summa pena car/
ceris, famis iopia, stridore
cathenar̄ manib̄ȝ ceruicibȝ
et collo ferri pōdera sustine
re nō possēt: per oēs artus
iā tūc mortis supplicia pa
terētur que illi grauiora cu
mulatus pro sua laude por
tarent. ℟. Assūpt⁹ ex equuleo
leuita vincēti⁹ atqz ad patibulū
rapt⁹ tortores suos pene ꝓuoci/
ens. Nolas carnificū arguendo
ad penā alacriter ꝓperabat. ℣.
Intrepid⁹ itaqz dei athleta can/
dentis ferri machinā vltro ꝯscē
debat. Nolas. L. vi.

QUi iā defecisse eos cre
debat ī suppliciis iugi iniu
ria fatigatos: timēs ne ipo

rum preuẽtꝰ occaſu/ ſeuicie ſue dãna pateretur: ꝓduci iuſſit e carcere. Et cũ putaret eos tãdiu a cõi publice conuerſatiõis luce ſecluſos nec corpe nec ſpũ tñ preualere: mori tñ eos añ tormẽta volebat: quibꝫ ꝓponebat etiã nec mortuis tẽperare. ℟. Chriſti miles glo̾ſus leuita vincẽtiꝰ ut tribunal ſpõte rogũ cõſcendit intrepidꝰ. Cuius ſalis crepitãtis ꝑ corpꝰ minutie ſparſim ibãt atqꝫ prune ꝟnabatur ſanguine. ℣. Inter hec manet imotꝰ ille dei famulꝰ orãs xp̄m in ſublime erectis luminibꝫ. Cuiꝰ. Glã. Sparſim. In .iii. noc. an. Btũs vincẽtiꝰ cuiꝰ iã mens cõſcia erat corone: dixit daciano hactenꝰ a te habitꝰ ſermo de negãda fide ꝑtinuit. ps. In dño cõfido. an. Sephariũ tñ apud xp̄ianoꝝ prudẽtiã eſſe cognoſce deitati cultũ abnegãdo blaſphemare. ps. Dñe q̃s ha. ã. Profitemur ei xp̄iane religiõis nos eſſe cultores: ac vniꝰ veri dei ꝑmanẽtis i ſcl̃a famulos ⁊ teſtes. ps. Dñe in ꝟtute. ℣. Iuſtus ut palma. l cõ. vii.

SEd pauefactꝰ dacianus a cõſpectu coꝝ q̃ integri corpe et viribꝫ eſſent: quid inquit iſtos indulgẽtiori paſtu ⁊ potu largiori procuraſtis? Et mirabat̃ furore fretꝰ robuſtiores eẽ quos deꝰ pauerat ſua potẽtia. ℟. Btũs dei athleta vincẽtiꝰ horrẽdo clauſus et gaſtulo carceri: pſalmum deo et hymnũ angeloꝝ frequẽtia roboratꝰ letꝰ dicebat. Quoꝝ vallatꝰ caterua venerãdo fouebat̃ obſequio ⁊ mulcebat̃ alloq̃. ℣. Dãtur ergo laudes deo altiſſimo et reſonãte organo angelice vocis modulata ſuauitas ꝑcul diffunditur. Quoꝝ. l cõ. viii.

IGit̃ glo̾ioſus leuita xp̄i vincentiꝰ cũ ip̄m valerium magiſtrũ ſuũ in ſupplicus poſitũ videret: ita eũ alloq̃tur. Quid agis xp̄e dei: q̃d contra carnẽ leuit multas? Exclama i magna virtute xp̄icola: ut q̃ per te exoptãt corroborari: te diſcant imitari. ℟. Agnoſce o vincẽti inuictiſſime ꝓ cuiꝰ noĩe fideliter decertaſti. Ipſe tibi coronã ꝑparatã ſeruat i celis q̃ te fecit victorẽ in penis. ℣. Eſto igitur iam ſecurus de premio. quia mox depoſito onere carnis noſtro eris addẽdus collegio. Ipſe. ¶ l cõ. ix.

Dacianus preſes dixit. Amouete ep̄m iſtum: vincētiū vero grauiorē rebellē q̇ in publicā ꝯtumeliā venit, grauioribꝫ applicate tormētis. Applicate inquit eū ad equuleū: mēbris extē dite et toto corpe diſſipate. Hāc penā āte ipſa tormēta ſuſtineat. Tunc dacianus Quid dicis (inquit) vincēti vbi iſtud corp⁹ tuū miſerabile cōſpic̄? At ille ſubridēs ait. Hoc eſt inq̄t qđ ſp optaui. Nemo michi amabilior nec familiarior fuit: tu ſol⁹ maxime ad mea vota cōcordas. R. Precioſus martyr vincēti⁹ iuſſu tyrāni ad lectū deferē nouis denuo ſuppliciis ſubdēd⁹ Mox ergo xp̄i teſtis inuictus in ſtratu mollicie repoſit⁹ precioſā in morte reſolutus reddidit celo ſpm̄. V. Daciano fruſtra cogitāte de ſupplicio: benign⁹ deus pie diſpoſit de p̄mio. Mox. G. M. V. Ora p nobis. In lau. an. Aſſūptus ex equuleo leuita vincenti⁹ atq3 ad patibulū raptus: moras carnificū arguēdo ad penā alacriter ꝑperabat. ps. Dñs regnā. an. Intrepid⁹ itaq3 candētis ferri machinā vltro ꝯſcendēs ac manens īmotus: erectis in celū luminibꝫ dñm ſpectabat. ps. Iubilate. an. Hinc horrēdo carceris claus⁹ ergaſtulo dei athleta: angelorꝫ venerādo fruebat obſequio ⁊ mulcebat alloq̄o. ps. Deus de⁹. an. Agnoſce o vincēti inuictiſſime q2 pro cui⁹ noīe fideliter decertaſti: ipſe tibi coronam preparatā ſeruat in celeſtibꝫ. ps. Bñdic. an. Dant ergo laudes deo altiſſimo ⁊ reſonāte organo angelice vocis modulata ſuauitas ꝑcul diffundit. ps. Laud. Ca. de cōi vni⁹ martyris. ym.

Chriſti miles glorioſus leuita vincēti⁹ vt tribunal ſpōte rogū cōſcendit intrepid⁹ cui⁹ ſalis crepitātis p corp⁹ minucie. Sparſim ibāt atq3 prune ꝯnabātur ſanguie iter hec manet immotus ille dei famulus orās xp̄m i ſublime erectis luminibꝫ. Gloria ⁊ honor deo. V. Iuſt⁹ ger. A. Egregi⁹ martir dei vincēti⁹ diri tormētorꝫ ſupplicijs p xp̄o alacriter ſupat ac felicis pugne agōe ꝯſtāter explecto tādē precioſā reſolut⁹ i morte celo triūphās ſpm̄ reddidit. ps. Bñdictus. or. Adeſto dñe. Mē de ſctā maria. Ad .i. ant.

Aſſūptus. p̄s. Deꝰ in noīe. Ad .iii. ā. Intrepidꝰ. p̄. Legē. Cp̄. R̄. ⁊ V. de cōi ad ōs horas dñi cū orōe ꝑdicta. Ad .vi. an. Hinc hoīē. p̄. Defecit. Ad .ix. an. Dātur. p̄ Mirabi. Ad vēs an. Aſſūptꝰ. p̄i. Feles. Cp̄ de q̇ vniꝰ mart. yꝰ. Chriſti miles. V. Juſtꝰ ger. an. Btūs vincentius applicatus tormētis alacri vultu dei preſentia roboratꝰ dixit. hoc eſt qd ſemꝑ optaui ⁊ votis omnibus exquiſiui. p̄. Magnificat. Orō. Adeſto domine ſupplica. Mē de ſcā maria.

¶ In querſione ſci pauli apli: Ad vēs ſuꝑ pos. an. Lux de celo circūfulſit ſaulum ⁊ cadēs in terrā audiuit vocē dicentem ſibi ſaule ſaule qd me pſeqris? qui dixit. quiſnā es dñe? ego ſum ieſus nazarenꝰ quē tu pſequeris. durū eſt tibi ɔtra ſtimulum calcitrare. p̄i. Feriales. Cp̄m

Saulus adhuc ſpirans minarum ⁊ cedis in diſcipulos dñi: cū iter faceret cōtigit vt appropinquaret damaſco: et ſubito circūfulſit eum lux de celo. D. g. R̄. Sācte paule. V. Vt digni. yꝰ.

Doctor egregie paule mores iſtrue et mēte polū nos trāſferre ſatage donec perfectum largiatur plenꝰ euacuato qd ex parte gerimus. Annue xp̄e. V. In oēm terrā. an. Elegit dñs virū de plebe et claritatem viſionis eterne dedit illi: celebremus querſionē ſancti pauli apli. p̄s Mag. orō.

Deus q̇ vniuerſum mundū bti pauli apli tui ꝑdicatiōe docuiſti: da nobis q̄s vt qui eiꝰ hodie querſionē colimꝰ: ꝑ eiꝰ ad te exēpla gradiamur. Per do. Mē de ſctō preiecto marty. an. Hic eſt vere martyr. V. Glia ⁊ honore. Orō.

Martyris tui ꝑiecti dñe queſumus interuētio glorioſa ɔmendet. vt quod noſtris meritis nō valemꝰ: eius precibꝫ ɔſeqmur. Per. Mē de ſctā maria. Si hoc feſtū in aliqua dñica ante .lxx. cōtigerit: totū ſeruitium fiat de feſto. et fiat mēō. in primis de ſancto preiecto mart. deinde de dñica ⁊ poſtea de ſcā maria. Ad mat. Inuitat. Laudemus ieſū xp̄m In querſione apoſtoli pauli. p̄. Venite. yꝰ. Doctor egregie Annue xp̄e. In .i. noc. an. Saulus adhuc ſpirans minarum et cedis in diſcipulos dñi: ablit

Dacianus preſes dixit. Amouete epm̄ iſtum: vincētiū vero grauiorē rebellē q̄ in publicā ꝯtumeliā venit, grauioribꝫ applicate tormētis. Applicate inquit eū ad equuleū: mēbris extēdite et toto corpe diſſipate. Hāc penā āte ipſa tormēta ſuſtineat. Tunc dacianus Quid dicis (inquit) vincēti vbi iſtud corp⁹ tuū miſerabile cōſpic̄? At ille ſubridēs ait. Hoc eſt inq̄t qđ ſp optaui. Nemo michi amabilior nec familiarior fuit: tu ſol⁹ maxime ad mea vota cōcordas. R. Precioſus martyr vincēti⁹ iuſſu tyrāni ad lectū deferē nouis denuo ſuppliciis ſubdēd⁹ Mox ergo xp̄i teſtis inuictus in ſtratu mollicie repoſit⁹ precioſā in morte reſolutus reddidit celo ſpm̄. V. Daciano fruſtra cogitāte de ſupplicio: benign⁹ deus pie diſpoſit de p̄mio. Mox. G. M. V. Ora p̄ nobis. In lau. an. Aſſūptus ex equuleo leuita vincenti⁹ atq; ad patibulū raptus: moras carnificū arguēdo ad penā alacriter ꝑperabat. p̄. Dñs regñ. an. Intrepid⁹ itaq; candētis ferri machinā vltro ꝯſcendēs ac manens īmotus: erectis in celū luminibꝫ dñm p̄cabat̄. p̄s. Iubil. an. Hinc horrēdo carceris clauſ⁹ ergaſtulo dei athleta: angeloꝝ venerādo fruebat̄ obſequio ⁊ mulcebat̄ alloq̄o. p̄. Deus de⁹. an. Agnoſce o vincēti inuictiſſime q̄ pro cui⁹ noīe fideliter decertaſti: ipſe tibi coronam p̄paratā ſeruat in celeſtibꝫ. p̄. Bñdic. an. Dant ergo laudes deo altiſſimo ⁊ reſonāte organo angelice vocis modulata ſuauitas p̄cul diffundit̄. p̄s. Laud. Cā. de cōi vni⁹ martyris. Hy.

Chriſti miles glorioſus leuita vincēti⁹ de tribunal ſpōte rogū cōſcendit intrepid⁹ cui⁹ ſalis crepitātis p corp⁹ minucie. Sparſim ibāt atq; prune ꝯnabātur ſanguie iter hec manet immotus ille dei famulus orās xp̄m i ſublime erectis luminibꝫ Gl̄ia ⁊ honor deo. V. Iuſt⁹ ger. a. Egregi⁹ martir dei vincēti⁹ diri tormētoꝝ ſuppliciis p̄ xp̄o alacriter ſupat ac felicis pugne agōe ꝯſūāter expleto tādē precioſā reſolut⁹ i morte celo triūphās ſpm̄ reddidit. p̄s. Bñdictus. or. Adeſto dñe. Mē de ſctā maria. Ad. i. ant.

Aſſūptus. ꝓs. Deꝰ in noīe. Ad. iii. ã. Intrepidꝰ. ꝓ. Legẽ. Cꝓ. Rꝫ. ⁊ ℣. de cōi ad ōs horas dñr cū orōe ꝓdicta. Ad. vi. an. Hinc hoīe. ꝓ. Defecit. Ad. ix an. Dãtur. ꝓ Mirabi. Ad vēs an. Aſſūptꝰ. ꝓi. feles. Cꝓ de ꝗ vnꝰ mart. yꝰ. Chriſti miles. ℣. Iuſtꝰ ger. an. Stās vincentius applicatus tormētis alacri vultu dei preſentia roboratꝰ dixit. hoc eſt qđ ſemꝑ optaui ⁊ votis omnibus exquiſiui. ꝓ. Magnificat. Op. Adeſto domine ſupplica. Mē de ſcā maria

In ꝯuerſione ſcī pauli apli:

Ad vēs ſup ꝓos. an. Lux de celo circūfulſit ſaulum ⁊ cadēs in terrā audiuit vocē dicentem ſibi ſaule ſaule qđ me ꝑſeq̄ris? qui dixit. quiſnā es dñe? ego ſum ieſus nazarenꝰ quē tu ꝑſequeris. durū eſt tibi ꝯtra ſtimulum calcitrare. ꝓi. feriales. Cꝓm

Saulus adhuc ſpirans minarum ⁊ cedis in diſcipulos dñi: cū iter faceret cōtigit vt appropinquaret damaſco: et ſubito circūfulſit eum lux de celo. D. g. R. Sācte paule. ℣. Vt digni. yꝰ.

Doctor egregie paule mores iſtrue et mēte polū nos trāſferre ſatage donec perfectum largiatur plenꝰ euacuato qđ ex parte gerimus. Annue xp̄e. ℣. In oēm terrā. an. Elegit dñs virū de plebe et claritatem viſionis eterne dedit illi: celebremus ꝯuerſionē ſācti pauli apli. ꝓs Mag. op.

Deus q vniuerſū mundū bti pauli apli tui ꝓdicatiōe docuiſti: da nob q̄s/ vt qui eiꝰ hodie ꝯuerſionē colimꝰ: ꝑ eiꝰ ad te exēpla gradiamur. Per do. Mē de ſctō preiecto marty. an. Hic eſt vere martyr. ℣. Glia ⁊ honore. Op.

Martyris tui ꝓiecti dñe queſumus interuētio glorioſa ꝯmendet. vt quod noſtris meritis nō valemꝰ: eius precibꝫ ꝯſeqmur. Per. Mē de ſctā maria. Si hoc feſtū in aliqua dñica ante. lxx. cōtigerit: totū ſeruitium fiat de feſto. et fiat mēō. in primis de ſancto preiecto mart. deinde de dñica ⁊ poſtea de ſcā maria. Ad mat. Inuitat. Laudemus ieſū xp̄m In ꝯuerſione apoſtoli pauli. ꝓ. Venite. yꝰ. Doctor egregie Annue xp̄e. In. i. noc. an. Saulus adhuc ſpirans minarꝫ et cedis in diſcipulos dñi: abiit ad principē sacerdotum ꝛ petiit illū vt vbicūqꝫ inueniret hui⁹ vie viros: vinctos ꝑduceret hiel'm. ps. Celi enar. Finito ꝑo psal' incipiat̃ ꝟ. Paternaꝝ a cātore: et ꝓsequat̃ a choro antequā inchoet̃ an. p⁹ psal. Quod ꝑ totū annū obseruat̃ ī vꝟsibꝫ an. cātādis ad ad mag. vel ad laud. ꝟ. Paternaꝝ traditionū amplius emulator existēs. an. Ibat igit̃ saulus furia inuect⁹: dirāqꝫ toto pectore vir⁹ efflabat ꝛ scōꝝ sanguinem sine intermissione sitiebat. ps. Bñdicā. ꝟ. Per totā iudeam insania ferebat̃: vt xp̄i membra laniaret ī terr. a. Et subito circūfulsit eū lux de celo: ꝛ cecidit ī terrā nichilqꝫ videbat. ps. Eructauit. ꝟ. Audiuit aūt vocem dicentē sibi: saule saule quid me persequeris? ꝟ. In oēm terr. l. i.

SAul⁹ adhuc spirās minaꝝ ꝛ cedis in discipulos dñi. Presens lectio actuū aplōꝝ pronūciat frēs charissimi quō aplūs paul⁹ cui⁹ singularē hodie festiuitatem colimus seuissim⁹ ꝑsecutor xp̄i ecclesiaꝝ ꝑdicator et doctor fact⁹ est xp̄ianoꝝ. R. Saul⁹ adhuc spirās minaꝝ ꝛ cedis ī discipulos dñi: Abiit ad principē sacerdotū ꝛ petiit illū vt vbicūqꝫ inueniret hui⁹ vie viros victos ꝑduceret hiel'm. ꝟ. Ibat igit̃ saul⁹ furia inuect⁹ dirāqꝫ toto pectore virus efflabat. Abiit. Lc̄o. ii.

Christ⁹ ei occidit in eo seuiciā: et reuiuiscere fecit ī eo māsuetudinē verā. Impleta est in eo ꝓphetia btī patriarche iacob: q̄ cū bñdiceret filiū suū beniamī: ait Beniamī lup⁹ rapax mane comedet predā ꝛ vespe diuidet spolia. R. Ibat igit̃ saul⁹ furia inuectus dirāqꝫ toto pectore vir⁹ efflabat. Et scōꝝ sanguinē sine itermissiōe sitiebat. ꝟ Per totā iudeā isania ferebat̃ vt xp̄i mēbra laniaret ī terr. Et. l. iii.

QVi eni paulus post cōuersionē dict⁹ est: ātea cū in īpietate ꝑsisteret saul⁹ vocabatur. Qui eni ꝯmutauit opa: ꝯmutauit ꝛ nomē. Erat de tribu bēiamī: erat qꝫ lupus. R. A xp̄o de celo vocat⁹ et ī terrā ꝓstrat⁹ ex ꝑsecutore effect⁹ est vas electiōis ꝛ plus oībꝫ laborās multo lati⁹ iter ōēs verbi grām seminauit. Atqꝫ doctrinā euāgelicā sua predicatiōe cōpleuit. ꝟ. Inter aplōs vocatione nouiſſimꝰ predicatõne primus nomē xp̄i multarū manifeſtauit gentiū ꝑplis. Atqȝ. Gl̃a Sua ꝑdi. In .ii. noc. ā. Saule ſaule qd me ꝑſeq̄ris? quiſnā es dn̄e? ego ſū ieſus nazarenus quē tu ꝑſeq̄ris durū eſt tibi ꝯtra ſtimulū calcitrare. p̄. Oēs gētes. ℣. Circūfulſit eū lux de celo ꝛ audiuit vocē dicentē ſibi. ā. Saulꝰ aūt tremēs ac ſtupēs dixit ad ieſū. dn̄e qd me vis facere? ait aūt dn̄s ad eū. ſurge ꝛ ingredere ciuitatē ꝛ dicet̄ tibi quid te oporteat facere. p̄s. Exaudi deꝰ dep̄. an. ℣. Uiri autē illi q̄ comitabātur cū eo ſtabāt ſtupefacti. ā. A xp̄o de celo vocatꝰ et in terrā ꝓſtratꝰ ex ꝑſecutore effectus eſt vas electiōis. p̄. Exaudi deꝰ or. ℣. Proſtratus eſt ſeuiſſimꝰ ꝑſecutor ſed erectꝰ eſt fideliſſimꝰ ꝑdicator. ℣. Cõſtit.

l. iiii.

MAne: id eſt primū ꝑſecutor xp̄ianoꝝ veſpe: id eſt poſtea per xp̄i grām ꝯmutatꝰ. Diuiſit ſpolia: id ꝫ gētibꝫ mirifice euāgelica ſacramēta ꝯmunicauit. Audiamꝰ eni eū: mane comedentē predā. ℟. Uade anania et q̄re ſaulū: q̄r vas electionis eſt mihi Ut portet nomen meū coram gentibꝫ ꝛ regibꝫ ꝛ filiis iſrael. ℣. Ego eni oſtēdam illi quanta oportet eum pro noie meo pati. Ut portet.

Lcō. v.

SAulus adhuc ſpirans minaꝝ ꝛ cedis in diſcipulos dn̄i: petiit et accepit epyſtolas i damaſcū a principibꝫ ſacerdotū (vbi iā magna pars fidelium erat) vt quoſcūqȝ inueniret huiꝰ vie viros ac mulieres i chriſtū credētes: vinctos ꝑduceret in hierlm ad martyriū. ℟. Ingreſſus paulus i ſynagogas Predicabat ieſū iudeis affirmās q̄r hic eſt xp̄s. ℣. Stupebāt aūt oēs q̄ eū audiebāt. Predi.

l. vi.

ET dū iter faceret: cōtigit vt appropinq̄ret damaſco. Et ſubito circunfulſit eū lux de celo: ꝛ cadēs in terrā audiuit vocē dicentem ſibi Saule ſaule qd me perſequeris? Et ille. Quis es dn̄e? Et dn̄s ad eū. Ego ſū ieſus nazarenꝰ: quē tu ꝑſeq̄ris in fidelibꝫ. ℟. Magnus ſctūs paulꝰ vas electionis vere digne eſt glīficādus: Qui ꝛ meruit thronū duodecimū poſſidere. ℣. A xp̄o de celo vocatꝰ ꝛ in terrā ꝓſtratꝰ ex ꝑſecutore effectꝰ eſt vas electõis. Qui. G. Qui.

¶ In .iii. noc. a. Viri aũt qui comitabãtur cũ eo ſtabãt ſtupefacti audiẽtes q̇dẽ vocẽ ſʒ neminẽ vidẽtes. ps. Cõfitebimur. v. Saul9 aũt cadẽs i terrã aptiſqʒ oculis nichil videbat. a. Ad manus aũt illũ trahẽtes itroduxerũt damaſcũ ⁊ erat ibi tribʒ diebus non vidẽs ⁊ nõ mãducauit neqʒ bibit. ps. Dñs ꝛ. ex. v. Surrexit aũt ſaul9 de terra apertiſqʒ oculis nichil videbat. an. Vade anania ⁊ q̇re ſaulũ ecce eñ orat qꝛ vas electõis eſt michi vt portet nomẽ meũ corã gẽtibʒ et regibʒ ⁊ filiis iſrł. ps. Dñs re. iraſ. v. Dixit autem dñs i viſu ananie. v. Nimis honorati ſũt

In illo ¶ S. math. xix tp̃e: Dixit ſymõ petr9 ad ieſu. Ecce nos reliq̇mus oia ⁊ ſecuti ſum9 te: q̇d ergo erit nob̃? Et rel. Omelia ex cõmentario bt̃i hieronymi pbr̃i

Grãdis fiducia. petr9 piſcator erat/ diues nõ fuerat cibos manu ⁊ arte q̃rebat: ⁊ tñ loq̇tur ↄfidẽter: ecce nos reliq̇m9 oia. Oia reliq̇t qui volũtatẽ habẽdi deſeruit: ſʒ qꝛ non ſufficit tm̃ relinq̃re: iũgit qđ ꝑfectũ eſt/ et ſecuti ſum9 te. R. Tu es vas electionis ſcẽ paule aplẽ ꝑdicator veritat̃ in vniuerſo mundo. Per quẽ oẽs gẽtes cognouerit grãm dei. V9. Intercede pro nobis ad dñm q̇ te elegit. Per. I cõ. viii.

FEcimus qđ iuſſiſti: q̇d ergo dab̃ nobis ꝑmii? Jeſus aũt dixit illis. Amẽ dico vobis qꝫ vos q̇ ſecuti eſtis me: in regeneratõe cũ ſederit fili9 hois in ſede maieſtatis ſue: ſedebitis ⁊ vos ſup ſedes duodecim iudicãtes duodeci trib9 iſrael. R. Scẽ paule aplẽ ꝑdicator veritat̃ et doctor gẽtiũ: Intercede ꝑ nobis ad dñm q̇ te elegit. V. Vt digni efficiamur grã dei. In. l. ix.

NOn dixit qui reliq̇ſtis oia. hoc eni ⁊ ſocrates fecit philozophus et multi alii q̇ diuitias cõtẽpſerunt. ſed q̇ ſecuti eſtis me: qđ proprie aplõꝝ eſt atqʒ credẽtiũ. In regeneratiõe cũ ſederit fili9 hois in ſede maieſtatis ſue: qñ ex mort̃ corruptiõe reſurgẽt icorrupti: ſedebit̃ et vos i ſoliis iudicãtiũ ↄdẽnãtes duodeci tribʒ iſrł: qꝛ vobis credẽtibʒ illi credere noluerũt. Et ois q̇ reliq̃rit domū vel frēs vel ſorores aut pr̄em aut matrem aut vxorē aut filios aut agros ꝓpter nomē meū: cētuplū accipiet ⁊ vitā eternā poſſidebit. ℞. Celebremus ꝯuerſionem ſcī pauli apłi. Qui hodie ex perſecutore effectꝰ eſt vas electionis. ℣. Gaudēt angeli ⁊ exultāt archāgeli ⁊ collaudāt ī celis filiū dei. Qui. Gła. Qui. ℣. Dediſti hereditatē. ℞. Timētibus nomē tuū dñe. In laudibꝫ. ā. Saulus q̇ ⁊ paulꝰ magnꝰ predicator a deo ꝯfortatꝰ ꝯualeſcebat et cōfundebat iudeos. p̄. Dñs regnū. ℣. Vidēs qꝛ hic eſt xp̄s filiꝰ dei viui. an. Saule frater doꝰ miſit me ieſus q̇ apꝑuit tibi in via qua veiebas vt videas ⁊ implearis ſpū ſcō. p̄. Iubil. ℣. Et abiit ananias et itroiuit in domū et īponēs ei manū dixit. an. Sub manu cōtinuo ananie ceciderunt ſquame ab oculis eiꝰ et ſurgēs baptizatꝰ eſt: ⁊ accipiēs cibū ꝯfortatus eſt. p̄s. Deꝰ d. ℣. Fuit autē cū diſcipulis qui erant damaſci per dies aliquot. an. Proſtratꝰ eſt ſeuiſſimꝰ ꝑſecutor: ſꝫ erectꝰ eſt fideliſſimꝰ predicator/ quos dñe verbis edocet de te: meritiſ ducat ad te. p̄. Bñdicite. ℣. Inter apłōs vocatōe nouiſſimꝰ: predicatōe primus. an. Ingreſſus paulus ī ſynagogas ꝑdicabat iudeis ieſum affirmās qꝛ hic eſt xp̄s. p̄s. Laud. ℣. Stupebāt aūt oēs q̇ eū audiebant. Cp̄. Saulus adhuc. yꝰ. Exultet celū. ℣. Annūciauerūt. ā. Celebremꝰ ꝯuerſionē ſcī pauli apłi: qꝛ hodie ex ꝑſecutore effectus eſt vas electionis. ideo gaudēt angeli atqꝫ letātur archāgeli ⁊ collaudāt in celis filium dei. p̄s. Bñdictus. Orō. Deꝰ qui vniuer. Mē de ſctō preiecto mar. an. Niſi granum. ℣. Iuſtꝰ germ. orō. Martyris tui. Mē de ſcā maria. Ad .i. an. Saulꝰ qui. p̄. Deꝰ in noīe. Et dñr āe ſup hōs abſqꝫ ꝟſibꝫ an. Tē iure. p̄s. Quicumqꝫ. Ad terciā. an. Saule frater. p̄s Legē po. cp̄. Saulꝰ adhuc. ℞. ⁊ ℣. de cōi apłoꝝ dñr ad oēs hōs: cū orōe huiꝰ diei. Ad. vi. ā. Sub manu. p̄s. Defecit. cp̄.

Vade anania et quere ſaulum qm̄ vas electionis michi eſt iſte vt portet nomen meum corā gentibus et regibus et filiis iſrael. Deo grā. Ad. ix. ā. Ingreſſus. p̄s. Mirabilia. Cp̄.

Et abiit ananias ⁊ introiuit ī domū: et iponēs ei manū dixit: saule frater do⁹ misit me iesus xp̄s q̄ apparuit tibi ī via qua veniebas: vt videas et implearis spūscō. Ad vēs. ā. Saul⁹ q̄. p̄. Dixit do. ⁊ cē de aplis. cp̄. Saul⁹ adhuc. y⁹. Exultet. ℟. Annūciauerūt. an. Cū autē cōplacuit ei q̄ me segregauit ex vtero mr̄is mee ⁊ vocauit p gratiā suā vt reuelaret ī me filium suū vt p̄dicarē illū in gētibꝫ: cōtinuo nō acq̄eui carni ⁊ sāguini sꝫ abii ad ātecessores meos apostolos. ps Magn̄. or. Deus qui vniuer. ¶ Sci iuliani epi et cf. iii. lec. Lp̄. Ecce sacerd.

Deus q̄ ecclie tue or. Obtissimū iulianū mirabilē tribuisti doctorē: q̄ce de ꝓpici⁹/ vt hūc apd̄ te piū mereamur habere itercessorem. Per do. Ad mat. inuitatoriū duplex. ¶ Lcō. i.

Beatus iulian⁹ romana generositate clarissim⁹/ ligua facūdus/ iusticia insignis/ merito fidei pcelebris: prim⁹ apl's cenomānice vrbi est a deo destinatus. l. ii.

Hic igit' vir dei cū ad vrbē hāc accessisset intrepidus: et nouitas scē p̄dicatiōis multis icredulis verteretur in scandalū/ nōnullis habebatur in derisū: sed miraculoꝝ potentia reddebat attonitos/ quos ad audiendā veritatis viā veternus et innatus error effecerat fastidiosos. Tu. l. iii.

Per man⁹ vero reuerēdi pōtificis tantas opabatur xp̄s virtutes: vt ꝟbo demones effugaret/ leprosos mūdaret: cūctisq3 languētibꝫ opem cruc medicamine largiret. Et oia de cōi i⁹ cōf. ⁊ pōti.

Si hoc fe. ī die do. ꝯtige. nichil inde fiat nisi tm̄ mē. siue an lxx siue nō. Si quis alia fe infra. lxx. hoc fe. eueñ. fiāt matu. cū noc. et iuic simplici. ⁊ hoc in oibꝫ festis. iii. l'. q̄ ifra. lxx. extra sabbatū eueñ. obseruet. ¶ Scē agnetis scdo Ad vēs. ā. ⁊ pi. ferial. Lp̄. i⁹ ꝟgio ⁊ martyri. y⁹. Virginis ples. totus y⁹ dicat ℟. Diffusa est gratia. an. Beata agnes. ps. Magn̄. Or.

Deus q̄ nos annua btē agnetis virginis ⁊ martyris solennitate letificas: da vt quā veneramur officio: etiā pie cōuerſatiōis ſequamur exēplo. Per do. ¶ Mē. de ſācta maria ⁊ de oibꝫ ſcis. Si hoc fe. in ſabbō cōtigerit: nichil fiat de feſto niſi tm̄ mē. Si vo i aliq̄ do. añ. lxx. eue. tūc fiat medie l. de virgīe. Si aūt dn̄ica. lxx. vel lx. vel. l. hac die eueñe. tūc fiat tm̄ de virgīe mē ⁊ hoc ſolēniter tā ad primas vēs ⁊ ad mat. et ad miſſā. Idē modꝰ ſeruetur in oibꝫ feſtis. iii. lec. ab hac die vſqꝫ ad qrtā feriā in capite ieiu. Ad mat. de ſcā agnete. Inuit. du. yꝰ. an. pi. ⁊ v. ſicut in alio feſto dr̄. Tn̄ ſi iſta. lxx hoc fe. ꝯtig. tūc erit inuit. ſimpl. ſcꝫ Regē virginū. p̄. Venite. yꝰ. Virginis ꝓles. totus yꝰ. dr̄. āe. ⁊ pi. de noc. iiiiꝰ ferie. v. Diffuſa. l. i.

Christi virgines ſolam virginē matrē luminū ſubſequant. Huiꝰ pediſſeq̄ agnes btiſſima magnuꝫ de ſe pudicicie excitauit exemplū: cū virginitatē pretulit vite oēmqꝫ a ſe amorē terrenū ꝓpt amorē celeſtē expellēs: tropheū cruc xp̄i arripuit. Tu. R̄. Dīe feſtū. l. ii.

Hec nāqꝫ virgo pudica tā ꝯtra libidies ꝙ etiā vniuerſa ſupplicia potius fide armata ꝙ ferro fortiter dimicat ⁊ vincit. Aſpicit deniqꝫ blādientē: et renuit minātē iudicē. Neſcit aliqd amare qd̄ trāſit. R̄. Dps ado. l. iii.

Non autē de elegātia corporꝭ hūani placere āſuebat qꝛ de feditate aīe non diſplicere timebat. Diſcite virgines xp̄i coronā puellarꝭ exēpli: ⁊ oblata ſub ſpecie pietatꝭ munuſcula virorꝫ tota deuotiōe reſpuere. R̄. Stat a dextr. v. Spē tua. In lau. hec ſola ā. Ingreſſa agnes. p̄s. Dn̄s rꝫ. Cap. yꝰ. ⁊ vꝰ. de cōi iꝰ virg. ⁊ mar. ā. Cōgaudete. p̄s. Bꝰ. Require hāc an. i alio feſto q̄ eſt qnta an. ſup lau. Or. Deꝰ qui nos. Mē. de ſcā maria ⁊ de oibꝫ ſcis. Ad. i. ā. Ingreſſa ag. p̄. Deꝰ in no. Ad. iii. ⁊ ad alias hoā oia fiāt ſicut i alio fe. cū orōe huiꝰ diei. ¶ Scē baltildis regine: triū lec. terciū R̄. erit Regnū mundi. c̄ oia de cōi iꝰ virg. nō martyr. cū iſta orōne.

Beate baltildis natalicia venerāda dn̄e q̄s eccl'ia tua deuota ſuſcipiat: ⁊ fiat magne glificationis amore deuotior: et tāte fidei proficiat exēplo. Per d. ¶ Scē brigide virg. nō mar. iiii. lc. or.

Sancte brigide v̄ginis tue dñe q̄s p̄catio tibi grata nos adiuuet: et tuam nobis indulgentiā poſcere nō deſiſtat. Per dñm. lec. i.

Sancta itaqȝ brigida quā de⁹ p̄ſciuit ad ſuā ymaginē ⁊ predeſtinauit de bona ac prudētiſſima ꝓſapia ſcotica orta: p̄reqȝ dupthoco et matre brocca genita: a puericia ſua bonaꝝ rerū ſtudiis ioleuit. Electa ei a deo puella moribȝ ſobrietatis ac pudicicie plena: in meliora ſemꝑ creſcebat. l. ii

Trāſmiſſa a matre vt de lacte vaccaꝝ ſicut alie femine butyꝝ ꝯgregaret: totum pauꝑibȝ erogauit. Et cū cetere fructū vaccaꝝ collectū reddidiſſent: ipſa flama dei accēſa ad dñm ſe cōuertit. Deus aūt pro ſua virgine butyꝝ reſtituit affluēter. iii

Deniqȝ cū parētes eius eā deſpōſare volebāt: ipſa caſtitatē elegit ⁊ corā ſc̄iſſimo ep̄o votū emittēs fūdamētū ligneū quo altare fulciebat manu tetigit: qđ lignum in cōmemoratione priſtine virginis vſqȝ ad preſens tēpus viride ac ſi nō eſſet exciſū ⁊ decorticatū ſȝ in radicibus fixū vireſcit: ⁊ lāguidos curat vſqȝ in hodiernū diem. Cē de cōi vni⁹ virg. nō marty.

In purificatione btē marie virginis. Ad primas vēs. an. O admirabile. ps. Dixit dñs an. Qñ nat⁹. ps. Cōfitebor. an. Rubū quem. ps. Btūs vir an. Germinauit. ps. De pfūdis. ā. Magnū hereditatis myſteriū templū dei fact⁹ eſt vter⁹ neſciēs virū. nō eſt pollutus ex ea carnē aſſumens oēs gentes venient dicētes gloria tibi dñe. ps. Memento. Cap̄m.

Ecce ego mitto angelū meū qui p̄parabit viā ante faciē tuā: et ſtati veniet ad templū ſanctū ſuū dñator quē vos q̄ritis: et angelus teſtamēti quē vos vultis. R. Videte miraculū mr̄is dñi cōcepit virgo virilis ignara conſortii. Stās onerata nobili onere maria ⁊ matrē ſe letā cognoſcit que ſe neſcit vxorē. V. Hec ſpecioſū forma p̄e filiis hoīm caſtis ꝯcepit viſceribus et bñdicta in eternū deū nobis ꝓtulit ⁊ hoīem. Stās. Gła. Et ma. y⁹

Quod chorus vatū venerādus olim ſpūſctō cecinit repletus in dei factū genitrice cōſtat eſſe maria. Hec deū celi dn̄mqꝫ terre virgo ꝯcepit peperitqꝫ virgo atqꝫ poſt partuꝫ meruit manere inuiolata. Quem ſenex iuſtꝰ ſymeon in vlnis in domo ſumpſit dn̄i gauiſus ob ꝙ optatū meruit videre lumīe xp̄m. Tu libēs votꝭ petimꝰ precantū regis eterni genitrix faueto: clara q̄ celſi reſidēs olimpi regna petiſti. Sit deo noſtro decꝰ et ptās ſit ſalꝰ perpes ſit honor perennis qui ſūma celi reſidet in arce trinus et vnus. Amen. ℣. Reſponſum accepit ſymeō a ſpūſcō. ℟. Nō viſurū ſe mortē niſi priꝰ videret xp̄m dn̄i. an. Homo erat in hieruſalē cui nomē ſymeon hō iſte iuſtus ⁊ timoratꝰ expectabat redemptionem iſrael: ⁊ ſpūſctūs erat in eo. p̄s. Magn̄. or. Omnipotēs ſempiterne deus maieſtatē tuā ſupplices exoramꝰ. vt ſicut vnigenitus filꝰ tuꝰ hodierna die cū noſtre carnis ſubſtantia in tēplo eſt preſentatus: ita nos facias purificatis tibi mētibꝫ p̄ntari. Per eūdem. Ad cōplet. an. Virgo verbo cōcepit virgo p̄manſit virgo peperit regē oīm regū. p̄s. Cū inuoc. Cap. Tu in nobis. ym. Saluator mūdi. ℣. Cuſtodi nos. an. Glorificamꝰ te dei genitrix qꝛ ex te natꝰ eſt xp̄s ſalua omēs qui te glificāt. p̄s. Nūc dimitt. Hec an. dicat̄ ſup p̄s. Nunc dimittis. et in oībꝫ fe. ⁊ per oct. btē marie. et in cōmemo. eiuſdē per totū annū niſi in aduē. dn̄i et in annūciatōe ⁊ etiā in tp̄e paſchali. ¶ Ad mat. Inuit. Ecce venit ad tēplū ſctm̄ ſuū dn̄ator dn̄s. Gaude ⁊ letare ſyon occurrens deo tuo. p̄s. Venite. In primo noc. an. Specialis virgo inter agmīa virginū gaude munere magnifico q̄ ſola regē regū ferre maria digna fuiſti caſta intra viſcera quē minoratꝰ paululum ab angelis qui p̄ri cōſimilis. p̄s. Dn̄e dn̄s no. ā. Celi reginā maria te iure fatemur: ex cuius thalamo proceſſit iuſticie ſol. p̄s. Celi enarrant. ā. Virgo creatoris celorum mater ⁊ orbis: innocuis manibus mundo quoqꝫ corde btā: rite dei pinguē meruiſti ſcandere montem. p̄s.

Dñi eſt terra. ℣. Sc̄a dei genitrix virgo ſp maria. Lcō. i.

Exultēt virgīes: quia ṽgo maria pepit xp̄m. Exultēt viduē: īfantē xp̄m vidua anna cognouit. Exultēt ꝯiugate: naſcituꝝ xp̄m helizabeth nupta ꝓphetauit. Nullus grad⁹ pretermiſſus ē: de quo nō habēret teſtimōiū ſal⁹ oīm noſtrū. ℟. Adorna thalamū tuū ſyō ⁊ ſuſcipe regē xp̄m. Quē ṽgo ꝯcepit virgo pepit ⁊ poſt partū quē genuit adorauit. ℣. Accipiēs ſymeon puerꝫ ī manib⁊ grās agēs bñdixit dñm. Quē. L. ii.

Nunqd ei ſole virgīes ad regnum celoꝝ ꝑuenient? Peruenīēt ⁊ viduē. Magni meriti fuit illa vidua ſācta anna, a virginitate ſua vixerat cū viro ſuo annis ſeptē etiā vſqz ad ſenilē etatē ꝑuenerat ſenectute ſcā. Octoginta nāqz gerēs annos: expectabat īfantiā ſaluatoris. vt paruulū videret ā noſa: in mūdū ſaluatorē venientē itura. ℟. Poſtq̄ īpleti ſūt dies purgatōis ei⁹ ſcd̄m legē moyſi tulerūt ieſū in hiērlm vt ſiſterent eum dño ſicut ſcriptū eſt in lege dñi. Qz oē maſculinū adaperiens vuluā ſcm̄ dño vocabit̄. ℣. Obtulerūt ꝓ eo dño par turturꝝ aut duos pullos colūbaꝝ. Qz. l. ii.

In maſculis ſexu ſtēs tria ipſa gñā ꝯmēdata ſūt. Ipſe xp̄s puer nat⁹ eſt. Exultēt pueri: ꝯtinētiā vouētes puero. Ipſe ṽo integritatē pueritie ꝯſecrauit: qui ſue matri fecūditatē attulit: virginitatē nō abſtulit. Symeon ṽo ille ſenex diu vixerat: cui⁹ etas ꝯparatur anne ⁊ audierat reſpōſum ꝙ nō eſſet viſur⁹ mortē niſi videret xp̄m dñi. ℟. Obtulerunt pro eo dño par turturū aut duos pullos colūbaꝝ. Sicut ſcriptū eſt i lege dñi. ℣. Poſtq̄ ipleti ſūt dies purgationis ei⁹: tulerūt ieſū in hierlm vt ſiſterēt eū dño. Sicut. In. ii. noc. ā. Gr̄a celeſtis repatrix toti⁹ orbis: diffuſa ē labiis ṽgo maria tuis. ꝓpterea regū te rex bñdixit ī euū: et facit a dextꝰ caſta ſedere ſuis aurea quā fuluo veſtē circūdata limbo ambit ⁊ coronat riteqz cēdecorat. ℣. Eructa. ā. Scificās dñs tēplū xp̄s ſibi dignū/ virgi[illegible] deſcēdit ab arce poloꝝ cūcte cui gētes terre ſimul oīa regna: gaude dei genitrix dicūt et kyria chere. ℣. Deꝰ noſter rc.

an. Aula maria dei caſtiqꝫ titulus pudorꝭ / porta ſyon rutilis ſꝑ fūdata ſaphiris / q̄ ſola ex cūctis placuiſti caſta tonāti: ſuſcipe ſeruoꝝ miſerās pia vota tuoꝝ. ℣. Fūdam. ℟ꝰ. Poſt ptū. l. iiii.

INtelligite frēs quale deſyderiū habebāt antiq̄ ſcī videre xp̄m. Sciebāt illū eſſe venturū: ⁊ oēs q̄ pie viuebāt ⁊ cupiebāt eū videre: q̄tidie in orōnibꝰ ſuis dicebāt. O ſi me hic inueniet iſta natiuitas: o ſi qđ credo in dei ſcripturꝭ videā oculis meis. ℟. Symeō iuſtꝰ ⁊ timoratꝰ expectabat redēptionē iſrł. Et ſpūſctūs erat i eo. ℣. Rñſū accepit ſymeō a ſpūſcō nō viſurū ſe mortē niſi videret xp̄m dñi. Et l. l. v.

ET vt noueritis frēs q̄tū deſyderiū habebāt antiq̄ ſcī qui nouerāt de ſcripturꝭ virginē pariturā: ſicut audiſtis cū eſayas ꝓpheta legeret: Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiū: et vocabit nomē eius emmanuel. Emmanuel q̄d ſit: euāgeliſta nob decernit dicēs q̄ interp̄tat̄ nobiſcū deus. ℟. Reſponſū accepit ſymeō a ſpūſcō nō viſurū ſe mortē niſi videret xp̄m dñi. et bñdixit deū ⁊ dixit Nūc dimittē ſeruū tuū in pace qꝛ viderūt oculi mei ſalutare tuū dñe. ℣. Cū inducerēt puerū ieſū parētes eiꝰ vt facerēt ſcđm ꝯſuetudinē legis pro eo: et ipſe accepit eum in vlnas ſuas ⁊ dixit. Nunc. l. vi.

NOn tibi gꝰ ſit q̄cunqꝫ fidelis aīa mirum et nō videatur īpoſſibile: vt virgo pareret ꝟgoqꝫ pariēs ꝑmaneret. Intellige natū dñm et nō mirerꝭ virgis partū. Ut ergo noueritis āt iquos ſcōs ⁊ iuſtos optaſſe videre qđ ꝯceſſū ꝫ huic ſimeōi: ipſe dñs noſter ieſus xp̄s ad diſcipulos loquēs ait. Multi iuſti ⁊ ꝓphete voluerūt videre q̄ vos videtis ⁊ nō viderūt: et audire q̄ vos auditis ⁊ nō audierūt. ℟. Videte miraculū. vt ſ̄ ad prias vſ. ℣. Virgo ꝯcepit ⁊ virgo pepit ⁊ pꝰ partū ꝟgo ꝑmāſit. Stās. Glā. Aue. In. iii. noc. ā. Pſallite cantātes dño noua cantica xp̄o oīs et illiꝰ nomē bñdicito tellus mūdo ꝟginea quē flores ꝓtulit aluus. ℣. Cātate. i. ā. Exultet tell⁹ letētur et inſule xp̄o regnāte dauitico germine quē ꝟgo ſacra puritatis gremio ꝓlatū mundo edidit caſtiſſima maria: cui⁹ celebrātes ſolēnia plebs veneratur vbiqꝫ fideliū. ℣. Dn̄s ꝑ. ex. an. Aue o theotecos ꝟgo maria que trinā mūdi regētē machinā filiū ꝓtuliſti: hinc rite exaltata ſupra ſydera laudarⁱ et per ſc̄la. ℣. Cātate. ii. ℣. Specioſa facta es. Scḋm lucam. ii.

In illo tp̄e: Poſtꝙ impleti ſūt dies purgationis marie ſm legē moyſi: tulerūt ieſū in hierl'm vt ſiſterēt cū dn̄o ſicut ſcriptū eſt i lege dn̄i. Et rel. Om̄e de. bede

Solēnitatē nob hodierne celebritat' quā q̄dragesimo dn̄ice natiuitatis die debitis veneramur officiis; maxime eiuſdē dn̄i ac ſaluatoris noſtri ſimul ⁊ itemerate genitricis ei⁹ humilitate dedicatam, ſacra euāgelii lectio deſignat: exponēs eos qui nichil legi debebāt iplendis ſe legalibꝫ per oīa ſubdidiſſe decretis. Sicut ei modo cū legeretur audiuim⁹: poſtꝙ ipleti ſūt dies purgationis eius videlꝫ matris illi⁹ ſm legē moyſi: tulerunt illū in hierl'm vt ſiſterēt eum dn̄o: ſicut ſcriptū eſt in lege dn̄i: qꝛ oē maſculinū adapiens vuluā ſcm̄ dn̄o vocabitur. ℟. Cū inducerēt puerū ieſū parētes eius: accepit eū ſymeon i vlnas ſuas ⁊ bn̄dixit deū ⁊ dixit Nunc dimittis dn̄e ſeruū tuum in pace. ℣. Suſcipiens ſymeon puerum in manibus ſuis exclamauit dicens. Nunc. Lcō. viii.

Precepit namqꝫ lex vt mulier que ſuſcepto ſemine pepiſſet filiū: imūda eſſet ſeptē diebꝫ ⁊ in die octaua circūcideretur īfantul⁹: nomenqꝫ ei aptarēt. Et vt darēt hoſtiā ſolennē ſm ꝙ dictū eſt i lege dn̄i: par turturꝫ aut duos pullos colūbarꝫ. Hec aūt hoſtia pauperū erat. ℟. Suſcipiēs ieſum in vlnas ſuas ſymeon exclamauit ⁊ dixit. Tu es vere lumē ad illuminationē gētiū ⁊ glām plebis tue iſrl'. ℣. Symeon i manibꝫ infirmitatē accepit ſꝫ maieſtatē ei⁹ agnouit ⁊ dixit. Tu. L. ix.

Precepit quippe dn̄s in lege vt q̄ poſſēt agnū pro filio vel filia ſimul et turturem ſiue colũbam/ offerrent. Qui vero nõ ſufficerẽt ad offerendũ agnum: duos tã turtures vel duos columbe pullos offerrent. Ergo dñs noſter per oĩa memor noſtre ſalutis: non ſolum homo fieri cũ deus eſſet: ſed etiã cũ diues eſſet pauper fieri dignatus eſt ꝑ nobiſ: vt nos ſua pauꝑtate ſimul ⁊ humanitate diuitiarũ et diuinitatis ſue tribueret eſſe participes. Tu aũt. ℟. Gaude maria virgo cũctas hereſes ſola interemiſti que gabrielis archangeli dictis credidiſti. Dum virgo deũ ⁊ hoĩem genuiſti. Et poſt partũ virgo inuiolata permãſiſti. ℣. Gabrielem archãgelum ſcim⁹ diuinitus te eſſe affatũ: vterum tuũ de ſpũſancto credim⁹ imp̄gnatũ: erubeſcat iude⁹ infelix qui dicit chriſtum ex ioſeph ſemie eſſe natũ. Dum vir. Gloria prĩ. Et poſt. ℣. Reſponſum accepit ſymeon a ſpũſancto. ℟. Non viſurũ ſe mortẽ niſi videret chriſtum dñi

¶ In laud. an. Symeon iuſtus et timorat⁹ expectabat redẽptionem iſrl' ⁊ ſpũſctũs erat in eo. ps. Dñs regñ. an. Reſponſũ accepit ſymeon a ſpũſancto nõ viſurũ ſe mortẽ niſi videret dominũ. ps. Jubilate. an. Accipiens ſymeon puerũ in manibꝫ gratias agẽs benedixit dñm. ps. Deus deus. an. Nunc dimittis dñe ſeruum tuum in pace: quia viderunt oculi mei ſalutare tuũ. ps. Benedicite. an. Viderũt oculi mei ſalutare tuum qđ parãſti ante faciem omniũ populo tuum. ps. Laudate. Cp. Ecce ego mitto. ẏ. O glorioſa femina. ℣. Suſcepimus de⁹ miſericordiã tuam. ℟. In medio templi tui. an. Senex puerum portabat puer autem ſenẽ regebat: quem virgo peperit et poſt partũ virgo permanſit ipm quẽ genuit adorauit. ps. Bñdictus. Or. Omnipẽs ſempiterne de⁹

¶ Ad primã. an. Symeon iuſt⁹ ps. Deus in noĩe. an. Grãs tibi deus. ps. Quicũqꝫ vult. Ad terciã. an. Reſponſum. ps. Legẽ pone. Cpm. Ecce ego mitto. ℟. Sancta dei genitrix virgo ſempꝫ maria. ℣. Intercede pro nobis ad dñm deũ nrm. Virgo. Glia prĩ. Sancta. ℣. Poſt partũ. or. Omnipotẽs ſempiterne deus. Ad vi. an. Accipiens. ps. Defecit. Cp.

Ipse ei quasi ignis cōflās ꝛ quasi herba fullonū ꝛ sedebit ꝯflās ꝛ emūdās argētū: et purgabit filios leui. R. Post partum. V. Speciosa. or. Oēs sc̄. Ad. iij. an. Viderūt. ꝓ. Mirabilia. cp.

Et ꝯflabit eos quasi aurū ꝛ quasi argentū et erūt dn̄o offerētes sacrificiā in iusticia. R. Speciosa. V. Elegit eā. Or. Oēs s. de.

¶ Ad sextas vēs. ā. Symeō. ps. sicut ad primas vēs. Cp. Ecce ego mitto. Hoc mō dicat̃ R. Gaude gaude gaude maria. Chorꝰ ꝓsequat̃ R. V. Gabrielem. Chorꝰ. Dū virgo deū ꝛ hominē genuisti Et post partū virgo. ꝑsō dī ulteriꝰ sz stati incipit̃ ꝓsa Inuiolata: choro interim sedēte ꝛ trī ꝓse cādente sup hāc litteram a pꝰ vnūquēqz V. Prosa

Inuiolata integra ꝛ casta es maria. Que es effecta fulgida celi porta. O mater alma xp̄i carissima. Suscipe laudum pia preconia. Nr̄a vt pura pectora sint ꝛ corpa. Que nūc flagitāt deuota oraqz ꝛ corda. Tu da ꝑ precata dulcissona. Nobis ꝑpetua frui vita. O btā. O excelsa O benigna: q̄ sola inuiolata permansisti. Glia. Et post partum

¶ Nō hoc fe. ifra. lxx. euā. yꝰ. Quod chorus. Si vero ante lxx. euā. dī sequen. Letabundus. Et dī in fine seqn̄. Amē.

Letabundus exultet fidelis chorus alleluya Regē regū intacte ꝓfudit chorꝰ res mirāda. Angelus cōsilii natus est de virgine sol de stella. Sol occasum nesciēs stella semp rutilās semp clara. Sicut sydꝰ radiū profert virgo filiū pari forma. Neqz sydus radio: neqz mat̃ filio fit corrupta Cedrus alta libani conformatur hysopo valle nostra Verbū ens altissimi corporali passum est carne sūpta Esayas cecinit, synagoga meminit nūq̄ tamē desinit esse ceca. Si nō suis vatibꝫ credat vel gētilibꝫ sibilinis versibꝫ hec ꝑdicta. Infelix propera: crede vel vetera: cur dānaberis gēs misera. Quē docet littera natū considera: ipm genuit puerpa. Amen. V. Suscepimꝰ deus. ā. Cum inducerēt puerū iesum parentes eius: accepit eum symeō in vlnas suas et bn̄dixit deum dicẽs: nũc dimittis dñe ſeruum tuum in pace. ps. Magñ. or. Omnipotẽs ſempiterne deus. Nulla fiat mẽ de ſcõ blaſio epõ in audiẽtia nec ſub ſilẽtio: ſꝫ ad has vẽs faciẽda fuerit ſolennis meõ. de dñica. lxx. lx. l. Si dñica. lxx. hac die cõtigerit: totum ſeruitium de feſto: ſed ſine Allã et Te deũ. Et fiat ſolẽnis mẽ de dñica ad vtraſqꝫ vẽ ⁊ ad matut. et ad miſſã. et hyſtoria de lxx. per ebdom. cãtetur. ſcilicet in tercia. v. ⁊. vi. fer. et tũc nichil fiat de feſto ſcõꝝ vedaſti et amãdi ꝑter memo. ad vẽs ⁊ ad matut de ſcã maria: que ꝑcedet memoriã de ſcõ ſpũ. Similiter fiat ſi hoc feſtum ĩ dñica. lx. cõtigerit. Si vero in dñica. l. hoc feſtum euenerit: hyſto. dñicalis ſimiliter per ebdom. dicatur. videlicet in. ii. ⁊. vi. fer. ⁊ ſabbõ. et tunc nichil fiat de ſcõ blaſio epõ niſi tm̃ meõ. ad mat de ſcã maria: que precedet memoriã de ſancto ſpũ. Si vero hoc feſtum in proximo ſabbõ ãte. lxx euenit. ſecũde veſpe de feſto erũt ⁊ ſolẽnis meõ. de dñica. lxx. ſed ſine Allã. Feſtũ vo purific. nõ mutat̃ ꝓpter ſacramentũ dieꝝ purificatõis. ſꝫ vt numer⁹ dierum purificationis cõſeruetur. Sacramentũ vero purific. eſt ſicut moyſes ꝑcepit in lege ꝙ mulier cũ pareret maſculinũ qͣdraginta dies abſtineret ſe ab igreſſu templi ⁊ a thoro viri. Quadrageſimo aũt die veniret cum vicinis ſuis ⁊ hoſtiis ⁊ muneribus: ⁊ in ingreſſu templi purificaretur a partu. Et qꝛ ſic edoctũ fuit ĩ lege: nõ mutat̃ fe. puri. pꝰ. lxx. ⁊c.

¶ Scĩ blaſii epĩ. iii. lec. Or.

Beatus martyr tu⁹ blaſi⁹ dñe nobis mĩe tue iploret auxiliũ. vt cui⁹ feſta celebram⁹: eius apd̃ te patrocinia ſentiam⁹. Per d. l. i.

Beatus blaſius toto tẽpore vite ſue mitis degebat: pur⁹/ innocẽs/ deum colẽs/ verax/ mãſuetus: ab omĩ ope prauo ſe abſtinẽs. Audiẽtes igitur irreprehenſibilem eius vitam qui in ſebaſta capadocie ciuitate fideles exiſtebant: elegerunt illũ ſibi in epm. Ipſe vero pergẽs ad montẽ qui vocatur argei: habitauit ibi in quadã ſpelũca: ⁊ currebant ad eum agreſtes fere. lcõ. ii.

Et ſi forte contigiſſet eas quocũqꝫ dolore teneri: ꝙdã

ex eis tanꝗ̃ in intellectu ad
eundē ſcm̄ currebāt i ſpelū
cam/et anteꝗ̃ iponeret ma
nus bñdicēs eis: nō recede
bāt ab eo. In illis itaqꝫ die
bus iuſſit agricolaꝰ preſes
congregari agreſtes feras.
Egredientes aūt feraꝝ ꝯpre
hēſores: inuenerūt ſcm̄ virū
in ſpelūca orantē: ⁊ hoc nū
ciauerūt agricolao: q̇ iuſſit
eum ſibi preſentari. lcō. iii.
Preſentatoqꝫ dixit preſes
Blaſi ſacrifica diis vel vis
perire. Qd̄ cū renuiſſet: in
ligno ſuſpēſus ē. Depoſitꝰ
qꝫ de ligno: capite truncari
iubetur. Tūc ſcūs blaſius
orauit dicēs. Deus exaudi
me ſeruū tuū/vt ſi q̇s proci
dēs adorauerit te memoriā
habēs mei: ſi ſpina vel os i
gutture eiꝰ fuerit vel ſi īfir
mitates/tribulationem vel
periculū inciderit: ſuſcipe
peto petitionē eiꝰ. Dixitqꝫ
dñs. Oēm petitionē tuam
adiplebo. Quo facto: mox
ſpiculator caput eiꝰ cū duo
bꝫ puerulis amputauit. ⁊ de
cōi vniꝰ marty. et pontifi. cum
orōne diei. ¶ Scē agathe virgi
nis ⁊ mar. Ad vēs. an. Hec eſt
virgo prudēs. ps. feriales. Cp̄.
vnius virg. et mart. R. Beata
agatha. yꝰ. Virginis proles
V. Diffuſa eſt gratia. an. Aga
tha virgo ſacra nobili orta gene
re glorioſam propter chriſtū per
tulit paſſionē. ṗ. Magñ. Or.
Deus q̇ inter cetera po
tētie tue miracula etiā
in ſexu fragili victoriā mar
tyrii cōtuliſti: cōcede ꝓpiciꝰ
vt cuiꝰ natalicia colimꝰ: per
eiꝰ ad te exēpla gradiamur.
Per dñm. Ad mat. Inuit.
Chriſtum venerātes deum ado
remus regem regū Qui in celis
agathe palmam hodie dedit eter
nam. ps. Venite. yꝰ. Virgis
proles. In. i. noc. an. Beata
agatha q̇nciano īterrogāti rñdit
ingenua ſū ⁊ ſpectabilis genere
vt ois parētela mea teſtatur. ṗ.
Dñe dñs noſter. an. Ancilla
xpi ſū: ideo me oſtdo ſeruilē per
ſonā. ṗ. Celi enar. ā. Sūma
ingenuitas iſta eſt i qua ſeruitꝰ
xpi ꝓprobatur. ṗ. Dñi ē terra
V. Diffuſa eſt gratia. ¶ lcō. i.
Quincianus procon
ſul ſicilie audiēs ſā
ce agathe opionē:
fecit eā a ſuis apparitoribꝫ
coartari. Deditqꝫ eā cuidā

matrone nomine eufrodoſie que habebat decez filias turpiſſimas ſicut fuerat et mater earum. Hoc autē fecit per triginta dies: vt blādiendo mutarent animum eius. Tu autē. ℟. Agatha letiſſime et glorianter ibat ad carcerē. Et quaſi ad epulas īuitata agonē ſuū dn̄o p̄cibus cōmendabat. ℣. Nobiliſſimis orta natalibꝫ ab ignobili gaudens trahebatur ad carcerē. Et q̄ſi. Lc̄ō. ii.

Modo igitur p̄mittēdo leta/ modo ingerendo aſpera: putabāt ſe poſſe mētem ſanctā a bono p̄poſito reuocare. Quibus agatha dixit. Mens mea in chriſto ſolidata ē et ī xp̄o fundata: vētis verboꝝ veſtroꝝ cadere non poteſt. ℟. Dum ingrederetur btā agatha in carcerem: dixit ad iudicē. Impie crudelis ꝛ dire tyrāne nō es ꝯfuſus amputare in femina qd̄ ipſe in matre ſuxiſti. ℣. Ego ei habeo mamillas meas itegras it⁹ in aīa mea quas ab infantia dn̄o miſericorditer cōſecraui. Impie. Lc̄ō. iii.

Vidēs hoc eufrodoſia dixit ad q̇ncianū. Facili⁹ poſſunt ſaxa molliri et ferrū in plumbū cōuerti: q̄ mēs huius puelle ab intentiōe xp̄iana reuocari. Iratus quincian⁹ iuſſit eā ad ſecretarium ſuū adduci: et dixit ei. Cuius cōditionis es? Que ait. Nō ſolū ingenua ſū: ſed ꝛ ſpectabilis genere: vt oīs parētela mea teſtaꝛ. Tu autē. ℟. Beata agatha ingreſſa carcerem expādit manus ſuas ad deū et dixit. Dn̄e qui me feciſti vincere tormenta carnificum Iube me dn̄e ad tuā miām peruenire. ℣. Dn̄e qui me creaſti et tuliſti a me amorem huius ſeculi: qui corpus meū a pollutiōe liberaſti. Iube. Glīa pa. Iube.

In. ii. noc. an. Agatha ſācta dixit. ſi feras michi promittas: audito chriſti noīe manſueſcūt. P̄s. Eructauit. an. Si ignem adhibeas: roꝛē michi ſaluificuꝫ de celo angeli miniſtrabūt. P̄s. De⁹ noſter refu. an. Si plagas ꝛ verbera ingeſſeris michi: habeo intra me ſpiritū ſanctum per quem vniuerſa tua tormenta deſpiciam. P̄s. Fūdamēta. ℣. Specie tua. Lc̄ō. iiii.

Quincianus ait. Si ingenua es: quomō te ſeruilē perſonam oñdis? Que ait.

Sūma igenuitas iſta ē: in qua ſeruitꝰ xp̄i cōprobatur. Quicianꝰ ait. Unū tibi elige: aut diuerſas penas ſuſtine: aut ſapiēs deos adora. R. Quis es tu q̄ veniſti ad me curare vulnera mea ego ſū apl's xp̄i nichil ī me dubites filia. Ipſe me miſit ad te quē dilexiſti mente ꝛ puro corde. V. Nam ꝛ ego apl's eius ſū ꝛ noui medicinā. Ipſe. Lcō. v.

Sancta vgo rn̄dit. Niſi diligēter pfeceris corpus meū a carnificibꝫ attrectari: non pōt aīa mea ī paradiſū itroire cū palma martyrii. Tūc pcōſul iuſſit mamillā eius diu tortā abſcidi. Que ait. Impie crudelis ꝛ dire tirāne nō es ꝯfuſus hoc amputare in femina qđ ipſe in matre ſuxiſti. R. Medicinā carnalē corpi meo nunꝙ̄ exhibui: ſꝫ habeo dn̄m meū ieſum xp̄m Qui ſolo ſermōe reſtaurat vniuerſa. V. Et me ipſe miſit ad te nā ꝛ ego apl's eiꝰ ſū. Qui.

Iratus qnciānꝰ iuſſit eā in carcerē iteꝝ retrudi. Media nocte venit ad eam quidā ſenex q̄ ſe medicū aſſerebat dicēs. Noui qꝛ mamilla tua ſanitatē recipere poterit. Cui vgo. Medicinā carnalē nūꝙ̄ corpi meo exhibui: ꝛ turpe ē qđ diu ab ineūte etate cōſeruaui nūc perdam. R. Vidiſti dn̄e ꝛ ſpectaſti agonē meū quō pugnaui ī ſtadio. ſꝫ quia nolui obedire mādatꝭ principū: iuſſa ſū in mamillis torqri. V. Propter veritatē ꝛ māſuetudinē. Iuſſa. G. Iuſſa. In. iii. noc. a. Niſi diligēter pfeceris corpꝰ meū a carnificibꝫ attrectari: nō pōt aīa mea in paradiſū dn̄i cū palma itroire martyrii. ps. Cātate. i. a. Vidiſti dn̄e agonē meū quō pugnaui in ſtadio. ſꝫ qꝛ nolui obedire mādatꝭ principū iuſſa ſū ī mamillis torqri. ps. Dn̄s r. ex. a. Propter fidē caſtitatꝭ iuſſa ſū ſuſpēdi ī equuleo: adiuua me dn̄e deꝰ meꝰ in tortura mamillaꝝ mearū. ps. Cātate. ii. a. Adiuuabit eam. Sine expōne. Lcō. vi.

Dixit illi ſenior. Quare nō pmittis vt curē te: Que dixit. Qꝛ habeo ſaluatorē meū dn̄m ieſū xp̄m qui ſolo ſermone reſtaurat oīa. Ad quā ſenior. Et ego aplūs eius ſū: in noīe eius ſcias te eſſe ſaluādā. Et his dictis euanuit ſenior. Virgo deo grãs agẽs poſt quatuor dies adducta diis ſacrificare iubetur: q̃ ait. Chriſto ſacrifico: quẽ inuocare nõ ceſſo. ℞. Ipſe me coronauit q per apl'm petruʒ in cuſtodia me cõfortauit ꝓ eo q̃ iuſſa ſũ ſuſpẽdi in equuleo ꝓpter fidẽ caſtitat. Adiuua me dñe de⁹ me⁹ in tortura mamillaꝝ meaꝝ. ℣. Vidiſti dñe agonẽ meũ quõ pugnaui in ſtadio: ſʒ qꝛ nolui obedire mandatis principũ: iuſſa ſum in mamillis torq̃ri. Adiu. Lcõ. viii.

Quincianus irat⁹ fecit ſcãm virginẽ nudam ſup viuos carbones volutari. Et ſubito ꝯmoto loco pars parietẽ cecidit: et tota ciuitas terremotu agitata eſt. Quo viſo iudex ſeditionẽ ppli cõmoti verẽs iuſſit eã in carcerẽ recipi: ipſe aũt per poſternam ſecretarii fugiens. ℞. Ego autẽ adiuuata a dño ꝑſeuerabo in ꝯfeſſiõe ei⁹. Qui me ſaluã fecit ꝛ cõſolatus eſt me. ℣. Grãs tibi ago dñe ieſu xp̃e qui miſiſti ad me apoſtolum tuum. Qui. Lcõ. ix.

Sancta virgo dei i carcerem ingreſſa: gratias deo agens coram multis cũ ingenti voce ſpiritũ exalauit. Ad cuius ſepulturaʒ venit puer quẽ ſeq̃bantur plus q̃ centum pueri ornati ponẽs ad caput eius tabulam ſic ſcriptã. Mentẽ ſanctã ſpontaneã honorẽ deo et patrie liberationẽ. Cui⁹ breuicule ſenſus hic eſt. Hec ergo mẽtem ſanctã habuit / ſpontaneam ſe obtulit: honorem deo exhibuit: et patrie liberationem promeruit. Poſt annũ mons ethneus incendium eructauit: et ſicut fluuius torrens ignis ciuitati ꝓperauit. Sed velo ſepulcri virginis oppoſito diuinit⁹ ſtetit ignis meritis virginis glïoſe. ℞. Gaudeamus oẽs in dño diem feſtũ celebrantes ſub honore agathe martyris De cuius paſſiõe gaudẽt angeli Et gratulãtur laudãtes filium dei. ℣. Immaculatus dñs immaculatã ſibi famulam etiã in hoc corpore poſitã miſericorditer cõſecrauit. De cu. Glia. Et gra. ℣. Ora pro nobis btã agatha.

In lau. A. Quis es tu qui veniſti ad me curare vulnera mea? ego ſum aplũs xp̃i nichil in me dubites filia. ps. Dñs regñ. an. Medicinã carnalẽ corpori meo nunq̃ exhibui: ſed habeo dñm ieſum xp̄m qui ſolo ſermone reſtaurat vniuerſa. ps. Jubilate. an. Grãs tibi ago dñe q̃ memõr es mei ⁊ miſiſti ad me apoſtolũ tuum curare vulnera mea. ps. Deus de⁹. ã. Bñdico te pater dñi mei ieſu chriſti q̃ per apoſtolum tuũ mamillã meã meo pectori reſtituiſti. ps. Bñdicite. an. Qui me dignatus eſt ab oi plaga curare ⁊ mamillã meam meo pectori reſtituere: ipſm inuoco deũ viuum. ps. Laudate. Cp. Unius virginis ⁊ martyris. ym. Jeſu corona virginum. ℣. Adducentur regi. an. Paganorum multitudo fugiẽs ad ſepulcrum virginis tulerũt velũ eius cõtra ignẽ vt comprobaret dñs q̃ a periculis incẽdii meritis agathe martyris ſue eos liberaret. ps. Bñdictus. or. Deus qui inter cetera. Ad primã. an. Quis es tu. ps. De⁹ in noie. an. Te inuo. ps. Quicũq3. Ad terciã. an. Medicinã. ps. Legẽ pone. Cp. R. ⁊ ℣. vni⁹ virg. et mar. dñe. Ad. vi. an. Grãs ago. ps. Defecit. Ad. ix. an. Qui me dig. ps. Mirabilia. Ad vẽs. ps. feriales. an. Quis es tu. Cp̄m. vnõ. ym. Jeſu corona. ℣. Adducentur regi. an. Agata letiſſime ⁊ gloriãter ibat ad carcerẽ: et quaſi ad epulas inuitata agonẽ ſuũ dño precibꝫ cõmẽdabat. ps. Magñ. or. De⁹ qui inter ce.

¶ Sctõꝝ vedaſti et amãdi epoꝝ: tres lc. cetera de cõi plurimoꝝ confeſſoꝝ. Or.

Adeſto dñe pp̄lo tuo cũ ſanctoꝝ cõfeſſoꝝ tuoꝝ atq3 pontificum vedaſti et amãdi tibi patrocinio ſupplicãti. vt quod ꝓpria fiducia nõ preſumit: interceſſorum tibi placentiũ meritis conſequatur. Per do. lcõ. i.

Amãdus igit̃ ſctiſſim⁹ in aquitanie partibus edit⁹: multa loca orõnis cã perluſtrans ⁊ iterũ a roma ſecũdo rediẽs: tãdẽ aſcẽſa naui ad centũbellũ locum puenit. Quadã igit̃ nocte dũ ſol⁹ vt illi mos erat oraret: diabol⁹ vnũ de famulis trahebat ad mare vt eũ demergeret. At ille clamabat. Chriſte adiuua me. Cui diabolus. Qualis xp̄s? Quo nõ rñdente: ait ſcũs amandus. Dic illi fili: Chriſtus filiꝰ dei viui crucifixus. Et statī euanuit inimicus. R. ii.

Hic igit̃ cū multos ꝯuertisset ad fidē: in fines remeauit frācoꝝ. Ibiqꝫ cū fribꝫ suis cenobiū construxit: et mulierē diu cecam visui restituēs eam fide instruxit: multisqꝫ clarus virtutibꝫ in dño obdormiuit. lcō. iii.

Sanctꝰ vir dei vedastꝰ cū francie regē lodouicū post insperatā ab alemānis victoriā fidei doctrina baptizasset: a scō remigio epūs ordinatꝰ ꝫ. Missusqꝫ attrebati ciuitati verbū dei predicare. mox in itroitu ciuitatis cecū et claudū curauit: et tandē plenus virtutibus obdormiuit i dño. Tu āt.

Cetera de cōi plurimoꝝ ꝯfesso.

¶ Sancte scolastice virgīs nō martyris. tres lec. fiant. Or.

Deus qui btē scolastice virginis tue aīam ad ostendendā innocentie viam in colūbe specie celū penetrare fecisti: concede nobis ipsiꝰ meritis ita innocēter viuere: vt ad eadē gaudia mereamur peruenire. Per dñm. Ad matut. Lectio .i.

Soror beati benedicti scolastica nomie deo dicata semel per ānū ad eū venire cōsueuerat: ad quā vir dei non longe extra ianuā in possessionē monasterii descēdebat. Quadā vō die ex more venit: atqꝫ ad eā frater eius cū discipulis descendit: multisqꝫ de celestis vite collocut̃ ait scolastica Rogo te ne me ista nocte deseras. Cui ait. Extra cellā manere non possum. lcō. ii.

Cumqꝫ illa verba fratris negantis audisset: sup mensam deū rogatura caput declinauit. Cū vero caput de mēsa leuaret: tāta coruscationis ⁊ tonitrui virtꝰ tantaqꝫ inundatio pluuie erupit: vt extra loci limē pedē mouere nō posset. Qui dixit. Quid fecisti soror? Cui illa. Rogaui te et noluisti audire me. Rogaui dominū meum et audiuit me. nunc ergo si potes: egredere/ ⁊ me dimissa ad monasteriū recede. R. iii.

Post triduū benedictꝰ in cella sua consistens vidit aīam eiusdē sororis sue de corpe egressam in colūbe ſpecie celi ſecreta penetrare. Qui tāte eiꝰ glie cōgaudēs eiꝰ qꝫ obitū fribꝫ pnūciauit: atqꝫ i ſepulcro qđ ſibiipi parauerat eā ſepliri fecit. vt q̇ꝝ mēs in deo vna fuit: eoꝝ q̇qꝫ corpa nec ſepultura ſepararet. ꝛ de q̇ iꝰ virg. nō mar. ¶ Scti valētini martyr. tres lec. fiāt. Or.

Preſta q̇s ops deꝰ: vt q̇ bti valētini martyris tui natalicia colimꝰ: a cūctis malis iminētibꝫ eiꝰ interceſſionibꝫ adiuuemur. Per. l. i.

Audiēs q̇dā ſcholaſticꝰ noīe craton famā bti valētini terranicēſis ciuitatis: plimos miſit ad eū nobiles viros amicos ſuos q̇ illū rogarēt vt ad vrbē romā veire dignaret. q̇ cū veniētē hoſpitio recepiſſꝫ: craton rogauit vt filiū eiꝰ ſanaret. l. ii.

Valētinꝰ ait. Crede dei filiū verū deū eē ieſū xp̄m: et i oībꝫ renūcia ſimulacris: ꝛ videbis ſanū filiū tuū. Cū ergo poſt longā fidei diſputationē cum vxore ſua credere pmiſiſſꝫ: valētinꝰ facta orōne filium eius ei ſanū reſtituit. l. iii.

Tūc craton cū vxore ꝛ tota familia ſua baptizatꝰ eſt. Indignati ſenatores valētinū vgis ceſu diis ſacrificare iuſſerūt. q̇ cū iuſſa iplere negaſſet: medio noctis ſilentio decollatꝰ eſt. ꝛ de cōi iꝰ mar. ¶ Scē iuliane vg. ꝛ mar. iii. lec. iuitat. dupl. Or.

Omps ſ. d. qui infirma mūdi eligis vt fortia q̇qꝫ cōfūdas: da nob in feſtiuitate btē iuliane martyris tue congrua deuotōe gaudere. vt ꝛ potētiā tuā i eiꝰ paſſiōe laudemꝰ: ꝛ pmiſſū nobis pcipiamus auxiliū. Per do. lcō. i.

Tempore illo erat q̇dā ſenator noīe eleutiꝰ: q̇ miſit ad btām iulianā ſibi deſpōſatā volens nuptiaꝝ iplere ſolēnitatē. Cui illa. Si adoraueris p̄rem ꝛ filiū ꝛ ſpm ſcm: te accipiam in maritū. qđ ſi nolueris: quere tibi aliā vxorē. Pater virginis hoc audiens: tradidit eā eidē cruciandam. lcō. ii.

Ipſe vo iuſſit eā ꝛ nuptiis et deoꝝ culturis renūciantē: per ſex horas p capillos ſuſpēdi. Iuſſit etiā es cōflari et nudā a capite vſqꝫ ad ta los ꝯfundi. Quā cum ei incēdium minime nocuiſſet: iuſſit in carcerē recipi. Ubi cū dyabolꝰ ei ī figura angelica appareret: ip̄a q̇s eſſet cognoſcēs eū ⁊ oēm dolum ſuū ꝯfiteri fecit ⁊ ī loco ſtercoris de carcere ꝓiecit. l. iii.

Cum virgo ſcā in ꝑtoriū veniſſet: facies eius glioſa quaſi ignis effulgebat. Ad quā prefectꝰ. Quis te tātas incātatiōes facere docuit? Cui Ugo. Chriſtꝰ me docuit pr̄em et filiū et ſpūſctm̄ colere. Iratꝰ prefectus iuſſit rotā ferreā venire: et illam ſupponi. Angelus autē dn̄i deſcēdit ⁊ ꝯminuit argumēta: et vincula eiꝰ ſūt ſoluta Prefectus hoc vidēs: iuſſit eā gladio puniri. Itaqꝫ cū perueniſſet ad locū vbi decollari iuſſa ē: cū patiētiā tradidit aīam dn̄o deo. ⁊ de cōiꝰ virg. et mar.

¶ In cathedra ſcī petri apli. Ad vēs ſuper p̄s ferial. an. Solue iubēte deo terrarum petre cathenas: qui facis vt pateāt celeſtia regna btīs. cp̄.

PEtrus aplūs ieſu xp̄i electis aduenis diſꝑſionis pōti galatie capadocie aſie ⁊ bithinie ſcd̄m preſciētiā dei pr̄is in ſctificationē ſpūs in obedientiā ⁊ aſperſionē ſanguīs ieſu xp̄i: grā vobis ⁊ pax multiplicetur. ℞. Quodcūqꝫ ligaueris ſu. vꝰ.

IAm bone paſtor petre clemēs accipe vota precantū et pctī vincula reſolue tibi ptāte tradita: q̄ cunctis celū vbo claudis apis. Annue chriſte ſecul. ℣. Tu es petrꝰ. ℞. Et ſup hanc petrā edificabo eccliam meā. an. Tu es paſtor ouiū princeps aploꝝ: tibi tradite ſunt claues regni celorum. ps. Magn̄. or.

DEus q̇ btō petro aplō tuo collatis clauibus regni celeſtis aīas ligādi atqꝫ ſoluendi pōtificiū tradidiſti: cōcede ꝓpiciꝰ vt itercesſionis eius auxilio a pctōꝝ noſtroꝝ nexibus liberemur. Per do. Si hoc fe. in. xl. eue. fiat ſolēnis mē de ieiu. ad vēſ qꝫ vs ⁊ ad mat. Ad mat̄ inuit̄. Paſtori ſūmo iubilemꝰ corde iocundo. Qui claues petro celoꝝ cōtulit almo. ps. Venite. vꝰ. Iā bone paſtor. vꝰ. Annue xp̄e. In. i. noc. an. Pōtificalis apex veneratur iure cathedre quem primā meritis petrus cōſcendit herilis. ℣. Oſtūs vir. an. Hic ſup excelſe poſitus fundamina petre: moribus exornat humilis quos vita reportat. ℣. Quare fre. an. Anthiochena polis diuini luīe ſolis irradiata ſacrū dec⁹ hoc colit ois ⁊ orbis. ℣. Dñe qd. ℟. Amauit. l. i.

INſtitutio feſtiuitatis hodierne a ſenioribus nrīs cathedre nomē accepit ideo ꝙ prim⁹ apl's petr⁹ hodie ep̄at⁹ cathedrā ſuſcepiſſe referat. Recte ergo eccl'a natalē ſedis illi⁹ colit, quā apl's pro ei⁹ ſalute ſuſcepit: dicēte ei dño: Tu es petr⁹: et ſup hanc petrā edificabo ecclām meā. ℟. Euge ſerue ⁊ č ℟. de cōi hyſto. vni⁹ cōfe. et pōtif. excepto. ix. ℟. qđ erit iſtđ ℟. Quocūqꝫ ligaueri ſr terrā erit ligatū ⁊ i cel. Et qđcūqꝫ ſolueri ſr terrā erit ſolutū ⁊ i cel. ℣. Tu es inqt petr⁹ xp̄s fil.⁹ dei viui. rñdēs do⁹ ait. ⁊ ego dico ṫ q: tu es petr⁹ ⁊ ſr hāc petrā edificabo ecclām meā. Et q. G. Et. l. ii

Hui⁹ aūt ſolēnitatis religio ſic eccliis itroducta eſt. Cū aūt ꝑtrāſiret apl's diſſeminās ṽbū vite ⁊ fūdamētū faciens ecclie: cū appropinqret ātiochiā, cepit ꝑ nicetā ⁊ aquilinā tota ciuitas audire ꝙ petr⁹ adueniret. iii.

Ois aūt ppl's ātiochie ciuitat occurrit ei nudis pedibꝫ penitēciā agēs eo ꝙ ꝯ p̄dicationē ei⁹ cū ſymōe mago ꝯſenſiſſēt. Obtulerūtqꝫ ei a demōiis fatigatoꝝ ⁊ diuerſis languoribꝫ vexatoꝝ multitudinē copioſā. I. ii. noc. ā. Hui⁹ amore de⁹ ſeruoꝝ terge reat⁹: vt ṫ q placuit placidos nos reddē poſſit. ℣. Cū i. ā. Pāde tuis celos quos ſeruas magne ſacdos: ne ṫ ꝯmiſſos inuadat peſtifer agnos. ℣. Verba ā. Sydera ſcāſur⁹ terriſqꝫ hec dona daturus: quos ſibi delegit tibi xp̄s petre ſubegit. ℣. Dñe dñs no. ℟. Iuſtū dedu. l. iiii.

Videns aūt petr⁹ ꝙ penitēret de delicto ꝯmiſſo: aſcendit i emīētiorē locū iubēs oēm multitudinē lāguētiū aūt ſe poni: dixitqꝫ eis. Nolite credere ꝙ ꝑ me poteritiſ ſanari: ſꝫ ꝑ eū q de celo deſcēdēs oſ̄dit credētibꝫ ī verā corporis ac aīe ſanitatē. l. v.

Teſtē g° habeat vox nrā oēm hāc plebem ꝙ ex toto corde credidistis i dn̄m iesum xp̄m vt sciāt etiā p nos seipsos ab ipso posse saluari. Cūqz ifirmi ↄfiterētur hūc esse verū deū quē petrꝰ annūciabat: tantā sp̄ūsci gr̄e sue virtutem oñdit: vt oēs languentes pro sua salute recepta simul cū ceteris oibus deū celi glorificārēt. l. vi.

Tunc ifra septē dies plusq̄ decē milia credētiū baptizati sūt: ⁊ theophilꝰ q̄ erat sublimior i ciuitate: domū suā ecclam ↄsecrari fecit. In q̄ petro aplō cōstituta ⁊ ab oi pplo cathedra ad gl'am trinitatis. In. iii. noc. ā. Qui regni claues ⁊ curā gestat ouilis: p̄sule quoqz pio vite renouatur origo. ℟. Dn̄e q̄s ha. ā. Hic celi terreqz petro ↄmisit habenas vt reseret clausis ⁊ soluat vīcla ligatis. ℟ Dn̄e i vtu. ā. Primꝰ vocatōe, maximꝰ dignitate apostolici culminis sedē petrꝰ clauiger assecutꝰ est q̄ xp̄o ardenter obsequēs toto corde secutꝰ ē. ℟ Dn̄i est terra. ℣. Iustus vt palma

In illo Se. matheū. xvi. tp̄e: Venit iesꝰ i partes cesaree philippi: ⁊ interrogauit discipulos suos dicens. Quē dicūt hoies esse filiuz hois? Et rel. Omē ve. be. pſ.

Non aūt q̄si nesciēs sentēciā de se, vel discipulorꝫ vel extraneorꝫ cordibꝫ dn̄s inq̄rit: sꝫ iō discipulos q̄d de se sentiāt inq̄rit: vt ↄfessionē recte fidei illorꝫ digna mercede remuneret. Nā sicut iterrogat ↄ̄nalit oibꝫ petrꝰ rn̄dit vnꝰ p oibꝫ: ita q̄ȯ petro doꝰ rn̄dit: in petro oibꝫ rn̄dit. l. viii

Ideo q̄d alii de se sentiāt inq̄rit: vt expositis primo sētēciis errātiū discipuli pbarent veritatē sue ↄfessiōis nō de opiniōe vulgata sed de ip̄o pcepisse dn̄ice resurrectionis archano. Quē inq̄t dicunt hoies esse filium hominis? lcō. ix.

Pulchre homies appellat eos q̄ de filio hois tm̄ loqui nouerāt: qui diuinitatis eiꝰ archana nesciebāt. Nā qui diuinitatis eiꝰ mysteria capere norūt: merito sup̄ oēs homines esse dicuntur: apostolo testāte qui ait. Quod oculus non vidit nec auris audiuit: nec in cor hominis ascendit que p̄parauit deus diligentibus se. Qui cū hec de hoībꝫ hoc est hūana solū sapiētibꝫ corde ⁊ aure ⁊ oculo p̄cmitteret: mox de se ac de suis similibꝫ qui gn̄alem hūanitatis sentētiā trāscēderāt: adiecit. Nobis aūt reuelauit deꝰ per spm̄ sc̄m suū. ℟. Quodcūqꝫ. ℣. Exaltēt eū in eccl̄a plebis. ℟. Et i cathedra.

In lau. aī. Ecce sacerdos. ps. Dn̄s regn̄. ⁊ c̄e q̄ sequūtur. Cap̄. Petrꝰ aplūs. yꝰ. Jesu redēptor. ℣. Justus germin. an. Quodcūqꝫ ligaueris super terrā erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ quodcūqꝫ solueris sup terrā: erit solutū ⁊ in celis dicit dn̄s symoni petro. ps. Bn̄dictꝰ. Or. Deꝰ qui btō petro. Ad .i. aī. Ecce sacerdos. ps. Deꝰ in noīe. ℣. Te iure. ps. Quicūqꝫ. Ad .iii. an. Nō est inuētꝰ. ps. Legē po. Cap̄. Petrꝰ aplūs. ℟. ⁊ ℣. de cōi vniꝰ cf̄ess. ⁊ pōtif. ad oēs horas. similiter ⁊ āe. cū orōe de die dn̄ic. Ad .vi. an. Fidelis seruus. ps. Defecit. cap̄. Bn̄dictionem. Ad .ix. an. Serue bone. ps. Mirabilia. Cap̄. Cognouit eū. Ad sc̄das vēs. aī. Ecce sacerdos ps. ferial. Cap̄. Petrus aplūs. yꝰ. Jesu rede. ℣. Justus ger. an. Iste est. ps. Mag. or. vt̄ē.

Sancti mathie apli. Ad vē. an. Nolite sortes. ps. ferial. ⁊ si fimatur in hoc festo tūc sic: regnū eternū dicit dn̄s. Cap̄. Jā non estis ho. ℟. Qui sunt isti. yꝰ.

Mathia iuste duodeno solio residēs sorte nos a cūctis uetribus solue pāi vere lud gaudiis quo pfruamur tuis sanctis precibꝫ. [illegible] nunc xp̄e. ℣. In oēm ter. an. Qui exiis. ps. Magn̄. or.

Deus qui beām mathiā aplōꝝ tuorū collegio sociasti: tribue q̄s vt eiꝰ interuentione: tue circa nos pietatꝭ semp viscera sentiamus. Per d. Si hoc fe. añ. xl euen. dr̄ ap̄l. et sicut in festo sc̄e trinitatꝭ. Si infra .xl. cōplet' nō mutet'. Ad mat. ix. lc̄. dup. fe.

lcō .i.

Dum p̄clara btī mathie apli festiuitas per āni cursus reuolutionē se representat: magnū gaudium nobis multiplicat hodie iuxta vocem psalmiste. In pace factꝰ est locꝰ eius: et habitatio eius ī syon. Qui carnis ergastulo solutꝰ: susceptus est in celum. lcō .ii.

Deniqꝫ vt actuū aplōꝝ edocēt scripta: postq̄ iudas ſuis ſceleribꝫ penā ꝯdignā ſe ſuſpendendo ſuſcepit: ne apłi in vndenariu īperfectione velut decalogi trāſgreſſores remanerēt: barſabā ⁊ mathiā eligentes in medio ſtatuerūt: atqꝫ fuſa ad deū ꝑce ſortes ſuꝑ eos dederūt.

Legimus in veteri ł. iii. teſtamento ionā prophetā cū mallet fugere ꝙ̄ niniue ſubuerſionez predicare: ob maxime tempeſtatis ꝑiculū ſortis agitatiōe dep̄henſū. Qđ lꝫ diuina diſpēſatione ſperemꝰ cōtigiſſe: nō tamē trahere debet ī exemplū qđ a viris gētilibꝫ conſtat eſſe.

Hec idcirco pactū. ł. iiii dilectiſſimi ꝓferre dignum duximꝰ ne ſimpliciores q̇qꝫ exēplo apłoꝝ ac prophetaꝝ putēt deum hoc in tempore ſortibus conſulendū. Mathias dei paruulꝰ interpretatur. dei paruulus intelligitur humilis ⁊ quietꝰ. ł. v.

In eo īpletū eſt qđ dictuz eſt de iuda ꝑ ꝓphetā dauid. Fiat habitatio eiꝰ deſerta: ⁊ ep̄atū eiꝰ accipiat alt̄. Quē iſte ſcūs accipiēs obediēdo: decorauit euāgelizādo. ł vi.

Hodierne feſtiuitatis diē in huiꝰ ſcti veneratiōe debita cū laude celebremus: vt precibꝫ eius ⁊ meritis apud deū adiuuemur: qui in ſcīs ſuis mirabilia opat̄ regnās per oīa ſcła. ¶ S. matheū. xi

In illo tp̄e: R̄ndens ieſꝰ dixit. Cōfiteor tibi pater dn̄e celi ⁊ terre: qui abſcondiſti hec a ſapiētibꝫ ⁊ prudētibꝫ: ⁊ reuelaſti ea paruulis. Et reł. Omē bti auguſtini ep̄i

Confeſſio non ſꝑ eſt vox pctōris. Cōfitemur ergo ſiue laudātes deū: ſiue accuſantes noſmetipſos. Pia ꝫ vtraqꝫ cōfeſſio. q̇ cōfitetur viuit, et ſi pctōr cōfitetur: a morte reuixit. Cōfiteor tibi pater qui abſcondiſti hec a ſapiētibꝫ ⁊ prudētibꝫ ⁊ reuelaſti ea paruulis. ¶ lcō. viii.

Qui ſūt paruuli: hūiles. qui ſūt ſapiētes ⁊ prudētes ſuꝑbi irridentes arrogātes falſo grādes. Dic te ſtultū et ſapiēs eris. ſꝫ dic ⁊ intus dic: qꝛ ſic ꝫ vt dicis. ſi dicis: noli corā hoībꝫ dicere. prorſus qđ ad teip̄m pertinet: qꝛ ad tua tenebroſus es. ł. ix.

Quid ꝫ enī aliud eē ſtultū

nisi esse tenebrosū in corde. Ita pater: qꝛ sic fuit placitū ante te. His vō verbis exēpla humilitatis accipim⁹: ne temere discutere supna cōsilia de aliorū vocatione aliorū ve repulsione presumamus. ꝛ de cōi vni⁹ aplī. Si vero hoc fe. in qrta fē in capite ieiunii eue. fe. differat in crastinū licꝫ duplex festū fuerit. Cū autē bissext⁹ fuerit: festū btī mathie aplī fiat qrta die a cathedra scī petri/s. ſ/ita bis numeret. Si hoc festū in sabbō primo post diem cinerꝫ cōtigerit: ibi celebretur. et scde vespe de ipso festo erunt: et solēnis mē de dñica. Cōpl. vō xl. nō mutet. ¶ Scī david epi et cōfes. Ad vēs. a. Iustū dedu. ꝓi. ferial. Cp. Ecce sacerdos R. Miles xpi. y⁹. Iste cōfess. V. Amauit eū do. an. Gloriose presul david suscipe seruorꝫ vota tuorꝫ et itercede pro nobis ad dñm. ꝓs. Magū. Or.

Deus q̇ btm̄ david confessorē tuū atqꝫ pōtificē angelo nūciāte triginta ānis anteq̄ nasceret̄ ꝑdixisti: tribue nobis q̄s: vt cui⁹ festiuitatem colimus: ei⁹ intercessione ad eterna gaudia perueniam⁹. Per. Ad mat. ix. lectiones fiant. ¶ Lectio. i.

Beatus patricius natione britannus romanis disciplinis eruditus: et virtutū meritis isignitus: cum in ytalie partibus vir diuturnā moram trahens i natale britannie solū reuersus fuisset: domesticā postmodum petēs prouinciam angularem repedauit terrā perlustrans rosmā vallem intrauit. Tu autem. L. ii.

Qui angelus apparens dixit. Hanc tibi sedē o patrici nō prouidit deus: immo vni nōdum nato sed triginta ānis post hoc nascituro. Sic ergo vallis rosma dimittitur beato david nondū nato: sicut fuerat ab angelo nunciatum. Tu. L. iii.

Beatus vero david nōdū natus sꝫ in vtero materno conclusus egregius predicator futur⁹ diuinit⁹ est ostensus. Cum igitur quidā magister nomine gildas populum predicando informaret et mater beati david ꝑgnās ecclesiam intraret: gildas subito obmutuit et vltra predicare non preſumpſit.

Interrogatus lectio. iiii autem a populo cur iterrupta predicatione obmutuerat: reſpondit. Ego ꝯmuni loquela vos alloqui potui: predicare autem non valui quia mulier que iam rogata exiuit eccleſiā: ad demonſtrandam ſue prolis excellētiam dum vobis verbū dei proponerē monita celitus ſuperuenit. Tu autē. l. v.

Cum autem cōplerentur dies natiuitatis eius ſecundum ꝙ angelus predixerat beatus dauid ingenuis ortꝰ natalibus/ leretice ꝓuincie principis filius fuit. Ipſo igitur nato et in lucē emiſſo: diuina miracula minime defuerūt. Tu autem. l. vi.

Nam cū baptizaretur ab elvveo meneuēſi epyſcopo redeunte de hybernia ac tūc applicante in portu qui dicitur gleys ad ipſius baptizandi miniſteriū fons limpidiſſime aque emanauit: qui nunꝗ̄ antea viſus fuit.

Vir quidam grandeuus l. vii. cecus a pueritia defectum habēs ī naſo qui eius faciem non modicū deturpabat: puerū de fonte leuauerat. quem cum adhuc in ſinu ſuo teneret: intelligēs infans ſanctitatem accepit aquam ī qua ter immerſus fuerat/ aſperſit ex ea faciē ſuam tribus vicibus: et ſtatim lumen oculorum et faciei integritatem mirabiliter eſt adeptus. Tu āt. l. viii.

Puer autē creſcebat plenꝰ ſpū ſcō: litteraꝝ qꝫ addictus ſtudiis ſuper ōs coetaneos perſpicacis īgenii velocitate ꝓficiebat. adeo nāqꝫ gratia perfuſus erat: vt ꝯdiſcipuli eius niueam colūbam cum roſtro aureo tanꝗ̄ eū docentem ſe vidiſſe multotiens teſtarentur. lcō. ix.

Crebreſcentibus igitur in eo meritis: vir ſāctus ad ſacros gradatim ordines prouectus: tandē pōtificali dignitate eſt ſublimatꝰ. Sanctus vero dauid cū eſſet annoꝝ fere centūquadraginta ſeptē: participato corpore ⁊ ſanguine dn̄i more xp̄iano aīam ſanctiſſimam ſuo reddidit creatori. Tu āt. ⁊ oīa de cōi vniꝰ cōfeſſo. ⁊ pōtificis.

¶ In feſto ſcti cedde epi ſcdm
vſū lichfelð. Ad ꝑias vẽs. ā.
Germanoꝝ quattuor vnꝰ
eſt btūs cedda quoꝝ quili
bet erat ꝯſecratꝰ. ps. Laudate
pueri. an. Summo ſacerdotio
duo ꝯſecrātur: pſulatu ſimplici
duo venerantur. ps. Laudate
do. oēs gen. an. His letat nu
merꝰ euāgeliſtaꝝ per quos inde
fieret hoꝝ opus clarū. ps. Lau
da aīa. an. Oēs euāgelium xp̄i
predicarūt: et vepres a vineis eiꝰ
extirparūt. ps. Laudate do. q.
an. Cedda tn̄ ceterꝭ erat ꝓcen
dus: dignitate meriti maior ⁊ cē
ſendꝰ. ps. Lauda hie. cp̄. Ecce
ſacerdos. ℟. O paſtor digne
miſerꝭ ꝯcede beīgne: Nõ poſcūt
a te ꝯfeſſor cedda btē. ℣. Funde
preces xp̄o pro cetu iugiter iſto.
Nõ. Glia. Nõ. ℣. Iſte ꝯfeſ.
℣. Amauit eū. ā. Sis ꝓ nobis
ſcē cedda rogamus ad dn̄m: vt
nos regat ⁊ ꝑducat ad celi pala
tiū: vbi tecū ⁊ cū ſctis ſimus in
perpetuū. ps. Magn̄. Vel. an.
Paſtor vigil gregis ī medio: ſa
cri verbi munit̄ gladio: plantās
mores expulſo vicio quo ꝓſente
grex eſt in gaudio: ſꝫ abſente ca
ret ſolatio cui fauet vt pr̄
Deus qui ¶ filio. Or.

ſanctoꝝ tuoꝝ meritis eccle
ſiā toto orbe diffuſam deco
raſti: p̄ſta q̄s, vt oēs qui eius
implorāt auxiliū: petitiōis
ſue ſalutarē ꝯſequant̄ effe
ctū. Per do. Ad mat. Inuit.
In qua vigent iugiter ſolēnia:
Virgo mī iubilet eccl̄a. ps. Ve
nite. ℣. Iſte ꝯfeſ. In. i. nº
an. Mūdi calcās glām cedda de
clinauit: corpis laſciuiā duz ſeſe
clauſtrauit. ps. Btūs vir. an.
Iugo ſe ſuppoſuit xp̄i quē dile
xit: qui tenendā docuit viā quā
direxit. ps. Quare fre. ā. Nuē
cū vite ſctitas vt lux ſe mõſtra
uit: eboraci ciuitas archipreſula
uit. ps. Dn̄e qd. ℣. Amauit.
Quia nimirū lcō. i.
quorūdam vita ⁊ cō
uerſatio apud deuz
in celeſti glia eterna eſſe ꝓ
culdubio dignoſcit̄: ip̄oſqꝫ
et apd terrenos memoriter
retinere ac venerari: dignū
atqꝫ ꝯpēdioſū nō putatiue
exiſtimē. Tu aūt. ℟. Hunc
quē paruū reddit auctoritas: ced
dam paruū facit huilitas. Cui
nunq̄ deeſt benignitas. ℣. Nō
attollit illum proſperitas: neqꝫ
frangit queuis aduerſitas. Cui
nunq̄ deeſt benignitas. Lcō. ii.

Temporibꝫ igitur nordãhymbrorꝫ regis fratris et in regnũ ſucceſſoris illius chriſtianiſſimi regis oſvvaldi: vir dei cedda in lindiſfarnẽſi inſula in loco qui leſtigay dr̃/in monaſterio ſcẽ marie monachicam vitã iuxta ſcõrꝫ patrũ inſtitutionẽ ducebat. ℟. Hic lelegati verbo paruerat ceddꝰ ſedi cui pfuerat Clauſtrũ petit ꝛ nõ remurmurat. ℣. Sed idignum fore ſe dixerat tanta cura quam pretenuerat. Clauſtrũ. Lcõ. iii.

Huius nãqꝫ adminiſtrationis eccleſie a fratre ſuo cedd orientaliũ anglorꝫ ãtiſtite digniſſimo ꝛ eiuſdẽ monaſterii rectore piiſſimo inibi de mundo tranſeunte curã ſuſcepat. ℟. De quo deꝰ ita diſpoſuit merciorꝫ ꝙ ide prefuit gregi regẽs hũc ſicut decuit ℣. Orãs nocte de die docuit per quẽ xp̃i nomen inotuit. Gregi. Glia. Gregi. In. ii. noc. an. Poſtes agni ſanguie tũc liniuit crucis memor dñi carnẽ dũ puniuit. ps. Cũ inuoc. an. Pugnãs cõtra vicia palmã acquiſiuit: armis mudã ferreis carnẽ dum veſtiuit. ps. Verba. an. Qui ſic fontẽ frigidũ orans introluit: ꝛ non corpus calido balneo nutriuit. ps. Dñe dñs noſter. ℣. Iuſtum deduxit. Lc̃. iiii.

Fuere ſiquidẽ quattuor germani fr̃es: cedd et cinibil/ꝛ chelim et cedda: qđ raro iuenitur/oẽs ſacerdotes dñi fuere preclari: et duo ex eis etiã ſũmi ſacerdotii gradu functi ſũt. Tu aũt ℟. Legẽ xp̃i qui ſic tenuerat et tenendã fore docuerat: Vite finẽ ſcire meruerat. ℣. Hinc qete certus trãſierat: qui celeſti regi ſeruierat. Vite finem. Lcõ. v.

Erat aũt preſbyter vocabulo cedda: frat reuerẽdiſſimi antiſtitis cedd: cuiꝰ ſupius meminimus et abbas monaſterii illius qđ vocatr̃ leſtingay. ℟. Poſtꝙ cedde lux pſens clauditur: laus ipſiꝰ a plebe canitr̃. Hoſtes vincẽs hic nõ deuincitr̃. ℣. Vis vnguẽti dũ pixis frãgitr̃ cunctis patet nec plꝰ abſcõditur. Ho. L. vi

Miſitqꝫ rex cũ eo pſbyterũ ſũmo vocabulo eadheder ꝙ poſtea regnante egfrido eccle preſul factꝰ eſt Verum illi canciã puenientes inuenerũt archiepyſcopũ deuſdedit iam migraſſe de ſeculo: aliū pro eo ꝯſtitutū fuiſſe pōtificem. ℞. Occurrētes ad eū lāguidi mox curantur et epilentici. Surdi ceci ſeu paralitici. ℣. Claudi curui leproſi marcidi valēt huius virtute medici. Surdi. Gloria. In .iii. nº. an. Ab habenis mortui mortis excitātur furioſi vinculis cōtractis ſanātur. ps. Dñe quis. an. Et curatis lāguidi dū congratulātur: ſuis a languoribus ſtatī liberātur. ps. Dñe i vtu. an. Aque mixti puluere tūbe cū potant bibētes a variis morbis expurgātur. ps. Dñi ē ter. ℣. Iuſt⁹ vt pal. S. matheū. xxv.

IN illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis parabolam hanc. Hō quidā pegre proficiſcēs vocauit ſeruos ſuos et tradidit illis bona ſua. Et rel. Omē bī greg. pp̄e

Conſecratus ergo in ep̄m cedda: maximam mox cepit eccliaſtice vitati ꝛ caſtitati curā impēdere: humilitati cōtinentie/ lectioni operam dare: oppida rura caſas caſtella ꝓpter euangelizandū nō equitādo ſꝫ aploꝝ more pedibꝫ incedēdo peragrare.

℞. Hic in carne viuēs angelice terrā terit cōuerſans celice chriſti legē ſeruando practice. Plene quidem ꝛ non eclyptice. ℣. Vnde deus eum mirifice collocauit in orbis apice. Plene. Lc̄o. viii.

SEd libet nos adhuc pauca de pluribꝫ addere: de quibꝫ experti ſum⁹ de eius vita ꝛ ꝯuerſatiōe tā ante ep̄atus acceptionē ꝙ̄ in ep̄atu. ℞. Cedde ſcī ꝯtactu loculi ſanāt muti clareſcūt oculi: quibꝫ viſis exultāt ppl'i. Chriſti legis tabeſcūt emuli. ℣. Fama trāſit i fines ſeculi: ꝙ ſic floret diuini ſeruuli. Chriſti. Lc̄o. ix.

SUmmi igit pontificis et magni patroni beatiſſimi cedde meritis et titulis inſignita meritorū prouincia vſqꝫquaqꝫ refulget. Cuius maior virtutū prerogatiua refertur: ꝙ̄ literis cōprehēdi vel ore referri queat. Tu aūt. ℞. Pie paſtor et pie ouiū mercioꝝ gregis ſolatium: cōtra mundū carnē demonium Aſſit nobis per te remediū. ℣. Vt finito curſu preſentiū capiamus eternū brauiū. Aſſit. Gloria. Aſſit. ℣. Ora ꝓ nobis bē cedda.

¶ In lau. an. Clauſtri clauſus

carcere cedda monachatur: vt diuinis libere vacās his vtatur. ps. Dn̄s regn̄. ā. Cui⁹ fama clāruit q̄d pōtificatur/ lucerna q̄ latuit ne plus abſcondatur. ps. Jubilate. ā. Paſtor pauit populū pabulo doctrine: reddēs receptaculū regule diuine. ps. De⁹ deus. an. Preſulis officiū cedda ſic īpleuit: q̄ cuiuſq3 vicium generis deleuit. ps. Bn̄dicite. an. Deuiantes moribz oues reformauit: pſallētes actibz ſacris excitauit. ps. Laudate. cp̄. Ecce ſacerdos. ym⁹. Jeſu redēptor. v. Juſtus germ̄. an. Preſul pie ſancte cedda ora deū pro nobis: ne peccatis aggrauati tradamur ſuppliciis: ſed perfruamur in celis pēnibz gaudiis. ps. Bn̄dict⁹. ā. Paſtor pie pro tuis ouibz ora xp̄m deuotis precibz vt ſoluant a lupi morſibus & ſint tecum in ſuis edibz. ps. Bn̄dict⁹. Or. De⁹ qui ſcōr. vt s̄. Ad ſcd̄as vēs. an. Clauſtri. ps. ferial. cp̄. Ecce ſacerd. R. Pie paſtor. ym⁹. Jeſu redēptor. v. Juſtus germi. ā. Qui mores docuit purgando vicia: talenta duplicans cepit duplicia de manu domini: regnans in gloria. quo nos aſcēdere det chriſti gratia. ps. Mag.

Or. vt s̄. ¶ Sanctarū ꝑpetue et felicitatis virginum & martyrum. tres lec. fiant. Or.

Da nobis q̄s dn̄e deus noſter ſanctarū ꝑpetue & felicitatis martyrū tuarū palmas inceſſabili deuotione venerari. vt q̄s digna mēte nō poſſum⁹ celebrare: humilibz ſaltē frequentem⁹ obſequiis. Per dn̄m. ¶ Ad mat. Inuit. Regē virginū. ps. Venite. ym⁹. Jeſu corona virginum. ps. de nocturno illius ferie. v. Adducentur regi. Lcō. i.

Facta itaq3 ꝑſecutiōe ſub valerio & galieno īperatoribz cōprehēſi ſūt ſatirus et ſaturnin⁹ duo frēs: reuocatus et felicitas ſoror eius et ꝑpetua: q̄ iuſſi ſūt recludi in carcere. Pater ꝑpetue audiēs eam xp̄ianā: irruit in eā volens eruere oculos eius: ſed ex clamore confuſus: exiuit de carcere. Lcō. ii.

Poſt hec perpetua dixit cō martyribus ſuis. Vidi ī viſu ſcalam anguſtam erectā ad celum: in cuius dextera et leua erant cultri ferrei et ſub ea iacebat draco. Et ſuper eam aſcendit ſatirus ad nos dicēs. Aſcendite mecū: nolite timere drachonē. Vidi etiā i orto ameno ſenem ſedētē ⁊ oues mulgentē: q̄ dedit nob̄ de fructu lactis. Quo audito: grās agentes deo cognouerūt ſe ad palmā peruenire martyrii. lcō. iii.

In die natalis ceſaris ſatirus et perpetua a leonibꝫ ſūt deuorati. Saturninus vero ab vrſis cruciꝰ: gladio eſt ꝑcuſſus. Reuocatusqꝫ ⁊ felicitas a leopardis martiriū impleuerūt. R. ⁊ cͣ de cō. pluriā vgīū. ¶ Scī gregorii p[illegible] doctoris: duplex fe. ix. le. fiāt. ſ. p. Ecce ſacerdos. or.

Deus qui aïe famuli tui gregorii eterne btitudinis p̄mia cōtuliſti: cōcede propicius. vt qui pctōꝝ noſtroꝝ pondere premimur: eiꝰ apud te precibꝫ ſubleuemur. Per do. Vbicūqꝫ hoc feſtū ↄtigerit: ſub regula feſti annūciatōis btē marie celebrāi ſicut ibidē ſubnotatū eſt. ita tū q̄ ſi i ſabbō primo añ. xl. hoc fe. eueñ. ibidē celebrāi. Et ſcdē vē erunt de feſto: et ſolēnis mē de officio. Cōplet tū tūc de. xl. nō mutat ſꝫ poſt primas vēs di ↄpl' ſicut in fe. ſcē trinit. Ad mat. l. i.

Gregorius papa inclitꝰ in vrbe romana a pre gordiano, matre vo ſilvia editꝰ: de genere ſenatorum originē duxit. qui non ſine magno quodā preſagio tale ſortitꝰ eſt nomē. Gregorius nāqꝫ ex greco eloquio in noſtrā liguam vigilator ſiue vigilās ſonat. Tu. l. ii.

Reuera etenī vigilauit ſibi: dū diuinis inherēdo preceptis laudabiliter vixit. Vigilauit ⁊ fidelibus populis: dum doctrine affluētis ingenio eis quo tramite ſcāderent patefecit. Tu. l. iii.

Diſciplinis vero liberalibus hoc eſt grāmatica, rhetorica, dyalectica, ita a puericia eſt inſtructꝰ: vt nullus in vniuerſitate putaretur eſſe ſimilis. Hauriebatqꝫ iam tunc ſitibūdo doctrine fluēta: que poſt congruenter mellito gutture ructuaret. Hic etiā in annis adoleſcētie deo cepit deuotꝰ exiſtere. lcō. iiii.

Tandem patre orbatus cum liberā diſponendarum rerum ſuarū habuiſſet facultatē: mox oīa que habere poterat ad opus pietatis diſtribuit. Sex deniqꝫ monaſteria in ſicilia conſtruēs: fratres illic chriſto ſeruientes congregauit copioſeqꝫ ditauit. Septimū vero intra vrbꝭ romane muros īſtituit: in quo ⁊ ipē poſtmodū regulari tramite multis ſibi ſociatis fratribus ſub abbatꝭ imperio militauit. Tu autem do. l. v

Fuerat et deniqꝫ tāta abſtinentia in cibis/ vigilātia in orationibus/ ſtrenuitas in ieiuniis: vt īfirmato ſtomacho vix cōſiſtere potuit. Cernēs aūt romanus pontifex virtutū gradibus gregorium alta conſcendere: violenter eum a quiete monaſterii ſui abſtrahēs/ leuitamqꝫ ſeptimum ad ſuū adiutorium conſecrauit. l. vi.

Non multo poſt pro reſpōſis eccleſiaſticis ad vrbē cōſtantinopolim gregoriꝰ eſt directꝰ. In qua nouam heresim de ſtatu noſtre reſurrectiōis ita attriuit: vt nullus exinde inuentus eſt qui eiꝰ ſuſcitator exiſteret. Poſt obitum pelagii pape: om̄is clerus populuſqꝫ romanꝰ concorditer elegerūt gregorium pontificem. Cumqꝫ tāto honore ſe indignum clamans/ conſenſum generalitatis vitare non potuit: extra portas fugit/ triduo ſe occultans. Tu aūt. l. viii.

Poſt orationes et ieiunia populi: tercia nocte colūna lucis ſuꝑ eū celitus emiſſa querētibus votum optabile demonſtrauit/ clamante quodam anachorita contiguo vrbi qui angelos deſcēdentes et aſcēdentes per dictam columnam ſuper eum vidit: ibidē rectorem abſcōditum domus dei. lcō. viii.

Mox dilectꝰ dei inueniť: et licet inuitꝰ papa efficiť. Directe nāqꝫ in angliam miſit ſeruos dei mellitum/ auguſtinū et iohannē cum aliis qui regē cātie cū ceterꝭ īfra breue tā predicatione ꝙ miraculis cōuertebāt. Multa etiā miracula per hūc oſtēdit diuina potentia. lcō. ix.

Quedā materfamilias de manu eius cōmunicatura: cū oblationis ſue porcionē ſibi dari cognouiſſet: ſubri

nos dicēs. Aſcendite mecū: nolite timere drachonē. Vidi etiā ī orto ameno ſenem ſedētē ⁊ oues mulgentē: q̇ ⁊ dedit nob̄ de fructu lactis. Quo audito: grās agentes deo cognouerūt ſe ad palmā peruenire martyrii. lcō. iii.

In die natalis ceſaris ſatirus et perpetua a leonibꝫ ſūt deuorati. Saturninus vero ab vrſis cruciatꝰ: gladio eſt pcuſſus. Reuocatusqꝫ ⁊ felicitas a leopardis martiriū impleuerūt. R. ⁊ c̄ de cōi pluriū ꝟgīū. ¶ Scī gregorii p doctoris: duplex fe. ix. le. fiāt. ſ. p̄. Ecce ſacerdos. oro.

Deus qui aīe famuli tui gregorii eterne btitudinis p̄mia cōtuliſti: cōcede propicius. vt qui pctōꝝ noſtroꝝ pondere premimur: eiꝰ apud te precibꝫ ſubleuemur. Per do. Vbicūqꝫ hoc feſtū ōtigerit: ſub regula feſti annūciatōis btē marie celebrari ſicut ibidē ſubnotatū eſt. ita tñ q̄ ſi i ſabbō primo añ. xl. hoc fe. occur. ibidē celebrari. Et ſcde vē erunt de feſto: et ſolēnis mē de officio. Cōpleā tñ tūc de. xl. nō mutat ſꝫ poſt primas vēs di gpl ſicut in fe. ſcē trinit. Ad mat. l. i.

Gregorius papa inclitꝰ in vrbe romana a p̄re gordiano, matre vo ſiluia editꝰ: de genere ſenatorum originē duxit. qui non ſine magno quodā preſagio tale ſortitꝰ eſt nomē. Gregorius nāqꝫ ex greco eloquio in noſtrā liguam vigilator ſiue vigilās ſonat. Tu. l. ii.

Reuera etenī vigilauit ſibi: dū diuinis inherēdo preceptis laudabiliter vixit. Vigilauit ⁊ fidelibus populis: dum doctrine affluētis ingenio eis quo tramite ſcāderent patefecit. Tu. l. iii.

Diſciplinis vero liberalibus hoc eſt grāmatica, rhetorica, dyaletica, ita a pueritia eſt inſtructꝰ: vt nullus in vniuerſitate putaretur eſſe ſimilis. Hauriebatqꝫ iam tunc ſitibūdo doctrine fluēta: que poſt congruēter mellito gutture ructuaret. Hic etiā in annis adoleſcētie deo cepit deuotꝰ exiſtere. lcō. iiii.

Tandem patre orbatus cum liberā diſponendarum rerum ſuarū habuiſſet facultatez: mox oia que habere poterat ad opus pietatis diſtribuit. Sex deniqz monaſteria in ſicilia conſtruēs: fratres illic chriſto ſeruientes congregauit copioſeqz ditauit. Septimū vero intra vrbs romane muros īſtituit: in quo ⁊ ipſe poſtmodū regulari tramite multis ſibi ſociatis fratribus ſub abbat͛ imperio militauit. Tu autem do. l. v

Inerat ei deniqz tāta abſtinentia in cibis/ vigilātia in orationibus/ ſtrenuitas in ieiuniis: vt īfirmato ſtomacho vix cōſiſtere potuit. Cernēs aūt romanus pontifex virtutū gradibus gregorium alta conſcendere: violenter eum a quiete monaſterii ſui abſtrahēs/ leuitamqz ſeptimum ad ſuū adiutorium conſecrauit. l. vi.

Non multo poſt pro reſpōſis eccleſiaſticis ad vrbē cōſtantinopolim gregori⁹ eſt direct⁹. In qua nouam hereſim de ſtatu noſtre reſurrectiōis ita attriuit: vt nullus exinde inuentus eſt qui ei⁹ ſuſcitator exiſteret. Poſt obitum pelagii pape: ōmis clerus populuſqz roman⁹ concorditer elegerūt gregorium pontificem. Cūqz tāto honore ſe indignum clamans/ conſenſum generalitatis vitare non potuit: extra portas fugit/ triduo ſe occultans. Tu aūt. l. vii.

Poſt orationes et ieiunia populi: tercia nocte colūna lucis ſup eū celitus emiſſa querētibus votum optabile demonſtrauit/ clamante quodam anachorita contiguo vrbi qui angelos deſcēdentes et aſcēdentes per dictam columnam ſuper eum vidit: ibidē rectorem abſcōditum domus dei. lcā. viii.

Mox dilect⁹ dei inueniť: et licet inuit⁹ papa efficiť. Direxit nāqz in angliam miſit ſeruos dei mellitum/ auguſtinū et iohannē cum aliis qui regē cācie cūceteris īfra breue tā predicatione q̄ miraculis cōuertebāt. Multa etiā miracula per hūc oſtēdit diuina potentia. lcō. ix.

Quedā materfamilias de manu eius cōmunicatura: cū oblationis ſue porcionē ſibi dari cognouiſſet: ſubri

¶ In festo scti cedde epi scdm vsũ lichfeld. Ad p̄mas vẽs. ã.

Germanoꝝ quattuoꝛ vnꝰ est btũs cedda quoꝝ quilibet erat ꝯsecratꝰ. ps. Laudate pueri. an. Summo sacerdotio duo ꝯsecrãtur: ꝑsulatu simplici duo venerantur. ps. Laudate do. oẽs gen. an. His erat numerꝰ euãgelistaꝝ per quos inde fieret hoꝝ opus clarũ. ps. Lauda aĩa. an. Oẽs euãgelium xp̄i predicarũt: et vepres a vineis eiꝰ extirparũt. ps. Laudate do. q. an. Cedda tñ ceterĩ erat p̄ferendus: dignitate meriti maioꝛ ꝛ cẽsendꝰ. ps. Lauda hie. cp. Ecce sacerdos. ℞. O pastoꝛ digne miserĩ ꝯcede benigne: Quod poscũt a te ꝯfessoꝛ cedda btẽ. ℣. Funde preces xp̄o pro cetu iugiter isto. Quod. Gl'ia. Quod. ym. Iste ꝯfes. ℣. Amauit eũ. ã. Sis ꝓ nobis sctẽ cedda rogamus ad dñm: vt nos regat ꝛ ꝑducat ad celi palatiũ: vbi tecũ ꝛ cũ sctis simus in perpetuũ. ps. Magñ. Vel an. Pastoꝛ vigil gregis ĩ medio: sacri verbi munit' gladio: plantãs mores expulso vicio quo p̄sente grex est in gaudio: sz absente caret solatio cui fauet vt pr̄ ¶ silio. Oꝛ.

Deus qui sanctoꝝ tuoꝝ meritis ecclesiã toto orbe diffusam decorasti: p̄sta q̄s, vt oẽs qui eius implorãt auxiliũ: petitiõis sue salutarẽ ꝯsequant' effectũ. Per do. Ad mat. Inuit. In qua vigent iugiter solẽnia: Virgo mr̄ iubilet eccl'a. ps. Venite. ym. Iste ꝯfes. In .i. n° an. Mũdi calcãs gl'am cedda declinauit: corpis lasciuiã duz sese claustrauit. ps. Btũs vir. an. Iugo se supposuit xp̄i quẽ dilexit: qui tenendã docuit viã quã direxit. ps. Quare fre. ã. Quẽ cũ vite sctitas vt lux se mõstrauit: eboraci ciuitas archipresulauit. ps. Dñe qd. ℣. Amauit.

Quia nimirũ lcõ. i. quorũdam vita ꝛ cõuersatio apud deuz in celesti gl'ia eterna esse ꝓculdubio dignoscit': ip̄osqz et apd' terrenos memoriter retinere ac venerari: dignũ atqz ꝯpẽdiosũ nõ putatiue existimẽ. Tu aũt. ℞. Hunc quẽ paruũ reddit auctoritas: ceddam paruũ facit hũilitas. Cui nunq̄ deest benignitas. ℣. Nõ attollit illum prosperitas: neqz frangit queuis aduersitas. Cui nunq̄ deest benignitas. Lcõ. ii.

TEmporibꝫ igitur nordāhymbroꝝ regis fratris et in regnū ſucceſſoris illius chriſtianiſſimi regis oſwaldi: vir dei cedda in lindiſfarnēſi inſula in loco qui leſtigay dr̄/ in monaſterio ſcē marie monachicam vitā iuxta ſcōꝝ patrū inſtitutionē ducebat. ℞. Hic legati verbo paruerat cedēs ſedi cui p̄fuerat. Clauſtrū petit ⁊ nō remurmurat. ℣. Sed idignum fore ſe dixerat tanta cura quam pretenuerat. Clauſtrū. Lcō. iii.

Huius nāqꝫ adminiſtrationis eccleſie a fratre ſuo cedd orientaliū angloꝝ ātiſtite digniſſimo ⁊ eiuſdē monaſterii rectore piiſſimo inibi de mundo tranſeunte curā ſuſcepat. ℞. De quo deꝰ ita diſpoſuit mercioꝝ ꝙ ide prefuit gregi regēs hūc ſicut decuit ℣. Orās nocte de die docuit per quē xp̄i nomen inotuit. Gregi. Glia. Gregi. In. ii. noc. an. Poſtes agni ſanguie tūc liniuit crucis memoꝛ dn̄i carnē dū puniuit. p̄s. Cū inuocā. an. Pugnās cōtra vicia palmā acquiſiuit: armis nudā ferreis carnē dum veſtiuit. ps. Uerba. ant. Qui ſic fontē frigidū orans introiuit: ⁊ non corpus calido balneo nutriuit. ps. Dn̄e dn̄s noſter. ℣. Iuſtum deduxit. Lc̄. iiii.

Fuere ſiquidē quattuoꝛ germani frēs: cedd et cinibil/ ⁊ chelim et cedda: qđ raro iuenitur/ oēs ſacerdotes dn̄i fuere preclari: et duo ex eis etiā ſūmi ſacerdotii gradu functi ſūt. Tu āt. ℞. Legē xp̄i qui ſic tenuerat et tenendā fore docuerat: Uite finē ſcire meruerat. ℣. Hinc q̇ete certus trāſierat: qui celeſti regi ſeruierat. Uite finem. Lcō. v.

Erat aūt preſbyter vocabulo cedda: frat reuerēdiſſimi antiſtitis cedd: cuiꝰ ſupius meminimus et abbas monaſterii illius qđ vocat̄ leſtingay. ℞. Poſtq̄ cedde lux p̄ſens clauditur: laus ipſiꝰ a plebe canit̄. Hoſtes vincēs hic nō deuincit̄. ℣. Uis vngūeti dū pixis frāgit̄ cunctis patet nec plꝰ abſcōditur. Ho. L. vi

Miſitqꝫ rex cū eo p̄ſbyterū ſūmo vocabulo eadheder q̇ poſtea regnante egfrido eccle preſul factꝰ eſt. Uerum illi canciā puenientes inuenerūt archiepyſcopū deuſdedit iam migraſſe de ſeculo: aliū pro eo cōſtitutū fuiſſe pōtificem. ℟. Occurrētes ad eū lāguidi mox curantur et epilentici. Surdi ceci ſeu paralitici. ℣. Claudi curui leproſi marcidi valēt huius virtute medici. Surdi. Glia. In .iii. nº. an. Ab habenis mortui mortis excitātur furioſi vinculis cōtracte ſanātur. ps. Dñe quis. an. Et curatis lāguidi dū congratulātur: ſuis a languoribus ſtati liberātur. ps. Dñe i vtu. an. Aque mixti puluere tūbe cū potant bibētes a variis morbis expurgātur. ps. Dñi ꝫ ter. ℣. Iuſt⁹ vt pal. ℟. matheū. xxv.

In illo tēpe: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis parabolam hanc. Hō quidā pegre proficiſcēs vocauit ſeruos ſuos et tradidit illis bona ſua. Et reli. Omē bi greg. ppe

Conſecratus ergo in epm cedda: maximam mox cepit eccliaſtice vitati ꝛ caſtitati curā impēdere: humilitati cōtinentie/ lectioni operam dare: oppida rura caſas caſtella ꝓpter euangelizandū nō equitādo ſꝫ aplōꝝ more pedibꝫ incedēdo peragrare. ℟. Hic in carne viuēs angelice terrā terit cōuerſans celice chriſti legē ſeruando practice. Plene quidem ꝛ non eclyptice. ℣. Vnde deus eum mirifice collocauit in orbis apice. Plene. Lcō. viii.

Sed libet nos adhuc pauca de pluribꝫ addere: de quibꝫ experti ſum⁹ de eius vita ꝛ cōuerſatiōe tā ante epatus acceptionē ꝗ̄ in epatu. ℟. Cedde ſci cōtactu loculi ſanāt multi clareſcūt oculi: quibꝫ viſis exultāt ppli. Chriſti legis tabeſcūt emuli. ℣. Fama trāſit i fines ſeculi: ꝗ ſic floret diuini ſeruuli. Chriſti. Lcō. ix.

Summi igit̄ pontificis et magni patroni beatiſſimi cedde meritis et titulis inſignita meritorū prouincia vſqꝫquaqꝫ refulget. Cuius maior virtutū prerogatiua refertur: ꝗ̄ liter/ cōprehēdi vel ore referri ꝗat. Tu aūt. ℟. Pie paſtor et pr̄ ouiū merciorꝝ gregis ſolatium: cōtra mundū carnē demonium Aſſit nobis per te remediū. ℣. Vt finito curſu preſentiū capiamus eternū brauiū. Aſſit. Glia Aſſit. ℣. Ora ꝓ nobis bē cedda

In lau. an. Clauſtri i clauſus

carcere cedda monachatur: vt diuinis libere vacãs his vtatur. ps. Dñs regñ. ã. Cuiꝰ fama claruit qd põtificatur/ lucerna q̃ latuit ne plus abſcondatur. ps. Jubilate. ã. Paſtor pauit populũ pabulo doctrine: reddẽs receptaculũ regule diuine. p̄. Deꝰ deus. an. Preſulis officiũ cedda ſic ĩpleuit: q̄ cuiuſqꝫ vicium generis deleuit. ps. Bñdicite. an. Deuiantes moribꝫ oues reformauit: pſiſtẽtes actibꝫ ſacris excitauit. p̄. Laudate. cͣ. Ecce ſacerdos. yꝰ. Jeſu redẽptor. ℣. Juſtus germ̃. an. Preſul pie ſancte cedda ora deũ pro nobis: ne peccatis aggrauati tradamur ſuppliciis: ſed perfruamur in celis pẽnibꝫ gaudiis. p̄. Bñdicꝰ. ã. Paſtor pie pro tuis ouibꝫ ora xp̄m deuotis precibꝫ vt ſoluant a lupi morſibus ⁊ ſint tecum in ſuis edibꝫ. ps. Bñdicꝰ. Or. Deꝰ qui ſcõꝝ. vtã. Ad ſcdas vẽs. an. Clauſtri. p̄i. ferial. cͣ. Ecce ſacerd. ℟. Pie paſtor. yꝰ. Jeſu redẽptor. ℣. Juſtus germi. ã. Qui mores docuit purgando vicia: talenta duplicans cepit duplicia de manu domini: regnans in gloria. quo nos aſcẽdere det chriſti gratia. p̄. Mag.

Or. vtã. ¶ Sanctaꝝ ꝑpetue et felicitatis virginum ⁊ martyrum. tres lec. fiant. Or.

Da nobis q̃s dñe deus noſter ſanctaꝝ ꝑpetue ⁊ felicitatis martyrũ tuarũ palmas inceſſabili deuotione venerari. vt q̃s digna mẽte nõ poſſumꝰ celebrare: humilibꝫ ſaltẽ frequentemꝰ obſequiis. Per dñm. ¶ Ad mat. Inuit. Regẽ virginũ. p̄. Veñ. yꝰ. Jeſu corona virginum. p̄i. de nocturno illius ferie. 69. Adducentur regi. Lcõ. i.

Facta itaqꝫ perſecutiõe ſub valerio ⁊ galieno ĩperatoribꝫ cõprehẽſi ſũt ſatirus et ſaturninꝰ duo frẽs: reuocatus et felicitas ſoror eius et ꝑpetua: q̇ iuſſi ſũt recludi in carcere. Pater ꝑpetue audiẽs eam xp̄ianã: irruit in eã volens eruere oculos eius: ſed ex clamore confuſus: exiuit de carcere. lcõ. ii.

Poſt hec perpetua dixit cõmartyribus ſuis. Vidi ĩ viſu ſcalam anguſtam erectã ad celum: in cuius dextera et leua erant cultri ferrei et ſub ea iacebat draco. Et ſuper eam aſcendit ſatirus ad nos dicēs. Ascendite mecū: nolite timere drachonē. Uidi etiā i orto ameno senem sedētē ⁊ oues mulgentē: q̇ ⁊ dedit nob̄ de fructu lactis. Quo audito: grās agentes deo cognouerūt se ad palmā peruenire martyrii. lcō. iii.

In die natalis cesaris Satirus et perpetua a leonibꝫ sūt deuorati. Saturninus vero ab vrsis cruciat⁹: gladio est pcussus. Reuocatusq̄ꝫ ⁊ felicitas a leopardis martirium impleuerūt. R̄. ⁊ c̄ de cōi pluriaꝝ vgiū. ¶ Scī gregorii p[illegible] doctoris: duplex fe. ix. le. fiāt. a. p. Ecce sacerdos. or.

Deus qui aīe famuli tui gregorii eterne btitudinis p̄mia cōtulisti: cōcede propicius. vt qui pctōꝝ nostroꝝ pondere premimur: ei⁹ apud te precibꝫ subleuemur. Per do. Vbicūq̄ꝫ hoc festū ɔtigerit: sub regula festi annūciatōis btē marie celebret sicut ibidē subnotatū est. ita tn̄ ꝙ si i sabbō primo añ. xl. hoc fe. eue. ibidē celebret. Et scde vē eunt de festo: et solenis mē de dn̄ica. Cōplet tn̄ tūc de. xl. nō mutat sꝫ post primas vēs dī ɔpl' sicut in fe. scē trinit. Ad mat. l. i.

Gregorius papa inclit⁹ in vrbe romana a pr̄e gordiano, matre vo siluia edit⁹: de genere senatorum originē duxit. qui non sine magno quodā presagio tale sortit⁹ est nomē. Gregorius nāq̄ꝫ ex greco eloquio in nostrā linguam vigilator siue vigilās sonat. Tu. l. ii.

Reuera etenī vigilauit sibi: dū diuinis inherēdo preceptis laudabiliter vixit. Uigilauit ⁊ fidelibus populis: dum doctrine affluētis ingenio eis quo tramite scāderent patefecit. Tu. l. iii.

Disciplinis vero liberalibus hoc est grāmatica, rhetorica, dyalectica, ita a puericia est instruct⁹: vt nullus in vniuersitate putaretur esse similis. Hauriebatq̄ꝫ iam tunc sitibūdo doctrine fluēta: que post congruēter mellito gutture ructuaret. Hic etiā in annis adolescētie deo cepit deuot⁹ existere. lcō. iiii.

Tandem patre orbatus cum liberā disponendarum rerum suarū habuisset facultatez: mox oia que habere poterat ad opus pietatis diſtribuit. Sex deniqꝫ monaſteria in ſicilia conſtruēs: fratres illic chriſto ſeruientes congregauit copioſeqꝫ ditauit. Septimū vero intra vrbꝭ romane muros īſtituit: in quo ⁊ ipſe poſtmodū regulari tramite multis ſibi ſociatis fratribus ſub abbatꝭ imperio militauit. Tu autem do. L. v

Inerat ei deniqꝫ tāta abſtinentia in cibis/ vigilātia in orationibus/ ſtrenuitas in ieiuniis: vt īfirmato ſtomacho vix cōſiſtere potuit. Cernēs aūt romanus pontifex virtutū gradibus gregorium alta conſcendere: violenter eum a quiete monaſterii ſui abſtrahēs/ leuitamqꝫ ſeptimum ad ſuū adiutorium conſecrauit. L. vi.

Non multo poſt pro reſpōſis eccleſiaſticis ad vrbē cōſtantinopolim gregoriꝰ eſt directꝰ. In qua nouam hereſim de ſtatu noſtre reſurrectiōis ita attriuit: vt nullus exinde inuentus eſt qui eiꝰ ſuſcitator exiſteret. Poſt obitum pelagii pape: om̄is clerus populuſqꝫ romanꝰ concorditer elegerūt gregorium pontificem. Cūqꝫ tāto honore ſe indignum clamans/ conſenſum generalitatis vitare non potuit: extra portas fugit/ triduo ſe occultans. Tu aūt. L. vii.

Poſt orationes et ieiunia populi: tercia nocte colūna lucis ſup eū celitus emiſſa querētibus votum optabile demonſtrauit/ clamante quodam anachorita contiguo vrbi qui angelos deſcēdentes et aſcēdentes per dictam columnam ſupra eum vidit: ibidē rectorem abſcōditum domus dei. lcō. viii.

Mox dilectꝰ dei inuenit̄: et licet inuitꝰ papa efficit̄. Directe nāqꝫ in angliam miſit ſeruos dei mellitum/ auguſtinū et iohānē cum aliis qui regē cācie cū ceteris infra breue tā predicatione q̄ miraculis cōuertebāt. Multa etiā miracula per hūc oſtēdit diuina potentia. lcō. ix.

Quedā materfamilias de manu eius cōmunicatura: cū oblationis ſue porcionē ſibi dari cognouiſſet: ſubri

ſit. Cuiꝰ cordis errorē ſctūs gregoriꝰ intelligēs: porcionem retinuit ⁊ ſupaltare repoſuit. Completiſqȝ myſteriis: vt dñm ppl's depcaret admonuit. Factaqȝ orōne carnē digiti auricularis ſuper altare cruentatam inuenit. Qua virtute cognita ⁊ eadē porciōe in priſtinā formā orādo ꝯuerſa: eandēqȝ mulierē cū reliqs plurimū in fide xp̄i ꝯfirmauit. Qui poſtq̄ ſedē aplice eccl'ie annis quattuordecim rexiſſet: plenꝰ virtutibus migrauit ad dñm. Ad laud. Cꝑ. Ecce ſacerdos. Cē de cōi vniꝰ cōfe. et pōtificis. ¶ Scti edvvardi regis ⁊ mar. ix. lec. Or.

Deus eterni triūphatoꝛ imperii: familiā tuā propicius reſpice martyriū regis edvvardi celebrātē, ⁊ p̄ſta: vt ſicut illum munere glorificare dignaris celeſti: ita nos eius obtētu eterne felicitati facias dignāter aſcribi. Per dñm. Ad mat. lcō. i.

Sanctus edvvardus in regni ſolio ſublimatꝰ a rege regum dñō in oī via iuſticie et veritatis dirigebatur. Cuiꝰ auxilio fretus: magno ingenio animi ⁊ ſūma humilitate i dies creſcebat. Nā nouiter adepto honore: mox priſtine ꝓbitati ſuarum hec incrementa virtutum accumulauit. ℟. ii.

Iuuenū videlicȝ ⁊ minus ſapiētū: ꝯſilia poſtponere. Dūſtani archipreſulis monita mēte ſalubriter intēdere: ⁊ ſcḋm eiꝰ ꝯſiliū ⁊ alioꝝ religioſoꝝ ſpectabiliūqȝ virorū: oīa ſua iudicia in oībus ſtuduit exercere. Tūc erat in anglia pax trāquillitas: magnaqȝ reꝝ opulētia. ℟. iii

Sed totiꝰ bonitatis inimicus dyabolꝰ nouercā eius noīe alfrith in odium ipſius cōcitauit. Que zelo inuidie ſuccēſa: preſūptuoſa verſutia cogitare cepit qualit̄ virum dei a regno extirparet: vt filiꝰ eius etheldredus in regno ſubſtitueretur. ℟. iiii.

Quibuſdā igit̄ ꝯſiliariis ꝓpoſitū ſuū indicās orans fit obteſtās vt ei aſſenſum preberēt: et quo ordie id fieret cogitarēt. Qui ꝓtinus oēs in necē regis mitiſſimi cōſenſerūt: et quō id ꝯficerent meditabãtur. Firmato venerabili viro in regno tũ tribus annis et octo mẽſibꝫ ſceptro hereditario potiretur: quadam die venandi gratia in ſiluam acceſſit iuxta vvarhã que admodũ grandis habebatur. lcõ. v.

Deſyderãs vero fratrem ſuũ videre: ad domũ nouerce que iuxta erat aſſumptis paucis ꝓfectus eſt. Et ecce ſubito in medio die ſpacio hoĩbꝫ ſuis ludentium more huc illucqꝫ diſꝑſis: rex abſꝫ vllo comite ꝑmanſit. Tũc rex doli ignarus ad domuꝫ nouerce ſue neminẽ verens tendit. Qui cum appropinquaret: nũciatũ eſt regine impiiſſime regẽ edvvardũ illuc ſolum aduenire. l. vi.

Illa igit̃ ad explenda ſue neq̃cie deſyderia adipiſci ſe tẽpus ydoneũ gaudẽs mox ei obuiã ꝓcedit eũqꝫ blãde et amicabiliter ad hoſpitiũ inuitat. Qui renuit: et fratrẽ ſuũ ſe velle videre denũciat. Tunc potum afferri iuſſit: vt dũ potum ille guſtaret: ipſa quod cogitabat impleret. Interim vnꝰ qui ſcelere maior erat ficta dilectione pacis et oſculũ offerebat: vt oẽm ſuſpitionem auferens: eum faciliꝰ ſuffocaret. Quod et factũ eſt. Nã cum rex potum a pincerna ſuſcepiſſet et ori ſuo poſuiſſet: is qui ei oſculum intulerat ex aduerſo ĩſiliẽs cultello mox eiꝰ viſcera trãſfixit. Sicqꝫ carꝰ dei de equo cadens ſpiritum exalauit.

Tres vltime lec. de expõne euãgelii Si quis venit ad me. Cetera de cõi vnius martyris. Si hoc feſtum vel ſcĩ cuthberti vel ſancti benedicti ĩfra paſſionem dñi eue. reſeruet̃ feſtũ vſqꝫ ad trãſlationem eoꝝ. et fiãt ibi de eis. ix. l. ix. ¶ Scĩ cuthberti epĩ et cõfeſ. ix. lec. fiant. Or.

Deus ꝗ per ĩeſtimabile munus gratie tue ſanctos tuos glĩoſos facis eſſe preſta q̄s/ vt interueniente beato cuthberto confeſſore tuo atqꝫ pontifice: mereamur ad culmen virtutum peruenire. Per ¶ Lectio. i.

Bone idolis adoleſcẽs cuthbertus cũ quadã die inter pueros luderet: ꝗdam puer quaſi triennis ei occurrit ⁊ cũ lachrymis ſibi ait. O ſcĩſſime ãtiſtes cuthberte: nõ te decet inter pueros ludere: quẽ doꝰ magĩm maioribꝫ natu deſtiauit. ii.

Audiẽs puer cuthbertus hec: rediẽs domũ ſtabilior ex illo tẽpe eſſe cepit: et relictis ſeculi rebꝫ mõaſterialẽ diſciplinã ſubiit. qui cũ ſuſcipiẽdoꝝ hoſpitũ officio deſuiret: ãgelũ dñi ſuo (vt refert̃) ſuſcepit hoſpitio. r. iii.

Quadã die dum iuuenem quendã domũ ingredi coegiſſet pedeſqꝫ eiꝰ lauaſſet ⁊ aquã lauãdis manibꝫ dediſſet: panẽ ad veſcendũ deferre voluit: ſꝫ rediẽs hoſpitẽ nõ inuenit. Circũſpiciens autẽ veſtigia eiꝰ quo iſſet: nulla penitꝰ inuenit. r. iiii.

Stupefactꝰ igit̃ vidit ſuꝑ menſam tres panes calidos inſoliti cãdoris ac mire ſuauitat̃ ⁊ dixit. Cerno ꝙ angelus dei ſit quem ſuſcepi. Quo viſo: maiorem ex hoc virtutibꝫ operã dedit. r. v.

Multis igitur virtutibus preditꝰ: ad ep̃atus culmen licꝫ ĩuitꝰ aſſũptus eſt. Qui cũ parrochiã ſuã circuiret et verbũ dei p̃dicaret: vxorem cuiuſdã comitis proximã morti a comite rogatuſ in noĩe dñi: aſperſiõe aque benedicte plene ſanatã reddidit marito ſuo. rõ. vi.

Alio q̃qꝫ tẽpe veniẽs q̇dã lõge egritudinis acerbitate tabefactꝰ ad eũ acceſſit. Dataqꝫ ſuꝑ eũ bñdictiõe: repulit peſtẽ quã medicoꝝ manꝰ pigmẽtoꝝ ꝯpoſitiõe nequerat. I cõ. vii. ſine expõne euã.

Ad quoddã etiã monaſteriũ veniẽs dũ meridianam quietẽ ſitire ſe diceret: aqua eiꝰ palato ſapiebat. Fratres ergo aſtãtes et ĩde bibẽtes mirabãtur ad ĩuicẽ dicẽtes ſe nunq̃ meliꝰ vinuz antea bibiſſe. r. viii.

Duobꝫ annis ĩ regimine ep̃ali trãſactis: ſciens in ſpũ vir dñi cuthbertꝰ appropinq̃re diẽ ſui trãſitus: abiecit põdus cure paſtoralis atqꝫ ad dilectũ heremitice cõuerſatiõis agonẽ q̃totius remeare curauit. quatenꝰ inolita ſibi ſollicitudĩs mũdane ſpineta liberioꝛ priſce cõpunctionis flama cõſumeret. r. ix.

Cumqꝫ duos fere mẽſes ĩ

deſerto quietis exultatione trãſiſſet: ſubito arreptꝰ infirmitate ⁊ tribꝫ ebdomadis continuis decoctꝰ fratribus ſuis in dei ſeruitio ꝯfirmatis exitũ ſuũ dñici corporis ſuſceptiõe muniuit: ⁊ erectꝭ in celũ oculis ſpm̃ exalauit.

Lc̄ de cõi iꝰ cõfeſſo. ⁊ põtificis.

❡ Sc̄i bñdicti ab. ſe. ix. l. oꝛ.

OMñps ſ. d. q̇ hodierna die carnis eductuꝫ ergaſtulo btiſſimũ ꝯfeſſoꝛem tuũ benedictũ ſubleuaſti ad celũ: ꝯcede q̃s hec feſta tuis famulis celebrãtibꝫ cũctoꝝ veniã delictoꝝ. vt q̇ exultãtibꝫ animis eiꝰ claritati congaudēt: ipſo apud te interueniēte conſocientur et meritis. Per dñm. Lcõ. i.

FUit vir vite venerabilis grã benedictꝰ et noĩe: ab ipſo puericie ſue tp̃e coꝛ gerẽs ſenile. Etatē q̇ppe moribꝫ trãſiens: nulli animũ voluptati dedit. Qui nobili genere de ꝓuincia nurſie ortꝰ: relictis domibꝫ et rebꝰ ꝓpriis litteraꝝqꝫ ſtudiis ſcē cõuerſationis habitũ ſuſcepit. l. ii.

Quem ſequēs ſua nutrix q̇ ipm̃ artiꝰ amabat: ad purgãdum triticũ a vicina muliere capiſteriũ petiit. Qđ dũ icaute ſup menſã poſt ſe reliq̇t: caſu fractũ eſt ob qđ vehemēter flebat. Huiꝰ doloꝛi ꝯpatiēs benedictꝰ: facta orõne illud integrũ nutrici ſue reddidit: eã ꝯſolãdo. l Hic plꝰ appetēs mala mũdi ꝑpeti q̃ laudes: nutricē ſuã occulte fugiēs deſerti loci receſſũ petiit. Quo cũ pergeret: monachꝰ quidã romanꝰ eũ recepit: ⁊ quo tēderet inq̇ſiuit. Cuiꝰ cũ deſyderiũ cognouiſſet et ſecretum tenuit: et ſcē conuerſatiõis habitum tradidit. lcõ. iiii.

Vir dei ĩ arto ſpecu ſe tradidit: tribuſqꝫ ãnis excepto romano monacho hoibus incognitꝰ mãſit. Cũqꝫ placuit deo vitã eius exemplo hoibꝫ demõſtrare: multi ſeculũ relinquētes ad eiꝰ magiſteriũ feſtinauerũt. l. v.

Defuncto igit̃ abbate monaſterii nõ lõge a loco: licꝫ diu renuēs deuictꝰ tñ ꝓcibꝫ abbas ibi effectus eſt. Cũqꝫ frẽs ſui ꝯſpicerent illis ſub eo illicita nõ licere: inito cõſilio venenũ vino miſcuere

Ad ipſo benedicēte ſtatim vas vitreū ɔfractū ē. Cui⁹ cām vir dei itelligēs: ad locū dilecte ſolitudis redijt.

Cū vir dei i ſolitu- l. vi. dine ſuccreſceret/multi ſeruiētes deo ibi ab eo ſūt congregati: ita vt illic duodeci mōaſteria cū xp̄i adiutorio cōſtrueret. Hic etiā defūctū filiū cuiuſdā ruſtici iurante q̄ nō recederet donec filium ſuū reſuſcitaret: orōe facta viuū reddidit patri ſuo. Et aiaꝫ cuiuſdā ep̄i captā i ſpera ignea de nocte orās ad feneſtrā ab āgelis i celū deferri ɔſpexit. l. vii. ſine expōne.

Ex his aūt monaſteriis q̄ vir dei b̄ndict⁹ cōſtruxerat: tria in rupibꝫ mōtis erāt ſita: et valde fratribꝫ erat laborioſū ab iferioribꝫ aquā ſēp deferre. Quo viſo vir dei aſcēdit i montē: ⁊ orōne fcā tres petras ibi in ſigno poſuit. Poſt hec mādauit fratribꝫ vt eandē rupē vbi eaſdem petras inuenirēt i modico cauarent. Quo facto: defluxit aqua vbertim vſqꝫ in hodiernū diem. l. viii.

Quidā ei⁹ monach⁹ dū de quodā loco ſup ripam laci poſito vepres abſcinderet: ferrū de manubrio ɔſiliēs in lacū cecidit. Vir aūt dn̄i b̄ndictus tulit manubriū et miſit i lacū: moxqꝫ ferrū de ɔfūdo redijt et i manubriū.

Quadā die l. ix. itrauit. appuit ei dyabol⁹ dicens q̄ ad frēs ſuos pergeret. Quo audito miſit fribꝫ ſuis mādās q̄ cauti⁹ agerēt: q: dyabolus ad eos veniret. Quo eis nūciato paries cecidit ⁊ monachū paruulū occidit. Ad ſcūs audiēs orōni ſe dedit: ⁊ monachū icolumē ſuſcitauit. His ⁊ aliis ɣtutibꝫ plen⁹ ſeru⁹ dei b̄ndictus: in ſenectute ſua miḡuit ad criſtum. ꝛ de cōi vni⁹ cōf. ⁊ abbis

¶ In annūciatōe btē marie virginis. Ad vēs ſup pos feriales ā. Orietur ſicut ſol ſaluator mūdi ⁊ deſcendet in vterū virginis ſicut ymber ſup gramē. In tpe paſch. finiatur cum allā. Cap̄m

Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiū: et vocabitur nomen ei⁹ emanuel: butyꝝ et mel comedet vt ſciat reprobare malum et eligere bonum. ℞. Chriſti virgo. y⁹.

Ave maris ſtella dei mater alma atqꝫ ſp̄ ꝟgo felix celi porta. Sumēs illud aue gabrielis ore funda nos in pace mutās nomen eue. Solue vīcla reis ꝓfer lumen cecis mala nr̄a pelle bona cūcta poſce. Monſtra te eſſe matrē ſumat ꝑ te p̄cē qui ꝓ nobꝭ natꝰ tulit eē tuꝰ. Virgo ſingularis iter oēs mitꝭ: nos culpis ſolutos mites fac ⁊ caſtos. Vitā preſta purā iter para tutū: vt vidētes ieſū ſemp̄ colletemur. Sit laus deo prī ſūmo xp̄o decus: ſpūiſctō tribꝫ honor vnꝰ. Amē. ℣. Rorate celi deſu̅. An. Ingreſſus angelꝰ ad mariā dixit: aue maria grā plena dn̄s tecum. ps. Magnī. Or. Deus qui de btē marie virginis vtero v̄bū tuū angelo nunciāte carnē ſuſcipere voluiſti: p̄ſta ſupplicibꝫ tuis/ vt q̄ vere eā dei genitricē credimꝰ: eius apd̄ te interceſſionibꝫ adiuuemur. Per e.

Si hoc fe. i. xl. ꝯtigerit: fiat tūc ſolēnis mē de ieiuñ. ad vtraſqꝫ vēs ⁊ ad mat. Cōpl. xl. nō mutetur. Ad mat. inuit. Aue maria grā plena dn̄s tecū. Bn̄dicta tu in mulieribꝫ. ps. Venite. yꝰ.

Quem terra pōtꝰ ethera colūt adorāt p̄dicāt trinā regētē machinā clauſtrum marie baiulat. Cui luna ſol ⁊ oia deſeruiūt per tēpa ꝑfuſa celi grā geſtāt puelle viſcera. Beata mater munere cuius ſupnꝰ artifex mūdū pugillo cōtinēs ventris ſub archa clauſus eſt. Btā celi nūcio fecūda ſctō ſpū: deſyderatꝰ gentibꝫ cuiꝰ per aluū fuſus ē. Gloria tibi dn̄e qui natus es de virgi.

In. i. noc. an. Prophete p̄dicauerūt naſci ſaluatorē de virgine maria. ps. Dn̄e dn̄s no. ā. Rorate celi deſup ⁊ nubes pluāt iuſtū apiat terra ⁊ germinet ſaluatorē. ps. Celi enar. ā. Egredietꝛ virga de radice ieſſe ⁊ replebitur ois terra glīa dn̄i et videbit ois caro ſalutare dei. ps. Dn̄i ē ter. ℣. Ex ſyon ſpecies decoris eiꝰ. ℟. Deus nr̄ manifeſte veniet.

Ingreſſus lec. i. angelꝰ ad mariā dixit Aue gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Que ſalutatio q̄tum humane conſuetudini inaudita eſt: tantū eſt beate marie dignitati cōgrua. ℞. Ingreſſus angelꝰ ad mariā ait. Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū. ℣. Bn̄dicta tu ĭ mulieribꝫ ⁊ bn̄dictꝰ fructꝰ vētris tui. Aue. l. ii.

Vere eteni gr̄a erat plena: cui diuino munere collatū eſt vt prima īter feminas glorioſiſſimū deo ꝟginitatꝭ munꝰ offerret. Unde iure āgelico aſpectu ſimul ⁊ affatu meruit ꝑfrui: q̄ angelicā ſtuduit imitari vitam. ℞. Suſcipe ꝟbū virgo maria qđ tibi a dn̄o ꝑ āgelū trāſmiſſū eſt/ꝯcipies per aurē deū paties ⁊ hoiem Ut bn̄dicta dicaris inter oēs mulieres. ℣. Paries quidē filiū ſꝫ virginitatꝭ nō patierꝭ detrimentū efficierꝭ grauida ⁊ eris mater ſꝑ intacta. Ut. Lcō. iii.

Vere gr̄a erat plena: cui ip̄m per quē gr̄a ⁊ veritas facta ē ieſū xp̄m gn̄are donatū eſt. Et ideo ꝟe dn̄s cū illa erat: quā ⁊ priꝰ nouo caſtitatis amore a terrenis ad celeſtia deſyderāda ſuſtulit: et poſtmodum mediāte hūana natura oī plenitudine diuinitatꝭ cōſecrauit. ℞. Maria vt audiuit turbata eſt ĭ ſermone angeli. Et cogitabat qualꝭ eēt iſta ſalutatio. ℣. Quō fiet iſtud ait maria q̄ virū non cognoſco. Et. G. Et. In. ii. noc. ā. Ecce veniet deꝰ et hō de domo dauid ſedere in throno in eternū. ℣. Eructauit. ā. Sup ſoliū dauid ⁊ ſup regnū eiꝰ ſedebit ĭ eternū. ℣. Deꝰ noſter. ā. Sup te hirl'm orietꝭ dn̄s et gl'ia eiꝰ in te videbitꝭ. ℣. Fūdamē. ℣. Egredietꝭ ꝟga de radice ieſſe ℞. Et flos de ra. Lc. iiii.

Vere bn̄dicta īter mulieres: q̄ ſine exēplo muliebri cōditiōis cū decore virginitatꝭ gauiſa ē honore parentꝭ qͦqꝫ ꝟginē matrē decebat dei filiū ꝓcreauit. Que poſt q̄ more hūane fragilitatꝭ et viſione āgelica ⁊ iſolita eſt ſalutatōe turbata: mox idē angelꝰ eā repetito ſermone ne timeat hortatur. ℞. Dixit angelꝰ ad mariā. ne timeas maria. Inueniſti gr̄am apd' deū. ℣. Ecce ꝯcipies ⁊ paries filiū ⁊ vocabis nomē eiꝰ ieſū. Inue. l. v.

Quodqꝫ maxime timorē pellere cōſueuit: quaſi bene cognitā ac domeſticā ꝓprio noīe eā vocat. Et q̄re gr̄a plena diceret: diligēter edocet. Ne timeas inq̇t maria: īuenisti grām apđ deū. Ecce cōcipies in vtero ⁊ paries filiū: ⁊ vocab nomē eiꝰ ieſū. Hic erit magnꝰ: ⁊ filiꝰ altiſſimi vocabit̄. ℞. Ecce cōcipies ⁊ paries filiū: Et vocabit̄ nomē eius ieſus. ℣. Hic erit magnꝰ et filiꝰ altiſſimi vocabit̄ et dabit illi dn̄s deus ſedē dauid patris eius. Et. Lcō. vi.

Notandꝰ ſollerter ordo verboꝝ: et tāto artiꝰ cordi inſerendus: q̄nto manifeſte patet qꝛ in his tota redēptionis nr̄e ſūma cōſiſtit. Nā manifeſtiſſime dn̄m ieſū id eſt ſaluatorē noſtrū ⁊ verū dei p̄ris et verū hoīs matꝭ filiū predicauit. Ecce īquit concipies in vtero ⁊ paries filiū. Agnoſce verum hunc hoīem: verā de carne virginis aſſūpſiſſe ſubſtantiam carnis. Hic erit magnus: ⁊ filiꝰ altiſſimi vocabit̄. Cōfitere eūdem etiā verū deū de deo vero: et eterno p̄ri filiū eſſe ſemp̄ coeternū. ℞. Dabit illi dn̄s deꝰ ſedē dauid patris eiꝰ. Et regnabit in domo iacob in eternū. ℣. Et regni eius nō erit finis. Et. Gła. In eter

¶ In. iii. noc. an. Bn̄dicta tu in mulieribꝫ ⁊ bn̄dictꝰ fructꝰ ventris tui. ps. Cātate. i. an. Dabit ei dn̄s deꝰ ſedē dauid p̄ris eius ⁊ regnabit ī eternū. ps. Dn̄s re. ex. an. Bt̄a es maria q̄ credidiſti perficiētur in te q̄ dicta ſūt tibi a dn̄o. ps. Cātate. ii. ℣. Egredietur dn̄s de loco ſcō ſuo. ℞. Veniet vt ſal. ¶ S. lucā. ii.

In illo tp̄e. Miſſus eſt angelꝰ gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth: ad virginez deſpōſatā viro cui nomē erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomē virginis maria. Et reliq̄. Omelia venerabilis bede preſbyteri

Idcirco angeli priuatis noībꝫ cēſent̄: vt ſignet̄ per vocabula etiā in opatione quid valeāt. Neq̄ꝫ ei in illa ſctā ciuitate quā de viſione oīpotētis dei plena ſciētia perfecit, idcirco ꝓpria noīa ſortiūtur, ne eoꝝ ꝑſone ſine noībꝫ ſciri nō poſſint: ſꝫ cū ad nos aliq̇d miniſtraturi veniūt: apđ nos etiā noīa a miſteriis trahūt. ℞. Quō fiet iſtud rn̄dit maria qꝛ virum nō cognoſco. āgelꝰ ad hec. Spiritusſctūs ſuꝑueniet ī te ⁊ virtꝰ altiſſimi obūbrabit tibi. ℣. Ideoqꝫ qđ naſcetur ex te ſanctū vocabitur filiꝰ dei. Spūſſ. l. viii.

Ad mariā ergo vgīnē gabriel mittit᷑: qui dei fortitudo noiat᷑. Illū q̇ppe veniebat nunciare: q̇ ad debellādas aereas poteſtates huilis apparere dignatꝰ eſt. De quo per pſalmiſtā dr̄: Dn̄s fortis et potens: dn̄s potēs in prelio. ℟. Dixit aūt maria ad āgelū: ecce ancilla dn̄i Fiat michi ſcdm verbū tuū. ℣. Spūſſcūs ſupueniet in te cum rn̄diſſet āgelꝰ: ait maria. Fiat.

Et rurſū. Dn̄s l. ix. virtutū ipſe ꝫ rex glie Per dei ergo fortitudinem nūciandꝰ erat: q̇ virtutum dn̄s et potēs in ꝑlio contra ptātes aereas ad bella veniebat. Ad virginē deſpōſatā viro cui nomen erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomē virgis maria. Multas ob cauſas ſaluator nō de ſimplici virgine: ſꝫ de deſpōſata voluit naſci. ℟. Chriſti virgo dilectiſſima virtutū oꝑatrix opem fer miſer̄. Subueni dn̄a clamātibꝫ ad te iugiter. ℣. Nā pctōꝝ mole pmimur: et nō eſt qui adiuuet. Sub. Glia. Subue. ℣. Emitte agnū dn̄e dn̄atorē terre. ℟. De petra deſerti ad montē filie ſyon. In lau. an. Angelus dn̄i nūciauit marie: et cōcepit de ſpūſancto. ps. Dn̄s regn̄. an. Ne timeas maria inueniſti grām apud dn̄m. ecce cōcipies ⁊ paries filiū. ps. Iubil. ā. Quomodo fiet iſtud angele dei qꝛ virum in concipiēdo nō ꝑtuli. audi maria virgo xp̄i ſpūſſcūs ſupueniet in te: et virtꝰ altiſſimi obūbrabit tibi. ps. Deꝰ deus. ā. Spūſſāctus ī te deſcēdet maria ne timeas habens in vtero filiū dei. ps. Bn̄dicite. ā. Ecce ancilla dn̄i fiat michi ſcdm verbū tuū. ps. Laudate. cꝪ. Ecce vgo. yꝰ.

O glorioſa femina excelſa ſupra ſydera qui te creauit puide lactaſti ſacro vbere. Quod eua triſtis abſtulit tu reddis almo germine: intrent vt aſtra flebiles celi feneſtra facta es. Tu regis alti ianua ⁊ porta lucis fulgida vitā datā per virginē gētes redēpte plaudite.

Glia tibi dn̄e. ℣. Elegit eā. an. Miſſus eſt gabriel angelꝰ ad mariam virginē deſpōſatam ioſeph. ps. Bn̄dicꝰ. or. Deus qui de beate. Ad primã. an. Angel⁹ dñi. ps. Deus in noĩe. an. Gr̃as tibi. ps. Quicunqȝ Ad terciã. an. Ne timeas maria Cap. Ecce virgo. R. ⁊ V. de cõi vni⁹ virginis ⁊ marty. ad ões horas dñr. Or. vt s. Ad ſextam an. Quomõ fiet. ps. Defecit. cap.

Egredietur virga de radice ieſſe et flos de radice eius aſcẽdet: et requieſcet ſuper eũ ſpũs dñi. Ad. ix. an. Ecce ãcilla. ps. Mirabilia. cap.

Egredietur dñs de loco ſcõ ſuo: veniet vt ſaluet populũ ſuũ a pctis eorum. Ad ſcdas vẽs. an. Angel⁹ dñi. ps. Dixit dñs. ⁊ ẽi. pi. de ſcã maria. Cap. Ecce virgo. R. Quomõ fiet. hy⁹. Aue maris ſtella. V. Elegit eam. an. Virgo dei genitrix ex qua lux oriri dignata eſt eterna: intende ſupplicum tuorum preces ſeruorum: vt per tua ſancta ſuffragia mereantur poſſidere regna celeſtia. ps. Mag. Or. vt s. Nã hoc fe. in aliq̃ dñica. xl. cõtigerit: ſp differatur vſqȝ ĩ craſtinũ. Si vero ĩ aliquo ſabbõ. xl. hoc fe. eueñ. ſemp vltime veſpe de ſcã maria fient: ⁊ ſolẽnis mẽ de ſequẽti dñica. niſi in ſabbato paſſiõis dñi ⁊ etiam in ſabbato palmarũ. tunc enim dicũtur veſpe de dñica ⁊ ſolẽnis memoria de feſto. Cũ autẽ in ſcda feria hoc fe. annũciatiõis beate marie celebratur: ſp in do. erũt veſpe de fe. ⁊ ſolẽnis mẽ de do. Nã vero infra paſſionẽ dñi eue. ſemp fiat fe. cũ Gl'ia pa. ⁊ neuma. ⁊ R. Ieſu xpe. ⁊ cũ iſto V. Qui de virg. Tamẽ infra. xl. cõplen. xl. nõ mutatur. Si vero in quarta fe. pxima ante paſcha cõtigerit: ibidẽ ſolẽniter celebretur vltime tñ veſpe nõ de feſto ſed de fe. erũt: et ſolẽnis mẽ de feſto Similr̃ fiat ſi feſtũ ſcti ambroſii in predicta quarta feria eue. ſicut ibidẽ ſupradictum eſt. Si vero in quinta feria in cena dñi vel in duobȝ diebȝ ſequẽtibȝ vel in ebdo. paſche hoc feſtũ cõtigerit: differatur fe. vſqȝ poſt octa. paſche: vbi conuenientius ĩ ipſa ebdomada poſſit celebrari: ſcilȝ vbi poſſit habere ſuas vtraſqȝ veſperas. Similiter fiat de ceteris feſtis duplicibȝ: ſupradictis temporibȝ cõtingentibȝ.

¶ In paſchali tempore hoc modo fiat ſeruitium. Ad vtraſqȝ veſpas: omnia fiant ſicut pnotatũ eſt excepto ꝙ hic fiat ſolẽnis mẽ de reſurrectione. et R. et an. tñ ad veſpas q̃ ad mat̄ cū alleluya finiātur. Cōplet̄ vo paſch. tp̄is nō mutat̄: niſi q̄ in fine ym. dē Glia ē dn̄e. ſcz p⁹ v. Dēs ā Similr̄ fiat ī fine oim ym. eiuſdē metri ad mat̄ ⁊ ad vēs et ad hos̄ hui⁹ diei. Ad mat̄. Invit̄. Aue maria. p̄. Ven̄. y⁹. Quē terra. Tres pime āe cum ſuis p̄is dn̄t: et finiūtur cū allā. v. Ex ſyon ſpes. Euā. S. lucā. In illo tp̄e miſſus eſt ang. R. Ingreſſus. R. Dixit autē. R. Chriſti vgo. p̄s. Te deū. v. Emitte agnū. In laud. oīa fiant vtō. Mē de reſurrectōe. et finiātur vēs āe ⁊ R. cū allā. cp. et c̄ vt ſupradictū eſt. Sancti richardi epī ⁊ cōfeſſoris. Or.

Deus qui eccl̄am tuam meritis bti richardi cōfeſſoris tui atqz pontificis feciſti miraculis choruſcare glīoſis: cōcede nos famlos tuos ipſius interceſſione ad eternā btitudis gliam puenire. Per do. c̄ de cōi i⁹ cōfeſ. et pōtif. cū. ix. lec. de cōi: ſi ante paſſionē euen̄. Si vo īfra paſſionē cōtigerit: nichil fiat de feſto. Cū aūt in oct̄ paſche cōtigerit: differat̄ vſqz ī terciā feriā ſeqn̄. et fiāt ibi tres lc̄. cū regi. chori. Et ad ſcdas vēs tunc de ſancto ambroſio: fiat ſolēnis mē de ſ. richardo. Or. vtū. ¶ Sci ambroſii epī ⁊ cōfeſſoris atqz doctoris duplex feſtū. Ad vēs. cp. Ecce ſacerdos magn⁹. Or.

Deus q̄ pplo tuo eterne ſalutis btm ambroſiū miniſtrū cōceſſiſti: p̄ſta q̄s ut quē doctorē vite habuimus in terris: interceſſorē ſp habere mereamur ī celis. Per dn̄m. Vbicūqz hoc feſtū euen̄. ſub regula feſti annūciatōis btē marie celebretur ſicut ibidē prenotatum eſt. ¶ Lectio. i.

Ambroſi⁹ rome nat⁹ et diſciplinis liberalibz decenter erudit⁹: iuxta parētum ſuoꝝ nobilitatē ad regēduz liguriā et emiliā ꝓuincias cōſulari dignitate ⁊ ꝓmot⁹. Eo tp̄e in urbe mediolano mortuo auxētio arrianorū epō, cū de ſubſtituēdo inter catholicos ⁊ arrianos orta eſſet ſedicio: ābroſi⁹ adhuc cathecumin⁹ pro eiſdem ſedandis ibi aduenit. lcō. ii.

Et dum plebē alloqretur ſubito vox īfantis ſonuit ī pplo: ambroſiū epm. Mox oēs incredibiliter vnanimi cōſenſu ambroſiū ſibi acclamāt dari ep̄m. Juſſu ergo imꝑator/ q̄uis multū renitēs ⁊ effugere laborās: ambroſi⁹ capit̄ et baptizatur. Octauo vo die cū ſūma leticia cūctoꝝ ep̄s ꝫ ordinat⁹. Qui ſtati oīa que in auro ⁊ argēto habere potuit: eccl̄e dei et pauꝑibꝫ tribuit. ℟. iii.

Erat aūt venerabilis ep̄s multe abſtinētie ac vigiliarū: quotidiano ieiunio macerās corp⁹. Eratqꝫ ꝓ pauperibꝫ et captiuis nimium ſollicit⁹ atqꝫ in orando aſſidu⁹: et in diuinis rebꝫ īplendis fortiſſim⁹. Eo tp̄e romā adiēs: quedā paralitica ad eū ſe portari fecit: atqꝫ orāti et īponēti ſibi man⁹ veſtimēta attigit/ q̄ cū oſcularet̄ ſtati ſanitate recepta ambulare cepit. Tu autē. ℟. iiii.

Tractāte quadam die ſctō ambroſio verbū dei ī eccl̄a: quidā acerrimus arrianoꝝ ſectator āgelū ad aures ſcī ep̄i tractātis vidit loquētē: quaſi q̄ ſibi īdicaret qd pp̄lo renūciare deberet. Quo viſo ad fidem ſe catholicā cōtulit: et quam expugnabat defendere cepit. Tu. ℟. v.

Cuiuſdā clariſſimi viri filius apud quē vir ſcūs hoſpitabat̄ in ciuitate florentina/ ſubita īfirmitate defūctus ꝫ. Quē mater fide plena in lecto eius īponēs: qui fidē matris ītelligēs orādo ꝓmeruit: vt viuū mat̄ redderet quē mortuū inuenit. ℟. vi.

Cum vir ſcūs quadrageſimūter ciū puerū tractauit: exceptore eiuſ ꝑſente ſubito ī modū ſcuti breuis ignis ſuꝑ caput ei⁹ reſplenduit: atqꝫ per os ei⁹ viſus ꝫ ingredi. Poſtea vo facies ei⁹ tanq̄ nix incādiuit. Ex q̄ quidē ſpūſſci grām in eum veniſſe ſine dubio cognoſci potuit. Paſchali ſolēnitate appropinq̄nte vir ſcūs infirmitate capt⁹: poſt orōem vidit xp̄m ad ſe venientem: et parū ante lucē die ſabbati paſche ſūpto xp̄i ſacramento ſpm̄ exalauit. Tres vltie lc̄. de expōe euā. Sc̄m matheū. v.

In illo tp̄e: Di. ie. di. ſ. Vos eſtis ſal terre. Qđ ſi ſal euanuerit: ī quo ſaliet̄? Et rel̄. Omē excerpta de diuerſis tractat̄.

Predixerat

dñs diſcipulos ſuos per ſui
nois cõfeſſionẽ ꝑſecutionẽ
paſſuros: ⁊ vt eos ꝯſolaret̃
ſubiunxit dicens / Vos eſtis
ſal terre. Ac ſi diceret. Illi
ꝑſequent̃: ſ; nolite timere:
q: ſal terre vos eritis. l. viii
Per ſal aũt celeſtis ſapiẽ
tia deſignat̃. Sal autẽ per
aquã ⁊ ardorẽ ſolis ⁊ flatũ
vẽti ex altera natura ꝯmu
tatur ĩ alterã. Sicq; apl̃i ⁊
aplici viri per aquã baptiſ
mat̃ ⁊ ardorẽ fidei ⁊ ꝑ flatũ
vẽti / id ẽ donum ſpũſſci: ex
terrena ꝯñatõe ĩ ſpũalẽ ſũt
Salis na l. ix. ꝯmutati.
tura hec ẽ: humores exiccat
fetorẽ aufert: v̾mes ꝑcrea
re nõ ſinit. Ita ⁊ celeſtis ſa
pientia carnaliũ delectatio
nũ hũores exiccat / male cõ
uerſatiõis fetorẽ aufert: li
bidinoſe cogitatiõis v̾mes
ꝑcreare nõ ſinit. Illũ ver
mẽ extiguit: de quo eſayas
ait. Vermis eoꝝ nõ moriet̃
et ignis eoꝝ nõ extiguetur.
Ch. Re. lc̃ de cõi ꝯ. ꝯfeſ. ⁊ põti.
Ad ſcdas võ dr̃ Re. Sce. N. xpi
cõf. Siq̃ vo pꝰ paſcha, hoc feſtũ
cõtigerit: fiãt tres lc̃. de ꝯpla le
gẽda ſcĩ ambroſii. Ad vẽs ĩ the

paſchali. Re. Filie hiruſm. ⁊ oia
de cõi. ꝯ cõfeſ. ⁊ põti. paſch. tꝑis
Sctõꝝ tyburtii ⁊ valeriani
martyꝝ ſine regiminie chori. Or
Preſta q̃s oĩps deus: vt
qui ſctõꝝ martyꝝ tuoꝝ
tyburtii / valeriãi ⁊ maximi
ſolẽnia colim9: eoꝝ etiã vir
tutes imitemur. Per d. Et
notãdũ eſt ꝙ oia fe. iii. lect. ſine
regi. cho. ab oct. paſche vſq; ad
pẽthe. habẽt inuitat̃. dupl̃. Siſt
oia talia fe. q̃ ꝯtingũt iſta ebdo.
ſcẽ trinitat̃ et iſta oc. corpis xpi
cõtingẽtia hñt inuit̃. duplex. l. i.
Valerian9 atq; tiburti9
frater ei9 cũ per p̄dica
tione btẽ cecilie credidiſſẽt
in dñm ⁊ a papa vrbano ba
ptizati fuiſſent: iuſſi ſũt ab
almachio p̄fecto aut ſacrifi
care / aut capitalẽ ſubire ſẽ
tẽciã. qui cũ ſacrificare nol
lẽt: a maximo corniculario
ducti ſũt ad locũ certaminis.
Cũq; increpaſſet eos l. ii
ꝙ ad epulas ita leti mortis
feſtinarẽt: dixit ei tyburti9.
Niſi ꝓ certo ſciremus alterã
vitã eſſe ꝑpetuã: nunq̃ nos
iſtã amittere gauderemus.
Dixit ei maximus. Qui poſſẽ
apud me certum habere qd

loqueris: optarē et ego iſtā vitam contemnere. lcō. iii.

Valerianus dixit ei. In hora qua corpore exuemur aperiet tibi dominꝰ oculos tuos: et videbis cū quanta gloria vita illa ſuſcipietur. Impetratoq; a carnificibꝫ vnius diei ſpacio: per predicationem eorum maximus cum omni domo ſua et ipſi carnifices crediderunt: et a ſctā cecilia baptizati: ſimul martyrio coronantur. Tu autem do. Cetera de cōmuni plurimoꝝ martyrum paſchalis tēporis. ¶ Sancti alphegi epiſcopi ⁊ martyris: tres lectiones de cōi. ſine regimine chori. Or.

Deus qui beatū alphegum confeſſorem tuū ſacerdotij dignitate et palma martyrij decoraſti: concede propicius ita nos apō te eius interceſſionibꝫ adiuuari: vt cum eo poſſimꝰ in eterna felicitate letari. Per dñm. Cetera de cōi vniꝰ mar. et pōtificio paſchalis tēporis cū capitulis ⁊ lec. vnius martyris et pontificio alterius temporis. ¶ Sancti georgii marty. tres lec. cum regimīe chori. Or.

Deus qui nos beati georgii martyris tui meritis et interceſſione letificas: concede propicius: vt qui eius beneficia poſcimꝰ: dono tue gratie conſequamur. Per dominum. lcō. i.

Sanctus et verꝰ dei cultor georgius capadocie regionis oriundus: cum videret multos deū blaſphemantes/ et cum daciano demones adorantes: ſpiritu ſancto repletus in hanc vocem prorupit. Oēs dii gentium demonia: dñs autem celos fecit. Dacianꝰ ait ei. Qua temeritatis audacia nobis iniuriam irrogans: deos noſtros demonia vocas? Fatere tamen ex qua prouīcia huc aduenisti: vel quo nomine vociteris. l. ii.

Sanctus georgius dixit. Chriſtianus et dei ſeruus ſum/ georgius nūcupor/ genere capadocus: patrie mee comitatū gerēs. Elegi vō temporali dignitate carere et imortalis dei īperio deſeruire. Dacianꝰ dixit. Erras georgi. Accede ⁊ imola deo apollini. Beatus georgius respōdit. Dño ei meo iesu xpo exhibeo culturam regi oium seculoꝝ: non appollini auctori demoniorum. ℟. iii.

Iratus dacian⁹ iussit scm̄ georgiū i equuleo leuari: et extensum mēbratī vngulis lacerari. Deīde laterib₃ ei⁹ lāpades ardētes applicari. salem vo in vulnera aspgi et cilicio plagas ei⁹ fricari: plūboq₃ bulliēte georgium inuitti: extractūq₃ per vicos vt reū fecit trahi. Cūq₃ traheret' ad locū supplicii: flexis genib₃ grās egit deo. et sic capitalem pro xpo subiit sentēciam. ⁊ de cōi. i⁹ mar. paschal' tpis. Si hoc fe. in oct' pasche ɔtigerit: differat' in crastinū. et ad scdas vēs de do. fiat solennis mē de festo. Silr fiat tunc ad primas vēs de sancto marco.

Sci marci euāgeliste. iii. lc. dup. fe. Ad vtrasq₃ vēs ⁊ ad mat̄ et ad. iii. Cap.

Vnicuiq₃ vestrū data est grā scdm mēsura donatiōis xpi: propter qđ dicit, ascēdens xps i altū captiuā duxit captiuitatē dedit dona hoib₃. Or.

Deus qui beatū marcū euāgelistā tuū euāgelice predicationis grā sublimasti: tribue q̄s ei⁹ nos sp erudītione pficere, et orōne defendi. Per do. Ad matutī tres psi. dnr de aplis. scdm ordinem noctur. Lectio. i.

Beatus marcus euāgelista ab egypti partib₃ alexandriā pficiscens: mox vt ingressus est ciuitatē calciamentū ei⁹ diruptū est. Hoc ipse intelligēs ait Vere iter meū expeditū est. Cūq₃ sutor calciamētū emēdare cepisset: grauiter vulnerauit manū suam et exclamauit. Vnus est deus. Btūs ergo marc⁹ gaudēs expuit in terrā: lutoq₃ facto in noie xpi liniuit manū ei⁹. Quo viso sutor ille noie anian⁹ cū oi domo sua baptizat⁹ est. ℟. ii.

Cūq₃ btūs marc⁹ ad fidē xpi multos ɔuertisset: querentib₃ eū ciuib₃ apphēdere anianum ordinauit epm: ⁊ pētapolim prexit. Ordinatisq₃ ibi epis ⁊ clericis: post biēniū alexādriā rediit. ℟. iii.

Cūq₃ gētiles cognouissēt btm̄ marcū ibidē alexādriā aduenisse ⁊ multa miracula fecisse: apphenderunt eū in paſchali ſolēnitate miſſam celebrantē: ponēteſqꝫ funē in collo ei⁹ dixerūt. Trahite bubalū ad locum buculi. Ille aūt cū traheret: grās egit deo dicens. In manus tuas dn̄e ꝯmēdo ſpm̄ meū. Et hec dicēs ſcūs marc⁹: cū palma martyrii migrauit ad chriſtum. ꝛ de cōi vni⁹ euāgeliſte paſchalis tp̄is. Ad .iii. cp̄m. Unicuiqꝫ vrm̄. Ad. vi. cp̄m

Qui deſcēdit ipſe eſt ꝛ q̄ aſcēdit ſup oēs celos: vt adimpleret oia. Ad. ix. cp̄m

Et ipſe dedit quoſdā quidē aplōs quoſdam aūt ꝓphetas alios aūt euāgeliſtas/ alios aūt paſtores et doctores vſqꝫ ad ꝯſūmationē ſcōꝝ. Ad ſcdas vēs. ā. Scī tui dn̄e. p̄. Dixit dn̄s. ꝛ cē de aplis. Lc̄. Unicuiqꝫ vrm̄. V. Candidi facti ſūt. Oꝛ vtū. Si hoc fe. īfra ebdo. paſ. ꝯtigerit: differatꝛ vſqꝫ poſt oct' paſche vbi cōuenienti⁹ poſſit celebrari celebret: et vbi poſſit vtraſqꝫ hr̄e vēs. De ieiunio ꝟo tunc nec de ꝓceſſione q̄ ſolet fieri eo die: nichil fiat nec poſt nec ante in illo anno: nec etiā ſi hoc fe. ī aliqua dn̄ica p⁹ oct. paſche eue. ſꝫ tunc feſtū nō differatur: immo fiat totū ſeruitiū de feſto ꝛ ſolēnis mē de dn̄ica. et poſtea de reſurrectiōe et ꝓceſſio añ crucē ad vēs ī ſab. more ſolito. tamē de ieiu. nec de ꝓceſſiōe q̄ ſolet fieri poſt miſſaꝫ de ſcō marco nichil fiat eo āno. Quauis alia fe. poſt oct. paſche hoc fe. ꝯtigerit: fiat ieiu. ꝛ ꝓceſ. more ſolito. ¶ S. vitalis martyr⁹. iii. lec. fiat cū regi. ch. oꝛ.

Preſta q̄s oīps deus: vt intercedēte btō vitale martyre tuo: et a cūctis aduerſitatibꝫ liberemur ī corpore: et a prauis cogitationibus mundemur in mēte. Per dn̄m. Ad matut. Lcō. i.

Sanctus vitalis ꝯſularis pr̄ ſcōꝝ geruaſii et prothaſii cū paulino iudice ſuo rauēnam ingreſſus eſt. Cōtigit aūt ibi quendā chriſtianū noīe vrciſſinum arte medicū natiōe liguriū poſt nimia tormēta capitalē accepiſſe ſentēciā. Qui cū duceret ad decollādū: expauit. Tūc ei vitalis dixit. Lc. ii.

Noli vrciſſine medice q̄ alios curare cōſueuiſti: temetipm̄ eterne mortꝭ iaculo vulnerare. Qd ipſe audiēs peni

tentiā egit ꝙ expauisset: et
genuflexo capite trūcat⁹ est.
Cui⁹ corp⁹ vitalis sepeliuit: ⁊
vltra ad iudicē ire noluit.
Leuat⁹ igitur i equu' l. iii
leo: dixit paulio. Infinita
tibi dn̄atur stulticia: vt pu
tes te p tormēta meipm̄ de
cipere: q̄ alios a piculo dece
ptōis studui liberare. Tūc
iussit eū paulin⁹ in foueam
suppinū iactari: ⁊ lapidibus
obrui. Taliqꝫ martyrio vi
ctor migrauit ad celū. ⁊ de q̄
vni⁹ mar. tp̄is pasc. ¶ Sctōꝝ
aplōꝝ philippi ⁊ iacobi. dup. fe.
Ad v̄s sup ps̄ ferial. ā. Vado
parare vobis locū ⁊ iterū venio
ad vos allā ⁊ gaudebit cor vr̄m
allā alleluya. Capitulū.
Stabūt iusti i magna
constātia aduersus eos qui
se angustiauerūt et q̄ abstu
lerūt labores eoꝝ. R̄. Candi
di facti sūt. y⁹. Tristes erāt
apli. R̄. Gauisi sunt discipuli.
R̄. Viso dn̄o allā. an. Tāto tē
pore vobiscū sū ⁊ non cognoui
stis me: philippe q̄ videt me vi
det ⁊ prēm meū allā. p̄s. Mag. oꝝ.
Deus q̄ nos ānua apo
stoloꝝ tuoꝝ philippi ⁊
iacobi solēnitate letificas:
prestas q̄s / vt quoꝝ gaudem⁹
meritis: instruamur exēplis
Per do. Cōe de resurrecti. Ad
mat. inuic. Exultēt. p̄s. Ven. y⁹
Tristes erāt. ā. Tristicia ve
stra. Tres ps̄. de cōi apo. dn̄r. re
liq tp̄is scd̄m ordinē noctur. R̄.
Gauisi sunt. ¶. iohēm. xiiii.
In illo tp̄e: Dixit ies⁹
discipulis suis. Nō tur
bet' cor vr̄m neqꝫ formidet.
Creditis in deū: et i me cre
dite. In domo patris mei
māsiōes multe sūt. Et reliq.
Omelia beati augustini ep̄i.
Erigēda est nob̄ frēs cha
rissimi ad deū maior itētio
vt v̄ba sci euāgelii q̄ modo
in nr̄is auribus sonuerūt:
mēte cape vtcūqꝫ possim⁹.
Sciēs redēptor nr̄ discipu
loꝝ aīos ex sua passione et
morte pturbādos: anteq̄ pa
teretur resurrectiōis sue glia
et secū cōmorādi spe eorum
aīos erigere curauit. R̄. de q̄
aplōꝝ paschal tp̄is dn̄r. lect. ii.
Iacobus q̄ ⁊ frater dn̄i de
cognomēto iust⁹: post passi
onē dn̄i statim ab aplis hie
rosolimoꝝ ep̄s ⁊ ordinatus
Hic ex vtero matris sue sā
ctus fuit: vinū et sicerā nō

bibit: carnē nullā comedit. Hic etiā pānis laneis tātū vtēs: ſoluſqꝫ igrediebatur tēplū orās pro ppli ignorātia: ita vt calli in eiꝰ genibꝫ apparerēt. Hunc igiẗ xp̄m confitentem pharisei de pinaculo tēpli p̄cipitauerūt. Poſt hec fullonis fuſte i cerebro percuſſus occubuit: ⁊ ibidem ſepultus eſt. lcō. iii.

Poſt paſſionē dñi p annos circiter viginti ſctūs philippus in ſythia euāgeliū xp̄i predicauit. Cūqꝫ ductꝰ eſſet a gētilibꝫ ad ſtatuā martis ad ſacrificādū: exiit de ſubtus ſtatua draco ingens q̇ pcuſſit pōtificꝫ filiū ⁊ duos tribunos. Quos cū mortui eſſēt: apl's ſuſcitauit. Quo viſo oēs q̇ eū perſeq̄bātur penitētiā egerūt: et per p̄dicationem eius multa milia hoim baptizati ſūt. Cōſtructiſqꝫ eccleſiis ⁊ miniſtris i eis ordinatꝫ aſiā rediit: vbi btō fine dormiuit in pace: ⁊ ibidē ſepultus eſt. ℣. Cognouerūt dñm. ℟. In fractiōe panis allā. Ad lau. an. Dñe oſtende nobis p̄em ⁊ ſufficit nobis allā. ps. Dñs regnˉ. an. Philippe qui videt me videt ⁊ p̄em meū allā. ps. Jubilate. an. Ego ſū via veritas ⁊ vita nemo venit ad p̄em niſi p me allā. ps. Deus deus. an. Spūs ⁊ aīe iuſtorum hymnū dicite deo nr̄o allā allā. ps. Benedicite. an. Si manſeritis i me ⁊ verba mea in vobis manſerint: quodcūqꝫ petieritis fiet vobis allā. ps. Laudate. Cap. Stabunt iuſti. Hꝰ. Claro paſchali. ℣. Gaudete iuſti. an. Non turbetur cor vr̄m neqꝫ formidet: creditis in deum et in me credite: in domo patris mei māſiones multe ſūt allā al. ps. Benedictus. or. Deus qui nos ānua. Mē de reſurrectiōe.

Ad primā. an. Dñe oſtde. ps. Deus in nomine. an. Grās. ps. Quicūqꝫ. Ad terciā. an. Philippe. ps. Legē pone. Cap. Stabūt iuſti. ℟. Gauiſi ſūt diſcipuli Allā all. ℣. Viſo dño. ℣. Dñe oſtēde nobis p̄em. Ad ſextā. an. Ego ſū. ps. Def. Cap.

Virtute magna reddebāt apli teſtimonium reſurrectionis dñi nr̄i ieſu xp̄i: ⁊ gratia magna erat in oibꝫ illis. ℟. Dñe oſtde nobis patrem Allā allā. ℣. Et ſufficit nobis. ℣. Nō turbeẗ cor ve.

Ad .ix. an. Si mãseritis. Cp̄m

Ibant apli gaudētes a cōspectu cōsilii: qm̄ digni habiti sūt pro noie iesu cōtumeliā pati. R. Nō turbetur cor vr̄m Allā allā. V. Neqz formidet. V. Cognouerūt dn̄m. R. In fractōe panis. Ad scdās vēs. ā. Dn̄e ondē. p̄. Dixit d̄s et c̄i. p̄i. de aplis. Cp. Stabūt iusti. R. Candidi fa. y⁹. Claro paschali. V. Gaudete iusti an. Si cognouissetis me z pr̄em meū vtiqz cognouissetis z amodo cognoscetis eū z vidistis eum allā. p̄. Magn̄. Or. vt s̄. Qn̄ hoc fe. in oct. pas. forte ꝯtigerit differat᷑ in c̄stinū. et in do. erunt vē de festo z solēnis mē de do. et de resurrectiōe. In c̄stino vo tūc fiāt vē de cruce z solēnis mē de aplis: z postea de martyribz. Si hoc fe. in vigi. ascēsiōis dn̄i eue. ibi celebra᷑: et ad primas vs de ascēsione fiat solēnis mē de aplis. Si vo i die ascen̄. dn̄i h⁹ festū forte ꝯtigerit: differat᷑ vsqz in crastinū: et etiā de eis tūc fiet solennis mē ad scdās vēs in die ascen̄. Et in c̄stino erunt vē de aplis et solēnis mē de iuentione scē crucis z de martyribz: z processio fiat ante crucē in introitu

¶ In inuētiōe scē crucis chori de scā maria. Ad p̄ias vēs sup p̄os ferial'. an. Dulce lignū dulces clauos dulce pond⁹ sustinuit que meruit portare preciū huius seculi allā. p̄i. feriales. Cp̄m.

Michi autē absit gliari nisi i cruce dn̄i nostri iesu xp̄i per quē michi mūd⁹ crucifixus est et ego mūdo. R. O crux viride lignuz qr sup te p̄pendit saluator rex israel. o q̄ dulce lignū q̄ dulces clauos q̄ dulcia ferēs pōdera. o q̄ preciosū lignū q̄ p̄ciosa gēma. Que xp̄m meruit sustiere allā. V. Custodi dn̄e gregē tuū quē redemisti per lignū scē crucis. Que x. Prosa.

Crux fidel' terras celis miro nectens federe. Nos in laude tua gaude deuotos icedere. Crux est thron⁹ in quo bon⁹ pastor oues redimit. Crux fecūdat crux emūdat crux hostē iterimit. Ara crucis lāpas lucis via salus hoim. Nobis pronū fac p̄onū: quē tulisti dn̄m. Salue lignum vite dignū ferre mūdi precium. Cōfer isti plebi xp̄i crucis beneficium. Oēs clerici ad altare cōuersi dicāt. Glia patri. y⁹.

Impleta sūt que cōcinit dauid fidel' carmīe dicendo nationibꝫ regnauit a ligno deus. Arbor decora et fulgida ornata regis purpura electa digno ſtipite tam ſancta membra tangere. Beata cuius brachiis precium pepẽdit ſeculi: ſtatera facta eſt corporis predamqꝫ tulit tartaris. O crux aue ſpes vnica hoc inuentionis tempore auge piis iuſticiã reiſqꝫ dona veniam. Te ſumma deus trinitas collaudet omnis ſpiritꝰ quos per crucis myſterium ſaluas rege per ſecula. Amen. ℣. Hoc ſignum crucis erit in celo. ℟. Cũ dñs ad iudicandum venerit. ã. O crux benedicta que ſola fuiſti digna portare regem celorum et dñm allã. ps. Magñ. ¶ Or.

Deus qui ĩ preclara ſalutifere crucis inuẽtione paſſionis tue miracula ſuſcitaſti: cõcede vt vitalis ligni precio eterne vite ſuffragia conſequamur. Qui viuis ⁊ reg. Nulla fiat meõria de reſurrectione: ſed fiat ſolẽnis meõria de martyribus alexãdro euentio et theodoro. ã. Filie hieruſalem. ℣. Triſticia veſtra.

¶ Oratio.

Preſta queſumus omĩpotens deus: vt q̇ ſanctorum martyrum tuorum alexãdri/euentii et theodoli natalicia colimus: a cũctis imminẽtibus malis eorum interceſſionibus liberemur. Per. Deinde ſi dñica fuerit fiet memo. de dñica ad vtraſqꝫ vẽs et ad matut̃. Si feſtum ſancte crucis in dñica contigerit: ꝓceſ. fiat cum hac an. O crux glorioſa. et an. de reſurrectiõe omittitur. Si dñica fuerit fiat memor. de dñica. et tunc eat proceſſio ordinatim quacunqꝫ feria cõtigerit: cum ceroferr. ⁊ thuri. ante crucẽ per mediũ chori ſine cruce cantãdo an. a rectoribus chori incipiendo an. O crux glorioſa o crux adorãda o lignum precioſum et admirabile ſignum: per quod et dyabolus eſt victus: ⁊ mundus chriſti ſanguine redemptus allã Et finiatur cũ allã. quãdocũqꝫ dicitur. ℣. Dicite in nationibus ℟. Quia dñs regnauit a ligno alleluya. Or. Deus qui pro nobis filiũ tuum. In reuertendo de ſancta maria an. dicat ℣. Sctã dei genitrix. or. Gratiam tuam. Si vero poſt oct. aſcenſionis dñi vel in die aſcen ſionis dn̄i hoc feſtū ꝯtigerit: tūc or. Concede q̄s miſericors. poſt ā. de ſcā maria dicetur loco Grām tuā. Ad mat. inuit. Alleluya ſalue crux ſancta ſalue alleluya. ps. Venite. Hy⁹.

Pange lingua glorioſi prelium certaminis ⁊ ſup crucis tropheū dic triumphum nobilem qualiter redēptor orbis imolatus vicerit. De parētis ꝓthoplaſti fraude facta condolens q̄n pomi noxialis morte morſu corruit ipſe lignū tūc notauit dāna ligni vt ſolueret. Hoc op⁹ noſtre ſalutꝭ ordo depopoſcerat multiformis proditoris ars vt artē falleret ⁊ medelā ferret inde hoſtis vnde leſerat. Quādo venit ergo ſacri plenitudo tēporis: miſſus eſt ab arce patris nat⁹ orbis cōditor atq3 vētre virginali caro factus ꝓdiit. Gloria et honor deo vſq3quo altiſſimo vna pr̄i filioq3 īclito paraclito: cui laus eſt ⁊ ptās per eterna ſecula. Amen. an. Adoram⁹ te xp̄e ⁊ bn̄dicim⁹ tibi qꝛ per crucē tuā redemiſti mūdum allā. ps. Dn̄e dn̄s noſter. ps. Dn̄i ꝫ terra. in virtute. ps. Dn̄i ꝫ terra.

℣. Hoc ſignū crucis erit ī celo. ℟. Cū dn̄s ad iudican. Lcō. i.

Cum imperator ꝯſtātinus victoriā obtineret ſup gentē barbaroꝝ: celit⁹ ſigno crucꝭ ſibi oſtēſo: miſit matrē ſuā helenā hieroſolimis ad requirendū lignū ſancte crucis. Cūq3 iudeos monuiſſet eligere q̄ noſcerēt legē: dixerūt. Pro qua cauſa hūc laborē nob̄ iponit regina? Judas vn⁹ eoꝝ dixit. Scio ego q̄ queſtionē ligni crucis vult facere in quo ſuſpēderūt ieſum pr̄es nr̄i. Videte ergo vt nemo ei confiteatur. ℟. Dulce lignū dulces clauos dulcia pond⁹ ſuſtinuit Que digna fuit portare preciū hui⁹ ſeculi. Allā. ℣. Hoc ſignū crucis erit in celo cum dn̄s ad iudicandū venerit.

Zacheus Que. Lcō. ii.

Zauus meus pronūciauit pr̄i meo et pater me⁹ cū moreretur nūciauit michi dicens. Vide fili cū queſtio ligni crucis facta fuerit in quo dānauerūt meſſiā qui ante nos fuerūt: manifeſta illud anteq̄ crucieris. Ego ergo dixi ei Pater ſi ſciebāt ipſum eſſe chriſtū? Qui ait. Nunq̄ cõſiliatꝰ ſum cū eis ſed qꝛ arguebat eos: crucifixerūt eū. et ſepultus: tercia die ſurrexit. Unde et credidit frater meꝰ ſtephanus: et lapidatꝰ eſt. Alii dixerunt. Nos nunq̄ talia audiuimꝰ Tu autem. ℟. Hoc ſignum crucis erit in celo cum dn̄s ad iudicandum venerit. Tunc manifeſta erunt abſcõdita cordis veſtri allā alleluya. ℣. Cum ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſue et ceperit iudicare ſeculum per ignem. Tūc. Lcõ. iii.

VOcati vero ad reginā timentes tradiderunt iudā. Cui regina ait. Oſtēde michi lignū crucis. Iudas dixit. Neqꝫ locum ſcio quia tunc nõ eram. At illa iuſſit eū mitti in lacū ſiccū per ſeptē dies ſine cibo manētem. Tunc extractus de lacu pergēsqꝫ ad locum dixit. Dn̄e deus ſi eſt voluntas tua regnare filium marie: fac ab eodē loco fumū odoris aromatū aſcendere vt ego credā chriſtū crucifixum. Cūqꝫ oraſſet: aſcēdit fumus odoris aromatuꝫ de loco. Et ait iudas. In veritate o chriſte tu es ſaluator mundi. Tu aūt. ℟. O crux glorioſa o crux adorāda o lignū precioſum ⁊ admirabile ſignum Per qđ et dyabolus eſt victus: et mūdus chriſti ſanguine redēptus. Alleluya. ℣. Michi autē abſit gloriari niſi ī cruce dn̄i noſtri ieſu chriſti. Per qđ. Gloria patri. Alleluya. ℣. Dicite in nationibus. ℟. Quia dn̄s regnauit a ligno allā. ¶ In laud. an. Helena cõſtantini mater hieroſolimam petiit allā. ps. Dn̄s regnauit. ā. Tunc precepit eos omnes igne cremari/ at illi timētes tradiderunt iudam allā. ps. Iubilate. an. Helena ſancta dixit ad iudam. comple deſyderiū meum et viue ſuper terram vt oſtendas michi qui dicit̄ caluarie locus: vbi abſconditū eſt precioſum lignum dn̄icum alleluya. ps. Deus deus meus. an. Orabat iudas deus deꝰ meꝰ oſtēde michi lignum ſancte crucis alleluya. ps. Benedicite. an. Cum oraſſet iudas: cõmotꝰ eſt locus ille in quo ſancta crux iacebat alleluya. ps. Laudate Cp. Michi autem abſit. y9.

Crux fidelis inter omnes arbor vna nobilꝭ nulla ſilua talem profert: fronde flore germine dulce lignum dulces clauos dulce pondus ſuſtinet. Sola digna tu fuiſti ferre preciū ſeculi atqꝫ portum preparare nauta mundo naufrago quem ſacer cruor perunxit fuſus agni corpore. Gloria et honor. ℣. Omnis terra adoret. an. O crux benedicta quia ī te pependit ſaluator mundi ⁊ in te triumphauit rex angelorum alleluya. ps. Benedictus. or. Deus qui in preclara. Mē de martyribus. ant. Lux perpetua. maior. ℟. Gaudete iuſti. Or. Preſta queſumus. Si dñica fuerit: tunc fiat memoria de dñica. Ad primam. an. Helena conſtantini. ps. Deus in nomine. an. Gratias tibi. ps. Quicunqꝫ vult. Ad terciam an. Tunc precepit. ps. Legem pone. Cp̄. Michi autē abſit ℟. Hoc lignum crucis erit in celo Allā alleluya. ℣. Cum dñs ad iudicandum venerit. ℣. Dicite in nationibꝫ. Ad ſextam. an. Helena ſancta dix. ps. Defecit in ſalu. ¶ Capitulum.

Verbum crucis pereūtibus ſtulticia eſt: his autem qui ſalui fiunt id eſt nobis: virtus dei eſt. D. g. ℟. Dicite in natiōibus Allā alleluya. ℣. Quia dñs regnauit a ligno. ℣. Adoramus te chriſte. Ad nonam. ā. Cum oraſſet. ps. Mirabilia teſtimonia. Cp̄.

Nos autē predicamus chriſtum crucifixum: iudeis quidem ſcandalum/ gentibus autem ſtulticiam ipſis autem vocatis iudeis atqꝫ grecis chriſtum dei virtutē atqꝫ ſapiētiam. D. g. ℟. Adoramus te chriſte ⁊ bñdicimus tibi Allā allel. ℣. Quia per crucem tuam redemiſti mundum. ℣. Omnis terra adoret.

¶ Ad ſecundas veſperas. ā. Helena. ps. feriales. Cp̄m Michi autem abſit. ℟. Per tuā crucē ſalua nos chriſte redemptor qui mortem noſtram moriendo deſtruxiſti. Et vitam reſurgendo reparaſti alleluya. ℣. Miſerere nobis ieſu benigne qui paſſus es clementer pro nobis. Et vitam. Gloria patri. Alleluya. ym. Crux fidelis. ℣. Omnis terra adoret. an. O crux ſplendidior cūctis aſtris mūdo celebris hominibus multum amabilis: ſanctior vniuerſis que ſola fuiſti digna portare talentum mundi: dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pondera: ſalus preſentem cateruam in tuis hodie laudibus congregatam alleluya allã allã. ps. Magñ. Or̄ vt̃s.

¶ Si hoc feſtum in ſabbato cõtigerit: nulla fiat tunc proceſſio ad ſecũdas veſpas nec vlla mẽ: niſi de ſequenti dñica tantum. Tamen ſi infra aſcenſionẽ dñi euenerit: fiat tunc memoria de aſcenſione. Si hoc feſtum in vigilia aſcenſionis dñi euenerit ibi celebretur: et ad primas veſpas tunc de aſcenſione fiat ſolẽnis meõria de cruce. Si autem ĩ die aſcenſionis hoc feſtum euenerit differatur in craſtinũ ⁊ ad ſcdas veſpas de aſcenſione fiat ſolennis meõria de cruce ꝓcedẽdo ãte crucem: cum hac an. O crux glorioſa. Et ĩ non dr̃ an. O crux bñdicta. ꝓpter nimiã breuitatem. ℣. Hoc ſignũ crucis. Or̄. vt̃s. In introitu chori dr̃ an. de ſctã maria. Cauſa quare nulla fiat meõria de reſurrectione in inuentione ſancte crucis hec eſt: quia quãdo duo ↄtraria concurrunt: vnũ oportet omitti. verbi gr̃a. quodcunqꝫ feſtum cũ regimine chori in aliqua dñica ante aſcenſionem dñi ↄtigerit ⁊ etiã in ipa dñica ſi duplex feſtum euenerit: fiat ſolẽnis meõria de reſurrec. ad mat̃ ⁊ ad ſecũdas veſpas cũ an. ſup Benedictus et Magñ que in die paſ. et ad primas vẽ videlꝫ in ſabbõ nõ fiet alia mẽ de reſurrectõe ꝙ procedẽdo ante crucẽ cum an. Chriſtꝰ reſurgẽs. Et ſi feſtũ de cruce in dñica fuerit, oportet proceſſionẽ fieri cum an. O crux glioſa. et ã. de reſurrectõe omittatur.

¶ Sci iohãnis apoſtoli ⁊ euãgeliſte: q̇ ante portã latinã dictus eſt: triũ lec. cum regimĩe chori. Ad veſpas ſuper pſalmos feriales. ã. Lux perpetua. minor. Cp̃m. Qui timet deum faciet bona et qui continẽs eſt iuſticie apprehendet illam: et obuiabit illi q̃ſi mater honorificata. R̃. ym. ⁊ ℣. de cõi vnius apli paſchalis tp̃is. an. In feruẽtis olei dolium miſſus iohannes apoſtolus: diuina ſe protegente gratia illeſus exiuit alleluya. ps. Magnificat. or̄. Deus qui ↄſpicis quia nos vndiqꝫ mala noſtra perturbant: pr̃a ↄſumꝰ vt beati iohannis apoſtoli tui et euãgeliſte interceſſio glioſa nos ꝓtegat. Per do.

Ad matut. Inuitat. triplex. ꝛc. de cõi vni⁹ apli paſchalis tpis. Tres lec. ſine expõe euãge. ℞. i.

Hodie ſancti iohannis apoſtoli ⁊ euangeliſte gaudentes illũ celebramus natalem: qui ſicut eccliaſtica narrat hyſtoria, ab epheſo iuſſu domiciani romam perduct⁹: et preſente ſenatu ante portam latinã in olei feruentis doliũ miſſus eſt: ex quo tamen diuina ſe ꝓtegente gratia tantũ a dolore liber extitit corporis: q̄tum alienus erat a corruptione carnis. ideo feſtiuũ hac ipa die cõcurſum fideles populi vſqz hodie faciunt. lcõ. ii.

Hic etiã btũs euãgeliſta dum euãgelium chriſti predicaret i aſia: a prefato domiciano ceſare in pathmos inſulam metallo relegatur in qua et apocalipſim ſcripſit. Interfecto aũt a ſenatu domiciano: exilio reſolutus acceſſit epheſũ. Ibiqz ob hereticoꝝ refutãdas verſutias rogat⁹ dicit̃ ab oĩbz aſie ep̃is ⁊ preſbyteris: quia tam in tribus euãgeliorum de humanitate ſaluatoris habebant, vt eis de diuinitate ſermonẽ faceret atqz ad memoriã futuroꝝ ſcripta relinqueret: maxime ad vincendam illoꝝ hereſim qui dicebant chriſtuz ante mariam non fuiſſe. Tu autem. ℞. iii.

Beatus aplũs qđ petebat̃ pmũ ſe negauit facturũ. Sed predicatoribz in precé perſeuerãtibz nõ aliter acq̃euit: niſi oẽs triduano ieiunio dñm in cõmune precarentur. Qđ cũ feciſſent: die tercia tanta gratia ſcĩ ſpũs ſcđm ſui nominis congruã interp̃tationẽ dicitur eſſe replet⁹: vt vſqz ad contẽplandã patris et filii et ſpũſſancti diuinitatẽ mẽte rapetur et de eterne vite puriſſimo fonte potauit: quod nobis ſitientibz ꝓpinaret. Unde et euãgelii tale eſt exordiũ. In principio erat verbũ et verbũ erat apud deũ: et de⁹ erat verbum. ℣. Valde honorandus. In lau. an. Sancti tui dñe. ⁊ ce ãe. cũ ſuis p̃s. Chm. Qui timet deum. y⁹. ⁊ ℣. de cōi. an. Propter inſuperabilem euangelizandi conſtātiam exilio relegat⁹: diuine viſionis ⁊ allocutionis meruit crebra conſolatione releuari allā. p̄. Bñdict⁹ Or. vt̄s. Ad .i. an. Sācti tui dñe. ps. Deꝰ in noīe. Ad .iii. Ch. Qui timet d̄. Ad .ix. Ch

Cibauit illū pane vite et intellectus: et aqua ſapientie ſalutaris potauit illum: et firmabitur in illo et non flectetur: et continebit illum et non ꝯfundetur et exaltabit illum apud proximos ſuos. Ad .ix. Chm

In medio eccl̄ie aperuit os eius: et īpleuit eum dñs ſpū ſapientie et intellectus ſtolam glorie induit eum.

Veſpe erunt de ſancto iohanne beuerlaco ep̄o ⁊ cōfeſſore. Or.

Deus qui p̄ſentē diem beati iohānis cōfeſſoris tui atqꝫ pōtificis migratione ꝯſecraſti: da eccl̄e tue digne de ei⁹ ſolēnitate gaudere: vt apd̄ tuā mīam exēplis ei⁹ adiuuemur et meritis. Per dñm. Mē. de aplō. an. Occurrit beato iohanni ab exilio reuertenti omnis populus viroꝝ ac mulierum clamātium et dicētiū bñdictus qui venit in nomine dñi alleluya. ℣. Gaudete iuſti. Or. Deus q̄ cōſpicis. vt̄s. ¶ Ad matut. lcō. i.

Beatus iohānes archiep̄s inter confinia anglorum cum puerili adhuc pubeſceret euo: theodoro cātuarienſi archiepyſcopo admiſſus eſt, quiqꝫ eum omni probitatis more inſtruxit: atqꝫ prudētiā docuit. l. ii.

Cum iam bene litter̄ eſſet imbutus btūs iohannes: in eboracenſi ciuitate ep̄atum accepit. Cū autē quodā die in porticu ſancti michaelis orationi vacaret: vn⁹ dyacon⁹ introſpiciēs vidit ſpiritū ſanctū ſupꝛ altare reſidentē radiū ſolis vincētem candore cuius facies cremabatur ſcti ſpūs ardore. quē ep̄s ſanauit: precipiens ne hanc viſionem q̄diu viueret patefaceret. Tu. lcō. iii.

Vix iam in ep̄atu triginta annis poſtea cuꝫ ſenex eſſet effectus ordinato in ep̄atu eboracēſis eccl̄ie vvilfrido presbytero ſuo beuerlacum petiit: ibiqꝫ i dei ſeruitio vitam finiuit. Cetera oīa de cōi paſchalis tp̄is. Si hoc fe. vel ſci dūſtani vel ſci aldelini vel ſ. auguſtini i vigilia aſcēſiōis dñi eue. ibi celebret. ⁊ ad primas vē de aſceñ. nō fiat de eis mē in audiētia. Si vero in die aſceñ. dñi aliqđ fe. iſtoꝝ ſcōꝝ ōtigerit: diſferat in craſtinū. et tūc ad ſcđas vēs de aſceñ. fiet de eis mē priuatim. ix. ¶ Scōꝝ gordiani et epimachi martyꝝ. Or.

Da q̄s om̄ps deus: vt qui beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ gordiani ⁊ epimachi ſolēnia colimus: eoꝝ apud te intercesſionibꝫ adiuuemur. Per dn̄m. Tres lc̄. fiāt ſine regi. cho. l. i.

Iulianus impator apſtata iter multos xp̄ianos quos public̄ cuſtodiis mancipauit: btm̄ ianuariū ſenē pbr̄m ꝯphenſū cuidā vicario ſuo gordiano noīe ad audiendū tradidit. l. ii.

Gordian⁹ vero btm̄ ianuariū patiēter audiēs: cepit in xp̄o credere. Quē ꝓtinus btūs pbr̄ cum vxore magna noīe ⁊ familia ꝓmiſcui ſex⁹ numero quadragita tribꝫ ⁊ eo āplr⁹ baptizauit. Tunc iulian⁹ ira plenus dānauit proſcriptionibꝫ btm̄ ianuarium: gordianū vero clemētiano quem vicarium eius loco deberat tradidit. l. iii.

Clemētian⁹ ſedēs pro tribunali fecit gordianū vinctū ſibi pñtari: ⁊ diu fuſtibꝫ cedi: et poſt capite truncari. Cui⁹ corp⁹ in tellurē ꝓiectū canibꝫ rapuerūt xp̄iani: et ſepelierūt i cripta vbi iam pridē corp⁹ bti epimachi ſepultū fuerat: miliario plus vno ab vrbe roma. ⁊ de cōi pluriū martyꝝ paſchalis tp̄is. ¶ Sctōꝝ nerei ⁊ achillei atqꝫ pancracii martyꝝ. Or.

Semp nos dñe martirū tuoꝝ nerei ⁊ achillei atqꝫ pācracii foueat q̄s beā ſolēnitas: ⁊ tuo dignos reddat obſequio. Per do. Tres lc̄. ſine reg. ch. l. i.

Domicilla virgo nobiliſſima neptis domiciani ipatoris duos habuit eunuchos cubicularios nereū et achilleū: q̄s ſcūs petr⁹ aplūs baptizauerat. Hecqꝫ deſponſata erat cuidā illuſtri viro noīe aureliano. Cūqꝫ ſupradicti eunuchi docuiſſēt eā xp̄o ſuo ſuā ſuare vginitatē: aurelian⁹ ſpōſus ei⁹ ipetrauit a domiciano vt ſi ſacrificare ɔtẽneret: põciane iſule ſubiret exiliũ. qđ ſibi ɔceſſũ eſt. l. ii.

Igit̃ cũ eſſet i exilio domicilla/ ⁊ cũ illa degerẽt nereꝰ et achilleꝰ: aurelianꝰ illuc adueniens cepit aĩos eoꝝ primo ꝓmiſſioibꝫ/ deinde verberibꝫ et flamis attẽtare. Cũ nec ſic ſacrificare voluiſſent: capite ceſi ſunt. Quoꝝ corpora auſſitius diſcipulꝰ eoꝝ ſepeliuit via ardeatina a muro vrbis miliario vno et ſemis. lcõ. iii.

Facta ꝑſecutiõe xp̄ianoꝝ a pagãnis: adductꝰ ẽ ad dioclecianũ pancracius puer. Cui dixit. Infãtule ſuadeo tibi vt recedas a cultura criſtianoꝝ: ne mala morte moriaris. Pãcraciꝰ dixit. Dis terror principũ tãtus ẽ apud nos: q̃ta pictura iſta quã videmꝰ. Iratꝰ dioclecianꝰ iuſſit eũ duci i via aurelia: et capitalẽ ibi ſubire ſentenciã. Cuiꝰ corpꝰ ab octauilla ſublatũ eſt noctu et cõditũ aromatibus et digniſſimis lintheamibꝫ iuolutũ ſepultũ ẽ in ſepulcro nouo: q̃rto ydꝰ maii. Et ẽ oĩa de cõi plur̃.

mat. paſc. tpĩs. ¶ Sci dũſtani epĩ et cõfeſ. ix. lect. fiãt. Or.

Deus q̃ btm̃ dunſtanũ põtificẽ tuũ ad regna tranſtuliſti celeſtia: da nobꝭ per gl'oſa eiꝰ merita ad gaudia trãſire pennia. Per do. Eodẽ die fiat mẽ de ſctã potentiana virgie ad primas vẽ ĩ ad mat. an. Sĩle eſt. V. Diffuſa.

Concede nobis ¶ Or. q̃s oĩps deus ſcẽ potentiane virgis tue et exultare meritis: et beneficioꝝ eius attolli ſuffragiis. Per. Si hoc feſtũ vel ſci aldelini vel ſci auguſtini vel ſci edmũdi vel ſci barnabe apli ante pẽthe. euene. fiãt tres lec. cũ regi. chori. ⁊ oĩa fiãt de cõi ſcõꝝ paſch. tpĩs. Si vero poſt pẽtheco. euene. fiant nouẽ lecti. Et cetera oĩa fiãt de cõi reliqui tpĩs. Lc. i.

Beatus dunſtanus talibꝫ parẽtibꝫ ortꝰ claruit: q̃les ſcō exemptos inter choros cõſpicere mereret̃ ãgeloꝝ. Natꝰ vo puer dũſtanꝰ in ſcẽ trinitat̃ noĩe baptizat̃: et poſtmodũ litteraꝝ ſtudiis traditꝰ eſt. l. ii.

Cumq; iam ĩ dei ſeruitio adoleuiſſet: dorobornenſi archiep̄o aldelino patruo ſcilȝ ſuo acceſſit: in cui⁹ moribus cū eidē archiep̄o complacuiſſet: regi ethelſtano cū oi̅ affectu ab eodē archiep̄o cōmendatus eſt. lcō. iii.

Beatus vero dūſtan⁹ tp̄re edmūdi regis filii ethelſtani monachus et abbas glaſconie effectus: monachorū ibi ſcholam prim⁹ inſtituit et ita verbo ⁊ opere collaborauit. Et ſicut de cereo pregnantis eius genitricis ceterorumqȝ per totam eccleſiam cerei fuerāt accēſi: ita per eum ex hoc loco norma religionis monaſtice toto anglorꝝ diffuſa ȝ orbe. R. iiii.

Cūqȝ prefato regi natus eſſet fili⁹ qui in baptiſmate dictus eſt edgarus: beatus dunſtan⁹ diuinis intendēs audiuit pſallentium vocē: Pax anglorꝝ eccl̄e nati nūc pueri: et noſtri dunſtani tēpore. Quod poſtea rerum probauit effectus. Tu. R. v

Quodā tēpore p̄ſente ſancto dūſtano trabs maxima in culmē eccl̄ie erecta ruere cepit: multis minās interitum. Quā dūſtan⁹ dextera manu ſignū crucis faciens releuat. Hūc etiam quadā nocte orantem dyabolus in vrſi effigie aggreditur: et cambucā cui vir dei innitebatur: de manibȝ eius dentibus ſuis auferre conabatur. Sed vir dei īperterrit⁹ cambucā leuat: ⁊ horrendū monſtrum cedēdo inſequitur. Et dū pſallebat Exurgat deus et diſſipentur inimici ei⁹: informe fantaſma euanuit. Tu autem. R. vi.

Edgar⁹ in regni ſolio ſublimatus regnuȝ in pace gubernauit: et dunſtanum abbatem fecit epyſcopū wygornēſem. Adauctoqȝ ei lōdonenſis eccl̄ie p̄ſulatu: gemino claruit īſignit⁹ pōtificio. Poſt hec vero archiep̄s dorobornēſis omni ꝯſenſu effect⁹ eſt. Hic etiā btūs dūſtanus ſp̄m ſcm̄ in ſpecie columbe bis videre meruit: et angelos dei modulantes et dicētes: kyrie eleyſon. xp̄e eleyſō. kyrie eleyſon. i laudē trinitatis audiuit: atqȝ cytharā ſuā parieti adherentem angelicis manibȝ reſonare antiphonam/gaudent in celis aīe scōꝝ: solus veraciter intellexit. Vixit itaq; beātus dunstan9 septē regum tpibz: dieq; vocationis sue imminēte ecclīam sibi commissam deo commendavit. Et sūpto sacramēto corporis dñi: inter verba orōnis spiritū in manus creatoris reddidit: et ī pace requiescit. Tu aūt. Tres ultīe lcōes de expōne euāg. Hō qdā pegre. Cetera oīa de cōi unius cōfessoris et pōtifi. ¶ Scī aldelini epī et cōfes. ix. lectiones fiant. Or.

Deus qui hodierna die sanctū pōtificē tuum aldelinū ad eterna sublēnasti gaudia: illi9 q̄s meritis illuc nos tua ducat mīa. P.

Hodie die mē de scō urbano papa ɀ mar. ad primas vō ī pasc. tpe cū hac an. Lux ppetua. memor. ℣. Gaudete iusti in domino. Alio tpe anni. an. Hic est vere martyr. ℣. Glīa ɀ honore. or.

Da q̄s ōps deus ut qui bti urbani ɔfessoris tui atq; pontificis natalicia colim9: eius apud te intercessionibus adiuvemur. Per.

Beatis ¶ Ad mat. lc. i. simus aldelin9 splendidissimo anglorum genere oriūdus: attavis etiā regibus est edit9. Siquidē pater eius nomine kenten vir deo devotus ɀ in seculi rebz strenu9: yne regis erat german9. Hic ergo kenten natalium dignitate ɀ moꝝ nobilitate parem sibi sortitus est uxorem: de qua hāc deo acceptissimam adeptus est prolem. Cui non ociose ut credimus nec sine instinctu divino aldelin9 nomē īposuit. Aldelin enim anglice: vetus latine galea interpretatur. Qui galea salutis caput ꝓtectus: optimā de hoste in celū revexit victoriā.

Hic vero liberalibz l. ii. studiis informandus: ubi adeo ī brevi effloruit: ut doctoribus quos grecos ɀ latinos habuit/ nō solū eq̄parādus: sed etiā preferend9 estimaretur. Mirabātur doctores tam docile īgeniū: tam memorem animum. lcō. iii.

Cū igit crescēs etas adolescentiā excluderet: in meldunēsi ecclia primo monachus deinde p̄sbyt et abbas effectus est. Ipse exercitiis ſpūalibꝫ grauiter īſudabat ſubiectoſqꝫ ad eādē formā verbo ⁊ exemplo īuitabat. Deniqꝫ oia opa eiꝰ inchoabat caritas: ⁊ ꝯſūmabat humilitas. Si hoc fe. poſt pētb. euc. tūc fiāt medie lec. de ſancto vrbano. ſi autē: trin mē. l. iiii.

Beatus vrbanus ep̄s natione romanꝰ: ex nobili proſapia ortꝰ fuit. Hic bt̄i petri apl̄i octodecimꝰ vicariꝰ fuit. Immediate poſt martyriū bt̄i kalixti ſedit in papatu: ānis octo/ mēſibꝫ vndecī/ diebꝫ vo duodeci. l. v.

Beatus vrbanꝰ tāte dignitatis faſtigio ſublimatus: multis calamitatibꝫ et tribulationibꝫ huius mundi pro xp̄i nomīe affectus eſt. Nullis vſus eſt proſperis cū aduerſa oia ob xp̄i portabat amorē. Hic etiā fecit vaſa plurima ſacrata ſacris altaribus apta: myſteriuꝫ quoqꝫ ſacrum ſolerti induſtria ſanxiuit. Tu āt. l. vi.

Deniqꝫ ī ſua p̄dicatōe plurimos ad fidē xp̄i cōuertit: et valerianum beate cecilie ſponſū et fratrē eius tyburtium cum multis aliis ad martyrii palmā incitauit. Tandē ipſe decollatꝰ eſt: ⁊ ſepultus via appia. Cuius corpus poſt multos annos vna cū oſſibꝫ bt̄i tyburtii martyris in gallias trāſlatum: antiſiodoro recōditū eſt. Tres vltime lec. de ſctō aldelino ſine expōe euā. lcō. vii.

Fama bt̄i aldelini romā penetrāte: eū ſergius papa litteris ad ſe vocauit: et eū venientem honorifice recepit: quem dn̄s cum miraculis glorificauit. Dum eni quadam die in eccleſia lateranēſi miſſam celebraſſet: caſulā retro ſe porrexit ratus alicui tradere miniſtrorum. Quam deficiēte miniſtro radius ſolaris per feneſtrā irrūpens diu in memoriam ſancti ſuſtinuit. l. viii.

Cōtigit etiā rome vt puer ex inceſta matre incertoqꝫ patre editꝰ: famā pape lederet. Ad intelligēs aldelinꝰ puerū viginti dieꝝ natum precepit exhiberi. Cui btūs aldelinus precepit: ſi ſergiꝰ p[illegible] inceſti reꝰ haberetur? [illegible]ondit infans ipſū ſine crimine eſſe. Tu aūt. l. ix.

Cumqȝ aldelinꝰ bñdictione pape recepta ad propria reuersus in cenobio suo ecclesiã scẽ dei genitricis construeret: trabs vna breuior aliis est inuẽta. Cõtristatꝰ vero sctũs ob lignoꝝ penuriã/ solus deũ orãs prosternitur: et facta oratõe trabs mox elõgata reperitur. Post hec eps̃ factꝰ est. Et post annos quattuor cõpletos exuit hoiem terrenũ: deductus ad paradysũ manibȝ angeloꝝ. Hinc ad cenobiũ delatus: ibidẽ cũ digna honorificentia est tumulatus. Mẽ de scõ vrbano ad matut. in tpe paschali. an. Lux perpetua. inuit. Ꝟ. Tristicia vr̃a. Alio tpe an. Nisi granũ. Ꝟ Posuisti dñe. Oꝛ. vt s. ꝛ oia ad vtrasqȝ vẽs et ad mat. ꝛ ad alias hos de coi. vnius confessoris ꝛ pontificis. Si hoc festũ in octaua ascẽ. dñi cõtigerit nichil de eo fiet eo ãno

¶ Sci augustini epi ꝛ cõfesso. angloꝝ apli dup. fe. ix. lc. Oꝛ.

Deus qui beatũ augustinum pontificem doctorem populo cõcessisti angloꝝ: eius interuẽtu nobis tribue pctõꝝ: ꝛ cum ipo celestiũ gaudia p̃mioꝝ. Per d. lc. i.

Beatus gregorius romane sedis apostolicꝰ: anno quarto sui põtificatus misit seruum dñi augustinum ꝛ alios plures cum eo monachos timẽtes deum: predicare verbũ dei gẽti angloꝝ. Qui applicuerũt in quadã insula cancie nomine thenedos. Tu. l. ii.

Rex vo hoc audiẽs iussit eos in eadẽ insula manere et eis ministrari donec videret eos. Post aliquot dies rex ad insulã veniẽs: iussit augustinũ ꝛ socios suos ad se venire. Tu autem. l. iii.

Tunc illi diuina virtute prediti veniebant pro vexillo crucẽ ferẽtes argenteam et ymaginẽ dñi saluatoris nostri in tabula depictam. Letaniasqȝ cantãtes p̃ sua simul ꝛ eoꝝ propter quos ꝛ ad quos venerãt salute eterna: deo supplicabãt. l. iiii.

Cumqȝ augustinꝰ verbũ vite regi et suis predicaret: rñdit rex dicens. Pulchra quidẽ sũt verba ꝛ p̃missa q̃ affertis: sed quia noua sũt et incerta: nõ possumus in his aſſenſum tribuere. r. v. Verũqꝫ de lõge huc ꝑegrini veniſtis: et ea que vera ⁊ optima creditis nobiſcum cõmunicare deſyderatis: benigne vos recipimꝰ/ vobis neceſſaria miniſtrãtes/ nec prohibemꝰ quin oẽs quos poteritis deo veſtro ſociet᷑. Deditqꝫ eis rex mãſionem in ciuitate dorobrenſi: in q̃ vigiliis ⁊ orationibus inſeruientes: verbum vite quotidie predicabant. lcõ. vi.

Videns rex mũdiſſimam vitam et miracula ſanctoꝝ credẽs baptizatus eſt: ſed ⁊ oīs populꝰ reſpuens gẽtilitatis errorẽ ad deũ conuerſus eſt. Poſt hec auguſtinꝰ ab ep̃o arelatẽſi iuſſu p[illegible] archiep̃s angloꝝ ordinatus eſt. Ordinauitqꝫ beatus auguſtinꝰ duos ep̃os mellitũ et iuſtũ: ad predicandũ verbũ dei. Quibusqꝫ rite ꝑactis obiit vir dei ſeptimo kalendas iunii: et in eccl̃ia aplõꝝ petri ⁊ pauli iuſſu ⁊ expẽſis regis ethelberti conſtructa honorifice ſepultꝰ eſt. Tres vltie lec. de expõe euã. Homo quidã ꝑegre. ⁊ de cõi. iꝰ. cõfe. et pontif. illius tp̃is. Si hoc feſtũ in vigilia aſceñ. dñi eue. ibi celebret᷑. veſpe 2o fiãt de aſceñ et ſolẽnis mẽ de ſcõ auguſtino. Si autẽ in die aſcẽſiõis dñi euenerit: differatur in craſtinũ ⁊ ad ſecundas veſpas de aſcenſione fiat ſolẽnis memoria de ſancto auguſtino. Si hoc feſtum infra ebdomadam pẽthecoſtes euenerit: differatur vſqꝫ poſt feſtum ſancte trinitatis vt in ſabbato poſt penthe. notatur. ¶ Sãcti germani epyſcopi: tres lectiões fiant ſine regimine chori. Mẽo et ⁊ de cõi vnius cõfeſ. ⁊ põtifi. cum his tribꝫ lectionibꝫ. lcõ. i.

Beatus igit᷑ germanus pariſioꝝ pontifex territorii auguſtudunenſis indigena: patre eleuterio matre vero euſebia procreatus fuit. Cuius genitrix pro eo q̄ hunc poſt alterum intra breue ſpacium concepiſſet in vtero: pudore mota muliebri/ cupiebat ante partũ infantem extinguere. lcõ. ii.

Accepta igit᷑ potatiõe vt abortiuũ ꝓduceret: dum nocere ſic non poſſet: incubabat ſuꝑ vẽtrem vt pondere ſ̄focaret quẽ veneno ledere nō valebat. Sed ad ſancti preconium multa et ſtupenda fiebant miracula. lcō. iii.

Erat nāqȝ in elemoſynis dandis largꝰ, nudos pauperes veſtiebat: et quidq̇d habere potuit in opibȝ caritatis expēdebat. Tādem vo diē tranſitꝰ ſui ita predixit. accerſito notario ſcribere iubet: q̇nto kalendas iunii: quo die beatos cōfeſſoꝛ migrauit ad celum. ꝛ de cōi vniꝰ cōf. et pōtif. ¶ Scē petronille virgis nō martyri. Or.

Deus qui btē petronille virginis tue aīam in celeſtibȝ collocaſti: fac nos eiꝰ interuētu a pctōꝝ noſtroꝝ nexibȝ ſolui: et ab oī ſemp aduerſitate defendi. Per d. Tres lc. fiāt cū noct. ſi poſt oct ſcē trinitat. ꝛ corpis xpī ꝯtigerit. Si vo īfra ꝑdictas oct trinitat vel corpis xpī ꝯtigerit: fiāt tres lec. cū inuit duplici ꝛ ꝓ. Te deum. ſine noct. Et ſciēdū eſt ꝙ oīa feſta triū lec. infra oct. trinitatis ꝛ corpis xpī cōtingētia hāt inuit. duplex. niſi fe. ſcē etheldrede virgi. et ſcī leonis. que cū noct. dāt: ꝓpter vigliā. niſi oct. corpis xpī fiāt cū regi. chori. tūc infra eaſdē octa. contingē. de feſtis. iii. lect. tm̄ fiet mē. niſi qn̄ fiūt medie lect. in fe. ix. l. lcō. i.

Marcelus diſcipulus bti petri apli ſcripſit nereo et achilleo fratribȝ et condiſcipulis eternā in xpō ſalutē. Petronillā bene noſtis volūtate petri apoſtoli paraliticā eſſe factam. Nā cum apud eū plurimi diſcipuli eius reficeremur: dixit ei titus. Cum vniuerſi infirmi a te ſanentur: quare petronillā paraliticam iacere permittis? Reſpondit ei petrus. Sic expedit ei. lcō. ii.

Sed ne crederetur ꝙ non poſſet eam ſanare: dixit ei. Surge petronilla: et miniſtra nobis. Que continuo ſurrexit ſana. Miniſterioqȝ completo: iuſſu petri iuit ad lectum. At vbi in dei timore cepit eſſe perfecta: nō ſolum ſanata eſt: ſed etiam pluribus eius precibȝ recuperauit ſanitatem. lcō. iii.

Et quia ſpecioſa erat: venit ad eam flaccus comes cū militibus: vt ſibi eam in vxorem acciperet. Cui ipſa ait. Si vxorem me habere vis: fac matronas honestas et ꝟgines ad me venire: vt post tres dies veniā ad domū tuā. Tūc scā ꝟgo illd triduū ieiuniis ⁊ orōnibus occupauit: ⁊ tercio die a scō nichomede sacramentū corporis xp̄i accepit. Et sic reclinās se i lecto emisit spm̄.

Lc̄ de cōi. i⁹ virg. nō martyris.

¶ Sci nichomedis mar. Or.

DEus q̄ nos btī nichomedis martyris tui meritis et itercessiōe letificas: cōcede ꝓpici⁹/ vt cuius bn̄ficia poscimus: dono tue grēcia cōsequamur. Per d. Tres lc̄. fiāt ⁊ c̄ de q̄ i⁹ mar.

¶ Scōꝝ marcellini ⁊ petri martyꝝ. orō.

DEus q̄ nos ānua scōꝝ martyꝝ tuoꝝ marcellini ⁊ petri solēnitate letificas: p̄sta q̄s/ vt quoꝝ gaudemus merit̄: ꝓuocemur exēplis. Per. Tres lec. fiāt. iuic̄.

¶ dupl. lc̄. i.

ROme marcellinus ⁊ petr⁹ exorcista i custodia tenebant̄ sub dyocleciano iperatore ⁊ iudice sereno. Custos vō carceris habuit quādā filiā que a demonio vexabat̄: q̄ precibus sci petri sanata est. l. ii.

VIdēs hoc arteni⁹ p̄r puelle cum vxore sua ⁊ filia et multis aliis baptizat⁹ est a marcellino p̄bro. Audiens hoc iudex seren⁹ iussit marcellinū pugnis cedi ⁊ nudū atq̄ vinctū sup vitri fragmēta sterni ⁊ lumen ei negari.

l. iii.

DEinde iussit pedes petri ab eo sepatim in cippo cōstringi. Post hec vero visitati ab āgelo/ ducti i siluā nigrā q̄ nūc in honore scōꝝ silua cādida nūcupatur: pariter decollati sūt. Et q̄ eos decollauit vidit aīas eorū ab āgelis deferri: ⁊ penitentiā agēs baptizat⁹ est. c̄ de q̄ pluriōꝝ martyꝝ.

¶ Sci bonifacii socioꝝ q3 ei⁹ mar. orō.

OMn̄ps sempiterne deus qui btō bonifacio et sociis ei⁹ palmā martyrii ꝯtulisti: p̄sta q̄s nobis eoꝝ merit̄ indulgētiā: qui eis largiri dignat⁹ es coronā. Per dn̄m. Tres lec. iuic̄. simpl. ⁊ c̄ fiant de cōi plurimoꝝ mꝝ.

¶ Scōꝝ gildardi ⁊ medardi epōꝝ. Orō.

DEus q̄ nob̄ sc̄tām hui⁹ diei solēnitatē i honore scōꝝ cōfessoꝝ tuoꝝ atq3 pōtificū medardi et gildar di cōſecraſti: adeſto familie tue precibꝫ ⁊ dona: vt quoꝝ feſta celebramꝰ: eoꝝ merito ⁊ auxilio ſubleuemur. Per dn̄m. Tres lec. fiāt. l. i.

Beatiſſimi medardi antiſtitis ſolēnitatē q̄ per vniuerſū orbē virtutū meritis ꝑpalat: nequimꝰ oīno ſub ſilentio preterire: q̄uis nō valeamꝰ verbis cuncta perſtringere. Pater vero huiꝰ de genere francoꝝ fuit: mater vero romana. Tu. l. ii.

Hic moꝝ maturitate ꝑcellēs ꝯfeſtim claruit: vt apō vrbis pontificē cōuerſatiōi precipuus haberetur: apud cūctos mentis puritate ſincerꝰ. Nunq̄ ſe leticie vbertate extulit: nunq̄ meroris aut ire feruor/ mentis puritatē mutauit: ſꝫ tolerās in aduerſis/ ⁊ mitis ī ꝓſperis.

Defūcto rothomagēſi ep̄o oīm votis dignꝰ meritis iſignia ſacerdotii deuotꝰ exoluit. In quibꝫ aliquot ānis degēs mēbroꝝ ꝯpage diſſoluta natura longanimitate defeſſus: requiē deprecatus emiſit ſpiritū. ꝛc de cōi plioꝝ cōfe. ¶ Trāſlatio ſ. edmūdi ep̄i

Deus qui nos Or. bti edmūdi cōfeſſoris tui atq̄ꝫ pōtific̄ trāſlationē celebrare ꝯcedis: te ſuppliciter exoramꝰ/ vt eiꝰ meritis ⁊ precibꝫ a viciis ad virtutes et a carcere trāſſferamur ad regnū. Per do. Eodē die ad primas vſ̄ ⁊ ad mat. fiat mē de mar. primo ⁊ feliciano. In tp̄e ꝟo paſ. ad prias vſ̄o cū hac ā. Lux ꝑpetua. Maior. ꝟ. Precioſa eſt. Alio ꝟo tp̄e āni. ā. Gaudēt ī celis. Vel ā. Iſti ſūt ſcī. ꝟ Letamini in dn̄o ⁊ ex. Or.

Fac nos q̄s dn̄e ſāctoꝝ martyꝝ tuoꝝ primi ⁊ feliciani ſꝑ feſta ſectari: quorum ſuffragiis ꝓtectiōis tue dona ſentiamꝰ. Per. Ad mat. tres p̄ie lec. de cōi iꝰ cōfeſ. ⁊ pōtificio fiāt. ℟. ꝟo ī primo ⁊ in tercio noc. de cōi. iꝰ cōf. ⁊ pōtif. In paſchali ꝟo tp̄e tres lec. de cōi vniꝰ cōfeſ. ⁊ pōtif. tm̄ legāt Extra tp̄s aūt paſ. q̄n fiūt. ix. l tūc fiāt tres med de mar. l. iiii.

Glorioſiſſimi martyres primꝰ ⁊ felicianꝰ apud iulianū q̄r xp̄iani eſſent accuſati: iuſſi ſunt in carcerē trudi/ vbi ab angelo ꝯſolabāt. Poſt hec iuſſi ſūt duci a militibꝫ ad phanū herculis: et si sacrificare nollent: virgis cesi traderentur presidi ciuitatis occidendi. r. v.

Tunc p̄ses iussit mitti ad eos leões rugiētes. q̇ ipetu currēte: ad pedes eoꝝ voluere se ceperūt: similiter ꝛ vrsi fecerūt. r. vi.

Hec vidētes qui aderāt: pene mille ꝛ quingēti viri crediderūt in xp̄m. Quo viso iussu p̄sidis decollati sūt. Quoꝝ corpa a xp̄ianis rapta sepulta sūt ad arcus numantaneos ab vrbe roma miliario quarto decimo. Tres vltie lc̄ de expōcuā. Hō quidā pegre. Mē de mar. In tp̄e pasch. ā. Lux ppe tua. Minor. ẏ. Preciosa est in. Alio vo tp̄e āni. ā. Istoꝝ ē eni. Vel. ā. Lauerūt stolas. ẏ. Mirabilis de⁹. Ad vs̄. Et c̄. ola ad vtrasqꝫ vs̄ ꝛ ad mat. ꝛ ad alias hoī: de cōi. i⁹ cōf. et pōtifi. put tp̄i ꝯueniat dūr: cū orōe hui⁹ diei.

¶ Sci barnabe apli. oꝛ.

Ecclesiā tuā q̄s dn̄e beati barnabe apli tui ꝯmendet orō: et p ea iteruētorē existat: quā doctrina ꝛ passiōe illustrat. Per do. Noue lcōes fiāt. Inuic. triplex. Lectio. i.

Beatus barnabas q̇ et ioseph / ciprius genere tercio p⁹ passionē dn̄i āno cū paulo aplō ad apl'atum vocāte sp̄usancto elect⁹ est. Quia cū esset apud yconiū cū paulo aplō: apparuit ei per visum dn̄s iesus xp̄s dicens. Constans esto barnaba credēdo: qm̄ pro sancta deuotione qua reliquisti generationē tuā p noie meo: premia recipies eterna. r. i.

Cumqꝫ de yconio ptransissent anthiochiam: angelica visio per noctē facta est btō paulo aplō dicēs. Celeriter propera hirlm: qr frēs tui valde prestolātur aduentū tuum. Qd cum beato barnabe retulisset: ait beatus barnabas. Quia volūtati dei contradicere non expedit: fiat voluntas dei. r. iii.

Obsecro igitur te vt ores p me ad dn̄m vt decertatio mea acceptabilis sit in conspectu suo. Nunc ei ꝓpero cyprū: faciē tuā prothdoloꝛ vltra corporaliter nō visur⁹. r. iiii.

Tūc ꝓcidit barnabas ad pedes pauli: flens amare. Cui⁹ dolori paulus cōpatiens: ait. Noli frater flere: myſterio illud agitur. Poſitis autē genibꝫ orātes et oſcula ſibi dātes: ad inuicem valefecerūt. Tu. l. v.

Barnabas vero aſcēdens nauē deſcēdit laodiciā: decertans vt ꝑgeret cypꝛū. Cū aūt cypꝛū ꝑueniſſet: īuenit ibi tymonē et ariſtionē ſeruos dei. Tymon autē vrebat̄ febꝛibꝫ. Cui cū manus īpoſuiſſet btūs barnabas ⁊ ſacrū euāgeliū per inuocationē ſaluatoris dn̄i noſtri predicaſſet: ſtatim febris fugata eſt: et a deo corroboratus apoſtolū ſecut⁹ eſt. l. vi.

Viſitatis igitur et in fide confortatis parentibꝫ ſuis beat⁹ barnabas exiuit a cypro: inde paphū trāſiturus. Sed obuians ei malignus iudeus nomine barieu quē btūs paulus ad tēpus viſu priuauit: malicia mot⁹ ꝓhibuit eū ne introiret paphū. Proinde apoſtol⁹ reuerſus introiuit ſalaminā. l. vii.

Inuenitqꝫ aplūs in ſalamina ſynagogā iudeorum quā ingreſſus cepit hortari ad fidē: ⁊ per euangeliū mathei chriſti gratiam itroduxit. Quod videns barieu: ſedicione facta comprehēdi fecit apoſtolum. Et querebant illum tradere proconſuli ciuitatis: affligentes illum multis ſuppliciis ⁊ variis cruciatibus. T. l. viii.

Sed veriti nimium ne de manibus eoꝝ eriperetur: ligantes funem in collo eius nocturno tempore dilaceratum a ſynagoga in ypodromium pertraxerunt. Poſt hec autem circūdantes illū ignē crudeliter cremauerūt ſicqꝫ beatus apoſtolus migrauit ad chriſtum. lcō. ix.

Impii autē iudei nō ſatiati de nece apli: zelo cōcitati diu tulerunt corpus eius et in locello plūbeo recludentes: ī mare p̄cipitare diſponebant. Sed iohānes diſcipulus eius nocturno tēpore illud collocauit in cripta que olim erat habitatio iebuſeoꝝ: tercio ydus iunii. Ubi diu latuit: ſed tempore gelaſii pape eodē apoſtolo reuelante corpus eius inueniri permiſit. Tu autem.

Et ꝛ de cōi vni⁹ apli paſc. tꝑis.

Sanctoꝝ baſſilidis/cirini et naboris et nazarii marty. Or.

Sanctorum martyrum tuorū baſilidis/cirini naboris et nazarii queſum⁹ dn̄e natalicia votiua reſplēdeant: ⁊ quod illis contulit excellentia ſempiterna: fructibus noſtre deuotiōis accreſcat. Per dn̄m. Tres lectiones fiant. Inuitatoꝛ. duplex.

lectio. i.

Beatus nazarius a ſancto clemente inſtructus et baptizatus eſt. Quem anolinus ſub rabie perſecutionis que per neronem excitata eſt, diu maceratum et afflictum in carcere cū beato puero celſo quē ipſe nutrierat: gladio feriri iuſſit. Quorum corpora chriſtiani furati occulte kalendis auguſti: ſepelierunt foras portam que dicitur romana: in propriis ortis. Tu autem dn̄e mi.

lectio. ii.

Beatus ambroſius tempore honorii et archadii imperatorum eos domino reuelāte repperit. Patefacto autem ſepulcro in quo corpus ſancti nazarii iacebat: qui quando paſſus fuerat vſqꝫ tunc temporis ignorabatur: videbāt ſanguinem martyris ita recentem qui preſentes aderāt: ac ſi eodē die fuiſſet effuſus.

lectio. iii.

Caput etiam eius quod ab impiis fuerat abſciſum ita integrum atqꝫ incorruptum cum capillis capitis et barba reppererūt: vt videretur eodē tēpore quo leuabatur locatum atqꝫ compoſitum in ſepulcro fuiſſe martyrizatum. Quo leuato ſanctus epyſcopus ꝑgēs ad celſum in eodem orto ſepultum: vtroſqꝫ tranſtulit ad baſilicam apoſtolorum que eſt i roma. Inuēti aūt et tranſlati ſūt pridie ydus iunii: feſtiuitas vero eoꝝ agitur quinto kalēdas auguſti de martyrio. Tu aūt dn̄e miſerere noſtri. Deo gratias. Cetera de communi plurimorum martyrum.

¶ In feſto yconie dñi ſaluatoris: Ad vēs. an. Dedicationem ſaluatoris hodie celebram⁹: cuncta qui gubernat protegit ⁊ refouet. ps. Dixit do. cū reliquis. in fine Laudate do. oēs gē. an. Dulciſono carmine perſonemus canticū ipſm collaudātes q regnat i ſecula. an. Multa poſt ſupplicia reſurrexit tercia valde mane lucida die i dñica. ā. Synagogā reprobā iudaicamq3 perfidiam plebi ſibi gemini adoptauit filios. ā. Fruct⁹ ligni pdidit genus hu.⁹ ſeculi: per ipſm vero dñs recuperauit perditos. Cp.

O Altitudo diuitiarum ſapiētie et ſciētie dei: q̄ incomprehenſibilia ſunt iudicia eius ⁊ iueſtigabiles vie eius. Deo gratias. y⁹.

Nos ymago trinitatis veneremur filium qui ymago dei patris mortis tulit tedium qua redēpti prauitatis fugimus exilium.

Salua nos criſte ſaluator virtute mirifica: quos creaſti orbis auctor vt lege politica conuiuamus expectātes mūera magnifica.

Tui ſumus tuū plaſma tu reformas perdita renes nrōs qui ſcrutaris et cordis abſcōdita: premiū te noſtrū ſcimus intra celis abdita.

Tuū eſt o ieſu bone ſaluare per gratiā: qui ſalutis tenes nomē per mūdanā machinā ſi nō ſaluas nos perim⁹ nec ſperamus veniā.

Gloria et honor deo vſq3quo. V. Hoc ſignū crucis erit in celo. R. Cum dñs ad iudicādum venerit. Ad magn. an. Saluatoris acta celebrem⁹ hodie fratres magna cū leticia ipſum adoremus regem regum dñm. ¶ Or.

Maieſtatem tuā clemēs et omīps deus fuſis precib⁊ exoram⁹: vt ſicut paſſionē ymagīs dñi ſaluatoris cuncta deuotione hodierna die fideliter recolim⁹: ita a cunctis erepti demonū aduerſitatib⁊ ſemp tibi placere valeam⁹. Per. Ad mat. Inuit. Saluatoris maieſtas mūdum omnem ſanctificat: Venite adoremus. ps. Venite. y⁹.

Pange lingua glorioſi prelium certaminis inouatū in figura iam ſculpte ymaginis quā afflixit vir iudeus turpis auctor criminis.

Sanguis fluxit de figura

cunctis cruor claruit nec in deo ꝫ cultura virtutis ⁊ numinis: quē cecarat synagoga detestāda singulis. ℟. Fides nostra roborat̄ pro tāto miraculo/ et iudea ī cōfusa prauitatis merito: spes augetur christiana pro tanto oraculo. Gloria et honor.

In .iᵒ. noc. ā. Acta saluatoris reuerēter hodie magna cū leticia noua recolamꝰ atqꝫ salutifera. ps. Quare fre. an. Innumeris immēsisqꝫ modis saluare pietas auctoris humanū disposuit genus. ps. Celi enar. ā. Quidā xp̄ianꝰ in hierico ciuitate accepit cellulam a quodā iudeo: in qua habitās ymaginē sc̄i saluatoris in ꝯspectu lecti sui fixit. ps. Eructauit. ℣. Hoc signū. Lc̄ō. i.

Leuate oculos sensus vr̄i ⁊ videte hāc nouā admirationē q̄ facta ē nunc ad infinita miracula dei: et date ei gloriam. Conspicite ineffabilē humanitatem ac magnitudinē ordinationis eius: et lamētationes cū leticia assumite. In deo qdē nichil extremū est: qr deus noster oīa pōt. Hec in diebꝫ nostris ⁊ circa nos facta sunt: obstupescet oē̄ cor audientiū. ℟. Maiestas saluatoris cūcta gubernat creata. Simul illū laudemꝰ pariter dicentes: bñdicta sit vbiqꝫ scl̄i per t̄pa. ℣. Hodie res inuisibilis gētibꝫ ministrat honorē. Quam. Lc̄ō. ii.

Est ciuitas q̄ vocatur Beritus: adiacēs inter terminos tyri ⁊ sydonis prebens tributū in antiochiā. In hac igit̄ ciuitate multū vulgus erat iudeoꝝ. Iuxta synagogā enī eoꝝ que magna erat valde: accepit q̄dā xp̄ianus cellulā a quodā in pēsionē: ī qua habitās fixit ymaginē dn̄i nr̄i iesu xp̄i in cōspectu lecti sui q̄ paruissima erat: sed totam habebat ymaginē dn̄i nr̄i iesu xp̄i. ℟. Mira valde saluatoris acta reuerēter meditare iocundū est. Noua quidē atqꝫ salutifera. ℣. Innumeris autē modis pietas supna humanū redimere disposuit genꝰ. Noua. Lc̄ō. iii.

Quesiuit aūt christianꝰ fortiorē domū: ⁊ tollēs oīa sua: per obliuionem dimisit ymaginē dn̄i: iudeus autē quidā accepit in pēsionem domū illā: nō videns ymaginẽ dñi noſtri ieſu chriſti. Uno autem die vocauit hic iudeos ad prandiũ: et dum prãderẽt ex eis vnꝰ eleuatis oculis vidit ymaginẽ talẽ. Qui abiẽs ad principem ſacerdotũ: inſinuauit iudeuꝫ habere domi ymaginẽ dñi. Qui irati iudeũ extra ſynagogã eiecerũt: ⁊ ſpuerũt in ymaginẽ et ꝑcuſſerũt eam. et q̃ta patres ſui in dñm fecere: tãta ⁊ iſti illi ymagini fecerũt. ℟. Mane autẽ facto principes ſacerdotum ⁊ ſeniores populi turba quoqꝫ iudeorum: Preuio duce iudeo qui eis annũciauerat / venerũt in domũ illiꝰ vbi erat ymago dñi noſtri ieſu xp̄i allã. ℣. Irati valde contra hebreũ qui habitabat ibidem et extra ſynagogã eum eiecerunt. Preuio. Gl'a. Pre. In .ii. nᵒ an. Illiꝰ aũt viri inde ſubſtãtia valde creuit: vnde aliã domum in qua habitaret querere cepit. ps. Magnꝰ dñs. an. Quã cuꝫ acquiſiſſet tulit oẽm ſubſtantiã ſuã a ſupradicta cella: ⁊ vniuerſa ſua ſolius ymaginis imemor oĩno remãſit. ps. Deꝰ iudiciũ an. Rurſuſqꝫ alius iudeus accepit in penſionẽ eandem domum vbi ymago dñi noſtri ieſu chriſti relicta erat. ps. Benedixiſti. ℣. Adoramus te chriſte et benedicimus tibi allã. ℟. Quia per crucem tuam redemiſti mundũ alleluya. ¶ Lectio .iiii.

Preceperũt autem vni eorum percutere latus ymaginis dñi noſtri ieſu chriſti et ſtatim iundauit ſanguis et aqua. At illi. Gloria tibi chriſte: gloria irreprehenſibilis. Tunc dixerũt principes ſacerdotũ et ſeniores. Accipiamus ſanguinẽ eius et aquam. Congregãteſqꝫ omnes male habẽtes de populo: dixerunt. Ungamus eos: et videamꝰ ſi vera ſũt dicta. Tu autem. ℟. Deponentes autem ſanctam ymaginem chriſti iudei dixerunt. q̃m ſicut audiuimus: patres noſtri huic olim illuſerũt. Quanta fecerunt ei et nos tanta faciamus ℣. Tunc ceperunt expuere in faciem eius: et percutiebant eam atqꝫ dicebãt. Quanta. Lcõ. v.

Tunc obtulerunt ampulam vitream ad locum vulneris vnde fluebat ſanguis et aqua: et congregauerunt omnes infirmos et in primis paralyticum a natiuitate. Hunc vnxerūt et mox proſiliuit ſanus effectus ex toto. Sic vnxerunt cecos et viderunt: et demoniacos et liberati ſūt. Tumultus auteꝫ magnus per totam ciuitatem factus eſt: et mota eſt omnis turba iudeorum. Tu aūt. ℟. Peractis autem omnibus que in paſſione dn̄i noſtri leguntur Sicut lancea latus eius aperuerunt et nos ita confodiamꝰ. ℣. Et perforato ymaginis dn̄i noſtri ieſu chriſti latere: continuo coram oi populo exiuit ſanguis et aqua. Sicut lancea. ¶ Lectio. vi.

Omnes quidem principes ſacerdotum et ſeniores totaqꝫ turba iudeorum puerorū et mulierum crediderūt dn̄o noſtro ieſu chriſto clamantes: gloria tibi chriſte: gloria fili dei: tibi credimꝰ. eſto propicius nobis et ſuſcipe nos. Hec clamabant plorantes. Voces enim emittebātur: et mirabilia complebantur. Principes autem ſacerdotū vngebant: et omnes curabantur et viuificati efficiebantur. Tu autem. ℟. Principes vero dixerunt/ quia per totā terram diuulgata ſunt ſigna: recipiamus ſanguinem de latere eius: Vt experirentur virtutes chriſti. ℣. Et ſupponentes ampulam vitream ad locum vulneris: receperunt ſanguinem et aquam de latere eius. Vt expe. Gloria patri. Vt experirentur.

¶ In tercio noctur. an. Die autē quadā inuitauit ipſe iudeus aliū iudeum ad prādium: qui eleuās oculos vidit ymaginem dn̄i. p̄. Cantate. i. ā. Inuitatꝰ poſtea inquit: tu qui es iudeus quomodo habes ymaginem crucifixi? et ſatiſfecit ei ille qui īuitauerat. ps. Dn̄s regnauit exultet. an. Surgens autem ille cū indignatione abiit ad principes ſacerdotum. intelligentes que facta eſſent dixerunt. potes nobis demonſtrare? demōſtrabo inq̄t. p̄. Cantate. ii. ℣. Dicite in nationibus. ℟. Quia dn̄s regnauit a ligno. Lectio. vii.

Poſtq̄ curati ſunt oēs ſtatim cucurrit multitudo eorum ad epyſcopum ciuitatis et magnanime epyſcopo demonſtrantes et annūciantes que facta fuerant ſupplices omnes ſancto baptiſmate dignos eſſe precabantur. Quos ſuſcipiens epyſcopus ſimul cum clero illius: omnes per multos dies baptizauit. Tu autē. ℟. Salua nos ſaluator mundi quos precioſo ſanguine redemiſti Et per ſignum ſancte crucis liberare dignatus es ab inimicorum inſidiis. ℣. Gregem tuum domine paſtor bone placatus intende: et oues quas precioſo ſanguine filii tui redemiſti: dyabolica incurſione non ſinas lacerari. Et per ſignū. Lectio. viii.

Synagogam quidē eorum eccleſiam i honorem ſaluatoris dn̄i noſtri ieſu chriſti conſecrauit. Ceteras vero ſynagogas eorū in honore omnium martyrum cōſecrauit. Et ſic gaudium magnum factum eſt i ciuitate illa: nō ſolum pro corporibꝫ que curata erant ſed ꝙ tot anime a mortuis in vitam eternā redierunt. ℟. Videntes autem principes ſacerdotum que fiebant ſigna: cum mulieribus et infantibus credentes Clamabant deo patri ℣. Vnus eſt deus pater vnus ieſus chriſtus filius eius vnus ab vtroqꝫ procedēs ſpiritusſanctus. Clamabant. Lectio. ix.

Hec vt ſciatis chariſſimi fratres acceleraui declarare vob ad iuuamentum animarum veſtrarū: et vt ſcientes in hoc virtutē dei amplius confirmati ſitis in virtute eius: et gaudeatis de mirabilibus que facta ſūt. Date ei gloriam cū leticia in compunctione cordis gaudētes ⁊ gratias agētes maieſtati eius. Qui cū patre et ſpirituſancto viuit et regnat in ſecula ſeculoꝝ amen. Ad laudes ⁊ per horas añe. ſicut in primis veſpis. pſ. cōſueti. Cp̄. O altitudo. ym.

In paſſione domini q̄ datur ſalus homini: ſit noſtrum refrigerium: et cordis deſyderium. Portemus in memoria et penas ⁊ opprobria: chriſti coronam ſpineam crucem clauos et lanceam. Et plagas ſacratiſſimas omni laude digniſſimas acetum fel arundinē mortis amaritudinē. Hec omnia nos ſatient et dulciter inebrient: nos repleant virtutibus et glorioſis fructibus ⁊ Te crucifixum colimus ⁊ toto corde poſcimus vt nos ſanctorum cetibus coniungas in celeſtibus.

Laus honor chriſto vendito et ſine cauſa prodito: paſſo mortem pro populo in aſpero patibulo. Amen. ℣. Per ſignum crucis. ℟. De inimicis. Ad bñdict⁹. an. Videntes autem principes ſacerdotū que fiebant ſigna: cum mulieribus et infantibus clamabant chriſtum eſſe filium dei. p̄. B⁹.

¶ Ad terciam. Cp̄m. O altitudo diuitiaꝝ. ℟. Hoc ſignum crucis Erit in celo. ℣. Cū dn̄s ad iudicandum venerit. Erit. Gloria patri. Hoc ſignum. ℣. Adoramus te chriſte ⁊ benedicimus tibi. ℟. Quia per crucem tuā redemiſti mundū. Ad. vi. Cp̄m.

Quis enim cognouit ſenſuz domini aut quis conſiliarius eius fuit aut prior dedit illi ⁊ retribuetur ei. Deo grãs. ℟. breue Adoramus te chriſte et bn̄. ℣. Dicite in nationibus. ℟. Quia dn̄s regnauit a ligno. Ad. ix. Cp̄m.

Quoniam ex ipſo et per ipſum et in ipſo ſunt omnia: ipſi gloria in ſecula ſeculoꝝ amen. Deo grãs. ℟. Dicite in nationū. ℣. Per ſignum crucis. ¶ In ſcd̄is veſpis an. et pſ. ſicut in primis veſpis et cp̄. et ym̄. ℣. Per ſignū crucis. Ad magnif. an. Salua nos chriſte ſaluator per virtutem ſancte crucis qui ſaluaſti petrū in mari miſerere nobis.

¶ Breuiariū ad vſū Saꝝ
pars hyemalis caſtigatōne
peruigili diligenter emēdata/ac Rothomagi per Ma.
M. morin īpreſſorem iuxta
prioratum ſancti Laudi in
eadem vrbe commorantem
exarata q̄rto nonas Junii
finit feliciter

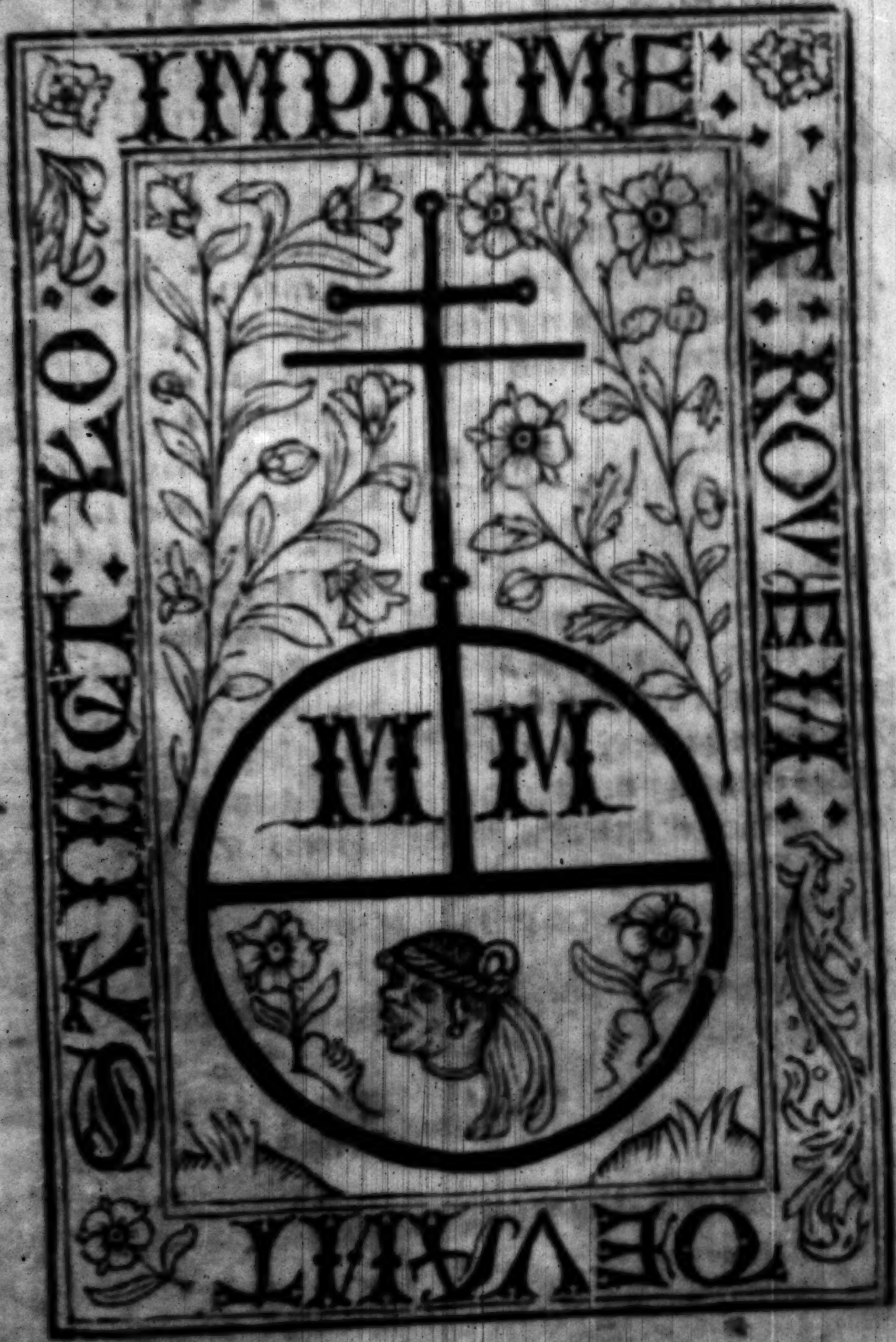
IMPRIME :
A : ROVEN :
DEVANT
SANCT : LO
M M

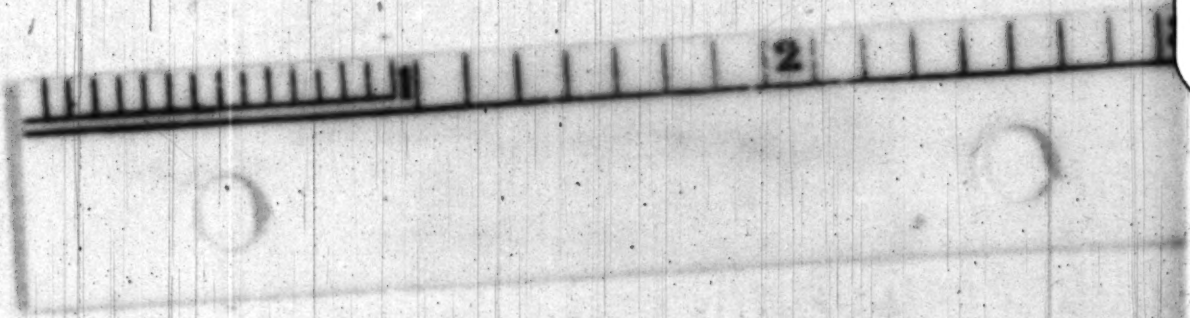
1
2

¶ Portiforium ſeu breuiarium ad
uſum inſignis eccleſie Sarum: ca
ſtigatum/correctū/ſuppletum:
ac nūc primus ſecūdū veriſſimū
ordinalis exēplar: cuius ordi
nem a peritiſſimis viris
redactū: vna cū directo
rio quod ⁊ Pica vocant
interpoſitiōe. adiūcto
de feſtiuitatū dn̄ica
rū octauarū feria
rumq; diuiſione:
perneceſſario
indice.

⁂

B91. f. 2

¶ Portiforium ſeu breuiarium ad
uſum inſignis eccleſie Sarum: ca
ſtigatum/ correctū/ ſuppletum:
ac nunc primus ſecūdū veriſſimū
ordinalis exēplar: ꝛ ſuū ordi
nem a peritiſſimis Uiris
redactū: vna cuꝫ directo
rio quod ꝛ Picā vocant
interpoſitiōe, adiūcto
de feſtiuitatū dn̄ica
rū octauarū feria
rumqꝫ diuiſione:
perneceſſario
indice.

⁂

1301.f.2